மல வெட்கததையும பயததையுமவிட்டு நினைததபடி நடநதுகெ டும சொலலினுலும எணணததினுலும செயகையினுலும பிறரு இனனுததைச செயதுகொணடும யாரையும காபபாறருமலும மகி யாமலும பெணகளின மனததில கோபமுணடாககிககொணடும றும இவவகையான நடககைகளுடன கூடியிருககினறனரோ அ கள மறுபிறபபில அழகிலலாதவாகளும பெணகளின மனம வெ கததககவாகளுமான மனிதாகளாகவே பிறககினறனா அவாக குத தமது மனைவிகளிடமகூடப புணாசசியின ஸுகம எவவ மிலலை' எனறு சொனனுா

இருநூறறுபபததொனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசுவரரே! ம டாகளிலேயே கலவியும ஆதமஜஞானமும புததிககூாமையும மே திறமையுமுளள சிலா ஒழுஙகாக முயறசிசெயதும தரிததிராகள காணபபடுகினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை எ குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேசுவரா, 'சிறா ளே! அநதக காரணததையும உனககுச சொலவேன, கேள. மே யே! மஙகளஙகள பொருநதினவளே! எநத மனிதாகள பூாவ மததில கலவியுளளவாகளாகவிருநதும யாருககும ஆதரவாயிராம, அனன முதலியவறறைக கொடாமலும தம காரியததைமட்டு அதிகமாகப பாராடடிககொணடிருநதனரோ அவாகள மறு ஜன தில அறிவும புததிககூாமையுமுளளவாகளாயிருநதும வறிஞரா இருககினறனா விதையாதது முளையாதனறே?' எனறு சொன உமை, 'மிககசெலவமுளளமனிதாகளும உலகததில கலவியும ப தறிவும புததிககூாமையும மனஉறுதியுமிலலாத வீணாகளான காகளாகக காணபபடுகினறனரே, அது எநத வினைபபயன? எ குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள. மஹேசுவரா, 'தேவி சிறநதவளே! முனஜனமததில சிறிதும கலவியிலலாதவாகளாயி தும ஏழைகளுககு உதவிசெயவதறகாசத தானஙகளைச செயகி வரும, பகுததறிவிலலாமலிருநதும யாருககும தானஙகளைக கொ

தாகள மறுஜனமததில ஆசைபபடததகக அழகுளளவாகளாகப
கிறுரெனபதில ஸநதேகமிலலை' எனறு சொனனா உமை,
னிதாகளிலேயே சிலா விகாரரூபமுளளவாகளாகக காணபபடுவது
த வினையின பயன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு
டடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே! அநதக காரணததையும
ககுச சொலவேன, கேள மனிதாகள முன ஜனமததில நலல
முளளவாகளாயிருநததனால காவமும தாம மேலெனகிற எண
முளளவாகளாய வஞசபபுகழசசி முதலியவறறினால அழகிலலா
ாகளை மிகநகைததும பிறருககு மனவருததததைத தநதும மாமி
ைதபபுசிததும பொறுமை அனுசாரமுதலிய நடககைகளோடிருந
யமலோகததில நனறுகத தணடிககபபடடபிறகு, வெகு கஷடத
றல மானிடஜனமததை அடையும்போது, அநத ஜனமததில அவா
அழகிலலாமல விகார ரூபமுளளவாகளாகப பிறககிறாகளெனப
சநதேகமிலலை' எனறுசொனனா. உமை, 'பகவானே! தேவருக
தேவரே! ஈஸவரரே! சிலா அழகும ஐசவரியமுமிலலாமலிருந
லும மனததைக கவருநதனமையுளளவாகளாகவும பெணகளால
ிககபபடுகிறவாகளாகவும காணபபடுகினறனா அது எனன கா
தின பயன? எனககுசசொலலககடவீா' எனறு கேடக, மஹேஸ
ா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநத மனிதாகள முநதிய ஜனமத
இனிய ஸவபாவமுளளவாகளாகவும, இனசொலசொலலுகிறவாக
கவும, 'தம மனைவிகளிடததிலேயே திருபதியுளளவாகளாகவும,
னக மனைவிகளுள பகஷபாதமினறி இனனுதபாரியைகளிடததி
தாகஷிணயததோடிருபபவாகளாகவும, ஸதிரீகளிடததில குணங
ாடுசோநத குறறஙகளை வெறுககாமலும மனிதாகளுககு வேண
போது அனனபானஙகளையும சுவையுளள உணவுகளையும கொடுப
ாகளாகவும, தம மனைவியைவிடடு வேறுமனை செலலாமல மனவுறு
ளளவாகளாகவும சிறநதநடககையோடிருககினறனரோ அவாகள
ஜனமததில மிகக அழகுளள மனிதாகளாகவே பிறபபது திண
தேவியே! அவாகள பொருளிலலாதவராயினும பெணகளால
ிககபபடுகிறவராகிறாா' எனறு சொனனா உமை, 'செலவமுடி
ாகபாககியஙகளும பொருநதியிருநதும சிலா இனனுதவாகளாகக
ணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததின பயன? எனககுச
லலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே!
னை நான உனககுச சொலவேன ஊககததுடன முழுதுமகேள.
த மனிதாகள முனஜனமததில தமமனைவிகளிடம விருப்பமிலலா

ருமானமனிதாகள மறுஜனமத்தில அநதபபலனை அபபடியே
டகினறனா மனிதன கறறிருநதாலும கறகாமலிருநதாலும்
ாததினபலனை அடையவேஅடைகிறுன தானமானது கலவி
லவை எதிாபாாபபதிலலை எவவகையாலும பலனைக கொடுததே
ம' எனறு சொனனுா உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே!
வரரே! மனிதாகளிலேயே சிலா புததிககூாமையுளளவாகளாகவும
டடது மறவாதவாகளாகவும எழுததுககளைத தெளிவாக உசசரிப
ாாகவுமிருககினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை
ககுச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா,
வியே! சிறநதவளே! முனஜனமததில ஞானததிறகாகக குரு
த நனறுகபபணிவிடைகளசெயது அநதககுருவினிடமிருநது
றபபடி விததையைபபெறறுககொணடும பிறருககும அமமுறை
றமலே அதனைககறபிததுககொணடும, ஞானததினுல காவபபடா
களாகவும மனததிலும வாககிலும அடககமுளளவாகளாகவும
றசி செயது உலகததில கலைகளை நிலைபெறசசெயகினறவாகள,
மடைநது, மறுஜனமததில புததிககூாமையும கேடடது மறவா
யும தெளிவானவாககுமுளளவாாகிறுா' எனறுசொனனுா
உமை, 'தேவரே! மறறும சிலமனிதாகள பலவகைகளால முய
செயதும கேளவியும கலவியும புததிககூாமையுமிலலாதவாகளா
காணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததினபயன? எனககுச
லலககடவீா' எனறுகேடடாள. மஹேஸவரா, 'தேவியே!
தவளே! எநதமனிதாகள பூாவஜனமததில கலவியினுல காவம
டநதும தறபுகழசசிசெயதுகொணடும ஞானததைஅடைநததனுல
மனற அஙககாரஙகொணடும மதிகெடடவாகளாகி எபபோதும
ரைவிடத தஙகளுககு விததை அதிகமெனறுசொலலிககொணடும
ைததூஷிததுககொணடும பிறாமேல பொறுமைபபடடுககொண
இருககினறனரோ அபபடிபபடடவாகள அனேகஜனமஙகளுககுப
ஒரு மானிடதேகததை எடுதது இடைவிடாமலமுயறசிசெய
புததியிலலாமலும கலவியிலலாமலும இருககினறனா' எனறு
னுா உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள எலலாநறகுணங
ம பொருநதிக குணமுளள பிளளைபெணடிாகளோடும வேலைககாரி
வேலைககாராகளோடும ஆடையாபரணஙகள முதலியவறறேடும
தபுததியோடும வீடு செலவமஅதிகாரஙகளோடும விளஙகி,அழகு
ாககியம பலம தனதானியஙகள மாடமாளிகைகள தோகள குதி
ள முதலான மனததிறகினிய பலவகைப போகஙகளெலலாம நிர

மபி வியாதிமுதலிய துனபஙகளினறிச சுறறததாருடனகூட இடையூ றினறித தினநதோறும மகிழநதிருககினறனரே, அது எநதககாமத தின்பயன? சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! அதையும முழுதும உனககுசசொலவேன. ஊககததுடனகேள எநதமனிதாகள, முனஜனமததில செலவமிருந தாலும இலலாவிடடாலும கலவியும நலலொழுககமும பொருநதின வாகளாகவும தானததிலும கலவியிலும விருபபமுளளவாகளாகவும எபபோதும் பிறருடைய குறிபபை அறிநதே கொடுககவேணடு மெனற நிசசயமுளளவாகளாகவும ஸததியததையும பொறுமையை யும விடாதவாகளாகவும பொருளாசை பெணணாசையிலலாதவாகளாக வும பாததிரமறிநது கொடுபபவாகளாகவும வரதநியமஙகளைசசெயது கொணடிருபபவாகளாகவும பிறா துயரததைத தமதுயரமபோல நினைதது விலககுகிறவாகளாகவும் இனியவொழுககமும சிறநத ஆசாரமு முளளவாகளாகவும தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிபபவா களாகவும மறறுமஇவவகையான குணஙகளுளளவாகளாகவுமிருககின றனரோ அவாகள மறுஜனமததில தேவலோகததிலும பூலோகததி லும தமபுணணியததை அனுபவிபபவாகளாகப பிறககினறனா எப படிபபடட நனமைகள பொருநதினவாகளாகச சொலலபபடடனரோ அபபடிபபடட கலயாணகுணஙகளுளளவாகளாகவே எலலாரும மானிடலோகததில பிறககினறனா அழகு, பொருள, தைரியம, ஆயுள, ஸுகம, அதிகாரம, தேகபலம, கலவி ஆகிய'எலலாநலஙகளும தானததினலனறி வேறுவகையால உணடாவதிலலை அழகியமுகமுள ளவளே! எலலாம தவததினுலும தானததினுலுமுணடாகினறவை எனறு அறி' எனறுசொனனா உமை, 'மனிதாகளுககுளளேயே சிலர் வறிஞாகளாகவும மிகததுயரமுளளவாகளாகவும கொடுபபதும அனுபவிபபதும அறறவாகளாகவும ஆதயாதமிகம, ஆதிபெளதிகம, ஆதிதெயவிகம எனகிற மூனறு பயஙகளுளளவாகளாகவும பிணியினு லும பசியினுலும வருநதுகிறவாகளாகவும கெடடமனைவிகளால அவ மதிககபபடுகிறவாகளாகவும எபபோதும இடையூறறையே பாாபப வாகளாகவும காணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததினபயன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள முனஜனமததில அஸுர ஸவபாவமுளளவாகளாயக கோபமும பொருளாசையுஙகொணடு அன னமிடாமலும ஆசாரமிலலாமலும் நாஸதிகாகளும சூதாகளும மூாககா களும தமதுயததையே பாராடடிப பிறரைததனபுறுததுகிறவரும

ராணிகளிடத்தில் பெரும்பாலும் தயையற்றவரும் மற்றும்இவ்வகை
ழுக்கமுள்ளவர்களுமாக இருக்கின்றனரோ அவர்கள் கடைசியாகப்
னடுரு ஜன்மத்தில் மானிடராகப் பிறந்தபோது தாம் முன்செய்த
வற்றாலினுல் எல்லாவகைத் துன்பங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டவராகி
ர முன்னே எவ்வகையாக இருந்தனரென்று சொல்லப்பட்ட
ரோ அவ்வகையாகவே பின்னும் பிறக்கின்றனர் தாம்செய்த நல்
லினையும் தீவினையும் முறையே ஸுகம் துக்கம் என்னும் பலன்களை
ண்டாக்குகின்றன தேவியே! இதனையும் உனக்குச் சொன்னேன்.
ன்னும் என்ன கேட்கவிரும்புகிறுய?' என்று கேட்டார்

இருநூற்றிருபதாவது அத்யாயம்

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈஶ்வரரே! என
டைய அன்பை விருத்திசெய்கிறவரே! பிறவிக்குருடரும் பிறந்த
ன கண்போனவரும் (உலகத்தில்) காணப்படுகின்றனரே, அது
ன்ன கருமப்பயன்? அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று
கேட்டாள் மஹேஶ்வரர், 'சிறந்தவளே! அன்புள்ளவளே! ஆ!
! உனக்கு அந்தக் காரணத்தைச் சொல்வேன், கேள் எந்த மனி
ர்கள் முன்ஜன்மத்தில் காமத்தினுல் பிறர்வீடுகளில்அலைந்துகொண
ம பிறர்மனைவிகளைக் கெட்ட (எண்ணத்துடன்) கண்ணுல் பார்த்துக்
காண்டும் கோபமும் ஆசையும் மேற்கொண்டவர்களாகி மனிதர்கள்
ண்ணைக்கெடுத்தும் பொருள்களின் இலக்கணங்களைத்தெரிந்தும் அவற்
றைப் பிறருக்கு மாருகத் தெரிவித்தும் மற்றும் இவ்வகை நடக்கை
ளோடும்இருக்கின்றனரோ அவர்கள் இறந்தபின் யமதண்டனையினுல்
ண்டிக்கப்பட்டு வெகுகாலம் நரகத்திலிருந்து மானிடஜன்மத்தை
டையும்போது பிறவிக்குருடர்களும் பிறந்தபின் கண்கெட்டவர்
ளும் நேத்திரரோகமுள்ளவர்களுமாக ஆகின்றனர் அதில் சந்தேக
லலை' என்று சொன்னுர். உமை, 'சிலமனிதர்கள் பிறந்தது முதலாக
ம் மற்றும் சிலர் பிறந்தபின் ஏதோ காரணம்பற்றியும், பல கழுத்து
ன்னம் இவற்றிலுள்ள நோய்களாகிய முகரோகங்களினுல் எப்
போதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனரே,
து எந்தக்கருமப்பயன்? எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்

டாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனககுச சொலவேக
ஊககததுடனகேள் தேவியே! நாவினல மிகக கடுஞசொலலையு
பெரியோாகளமேலும பிறாமேலும பொயயையும கொடுமபழியையு
சொலலுகிற கெடட பேசசுககாரரும கோபததினல பிறாநாளை
கெடுககிறவரும தமகாரியததிறகாகப பொயயைமிகுதியாகசசொல
கிறவருமான மனிதாகளுககு நாவில பிணிகள உணடாகினறன கெ
தலைக கேடபவரும பிறா செவிகளைககெடுபபவரும பினபிறபபில ப
வகைக காதுநோயகளை அடைகினறனா பலநோய தலைநோய கா
நோய துயரபபடுததும மறறுமுளளநோயகளஅனைததும தானசெய
வினைபபயன' எனறு சொனனா உமை, 'தேவரே! மனிதாகளிலே
சிலா மாாபுநோய பககசூலை வயிறறுநோய மறறுமுளள கொடியகு
நோயகள இவறறினல பீடிககபபடடுத துனபபபடுகினறனரே, அ
எனன வினைபபயன? எனககு உரைககககடவீா' எனறு கேடடா
மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள முனஜ
மததில காமககுரோதஙகள மேறகொணடவாகளாகவும பிறரைஎ
பாராமல தாமே ஆகாரஙகளைப புசிததும நமபினவாகளுககு உ
ணததகாத உணவுகளையும பக்ஷணஙகளையும விஷததையும கொடு
தும ஆசாரஙகளையும மஙகளஙகளையும விடடும மறறும இவவகை நட
கைகளோடுமிருநதனரோ அவாகள மறுஜனமஙகளில எபபோதாவ
மானிடஜனமததை அடைநதபோது அநதஅநதப பலபிணிகளின
பாதிககபபடடுத துனபபபடுகினறனா தேவியே! அவாகள இ
போது இபபடியாவதறகுக காரணததை முனனமே செயதுகொ
டனா' எனறு சொனனா உமை, 'தேவரே! மனிதாகள க
லடைபபு மதுமேகமுதலான ஆணகுறியைசசோநத வியாதிகளின
எநதககாலமும உபததிரவிககபபடடவாகளாகக காணபபடுகினறன
அது எநதககருமபபயன? எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகே
டாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! அனபுளளவளே
எநதமனிதாகள முனஜனமததில காமததினல பிறாமனைவிகளைககை
பறறியும திாயகஜாதிகளிலும புணாசசிசெயயப பிரவருததிதது
மணமிலலாதபெணகளையும விதவைகளையும பலவநதமாகச சோநது
அழகினல காவபபடடும தூாததாகளாக இருநதனரோ அவாக
மரணமடைநது பினனொரு ஜனமததில மானிடதேகதை
அடைவாராயின அபபோது ஆணகுறியிலுளள கொடிய வியாதி
னல பாதிககபபடுவாா' எனறு சொனனா உமை, 'பகவானே
சிலமனிதாகள உலாநது இளைததவராகக காணபபடுகினறனா அத

னகருமபபயன? எனககுச சொலலககடவீா' என்று கேடடாள
ஹேஸ்வரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள பூாவ
மததில மாமிசததில மிகக ஆவலுளளவாகளும தமககுமடடும
வையுளளவறறை விருமபி அயலாாபுசிபபதைக கெடுபபவரும அய
ஸுகஙகளில பொருமையும துயரமும மறறும இவவகை ஒழுககமு
ளவருமாக இருநதனரோ அநத மனிதாகள பினஜனமததில
கசோஷவயாதியுளளவாகளாய நரமபுககோவையாகவிருநது தீவி
ப பயனைஅனுபவிபபவாாகிறாா இது திணணம' என்று சொன
உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள தொணடைநோயுளளவா
ாகக கஷடபபடுகினறனரே, அது எநதககருமபபயன? சொல
கடவீா' என்று கேட்டாள மஹேஸ்வரா, 'தேவியே! சிறநத
ளே! எநதமனிதாகள முனஜனமததில மதிகெடடு, அடிபபது
லவது கட்டுவது ஆகிய வீணதணடனைகளினுல பிறருடைய
நவைஅழிததும விருபபததைக கெடுததும உபததிரவமான
காரததைககொடுததும பகையினுலும பொருளாசையினுலும மனம
டடு வைததியம செயதும பிராணிகளைக கொலவதில தயையறறும
ஙகளைபபோடடு மனததைககெடுததும மறறுமஇவவகை நடைக
ாடும இருநதனரோ அவாகள பினனெரு ஜனமததில மானிட
தகம எடுபபாராயின அதில பலவகைத தொணடைநோயகளினுல
டபபடடுக கஷடததைஅடைகினறனா சிலா, புண குஷடம
வணகுஷடம தோலைசசோநத படைமுதலியவறறினுல பலவகை
ாகக கஷடமடைகினறனா தேவியே! எவன எபபடிச செயதிருககி
னே அபபடியே அவன பலன அடைகிருன' என்று சொனனுா
மை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள அஙகஹீனாகளாகவும முட
ாகளாகவும இருபபது எனன கருமபபயன? எனககுச சொலலக
வீா' என்று கேடடாள மஹேஸ்வரா, 'தேவியே! முனஜன
ததில ஆசையினுலும அஜஞானததினுலும மூடபபடடுப பிராணி
ளத துனபஞசெயவதறகாக ஆயுதஙகளினுல அவறறினஅஙகஙகளை
றுததும அவறறினசெயகைகளைத தடுததும அவறறினவிருபபஙக
க கெடுததும மறறும இவவகைச செயகைகளைச செயதுமிருககும
னிதாகள இறநது மறுஜனமததில இயறகையாகவாவது பிறநதபின
ருகாரணததினுலாவது அஙகஹீனாகளாகவும முடவாகளாகவும
கிறாா, ஐயமிலலை' என்றுசொன்னுா உமை, 'பகவானே! சிலமனி
ாகள புணகளாலும[1] பிளவைகளாலும உபததிரவிககபபடடவாகளா

1 'பிடகைஃ' என்று பாடம கொளளபபடடது.

கக காணபபடுகினறனரே, அதனை எனககுச சொலலககடவீா' என
கேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! பூாவஜ
மததில கைககுததுககளினல கடுமையாககுததியும சூலஙகளின
எறிநதுமகிழிததுமபிளநதும மனிதாகளினதேகபபூடடுககளை உடை
ததும மறறுமிவவகைச செயகைகளைச செயதுமிருநத கொடியபாவிக
பிறதியஜனமததில புணகளாலும பிளவைகளாலும பீடிககபபட
மிகததுனபபபடுகினறனா' எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே
தேவரே! சிலமனிதாகள காவில எபபோதும நோயுளளவாகளா
காணபபடுகினறனரே, அது எநதவினைபபயன? அதனை எனகக
சொலலககடவீா' எனறுகேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சி
நதவளே! எநதமனிதாகள பூாவஜனமததில கோபமும லோபமு
மேறகொணடு தேவதையிருககுமிடததைக காலகளால உதைதத
தளளியும முழஙகாலகளாலும குதிகாலகளாலும பிராணிகளுக
ஹிமசையைச செயதும மறறும இவவகை நடையுளளவாகளா
யிருநதனரோ அவாகள மறுஜனமததில காலவெடிபபு முதலிய ப
வகைபபாதரோகஙகளினல பாதிககபபடுகினறனா' எனறுசொனன
உமை, 'பகவானே! பூமியில அனேகமனிதாகள தனவானகளாயிரு
தாலும ஏழைகளாயிருநதாலும வாதரோகஙகளும பிததரோக
ளும வாதபிததசிலேஷமஙகளசோநத பலவகை ஸநநிபாதரோக
ளும தனிததனியாகவும ஒனறுசோநதும பீடிபபதனல மிகததுயப
படுகினறனரே, அது எநதவினையினபயன? அதனைஎனககுசசொல
கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே! அனபுள
வளே! அநதககாரணததை உனககுச சொலவேன, கேள எநதம
தாகள பூாவஜனமததில அஸுரததனமையை அடைநது யாருககு
உடபடாமல கோபிததுககொணடும குருவைபபகைததும எணண
தினலும சொலலினலும செயகையினலும பிறருககுத துனபதன
உணடுபணணியும பிராணிகளிடததில தயையிலலாமல எபபோது
வெடடியும அடிததும குததியும மறறும இபபடிபபடட செயகைக
செயதுமிருநதனரோ அவாகள பினனெருபிறபபில மானிடதேக
ததை அடைவாராயின அபபோது பலகொடிய நோயகளினல பீடிகக
படுவாா சிலா வாயுவினலும சிலா காசததினலும மறறும சிலா ஜ
ரம அதிசாரம தாகம இவறறினலும பலவகைக காலபுறறுககளாலு
கபததினலும காலிலுளளபலவகைரோகஙகளினலும புண, குஷட
பகநதரம எனனும வியாதிகளினலும பீடிககபபடுகினறனா செல

ளாவராயிருந்தாலும் ஏழைகளாயிருந்தாலும் வியாதிகளால் வருத்தப்பட்டவராகவே காணப்படுகின்றனர், இப்படி தாம்செய்த காமத்தின்பலனை அந்தஅந்த ஜன்மங்களில் அனுபவிக்கின்றனர் செய்த காரியத்தின்பலனைத் தடுப்பதற்கு யாராலும் இயலாது தேவியே! இதனை உனக்குச் சொன்னேன் பின்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்று வினவினர்

இருநூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவாதிதேவரே! ஈச்வரரே! பூதங்களைக்காப்பவரே! உமக்கு நமஸ்காரம் தேவரே! மனிதர்களில் சிலர் ...ய உறுப்புள்ளவர்களாகவும், கோணலுறுப்புள்ளவர்களாகவும், ஒற்றைக்கை நொண்டிகளாகவும், கூனர்களாகவும், குள்ளர்களாகவும், காணப்படுகின்றனரே, அது என்ன கருமத்தின்பயன்? அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டனள் மஹேச்வரர், 'தேவியே! சிறந்தவளே! முன்ஜன்மத்தில் பொருளாசையினால் மதிகெட்டு விற்றல் வாங்கல்களுக்காகத் தானியங்களின் அளவுகளையும் நெய்யளவுகளையும் மாறுபாடுசெய்தும் விலையை வித்தியாசப்படுத்தியுமிருந்த மனிதர்களும், கோபத்தினால் பிறருக்கு அங்கஹீனஞ்செய்தவர்களும், மாமிசம் புசித்த மூர்க்கர்களும், விஷயங்களைச் சரியாகத் தெரியாதவர்களும், மற்றும் இவ்வகையான நடையுள்ள மனிதர்களும், பின்ஜன்மத்தில் உறுப்புக்கள் குறைந்தவர்களும் குறளர் கூனர்களுமாகின்றனர்' என்று சொன்னார் உமை, 'பகவானே! மனிதர்களிற் சிலர் பித்துப்பிடித்தவரும் பேய்பிடித்தவருமாக இங்குமங்கும் காணப்படுகின்றனர் அது என்ன காமத்தின் பயன்? அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேச்வரர், 'தேவியே! சிறந்தவளே! பூர்வஜன்மத்தில் கர்வமும் நான் என்கிற அகங்காரமுங்கொண்டு பிறரைப் பலவிதமாகப் பேசியும் மிகநகைத்துமிருந்த மனிதர்களும், பொருளாசைபற்றி மயக்கத்தைத்தருவ இனப்பொருள்களினால் பிறரை மயக்கினவரும், கிழவர்களையும் மேலோரையும் வீண்கப் பரிகாசஞ்செய்த மூர்க்கர்களும், சாஸ்திரங்களைக் கற

றுணாநது சதுராகளாகவிருநதும எபபோதும பொயசொலலிவ
வரும, மறறும இவவகைநடையுளளவாகளும பினஜனமததில பி
ரும பேயருமாகிருரெனபதில சநதேகமிலலை' எனறு சொன
உமை, 'பகவானே ! சிலமனிதாகள பிளளையிலலாமல மிகத துய
படுகினறனா, பலவகைகளில முயறசிசெயதும ஸநததிகளை அ
வதேயிலலை அது எநதக காமததிலைலெனபதை எனககுச சொல
கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே ! சிறநதவ
பூாவஜனமததில எநதப பிராணிகளிடததிலும தயையிலலாம
சிசுஹததி செயதுகொணடும, மிருகஙகளையும பக்ஷிகளையும புசித
கொணடும, பெரியோரைப பகைததும, பிறாபிளளைகளினமேல
ருமை கொணடும, சாஸதிரததிற சொலலியபடி அஷடகை முதலா
சிராததஙகளினுல பிதருககளைப பூஜியாமலும, மறறும இவவ
நடைகளோடுமிருநத மனிதாகள பினஜனமஙகளில வெகுகா
கழிதது மானிடபபிறபபைஅடைநதபோது ஸநததியிலலாமலுமபு
சோகததோடுமிருபபாரெனபதில ஸநதேகமிலலை' எனறு சொன

உமை, 'பகவானே ! சிலமனிதாகள பயமுளளவிடஙகளில வ
சிறவாகளும, எபபோதும பயமும துயரமுமுளளவாகளும, வறு
யுளளவாகளும, விரதமுளளவாகளுமாக மிகக கஷடபபடுகினற
அது எநதககாமததினுல? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' என
கேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே ! பூாவஜனமததில எபபோ
பிறரை வைதுகொணடும பயமுறுததிககொணடும பல தீஙகு
செயதுகொணடுமிருநதவரும, ஏழைகளுககுத தாம நினைததபடி வ
டிககுக கடனகொடுதது வடடியைக கேடபதறகாக எபபோ
போயககொணடிருநதவருமான மனிதாகளைககணடு கடன வாஙகி
வாகள தஙகள பொருளைபபறறி நடுஙகினா ஏழைகளிடத
தமககுவேணடிய அதிக வடடி கேடகலாகாது சிலா நாயக
கொணடு வேடடையாடிக காடடிலுளள மிருகஙகளை வெருடடுகி
னா அபபடியே சிலா பலவகைகளால பிராணிஹிமசைகளைச செ
கினறனா சிலாவீடுகளில நாயகள மனிதாகளை வீணுகபபயபபடுத
கினறன அனபுளளவளே ! இபபடிபபடட நடையுளளவா
மரணமடைநதபின யமதணடனையினுல பீடிககபபடடு வெகுகா
நரகததிறகிடநது பின மானிடஜனமததை அடையுமபோது அவா
அநேக கஷடஙகளும அநேக ஹிமசைகளுமகிரமபின கெடட தே
திறபிறநது எததறகுமபயநது துயரபபடுகினறனா' எனறு சொன
உமை, 'பகவானே ! சில மனிதாகள செலவமும கலவியுமுளளவ

ாகவிருநதும மிலேசசராஜயஙகளில அவாகளின அதிகாரததிறகு
_படடிருககினறனா அது எனனகாமததினுல-? எனககுச சொல
கடவீா' எனறுகேட்டாள மஹேஸவாா, 'தேவியே! மனிதாகள
மியில தனதானியஙகளநிாமபபபெறறுச சிரததையிலலாமையினுல
றைதபபித தானஞசெயகினறனா. சிறநதவளே! ஸநானசுததங
ளையும மஙகளாசாரஙகளையுமவிடடுத தகுதியறறவருககுத தானஞ
சயபவரும பெருமைககாகவும பிறரை அவமதிபபதறகாகவுமதானம
சயபவரும மறறுமஇவவகை நடையுளளவாகளுமான மூாககாகள,
டுகளடாநது போவதறகுமுடியாமல மிலேசசாகளநிரமபின பற
ல கெடடதேசஙகளிறபிறநது மிலேசசராஜயததில சாாநதிருககினற
ா' எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின நேத
ரததைஅழிததவரே! பூமியிலுளளமனிதாகளில சிலா சகதியறற
ாகளாகவும ஆணமையிலலாதவாகளாகவும பயனபடாதவாகளாக
ம இழிதொழிலில ஆசையுளளவாகளாகவும கீழமககளோடுசினேக
ளளவாகளாகவும இழிநதவராகவும காணபபடுகினறனா அது
னன காமததினுல? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு
டடாள மஹேஸவாா, 'சிறநதவளே! எனககனபுளளவளே! அந
த காரணததை உனககுசசொலவேன, கேள முனஜனமததில
காடுநதொழிலகளைவிருமபி மிருகஙகளினவிதையை அடிதது ஜீவித
கககொணடும கோபததினுல மனிதாகளுககு ஆணமையைககெடுத
ச சநதோஷபபடடுககொணடும ஸதிரீகளிடததில முறைதபபி இஷ
படபடி தூாததாகளாகததிரிநதும பகைததும கோடசொலலியும பிற
டைய ஸதிரீஸுகஙகளுககு இடையூறுசெயதும மறறும இவவகை
டையோடிருநதுமவநத மனிதாகள மரணமடைநதபின யமனுலதண
ககபபடடு வெகுகாலம நரகததிலகிடநது பிறகு ஒருஜனமததில
ானிடதேகததை அடைவராயின அவாகள திறமையறறவாகளும
லிகளும உதவியறறவாகளும இழிதொழிலசெயபவாகளும வெட
கெடடவாகளும சுறுசுறுபபிலலாதவாகளும ஆகினறனா, தம
சயகையினுல பிறாதுயாததைவிலககி அவாகளை நனருகபபாாபபா
ாயின அநதபபாவததிலிருநது விடுபடுவாா அவாகள பினஜனமத
லும தவறுவராயின நரகததிலேயே விழுவாா தேவியே! புருஷா
ளுககு உணடாவதுபோலவே பெணகளுககும எலலாம தமககுமங
ளினுல உணடாகினறன தேவியே! இதனை உனககுச சொன
னன. இனனும எனனகேடகவிருமபுகிறுய?' எனறுவினவினுா.

இருநூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜ
மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈச்வரரே! சூ
லத்தைக்கையிலபிடித்தவரே! விருஷபத்வஜரே! பெண்களிலசிலர் வி
மாதாகளாகி இழிதொழிலவிருப்பவாகளாகக் காணப்படுகின்றனரே.
அது என்ன கருமத்தினுலென்பதை எனக்குச சொல்லக்கடவீ
என்றுகேட்டாள் மஹேச்வரர், 'தேவியே! எந்தமானிடப்பெ
கள் காமவிருப்பத்தினுல மதிகெட்டுக் கணவாகளுக்கு அடங்காம
கணவாகளுக்கு இனனுததுசெயதும ஆசாரத்தையும வெட்கத்
யும மறந்தும நினைத்தபடிநடப்பவராகவும இன்னும இதுபோன
நடையுள்ளவராகவும இருந்தனரோ அவாகள யமலோகத்தில மி
தண்டனைகள அடைந்து ஒருகால மானிடப்பிறப்பைப்பெறுவராயி
பலபுருஷாகளுக்குப்பொதுவாயுள்ள விலைமாதாகளாவா புரு
களைத்தேடிப்போதலெனனும தொழில பெண்களுக்கு மிகக்கஷ்
மென்று நினைக்கப்படுகிறது தேவியே! அதுமுதல அவாக
விழுந்தேபோகின்றனா, ஸந்தேகமில்லை அவர்கள அந்த நடைக
மனத்தில துயரப்படுவாராயின நன்மைபெறுவாா' என்றுசொ
னா உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈச்வரரே! உ
கத்தில மானிடச்சிறுமிகள எல்லாமங்களகாரியங்களுக்கும முழுத
விலக்கான விதவைகளாகக் காணப்படுகின்றனரே, அது என்ன
மத்தினுல? எனக்குச சொல்லக்கடவீா' என்றுகேட்டாள மஹே
வரா, 'தேவியே! எந்தமானிடப்பெண்கள பூர்வஜன்மத்தில வி
மில்லாமல தமகணவாகளின குடும்பங்களை வீணேசெடுத்தும சி
தும தயையில்லாமல கணவாகளுக்கு விஷத்தாலும தீயாலும தீங
செயதும அவாகளைப்பகைத்து வேறுபுருஷாகளைச்சோந்துமிருக்கி
றனரோ அப்படிப்பட்ட நடையுள்ளவாகள யமலோகத்தில மி
தண்டனை அடைந்து வெகுகாலம நரகத்திலகிடந்து தறசெயல
மானிடஜனமத்தைஅடைந்தால அதில போகங்களில்லாத விதவை
ளாகின்றனா' என்றுசொன்னா

உமை, 'பகவானே! உலகத்தில பெண்கள புருஷரும சுற்ற
தாருமிருக்கப் [1] பாஷண்டமதத்தைச்சார்ந்து துறவிகளாகக் கா

---

[1] நாஸதிகமதமுதலியவை

னறனரே, அது என்ன தீவினையினுல? எனககுச சொலலககட
' என்று கேட்டாள் மஹேஸ்வரா, 'பூர்வஜனமததில பொரு
செயும அவிவேகமும கொணடு மனமகெடடுப பிறர பொருளில
சவைதது அவறறைத திருடுகிறவரும பொறுமைபபடடு மாற
ாககெடுபபவரும பிறாமேனமை பொறுதவரும எபபோதும கோ
பவரும சுறறததாருககுப பயனபடாதவருமாகவிருநத பெணகள
ஜனமததில நலலொழுககததைவிடடுப பாஷணட மததததைச
நது துறவிகளாகினறனா, ஸநதேகமிலலை' என்று சொனனுா
ம, 'பகவானே! சில மனிதாகள கைததொழிலை ஜீவனமாகக
ணடு இழிவான வேலைகளைசசெயபவராகக காணபபடுகினறனரே,
எநத வினைககேடடினுலெனபதை எனககுச சொலலககடவீா'
று கேடடாள மஹேஸ்வரா, 'அனபுமிககதேவியே! எநத மனி
ள பூாவஜனமததில வணககமிலலாமலும தமமையே புகழ்ந்து
ணடும காவமும கோபமுமுளளவாகளாகவும தநநலமே பெரி
கொணடவாகளாகவும இருநதுவநதனரோ அவாகள பினஜன
தில கைததொழிலாளிகளாகவும ஆடுகிறவா பாடுகிறவாகளாகவும
தாகளாகவும வநதிகளாகவும அரசாகளுககுக காலம தெரிவிபப
ளாகவும இபபடி பலவிதமான கீழததொழிலசெயது ஜீவிககினற
முநதின ஜனமததில பிறரை அவமதிததுதன பலனுக அவா
பிறரிடம வேதனம வாஙகிககொணடு அவாகளுககு அலஙகாரங
சசெயது ஜீவிககினறனா' என்று சொனனுா
உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸ்வரரே! மனி
ளிலேயே சிலா அடிமைகளாகி எபபோதும எலலாவேலைகளையும
துகொணடும அடிததல பயமுறுததல முதலான எலலா உபததிர
களையும ஸஹிததுககொணடுமிருபபவாகளாகக காணபபடுகினறன
அது எநததீவினையினுல? எனககுச சொலலககடவீா' என்று
டாள மஹேஸ்வரா, 'சிறநதவளே! அதன காரணததை உனக
சொலலவேன; கேள தேவியே! எநத மனிதாகள பூாவஜனமத
பிறாபொருளைபபறிததும, வடடிககுககடனவாஙகினதும பயிரிடு
னுல கிடைததது நிக்ஷேபமாகவும அடைககலமாகவும கொடுககப
டதும தவறிமறநதுவிடபபடடதுமான பிறாதனததை அபகரித
, பிறரை அடிததும கடடியும துயரபபடுததியும அடிமையாககச
பதும வநதனரோ அவாகள மரணமடைநதபின யமதண்டனைகளை
டைநது தறசெயலாக மானிடபபிறபபைஅடைநதபோது பிறநதது
தல எலலாவகையாலும அடிமைகளாவாா அவாகள யாருடைய

தனஙகளை அபகரிததனரோ அவாகளுககு வேலைகளைத தம
திருமவரை செயகிறாகளெனபது திணணம தனஙகளையபக
மறறும சிலா பசுககளாகப பிறககினறனா அவாகள முனஜன
தில செயத தவறுதலினல உணடான பாவம அபபடிததான கழி
இதைததவிர வேறுவகையில கருமததை [1] விடுவிககத தேவா
லும அஸுராகளாலுஙகூட முடியாது பொருளைபபறிகொடுதத
எலலாவகைகளாலும திருபதியடைவிபபதுதான பாவததை வி
கும வகை, வேறுவகையால விடுவிககக கருதுகிறவன பினஜனப
லும அபபடியேஆவான வினையைவிடுவிககக கருதுகிறவன எல
கஷடஙகளையும பொறுதது வேலைகளையெலலாம முறைபபடி செ
தனயஜமானனுடைய மகிழசசியைக கருதவேணடும யஜமான
அனபுடன விடைகொடுககபபெறறவன தன பாவததிலிருநது
படடவனுகிருன அபபடிபபடட குணமுளள வேலைககாராகளை
மானனும எபபோதும ஸநதோஷபபடுததவேணடும அவன
தகுதிபபடி வேலையைசசெயவிககவேணடும [2] காரணமபறறியே
டிககவேணடும கிழவாகளையும சிறுவாகளையும இளைததவாகளை
காபபாறறுகிறவன புணணியமடைவான தேவியே! இதனை உ
குச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிருய?' எ
கேடடாா

இருநூறறிருபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன்
மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவரே! மனிதாகளைபபோலவே கா
படும சில மனிதாகள, தீணடுவதறகும தகாதவாகளாகவும இழி
ழிலகளில விருபபததுடன எலலாருடைய மலஙகளையும எடுப
ளாகவும ஏழைகளாகவும மிகுதியாகச சிரமபபடுகிறவாகளாக
விகாரரூபமும கெடட எணணமுமுளளவாகளாகவும சணடாள
போலக காணபபடுகினறனரே, அது எனன தீவினையினல? எ
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஶ்வரா, 'தேவி

1 'மோகதும' எனறு பாடஙகொளளபபடடது
2 'தணடம காரணத:' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

னை உனககுச சொலலுவேன, ஊககததுடனகேள பூாவஜனமத
அதிக அகஙகாரமும தறபுகழசசியும தடிததனமும கொழுபபு
ளவாகளாகிய பெரியோாகளையும வணஙகாமலும பாமராகியும
க அகஙகாரததினுல தமதாமததுககுரியகாரியததைச செயயாம
பிறரைப பலவநதமாகக கடடளையிடடுத தமககுவணஙகுமபடி
துமசெலவததினுல பிறரை எபபோதும அவமதிததும குடித
எலலாவறறையுமபக்ஷிததும கொடியவராகவும கடுஞசொல
லலுகிறவராகவும இனனும இவவகை ஒழுககததோடும இருநத
ககாகள, யமதணடனையினுல தணடிககபபடடபிறகு தறசெய
மானிடபபிறபபுவருமபோது, இழிதொழிலில விருபபமுளளவா
ம எலலாருடைய மலஙகளையுமெடுபபவரும பிறரைவணஙகுகிற
ம விகாரரூபமுளளவரும தீணடுவதறகும தகாதவருமான சண
ாாகளெனனும பாவபபிறபபில பிறககினறனா அவாகள வண
ன முதலானவாகளாகப பிறநது இழிதொழிலினுல ஜீவிககினற
, முனஜனமததில மிககாவமெனனும குறறததினுல தாமசெயத
பலனை அனுபவிககினறனா அபபடித தாழநத நிலைமையி
ககும அநதசசணடாளாகளையும விவேகமுளளவன இகழவும
பிககவும ஆகாது அவாகள தமவினைபபயனை அனுபவிககினற
சணடாளாகளும், அநதஜனமததைபபறறித துயரபபடுவத
பரிசுததமடைவாாகள' எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே!
மனிதாகள பலவகையான ஆசைகளெனனும வலைகளினுல கட
படடும உளளேபோகாமல தடுககபபடடும பிறாவாயிலில நிற
றனா முயறசிசெயதும பிரபுவைபபாாபபதறகும தமஉருததைத
ரிவிபபதறகும சமயமபெறுவதிலலை அது எநதககாமதோஷத
லை? எனககு சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஶ
, 'தேவியே! சிறநதவளே! முனஜனமததில ஐஶவாயததையும
திகாரததையுமபெறறு அவறறினுல மதிகெடடுப பிறரோடு சம
ஷணைசெயயாமலும அவாகளை உளளேவிடாமலும பொருளாசை
ணணுசை முதலியவறறினுல மூடபபடடும தமது நிலைமையினுல
தயும மதிககாமல தமகாரியததையே தலைமையாககொணடும
லாபபோகஙகளுமிருநதும பிறருககுச சிறிதும பயனபடாமலும
மையிருநதும பிறருககு அனுகரஹம செயயாமலும தயையில
மலும புணணியலோகம போவதறகு வழிதேடாமலுமிருநதவா
பினனொரு பிறபபில மானிடதேகம பெறுவாராயின ஏழைக
கவும கெடட நிலைமையுளளவாகளாகவும எநதக காயஙகளிலும

தடையுளளவாகளாகவும தமதுபிரயோஜனததைத தெரிவிபபதற-
காக அரசாகளிடததிலும அவாகளைபபோனறவாகளிடததிலும ஓடி-
யும தடுககபபடடு வாயிலில நிறகினறனா தமது காரியததைத
தெரிவிககவும பிரபுவைபபாாககவும உளளேபுகவும (சமயம) கிடைக-
காமல ஆசையோடு வெளியில நிறகினறனா' எனறு சொனனாா

உமை, 'பகவானே! அனேகமனிதாகளில சிலா அரசனாலும
களவனாலும ஜலமுதலியவறறினாலும எலலாபபொருளகளும அப
கரிககபபடடவாகளாகவும மூலதனஙகள தவறிபபோனவாகளாக
வும காணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமதோஷததினால? எனக
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேசுவரா, 'தேவியே!
எவாகள பூாவஜனமததில அஸூாததனமையை அடைநது பகையினா
லும ஆசையினாலும பிறருடைய ஜீவனததைககெடுததும அபபடியே
பிறரை[1] வைதும கோடசொலலியும களவினாலும மறறவகையினா
லும பிறாபொருளை அபகரிததும தயையும பசசாததாபமுமிலலாமல
பிறாஜீவனததைக கெடுததுமிருககிறாாகளோ கொடியவரும நாஸதி
கரும பொயசொலலுகிறவரும பிறாபொருளைக கவாகினறவரு
மான அபபடிபபடட நடையுளளவாகள நெடுநாள நரகததிலிருநது
யமனாலதணடிககபபடடுத துனபபபடடபிறகு மானிடஜனமததை
அடைவாராயின அநதஜனமததில திடீரெனறு பொருளநஷடததை
அடைவது திணணம காரணமபறறியோ, நிஷகாரணமாகவோ
கஷடததையும தாழவையும திரவிய நஷடததையும எலலாராலும
உபததிரவததையும அடைவது நிசசயம' எனறுசொனனாா உமை,
'பகவானே! சிலமனிதாகள திடீரெனறு பநதுககளைவிடடுப பிரி
தலையும காரணமபறறியோ நிஷகாரணமாகவோ பநதுககளின மர
ணததையும ஆயுததததினாலேயோ மறறெவவகையினாலேயோ தம
உயிாசசேதததையும அடைவது எநத வினைககேடடினால? எனக
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேசுவரா, 'தேவியே!
அனபுளளவளே! எநத மனிதாகள பூாவஜனமததில பெருமபா
லும அஸூாததனமையோடு கொடுஞசெயகையில விருபபமும
பொயயுமுளளவராகவும மூாககாகளாகவும பிராணிகளை மிககவிருப-
பததுடன தயையிலலாமல கொலலுகிறவாகளாகவும நமபினவ
ரைக கெடுககிறவராகவும தூககததைக கெடுபபவராகவும பெரும
பாலும பொயசொலலுகிறவராகவும நாஸதிகராகவும புலாலதினபவ
ராகவுமிருநதனரோ அபபடிபபடடவாகள இறநது யமதணடனையை

1 'உதகரோசந' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

டநது வெகுகாலம் நரகததிலிருநதபிறகு விலஙகாகப பிறநது
லை துயரஙகளை அனுபவிததுத தீாநதபின மானிடஜனமம பெறுவ
ின அதில எவவகையிலைலாவது கொலையையும கடடுபபடுதலையும
டவது நிசசயம செலவமுளளவாகளும ஏழைகளும தமவினைப
னை அனுபவிககினறனா தூஙகியும மயஙகியும நமபியுமிருககும
து தாம செயததினபலனை அபபடியே அடைகினறனா தம
ாசசேததததையும சுறறததாரைவிடடுத திடீரெனறு பிரிவதை
பிளளைபெணடிா அழிவதையும ஆயுததததினாலோமறறெதினாலோ
லையையும அடைவாா' எனறு சொனனாா உமை, 'பகவானே!
ிடலோகததிலேயே சிலமனிதாகள ராஜநீதிசாஸதிரததிலசோதாந
ாகளினால தணடிககபபடுகினறனா அவாகளுககு எஙகும பய
ககிறது அது எனன கருமதோஷததினால? எனககுச சொல
டவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சில
ிதாகள பூாவஜனமததில பிராணிகளிடததில தயையிலலாமல
ிதாகளையோ மறற உயிாகளையோ கஷடபபடுமபடி அடிததுக
லலுகினறனா சில அரசாகள கொடியசெயகையுளளவாகளும,
டியதணடனையிலும கொலவதிலும விருபபமுளளவாகளும,
பததினால மதிகெடடு அஸுரததனமையுளளவாகளாகிப பிறரைப
பபவாகளும, சாவபபடுபவாகளும, மாமஸம புசிபபவாகளும,
திகாகளும, யாருககும வேணடாதவாகளுமாயிருநது தணடிககத
தவாகளையும தணடிககினறனா அனபுளளவளே! சிலா பெண
யும புருஷாகளையும ஆசாாியாகளையும கொலலுகினறவராகவும
ககினறனா அனபுளளவளே! இபபடிபபடட நடையுளளவாகள
ணமடைநதபிறகு வெகுகாலம நரகததிலகிடநது யமனால தண
கபபடுகினறனா ஜனஙகள முனஜனமததில செயத கருமததை
த ஜனமததில அனுபவிககினறனா இநதஜனமததில செயயப
மகருமம மறுஜனமததில பலனைததரும தேவியே! மனிதாகளில
ன இநத முறை காணபபடுகிறது, தேவாகளுககும ாிஷிகளுககும
த வரையறை இலலை அவாகளோ மரணமிலலாமையாலும தவத
ா வலிமையாலும ஒரு சாீரததிலேயே காமபலனை அனுபவிககின
ா ஸாதாரணமனிதாகளுககு அபபடி ஆகாது ஏனெனில, காம
ன அவாகளுககு இறநதபின தெரியாமல நேரிடும' எனறு சொன
உமை, 'இவவுலகததில மனிதாகள அரசாகளால, 'இவன
லைசெயதவன, இவன திருடினவன' எனறு அவரவாசெயதகுற
தைககுறிதது அநதஜனமததிலேயே தணடிககப்படுவது எபபடி?

புததிரனை விருமபுகிறவன புததிரகாமேஷ்டிசெயது அதேஜனமத
புததிராகளை அடைகிறுன ஆதலால, மானிடலோகததில செ
கருமஙகளினபலனை அதேதேகததில அனுபவிபபதைககாணகிறே
அதனை நீா நினைககவிலலை இது எனஸநதேகததிறகிடமாயிருககிற
அதனை நீா விளககககடவீா ' எனறுகேடடாள மஹேஸ்வ
'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடடது ஸரி அதனை நீ ஊககததுட
கேள இபபுவியில வினையும வினைபபயனும ஒருகாலததிலிருப
வாக நினைககபபடவிலலை தேவியே! 'இவன கொனறவன, இ
திருடினவன' எனறு அரசாகளால மனிதாகள தணடிககபபடுவ
நீ சொனனுயே, அதுவும அவாகளின முனவினைபபயனதா
தேவியே! அவாகளால (அபபோது செயயபபடட) செயகையும
டிபபதறகுக காரணமாகிறது குறறததை நிமிததமாககொ
தானே அரசன பிரஜைகளைத தணடிககவேணடும மறறவாகளைப
முறுததி இவவுலகததை நிலைபெறசசெயவதறசாக அநதஅநதக
றததைக குறிபபிதது அரசாகள தணடிததல விதிககபபடடி
கிறது அநதத தணடனையானது தணடிககபபடுகிறவனுடைய மு
வினைபபயனெனபது திணணம எனறு முதலிலேயே நான செ
னேன அநத விஷயததில உனககு ஸநதேகமவேணடாம' எ
சொனனுா உமை, 'பகவானே! பூமியில அரசாகளால தணடி
பபடட மனிதாகளுககு அநதத தணடனையினுல பாவமபோகுப
போகாதா? இது எனககு ஸநதேகம இதை நீா தீாககககடவீ
எனறு கேடடாள மஹேஸ்வரா, 'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடட
ஸரி, அதனை நீ ஊககததுடன கேள பூமியில குறறமசாடடபப
அரசாகளால தணடிககபபடடவாகள யமலோகததில யமனுல த
டிககபபடுவதிலலை தவறுதலாகத தணடிககபபடாவிடடாலும
யானதணடனை செயயபபடாவிடடாலும அவாகளை யமன தணடித
விடுவான அவாகளசெயததும செயயாததும அவனுககுத தெரி
இவவுலகததில எநதமனிதனும கருமமசெயதபிறகு யமனைத தா
முடியாது சிறநதவளே! அரசனும யமனும தணடனையைமடடுமே
கினறனா யமன அரசன இருவராலும தணடிககபபடடாலும தண
கபபடாவிடடாலும பிறகு மானிடஜனமததிலும நரகததிலும மு
யே வினைபபயனை அனுபவிபபான செயதகருமததினபலனை அறு
வன மூவுலகஙகளிலுமிலலை அனபுளளவளே! எலலாவறறை
உனககுச சொனனேன ஸநதேகமறறிரு' எனறு சொனனுா உ
'பூமியில மனிதாகள நிதயமாகப பாவததைசசெயது அதைதமே

பதறகாகத திருமபவும பிராயசசிததஙகளைச செயகினறனரே,
ந ஏன ? அஸவமேதயாகம எலலாபபாவஙகளையும போககுவதே
ய சொலலுகினறனா பாவததைப போககுவதறகு மறறுமுளள
ரயசசிததஙகளையும செயகினறனா ஆதலால, எனககு அதில ஸந
கம இருககிறது அதனை நீா தீாககககடவீா ' எனறு கேடடாள.
ஹஸவரா, ' தேவியே ! நீ ஸநதேகிததது ஸரி, அதனை நீ ஊககத
டன கேள முனனோரானஞானிகளுககும இது பெரிய ஸநதேகம
ன கெடடவாகளும நலலவாகளும செயயவேணடுமெனறு நினைத
ம அவவாறினறித தறசெயலாகவும தவறுதலாகவும இருவகைகளா
பாவததைசசெயகினறனா பலனைககருதியும பிடிவாதமாகவுமசெய
படுமகருமம எவவகையிலும அழிவதிலலை தெரிநதுசெயதகருமம
ிரககணககான அஸவமேதயாகஙகளாலும நூறறுககணககான பிரா
சிததஙகளாலும தீருவதிலலை அவவாறினறித தவறுதலால தற
யலாகச செயயபபடடபாவம பிராயசசிததஙகளாலும அஸவமேத
கததினாலும உணடாகும புணணியததினால அழியும உலகநடைக
கவும பாபகாரியததிறகுப பிராயசசிததமுதலியவை விதிககபபடு
ாறனவெனறறி அனபுளளவளே ! ஸநதேகமறறிரு தேவியே !
தனை உனககுச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபு
றய ? ' எனறு வினவினா உமை, ' பகவானே ! தேவருககுநதேவ
! ஈஸவரரே ! மானிடலோகததில மனிதாகளும மறறபபிராணிக
ம காரணததோடும காரணமினறியும இறநதுபோகினறனா அது
தக காமததினமுடிவினாலெனபதை எனககுச சொலலககடவீா '
னறுகேடடாள மஹேஸவரா, ' தேவியே ! மனிதாகள பூாவஜன
ததில பிராணிகளிடததில இரககமிலலாமல காரணமபறறியும நிஷ
ரணமாகவும அவறறைககொனறிருககினறனா அவாகள தாம எபப
ச செயதாரோ அபபடியே அதன பலனை அடைகினறனா விஷங
ாடுததவா விஷததினாலும ஆயுதததினாலடிததவா ஆயுதததினாலும
லகததில மறறெநதககாரணததினால மனிதாகள மனிதாகளைககொல
கினறனரோ அநதககாரணததினாலும மறுஜனமததில தமமுயிரச
சததை அடைகினறனா தேவியே ! அதில ஸநதேகமிலலை. அன
ளளவளே ! இநதக காமததினாலுணடாகும பயன எலலாவறறையும
னககுச சொனனேன திருமபவும ஒருகாலும தவறாத ஸரியான
ிரமாணததைககொணடு அதனையே உனககுச சுருககமாகச சொல
வன அதனைக கேள தேவியே ! எநதமனிதாகள முனஜனமத
தில எநதககாலததில எநதககாரணததினால எநத நலவினையையோ

திவினையையோ எபபடிசசெயதனரோ அநதமனிதாகள பினஜன
தில அநதககாலததில அநதககாரணததினல அநதஅநத வினைபப
களை அபபடியே ஸநதேகமிலலாமல அடைகினறனா உலகத
இதுதான அவரவா விதியைபபறறிய ஸததியமெனறறி' கருமதத
செயது அதை அனுபவியாதமனிதன ஸவாககததிலுமிலலை , பூமி
மிலலை தனவினையை அனுபவியாமலிருபபதறகுத தேவா, அஸ
மனிதா எவராலும முடியாது உலகமானது ஆதிகாலநதொட
கருமததில கோககபபடடிருககிறது காமபலனைபபறறி இத
குறிபபாகச சொனனேன பலவகைககாமஙகளின தொகுதியில
கரு எனனல சொலலபபடாதவை எவையோ அவறறையெலலா
புததியினல ஊகிததுத தெரிநதுகொளளலாம நீ கேடக விரும
தறகாகச சொனனேன இனனும எனனகேடக விருமபுகிறாய
எனறு கேடடாா

இருநூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன்
மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶ்வரரே!'
பாலகாகளால நமஸகரிககபபெறறவரே! மஹாதேவரே! உ
அனுககிரகததினல காமஙகளின முடிவைக கேடடுத தெரிநதுகொ
டேன நீா சொனனவையெலலாம உணமையாகவும அமிருதத
ஒபபாகவும இருககினறன நனமைதீமையனைததுமகாமததாலதொ
கபபடடிருககினறனவெனறு தெரிநதுகொணடேன பசுவினக
தாயையும ஜலமபளளததையும சோவதுபோலச செயவினை செ
வனை எபபோதும தொடாநதுசெலலும இவவுலகததிலசெயத
மம நலலதோ தீயதோ அழியாதெனபது நிசசயம அதனை
நான ஒபபுககொணடேன மஹாதேவரே! வரமளிபபவரே! அ
பைப பெருககசசெயபவரே! இனனமும காமஙகளின முடிவைபப
யிருககும ஸநதேகஙகளை விடுவிககககடவீா' எனறு கேடடா
மஹேஶ்வரா, 'தேவியே! கரியகணகளையுடையவளே! சிறநதல
ணஙகளா பொருநதினவளே! உனககு எனன கேடகவேணடுமோ
அவை எலலாம மிகக ரகஸயமாயிருநதாலும நீ அசசபபடாமல
னைக கேடகலாம' எனறுசொனனா உமை, 'விருஷபதவஜரே!

தில காமஙகளுககு இவவிதமான வியவஸதை இருககுமபோது ணியபாவஙகளைச செயத மனிதன தானசெயத புணணிய காமங் ன பலனை அனுபவிபபது எபபோது? இமமையிலா? மறுமை ா? தேவரே! அதனை எனககுச் சொலலககடவீா' என று கேட ா. மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடடது ஸரி அது ிதாகளுககு மிகக ரகஸயமானது அழகிய முகமுளள தேவியே! த ரகஸயததை உன விருபபததிறகாகச சொலவேன ஜனஙகள் ா ஜனமததிலசெயத காமததை இநத ஜனமததில அனுபவிககின ா இநத ஜனமததில செயதது மறுஜனமததில பலிககும. வியே! இநத நியமம மனிதாகளிடததிலமடடும காணபபடும வருககும அஸுரருககும மரணமிலலாமையினாலும, தவவனமை லும, காமஙகளினபலன ஒரு சரீரததிலேயே அனுபவிககபபடும. வியே! மனிதாகளுககு அபபடியிலலை இதுதான விததியாஸ நினைககபபடுகிறது' என றா

இருநூறறிருபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப் பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின நேததிரததை அழிதத ர! மனிதாகளின செயகைகளைததும தமவினைபபயன எனனும கள அபிபபிராயததைக கேடடுககொணடேன உலகததில நனமை மகளைததும நவககிரகஙகளால செயயபபடடவை என று ாதது அநதக கிரகஙகளையும நக்ஷததிரஙகளையுமே பெருமபாலும ிககினறனா தேவரே! இது எனககு ஸநதேகம இதனை நீா ககககடவீா' என று கேடடாள

மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ சநதேகபபடடது ஸரி உணமை ா நிசசயததைக கேள சிறநத மகிமையுளளவளே! நக்ஷததிரங நம கிரஹஙகளும மனிதாகளின நனமை தீமைகளை அறிவிபபவை. வை தாமே காரியஙகளைச செயபவையலல மனிதாகளினநனமைக அவாகள நலலவைகளாகவும கெடடவைகளாகவும செயதவற யும இனி செயவனவறறையும கிரகஙகளின ஸஞசாரம தெரிவிக து அவறறுள நலல காமம சுபகரகஙகளாலேயே தெரிவிககப கிறது, தீவினையின பலன பாபகரகஙகளினால தெரிவிககபபடு

கிறது. ஆதலாலதான கிரகம கெடுதலாயிருககுமபோது ஜனஙகள கெடுதலைச செயகிறாாகள கிரகஙகள ஸரியாயிருககுமபோது தாமே சரிசெயவதாக நினைதது நலலகாரியஙகளைச செயகினறனா வெறும கிரஹ நக்ஷததிரஙகள நனமை தீமைகளைச செயவதிலலை - எலலா வினைகளும தமமாற செயயபபடடவை கிரஹஙகள எனபது உலகச சொல கிரஹஙகள வேறு, செயபவன வேறு செயகிறவன தன செயகையின பலனை அனுபவிககிறான சிறநதவளே! இவறறை எலலாம உனககுச சொனனேன சநதேகமறறிரு' எனறு சொன ஞா உமை, 'பகவானே! நலலவையும தியவையுமான பலவகைக கருமஙகளைச செயத மனிதன மறுபிறபபில அவவிருவகைவினையுள எதன்பலனை முனனே அனுபவிககிறான? தேவரே! எனககு இநத ஸநதேகமிருககிறது இதனை நீா விலககக கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேசுவரா, 'தேவியே! நீ சநதேகபபடடது சரி அதனை உனக குத தெளிவாகச சொலவேன முதலில அனுபவிககபபடுவது தீவினை எனறு சிலரும, நலவினை எனறு வேறுசிலரும கூறுகினறனா அவவிருசொறகளும பிழை அதனை உனககுத தெளிவாகச சொல வேன முனவினைகள மானிடஜனமததில ஒனறிலேயே அனுபவிக கபபடுகினறன இருவினைகளும எநத முறையாகச செயயபபட டனவோ அநத முறைபபடி அவவவறறிறகுத தகக பலனகள அனு பவிககபபடுகினறன பூமியில மனிதாகள செலவம, வறுமை, இன பம, துனபம, [1] பயமினமை, பயம இவையெலலாவறறையும வரிசையாயனுபவிககிறவாகளாகக காணபபடுகினறனா செலவ முளளவாகளும துயரபபடுகினறனா வறிஞரும ஸுகததை அனு பவிககினறனா ஆதலால, ஒரு ஜனமததிலேயே எலலாவறறையும அனுபவிபபதாகக காணபபடுவது உலகமறிநத விஷயம அனபுளள வளே! நரகததிலும ஸவாககததிலும அவவாறிலலை நரகததில எபபோதும துனபமே ஸவாககததில எபபோதும இனபமே புணணியபாபஙகளின மிகுதிகள அவவுலகஙகளில அனுபவிககபபடு கினறன இடைவிடாத ஸுகம ஸவாககததிலும, அபபடிபபடட துககம நரகததிலுமிருககும சிறநதவளே! மிகப பெரிய வினைகளை முதலில அவவுலகஙகளில அனுபவிதது அறபமாயுளள மிசசததைப பின ஜனமததில அனுபவிககினறனா இவறறையெலலாம உனககுச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறாய?' எனறுகேட டாா

[1] 'அபயம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

உமை, 'பகவானே! உலகததில பிராணிகள பிறநது பிறநது லாமலிறநதுபோவது எநதககாரணததினுல? அதனை எனககுச ாலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'அநத உணை மை உனககுச சொலவேன, நீ ஊககததுடனகேள காமம ாலேவதனுல தேகததைத ஆதமா விடுமெனபதைக கேள தேகமும மாவும சோநதிருபபது பிராணியெனறுசொலலபபடுகிறது. பறறுள ஆதமா நிதயமெனறும தேகம அநிதயமெனறும சொல படுகினறன இவவாறு ஆதமாவுடனசோநத தேகமானது நாள வில தளாநது வேலைககு உதவாததாகி விழுநதுபோகிறது அப ாது அதனை ஆதமா விடடுவிடுகிறது நிதயமான ஆதமா அநித மான தேகததைதவிடுவதை உலகததோா மரணமெனறு அறிகின ா தேவா மனிதா அஸுரா யாரும காலததைக கடககமாட ா உயிரிலலாதபொருள ஒனறும ஆகாயததில எபபடிச சிறிதும பதிலலையோ அபபடியே இநதககாலம ஒருநிமிஷமும நிலலாமல கிறது அநத ஆதமா புதியஉடமபில புகுநது திருமபவும பிறக து இபபடி உலகநடை ஆதிதொடஙகி எபபோதும நடநது ாணடிருககிறது' எனறுசொனனுா உமை, 'பகவானே! பிராணி இளமையிலேயே மரணமடைவதையும வெகுகாலம இருநது முதிாசசியடைநது ஜீவிததிருபபதையும காணகிறேம மஹேஸ ரே! காலததினுல மரணமெனபதே நிசசயமாயிலலை ஆதலால, ாணிகள ஜீவிபபதறகுக காரணததைபபறறிய என சநதேகததைத ளிவியும' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! அநதக ரணததைக கேள நான சொனனது ஒரே நிசசயநதான கால னது தேகததளாசசியைமடடும செயகிறதேயனறி தேகமவிழுநது ாகச செயவதிலலை காமமமுடிநதால தேகம தானுகவே விழு து முநதியகாமததின அளவினபடிதான இருபபதும இறபப ம முனசெயத காமம எதுவரையிலிருககிறதோ அதுவரையில ரிதன ஜீவிககிறுன அநதக கருமம போகுங காலததில சிறு நும இறநதுபோகினறனா அநதககாமததின அளவினபடிதான திாநதவரும வெகுகாலம ஜீவிததிருபபது தேவியே! இதனை னககுச சொனனேன அனபுள்ளவளே! ஐயமறறிரு'' எனறு ானனுா உமை, 'பகவானே! மனிதாகள தீாககாயுளாயிருபப ம அறபாயுளாயிருபபதும எநதநடையினுல? அதனை எனககுச ாலலககடவீா' எனறுகேடடாள. மஹேஸவரா, 'எநதநடை ாளமனிதாகள தீாககஜீவாகளாயிருககிறுாகள எனபது மனிதாககு,

மிகக நனமையும ரகஸயமுமானது அவறறை எலலாம நன
ருகக கேள கொலலாமை பொயயாமை வெகுளாமை பொறுமை
உணமை குருககளை எபபோதும பணிவது பெரியோரைப பூஜிப
பது சுததமாயிருபபது செயயததகாதவறறைவிடுவது எபபோதும
பததியமான ஆகாரததை உடகொளவது இவை முதலிய நல
லொழுககஙகளதாம மனிதாகள வெகுகாலம ஜீவிபபதறகுரியவை
தவததினுலும இநதிரிய ஜயததினுலும ரஸாயனமெனனும ஔஷ
தததை உடகொளவதனுலும மனிதாகள மிகுநத களிபபும சிறநத
பலமுமுளளவாகளாக வெகுகாலம ஜீவிததிருககினறனா தாமம
செயதவாகள, ஸவாககததிலும மானிடலோகததிலுமநீணடகாலமிருக
கினறனா மறறவாகள, பெருமபாலும பாவமசெயதும பொய
சொலலியும, ஹிமஸையில விருபபமும பெரியோரிடததில பகையும
உளளவாகளும நறகருமஙகளையும சுததததையும விடடவாகளும
நாஸதிகாகளும கொடியசெயகை செயபவாகளும மாமஸபகஷணத
தையும மதுபானததையும விடாதவாகளுமாயிருககினறனா பாவங
களைசசெயதும ஆசாரயாகளைப பகைததும கோபமும கலககமுமே
காரியமாகவிருககும இபபடிபபடட அயோககியாகள நரகததில
வெகுகாலம இருபபாா அதனபிறகு, அநத அறபமனிதாகள
திாயகஜாதிகளிலேயே முழுதும இருநது பிறகு ஆயுளகுறைநத
மனிதாகளாகப பிறககினறனா போகததகாதவிடததிறகுப போவ
தனுலும தேகததுககு விரோதமான ஆகாரததைப புசிபபதனுலும
மனிதாகளுககு ஆயுள குறைநதுபோகும அவை ஆயுளைக குறைப
பவையனறே ? மேறசொனன பலகாரணஙகளினுல ஆயுளகுறைநது
போகிறது இலலாவிடின வெகுகாலம ஜீவிததிருபபா இதை எல
லாம உனககுச சொனனேன இனனும எனனகேடக விருமபு
கிறுய ? ' எனறுவினவினா

இருநூறறிருபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை 'தேவதேவரே! மஹாதேவரே! பகவானே! இதனை நான கேடடேன ஆதமாவுககு ஸதிரீயெனறும புருஷனெனறும ஜாதிகளின வேறுபாடுவநததைபபறறிச சொலலும பெணணுயிரும ஆணஉயிரும ஒனறு? வெவவேறு? தேவரே! இநதச சநதேகம

கு இருககிறது அதனை நீ தீாககககடவீா' எனறு கேடட
மஹேஸவரா, 'அதனை நான உனககுச சொலவேன, ஊககத
ன முழுதும கேள அழகான கணகளையுடையவளே! உயிருக
பெண ஆண எனனும வேறுபாடு இலலை ஆதமா எபபோதும
ாமறறது அது பெணணுமனறு, ஆணுமனறு அநத அநதக
மஙகளுககுத தககபடி பல ஜனமஙகளில பிறககிறது காமம
வதனால புருஷனும ஸதிரீயாகவும ஸதிரீயும புருஷனாகவும
கிறா புருஷன பெணணின செயகையைபசசெயது அநதக கா
தினால பெணணுவான' எனறு சொனனா உமை, 'பகவானே!
லா உலகஙகளுககும ஈசுவரரே! ஆதமா காமஙகளைச செயயாவிட
ல தேகததில காமஙகளைச செயவது வேறுயாா? அதனை எனக
சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'பெண
ணியே! காமமசெயபவனைக கேள ஆதமா காமஙகளைச செயவ
லை அது பரகருதியின குணஙகளோடு சோநது எபபோதும
ஙகளைச செயகிறது உலகததிலுளள பிராணிகளின தேகமா
கபவாதபிததஙகள எனனும மூனறு தாதுககளினால நிரமபி
பபதுபோலவே முககுணஙகளாலும நிரமபியிருககிறது ஸதவம,
ஸ, தமஸ எனனும இக குணஙகளதாம தேகமாயிருபபவை
றறுள, ஸதவகுணமானது எபபோதும பிரகாசரூபமெனறு
லலபபடுகிறது ரஜோகுணம துககரூபமாகஇருபபது தமோ
ம அறிவினமையாக இருபபது இம முககுணஙகளினாலேதான
கததில செயகைகள நடககினறன பொயயாமை, பூததயை,
ததம, நனமையிலவிருபபம, பொறுமை, அடககம இவையும
றும இவவகையான செயகைகளும ஸதவகுணததினாலுணடா
வை எனறு சொலலபபடுகினறன வேலைததிறமை, சோமபாமை,
ருளாசை, விதியை நமபாமை, மனைவியினமேலபறறு, இனிமை,
போதும ஐசுவாயததில ஆசை முதலிய பல செயகைகள ரஜோ
ததினாலுணடாகினறவை பொய, கடுமை, பிடிவாதம, அதிகப
க, ஹிமஸை, நிலையிலலாமை, நாஸதிகததனம, தூககம, சோமபல,
முதலான பாவசசெயகைகள தமஸினால உணடாகினறவை. ஆகை
ல, நலலவையும கெடடவையுமாகிய கருமஙகளெலலாம குணஙகளா
னவை ஆதலால ஆதமா, ஆசையறறவன ஒனறும செயயாதவன
ாமறறவன எனறறி ஸதவகுணமுளள மனிதா புணயலோகங
லும, ரஜோகுணமுளளவா மானிட லோகததிலும, தமோகுண
ளளவா திாயகஜாதிகளிலும நரகததிலும இருபபா' எனறு சொன

ஞா உமை, 'இநததேகம விழுநதாலும ஆயுதததிஞல கொலலப படடாலும ஆதமாவானது தானே இதை விடடுபபோவது எதஞல்? அதனை எனககுச சொலலக கடவீா ' எனறு கேடடாள ஸ்ரீமஹேஸ வரா, ' சிறநதவளே! அநதக காரணததை உனககுச சொலவேன, கேள நுடபமான புததியுளளவாகளும இதனை நிசசயிககபபோய மயஙகுகினறனா ஜனமமெடுதத பிராணிகளுககுக காமம் முடியும போது எநதககாரணமபறறியாவது தேகததுககு உபாதிநேரிடும அதஞல, அநதச சரீரம அழியுமபோது ஆதமாவானது காமததை அனுஸரிதது அதனை விடடுபபோகிறது தேகம அழியுமபோதுளள நோயகளிஞலும ஆதமா அசைவதிலலை கருமததின பலனுளள வரையிலும ஆதமா இருககும அது முடிநதவுடன ஆதமா போய விடும ஆதிகாலநதொடஙகி இவவுலகததில ஆதமாவினகதி இவ வாருக நிசசயிககபபடடிருககிறது தேவியே! இதனை உனககுச சொனனேன இனனும என்ன கேடகவிருமபுகிருய?' எனறு கேடடாா

இருநூறறிருபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, துன்புறுத்தியும் நல்லபலனை அடைவதும், நால்வகைப்பிராணிகளும், இயற்கையறிவும், கல்வி யறிவும், இறந்தபின்பிழைப்பதும், கனவுகாண்பதும்)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுந தேவரே! ஈஸவரரே! மனி தன தான செயத கருமததிறகுத தககபடி நலலபலனையும கெடடபல னையும அடைகிருனெனபது நிசசயம அயலாருககு இனனுதது செயபவன நனமையை அடையும வகை யாது? அது ஒரு ஜனமததி லேயே உணடாகுமா? அதனை எனககுச சொலலக கடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, ' சிறநத மஹிமையுளளவளே! மனிதாக ளுடைய எணணததின வலிமையால அதுவுமிருககும பிறா நன மைககாக அவருககுத துனபததை உணடுபணணுகிறவன ஸுகம பெறுவான அரசன ஜனஙகளைத தணடிததும பயமுறுததியும புணணியததை அடைவான வழிதபபி நடககும சிஷயாகளை ஆசா யனும தன வேலைககாரரை யஜமானனும பயமுறுததுவதஞலும தணடிபபதஞலும புணணியபலனை அடைவா சிகிதஸை செயபவன துனபததை உணடாககுவதஞல நனமையையே அடைவான யாகத

காகப பசுஹிமஸை செயபவனைப பாவமதொடராது இவவாறு
ல எணணததுடன உபததிரவததைச் செயயும மறறவாகளும
ாககததைஅடைவா அயோககியனன ஒருவன கொலலபபடடத
அனேகா ஸுகபபடுவாராயின அவனைக கொலவதில தாமமிருக
தேயனறிப பாவமனது ? ஹிமஸை இலலை எனறு நினைததுபபரி
துமான யாககாரியததில கௌரவததினால பசுவைக கொலலுகிறவ
க்குத தாமம பெரிதெனற எணணம உணமையாகவும பரிசுதத
வுமிருபபதனால அநதஹிமஸையைச் செயததனால பாவபபயன
வதிலலை ' எனறுசொனனா

உமை, ' இவவுலகததிலுளள நானகுவகை ஜநதுககளின அறிவு
வகையாக நினைககபபடுகிறது ? உணடாககபபடுவதா ? இயறகை
லமைநததா ? அதனை எனககுச் சொலலககடவீா ' எனறுகேட
ா மஹேசுவரா, ' உலகமானது, தாவரம ஜஙகமமெனறு இரு
கப பொருளகளுளளதாகக கூறபபடுகிறது அவறறிலுளளபிரா
களுககு நாலுவகை உறபததிகள உணடு அவறறை வரிசையாகச்
ாலலுவேன அவறறுள கொடிகள செடிகள புறபூணடுகள இவை
ததபிஜஜஙகள எனறு சொலலபபடுகினறன கொசு பேனமுதலான
திகள எலலாம [2]ஸவேதஜஙகள துவாரமே காதாகவுடைய பறவை
தலான பிராணிகள [3] அணடஜஙகளாக நினைககபபடுகினறன பசுக
ாயும காடடுமிருகஙகளையும மனிதாகளையும [4]ஜராயுஜஙகளெனறறி
நமாவானது இநத நானகுஜாதிகளிலும சோநதிருககிறது உத
ஜஙகளில ஸபரிசமெனனும ஓா அறிவுடன ஆதமா இருககிறது,
வேதஜஙகளில ஸபாசம பாாவையெனனுமிரணடறிவுகளோடு [5] இருக
து அணடஜஙகளும ஜராயுஜஙகளும ஐநது அறிவுகளோடுஜீவிக
றன அனபுளளவளே! நிலமும ஜலமும சோவதனால உதபிஜஜங
உணடாகினறன அனபுளளவளே! சீதமும உஷணமும சோவ
ல ஸவேதஜஙகள உணடாகினறன வீாயம ஈரததிலசோவதனால
ணடஜஙகள உணடாகினறன. சுகலசோணிதஙகள சோவதனால
ாயுஜஙகள உணடாகினறன ஜராயுஜஙகள எலலாவறறிலும
னிடதேகம உததமம தேவியே! இதனபிறகு, இருளுணடாவதை
ககததுடனகேள இரவிலுணடாவது எனறும தேகததிலுண
ாவது எனறும இருவகைஇருள உலகததிலஉணடு இரவிலுணடா
ம இருளஒளிகளால அழிநதுபோகிறது தேகததிலுணடானஇருள

1, 2, 3, 4, ஆதிபாவம 57 - ம பககம குறிபபிறகாணக
5 ' சரீரி ' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

மட்டும உலகததிலுளள ஒளிகளெலலாமசோநதாலும போகாது.
ககளைப படைததவராகிய பிரமமதேவா அநதத தேகஇரு
போகக வகைதெரியாமல பெருநதவமசெயதாா அவா தவமசெ
போது வேதஙகளும வேதாஙகஙகளும உபநிஷததுககளும உ
யின உலகஙகளின நனமையைக கருதின பிரமமதேவா அவற
பெறறபிறகு மகிழநதாா தேகததிலுணடாகும கொடியஇருள
றறினாலேயே ஒழிககபபடடது ‘இதுசெயயததககது, இதுசெ
தகாதது, இது சொலலததககது, இதுசொலலததகாதது’ எ
நலலொழுககததைதத தெரிவிககும சாஸதிரம உலகததிலிர
போமாயின, மனிதாகளும பசுககளுடன வேறறுமையிலலாப
நடபபாா யாகமுதலியவறறை ஆரமபமசெயவதும சாஸதிர
ஞலதான விதிககபபடுகினறது யாகம பயனபடுவதனாலேத
தேவலோகம விருததி அடைகிறது பிறகு, தேவாகள மனித
மேல அனபுளளவராகிறாா இவவாறு, பூமியும ஆகாயமும ஒ
லொனறு நிததியம அபிவிருததியாகினறன ஆதலால, உலகஙக
தாஙகுவது சாஸதிரமெனறு அறி பிராணிகளுககு ஞானததைவி
சிறநதது மூனறுலகஙகளிலுமிலலை ஜனமததில பிறநதஞா
முதனமையானது கறபிககபபடுமஞானம இரணடாவதாக நினை
படுகிறது இரணடும எஙகே நிரமபியிருககினறனவோ அஙகேத
நனமை உணடாகும சாஸதிரமெலலாம கறறபினதான ஒருவனப
பெறறவனாகிறான அவன தேவதைபோல மனிதாகளுள மேன
லும பிரகாசிககிறான புததியிலுணடாகும அநதச சாஸதிரஞான
னது, காமம, குரோதம, பயம, காவம, விபரீதஞானமாகிய இவற
மேகஙகளைக காறறு ஒதுககுவதுபோல விரைவாக ஒதுககிவிடுகிற
ஞானவானகள செயயும சிறியதாமமும பெரிதாம ஞானமிலலாத
கள செயயும பெரியதாமமும பயனபடாமறபோம ஞானமுளள
பொருளகளின உயாவுதாழவுகளையும உணமையையும அறிந
ஞவான அழகிய கணகளையுடையவளே! இவவாறு சாஸதிரஞா
தினபலன எலலாவறறையும உனககுச சொனனேன’ எ
சொனனாா உமை, ‘பகவானே! சிலமனிதாகளுக்குப பூாவஜன
தினநினைவு இருககிறது, முனஜனமததிலநடநததை அவாகள அ
கிறவாகளாகப பிறபபது எபபடி? ஐயா! தேவரே! மனிதாக
குளள இநத விஷயததை எனககுத தெளிவாகச சொலலும’ என
கேடடாள மஹேஸவரா, ‘அநத உணமையை உனககுச் செ
வேன, ஊககததுடன கேள எநதமனிதாகள திடீரெனறு இற

டனே திருமபவும ஜனிககினறனரோ அவாகளுககு முநதியஜன ததின நினைவு சிறிதுகாலமிருககும ஆதலால, அநதஞான ததுடன லகததில பிறநது [1] ஜாதிஸமரராகிறா அவாகள வளரவளர அவ றிவு கனவுபோல மறைநதுபோகிறது அறிவானது கலவியிலலாத ாகளுககுப பரலோகம உணடெனகிற நமபிககைககுக காரணமா றது' எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே! சில மனிதாகள றநதபிறகும அதே தேகததில திருமபி வருகிறதைக காணகிறே ம, அது எனன?' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநத ளே! அதன காரணததை உனககுச சொலவேன, கேள பிராணி ா மிகுதியாயிருபபதனால அவாகள யமதூதாகளினால கொல்லப டடு உயிா பிரியுமபோது அவாகளுககும அனேகருககும பேரகள னறாயிருபபதனால பகுததறிவினறி மாறுடடமாக மறறொருவனைக காணடு போகினறனா யமன ஒருவன மடடும அவரவா புணணிய ாவஙகள எலலாவறறையும மாறுபடாமல அறிநதிருபபவன ஆத ால, அவாகள ஸமயமனி எனனும யமபடடணததிறகுப போன றகு யமனால விடபபடடுத தமது மிசசமுளள காமததை அனுப பபதறகு மறுபடியும வருகினறனா தமது காமமமுடியாவிடின னிதா திருமபிவரததானேவேணடும்' எனறு சொனனா உமை, பகவானே! மனிதாகள தூஙகினவுடன கனவுகாணகினறனா அது யறகையா? வேறுகாரணமா? அதை எனககுச சொலலககடவீா' னறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தூஙகினவாகளின மனததின செயகை கனவெனறு சொலலபபடுகிறது சஞசரிபபதாகியமனம டநததையும வருவதையும அறிகிறது ஆதலால, மனிதாகளுககுக னவுகாணபது வருவதறகுக குறிபபாகவுமிருககும தேவியே! துதனை உனககுச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபு றாய?' எனறு வினவினா

இருநூற்றிருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, தெய்வம், முயற்சி, ஆத்மா கர்ப்பத்தில் பிரவேசிப்பது முதலியன)

உமை, 'பகவானே! எலலாபபிராணிகளுககும ஈஸவரரே! உல கததில தொழில செயயும வழியில எலலாம தெயவததாலேயே நடக

1 பூரவஜனம ஜஞானமுளளவா;

கினறனவெனறு சிலா நிசசயிககினறனா மறறவாகள முயறசி
நேராகக காணபதனுல முயறசியினுலேதான எலலாம நடபப
யெனறு நிசசயிககினறனா இவவிரணடு கொளகைகளின வேறுபா
டினுல எனமனம ஸநதேகபபடுகிறது மஹாதேவரே! உணமையை
சொலலும எனககுக கேடக விருபபமிருககிறது' எனறுகேடடா

மஹேஸவரா, 'அநத உணமையை உனககுச சொலலுவேன
ஊககததுடன கேள தேவியே! உலகததில நலல செயகையை
கெடட செயகையையும மனிதா செயகிறா மனிதாகளிலேயே
தக கருமஙகள இருவகையாகக காணபபடுகினறன அதனைககே
அவவிருவகைகளில முன செயயபபடடதொனறு, இபபோது செ
யபபடுவது மறறெனறு நமது காடசிககுப புலபபடாத காப
எதுவோ அதுதான தெயவமெனறு சொலலபபடுகிறது தனகரு
களினுல [1]பிரதயக்ஷமாகச செயயபபடும காமம மானுஷமென
சொலலபபடுகிறது மானுஷமெனபது செயகைமடடுமே தெ
வததினுலேதான பலன நிறைவேறுகிறது இவவாறு மனிதாகளி
மிருககும அவவிருவகைக கருமஙகளும முயறசி எனறே அறி உ
கததிலுளள தெயவசசெயல மனுஷயசசெயல எனபவறறைபபறறி
சொலலுவேன பயிாததொழிலில, உழுவது விதைபபது நாறறுநடுவ
அறுபபது முதலிய செயகைகள முயறசியெனறு சொலலபபடுகி
றன இவை தெயவததினுல பலியாதிருததலுமுணடு முயறசியி
பிழையுமுணடு நலல முயறசியினுல புகழசசியும கெடட முயறசி
னுல இகழசசியும உணடாகும தேவியே! உலக நடை ஆதிதொ
டஙகி இவவாறு நடககிறது' எனறுசொனனா

உமை, 'பகவானே! எலலா உலகஙகளுககும ஈஸவரரே! தேவ
களாலும அஸுராகளாலும நமஸகரிககபபடடவரே! ஆதமாவான
எபபோதும காமததின அடியாகக காபபததிலபிரவேசிபபது எபபடி
மஹாதேவரே! அதை எனககுச சொலலும அதுதான மிகக ரகஸ
மாக நினைககபபடுகிறது' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'பெண
சியே! அனபுளளவளே! அதனை முழுதும கேள அது ரகஸயஙக
எலலாவறறிலும மேலானது தேவரகஸயததைககாடடிலும ஆத
ரகஸயம பெரிதெனறு நினைககபபடுகிறது தேவாஸுராகூட ஆதம
போவதையும வருவதையும அறியாா ஆதமா நுடபமாயிருபப
னுலும எஙகும பொருநதியிராமையினுலும அதனை ஜனஙகள காண
முடியாதனறே? மாயைகளுள ஆதமமாயையே பெரியமாயை

1 'விஹிதம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

னது எபபோதும நினைககபபடுகிறது ஆதமமாயையினலேதான
ந்த.[1] ஆதமா நாலவகை ஜாதிகளையும சேருவது புணாசசி, சுக
, சோணிதம, தெயவம இநநானகும அதறகுக காரணஙகள
நதவளே! சுகலசோணிதஙகளின சோககை எபபோது நேரிடுகிற
ா அபபோது ஆதமா காபபததில பிரவேசிககிறது இது அணட
களுககும ஜராயுஜஙகளுககுமதான இபபடி சுகலசோணிதம
ருமபோது ஆதமா காபபரூபமாகிறது சுகலசோணிதமஇரணடும
ாயநது கடடியான உருவமாகிறது, அதனபிறகு, மூடடமுளள
மிசககடடியாகிறது அஙகஙகளினபிரிவு உணடானபோது அதன
மம காலககிரமததினல அதைச சோகிறது இவவாறு காபபம
ருததியாக ஆக அதனுடனகூடவே காமததுடனசோநத ஆதமா
ருததியாகிறது. அழகானஒளியுளளவளே! நீ எனனைககேடகும
தமகதி இவவாறெனறறி பயிரைநடுவது அறுபபது முதலான
ரியஙகள முயறசியெனறு நினைககபபடுகினறன காலததில மழை
யவது வோபிடிபபது முளைபபது நதிபிடிபபது முதலியவை
பலலாம தெயவமெனறு நினைககபபடுகினறன ஐநதுபூதஙகளு
டயநிலையும கரஹஙகளமுதலியவை ஆகாயததில ஸஞசரிபபதும
றும இவவகையாக மனிதாபுததிககு எடடாதவையும கருவிகளி
ல செயயபபடாதவையுமான நலலவைதீயவையனைததிறகும தெய
மே காரணம மனிதன செயயககூடியதெலலாம முயறசி எனறு
னைககபபடுகிறது இவறறில ஒனறினல மடடும காரியம நிறை
வறுவதிலலை அனபுளளவளே! முயறசி தெயவம இரணடும சோந
ருபபவை செயகைகளில அவவிரணடும சீதோஷணஙகளபோலச
சாநதிருககினறன தெரிநதவன அவவிரணடினுள முயறசியை
தலில தொடஙகவேணடும ஒருவன தன முயறசியினல (ஒருகாரி
ததைச) செயயாமல கிாததியடையான நிலததைததோணடுவதனல
ணணீரையும அரணியைககடைவதனல அகநியையும அடைவது
பாலத தெயவததினபலன முயறசியைப பொறுததிருககிறது
முயறசிசெயயாமனிதன தெயவததினபலனை அடைவதிலலை ஆத
ால, எலலாககாரியஙகளும தெயவததினுலும முயறசியினுலும செய
படுகினறவை அஸுராகளும ராகஷஸாகளும உலகததை அழிகக
னைககினறனா மாமிசததையே பகூஷிககும அநதபபாவிகள தெய
ததைப பாாககிறதிலலை தெயவகாரியஙகளெலலாம மறைககப
டடிருககினறன தேவாகளினமாயை யாருககுநதெரியாதனறோ?
தவியே! அநத முககியமான ரகஸயததை நான உனககுச சொல

1 மறறவா அறியககூடாத ஆதமாவினசெயகை

வேன ஆதிகாலததில மனிதாகளனைவரும நலவினை தீவினைகளைச் செயது இவவுலகம அவவுலகம இரணடினநடைகளையும அறிநதே பலனகளை அனுபவிததனா வேறுதேசததிறகுப போனமனிதாகள தாம முனதேசததில செயதசெயகையை எபபடிஅறிவாாகளோ அப படியே இறநதபினனும முனதேகததிலசெயத கருமததை அறிந திருநதனா உலகம இவவாறு இருநதபோது எலலாரும தாமத தையே விருமபியிருநதனா அபபோது வெகுசிககிரததில ஸவாககம நிரபபபபடடுபபோயிறறு தேவாகளுககு நெருககததைக கணட பிரமமதேவா, ‘ மனிதாகள ஸவாககததில பிரவேசிததுககொணடே இருககினறனரே , இவாகள எபபடி ஸஞசரிபபா ?’ எனறு நினைத தா இவவாறு நினைததவுடன, மனிதாகளை மயஙகசசெயதாா அது முதல அமமனிதாகள முனவினையை அறிவதிலலை அதேகாலததில மனிதாகளிடததில காமககுரோதஙகளையும சோததாா அவறறினால கெடுககபபடட மனிதாகள ஸவாககலோகததிறகுப போகவிலலை , முனசெயதவினை தெரியாமையினால காமககுரோதஙகளால உபததிர விககபபடடு முனவினை இலலைஎனறு நினைநது மேனமேலும பாவங களைச செயதனா , தமலாபததிறகாகத தாமகாரியஙகளையும பரலோ கததினபயததையும மறநது செயயததகாத பெருமபாவஙகளையும செயதனா அனபுளளவளே ! உலகம இவவாறானபோது மனிதா களுககும தேவாகளுககும அழிவுணடாககததகக அஜஞானமும உணடாயிறறு பாவஙகளையேசெயயும பிராணிகளினால நரகஙகள நிரபபபபடடுபபோயின உலகததைபபடைதத பிரமமதேவா அவா களைபபாாதது உலகஙகளின நனமைககாக அநதவிஷயததைபபறறித திருமபவும நினைததாா ‘உலகததில பாவபுணணியஙகள ஸமமாயிருப பது எபபடி ?’ எனறு அவா தவததினாலும ஞானததினாலும பல முறை ஆராயநது, பரலோகம அறிவுககெடடுவதாகவும கணணுககு எடடாததாகவும செயதாா ’ எனறு சொனனாா

உமை, ‘ பகவானே ! ஒருவன இறநததும பிறநததாக நினைககப படுகிறான அபபடியே பிறபபதைக காணகிறோம அஙகே ஆதமா எபபடியிருககும? பகவானே ! காபபம ஆரமபிககுமபோதே ஆதமா சேருகிறதா ? தேவரே ! இது எனககுச சநதேகம இதை நீா தீாக ககடவீா ’ எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, ‘ அநத உணமையை உனககுசசொலவேன , ஊககததுடனகேள வேறு ஓாஆதமா காப பததிறசோ அஙகேயே இறநதுபோகிறான உடனே [1] மறறொரு ஆதமா அநதசசரீரததில பிரவேசிககப பூமியில பிறககிறான. எல-

1 ‘புராநய:’ எனறு பாடஙகொளளபபடடது

நகருமே உணமை தெரியாது தெயவததினுல அது உணடா
சிறநதவளே! பெறறவளின ஆறுதலுககாகவும பிராணிகளுக்
தெரியாமலிருபபதறகாகவும அவவிரணடு ஆதமாக்களும ஸம
ா கருமமசெயதிருபபதனுலும அவவாறு நடபபதெனறு அறி
ர நரகததைஅனுபவிததபிறகு ஜனமததை விருமபிப [1]போகிறு
ரோ? பிறபபுககும இறபபுககும இடையில [2]ஸாம்யாமிகைஎன
மாயை இருககிறது தேவியே! இதையும உனககுச சொன
ன இனனும எனனகேடக விருமபுகிறுய?' எனறுசொனனா
ம;' பகவானே! எலலாலோகஙகளுககுமாஙவரரே! உலகஙகளால்
ாததிககபபடுகிறவரே! விருஷபககொடியுடையவரே! 'கருமங
அனுபவிககும ஆதமா எனபதிலலை இறநதுபோனபிராணி பிறப
லலை செடிககுக காயுணடாவதுபோல எலலாம இயறகையினு
ாடாகினறன கடலில அலைகள எபபடி எழுமபுகினறனவோ
படிததான உலகததில உருவஙகள உணடாகின்றன ஆதலால,
மதானமுதலியகருமஙகளும பயனறறவையாகக காணபபடுகின
ஆதலால, மறுபிறபபு இலலை' எனறு சிலா நிசசயிககினறனா.
றும சிலா பாராதவைகளைச சொலவதைககேடடும தாமகணணுல
ககமுடியாமலிருபபதைஅறிநதும 'இவையெலலாம இலலை,'இலலை'
று ஸநதேகததிலிருககினறனா இநதக கொளகைவேறுபாடுகளில
உணமையோ அதை எனககுச சொலலககடவீா நீஙகளசொலவ
லலாம உலகததில உணமையானவை' எனறுகேடடாள உமா
வியானவள இநதககேளவியைககேடகுமபோது அநதசசபை மறு
ழிகேடக ஆவலகொணடு ஒரேமன்மாயிருநதது 'மஹேஙவரா,
றநதமகிமையுளளவளே! நாஸதிகாகள எதுசொலலுகிறுாகளோ
உலகததிலிலலை இதுதான் சாபததின்லகெடடுச சாஸதிரங
பபகைபபவரின மதம நான உனககு முனன்மே சொனனபடி
ஸதிரஙகளிற சொனன விஷயஙகளஎலலாம கணணுல்காணபபடட
யே அநதககாலமதொடஙகி, கறறவாகள சாஸதிரததைக
ணடு உறுதிஎனனும சிறநதககதியினுல மனிதாகளினவிருபபங,
எனனும தாளகளை வெடடிக காமஙகளின பலனைககாணபதறகு
ாககததிறகுப போயககொணடுதானிருககினறனா ஆதலால, உல
தில ஸரதனையின்பலன பரலோகததில மிகபபெரிதாகும தம

[1] அவாகளும தறசெயலாய அநதககாபபததில் சோவதுணடு என
[2] அநதமாயைதான இறநதவனசரீரததின ஆதமாவை மற்ருெரு
ததில பிரவேசிககசசெயவது

நனமையைககருதுகிறவாகளுககுப புததியும சிரததையும அ
மூம காரணஙகள. ஆதலால, ஸவாககமபோகிற மனிதாகள சி
தாம மறறவாகளுககு இமமூனறுகாரணஙகளும சேராமையி
அவாகள நாஸதிக எணணம கொணடனா சாஸதிரததைப பகை
வாகளும தாமபிடிததததை விடாதவாகளுமாகிய மூாககாகளானநா
காகள அனுஷடானமிலலாமலும அவாகளின அனனம யாரா
புஜிககபபடாமலும தாழநதகதிககுப போகினறனா மறுஜனமமஇ
கிறது, இலலை எனனுமவிஷயததில விரிவான அறிவுளளவரும மய
கினறனா, எவவளவு யுகதிவாதஙகள நாளதோறும செயதா
அதனைஅறிவதிலலை இது பிரமமாவினல உணடாககபபடடமா
அதனை அறியத தேவராலும அஸுரராலும முடியாது உலகத
ஸவலபபுததியுளளமனிதாகள அறியநினைததால அறிவதுஎ
தேவியே ! உளளததில ஊனறின சிரததையினலமடடுமே சாஸதி
திற சொலலியிருபபதெலலாம உளளது எனறே நினைககவேண
அதனல நனமைபெறலாம தேவியே ! மறறதேவரகஸயஙகளி
யுகதி பயனபடாது அநதவிஷயஙகளில தனஹிததததைக கருது
வன காதுகணகளிலலாதவனபோல நடநதுகொளளவேண
தேவியே ! ரிஷிகளுககும தெரியாத இநத உலகநனமையை உனக
சொனனேன ' எனறுசொனனா.

இருநூறறிருபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பிராணிகள் யமலோகம்போவது முதலியன)

உமை, ' பகவானே ! எலலா உலகஙகளுககும ஈஶவரரே !
புரமழிததவரே ! சஙகரரே ! யமதணடனைகள எபபடிபபடடவை
யமதூதாகள எபபடிபபடடவா ? இறநத பிராணிகள யமலோகத
குபபோவதெபபடி ? யமனுடையகிருகம எபபடிபபடடது ? அ
பிரஜைகளைத தணடிககுமவகை யாது ? மஹாதேவரே ! பிரபு
இவறறையெலலாம யான கேடகக கருதுகிறேன ' எனறுகேடடா
மஹேஶவரா, ' சிறநதவளே ! தேவியே ! உனமனததிறகுபபி
மானவறறையெலலாம சொலலுகிறேன, கேள சிறநதவளே ! தெ
திசையில யமனுடைய கிருகம பெரிதாயிருககிறது அது விசித

கவும அழகாகவும அனேகமபொருளகள அமைநததாகவும பிதரு
வதைகளாலும [1] பிரேதாகளின கூட்டஙகளாலும யமதூதாகளா
ம காமஙகளில அகபபட்ட பலபிராணிககூட்டஙகளாலும நிரமபி
நககிறது உலகததின நனமையில ஊககமுள்ள யமன தணடித்தக
ாணடு எபபோதும அஙகே இருககிறுன அவன தன உள்ளததி
ல பிராணிகளின நலவினைதீவினைகளை எபபோதும அறிகிறுன அங
நதுகொணடு எலலாவிடஙகளிலுமுளள பிராணிககூட்டஙகளையும
னததவுடன ஸமஹரிததுககொணடிருககிறுன அவனுடைய மாயா
ஙகளானபாசஙகள தேவாஸுராகளாலும அறியபபடுவதிலலை
வனுடைய பெரியசரிததிரததை வேறுமனிதனெவன [2] அறிவான்?
வவாறுவலிககும யமனிடததிறகுக காமமுடிநதபிராணிகளைக
ரணமபறறிக கிளமபுகிறவரான தூதாகள (வியாதிமுதலிய) ஏதோ
ந காரணததினுல பிடிததுககொணடுபோகினறனா உலகததில
ராணிகள தாமசெயயும காமததினுல உததமமாகவும அதமமாகவும
ததியமமாகவுமிருககினறன அவைகளைத தகுதியினபடி எடுதது
னிடம கொணடுபோகினறனா தாமிஷடாகளை உததமாகள என
றி அவாகள தேவாகளபோல ஸவாககததிலிருபபவாகள காமததி
ல மூவுலகஙகளிலும ஜனிபபவாகள மததியமாகள எனறு நினைக
படுகினறனா திாயகஜாதியில பிறபபவரும நரகமபோகிறவரும
ரிதாகளில அதமாகள இறபபவா எலலாருககும மூனறுவகை
ாககஙகள அறியபபட்டிருககினறன அவை, ரமணீயம நிரா
தம தூராததாசமஎனனும பெயருளளவை அவறறுள ரமணீயமென
ம மாாககமானது, கொடிகளும கொடிமரஙகளும நிரமபி விளககி
ம தெளிததுப பூமாலைகளால அலஙகரிககபபட்டும தூபஙகள
ாட்டபபட்டும போகிறவாகளினமனததைககவாகிறதாகவும போகிற
களுககு இனிமையான காறறுளளதாகவும இருககும, நிராபாத
னனுமமாாககமானது, ஒளியோடு நனருககசசெயயபபட்டிருககும.
னறுவதாகிய தூராததாசம எனனும மாாககம, தூாககநதமுள்ளதாக
ம இருளமூடியதாகவும கறகளும நாயபபறகளும மிகநிரமபிக கரடு
ரட்டாகவும பூசசிபுழுககள நிறைநததாகவும போகிறவருககு
டக்க மிகக கஷ்டமாகவுமிருககும வெளுததபுனனகையுளளவளே !
ததம மததியம அதமாகளை மரணகாலததில எபபோதும யமதூதா
ா இமமூனறு வழிகளாலே அழைததுககொணடுபோவது அதை

1 ஒருவகைப பேய
2 'வேதாஸய' எனறு பாடஙகொள்ளப்பட்டது

என்னிடமகேள உததமாகள இறநதுபோகுஙகாலததில அவா
யமதூதாகள சிறநதஉடுபபு உடுததுவநது ஸுகமாக எடுததுக
‘ணடு’ ரமணீயமெனனும மாாககததினுல போவா’ எனறு சொன

உமை, ‘பகவானே! தேகமவிடடதும ஒனறிலுமபறறுத
காடசிககு அகபபடாததுமாகிய ஆதமாவை எடுதது யமனரு
கொணடுபோவது எபபடி?’ எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, ‘பெ
ணாசியே! அதையெலலாம கேள அனபுளளவளே! காமவஸ
போகவஸயம துககவஸயமஎனறு மூனறுவகைக காரணதேகங
உணடு காமவஸயமஎன்பது மானிடதேகம இரணடாவது போக
யமெனபது தேவலோகததிலுளளதேகம மூனறுவது மாயையி
உணடாககபபடட [1] யாதனுவஸயம எனனுமதேகம யாதனுவஸ
எனனுமதேகம யமலோகததிலதவிர மறறெஙகுமகாணபபடுவதில
பெணணரசியே! யமதூதாகள, இறநதுபோனபிராணிகளின ஆதம
களுககு யாதனுவசியமெனனும தேகஙகளைசசோதது மாயையி
அவாகளை யமலோகததிறகுக கொணடுபோகினறனா, மததியம
ளைப போாசசேவகனவேஷததுடன இரணடாவதாகிய நிராபாதம
னும மாாககததினுல கொணடுபோகினறனா அதமாகளைச சணட
வேஷததுடனபிடிததுப பயமுறுததி அடிததுப பாசஙகளினுல கட
இழுததுத தூததாசமஎனனும வழியினுல கொணடுபோகினற
மூனறுவகை மனிதாகளை இமமூனறுவகைகளாக எடுதது யமலோ
திறகுக கொணடுபோகினறனா சிறநத மகிமையுளளவளே! அங
ஸபையில மநதிரிகளோடு தாமாஸனததில உடகாாநது தன ஒளி
னுல பிரகாசிததுககொணடிருககும யமதாமராஜனுககு யமதூ
கள அவாகளைத தெரிவிததுக காணபிககினறனா யமன சிலரை
பூஜிததும சிலரைத தணடிததும சிலருடைய நலவினை தீவினைகளை
கேடடும அநேகமாயிரவரால துதிககபபடடும எபபோதும அங
இருககிறுன அஙகே போனவாகளில உததமாகளை யமன முறை
படி பூஜிதது அழைதது நலவரவையும க்ஷேமததையும விசாரித
அவாகளின காமததை எடுததுரைதது அதறகுததககலோகததை
கடடளையிடுகிறுன இவவாறு யமனுல விடைகொடுககபபெறறபின
அவாகள ஸவாககததிறகுப போகினறனா நடுததரமானவாகளி
காமஙகளை யமன ஸரிவரக கேடடு, ‘இவாகள மானிடாகளிலே
பிறககடடும’ எனறு அவாகளுககுக கடடளையிடுகிறுன பாச
களினுல கடடபபடடுபபோன அதமாகளை யமன பாாபபதேயிலலை

1 இததான துககவஸியமெனபது

டாளரைப்போலக் கொடியவராகக் காணப்படும் யமதூதர்கள் தாமராஜனுடைய கட்டளையினால் அவர்களைத் துன்பப்படுத்து றனர் அவர்களை வெட்டியும் குத்தியும் இங்குமங்கும் இழுத் ம் வைதும் ஒருவரோடு ஒருவரை மோதியும் குழிகளில் குப்புறத் ரளுகின்றனர் அன்புள்ளவளே! ஸம்பாமினிகள் என்னும் பாறை அவர்களின் தலைகளில் விழுகின்றன இரும்புமுகமுள்ளவையும் கொடியவையுமான கழுகுக்கூட்டங்கள் அவர்களைப் பக்ஷிக்கின ர். அவர்களில் சிலரைக் கொடிய அஸிபத்திரவனத்தில் நடத்து றனர் அங்கே கூரான பற்களுடன் நாய்கள் சிலரைக் கடிக்கின்றன கே மூத்திரமும் ரத்தமும் பிரவாகமாகப்போவதும் அருவருக் க்கதும் முதலைகள் நிரம்பினதும் இறங்கமுடியாத ஆழமுள்ளது கிய வைதரணியென்னும் நதி இருக்கிறது. யமதூதர்கள் அவர்களை இல் முழுக்காட்டித் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் குடிப்பிக்கின்றனர் வர்களில் சிலரை முள்ளிலவ மரங்களில் ஏறுகின்றனர் அங்கே ர் செக்குயந்திரங்களில் எள்ளைப்போல அரைக்கப்படுகின்றனர் வம்செய்தவர்கள் தணல்களில் எரிக்கப்பட்டும் குடங்களுள் மூடி கவைக்கப்பட்டும் மணல்களில் வறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்றனர் வம்செய்தவர்கள் வாள்முதலிய ஆயுதங்களினால் மரங்கள்போலறுக் பட்டும் துண்டுதுண்டாக வெட்டப்பட்டும் சூலங்களாலும் சிறிய சிகளாலும் குத்தப்பட்டுமிருக்கின்றனர் யமதூதர்கள் தண்டிக் ம்போது, 'நீ இன்ன பாவம்செய்தாய் அதற்கு இது தண்டனை' ன்றுசொல்லிக் கோஷிக்கின்றனர் அந்தப் பிராணிகள் இவ்வாறு ாதனுவமயங்கள் என்னும் சரீரங்களினால் துன்பத்தை அடைந்து ந்தத் துன்பத்தைத் தங்கள் பாவத்தினால் வந்தது என்று நினைத்து றிக்கின்றனர் கதறியும் அழுதும் எவ்வகையிலும் அவர்கள் விடப் வதில்லை, தாங்கள்செய்த பாவத்தை நினைத்து அங்கே மிகப்பரித கின்றனர் பாவம் செய்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட பலதண்டனைகளை னுபவிக்கின்றனர் நரகங்களிற் பலமுறை துன்பங்களினால் பீடிக் படுகின்றனர் சிலர் அங்கே துன்பங்களை அனுபவித்துப் பாவத்தி னறு விடுபடுகின்றனர் அந்த யாதனைகள் மனிதர்களின் பாவத் துப் போக்குகின்றவையாக நினைக்கப்படுகின்றன மிகுதியாகக் யச்சப்பட்ட உலோஹம்போல மனிதர்கள் அழுக்கற்றவராவர்' ன்றுசொன்னார்

---

1 'யாதநாவசை,' என்றுபாடங்கொள்ளப்பட்டது.

இருநூற்றுமுப்பத்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஐந்துவகை நரகங்கள் முதலியன)

உமை, 'பகவானே! மஹேச்வரரே! அந்தநரகங்களில் அ
கள தணடிககபபடுவது எபபடி? அநதக கொடியநரகஙகள எததெ
அவை எபபடிபபடடவை?" எனறுகேடக, மஹேச்வரா சொ
லலானா

'பெணணரசியே! அவறறையெல்லாம கேள அநதநரகங
ஐநதாகசசொலலபபடுகினறன அவை பாவமசெயதவாகளுககா
பூமியினகீழப படைககபபடடவை, கொடியவை அவறறுள முத
வது ரௌரவமெனனும நரகம அது, நூறுயோஜனைநீளமும அகல
முளளது, இருளமூடியது, பாவிகளைபபீடிபபது, மிககதுாகக
முளளது, கொடியது, பயஙகரமானபுழுககள நிரமபினது, மிககப
கரமானது, சொலலககூடாதது, எலலாவிடஙகளிலும பிரதிகூல
யிருபபது பாவிகள புழுபூசசிகளினால கடிககபபடடு விஷடைய
துாககநததை அடைநது வெகுகாலம அஙகே நிறகினறனா அங
படுபபதுமிலலை, உடகாருவதுமிலலை, அநத உலகததிலிருககும க
மெலலாம இபபடி நடுஙகிககொணடே இருககினறனா அநதநர
தில யமதூதாகளின பாதைகளினால உணடாகும துனபம இதற
பதினமடஙகு அதிகமாக நினைககபபடுகிறது அழகானகணகளையு
யவளே! அஙகுளள துயரம அளவறறதாக நினைககபபடுகிறது கத
கொணடும அழுதுகொணடும அஙகே துனபஙகளை அனுபவிககி
னா துயரததைவிடுவிததுககொளவதறகாக ஓடுகினறனா (அ
களைக) கவனிபபவன யாருமிலலை துககததிறகுவிடுதலும துககத
அறிபவனும அஙகே கிடைபபதிலலை அனபுளளவளே! மஹாரௌ
வமெனகிறபெயருளளது இரணடாவதுநரகம அது அளவிலும து
பததிலும முனசொனன ரௌரவததைககாடடிலும இரணடுமடங
அதிகமெனறறி அவறறுள மூனறுவதுநரகம கணடகாவனம எ
னும பெயருளளது அது துககததிலும அளவிலும முனனிரண
நரகஙகளுககும இரணடுமடஙகு அதிகமானது மஹாபாதகங
செயதகொடியவாகளஅநதநரகததிறபோவாா அனபுளளவளே! அ
குணடமெனறு சொலலபபடுவது நானகாவது நரகம இது அந
கணடகாவனததிறகும இரடடிததது, அதைபபோலவே 'ஸூசிபு

ந்து. அமாநுஷம் என்னும் (ஐந்தாவது) நரகம் அக்நிகுண்டத் பபார்க்கிலும் மிகப்பெருந்துன்பமுள்ளது. பாவம்செய்தவர்கள் த அந்த நரகங்களிலேயே துக்கங்களை அநுபவிக்கின்றனர் அந்த ானுஷ நரகத்திலுள்ள துக்கம் சொல்லமுடியாதது, ஸஹிக்க முடி ந்தாக இடைவிடாமலிருக்கும் ஐந்து இந்திரியங்களும் [1] பாதைப வதனால் அது பஞ்சகஷ்டம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது பாவம் பதவர்கள் பலவிடங்களில் கஷ்டப்படுகின்றனர் மனிதர்கள் தாங்க யாத துன்பத்தைப் பஞ்சபூதங்களாலும் அநுபவிக்கின்றனர் கொடியசெய்கையை வெகுகாலம்செய்ததனால் பஞ்சபூதங்களும் த்த துயரத்தைஅடைகின்றன பஞ்சகஷ்டத்திற்குச் சமமான துக வேறில்லை அன்புள்ளவளே! பஞ்சகஷ்டம்தான் துக்கத்திற்கு மென்று சொல்லுகின்றனர் துக்கத்திற்குரிய பிராணிகள் இவ று இந்தநரகங்களில் நிற்கின்றன அன்புள்ளவளே! அவிசி முத வேறுநரகங்களும் உள்ளன அங்கே சிலர் துக்கப்பட்டுத் துன தாங்கமாட்டாமல் கதறி அழுகின்றனர் சிலர் வாந்திசெய்து ண்டு புரளுகின்றனர் சிலர் தாங்காமல் ஓடுகின்றனர் நோய் ங்காமல் தாகமெடுத்து ஓடும் பாவம்செய்த பிராணிகளை யமதூதா சூலத்தைக் கையிலேந்தி நான்குபக்கங்களிலும் தடுக்கின்றனர் ஙசெய்தகாமம் உள்ளவரையில் எவ்வகையிலும் விடப்படுவதில்லை யமுள்ளவளே! கருமிகளால் பக்ஷிக்கப்பட்டு நோய்தாங்காமலும் கமெடுத்தும் தாங்கள் தவறிச்செய்த பாவத்தை நினைத்துத் துயரப் டுக்கொண்டு பாவம் ஒழியும்வரையிலும் அங்கே இருக்கின்றனர் வாறு நரகத்தைஅநுபவித்துப் பாவம்கழிந்தபின் விடப்படுகின்ற ' என்றார்.

உமை, 'பகவானே! அவர் நரகங்களில் எவ்வளவுகாலமிருக் றனர்?' என்றுகேட்டாள் மஹேஶ்வரர், '[2] நூறுபிரம வருஷ தல் பிரளயகாலம் வரையில் மனிதர்கள் (அவரவர் வினைகளுக்குத் கபடி) நரகத்தில் இருப்பார் என்பது நிச்சயம்' என்று சொன்ன உமை, 'பகவானே! பிரபுவே! அந்த நரகங்களுள் எவர்கள் திலிருக்கின்றனர் என்பதைச் சொல்லும்' என்று கேட்டாள் ஹேஶ்வரர், 'மனிதர்களைக்கொன்றவரும் நன்றிகெட்டவரும் பொய் ாலுகிறவரும் ரௌரவ நரகத்தில் நூறாயிர வருஷகாலம் இருப

1 'பஞ்சேந்த்ரியைஸ்ஸம்பாதாத்' என்ற பாடங்கொள்ளப்பட்டது

2 'சதம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

3 'குதர' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

பா[1] அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இரண்டாவது நரகத்தில் இரண்டத் தினகாலம்வரையில் பீடிக்கப்படுவர் மஹாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் மூன்றுவது நரகத்தில் துக்கப்படுவர் இதுவரையில்தான் மனிதர்கள் தாங்குவது மற்றவை வேறுபிராணிகளுக்குக் காணப்படுகின்றன யக்ஷர், வித்தியாதரர், நாகர், கின்னரர், கந்தர்வர், பூதங்கள், இவர்களில் அதிகபாவம்செய்தவர்கள் நாலாவது நரகத்தில் பீடிக்கப்படுகின்றனர் அப்படிப்பட்டவர்கள் தாம் அந்த நரகத்திற்குரியவர்களாக கினைக்கப்படுகின்றனர் பஞ்சகஷ்டத்திலுள்ளது போல மிக்கொடிய துயரத்தைச்சகித்துக்கொண்டு பிரளயம் வரையிலும் நாலாவது நரகத்தில் பீடிக்கப்படுகின்றனர் மனிதர்களின் துயரங்கள் இந்த நீண்டகாலத் துயரத்திற்குக் குறைந்தவை என்றறி அவர்கள் இவ்வாறு நரகங்களை அநுபவித்து அங்கே பாவங்களைத் தொலைத்து நரகங்களிலிருந்து விடுபட்டபிறகு சிலர் கிருமிகளாகவும் சிலர் உத்பிஜ்ஜங்களாகவும் பிறக்கின்றனர் சிறந்தவளே! அவற்றிலிருந்து பாவங்கள் கழிந்தபின் திரும்பவும் மிருகஜாதிகளிலும் பக்ஷிஜாதிகளிலும் பிறக்கின்றனர் மிருகபக்ஷி ஜன்மங்களில் பாவத்தை அநுபவித்த பிறகு மானிட ஜன்மத்தைஅடைகின்றனர்' என்றார் உமை, 'பாவம்செய்தவர்கள் பலஜாதிகளில்பிறப்பது எதனால்?' என்று கேட்க, மஹேஸ்வரர் சொல்லலானார் 'சிறந்தவளே! நீ கேட்கவிரும்புகிறதை நான் உனக்குச் சொல்வேன் ஆத்மாவானது எப்போதும் காமங்களில் அகப்பட்டதாகிப் பல ஜாதிகளில் பிறக்கிறது எவன் எப்போதும் மாமிசத்தை விரும்புகிறானோ அவன் காக்கைகளாகவும் கழுகுகளாகவும் பிறக்கிறான் எப்போதும் விடாமல் சுராபானம் செய்யும் மனிதன் பன்றிஜன்மத்தைஅடைவது நிச்சயம் பக்ஷிக்கத் தகாதவற்றைப் பக்ஷிக்கும் மனிதன் காக்கைஜாதியில் பிறக்கிறான் கோபத்தினால் தற்கொலைசெய்துகொள்ளும் மனிதன் பிரேதஜாதியிற் சேருகிறான் கோட்சொல்லுவதனாலும் தூஷிப்பதனாலும் கோழிஜன்மத்தைஅடைவான் நாஸ்திகனாயிருக்கும் மூர்க்கன் மிருகஜன்மத்தை அடைவான் கொல்வதனால் சந்தோஷமடையும் மனிதன் பூச்சிபுழுவாகப் பிறக்கிறான், எப்போதும் அதிக கர்வமுள்ளமனிதன் இறந்து கழுதையாகப் பிறக்கிறான் புணரத்தகாதவளைப் புணருவதனாலும் பிராமணசேவதனாலும் பெருச்சாளிஜன்மத்தைஅடைகிறான் அதில் ஸந்தேகமில்லை நன்றிகெட்டவனும் ஸ்நேகிதனைக் கொன்றவனும் நரியாகவும் ஓநாயாகவும் ஜனிக்கின்றனர் நன்றிகெட்டவனும் புத

[1] அந்தப் பாவத்தையே இன்னும் மிகுதியாகச்செய்தவர் என்று திருத்தம்

ர்ஙகொனறவனும தாவரமாகப பிறக்கின்றனா இவைமுதலிய
பகாமஙகளைச் செயத மனிதாகள் நரகமபோனபிறகு தாமசெயத
மமபறறியே அநதப பல்வகை ஜனமஙகளை எடுக்கின்றனா இவ
கைஜனமஙகளினலேயே பாவமசெயதபிராணிகளை நிசசயிககலாம
ஜனமஙகளுககுபபின அவாகள மானிடஜனமததை அடைவாா.
ாஹஙகள பலமுறை தீயிறசுடபபடுவதனல சுததபபடுவதுபோல
தமா பலபல துனபஙகளினல பீடிககபபடடபின அதனவனமையி
ல சுததபபடுகிறது ஆதலால, ஜனமஙகளில மானிடஜனமம
டைபபது மிக அரிது எனறறி ' எனறுசொனனா.

இருநூறறுமுபபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, மனோவாக்தக்காயங்க
ளினலுண்டாகும்பாவம் மதுபானமுதலியன)

உமை, ' பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸ்வரரே! சூல
ணியே! விருஷபதவஜரே! வரமளிபபவரே! உமது அனுக்கிரகத
னல பரமரகஸயததைககேடடேன பிரஜைகளின நனமைககாகத
நுமபவும ஒனறு கேடகவிருமபுகிறேன அவரவாகளின சுபாசுப
மஙகளைபபறறிச சுருககமாகச சொனனீா. அநதச்சுபாசுபஙகளின
டிவைபபறறி எனககு விரிவாகச சொலலும தேவரே! அசுப
மம எபபடிபபடடது? அது பிராணிகளைக கீழேதளளுவதும சுப
மம மேலுலகததைககொடுபபதுமெபபடி? தேவஸரேஷடரே!
தை எனககுச சொலலும நான கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு
டடாள

மஹேஸவரா, ' சிறநதவளே! அவறறையெலலாம உனககுச
ாலவேன, கேள காமஙகள புணணியமெனறும பாவமெனறும
ருவகையாகும அவறறுள, பாபகாமமெனபது மனோவாககுககாயங
ினல உணடாகி மூனறுவகையாகிறது மனததினலுணடாகும
மம தெரியாமலும தெரிநதும உணடாகிறது அதனபிறகு, சொல
னனும காமம உணடாகிறது அனபுளளவளே! அதன பிறகு,
வவறறைச செயவதறகுரிய தேகவியாபாரமுணடாகிறது தன
செயயககருதுவது, பொறுமை, பிறபொருளில ஆசை, நலலமனி
களுககும கெடடமனிதாகளுககும ஜீவனததைககெடுபபது, தாம
ரியததில சிரததையிலலாமை, பாவகாரியததில உதஸாகம இவை

முதலிய அசுபகாமங்கள் மானஸபாபங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பொய், கடுஞ்சொல், யாருக்கும் அடங்காமல் உத்தண்டமாய்ப் பேசுவது, மனமநோக்கப்பேசுவது, நிந்திப்பது, உண்மையேசாமை ஆகிய இவை வாக்கினுலுண்டாகும்பாவங்கள். சேர்த்தகாதவளிடம் சேருவது, பிராமணேபுருவது, அடிப்பதனுலும் கட்டுவதனுலும் கஷ்டப்படுத்துவதனுலும் பிற உயிர்களைப் பீடிப்பது, களவு, பிறர் பொருளை அபகரிப்பது, அதனை அழிப்பது, புஜிக்கத்தகாதவற்றைப் புஜிப்பது, (வேட்டைமுதலிய) வ்யஸனங்களிலபற்றுதல், காவத்தினுலும் அலக்ஷியத்தினுலும் பிடிவாதத்தினுலும் பிறரை நோக்கச்செய்வது, செய்யத்தகாதவற்றைச்செய்வது, அசுத்தமாயிருப்பது, குடிப்பது, கெட்ட ஒழுக்கம், துஷ்டர்களினசேர்க்கை, பிறர்செய்யும்பாவங்களுக்கு உதவியாயிருப்பது, புணணியத்துக்கும் புகழுக்குமாகாதகாரியங்களில் பிரவேசிப்பதுமுதலிய கெட்டசெய்கைகள் சாரீரபாவங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. மானஸ பாவத்தைப்பார்க்கிலும் வாக்குப்பாவம் அதிகமென்றும் வாக்குப் பாபத்தைப்பார்க்கிலும் சாரீர பாபம் அதிகமென்றும் நினைக்கப்படுகின்றன. இம்மூன்றுவகைப் பாவகாமங்களும் மனிதனைத் தள்ளிவிடும். பிறருக்குத்தீங்குசெய்வது அதிகபாவமென்று நினைக்கப்படுகிறது. அப்படி மூவகைப் பாவங்களையும்செய்வது செய்பவனை மிக்ககொடியநரகத்திற் சேர்ப்பிக்கும். பாவம் காமவசத்தால் அறியாமலோ அவசியம்செய்யநினைத்து ஒருவியாஜத்தைச்சொல்லியோ எவ்விதமாகச்செய்யப்பட்டாலும் செய்தவனை அடையவே அடையும். பாவத்தை அவசியம்வெளியிடுவதனுல் அதற்குக்காரணமானசெய்கை பயனற்றுப்போம்' என்று சொல்லும்போது, உமை, 'பகவானே! பாவகாயத்தை எவ்வகையிற் செய்தால் குற்றம்பற்றுவதில்லை?' என்று கேட்டதற்குத் திருமபவும் மஹேஶ்வரர் சொல்லலானர்: 'குற்றம்செய்யாத ஒருமனிதன் தனனுயிரைக்காத்துக்கொள்வதற்காக முதலில் தன்னை அடித்தவனும் அடிக்க ஆயுதத்தை ஓங்கினவனுமான பகைவனைத் திருப்பியடித்துக் கொன்றால் அவனைப் பாவம் பற்றுது. ஒருமனிதன், திருடனிடத்தில் அதிகமாகப்பயந்து அவனைத்தடுப்பதற்காக அவனைஅடித்துக்கொல்லுவனுயின் அவனுக்குப் பாவம் இல்லை. கிராமத்திற்காகவும் யஜமானனுடைய அன்னத்தைச்சாப்பிட்டதற்காகவும் துயரப்படுகிறவர்களைக் காப்பதற்காகவும் அடிப்பதையும் கட்டுவதையும் கஷ்டப்படுத்துவதையும் செய்கிறவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுவான். பஞ்சத்தில் தான் ஜீவிப்பதற்காக யாருக்கும்தெரியாமல் தனிமையாகவிருந்துகொண்டு

ாரியத்தைச்செய்தாலும் அபக்ஷ்யத்தைப்பக்ஷித்தாலும் அவனைப
வமுணுகாது இந்தச்செய்கை கிருகஸ்தர்களுக்கே பெருமபாலும்
ிதிக்கப்படுகிறது இடத்தையும் காலத்தையும் அநுஸரித்துப்
தியினாலாராய்ந்து அந்தப்பிரயோஜனத்திற்குத் தக்கபடி பேசத்
தவத்தைப்பேசினாலும் செய்யத்தகாததைச்செய்தாலும் அவனைப
வம் சிறிதும்பற்றும், பற்றுமலும்போகும் தேவியே! இது இவவா
னறு தெரிந்துகொள் இதில் ஸந்தேகமில்லை' என்றுசொன்னார்.
உமை, 'பகவானே! மஹேஸ்வரரே! பானத்தின் குற்றங்களை
குடிப்பதற்கும் குடியாமலிருப்பதற்கும் காரணத்தையும் கேட்க
ம்புகிறேன் அதை எனக்குச் சொல்லும்' என்றுகேட்க, மஹே
ரர் சொல்லலானார் 'தெளிந்தபுன்னகையுள்ளவளே! ஆ! ஆ!
னத்தின் உற்பத்தியை உனக்குச் சொல்வேன் அன்புள்ளவளே!
ிகாலத்தில் எல்லாமனிதர்களும் நல்லபுத்தியுள்ளவர்களாகவும்
ாயத்தை அநுஸரிப்பவர்களாகவும் பரிசுத்தர்களாகவும் நல்லொழு
முள்ளவர்களாகவும் உயர்ந்த மனமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர்
கம் இவவாறிருந்தபோது ஒருவனுக்கு ஏவல்தொழில்செய்பவன
ொருவனில்லை ஏவத்தக்கவனில்லாமையினால் மனிதர்கள் வேலை
த தொடங்குவதே இல்லாமற்போயிற்று தேவியே! வேலைகெட
போவதினால் இரண்டுலோகங்களும் கெடுவதைக்கண்ட பிரபுவான
மதேவர், 'உலகத்தில் யாக்காரியம் எப்படி நடக்கும்?' என்று
த்துத் தேவர்களைப்பார்த்து, 'மனிதர்களுக்கு மயக்கத்தைஉண்டு
ணுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார் அன்புள்ளவளே! தேவர்
தமோகுணத்தின் ஸாரத்தை எடுத்துப் புத்தியைக் கெடுப்பதும
த்தையுண்டாக்குவதுமாகிய பானத்தை மனிதர்களிடம் சேர்ப்பி
னர் அதுமுதல் அந்தப்பானத்தினால் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள்
யத்தக்கது செய்யத்தகாதது, சொல்லத்தக்கது சொல்லத்தகா
, குணம் குற்றம், இவைஒன்றும் அறியாமல் மயங்கினர் சிறந்த
ள! பானத்தைச் சிலர் குடித்து நகைக்கின்றனர் மற்றும் சிலர்
ிகமாகப் பிதற்றுகின்றனர். சிலர் உற்சாகமாகக் கூத்தாடுகின்ற
. சிலர் நல்லபாட்டுக்களையும் கெட்டபாட்டுக்களையும் பாடுகின்ற
சிலர் சண்டையை விரும்புகின்றனர் சிலர் கலகத்தைவிரும்பி
வரையொருவர் அடிக்கின்றனர் சிலவிடங்களில் வேகமாகஓடித
கி விழுகின்றனர் சிறந்தவளே! கண்டவிடங்களில் தகாதபேச்
ளை அதிகமாகப் பேசுகின்றனர். ஆடையில்லாமல் அங்கங்களை
த்துக்கொண்டு நினைவுதப்பிக் கிடக்கின்றனர். பெருமயக்கத்தைத்

தர்ம களைக்குடித்துப் பாவத்தை அடைந்த மனிதர்கள் இப்ப
புத்திமயங்கி அநேகவிதமான செய்கைகளைச் செய்கின்றனர்.
குடித்தலானது தைரியத்தையும் வெட்கத்தையும் புத்தியையும் அ
த்துவிடும் அதனால் மனிதர்கள் நாணமும் கூச்சமும் அற்றவரா
றனர் குடிப்பவர்கள், அறிவும் தைரியமும் உற்சாகமும் குன்றின
ளாகவும் அழுக்குள்ளவர்களாகவும் குடிக்கக்குடிக்கக் குடிவிரு
முள்ளவராகவும் ஆகின்றனர் அந்தக்கீழ்மனிதர்கள் குடியையேவி
பியும் அதைப்பற்றியே பேசியும் குடிக்குங்காலத்தை எதிர்பார்த்
குடிப்பதற்காகவே வேலைகளுக்கு அடங்கியும் இருக்கின்றனர் குடி
வர்கள் குடியைவிரும்பி அந்தஆசையினால் விவேகமும் தைரிய
குன்றியதனாலும் குடிக்கக்கொடுப்பவர்களுக்கு வேலைக்காரர்கள்
உடனே ஆயினர் அக்காலந்தொடங்கி உலகத்தில் பானத்திலா
பட்ட ஏழைகளான [1] குடியரைக்கொண்டு புத்திமான்கள் தமகாரி
களைச் செய்விக்கின்றனர் குடியர்கள், தொழிலாளிகளும் அடிய
ளும் கூலிவேலைக்காரர்களும் ஆகிக் கயிற்றில்கட்டப்பட்ட பசுக
போல எல்லா வேலைகளையும் செய்பவராயினர் குடிப்பவன் கள்
குடித்தவுடன் விவேகங்கெடுவதனால் காரியாகாரியங்களை அறியா
தான் நினைத்தபடி செய்வதனாலும் தெரிந்தவர்களுக்கடங்காமை
லும் பாவத்தையே பற்றுகிறான் கள்குடிப்பவன் ஸ்நேகத்தைக்கெ
பவனும் உலகத்தில் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாவான் அவன் எப்
தும் அசுத்தனாகவும் எல்லாவற்றையும் பக்ஷிப்பவனாகவும் இருப்பா
குலத்தோராலும் வித்வான்களாலும் விடப்பட்டு எப்போதும்
கத்திலேயே எண்ணங்கொண்டு தூப்பாஷையையும் கடுஞ்சொ
யும் எல்லாரிடத்திலும் சொல்லுகிறான் குடிமயக்கமுள்ளவன்
யோரை வரைதப்பிப்பேசுவான், பிராமணிகளை ஆக்கிரமிப்பா
குடியரோடு ஸ்நேகஞ்செய்வான், யாரிடத்திலும் நன்மை
கேளான சிறந்தவனே! குடியர்களிடத்தில் இப்படிப் பலகுற
ளுள்ளன அவர்கள் நரகத்திற்கே போவார் அதற்கு ஸந்தேகமி
ஆதலால், தமநன்மையைக் கருதினஸாதுக்களால் பானம் விடப்
டிருக்கிறது ஸாதுக்கள் நல்லொழுக்கத்திற்காகப் பானத்தை நீக்கா
போவாராயின் இவ்வுலகமனைத்தும் வரம்புகடந்தும் தொழிலற
போய்விடும் ஆதலால், விவேகத்தைக்காப்பாற்றுவதற்காக
ஸாதுக்கள் பானத்தை விலக்கினர் அன்புள்ளவனே! இவ்வ
மூன்றுவகைப் பாவங்களையும் உனக்கு முழுதும் சொன்னேன்.

---

1 'பாநபை:' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

இருநூற்றுமுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, மூன்றுவகைப் புண்ணியங்கள் ஆசாரசுத்தங்கள் முதலியன)

தெளிந்தபுன்னகையுள்ளவளே! இனி புண்ணியத்தின் முறை-
யும் கேள் தேவியே! புண்ணியமும் மூன்றுவகையென்று சுருக்க-
ச் சொல்லப்படுகிறது ஔபமிகம், நிருபத்ரவம், ஸோபகரணம்
று மூன்றுவகை ஸுக்ருதம் இருப்பதாக அறிகின்றனர் அன்
ளவளே! பாபகாமங்களைச் செய்யாமலொழிவது ஔபமிகம்.
ுவாக்குக்காயங்களினாலுண்டான பாவங்களை நீ என்னிடம் கேட்
கிறாயே, அவற்றைவிடுவதனால் நன்மையுண்டாகிறது இம்
ன்று குற்றங்களையும்பாவங்களென்று நினைத்துஒழிப்பவன் எவனோ
ன பாவங்களைமுழுவதும் விடுவதனாலேயே எல்லாநன்மைகளையும்
டைகிறான் பாவங்களையெல்லாம் ஒருமிக்கவாவது தனித்தனியாக
வது முதலில் விடவேண்டும் அதனால் புண்ணியத்தைஅடைய
ம் பாவங்களைவிடுவதுதானே அஸாத்தியம். பாவங்களைமுழுதும்
வதனால் மனிதன் ரிஷியாகிறான் செய்யவேண்டியகாரியத்தைச்
யாமலே புண்ணியம் எளிதாகக் கிடைப்பதைப் பார் பாவஒழி
ப்பெற்ற ஆத்மா பெரிய ஸுக்ருதத்தை[1] அடைகிறது ஆ!
! புத்திக்குறைவான மனிதர்கள் தங்களுக்கு வசமான இந்தவழியை
ியாமல் கவலையற்றுக்கொடியவர்களாகவிருந்து நரகத்தில் வதைக்க
படுகின்றனர் பாவத்தைவிட்ட மாத்திரத்தினாலன்றோ உயர்பதம்
றுவது? தேவியே! மனத்தில் கள்ளமின்றித் தாமத்தைச்சுருக்கிப்
வத்திற்கஞ்சுவதனாலமாத்திரமே பாவங்கள் விலகிப் பரிசுத்தனா
ன் தேவியே! இந்த ஔபமிகம் என்னும் ஸுக்ருதத்தைஉனக்
ச்சொன்னேன் சான்றோரிடம்சென்று சாஸ்திரங்களைக்கேட்பத
லும் ஐம்புலன்களையும்அடக்குவதனாலும் உள்ளத்தில் திருப்தியா
ருப்பதனாலும் மனஉறுதியினாலும் பாவங்களை விலக்கமுடியும் அன்
ுள்ளவளே! இதுதான் தோஷஸம்யமனம் என்னப்படும் நிருபத்ரவ
மென்று சொல்லுகின்றனர் அன்புள்ளவளே! இந்தத்தோஷ
ம்யமனமென்னுந்தாமத்திற்கு மேற்பட்ட நல்லதாமமொன்றுமில்லை
ந்த யமதாமத்தினாலேதான் யதிகள் உத்தமகதியைஅடைவது ஐசு
யமுள்ள பிரபுக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தோஷங்களைவிடுவது

1 'லபதே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

தான தாமஙகளைககாட்டிலும் பெருமபலனுள்ளது மஹாதேவி தவமும தானமும ஸவலபதோஷஙகளைத்தான் பரிஹரிககும் இ டிபபட்ட நிருபதரவம எனனுமபுணணியததையும சொனனேன் இ நிருபஸர்தனமெனனும் புணணியததையும சொல்வேன் ஸலக லாம ஸுகமாயிருக்கும்படிநினைப்பதும், ஸததியமும, சுதத மனததூயமையும,விரதஙகளிலும உபவாஸஙகளிலும ஸநதோஷ காமக்குரோதஙகளைவிடுவதும, மனததையும இநதிரியஙகளையுமஅ குவதும, மறறுமுளள நறகருமஙகளும [1] நியமததைசசேர்ந்த பெணணரசியே! அவறறின பிரிவுகளையும சொலவேன். கே ஸதயமானது ஸவாககததிறகுபபடிபோலவும துனபககடலுககுக பல போலவும இருககிறது ஸதயததிறகு மேலான தானமுமில ஸதயததிறகு மேலான தவமுமிலலை கேட்டதையும கணடதை செயததையும உளளபடி மாறறுமல பேசுவதுதான ஸதயம வ கததோடு சோநத உணமையும பொயதான உயாவுதாழவுகளை அறி வன ஸதயததையே பேசவேணடும ஸதயததினால தீரககாயுளுள வனும ஸநததியின தொடாசசியைககாபபவனும உலகினவரம நிலைநிறுததுகிறவனுமாவான' எனறா

உமை, 'மனிதன விரததததை எபபடிநடததினால புணணி அடைவான?' எனறுகேடக, மஹேஸவரா, 'மனததினும வாகி லும செயகையினும உணடாகும மூனறுவகையான பாவஙகளை முனசொனனேனே, அவறறை உறுதியுடனவிடுவது தபோவிர எனனபபடும நியமமிலலாமல,விடததககதையும செயயததககதை வீணுககசசெயபவன பலனை அடையான ஆதலால், [2] தாமததை வீ செயயலாகாது மனிதன சாஸதிரபபிரகாரம தீாததஸநானமசெய தேகததைபபரிசுததமாககசசெய்துகொணடு பஞசபூதஙகளையும சூ சநதிராகளையும காலைமாலை இரணடுஸநதிகளையும தாமதேவதை

---

1 ஸோபகரணம எனறும நிருபஸாதனமெனறும நியமமுளளத மெனறுமசொலலபபடுகினறன ஸோபகரணம=குறறஙகளை ஒழி பின முயறசியால செயயபபடுவது நிருபஸாதனம=தானதாமங போலப பொருள முதலிய உதவிவேணடாதது நியமம=ஒழுஙகுபடு வது ஔபரமிகம=பாவஙகளை விடுதறகு முயலவது நிருபதரவம பாவஙகளை விடடநிலைமை இதைததான தோஷவாஜனம என தோஷஸமயமனம எனறும யமம எனறுமசொனனது வாஜனம=வ வது ஸமயமனம, யமம=அடககுவது

2 'தநததாமம' எனறுபாடமகொளளபபடடது.

யமனையும பிதருககளையும (நமஸகரிதது) தானே தனனை அவா
டம ஒபபிதது விரதம செயயவேணடும மரணமவரையிலும
தமசெயயலாம அலலது ஒருகாலமவரையிற செயதுமுடிககலாம.
பகறி முதலியவறறிலும பூ கனிமுதலியவறறிலும விரதமவைதத
கொளளலாம பிரமமசரியவிரததையும உபவாஸவிரததையும
யயலாம நனமையை விருமபுகிறவன இபபடி இனனும அனேக
ியஙகளிலும விரதம வைததுககொளளவேணடும தெரிநதவா
அநத விரததிறகுக கெடுதலவாராமலிருககுமபடி காபபாறற
ணடும அழகான கணகளையுடையவளே! விரதஙகெடடால
ியபாவமெனறறி மருநதுணபதறகாகவும சுறறததாருககு உதவி
யவதறகாகவும அறியாமையினலும பெரியோா கடடளையினலும
தஙகெடுவது குறறமாகாது மனிதன விரதம முடிககுஙகாலததில
வாகளையும பிராமமணாகளையும சாஸதிரபபிரகாரம பூஜிககவேண
அதனல ஸிததி அடைவான' எனறுசொனனா
உமை, 'ஆசாரததின முறை எது? அதை எனககுச சொலலக
வீா' எனறுகேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா 'புறசசுததமென
அகசசுததமெனறும இருவகைச சுததஙகள சொலலபபடுகின
மனததிலிருககும தாமஸிநதைதான அகசசுததமெனறு சொல
படுகிறது எபபோதும சுததமான ஆகாரமசெயவதும, தேகததை
லமபுவதும, ஆசமனம முதலியவறறிலுணடாகும சுததமும
சசுததஙகளாகும பரிசுததமான பூமியிலிருககும மணணிலும,
ாமயகோமூததிரஙகளினலும, நலல மணமுளளவையும தேகபுஷடி
பத தருகினறவைபுமான மறறபபொருளகளினலும தேகததை
டிககடி தேயதது ஜலததினல அலமபவேணடும கலஙகாமலும
வியும விடாமறபெருகுவதான ஜலததிலேயே பெருமபாலும ஸநா
ம செயயவேணடும, அலலாத ஜலததை விடவேணடும நுரையும
முககுமிலலாத ஜலததை முமமூனறுமுறை ஆசமனம செயவது
நதது ஜலமலவிஸாஜனஙகளில அதிக மருததினலும ஜலததி
லும சுததமுணடாகும ஜலததினலேதான சுததியுணடாகிறது
ததம செயயபபடடதைததான தொடலாம பூமிககுக கோமயததி
லும லோஹஙகளுககுச சாமபலாலும சுததி சொலலபபடடிருக
றது செதுககுவதனலும இழைபபதனலும மரபபாததிரஙகளுக
ச சுததி மடபாததிரஙகளுககுச சுடுவதுதான சுததி மனிதாக
ககு கிருசசிரம எனனும விரதமசெயவதுதான சுததம. தேவியே!
றறெலலாவறறிறகும வெயிலினலும ஜலததினலும சுததமுணடா

கும் - பிராம்மணர்களுடைய வாக்கினாலும் எப்போதும் சுத்தியுண்டாகும் வாக்கினால் சிலாகிக்கப்பட்டதும், கண்ணுக்குத் தெரியாமல், ஜலத்தினாலலம்பப்பட்டதுபோலாகிறது வேறு சுத்தி அகப்படாத போது இந்தச்சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது' என்றுசொன்னார்

உமை, 'தேவருக்குந்தேவரே! மஹேஶ்வரரே! ஆகார சுத்தி எப்படி?' என்றுகேட்க, மஹேஶ்வரர்சொல்லலானார் 'மாம்ஸம் மது ஊசினது பழையது இவையல்லாததும், காரம் புளிப்பு உப்பு இவைகள் அதிகமாயில்லாததும், பூச்சி மயிர் அழுக்கு இல்லாததும், மூடப்பட்டதும், பார்வைக்குப் பரிசுத்தமானதும், நல்லமணமுள்ளதுமான ஆகாரத்தைத்தேவதைகளுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் கொடுத்த பின்பே புசிக்கவேண்டும் அதுதான் [1] சுத்தமென்றும் இல்லாவிட்டால் அசுத்தமென்றும் அறியவேண்டும் கிராமங்களிலுள்ளவற்றை விடக் காடுகளிலுள்ளவற்றினால் செய்யப்படும் ஆகாரத்தைச் சமைப்பது சிறந்ததென்றறி அதிகமாகச் சம்பாதித்த பொருளில் சிறிது தானம்செய்வதனால் அது சுத்தமாகிவிடும் யாகசேஷமும் ஹோமசேஷமும் பித்ருசேஷமும் தோஷமில்லாதவை தேவியே! இதை உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்றார்

இருநூற்றுமுப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, புலாலுண்பதன் பாவமும் விடுவதன் புண்யமும், குருபூஜை, தீர்த்த ஸ்நான முதலியவற்றின் பலனும்)

உமை, 'பிரபுவே! மகாதேவரே! சிலர் புலால் உண்கின்றனர், மற்றும்சிலர் விட்டுவிடுகின்றனர்' அதை உண்ணக்கூடும், உண்ணக்கூடாது 'என்னும் நிச்சயத்தை எனக்கு நீர் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்க, மஹேஶ்வரர் சொல்லலானார்

'புலாலுண்பதிலுள்ள குற்றத்தையும் (அதனை)உண்ணாமலிருப்பதிலுள்ள குணத்தையும் சொல்வேன் அவற்றைச் சரியாகத்தெரிந்து கொள் அக்நிஹோத்திரமும் தானமும் வேதாத்யயனமும் தக்ஷிணைகளநிரம்பினயாகங்களும் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்காமலிருப்பதினுடைய பதினாறில் ஒன்றுக்கும் ஈடாகாதவை. சுவையை விரும்பித் தனக்காக

---

1 'சுபமித்யேவ' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

று உயிரைக் கொல்லுகிறவன, பாமபு கழுகு நரிகளுககும ராக்ஷ
களுககும சமமானவன தினமும வீணுகமாமிசததைத தினபவன
ஞுவான். தானே மாமஸததைக கொணடுவநது பக்ஷிபபதுவிட
று பெருங்கஷடமிலலை பிறமாமஸததினுல தன மாமிசததைத
ாககக கருதுகிறவன பிறககும பிறபபுககளிலெலலாம பயநது
ணடிருககும நிலைமையை அடைவான தன மாமிசததை அறுப
் தனககு எபபடி துனபததை உணடாககுமோ அப்படியே பிற
மஸததைபபறறியும புததிசாலி உணரவேணடும வாழநாளமுழு
் எநத மாமஸஙகளையும பக்ஷிககாமல விடடிருபபவன ஸவாக
தில பெரிய நிலைமையைப பெறுவானெனபதில சநதேகமிலலை.
றுவருஷமளவும சிறநத தவமசெயவதும மாமஸததை விடுவதும
பாயிருககும, அலலது [1] சரியாகவுமிராது உலகததில உயிரைக
டிலும மிகக இனியது ஒனறுமிலலை ஆதலால், தனனிடததிற
ாலவே பிறஉயிாகளிடததிலும இரககம வைககவேணடும பெண
ரசியே! எவன மாமஸததின சுவையை அறிநதும பினபு அதை
டுவிடுகிருனே அவனுககு அதுசெயயும நனமையை யாகஙகளும
பயாவெனறும தேவாகளும செயயாரெனறும ரிஷிகள மாமஸ
தணமவிடுவதின குணஙகளைபபறறிக கூறுகினறனா தேவியே!
மஸததைவிடுவதனுல மனிதாகளுககு நனமைகள மிகுதியாயுணடு
மஸததை முழுதும விடுவதறகு எவவகையிலும முடியாமற்
ரமாயின ஏதாவது ஒருமாததததில மாமஸததை விடுவது புணணி
 அதுவும முடியாமறபோனுல மறுமையில ஸுகததை விருமபு
வன காாததிகைமாதம சுகலபக்ஷததிலும, ஜனமநக்ஷததிரதது
், புணணிய திதிகளிலும, அமாவாஸை பூாணிமைகளிலும, இரவு
லும மடடுமாவது மாமிசததை விடவேணடும சகதியிலலாத
ிதன அதுகாரணமாக மாமஸம புசிககவிருமபினுல அதன முறை
கேள அமமுறைபபடி பக்ஷிபபவன பாவததை அடையான
ணணரசியே! நனமையைககருதுகிறவன, கொலலுகிற இடததில
ாபோனவைகளைக கிரமமாக விலைககுவாஙகிப பிராமமணாகளான
திகளைப பூஜிதத மிகுதியைப புசிககவேணடும வியாதிவநதபோ
சிகிதசைககாக மாமஸம தினபவனைப பாவம பறறுது பிதரு
ஷமான மாமஸததை உணபவனுமபாவததைஅடையான' எனறா
 உமை, 'தேவரே! தாமம அனுஷடிபபவாகளால குருபூஜை எவ
கயாகச செயயபபடுகிறது?' எனறு கேடக, மஹேஸவராசொலல்

[1] மாமஸததை விடுவது மேலானதெனபது.

லானா 'சிறநதவளே! குருபூஜையை உனககு முறைபபடி சொல
வேன ஈனறியறிவுளளவாகளுசகுத தான,சிறநத தாமம உளதெனபது
வேதவிதி ஆதலால, தமதம குருககளைப பூஜிககவேணடும ஏனெ
னில, அவாகள மூனறி உபகாரமசெயதவாகள உபாததியாயா தநதை
தாய இமமூவரும குருககளிறசிறநத குருககளாக உலகஙகளில பூஜிக
கபபடுகிறவாகள அவாகளை விசேஷமாகப பூஜிககவேணடும தந
தையின மூததசகோதராகள இளையசகோதராகள தநதையின தநதை
இவாகளனைவருமதநதைபோலபபூஜிககபபடததககவா தாயாருடைய
மூததசகோதரி, தாயாருடையஇளையசகோதரி, தாயாருககுததாயாா,
பாலகொடுததவள இவாகள தாயமாாகளாக நினைககபபடுகினறனா
உபாததியாயரின புததிரன, உபாததியாயருககு உபாததியாயா, ரித
விக, குரு, பிதா இவாகளும குருககளெனறு சொலலபபடுகினறனா
மூததசகோதரன அரசன, மாதுலன, மனைவியின தநதை, பயததில
காபபாறறினவன, போஷிததவன இவாகளும குருககளாகச சொல
லபபடுகினறனா கறபுளளவளே! இவவாறு குருககள எலலாரை
யும சோததுச சொனனேன அவாகளை அனுஸரிபபதையும பூஜிப
பதையும எனனிடம தெரிநதுகொள நனமையைக கருதுகிறவன
தாயதநதைகளையும உபாததியாயரையும பூஜிககவேணடும, எவவிதத
திலும அவமதிககலாகாது எவனால தநதை திருபதிஅடைவிககப
படுகிறானே அவனால பிரமமதேவரே திருபதிஅடைவிககபபடுகிறாா.
எவனால தாய திருபதிஅடைவிககபபடுகிறாளோ அவனாலதேவமாதாக
கள திருபதிஅடைவிககபபடடவாாகிறாா எவனாலஉபாததியாயா ஆரா
திககபபடுகிறாரோ அவனால பிரமமதேவரே பூஜிககபபடடவராகி
றாா அவாகள அதிருபதியாயிருநதால மனிதன நரகம அடைவான
குருககளினமேல நீணடபகையை எவவகையிலும செயயலாகாது
மனிதன தனகுருககளினமேல விரோதததை மனததிலும நினைகக
லாகாது அவாகளுககு இனனாதசொலலைச சொலலலாகாது அவாகள
வேணடாததைச செயயலாகாது அவாகளிருககுமபோது அவமா
னஞசெயயும எணணததுடன யாரிடததிலும விவாதமாகப பேச
லாகாது இவன எனன எனன செயயவேணடுமெனறு அவாகள
நினைககினறனரோ அவறறையெலலாம பணிநது செயயவேணடும
பெரியோா கடடளை, வேதவிதிககுச சமமெனறு நினைககபபடுகிறது.
குருககளுடன விவாதததையும கலகததையும பரிஹாஸததையுமகாம
க்ரோதஙகளோடு பேசுவதையும செயயலாகாது எனஅஙகாரப
படாமல சோமபலைவிடடு, குருககளிடடகடடளையைச செயகிறானே

வனைவிடச சிறநதபுணணியசாலி எநதமனிதாகளிலுமிலலை குருக
னமேல் பொறுமைபபடவும அவாகளைததுஷிககவும ஆகாது
வாகளின் விருபபததையும நன்மையையுமநாடி எபபோதும அவா
நககுப பணிவிடைசெயயவேணடும குருபூஜையைவிடாமறசெய
ு எநத நனமையைசசெயயுமோ அநதநனமையை யாகமும தான
நத பெருநதவமும செயயா குருவைவழிபடாவிடடால எநதஆஶ
தாமமுமிலலை ஆதலால, கோபததைஅடககிச சிரமததைபபொ
நதாக குருபணிவிடை செயயவேணடும தெரிநதவன தனபொருளை
தன தேகததையும குருவிறகாக விடுவான பொருளாசையினு
வது காவததினுலாவது குருவுடன விவாதம செயயலாகாது
நதகளினுல விடபபடடவனுககுப பிரமமசாரிவிரதமும கொலலா
யும பலவகைத தானஙகளும வீண மனததினுலும செயகையி
லும உபாததியாயருககும தநதைககும தாயககும தீஙகுசெயப
களினபாவம சிசுஹததியிலும கொடியது அவாகளைவிட வேறு
வமசெயதவன உலகததிலிலலை' எனறாா
உமை; 'உபவாஸததின விதியைபபறறி எனககுச சொலலக
வீா' எனறுகேடக, மஹேஶவரா, 'தேகததிலுளள அழுககுக
ரப போககுவதறகாகவும இநதிரியஙகளை உலாததுவதறகாகவும
வேளை புசிபபதையும உபவாஸமிருபபதையும விரதஙகளாக மனி
கள வைததுககொணடிருககினறனா அபபடி ஆகாரததைக
றபபதனுல பெரியபுணணியததை அடைகினறனா தனககாகப
ருடைய ஜீவனததுககுததடைசெயயாமலும பிராணிஹிமசை
யயாமலும ஜீவிததிருபபவனதான பாககியசாலியெனறு நினைககப
கிறுன ஆதலால, தனனுகாரததைக குறைபபதனுல மனிதன
ணியததைஅடைவான அநத உபவாஸததைக கிருகஸதாகள
மாலியனறவரையில செயயவேணடுமெனபது நிசசயம உபவா
திஞல தேகமவருநதினபோது அதறகுத தீஙகுவராமலிருபபதற
ப பிராமமணாகளிடம கேடடுககொணடு பாலையும தணணீரையும
கொளளுகினறவன விரதஙகெடடவனுகான' எனறுசொனனுா
ம, 'தேவரே! தெரிநதவன பிரமமசாரிவிரததைக காபபாறறுவ
பபடி?' எனறுகேடடாள மஹேஶவரா, 'தேவியே! அதனை
ா உனககுச சொலவேன, ஊககததுடனசேள பிரமமசாரிவிரத
மிகுநதசுததம பிரமமசாரிவிரதமே பெருநதவம பிரமமசாரிவிர
திலேலேதான பரமபதமகிடைககிறது விஷயஙகளை நினைபபது,
ரபபது, பேசுவது, தொடுவது, அனுபவிப்பது இவவைநதுவகை

களிலும் விரதத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் உறுதியாக எடுத்து
கொள்ளப்பட்டும் குற்றமின்றிக் காப்பாற்றப்பட்டுமிருக்கிற பிர
சாரிவிரதம் பிரம்மசாரிகளுக்கு எப்போதுமிருப்பதாக விதிக்கப்ப
றது அதுவே கிருகஸ்தர்களுக்குக் காலத்தைக்காரணமாகக்கொ
பிட்டு விதிக்கப்படுகிறது கிருகஸ்தன் ஜன்மநக்ஷத்திரங்கள், சோ
தினங்களிலும் பர்வங்களாகிய புண்ணியகாலங்களிலும் தேவபூ
களிலும் தர்மகார்யங்களிலும் பரமமசாரி விரதத்தைச் செய்யவே
டும் தன்மனைவியைவிட்டு ஒருகாலும் வேறுமாதரிடம் செல்லா
ருப்பவன் பிரம்மசாரிவிரதத்தின்பலனை அடைவான் பரிசுத்த
ஆயுளும் ஆரோக்கியமும் பிரம்மசாரிகளுக்குத்தான் கிடைக்கு
என்று சொன்னார்

உமை, 'தேவரே! தர்மத்தைவிரும்புகிறவர்கள் தீர்த்தயா
ரையை விரதமாகச் செய்கின்றனர் உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்
எவை? அவற்றை எனக்குச்சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்க, ம
ஸ்வரர் சொல்லலானார் 'அன்புள்ளவளே! ஆ! ஆ! ஆத்மசுத்
க்காகவும் தேகசுத்திக்காகவும் பிரம்மதேவரால் முன்னம் ஏற்படுத்த
பட்ட தீர்த்தஸ்நானத்தின் முறையையும் உனக்குச்சொல்வேன்
கத்தில் மகாநதிகள் எத்தனையிருக்கின்றனவோ அத்தனையும் தீ
ர்த்தங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன அவற்றுள் கீழ்த்திசைநோ
ஓடுகின்றவை மிகச்சிறந்தவை அந்நதிகள் ஒன்றோடொன்றுஸங்
மாகும் இடமும் ஸமுத்திரத்தோடு ஸங்கமமாகுமிடமும் மிகச்சி
ந்தவை தேவியே! அவற்றின் இருகரைகளிலுமுள்ள அனேகமாங்
ரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் அடையப்பட்டிருக்கின்றன ஆதல
அவை மிகச்சிறந்த தீர்த்தங்களாக நினைக்கப்படுகின்றன ஸமு
ரம் பாவத்தைப்போக்குவதும் மிக்கபரிசுத்தமும் மங்களகரமும
மகாதீர்த்தம் அதன்கரையிலுள்ள தீர்த்தங்களும் மஹான்களாலெ
ணம் செய்யப்பட்டவை அன்புள்ளவளே! மகரிஷிகளால் அடை
பட்ட மலையருவிகளும் கிணறுகுளங்களும் அம்மகரிஷிகளின் மகி
யினாலேயே தீர்த்தங்களென்றறியப்பட்டவை அதுமுதல் உலக
மைக்காக அவை தீர்த்தங்களாயின தேவியே! தீர்த்தங்கள் இ
டிப்பட்டவை அவற்றில் ஸ்நானம்செய்யும் முறையைக்கேள் பி
தது முதல் அதிகநியமமுள்ளவனாகிச் சிரத்தையுடன் தீர்த்தங்க
குச்சென்று நியமத்துடன் மூன்று உபவாஸங்களாவது ஓர் உபவ
மாவது இருக்கவேண்டும் புண்ணியமாஸத்திலும் விரதகால
லும் பூர்ணிமையிலும் வெளியிலேயே ஸ்நானம்செய்து சுத்தனு

ருகு என்னிடம்பக்தியோடு விதிப்படி அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் ய்யவேண்டும் மூன்றுமுறை ஸ்நானம்செய்து ஜலக்கரையில் ரம்மணர்களுக்குத் தக்ஷிணைகொடுத்துத் தேவாலயத்திலபூஜை ய்தபிறகு திரும்பிச்செல்லவேண்டும் அன்புள்ளவளே! இது ன் - எல்லாருக்கும் ஒவ்வொருதீர்த்தத்திலும் செய்யவேண்டிய றையாகும் அருகிலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்வதைப்பார்க்கி ம் தூரத்திலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்வது மிகச்சிறந்தது ம்சுத்தனாயிருப்பவனுக்குத் தீர்த்தஸ்நானம் நன்மையைத்தரும் த்தத்திலஸ்நானம்செய்வது தவத்திற்கும் பாவம்போவதற்கும் சுத்தத்திற்குமுரியது புண்ணியதீர்த்தங்களில் இவ்வாறுசெய படும் ஸ்நானம் சிறந்ததாகும் விரதத்தைப்பற்றிய இந்தப்புண்ணி களனைத்தையும் உனக்குச் சொன்னேன் அழகான கண்களையுடை ளே! இதன்பலனை மறுமையில மனிதன் அடைவான்' என்றார்

இருநூற்றுமுப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, தானமுறைமுதலியன).

உமை, 'உலகத்திலுள்ளபொருள் எல்லாருக்கும்பொதுவாக ருப்பதுதானே, அப்படி எல்லாருக்கும்பொதுவாயுள்ள திரவியத் த்த தானம்செய்து மனிதன் புண்ணியத்தைஅடைவது எப்படி? ப்படிப் பொதுவாயுள்ள திரவியம் எப்படி ஒருவனுக்குச்சொந்த கும்?" என்றுகேட்க, மஹேச்வரர் சொல்லலானார்

'உலகத்தில் பஞ்சபூதங்களாலாகியபொருள்கள் யாவருக்கும் ர்த்ததான ஆகிலும், அவற்றையே மனிதன் கொடுத்துப்புண் யமடையும்[1] வகையைக்கேள் கொடுப்பவன், வாங்குபவன், கொ க்கப்படும்பொருள், கொடுக்கும்வகை, இடம், காலம் இந்த ஆறு ங்களசேர்ந்தது தானமென்றுசொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறினுக் தனித்தனியேயுள்ளசிறப்புக்களை நானசொல்லுகிறேன்; தெரிந்து ள் முதலிலிருந்து மனோவாக்குக்காயங்களின்செய்கைகள் பரிசுத் ாகவும் ஸத்தியமேபேசிக்கொண்டும் இருப்பவனும் கோபமும் பமும் பொறாமையுமில்லாதவனும் சிரத்தையும் நம்பிக்கையுமுள் னுமான தாதா சீலாக்யனாகிறான் பரிசுத்தனும் புலன்களையும் பத்தையும் அடக்கினவனும் ஏழைக்குலத்திற்பிறந்தவனும் கல்வி

---

1 'மடையும் வகையை' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

யும ஒழுககமுமுளளவனும பெரியகுடுமபமுளளவனும பஞசம
யஜஞஙகள தவருதவனும அஙகஹீனமிலலாதவனுமாயிருப
வாஙகுகிறவனுககுரிய தாமமெனறறி அபபடிபபடடவனதான
நதபாததிரனுகிருன பிதருகாரியததிலும தேவகாரியததிலும அ
ஹோததிரகாலததிலும அவனுககுத தானமசெயவதில பலனதி
உலகததில எவனஎவன எது எதறகுத தகுதியுளளவனுயிருககிற
அவன அவன அது அதறகுப பாததிரனுகிருன ஆபததிலிருப
னுடைய ஆபததைவிடுவிததுககாபபாறறுவதனுல அவனைப [1] பா
ரன எனபா பசிததவன அனனததிறகுபபாததிரன தாகிதத
ஜலததிறகுபபாததிரன இவவாறு ஒவவொருமனிதனுககும அ
பாததிராகளாகச சொலலபபடுகினறனா அனபுளளவளே ! வி
சோரன, நபுமஸகன, கொலபவன, ஆசாரததைககெடுபபவன இ
களும உலகததிறகுககெடுதலசெயயும மறறவாகளும முறறிலும
தககவாகள தேவியே! பிறரைபபீடிததும திருடியும தயையிலலா
னிடததிலவாஙகியும சூதாடியும செய்யததகாதவறறைச செய
பொருளாசையினுல அனேகருககுததிஙகுசெயதும மனிதாகள ஸ
திககுமதனம மிகவும இழிவானது பெணணரசியே ! அபபடிபப
தனததினுலசெயயபபடுமதாமம வீணெனறறி ஆதலால, புணணி
தைவிருமபுகிறவன நியாயமாககிடைததபொருளையே தானமசெ
வேணடும எதுஎது எபபோதும தனககு இனியதோ அதைஅ
தான தானமசெயயவேணடுமெனபது துணிபு இனி தானம
யுமமுறையைத தெரிநதுகொள அது கொடுபபவருககுப பெ
னமை தகுதியுளளவன தூரததிலிருககையிலேயே அவனி
சென்று அவனைவேணடி அவனஸநதோஷமடையுமபடி தா
செயயவேணடும இதுதான தானமசெயவதினசிறநதமுறை கே
பினகொடுபபது இரணடாநதரம அனபுளளவளே ! பாததிரன
பதைமுதலிலஅறிநது அவனைஅழைதது அவனுககுபபொருளைக
பிதது ஸநானசமனஙகளைசசெயது சிரததையுடன கொடுககவே
டும யாசிபபவாகளை அனபுடனமரியாதைசெயவது முககியம,
யான இடததிலும காலததிலும மரியாதையோடழைததுத தா
செயயவேணடும மேனமையைவிருமபுகிறவன மறறததகுதியில
தவாகளுககுககூடத தானமசெயயவேணடும தாதாவானவன ப
திராகளைமடடும நனருகபபரிசோதிததே மன உணமையுடன தா
செயயவேணடும தனசகதிககுமேறபடடதானம முதனமையான

[1] ' பா ' எனனும பகுதிககு, ' காபபாறறுவது ' எனபது பொருள

ாசகதிககுடபடடது இரணடாவது தனசகதிக்கு மிககுறைவா
ள மூனறுவதுதானம மிகஇழிவானது முதலில வாககினல
படிசசொலலபபடடதோ அபபடியே தானமசெயயவேணடும
ணியக்ஷேததிரஙகளிலும புணணியகாலஙகளிலும செயயபபடும
ம க்ஷேததிரததின மகிமையாலும காலததின மகிமையாலும
சசிறநததாகிறதெனறறி ' எனறார

உமை, ' மிகபபுணணியமான தேசமும காலமும எவை? எனக
சொலலும ' எனறுகேடக, மஹேஸவரர சொலலலானார ' தேவர
ாலும ரிஷிகளாலும அடையபபடடதும யாவராலும பூஜிககபபட
மாகிய அநதககுருக்ஷேததிரததின பாகஙகளிலுளள சிறநதமலை
புணணியதீரததஙகளும சிலாககியமான இடஙகள வாஙகுகிற
வககு எஙகேவாஙகுவது இஷடமோ அஙகே செயயுமதானத
குப பலனதிகம சரதகாலம, வஸநதகாலம, புணணியமான
லம, பக்ஷஙகளில் சுசலபக்ஷம, புணணியதிதிகளில பூரணிமை,
ாததமும தேவகாரியமுமசெயயததகக புணணியதினம, சநதிர
ய கிரஹணம ஆகியஇவை மிகசசிறநத புணணியகாலஙகளென
சிறநதவளே! வாஙகுகிறவனமனததிறகு இனிமையான காலம
சசிறநதது இவவாறு மேறகுறிததகாலஙகளில செயயபபடும
ம பெரிதாகும கொடுபபவன, கொடுககபபடுமபொருள, வாஙகு
வன, கொடுககுமவகை, இடம, காலம இவவாறும தானத
சிறபபுககளெனறும சுததிகளெனறும சொலலபபடுகினறன
வயெலலாம சேரநதிருககுமதானம பெரிதாகும இநத ஆறு
ஙகளும சேரநததானம ஸவலபமாயிருநதாலும அனநதமாகிப
ஙகளைபபோககிக கொடுபபவனை ஸவாககததில சேரககும இநதக
ஙகளிலலாததானம மிகபபெரியதாயிருநதாலும பலனகொடுக
தருணததில ஸவலப பலமாயாவது பலனிலலாமலாவது போய
ம ' எனறார

உமை, ' இநத ஆறுகுணஙகளுடன சேரநதுகொடுககபபடும
நததானமும [1] பலனபடாமல போவதாயிருககுமானல அநதப
ியதானததை எனககுச சொலலககடவீர ' எனறுகேடடாள
ஹஸவரர, ' மஹானுபாவையே! மனிதாகளினஎணணஙகெடு
ல அதுவுமுணடு சாஸதிரபபிரகாரம தாமததைசசெயது
அதறகாகத துனபபபடடாலும தானசெயததை வீணாககசசபை
புகழநது பேசினும மறுஜனமததில அதனபலன வரவேணடு

' 1 ' சாபலதாம ' எனற பாடஙகொளளபபடடது

மென்று மனததில விருபபஙகொணடாலும எபபோதும பல
விருமபியே தாமஙகளைசசெயதாலும அநததாமமும தானமும
லோகததில பலனறறவையாம புணணியததைககருதுகிற தா
கள் இநதககுறறஙகளை விடவேணடும இதுதான நெடுங்காலமா
பெரியோாகளால எககாலததிலும அனுஷடிககபபடுமஒழுககமென
மறறவாகளை அனுககிரகிபபதறகுக கிருகஸதாகளின கடமையெ
லும எபபோதும மனததில உறுதிகொணடு தெரிநதவா தானமசெ
வேணடும இபபடி இடைவிடாமல செயயபபடும புணயமதான
தாகும எலலாருககும பொதுவாயுளள திரவியததை இவவ
கொடுபபதனால பலன அதிகம' எனறுசொனனா

இருநூறறுமுபபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பொன், பசு, பூமி, கன்னிகை, வித்தை இவற்றின் தானமுதலியன)

உமை, 'பகவானே! மனிதாகள தாமததிறகாககொடுககத
கவை எவை? அவறறை நான கேடகவிரும்புகிறேன அவறறை எ
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடக, மஹேஶவரா சொலலலான
'அனபுளளவளே! தாமகாரியஙகள நிததியமாகச செயயத
வையும காரணமபறறிச செயயததககவையும உணடு அன
இடம, தீபம, தணணீா, பசுககளுககுபபுல, விறகு, எணணெய்,
தனமுதலியவாஸனைகள, மருநது, எள, உபபுமுதலிய திரவியஙக
கொடுபபது நிததியமான தாமகாரியமெனறு சொலலபபடுகிறது
தககாலததிலும கொடுககபபடுவதினால அது நிததியமெனறு செ
லபபடுகிறது, எலலாவாணஙகளுககும பொதுவான தானததைச
லலுகிறேன, ஊககததுடனகேள மனிதாகளுககு அனனமே
ணன அனனஙகொடுபபவன பிராணனைக கொடுபபவனாவான
லால, மனிதாகள முககியமாக அனனதானம்செயயககருதுகினற
விதவானான பிராமமணனுககுச சுவையுளள அனனததை எ
கொடுககிறானோ அவன பரலோகததிறகுரிய அளவறற சிறநதபு
யலைப புதைததுவைககிறான வழிநடநது களைதது வீடுவநத விரு
னனை முயறசியோடு பூஜிககவேணடும அதுவே வரமளிககும
மாம பாவததைசசெயதாலும பசிததவருககும-முககியமாகப பி

ருககும அனனமிடுகிறவன தனபாவததைப போககினவனுகி
எவனுடையமகன அலலதுபேரன வேதமோதின பிராமமண
புஜிபபிககிருனே அவனுடையபிதருககள, நலல மழையினுல உழ
மகிழவதுபோல, மகிழகினறனா ரூததிராகளாயிருநதாலும சண
ராகளாயிருநதாலும அவாகளுககு அனனதானம மறுககபபடுவ
ல ஆதலால, கோபததைவிடடு முழுமுயறசியோடு அனன
ாமசெயயவேணடும மனைவியை வருததியாவது அதிதிகளை எப
தும காபபாறறவேணடும மானிடஜனமமே அதிதிகளுககாக
ரே உணடாககபபடடிருககிறது ?
குறறமறறவளே ! அனனதானததினுலவரும உலகஙகளையும
லவேன அனனதானமசெயயும மகாதமாககளுககுத தேவலோ
தில அனேக நூறறுககணககான மேலமாளிகைகளும உளளேதடா
ளும வனஙகளுமுளளவையும, ஒளியுளள வைடூரியககறகளும
னவெளளியும நிரமபினவையும, பலவகை ரததினமயமானவை
பலஉருவஙகளாகக கடடபபடடவையும, பொறசலஙகைகளின
லகள கடடியவையும, சநதிரமணடலமபோல வெளுததவையும,
பகாலசூரியனைபபோலச சிவநதவையும, நினைதத பகஷணஙகளும
ஜனஙகளும ஆஸனஙகளும சயனஙகளும நிரமபினவையும, நிறப
யும, நடபபவையுமான கிருகஙகள பிரகாசிககினறன அஙகே
ததபழஙகளையெலலாம தரும மரஙகளும அனேகநடைவாவிகளும
றுகளும ஆயிரககணககான குளஙகளும வீடுகளிலிருககினறன
ணதானம செயபவருககு ஸவாககததில பிணிதுனபஙகளறறவை
அழியாதவையும ஆசசரியபபடததககவையுமான அனேக கிரு
ளிருககினறன இவவுலகததில அனனததையும ஜலததையும
டுபபவாகள சூரியன, சநதிரன, பிரஜைகளுககெலலாம அதிபதி
ன பிரமமதேவா இவாகளின லோகஙகளுககு எபபோதும போகின
ா அவாகள அவவுலகஙகளில வெகுகாலம அபஸரஸுகளின
டஙகளுடன விளையாடி அதனபிறகு மானிடலோகததில எல
சிறபபுககளும பொருநதினவாகளாகப பிறககினறனா அனன
னமசெயயுமமனிதாகள தேகபலமும தேககடடுமுளளவாகளாக
நோயறறு நீணடகாலம ஜீவிததிருப்பவாகளாகவும சிறநத புததி
ளவாகளாகவும மேறகுலததோராகவும பிறககினறனா ஆத
ல, நனமையைவிருமபுகிறவன எநதககாலததிலும எவவிடததி
யாவருககும இடைவிடாமல அனனதானமசெயவது முககியம
ஸவாணதானம மிககசிறநதது, ஸவாககததையும கேஷமததை
தருவது ஆதலால, அதனை முழுதும ஸரியாக உனககுச சொல

வேன பாவமசெய்தகொடியவனையும ஸவாணதானம தூலககிவிடும 'வேதமோதின பிராமமணருககு நலலமனததோடு பொனனைக கொடுபபவா எவரோ அவா எலலாததேவதைகளையும திருபதிசெய விததவராகிறுா' எனறு வேதமசொலலுகிறது அகனிதான எலலாத தேவாகளுமாயிருபபது ஸுவாணமும அகனியெனறுசொலலபபடு கிறது ஆதலால, ஸவர்ணததைககொடுபபதனுல எலலாததேவா களும திருபதியடைநதவராவா அகனியிலலாதபோது அதறகுப பிரதி தஙகததை வைககினறனா ஆதலால, ஸவாணமகொடுபபவா விருமபினவறறையெலலாம அடைவா ஸவாணதானமசெயபவா சூரியன அகநிஇவாகளின அனேகமசிறநத லோகஙகளை அடைவரென பது திணணம ஆபரணமாகசசெயயபபடட பொன வெறுமபொன னைககாட்டிலும விசேஷம புணணியகாலததில பொனனுலசெயயப படட அணிகளினுல பிராமமணனை அலஙகாரமசெயது புஜிபபிக கவேணடும பொனனுறசெயயபபடட சிறநத ஆபரணமாகிய முதன மையான தானததைககொடுபபவன மறுஜனமததில தேகஒளியையும தேகவலிமையையும புததியையும கீாததியையும அடைவதுநிசசயம ஆதலால, பூமியில மனிதாகள தஙகளால இயனறவரையில ஸவாண தானமசெயயவேணடும இதறகுமேறபடடது உலகததில ஒனறு மிலலை இதனுல பாவததிலிருநது விடுபடுவா

குறறமறறவளே! இதறகுமேல கோதானததைச சொலவேன அனபுளளவளே! கோதானததிறகு மேறபடடதானம உலகததில இலலை பிரமமதேவா உலகஙகளைப படைககக கருதினபோதே எல லாபபிராணிகளின ஜீவனததிறகாகவும கோககளை முதலில படைத தாா அதனுல அவை தாயகளெனறுசொலலபபடுகினறன. உலகங் களுககு மூததவைகளும உலகஙகளின ஜீவனததிறகாக உணடானவை யும சநதிரனுடைய அமுதபபெருககுககளானவையும் சாநதமானவை யும பரிசுததமானவையும உயிரைககொடுபபவையும நினைததவறறை அளிபபவையுமான அநதப பசுககள எனஅதீனமாயிருபபவை ஆத லால, புணணியததைககருதுகிறமனிதாகள அவறறைப பூஜிககவேண டும வெருளாததும நலல அடககமுளளதும நலலகனறுளளதுமநிரம பபபாலுளளதுமான பசுவைத தானமசெயபவன அதனதேகததில எததனைரோமஙகளிருககினறனவோ அததனைவருஷஙகள ஸவாகக ஸுகஙகளை அனுபவிபபான பொனனுலலஙகரிககபபடட கொமபு நுனிகளையுடைய கபிலைபபசுவை வஸதிரததோடும கறகக வெணகலப பாததிரததோடும தானமசெயபவன தனபுததிரபெளததிராகளையும

ருலத்தின் முன் ஏழுதலைமுறைகளையும் பரலோகத்தில் ஸுகப்பட்டு
கிறுன் வீட்டிலபிறந்தவையும் கிரயத்திறகுவாஙகப்பட்டவையும்
தயமாகககிடைத்தவையும் பராககிரமத்திஞல் 1 உயிர்கொடுத்து
ஙகப்பட்டவையும் பஞ்சகாலஙகளிலவிடப்பட்டுக் காப்பாற்றுவதற
வந்துசோந்தவையுமான பசுககளையும் மற்றும் இவவகைமாக
களால் கிடைத்தபசுககளையும் தாரைவார்த்துத் தானமசெய்ய
ணடும் இளைத்தவனும வெகுபுத்திரர்களுள்ளவனும அகநிஹோத்
ம செய்பவனுமாகிய வேதமோதின பிராமணனுககு நோயிலலாத
வைத தானம செய்பவன் சிறந்தலோகஙகளை அடைவான் தயை
றவனுககும நன்றிகெட்டவனுககும பொருளாசையுள்ளவனுககும
ாயசொலலுகிறவனுககும யாகததையும ஸ்ராத்தத்தையும் விட்ட
ுககும எவவகையிலும கோதானமசெய்யலாகாது நலலகனறுள்ள
ம அடஙகினதுமாகிய கறவைப்பசுவை வஸ்திரமபோர்த்துப
ாமமணனுககுத் தானமசெய்பவன் சந்திரலோகத்தில் பூஜிககப
வான் நலலகனறுள்ளதும அடஙகினதும நிரமபப்பாலுள்ளது
ன கறுத்த பசுவை வஸ்திரமபோர்த்துத் தானமசெய்பவன் வருண
ாகத்தைஅடைவான் பொன்னிறமுள்ளதும கணகள்சிவந்ததும
றுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரமபோர்த்துக் கறகக வெணகலப
த்திரத்துடன் தானமசெய்பவன் குபேரலோகத்திறகுப்போவான்
றிலெழுமபும தூசிநிறமுள்ளதும கனறுள்ளதுமானபசுவை வஸ
மபோர்த்துக் கறகக வெணகலப்பாத்திரத்துடன் தானமசெய்ப
ர வாயுலோகத்தில் பூஜிககப்படுவான் ஸரியானகனறுள்ளதும
டஙகினதும நிரமபப்பாலுள்ளதுமான வெள்ளைப்பசுவை வஸ்திரம
ாாத்துத் தானமசெய்வதஞல் அகநிலோகத்தில் பூஜிககப்படுவான்
ாமபிராயத்திலிருப்பதும பலமுள்ளதும நீணடகொமபுகளுள்ள
ம மநதைககுத்தலைமையுமான கறுத்தவிருஷபத்தை நூறுபசுகக
டன் அலஙகாரமசெய்து மகாத்மாககளும வேதமோதினவர்களு
ன பிராமமணஶ்ரேஷ்டர்களுககுக கொடுப்பவர்கள் பலஜனமஙக
ல பிறககுமபோதும ஐசுவரியத்துடன் பிறப்பார் கோமயத்தை
கோமூத்திரத்தையும ஒருகாலும அருவருககலாகாது கோகக
ன மாமிசத்தை உணணலாகாது கோககளிடத்தில் எபபோதும
்தியோடிருககவேணடும ஆகாரமசெய்வதறகுமுன்னமே பரிசுத்
யிருந்து பிறர்பசுவுககு ஒருபிடி புல கொடுககவேணடும இப
ஒருவருஷமசெய்வது விருமபினவற்றையெலலாம கொடுககும

1 யுத்தத்திலஜயிககப்பட்டவையும

விரதம ஒவவொருநாளும காலைமாலை இரணடுவேளைகளிலும
களுககு மஙகளததைச சொலலவேணடும அவறறிறகுததீங
எணணலாகாதெனறு தாமமதெரிநதவாகள நினைககினறனா -
களே சிறநதசுததம உலகஙகள பசுககளிடம இருககினறன
கள உலகததிறகுத தாயகள அவறறை எவவகையாலும அவம
காமலிருககவேணடும அதனாலேதான கோதானம சிறநததெ
சொலலபபடுகிறது கோககளிடததில பகதியும அவறறைபபூஜி
தும மனிதனுககுத தீககாயுளைக கொடுககும

இனிப பெருமபலனைததருவதாகிய பூமிதானததைபபற
சொலலுவேன பூமிதானததிறகுச சமமான தானம உலகததிலஇ
யெனபதுநிசசயம வீடுகளோடேயாவது நிலஙகளோடேயா
சோநதபாகமாகிய பூமியைககொடுககவேணடும எளிதில பல
கொடுககககூடியதும விவாதமிலலாததுமான நிலததை, குடியிரு
இடததையும அமைதது, வாஙகுகிறவனுககு வஸதிரததிலும
பததிலும சநதனததிலும அலஙகாரமசெயது, அவனுக
அவனவேலைககாரருககும அவன சுறறததாருககும நலலபோ
மளிதது, 'வாஙகிககொள' எனறு மூனறுமுறைசொலலிப புண
காலததில தாரைவாாததுத தகஷிணையோடு கொடுககவேண
வெறுபபிலலாமல சிரததையோடு இவவாறு பூமிதானமசெய
அநதபபூமி உளளவரையிலும அநதததானததினபயன இரு
மெனறு நினைககினறனா பூமிதானம செயதவன ஸவாககததி
நீணடவருஷகாலம மகிழநதிருபபான அசைவும அழிவுமிலலாத
விருமபினவறறையெலலாம கறககக கருதுகிறது ஜீவனததிறகா
கஷடபபடுமமனிதன ஏதாவது பாவமசெயதால பசுவினகாதளவ
லும பூமியைததானமசெயதால அநதப பாவததினினறு விடு
வான மஹானுபாவையே! பொன, வெளளி, வஸதிரம, ரததின
கள; முததுககள, தனஙகள இவையனைததும பூமிதானததிலடங
வை தம எஜமானனது நனமையில ஊககததுடன யுதததிலடி
டுத தேகமவிடடுப பிரமமலோகததிறகுப போகததககவாகளும
தானமசெயதவனுககு மேலாகாா. எலலாவிததுககளும பயிபப
கிணறுகளும வீடுகளுமுளளதும கலபபையினுலுழபபடடது
பூமியைத தானமசெயயவேணடும அது வேணடினவறறையெல்ல
கொடுபபதாகும பயிாகளஉணடான பூமியைப பிராமமணாகளு
எவனகொடுபபனே அவன எலலாப பாவஙகளாலும விடுபபட
ளுகி இநதிரலோகததிறகுப போவான தாய தனபாலினுல புததிர

படிவளாப்பளோ அபபடியே பூமி எலலாபபலனகளினுலும
டுபபவனை அபிவிருததி செயயும நலலொழுககமும பரிசுததமான
ாரமுமுளளவனும அகனிஹோததிரமசெயபவனுமான பிராமமண
குத தமபூமியைத தானமசெயபவா யமலோகததிறகுப போகாா
திரன ஒவவொரு நாளும விருததியாவது எபபடி காணபபடு
தோ அபபடியே பூமிதானததின புணணியம ஒவவொரு பயிரி
ம அபிவிருததியாகும பூமியிலவிதைககபபடடவிதைகள எபபடி
ளாககினறனவோ அபபடியே பூமிதானததின சிறபபினுல நினைதத
னகள உணடாகினறன பிதருலோகததிலிருககும பிதருககளும
வலோகததிலிருககும தேவாகளும பூமிதானமசெயபவனை எல
போகஙகளாலும திருபதிசெயவிககினறனா மனிதன பூமி
னம செயவதனுல தீாககாயுளையும அழகானதேகததையும குறை
லாத சிறநத ஐசுவரியததையும மறுஜனமததில அடைவான. பூமி
னததின இநதபபலனகள எலலாவறறையும நான சொனனேன
றிவிலலாத இநதத தாமததை மனிதாகள சிரததையோடு நிததி
கேடகவேணடும

இதறகுமேல கனனிகாதானததைபபறறிசசொலலுவேன மஹா
வியே! பரிசுததமானவிரதமும ஒழுககமுமுளளவனும குலமும
றகுமபொருநதினவனுமாகிய தனகனனிகையை அலலது பிறாகன
கையை அவளிடததில மிககவிருபபமுளள தககவரனுககுககொடுக
ம விஷயததை முதலில தானெனிசசயிததுப பிறகு பநதுககளோடு
சயமசெயது அவனுககுச சாஸதிரபபடி கொடுககவேணடும, வீடு
டிவைதது,எலலா அணிகளும பூடடபபடட அநதக கனனிகையை,
லைககாரிகள வேலைககாராகள சிறபபுககள வீடடுபபணடஙகள
ககள தானியஙகள எலலாவறறுடனும, அவளுககுததககவனும
வளை விருமபுகிறவனுமான அநதவரனுககு அகனியின முனனிலை
ல கொடுதது விதிபபடி விவாகம செயவிககவேணடும அவா
நககுரிய ஜீவனததைஉணடுபணணி அவாகளிருவரையும நலல
டடில வைககவேணடும இபபடிக கனனிகாதானம செயதால அந
தானததின மகிமையினுல இறநதபின ஸவாககலோகததிலகொண
டபபடடு ஸுகமாயிருபபான திருமபி ஜனிததபிறகும செலவத
தையும சநததிவிருததியையும அடைவான

தேவியே! அதுபோலவே யோககியனுககு விதயாதானமசெய
ம மனிதன மறுஜனமததில புததிவிருததியையும தைரியததையும
ாபகசகதியையும அடைவான. தகுதியுளளசிஷயனுககு விதயா

தானம்செய்பவன் அந்தத் தானத்தின்பலனை அளவில்லாமல்அனுப விப்பான் அழகான முகமுள்ளவளே! பொருளுதவிசெய்து தரித்தி ரர்களுக்கு வித்தையைக்கொடுப்பிப்பதும் தானகொடுத்ததற்குச் சம மாகுமென்றறி கௌரவமுள்ளவளே! தேவியே! இந்த மகாதானங் களை உன்விருப்பத்திற்காக உனக்குச் சொன்னேன். இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்றார்.

இருநூற்றுமுப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, திலதானமுதலிய பலதானங்களின் சிறப்பு)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈஸ்வரரே! எள் முதலியவற்றைத் தானம்செய்வதெப்படி? அந்தஅந்தத் தானங்களுக் கும் காமங்களுக்கும் பலன்களைச் சொல்லும்' என்றுகேட்க, மஹேஸ் வரர் சொல்லலானார் 'தேவியே! எள்தானம்செய்வதன் முறையை நான் சொல்லுகிறேன், ஊக்கத்துடன்கேள். செல்வமுள்ளவரும் இல்லாதவரும் முக்கியமாகத் திலதானம்செய்யவேண்டும் திலம் பரிசுத்தமானது, பாவத்தைப்போக்குவது, மிக்கபுண்ணியத்தைத் தருவதென்று சொல்லப்படுகிறது சுத்தமான எள்ளை நியாயமாகச் சுத்தினால் இயன்றவரை சம்பாதித்து ரத்தினங்களுடன் மலைபோலக் குவிக்கவேண்டும் பெரியகுவியலாயினும் சிறிய குவியலாயினும் பொன், வெள்ளி, ரத்தினம், முத்து, பவழம் ஆகிய பல திரவியங்க ளோடும் கொடிச்சீலைகளோடும் சீர்திருத்தப்பட்ட பூமியில்வைத்து அலங்காரம்செய்து இயன்றவரையில் ஆபரணம் வஸ்திரம் சயனம் ஆஸனங்களுடன்கூட முக்கியமாகக் கார்த்திகைமாதம் பூர்ணிமை யில் தகுதியுள்ள அநேகம் பிராம்மணர்களைக் கிரமப்படி பூஜிப்பித்துத் தானும் உபவாஸமும் பிரம்மசாரிவிரதமும்செய்து அந்த எள்ளுக் குவியலைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து தக்ஷிணையுடன் தானம்செய்யவேண் டும் அபிவிருத்தியைவிரும்புகிறவன் அதை ஒருவருக்காவது பல ருக்காவது கொடுக்கலாம். தேவியே! அந்தத் தானத்திற்கு அக் நிஷ்டோமயாகத்திற்குச் சமமான பலனுண்டு கோதானம்செய்ய விரும்புகிறமனிதனும் பூமியில் எள்ளைமட்டும் பசுவின் உருவமாகச் செய்து தகுதியுள்ளவனுக்கு வஸ்திரத்தோடும் ரத்தினங்களோடும் கொடுக்கவேண்டும் அதனால், கோதானத்தின் பலனுண்டு எள் நிரம்

ா மடககுககளைப பொனனேடும சணபகபபூவோடும பிராமமண
ககுத தானம செயயும மனிதன புணணியபலனை அடைவான
ணமையைக கருதுகிற மனிதன இவவாறு திலதானம செயயவேண
தேவியே! இனனமும பலவகைத தானஙகளின பலனகளை ஊக
துடன் கேள மனிதன அனன தானம செயவதனுல தேகவனமை
யும ஆயுளையும ஆரோககியததையும அடைவான தணணீர கொ
கும மனிதன எலலாரும விருமபததககநிலைமையையும ஸாரஙகளை
யும திறமையையும அடைவான வஸதிரதானம செயவதனுல
கததில அழகையும ஆபரணஙகளையும அடைவான தீபதானம
யும மனிதன புததியில தெளிவையும தேகததில நலல ஒளியை
அடைவான. குடைதானம செயபவன அரசனுல வரும தீஙகி
றும நீஙகுதலைப பலனுக அடைவான வேலைககாரிகளையும
லைககாராகளையும கொடுபபதனுல மனிதன செயயும கருமஙகளில
னகளைப பெறறு மறுஜனமததில குணமுளள அனேக வேலைக
ிகளையும வேலைககாராகளையும அடைவான தகுதியுளளவனுககு
ஙகளையும குதிரைகளையும தானம செயயும மனிதன காலநோயும
ாவுமிலலாமல காறறுபபோனற வேகததையும விசிததிரமுமஅழ
முளள ரதஙகளையும குதிரைகளையும அடைவான வீடடைவிரும
தகுதியுளளவனுககு மழைககாலததிலும இரவிலும வீடடில
ஙகொடுபபவன சிறநததுணைகளை அடைவான அணைகடடுதல,
று குளம வெடடுதலஆகிய இவறறைச செயயும மனிதன தீரக
ளையும அழகையும் மறுமையில சிறநதகதியையும பெறுவான
ஙகளை வைதது நிழல பூ கனிகளைக கொடுககும மனிதன அநதப
ணியததினுல மறுஜனமததில யாவராலும எதிரகொணடு அழைக
படுவான நதிகளில ஜலம எடுபபவாகளுககுப படிகடடுகிறவன
தபபுணணியததினுல பின ஜனமததில வியஸனஙகளிலிருநது
படுவான. வழிகளைஉணடாககும மனிதன எபபோதும ஸநததி
ளவனுயிருபபான தீரததததை உணடாககுகிறவன எபபோதும
மயில நோய முதலிய குறறஙகளிலலாமலிருபபான கிருபை
ாடு எககாலமும ஔஷதம கொடுபபதனுல முழுதும நோயறறவ
ம தீரககாயுளுளளவனும ஆவான நாதனிலலாதவரையும அசகத
யும குருடரையும முடவரையும போஷிபபவன அநதப புணணி
ததினுல பினஜனமததில கஷடபபடாமலிருபபான சிறநத வேத
சாலைகளையும யதிகளுககு மடஙகளையும கடடுகிற மனிதன பின
மததில எககாலமும பலவித உயாநத மாளிகைகளில வஸிபப

தையும் யக்ஷனைப்போல அழகையும் சிறந்த பலவகைப் பக்ஷணங்க
யும் போஜனங்களையும் அடைந்திருப்பான் அழகான மாட்டுக்கொ
டிலைக் கட்டுவிக்கும் மனிதன் பின் ஜன்மத்தில் உயர்ந்த ஜாதியை
நோயில்லா வாழ்வையும் அடைவான் இப்படித் தானம் செய்ப
இன்னும் பலவகைப் பொருள்களையும் அதன்பலனாக அடைவா
என்றார்

உமை, '1 தேவருக்கும் ஈசுவரரே! புண்ணியமும் தான
எப்படி எவ்வளவு செய்வதனால் பயன்பெறலாம்? அதை எனக்
சொல்லும் எனக்கு அதில் விருப்பமிருக்கிறது' என்று கேட்டா
மஹேசுவரர், 'தானத்திற்கும் காமத்திற்கும் பின்ஜன்மத்திலு
பலனைக் கேள் தானத்திற்கு முன்சொன்ன 2 ஆறு குணங்களிரு
வேண்டும் மனிதர்கள் தகுந்தவனுக்குத் தம் செல்வத்திற்குத் த
படி சாஸ்திரப்பிரகாரம் தானம் செய்யவேண்டும் புத்தி ஆ
ஆரோக்கியம் தேகபலம் செல்வம் கல்வி அழகு இவ்வேழு குண
ளோடுகூடிய மானிடஜன்மம் வருவது நிச்சயம் பலனை விரும
'இதற்காகக் கொடுத்தேன், இதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்' என
செய்யும் தானம் அந்தப் பலனைமட்டுமே கொடுக்கும் அத
மேல் ஒரு பலனும் கிடைக்காது தேவியே! உத்தமனுக்குக் கொ
கும் தானம் அழியாது 3 நடுத்தரமானவனுக்குக் கொடுப்பது ந
தரமான பலனைக் கொடுக்கும் அதமனுக்குக் கொடுப்பது பலன
தாகும்' என்று சொன்னார்

இருநூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, வைதிகம் லௌகிக
மென்னும் இருவகை யாகங்கள் முதலியன)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈசுவரரே! லௌ
கம் வைதிகம் என இரண்டு யாகங்கள் சிறந்தவையாகச் சொல்லப
கின்றன அவற்றை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட
மஹேசுவரர் சொல்லலானார்

'தேவதைகளுக்குச் செய்யும் பூஜைகள் எல்லாம் யாகங்க
லேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன யாகங்கள் வேதங்களில் செ

---

1 'வத்தேவேச' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

2 கொடுப்பவன், கொடுக்கப்படும் பொருள், வாங்குகிறவ
கொடுக்கும் வகை, இடம், காலம்

3 'மத்யம' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

டடிருககினறன வேதஙகள பிராமமணாகளிடம இருககின
தேவியே! ஆகாயததிலும பூமியிலுமுளள சிறநத பொருளக
ததும உலகஙகளின ஈனமையைககருதி யாகததிறகாகப படைக்
டடிருககினறனஎனறுஅறி இதனை அறிநது தன மனைவியுடன
விடாமல யாகமசெயயும பிராமமணன, ஞானமும காமமும்
நதிருபபதனுல,மறுமையில நலல லோகஙகளை அடைவான தேவி
அநத வேதமானது பிராமமணாகளிடததிலேயே ஒபபிககபபட
கிறது ஆதலால, சாஸதிரஙகளில விதிககபபடட முறையினுல
மமணாகள செயயும யாகஙகளைததும தேவாகளைத திருபதி
விககும பெருமபாலும பிராமமணாகளும கூததிரியாகளும
ததிறகே உரியவா எனறு நினைககபபடுகினறனா யஜமானாகளும
கருககளும மிகப பரிசுததாகளாகவிருநது பரிசுததமான திரவி
ளாலும கருவிகளாலும வேதஙகளில விதிககபபடட அகநிஷ
ம முதலான யாகஙகளைசசெயயவேணடுமெனபது நிசசயம அப
யாகஙகளைசசெயவதால தேவாகளுககுத திருபதிஉணடாகும எல
தேவாகளும திருபதியடைவதனுல யாகமசெயதவன யாகபலனை
வான யாகஙகளினுல திருபதிஅடைவிககபபடட தேவாகளஉல
ளை அபிவிருததி செயகினறனா தேவியே! இரணடு லோகங
ா சிறபபுககளும யாகததினுல காணபபடுகினறன ஆதலால,
ம செயபவன ஸுவாககததிறகுசசெனறு தேவாகளுடன மகிழந
பபான தேவியே! யாகததிறகுச சமமான தானமிலலை யாகத
நச சமமான புதையலிலலை. எலலாத தாமஙகளின சுருககமும
ததில ஏறபடுததபபடடிருககிறது இதுதான வைதிக யாகம.
னும பூஜை மறறொனருகிய லௌகிக யாகததையும கேள தேவ
யை உததேசிதது உலகததின உறசவஙகளசெயயபபடுகினறன
யே! தேவாலயததை அலஙகரிததுப பரிசுததனுயிருநது யாகங
ம நிவேதனஙகளையும முறைபபடி செயது உறசவம செயவத
தவாகளைத திருபதியடைவிபபவன புணணியததைஅடைவான
யே! பூமியில எநதமனிதாகள, சநதனம பலவகைபபுஷபஙகள
ம தூபதீபம பகதியுளள மனிதாகளால செயயபபடும அனேக
ாததிரஙகள ஈருதத கீத வாத்தியஙகள முதலிய கணணுககினிய
கைகளையும தேவதாராதனததிறகாகச செயகினறனரோ அவா
கதியுடன செயயும பூஜையினுல தேவலோகததிலுளள தேவா
ஸநதோஷமடைகினறனா பரிசுததாகளும ஸாதுககளிடததில
ளளவாகளும பிரமமசரியததை விடாதவாகளுமாக மனிதாகளு

உதவிசெய்வதனுலும யாகபலன கிடைககும தேவியே! பகதியு
வர்கள ஜிதேநதிரியாகளாயத தேகததைச சுததமாக வைத்
கொணடு பரிசுததமான கேஷததிரததில சநதன புஷபஙக
சாததுவதனுலும ஸதோததிரம செயவதனுலுமே பூஜிககபட
தேவாகள ஸநதோஷமடைகினறனா தேவியே! தேவாகளைச
தோஷிககச செயதுதான புணணியததைஅடையவேணடும' என

உமை, 'ஸவாககததிலிருககும தேவாகள, பூமியில மனித
சாஸதிரபபடி செயயும செயகையை எபபடி அறிவாா? அ
எனககுச சொலலும' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'அன
வளே! தேவாகள எபபடி அறிகிருரெனபதை உனககுச்சொலலே
பிராணிகளின சரீரஙகளுள ஆதமாவிருககிறது அழகான கண
யுடையவளே! அநத ஆதமாவே சிறநத தேவதையெனறறி
அசைவறறிருபபதனுல ஆதமா நனமை தீமைகளனைததையும
கிறது ஆதமாதான தேவாகள ஆதலால, மனபபறறுடன செ
படுகிறதைதத தேவாகள அறியலாம ஸாதுககளான மனிதாகளு
மனம சலியாமலிருபபதனுல நனமைஉணடாகிறது அதனுலே,
பிராமமணாகள தேவாகளைப பூஜிபபது சிறநதவளே! சுததப
தேகததோடும விரததேதோடும மனஊககததோடும உறுதியான
யோடும சலிககாமல யாகஙகள முதலான தாமகாாயஙகளையும
பூஜையையும செயயவேணடுமெனபது நிசசயம நனமையைக க
கிறவன இபபடிச செயவதனுல இமமையிலும மறுமையிலும
தோஷமடைவான அனபுளளவளே! மனவேறுபாடுடன செ
படும கருமம பயனபடாது தேவியே! கெடட காரியமமடடும
மிலலாமல செயதாலும பலிபபது திணணம' எனறு சொனனா

இருநூறறுமுபபததேட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஶ்ராத்தவிதியைப்பற்றி

உமை, 'தேவரே! பிதருயாகம செயவது எபபடி? அ
எனககுச சொலலககடவீா. பிதருககள எலலா ஸமபதை
கொடுபபவரும யாவரும பூஜிககததககவருமாக இருபபவரனே
எனறுகேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா

' பிதருயாகததையும அதறகுரியதேசகாலஙகளையும அதைச
யும வகையையும அநதசசெயகையினபலாபலனகளையும உளள
சொலவேன, ஊககததுடனகேள உலகஙகளில பிதருககள
ரும பூஜிபபதறகுரியவா அவா தேவருககுநதேவா, பரிசுதத
ப பிரகாசிபபவா, புணணியவானகள அவா தெனறிசையைச
நதிருககினறனா அழகானகணகளையுடையவளே! பூமியிலுளள
லாபபிராணிகளும மழையை எதிாபாாததிருபபது எபபடியோ
படியே பிதருககள உலகததில நடககும சிராததததை எதிாபாாத
ககினறனா குருக்ஷேததிரமும கயையும கஙகையும ஸரஸவதி
பிரபாஸமும புஷகரமும சிராதததறகுரிய இடஙகள அவற
செயயுமசிராததம பெருமபயனுளளது புணணியக்ஷேததிரங
ம புணணியநதிகளும ஜனஙகளிலலாத வனஙகளும ஆறறுமணல
ம சிராதததறகுச சிறநத இடஙகள. மாசிபுரட்டாசிமாதஙகள
ததமசெயயசசிறநதகாலம இரணடுபக்ஷஙகளுளசுகலபக்ஷததை
க கிருஷணபக்ஷம சிறநதது அமாவாசை, திரயோதசி, நவமி,
தமை இநததிதிகளில சிராததமசெயவதனால பிதருககள திருபதி
டகினறனா தெரிநதவன முறபகலிலும வளாபிறையிலும இர
யும ஜனமநக்ஷததிரஙகளிலும இரட்டிததிதிகளிலும சிராததம
பயலாகாது சிராதததறகு இநதசசிறநதகாலததை உனககுச
னனேன எநதககாலததில யோககியனானபிராமமணன நோ
வனே அதுவும காலமெனறு நினைககபபடுகிறது பநதிககுத
ததபிராமமணாகளை விடவேணடும பநதியைபபரிசுததபபடுததும
ரமமணாகளைத தேடவேணடும சிராததஙகளில பாபிஷ்டாகளைப
பபிததவன நரகமபோவான சிறநதவளே! ஒழுககம, கலவி,
ம, குணமுதலியவையுளளவரும மனைவியோடிருபபவரும வேதாத
னமசெயதிருபபவருமான ஒறறைபபடையானகணககுளள பிராம
ாகள சிராதததறகுரியவரென்றறி தெரிநதவன அநதபபிராம
ாகளை முதலநாளேயாவது அனறுகாலையிலாவது வரிககவேண
அதனபிறகு, சாஸதிரபபடி சிராததஞசெயய ஆரமபிககவேண
தெளகிதரனும குதபகாலமெனனுமநடுபபகலும எளளும சிரா
ததைபபுனிதமசெயயும சுததம, கோபமினமை, அவஸரபபடா
இமமூனறும சிராதததறகு வேணடியவையெனறு சொலலு
றனா குதபகாலம, [1] கடகபாததிரம, குஶம, தாபபம, எள,
ன, காலசாகம, [2] கஜசசாயை இவை சிராதத காரியஙகளுககுப

[1] மரபபாததிரம [2] இநதபபாவம 663-ம பககம குறிபபிறகாணக

பரிசுததமானவை. சிராததபூமியில எலலாபபுறஙகளிலும ப
முளள திலஙகளை இறைககவேணடும சிறநதவனே! பிதருய
தின்குறறஙகள திலததினுல விலகும கறுபபுசிவபபுவஸதிர
உடுததவனையும நிறமகுனறினவனையும புணகாயாதவனையும அ
குறைநதவனையும அசுததனையும சிராததததில விலககவேண
கோழிகளையும பனறிகளையும ஆடையிலலாதவனையும நபுமஎ
யும தூரஸதிரீயையும இருமபு தகரம ஈயபபாததிரஙகளையும சி
த்மசெயயும்போதுவிடடுவிடடவேணடும மாமஸஙகளினுலும பச
பயறு உளுநது யவை ஆகியதானியஙகளினுலும பிதருககள திரு
அடைகினறனா முயல புளளிமானமாமஸஙகளினல ஆறுமாஸம
பதிசொலலபபடுகிறது. பசுவினநெயயினுலும பாயஸததினுலும
வருஷம திருபதிசொலலபபடுகிறது காளைமாடடினமாமஸததி
பனனிரணடுவருஷம திருபதியுணடாகிறது சிராததததில செ
கபபடும காணடாமிருகததினமாமஸம அனநதமானபலனைக செ
கும எளளோடுசோநதபாயஸமும தேனும காணடாமிருகத
மாமஸததிறகுச் சமமானவை பெருமுளளுளளமசசஙகளும மு
சிவபபான ஆடும காலசாகமும சிராததததை அனநதமாககுவனவ
சொலலபபடுகினறன பக்ஷணததோடும மாமஸததோடும நெய
வெணணெயசோநத ஆகாரததை விததபபடுததவேணடும அ
மான ஆகாரததை விததபபடுததினபின பிராமமணாகளைப பூ
வேணடும வபனமசெயதுகொணடு ஸநானஞ்செயத பிராமம
களை வரிசையாக ஆஸனஙகளில உடகாரவைதது நலல சநதனங
ளும புஷபஙகளாலும ஆபரணஙகளாலும மாலைகளாலும அவா
அலஙகாரமசெயயவேணடும அலஙகாரமசெயதபிறகு உட
திருககும அவாகளிடததில பிணடதானமசெயவதைத தெரி
வேணடும அதனபிறகு, ஒருபிடிதாபபஙகளைத தெறகுநுனிய
பரபபி அவறறினசமீபததில அகநியைமூடடி, 'ஸவதா' எ
சொலலி, ஹோமமசெயயவேணடும அகநீஷோமாகளின ஸ
தில பிதருககளுககு ஹோமமசெயயவேணடும அதனபிறகு, தெ
முகமாயிருநது பிதருககளின நாமதேயததைசசொலலி மூனறுப
டஙகளை பாரசினுவீததததோடு கடடைவிரலினல தாபபஙகளிலவை
வேணடும இமமுறையாகப பிணடதானமசெயவது பிதருககளு
அக்ஷயதிருபதியைசசெயயும அதனபிறகு, நியமததோடும சுத
தோடும பிராமமணாகளைத தனசககதிககுததககபடியும அவாகள
பதிஅடையுமபடியும தக்ஷிணைகளாலும் போஜன பதாாததஙகளா

ருபதி செயயவேணடும அநதசசிராாததம செயயபபடுமிடத
ல வெளிபபடையாகவும ரகஸயமாகவும யாரோடும பேசலாகாது
ரகளையும தேகததையும அடககிககொணடு சிராாததமசெயய ஆரம
ககவேணடும சிராததமுடிநதபின அநதபபிணடஙகளைப பிராம
ணாவது அகனியாவது ஆடாவது பசுவாவது சாபபிடவேணடும,
லததிலாவது போடவேணடும புததிரனைவிருமபுகிறவன நடுப
ணடததை மனைவியைபபுசிககசசெயயவேணடும 'பிதருககளே!
ரமரைமாலையை அணிநதகுமாரனைக காபபததில வையுஙகள'
னறு ஜபிதது, திருபதியடைநத பிராமமணாகளை எழுநதிருககச
சயது, மிசசமுளள அனனததை அவாகளுககுததெரிவிதது, அவா
ளனுமதியினமேல, பநதுககளோடும வேலைககாராகளோடும புசிகக
வணடும நெடுஙகாலமாயுளள இநதப பிதருயாகததை உனககுச
ருககமாகசசொனனேன இபபடிசசெயவதனால பிதருககளும
ருபதி அடைவா, காததாவும பலனைஅடைவான தினநதோறுமாகி
யம மாஸநதோறுமாகிலும வருஷததிறகு நாலுமுறையாகிலும
ரணடு முறையாகிலும தனசகதிககுததககபடி சிராாததமசெயய
வணடும இநதப பிதருயாகததினால மனிதன தீாககாயுளும
ரோககியமுமுளளவனும பிளளைகளுமவேலைககாராகளும தனதானி
ஙகளும நிரமபினவனுமாவான சிராததமசெயபவன அபஸரஸ
ளின கூடடஙகளபாடுவதும ஆசையுமகுறறமுமிலலாததும பலவித
ஙகளுளளதுமாகிய ஸவாககததை மறுமையிலஅடைவான செல
ததைவிருமபிச சிராாததஙகளைச செவவையாகச செயயுமபணடி
ாகளுககு எபபோதும ஸநததியையும செலவததையும பிதருககள
ளிபபாாகள 'சிராததம பொருளையும புகழையும ஆயுளையும
வாககததையும கொடுககும, பகைவாகளைக கெடுககும, குலத
தபபெருககும' என்று தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா' எனறா
உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶவரரே! பூமியி
றநதமனிதாகள உடனே தததமகருமஙகளுககுத தககபடி பல
ாதிகளில பிறககினறனரே, அநதப பிதருககள தேவாகளபோல
நதலோகததில க்ஷேமமாயிருப்பதெபபடி? பிதருககளுககு இடம
து? பிணடஙகளை அவாகள எபபடிசசாபபிடுகிறாாகள? அனனம
பாடுவதனால இறநதவருககுத திருபதியுணடாவதெபபடி? இது
னககு ஸநதேகமாயிருககிறது 'பகவானே! சொலலககடவீா'
னறு கேடடாள உமாதேவி இநத விரோததததை வினவும்போது
நதசசபையினைததும அநதமுககியமான ஹிததததைக கேடக மிகக
வலோடிருநதது அபபோது மஹேஶவரா சொலலலானா

'தேவியே! நீ ஸந்தேகித்தது ஸரி சிறந்தவளே! உண்மையைக்கேள். இது ரகஸ்யங்களிலெல்லாம் மிக்கரகஸ்யம், ஹிதங்களெல்லாம் சிறந்தஹிதம் அன்புள்ளதேவியே! ஆகாயத்தில் தேவ கூட்டத்தார்கள் எப்படியிருக்கின்றனரோ அப்படியே பிதருக்கூட்டத்தார்களுமிருக்கின்றனர் சிறந்தவளே! பிதருக்கூட்டத்தார் வர்களும் தென்திசையிலிருக்கின்றனர் இறந்துபோனவரைப்பற் மனிதர்கள் இவ்வுலகத்தில் செய்யும்பூஜையினால் அந்தப்பிதருக்க திருப்தியடைகின்றனர் இறந்துபோனவரைப் பிதருக்களென் சொல்வதில்லை யாககாரியங்களினால் வடதிசையில் தேவர்கள் எ படி திருப்தியடைகின்றனரோ அப்படியே பிதருயாகங்களின தென்திசையிலும் பிதருக்கள் திருப்தியடைகின்றனர் ஹவ்யம் யமென்று இருவகைக்கருமங்கள் செய்யப்படுகின்றன அவற்று ஹவ்யகாரியங்கள் தேவர்களையும் கவ்யகாரியங்கள் பிதருக்களை திருப்தி அடைவிக்கின்றன ஹவ்யகாரியங்கள் மங்கள திரவியங்க ளால் உபவீதத்தோடு செய்யப்படுகின்றன கவ்யகாரியங்கள் அம ள திரவியங்களினால் பிராசீனவீதத்தோடு செய்யப்படுகின்ற தேவாஸுரகந்தர்வர்களும் பிதருக்களைப் பூஜிக்கின்றனர் சிராத்த களினால் திருப்தி அடைவிக்கப்பட்ட பிதருக்கள் சிராத்தம்செய்ப களைச் சிறப்பிக்கின்றனர் ஒருவன் முதலில் பிதருபூஜைசெய்யாப ஒருகிரியையை நன்றாகச்செய்தாலும் அதன்பலனை ராக்ஷஸர்களு பிசாசர்களும் புஜிப்பார்கள் ஆதலால், பூமியில் மனிதர்கள் ஹவ கவ்யங்களென்னும் கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும் மானிடதேக காமங்களுக்கிடம் அது மற்றஉலகங்களில் இல்லை கவ்யத்தின ஸந்ததியும் ஹவ்யத்தினால் பலவகைஸம்பத்தும் உண்டாகின்ற தேவியே! இந்தப்பழமையான தேவரகஸ்யத்தை உனக்குச் சொ ன்னேன்' என்றார்

இருநூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவரஸம்வாதத்தொடர்ச்சி, தானபலன் தர்மஸ் கடத்தில் தர்மம்செய்யும் வகைமுதலியன)

உமை, 'பிரபுவே! இவ்வாறுசெய்யப்பட்டதாமத்தின்அள யும் அதன்பலனின் அளவையும் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன் அத எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டனள்

மஹேஸ்வரா, 'தேவியே! பெணணரசியே! தானததின அள
ன நிசசயததைச சொலலுகிறேன, கேள உலகததில மனிதன
னககு முககியமாயுளள திரவியததைக கொடுபபது உததம தான
மனறு சொலலபபடுகிறது சிறநதவளே! பூமியில ஸாவதான
மனறு சொலலபபடுவது அதுதான ஒருகோடி தனமுளளவனுககு
நதக கோடியே தனம ஏழைககு ஒரு படி தானியம முககிய
ன தனம ஒரு படி தானியமே ஆஸதியாகவுடையவன அதைக
காடுபபதனால பெருமபலனை அடைவான கோடி தனமுளளவன
நதக கோடியைககொடுபபதனால பெருமபலனை அடைவான அவ
ரணடு தானஙகளும பெரிய தானஙகளே பலன இரணடிறகும ஸம
கததான சொலலபபடுகிறது தாமாதத காமஙகளுககாகத தனனால
னுபவிககபபடும பொருளகளில தனசகதிககுக குறைவாககொடுப
து மததிமதானமெனறு சொலலபபடுகிறது தனககுளள திரவி
ததில மிககக்குறைவாகச செயயபபடும தானம அதமமெனறு சொல
படுகிறது தேவியே! தானபலனகள [1] ஆனநதயம, மகதது,
மம, ஹீனம, பாதகம எனறு ஐநதுவகைகளாகப பகுககபபட்டிருப
தைககேள தேவியே! அவறறின உடபிரிவைச சொலவேன ஊக
நதுடன கேள கொடுகக மனமவராதபொருளையும யோககியனுககு
ளிககும தானம ஆனநதயமெனறு சொலலபபடுகிறது [2] ஆறு
ணஙகளும பொருநதின தானம மகததெனறு சொலலபபடுகிறது
ஙகுகிறவன யோககியனைககுததககபடி சிரததையுடன செயயப
டும தானம ஸமமெனறு சொலலபபடுகிறது ஆறுகுணஙகளில சில
றைநதிருககும தானம ஹீனமெனறு சொலலபபடுகிறது ஆறு
ணஙகளுமிலலாவிடில பாதகதானமெனறு சொலலபபடுகிறது
னநதயமெனனும தானததிறகு நீணடகாலம தேவலோகததில
லன சொலலுகினறனா மகததெனனும தானததினால வெகுகாலம
வாககலோகததில பூஜிககபபடுவான ஸமமெனனுமதானம மானிட
லாகததிய போகஙகளைததரும சிறநதவளே! செயகையில குறை
ான ஹீனமெனனும தானம பயனறறதாம, அலலது, மிலேசச
தசஙகளில ஜனிபபது அதின பலனாகுமெனறு சொலலுகினறனா
ருவன கெடடதானம செயதால இறநதபின நரகததையும அதன
ன திரயசஜனமததையும அடைவான' எனறு சொனனா

உமை, 'பாதகமான தானததிறகும நலல பலன கிடைபபது எப
டி?' எனறு கேடடாள மஹேஸ்வரா, 'மனஉணமையோடும தயை

1 அளவறற பயனுளளது

2 இநதப பாவம 808-ம பககம குறிபபைபபாாகக,

யோடும செயயுபபடும தானம சுததமாகிறது எநதத தானஙகளையும அனபுடன கொடுபபதனல பலனைஅடையலாம அழகான கணகளை யுடையவளே! இதுதான எலலாததானஙகளுககும ஸாரமெனறறி ஸாதுககளால செயயபபடுமமறறத தாமகாரியஙகளையும கேள தோட டஙகள,தேவாலயஙகள, தீாததஙகளில துறைகள,கிணறுகள, மாடடுக கொடடிலகள, தடாகஙகள, ஸபைகள, வேலைககூடஙகள, பாஷணடா களதஙகும மடஙகள, தணணீாபபநதல, பசுககளுககுபபுல, பிணியாளி களுககுச சிகிதஸை, அநாதைகளைககாபபது, திககறற பிணஙகளை ஸமஸகாரம செயவது, க்ஷேததிரஙகளையும வழிகளையும சீாபபடுதது வது, தனனல இயனற அளவு எலலாரையும துனபஙகளிலிருநது காபபது ஆகிய இவையெலலாம தாமகாரியஙகளெனறு தொகுததுச சொலலபபடுகினறன சிறநதவளே! மனிதன இவறறை இயனற வரை சிரததையோடு செயயவேணடும மறுமையில புணணியததை அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அபபடிபபடட மனிதன, அழ கையும எலலாரும விருமபும தனமையையும ஆரோககியததையும தேகபலததையும சௌககியததையும அடைவான, ஸவாககததிலும மானிடலோகததிலும அநத அநதப போகஙகளும நிரமபபபெற றிருபபான' எனறு சொனனா

உமை, 'பகவானே! உலகஙகளைககாபபவரே! ஈஸவரரே! பெரி யோாகளால ஆராயநது அறியபபடட தாமததின வகைகள எததனை எனபதை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா 'தேவியே! தாமஙகள ஒனறோடொனறு மாறுபடுவ தனலபலவாறும முககியமானதை எடுததுசசொலலுகிறேன, கேள உலகததில பலவகைத தாமஙகள அனேக வேதவாககியஙகளில சொல லபபடடிருககினறன தாமசாஸதிரததில சொனன தாமஙகளும சிஷ டாசாரஙகளும பலவாககாணபபடுகினறன சிறநதவளே! தேசதா மஙகள ஜாதிதாமஙகள குலதாமஙகள கூடடஙகளின தாமஙகளஇவை யும காணபபடுகினறன. தேகஸௌககியக குறைவினலும காலககெடு தலினலும ஆபததாமமும காணபபடுகிறது உலகததிலிருபபவா இந தக காரணஙகளினல தாமததைப பலவகைகளாகச செயகினறனா் அநதஅநதக காரணஙகளிலும தாமபலனிருபபதாக நினைககபபடுகின றது அநதஅநதக காரணஙகள நேருமபோது அநதஅநதத தாமஙக ளைசசெயவதனல மனிதன பலனைஅடைவான காரணஙகள்நேராமலே செயபவன பலனைஅடையான உரியவனலலாதவன செயததனலும புணணியததை அடையான. இபபடி, தாமம பலவகையாயிருபபது

றறைச்செய்யும் மனிதன் பலனை அடைவான். தர்மங்களுள் வேதத்
லும் தர்மசாஸ்திரத்திலும் சொல்லப்பட்ட தர்மம் எல்லாருக்கும்
ாதுவென்று சொல்லப்படுகிறது. தேவியே! இதை உனக்குச்
ானேன். இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்று வின
றா.

இருநூற்றுநாற்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பல புண்ணிய உலகங்களைப் பற்றியது)

உமை, 'பகவானே! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈஶ்வரரே! திரி
ம அழித்தவரே! வரமளிப்பவரே! சங்கரரே! பாவஞ்செய்தவர்கள்
லோகத்தில் படுந்துன்பத்தைக்கேட்டேன். தேவரே! புண்ணியம்
யயும் மனிதர்களைப்பற்றிக் கேட்கவிரும்புகிறேன். மஹேஶ்வரரே!
ண்ணியஞ்செய்த மனிதர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட லோகங்கள் சொல
பட்டிருக்கின்றன, அவர்கள் அந்த உலகங்களில் போகங்களை அனு
ிப்பது எப்படி? தேவஶ்ரேஷ்டரே! இதை எனக்குச் சொல்லும்
எக்குக் கேட்க விருப்பமிருக்கிறது' என்றுகேட்க, மஹேஶ்வரர்
ால்லலானார்.

'எல்லா மங்களங்களும் பொருந்தினவளே! சிறந்தவளே! நீ
ரும்புகிறவற்றையெல்லாம் சொல்லுகிறேன், கேள். நற்கார்மங்க
ன் பயன்களாயுள்ள புண்ணிய உலகங்கள் பல உள்ளன. பொன்
மான மேருமலையைச்சுற்றி எல்லாத் திசைகளிலும் பத்ராசுவம்,
துமாலம், உத்தரகுருக்ஷேத்திரம், ஜம்புவன முதலிய தேசங்கள்
பாக்கங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றில் காமங்கள்
யவதில்லை. அந்தத் தேசங்களில் பிறந்தபின் ஸ்வதந்தரர்களாய்
லா உலகங்களிலும் காணப்படுவார்கள். ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம்
ாஜனைதூரம் அளவுள்ளது. அந்த உலகங்களில் எக்காலமும் பூக்
ும் பழங்களுமுள்ள மரங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கின்றன.
வையெல்லாம் வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் காய்த்துத் தொங்
கொண்டும் பொன்னிறமாகவும் இருக்கின்றன. அவற்றில் பவளம்
ாலும் நிறமுள்ளவையும் ஆச்சர்யமானவையும் மனத்தைக் கவர்கின
வையுமான வண்டுகளும் பறவைகளும் கூவிக்கொண்டு அவற்றைச்
பபிக்கின்றன. தடாகங்கள் தாமரை வனங்களினால் மூடப்பட்டு
ருகாயிருக்கின்றன. சிறந்த வாஸனையினால் ஸுகத்தைத் தரும்

காறறு அவவிடததில எபபோதும வீசுகிறது அஙகுளளவாகளெல லாரும வாடாத மாலைகளைத தரிதது, தூய ஆடைகளைஉடுததிருககின றனா, தேவியே! இபபடி ஸுகததைததரும தேவபோகஙகள பல வகைகளாயிருககினறன புணணியமசெயத ஸதிரீகள புருஷாகள அனைவரும அஙகே ஒருவாமேலொருவா ஆசையும அனபுமுளளவர்க ளாகி மகிழநதிருககினறனா அஙகுளள ஸதிரீ புருஷாகளெலலா ரும, அழகுளளவாகளும சிறநத மகிமையுளளவாகளும அழகான குணடலஙகளைஅணிநதவாகளும காடசிககினியவாகளுமாயிருககினற னா அஙகுளள சிறுமிகள, அனேகவிதமான ரஸபாவஙகளுளளவா களாகவும; எபபோதும இளமைபபருவததிலிருபபவாகளாகவும, நினைதத உருவம எடுபபவாகளாகவும, மெனமையுளளவாகளாகவும சிருஷடிககபபடடிருககினறனா அநத ஸதிரீகள, ஸவாககலோகத தில எபபடியோ அபபடியே அனுபவிபபவாகளின மனததிறகொதத வாகளாகவும இனியவாகளாகவும அலஙகாரம செயயபபடடவாகளா கவும படைககபபடடிருககினறனா அநதத தேசஙகளில இபபடிப படட ஸதிரீகளும புருஷாகளும, ஸுகமான ஐமபுலனகளோடும தேகங கள போகததிறகுரிய அலஙகாரஙகளோடும உதஸாகமாயிருககினற னா அனபுளளவளே! அனபு மகிழசசி முதலிய குணஙகள அவாக ளிடததில மிகுதியாயிருககினறன கோபம முதலிய குறறஙக ளிலலை சிறநதவளே! அஙகே பசியுமதாகமும உடமபினவாடடமும இலலை அநதத தேசம எஙகும அழகாகவும எலலா ருதுககளின புஷபஙகளுமுளளதாகவுமிருககிறது (புணணியம செயதவாகள) புணணியபலன எதுவரையிலிருககிறதோ அதுவரையில அஙகே எலலாரோடும சோநதவாகளாகக காணபபடுகினறனா, ஸவாகக வாஸிகள எககாலமும போகஙகளோடு மகிழநதிருககினறனா அன புளளவளே! அவவிடஙகளிற பிறநது புணணியமுளளவரையில போகஙகளை அநுபவிததுப புணணியம கழிநதவுடன அநததேசம நீஙகிவிடுகினறனா அநத ஸவாககலோகததிலிருநது விழுநது திரும பவும மானிடஜனமததில பிறககினறனா அவாகள முநதிய புணணி யததின மிசசததினால சிறநதவாகளாக ஜனிககினறனா பெணணா சியே! நீ கேடடதறகு இநத ஸவாகக கதையைச சொனனேன அன புளளவளே! இதறகுமேல எடடுப புணணியலோகஙகளைச சொலலு கிறேன, கேள அவை ஒனறுககொனறு மேலானவையும, போகங களும ஸுகமுமுளளவையுமாயிருபபவை விததியாதர லோகம், கிமபுருஷலோகம், யக்ஷலோகம், கநதாவலோகம், கினனரலோகம்,

ப்ஸரஸுகளின் லோகம், கானவலோகம், தேவலோகம் இவை
லையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன புண்ணியகருமஞ்செய்த
ர்கள் அவ்வுலகங்களில் உண்டாகின்றனர்'' அவ்வுலகங்களும்
ாக்கலோகத்திற்கொப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றன புண்ணியம்
ய்தவரெல்லாரும் அவ்வுலகங்களில் ஸ்வர்க்கத்திற்போலவே அழ
் விவேகமும் பலமும் தீர்க்காயுளுமுள்ளவர்களாகப் போகங்களை
னுபவித்து மகிழ்ந்திருக்கின்றனர் அவர்கள் மானிடர்போலவே
லாககிரியைகளையும் செய்வதைக்காண்கிறோம் மனிதருக்குமேற
ட ஐசுவரியம் அவ்வுலகங்களில் நினைத்தவுடன் உண்டாகிறது
ப்பும் பிறப்பும் இறப்பும் அவ்விடங்களில் காணப்படுகின்றன
ங்கே குணங்களுமுண்டு, குற்றங்களுமுண்டு. பெண்ணரசியே!
சிறப்பினால் அவரவர்புண்ணியங்களுக்குத்தக்கபடி ஆகாசஸஞ்
ரமும் அந்தர்த்தானமும் தேகவன்மையும் மனவுறுதியும் நீண்ட
லம் ஜீவித்திருப்பதும் உண்டாகின்றன அவர்களுக்குத் தேவ
ாகஸஞ்சாரமும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது தேவலோகம் அப்படிப
டதன்று தேவர்கள் அவர்களுக்குமேற்பட்டவர்களாக நினைக்கப
்கின்றனர் தேவலோகத்தில் சொல்லுக்கெட்டாதஸுகமும் இறவா
மயும் விமானங்களினாலஸஞ்சரிப்பதும் எப்போதும் அப்ஸரஸுகள்
ணிசெய்வதும் உள்ளன இப்படிப்பட்ட இன்னுமனேகஞ்செய்கை
் தேவர்களுக்கு விசேஷமாயிருக்கின்றன தேவியே! சிறந்தவளே!
வலோகத்திலுள்ளனவையெல்லாம் உனக்கு நேரிலேயே தெரி
ம் ஆதலால், உனக்குத்தெரிந்ததை நான் அதிகமாக விவரித்துச்
ால்லவில்லை அந்த உத்தமமான இடங்களெல்லாம் புண்ணியங்
ாலேயே அடையப்படுகின்றன' என்றார்

இருநூற்றுநாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, நரகத்துக்குரியவர்களையும்
ஸ்வர்க்கத்துக்குரியவர்களையும் அறியும்வகை)

உமை, 'மனிதர்கள் ஜீவித்திருக்கும்போதே, 'இந்தஜீவன்
லகதிக்குரியவன்' என்றும், 'இவன் அப்படியல்லன், துன்பத்திற
ரியவன்' என்றும், அவரவர்கதிகளையறியக்கூடுமா, கூடாதாவென
தை நான் கேட்கவிரும்புகிறேன் அதை எனக்குச் சொல்லக்கட
ர்' என்றுகேட்க, மஹேச்வரர் சொல்லலானார்,

'உயிரவாழககைஇருககுமவகையைபபறறி உனககுச செ
வேன உலகததில மனிதாகள, தேவததனமையா அஸுரததனமை
என்று இரணடுவகையினராயிருககினறனா மனததிலுலும வாக்கி
லும செயகையிலுலும தீஙகுசெயதுகொணடிருபபவரெவரோ அ
கள அஸுரததனமையா எனறறி அநதமனிதாகள நரகததிலிரு
வா துனபமசெயபவரும களவரும வஞசகரும பிறாமணனவிை
தொடுகிறவரும இழிதொழிலவிருபபமுளளவரும சுததததை
மஙகளததையுமவிடடவரும ஆசாரததைப பகைபபவரும பா
களைச செயபவரும உலக ஒழுககததைக கெடுபபவரும மறறும
வகைநடககையுளளவாகளாக ஜீவிபபவாகளும நரகலோகததி
உரியவா மறறும இபபடி உலகஙகளுககுப பயததைததரும மிரு
களும ஸாபபஙகளும கொடிய முளமரஙகளும அஸுரததனமை
ளவையெனறறி தேவியே! தேவததனமையரானமறறவாகளை
ஊககததுடன கேள மனததிலுலும வாககிலுலும செயகை
லும எபபோதும நனமையையே செயதுகொணடிருபபவா எவ
அபபடிபபடடவாகளைத தேவாகளெனறறி அமமனிதாகள ஸ
கமபோவதறகுரியவா சுததமும ஸததியமுமுளளவாகளாகிப பி
பொருளை எடாமலும எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமபுததியே
யிருககும விவேகிகளானமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரிய
பயததிலுலாவது ஜீவனததிறகாகவாவது பொயசொலலாமல
போதும ஸததியமேபேசிககொணடிருககுமமனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவா தாமததையும ஆசாரததையுமவிடாமல பரி
தாகளாகவும இனசொலலுளளவாகளாகவும செயயததகாதவற
மனததிலுலும கருதாதவாகளாகவுமிருககும மனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவாகள பிறாதுனபபபடுவதைத தமதுயரதை
போல நினைபபவரும ஏழைகளாயிருநதும யாசிபபவாகளுககு அ
டன எதையாவது ஒனறைக கொடுபபவருமானமனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவாகள ஆஸதிகரும மஙகளஙகளைவிடாதவரும
போதும பெரியோரை அடுபபவரும புணணியகருமஙகளை விடா
செயபவருமானமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவாகள எபபோ
தும விரதஙகளையும தானதாமஙகளையுமவிடாதவரும களளமும
ரமுமிலலாதவருமான மனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவா
பணிவிடைசெயதுகொணடும தேவாகளையும பிராமமணாகளை
பூஜைசெயதுகொணடும நனறிமறவாமலும கலவிகறறுககொண
இருககுமமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகு உரியவாகள ஐமபு

யும அடககிக கோபம, தறபுகழசசி, காவம, பொருளாசை, பகை
றறைவிடடவாகளான மனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவா,
'நான, எனது' எனபதைவிடடுத தம பநதுககளிடததில
ரபையும ஏழைகளிடததில தயையையும விடாமலிருககும மனிதா
ஸவாககமபோவதறகுரியவா இமமையிலுள்ள ஒழுககததா
யே மறுமையினபயன ஊகிககபபடுகிறது இபபடிபபடடவாக
த இவவுலகததில ஜீவிககுமமனிதாகள ஸவாககமபோகததககவா
ழகான முகமுளளவளே! பிரஜைகளுககு நனமையைசசெயயும
ககளும விருகூஷஙகளும மறறும உலகததிலுள்ள நலலவையனைத
ம தேவபகூஷததைசசோநதவையெனறறி உலகததிலுளளசரா
ஙகளனைததும நனமைதீமையுளளவைகளாகவே இருககினறன
ரபுளளவளே! நலலவறறைத தேவபகூஷமெனறும தீயவறறை
ஙாபகூஷமெனறும சொலலுகினறனா' எனறூா

இருநூறறுநாறபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பலவகை மரணங்களைப்பற்றியது)

உமை, 'பகவானே! மரணகாலமவநதபோது எவவகையால
ராவிடடமனிதாகள மறுமையில ஹிதமபெறுவா?' எனறு கேடக,
ஹேஸவரா சொலலலானா
'தேவியே! ஆ! ஆ! உனககுச சொலவேன ஊககததுடன
ள உலகததில இயறகை முயறசி இருவகைகளாலும மரணம உண
கிறது அவவிரணடனுளளும ஸவபாவமரணம அபாயமிலலா
ு முயறசியினாலுணடாகுமமரணம உபாயஙகளினாலசெயயவேண
தேவியே! சிறநதவளே! இவவிரணடும உணடாகும வகை
கேள முயறசியினாலுணடாகுமமரணம தேகததில சகதியுளள
ுககும இலலாதவனுககும இரணடுவகைகளாகச சொலலபபடு
து. முயறசியினாலுணடாகும மரணமெனபது இறநதுபோக
ணததினால உயிரைவிடுவதுதான தேகவலிமைதபபினவனுககு
பும பிணியும காரணஙகள இறககஎணணமுளளவாகள உயிரை
ுவதறகு மகாபபிரஸதானமபோவது பராயோபவேசஙகிடபபது
லவிழுவது அககினிபபிரவேசமசெயவது ஆகிய இநநானகுவகைகள
பபடடுளளன சிறநதவளே! இவறறினுவகையை வரிசையாகச

சொலலுகிறேன, கேள சாஸதிரபபடி தனதாமஙகளைசசெ
கிருகஸதாசிரமததை வெகுகாலமநடததி (தேவமனுஷயபிதருா
கடனகளைததீாததுபபிராயமுதிாநதுமநோயடைநதுமிருககுமபே
தன அசகதியைத தெரிவிததுப பநதுககளெலலாரையுங கே
கொணடு தனகுடுமப'போஷணஙகள எலலாவறறையுமவிட்டுத
புணணியததிறகாகத தானஙகளைசசெயது எலலாரிடததும இன்செ
லாகபபேசிச செலவுபெறறுககொணடு புதுவஸதிரமதரிதது அ
தாபபககயிறறினால கட்டிககொணடு ஆசமனமசெயது ஸஙகல
தோடு நிசசயமசெயது உலகநடையையெலலாமவிடடுத தனககி
மானதாமததைசசெயயவேணடும மகாபரஸதானததில விருபபமி
தால உயிாவிடுமவரையிலும ஆகாரமிலலாமலிருநதுகொணடு
திசையை நோககிசசெலலவேணடும நடையறறுபபோகுமபோ
மனவுறுதியுடன படுததும உயிாவிடவேணடும இபபடிசசெய
பரிசுததமான புணணியலோகஙகளை அடையலாம மனிதன
யோபவேசமசெயயக கருதினாலும முனசொனன முறைபபடி
ஆகாரமிலலாமல சிறநத புண்ணியக்ஷேததிரததில படுக்கவேண
1 உயிருளளவரையிலும பரிசுததனாயிருநது தனசகதியளவு தா
ததையும புணணியததையும செயது உயிரைவிடவேணடும் இது
காலமுமுளள தாமம இபபடிததேகததைவிடடபிறகு ஸவாகக
கததில பூஜிககபபடுவான சிறநதவனே ! அகநிபபிரவேசத
விருபபமிருநதாலும முனசொனன விதிபபடியே புணணியக்ஷே
ரததிலாவது நதிககரைகளிலாவது கடடைகளினால சிதையைசசெ
பரிசுததனாகிச சஙகலபமசெயதுகொணடு தேவதைகளுககு ந
காரமசெயது அகனியைப பிரதக்ஷிணமசெயது அதில மு
வேணடும அவவாறு விதிபபடி செயபவனும புணணியலோ
களை அடைவான சிறநதவனே ! நீரில விழ நினைததாலும அ
முறையாய மிகபபுணணியமானதென்று பிரஸிததிபெறற தீாத
தில தாமததைநினைதது அமிழவேணடும அபபடிச செயபவ
பறறிலலாமையினால சிறநத புணணியலோகஙகளை அடைவா
இனித்தேகவனமையுளளவன உயிாவிடுமவகையை ஸரியாகசசொ
கிறேன, கேள பிரஜாபரிபாலனம செயயும க்ஷததிரியசிரேஷ
தனராஜயததைக காபபாறறுகிறததறகாகவும படைசசேவகா
னுடைய அனனததினகடமைககாகவும பிரமமசாரிகள குருவுக
வும எலலாரும கோககளுககாகவும பிராமமணாகளுககாகவும உயி

1 'ஆபராணம' என்று பாடமகொளளபபடடது

வது சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படுகிறது தன் ராஜ்யத்தைக் காப்ப
காகவும் கெட்ட ஜனங்களினால் உபத்திரவிக்கப்பட்ட ஜனங்களை
விப்பதற்காகவும் விதிப்படி யுத்தஸந்நாகம் செய்துகொண்டு மன
தியுடன் யுத்தத்திற்சென்று பின்வாங்காமல் உயிரை விடவேண
இவ்வாறு இறந்த அரசன் அப்போதே ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
க்கப்படுவான் அப்படிப்பட்ட நல்லகதி வேறில்லை க்ஷத்திரிய
கு அது சிறந்தது படைச்சேவகன் யஜமானனுடைய அன்னம்
ட்டதற்காக அவனுடைய காரியம் நேர்ந்தபோது தன்னுயிரைக்
ணியாமல் அவனுக்கு உதவிசெய்து அவனுக்காக உயிரை விடுவா
பின் அவனும் புண்ணியலோகங்களை அடைவான், அந்த லோகத்
தேவக் கூட்டங்களினால் விரும்பப்படுவான் அதற்குச் சந்தேக
லை அப்படியே கோக்களுக்காகவும், பிராம்மணர்களுக்காகவும்,
கர்த்தர்களுக்காகவும் உயிரைவிடுகிறவனும் அந்தத் தயாகுணம்
ருந்தியிருந்ததனால் புண்ணியலோகத்தை அடைவான் இவ
று, உயிரைவிடுதற்குள்ள நல்வழிகளை உனக்குச் சொன்னேன்
த்தினாலாவது, கோபத்தினாலாவது, பயத்தினாலாவது தேகத்தை
வன் விடுவானாயின் அவன் தற்கொலை செய்துகொண்ட காரணத்
ல் முடிவில்லாத நரகத்தை அடைவான் ஸ்வபாவ மரணம் என
தன் இச்சையினாலுண்டாகாதது தான் இறந்துபோனவர்களுக்
சாஸ்திரப்படி செய்யவேண்டிய காரியத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்,
ர் அந்த மரணத்திலும் தேகத்தைப்பாராமல் போட்டுவிடுவதைப்
ரகிலும் புத்திபூர்வமாகப் போடுவது விசேஷம் மனிதன் இறந்து
ருந்தருணத்தில் தேகத்தைப் பூமியில் படுக்கவைக்கவேண்டும்
ராவிட்டவுடன் அந்தத் தேகத்தை வஸ்திரத்தினால் மூடவேண
பெண்ணரசியே! பிரேத தேகத்தைப் பூமாலைகளினாலும் சந்த
த்தினாலும் பொன்னினாலும் அலங்கரித்து மயானத்தின் தென்
த்தில் சிதையின் அக்நியில் எரிக்கவேண்டும் உயிரில்லாத தேகத்
ப் பூமியில் புதைக்கவும் செய்யலாம் இறந்துபோகக் கருதுகிறவர்
களுக்குப் பகலும் சுக்லபக்ஷமும் உத்தராயணமும் சிறந்தவை, மற
வை இழிவானவை ஜலதாப்பணமும் அஷ்டகையென்னும் சிராத்
மும் அனேகரால் செய்யப்படுமானால் இறந்துபோனவர்களுக்குப்
லோகத்தில் புஷ்டியையும் புண்ணியத்தையும் தருவனவாம் மனி
களுக்கு ஹிதமான சொல்லாக இவற்றையெல்லாம் உனக்குச்
ானனேன்' என்றார்

இருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாத் தொடர்ச்சி, மோக்ஷ தர்மத்தைப் பற்றியது)

உமை, 'தேவதேவரே! காலஸம்ஹாரம் செய்தவரே! சங்கரரே! உமக்கு நமஸ்காரம் உலகத்திலுள்ள அனேக தர்மங்களை உமது அனுக்கிரகத்தினால் யான் கேட்டேன் எல்லாத் தர்மங்களிலும் சிறந்ததும், ஆதியும் அந்தமுமில்லாததும், அழியாத பலனுள்ளதுமாகிய தர்மத்தையெல்லாம் கேட்கவிரும்புகிறேன் இதில் என் மனம் மயங்குகிறது சில பிராம்மணர்கள் மோக்ஷத்தையும், சிலர் யாகத்தின் பலனையும், சிலர் வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தையும், சிலர் கிருஹஸ்தாசிரமத்தையும், சிலர் ராஜதர்மத்தையும், சிலர் வேதாத்யயனத்தையும், சிலர் பிரம்மசர்யாஸ்ரமத்தையும், சிலர் மௌனமாகிய ஸந்யாஸாஸ்ரமத்தையும் புகழ்கின்றனர் சிலர் தாய்தந்தையருக்குப் பணிவிடைசெய்து ஸ்வர்க்கம் போயினர் மற்றும் சிலர் கொல்லாமையினாலும் ஸத்தியத்தினாலும் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றனர் சிலர் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சென்று அடிக்கப்பட்டு ஸ்வர்க்கம் போயினர். சிலர் உஞ்சவ்ருத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து தவஸித்திபெற்று ஸ்வர்க்கமார்க்கத்தை அடைந்தனர் மற்றும் சிலர் மனவுண்மையோடு பெரியோரைப் பூஜித்துக் கள்ளமில்லாத சுத்தாத்மாக்களாயிருந்து ஸ்வர்க்கத்தில் நிலைபெற்றனர் இவ்வாறு உலகத்தில் தர்மத்திற்கு அனேகம் வழிகள் மிக்க ரகஸ்யமாயிருப்பதனால் என்மனம் காற்றினால் மேகம் கலங்குவதுபோலக் கலங்குகிறது தேவஸ்ரேஷ்டரே! இப்படிப்பட்ட ஸந்தேகத்திற்கு இடமான விஷயத்தில் ஸந்தேகத்தை அறுப்பதும் நிச்சய ஞானத்தை அளிப்பதுமான சொல்லைச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாள் பிநாகமெனனும் வில்லைத் தரிப்பவராகிய மஹாதேவர், தமது தேவியாகிய உமை இவ்வாறு கேட்க, ஆத்மஞானத்தைப் பற்றியதும் நுட்பமும் இனிமையுமான சொல்லைச் சொல்லலானார்

'மஹானுபாவையே! நீ நிச்சயத்தைக்கேட்க விரும்புவது நியாயந்தான் அன்புள்ளவளே! நீ என்னை இப்போது கேட்பதுதான் சிறந்த விஷயம் ஸ்வர்க்கலோகபலனுக்குக் காரணமாகிய தர்மம் எல்லாசாஸ்திரங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அனேக வழிகளுள்ள தர்மத்தினுடைய எந்தச் செய்கையும் இவ்வுலகத்தில் வீண்போவதில்லை தெளிந்த புன்னகையுள்ளவளே! யார் யாருக்கு எந்த எந்த

தயததில உறுதியிருக்கிறதோ அதைஅதை மடடுநதான தாம
னறு அவாஅவா நினைபபது, வேறுஒனறையும நினைபபதிலலை
வியே! மிகசசிறநததான 'மோக்ஷோபாயததைச சுருககமாகச
ாலலுகிறேன்', கேள இதுதான எலலாத தாமஙகளுககும மேற
டதும் அழியாதபலனுளளதுமான நலலதாமம தேவியே!
ாக்ஷததிறகுமேலானது ஒனறுமிலலை மோக்ஷநதான சிறநத
அழியாத சிறநதஸுகமெனறும பிறவியிலலாததெனறும அதை
கினறனா தேவியே! அதில மூபபு இறபபுககளும துயரமும
ாவும இலலை தேவியே! அது சிநதைககெடடாதபேரினபம
றகுமேல ஒனறுமிலலை மோக்ஷஞானநதான எலலா ஞானங
லும உததமமானஞானமெனறு விததுவானகள அறிகினறனா
களும தேவாகளும அதைப பரமபதமெனறு சொலலுகின
ா அழியாததும குறையாததும அலைககவும வெலலவும கூடா
ம எனறும ஸுகமாகவேயிருபபதும தேவஸ்ரேஷடாகளாலும
சபபடததககதுமான அநதப பரமபததததை ஞானிகள அடை
றனா இநதஸமஸாரமானது, துககததையே ஆதியாகவும துக
தையே அநதமாகவும உடையதெனறு சொலலபபடுகிறது; துய
பிணி மூபபு இறபபு எனனும குறறஙகள உளளது ஆகாயததி
ாள நக்ஷததிரஙகள முதலியவை எபபடி திருமபித்திருமபிச சுறறு
றனவோ அபபடியேதான பிராணிகளும சிறநதலக்ஷணஙக
ாளவளே! இநத ஸமஸாரததை விடுவதறகு உபாயம சொலலு
றன, கேள பிரமமாமுதல தாவரம ஈறுகவுளள அனைததும ஸம
ரமெனறு சொலலபபடுகினறன ஸமஸாரததில எலலாபபிராணி
ம திருமபித்திருமபிப பிறநது இறநதுகொணடிருககினறன
த ஸமஸாரசசகரததிலிருநது விடுபடுவது ஞானததினாலெனறறி
படுகிறது ஆதமாவின உணமையை அறிவதுதான ஞானமெனறு
லலபபடுகிறது ஞானியாயிருபபவன ஞானததைககிரகிககும
ாயததையும சாஸதிரபபிரகாரமான அவனுடைய ஆசாரததை
சொலலுவேன அதை நீ ஊககததுடனகேள பிராமமணனும
ததிரியனும முதலில கிருகஸதாஸ்ரமததிலிருநது எலலாககடன
யும நிவருததிசெயதுகொணடு, அதனபிறகு, அநத ஆசிரமததை
வேணடும கிருகஸதாசிரமததை விடடபிறகு மனவுறுதியோடு
ததிறகுப போகவேணடும வனததில ஒருகுருவைத தேடிச
ஸதிரபபிரகாரம தீக்ஷையைச செயதுகொணடு, அதனபிறகு,
னபபிரஸதாசிரமததின ஒழுககததைக கிரமபபடி காபபாறற
ணடும குறறமிலலாதவனாயிருநது அநத உபாததியாயரிடததில்

மோக்ஷததிறகுரிய ஞானததையும பெறவேணடும அநதமே
ஞானம ஸமிருதிகளில ஸாஙகியமெனறும யோகமெனறும இர
விதமாகச சொலலபபடுகிறது இருபததைநது தததுவஙகளை ஆ
வது ஸாஙகியமெனறு சொலலபபடுகிறது ஸித்திகளபெற
தேவதைககுச சமமாயிருபபது யோகசாஸதிரததின ஸிததாந
சிஷயனுயிருநது அவவிரணடனுள ஏதாவது ஒரு ஞானதவ
கேடகவேணடும காலம பாராமலும காஷாயமுடுககாமலும
வருஷம குருகுலவாஸம செயயாமலும சிரததையுடன குரு
அனபைப பெறுமலும ஸாஙகியததையும யோகததையும தெரி
கொளளலாகாது விருபபுவெறுபபுகளை விடடுச சீதோஷ
ஸுகதுககமுதலியவறறைத தாஙகவேணடும அவனதான ப
பசிதாகஙகளினுல கலஙகாமல பழகின விஷயஙகளிலிருநது நிவரு
அடையவேணடும எணணததிலுளள உறுதியானபறறுககளை
வேணடும எபபோதும தியானமே காரியமாக இருககவேண
குடம பானபாததிரம உறி குடை தடி பாதரக்ஷை வஸதிரம இ
றில தனதுஎனனும பறறை வைககலாகாது குருவுககுமுன எழு
பின படுககவேணடும அவருககுத தெரிவியாமல அவசியமான
யததிறகும செலலலாகாது பகலில இரணடுஸநதிகளிலும [1] ஸ
சாடியோடு இருமுறை ஸநானமசெயயவேணடும அவனுககு
வேளைபோஜனநதான யதிகளால பூரவகாலததில விதிககபபட
கிறது எலலாரிடததிலும பிக்ஷைஎடுககவேணடும இரவில இ
விடாமல தியானமசெயயவேணடும அநத அநத ஸமயஙகளிலே
போதும ஒருகாலும குருவுககுத தான தெரிவிககபபடககூட
பிரமமசாரிவிரதமும காடடில வாஸமும ஸநான சுததமும இந
நிகாஹமும ஸாவபூததயையும அவனுககு நிலையான தாமங
அலபாகாரமசெயது இநதிரியஙகளை அடககி எலலாப பாவகாரி
களையும விடடவன ஆதமததியானமசெயது பாவஙகளைப போ
கும சிறநதஞானததை அடைவான செயகையினுலும மனத
லும வாககினுலும எநதபபிராணிகளிடததிலும கெடடஎணண
எபபோது செயயாமலிருககிறுனே அபபோதே பிரமமததை அ
கிறுன கடுமையும அகஙகாரமும பகையுமறறவனுகி இரணடை
டிருபபவன துயரமும பயமும உபததிரவமுமிலலாத உயாபத
அடைவான இகழசசியிலும புகழசசியிலும வேறுபாடிலலாம
ஓடடாஞசிலலியையும கலலையும பொனனையும ஒனறுக நினை

[1] ஸநானததிறகுரிய வஸதிரம.

கவனிடததும மிததிரனிடததும வேறுபாடில்லாத மௌனி
ாவன முகதிபெறுவான இபபடிபபட்ட ஆசாரஙகளோடு ஆத
ரவயே தியானமசெயதுகொணடிருபபவன அநத ஞானததைப
குவநதுலேயே பரகதியை அடைவான

இருநூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, வைராக்கியத்தைப்பற்றியது)

துனபம நோய மூபபு இளைபபினால இநதஸமஸாரசகரததில
மவெறுககாதவனுககு முகதி வருவதிலலை ஆதலால, ஸமஸாரத
வெறுபபைஉணடாககுவதும மனததை நிலைநிறுததுவதுமாகிய
னததை உனககுச சொலவேன அநத ஞானம அடியாகததானே
ிருதமெனனபபடுமமுகதி வருவது மூடனிடததில நாளதோறும
ரபததிறகு இடஙகள ஆயிரஙகளும பயததிறகு இடஙகள நூறுக
பிரவேசிககினறன, பணடிதனிடததில அவை பிரவேசிபப
லை பொருளநஷடமவநதபோதும மனைவி மககள தநதைமுதலிய
ள இறநதபோதும, 'ஐயோ! கஷடம!' எனறுநினைததுத துயர
டகிறான கடநதுபோனவறறின சிறபபுககளைபபறறி நினைககலா
த அவறறைநினையாதவனுககுத துயரபபறறு அழிநதுபோகி
அறபபுததியுளளமனிதாகள, வேணடாதது வருவதனாலும
ணடினதுபோவதினாலும மனததுயரஙகளை அடைகினறனா இற
வனையும கெடடுபபோனபொருளையுமபறறிச சிநதிபபவன, கடநது
ானதனால துயரததையே அடைவான ஆனால, அநதநினைவு
ினைவிடடுப போவதிலலை இநத மானிடபபிறபபில காபபததி
ககுமகாலநதொடஙகி மானிடஇயறகையுணடாயிருககிறது துன
களும இனபஙகளும பலவகைகளாக அடிககடி வருகினறன அவ
ரபதுனபஙகளுள ஒனறும இவனை உடபடுததாமலிருககவேண
இனபததை அடைநது மகிழாமலும துனபததைஅடைநது பரி
யாமலுமிருககவேணடும எநதபபொருளில அனபு உணடா
தோ அதில குறறஙகளை ஆராயநதுகொணடிருககவேணடும துன
கலநதிருபபதைப பாாககவேணடும அதனால, சீககிரததில வைரா
பமபெறலாம. பெருஙகடலில ஒருகடடையும மறறொருகடடை
சோவதும சோநதபின பிரிவதும எபபடியோ அபபடிததான,

சுறறஙகளசேருவது. காணமலிருநதுவநது திருமபியும காணமற போனவாகளானமனிதாகளவிஷயததில ஸநேகமசெயதல தகாது. அவாகளைவிடடுபபிரிவது நிசசயமனறோ? பிளளை, பெணடிர், தேகம ஆஸதி அதிகாரம க்ஷேமமெனனும இவை குடுமபஙகள தெரிநதவன அவறறில மயஙகலாகாது தேவலோகததிலதேவேநதிரனுககும இனபமே முழுதும இருபபதிலலை அஙகும மிகபபெருநதுயரமிருககிறது. அவனும நிததியஸுகததைஅடைவதிலலை இனபததிறகு அடுததது துனபம துனபததிறகு அடுததது இனபம தனஙகளஎலலாவறறிற கும அழிவுதான முடிவு மேனமைகளுககுத தாழவு முடிவு சோக கைககுப பிரிவு முடிவு உயிர்வாழவுககு மரணம முடிவு உயாவதை யும விழுவதையும தானே கணடறிநது எலலாம அநிததியமெனறும அஸுகமெனறும நிசசயிககவேணடும பொருளகளை ஈடடுவதிலும துனபம, ஈடடினவறறைககாபபதிலும துனபம, அழிநதுபோவதி லும துனபம, செலவாவதிலும துனபம சீ! பொருள, துனபததிறகு இடம. பொருளுளளமனிதனை ஐநதுபகைவா எபபோதும பீடிக கினறனா அவராவா—அரசன களவன தாயாதி பூதம செலவு. அாததநதான அநாததததிறகுக காரணமெனறு தெரிநதுகொள பொருளிலலாதவனை அநாததஙகள பீடிபபதிலலை பொருளகிடைப பது பெருநதுயரம பொருளிலலாமை பெரியஸுகம பொருள களுககுக கெடுதலகளநேரிடுமபோது துனபமுணடாவது நிசசயம. பொருளகிடைததததனால ஆசை பூாததியாவதைககாணவிலலை அநத ஆசை ஆதாரஙகிடைததததனால விறகிறபறறின தீபபோல அதிகபபடு கிறது நானகுகடலகளையும மேகலையாக அணிநதிருககும பூமிமுழுமை யையும ஐயிததபிறகும திருமபவும அககடலகளின அககரையை ஐயிககககருதுவதும நிசசயம இவவுலகபபறறுப போதும பறறுத தானே குறறமுளளது தேவியே! புறறுசசோககுமகறையான பறறு தலினாலேயே கொலலபபடுகிறது ஒருவன புவனிமுழுமையையும ஒறறைககுடையினகீழ ஆளுகிறான அவவரசனும ஒருதேசத திலேதான வஸிககவேணடும, அநததேசததிலும ஒருநகரததிலே தான இருககலாம, நகரததிலும ஒருவீடுதான அவனிருககுமிடம, அநதவீடடிலும ஓா அறையிலதான அவன வஸிபபது, அநத அறை யிலும இரவில ஒருபடுககையிலதான படுககவேணடும அநதபபடுக கையும இவனுககுபபாதியும இவனமனைவிககுபபாதியுமாகப பகுக கபபடுகினறது ஆதலால், இவவளவுபெரியபறறுதலிலும இவன அனுபவிபபது மிககக்கொஞசம சிறுவன அறிவிலலாமல், எலலாம

னது பலததினலதான' எனறுநினைககிறுன மேறசொனனபடி எல
ாவறறையும உபயோகிககுமபோது ,இவனுக்குணடாகும பிரயோஜ
ம மிககெொஞசம எலலா மனிதாகளின தேகயாததிரையும ஒரு
டியளவு அரிசியினலேமட்டும நடககும அதறகுமேல அதிகமான
ாபமெலலாம துனபததிறகும கஷ்டத்திறகுமதான ஆசைககீடான
னபமுமிலலை, விடுவதைபபோலஇனபமுமிலலை விருபபஙகளையெல
ாமவிடடபிறகுதான பிரமமபராபதிககுரியவனுகிறுன நலலறிவில
ாதவாகளால விடமுடியாததும, தேகநதளாநதாலும தளராததும,
யிருளளவரையிலுமிருககும ரோகமுமாகிய ஆசையைவிடுகிறவனு
கே ஸுகம விருபபம, விருமபினவறறை அனுபவிபபதினல ஒருகா
மதணிவதிலலை, நெயயினல அகநி அதிகமாவதுபோல இனனும
திகரிககும தெரிநதவன விருமபினவை கிடைககாமையினலே ீய
யாததை விடடுவிடுகிறுன பறறுதலெனனும அரணியிலஉணடாகி
யறசியெனனும விறகைஅடைநது உககிரமாக ஜவலிககுமகாமமென
ம அகநியானது அறிவுதபோசசியிலலாத மனிதனைச சபதாதிவிஷ
ஙகளினல மயககி எரிததுவிடுகிறது பூமியிலுளள நெல, யவம,
ான், பசுககள, பெணகள எவவளவோ அவவளவும ஒருவனுககும
மபபோதாதெனறு கணடறிகிறவன மயஙகுவதிலலை . உலகததி
ளள காமஸுகஙகளும தேவலோகஙகளிலுளள பெரிய ஸுகமும
சையறறிருககும ஸுகததின பதினறில ஒருபாகததிறகும ஈடாகா
வை அறிவுளளவன ஐமபுலனகளையும சபதாதி விஷயஙகளில விட
காது , ஐமபுலனகளையும ஆறுவதாகிய மனததையுமகட்டி எபபோ
ம ஆதமாவினிடமவைககவேணடும புலனகளைவிஷயஙகளிலசெலுத
வதனல கெடுதலைஅடைவதுதிணணம அவறறையே கடடினலஅத
லேயே பலனைப பெறலாம இவவாறு இநதிரியஙகளையும ஆதமா
னிடமசோததுக கடடுபபடுததுமதிறமையுளள புததிசாலி பாவங
ளையும துனபஙகளையுமஅடையான தெரிநதவன எபபோதும ஜாக
ைதையோடு இநதிரியஙகளைப பாதுகாகக வேணடும அவை காககபப
ாவிடின விரைவில மனிதன நரகமடைவானனறே? 1 மோகமெனன
ம எருவினலஉணடாவதும, அஜஞானமெனனும வேருனறினதும,
யறசியெனனும தணணீரவிடபபடடதும, கரோதம லோபம என
ம பெருஙகிளைகளுளளதும, முனஜனமததுப பாவததை வயிரமாக
டையதும, உழைபபு எனனும சிறுகிளைகளுளளதும, கொடிய துயர

1 குறறம தெரியாமை

2 ‘ விவிதஸா ’ எனபதுமூலம, அடையவேணடுமெனனுமவிருபபம.

மெனனுமபுஷபஙகளும பயமெனனுமதளிாகளும பலவகைஎணணஙக ளெனனும் இலைகளுமுளளதும, அஜாகரதையினல வளாககபபட்ட தும, ஆசைகளெனனும பெருஙகொடிகளினல எஙகும சுறறபபடடது மாகியகாமமெனனும விசிததிரமானமரம அறிவினதிருததமிலலாதவ னுடைய மனமெனனுமநிலததில வளருகிறது தததவஜஞானியினிடத தில அமமரம முளைபபதேஇலலை முளைததாலும உடனே வெடடப படுகிறது கஷடமான உபாயஙகளினல தேடபபடடவையும நிலையற றவையும குணமறறவையும துனபததையே அடியாகவும முடிவாகவு முடையவையுமான காமஸுகஙகளெனனும பிரயோஜனஙகளிலஎனன இனபமிருககிறது? இநதிரியஙகளகெடடு ஆயுளமுடிநது நமனெதிரில நிறகும்போது இநத அஸுகததில எனன ஸுகமிருககிறது ? பாருங கள ! தேகததிலும மனததிலுமுளள வியாதிகளினல எககாலமும பீடிககபபடடுத தனகாரியஙகள முடியாமலே இருககும மனிதனுககு மரணம வரும்போது எனன ஸுகமிருககிறது ? அநதபபொருளையே சோததுககொணடும காமஸுகஙகளில விருபபம தீராமலுமிருககும மனிதனை, காடடில புலி ஆடடைத தூககுவதுபோல, நமன தூககிக கொணடுபோகிருன பிறபபு இறபபு மூபபுத துனபஙகளினல எப போதும உபததிரவிககபபடடு ஸமஸாரததில வேகவைககபபடடிருந தும ஜனஙகள பாவததிறகு அஞசுவதிலலை' எனருா

உமை, 'பகவானே! மனிதாகள எநத உபாயததினல மூபபை யும மரணததையும நிவருததி செயதுகொளளலாம? அது இருககு மாயின சீககிரம எனககுச சொலலும தவததினலேயா? யாகமுத லிய பெருஙகாமஙகளாலேயா? கலவியினலேயா? அலலது ரஸாயன மெனனும ஔஷததினலேயா? எதனல மூபபு இறபபுககளைததாண டுவது?' எனறுகேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா 'சிறநத மகிமை யுளளவளே! பெணணரசியே! ஜராமரணஙகளைபபோககும உபாயம மோக்ஷததைததவிர வேறு ஒனறும எவவுலகஙகளிலுமிலலை எனறு அறி மனிதாகள முகதியடைநதாலனறி தனததினலும ராஜயததி னலும உககிரமான தவததினலும மரணததைத தாணடுவதிலலை மோக்ஷமடைநதாலனறி, அசுவமேதயாகஙகள ஆயிரமும வாஜபேய யாகஙகள நூறும மூபபு இறபபுகளைத தாணடுவிபபதிலலை. ஆளுகை யினலும தனதானியஙகளாலும விததியாலாபததாலும 'தவததின லும'ரஸாயனமெனனும ஔஷததினலும ஜராமரணஙகளை யாரும தாணடுவதிலலை தானமும யாகமும தவமும நலலொழுககமுமுளள வரும், ரஸாயனம தெரிநதவரும், வேதாததியயனம செயதுகொண

ருபபவரும ஜராமரணஙகளைக கடநதுபோவதிலலை தேவா, தான
ா, கநதாவா, கினனரா, நாகா, அரககாயாவரையும காலம தனவசப
டுததிககொளளுகிறது காலததுககு வசபபடாதவனிலலை சென
கலிரவுகளும மாதஙகளும திருமபி வருவதிலலை, நதிகளின பிர
ாகஙகளபோலத திருமபாமலே ஓடுகினறன அநதககாலம மாறு
றுதியான தியானததை இடைவிடாமல செயதுகொணடிருககிறது
ழிவிலலாத இநதசசூரியன இடைவிடாத பகலிரவுகளில மனிதா
ளின ஆயுளை எடுததுககொணடும எலலாப பிராணிகளின உயிரையும
பாககிககொணடும அடிககடி அஸதமனமும உதயமுமாகிறான ஒரு
ாதரி கடநதுபோனாலும ஆயுள மிகக கொஞசமாகிவிடுகிறது ஆழ
லலாத ஜலததில மசசமபோலிருககும அவனுககு எனன இளமை
ருககிறது? சரீரததிறகு மரணம நிசசயம, மாறறமுடியாதது.
வனும ஒருக்ஷணம இருநதாலும திருமபவும காலததுககு வசபபடு
றான எலலாபபிராணிகளும இறவாமலும தளராமலுமிருககுமா
ன பிராணிகளுககு அநிஷடமும துனபமும ஒருபோதும உணடாவ
லலை ஜாகரதையிலலாத பிராணிகளிடததில காலம ஜாகரதையோடு
ருககிறது மரணம நோநதபோது ஜாகரதையுளள காலததிலிருநது
டுபடுவதிலலை நாளைச செயயததககதை இனறைககே செயயவேண
ம பிறபகலில செயயததககதை முறபகலிலேயே செயயவேணடும
நதக காலததில இவன எமனால பாககபபடவிலலை எனறு யாருக
்த தெரியும? 'மழைககாலததில இதைச செயவேன கிரீஷம
ாலததில இதைச செயவேன வஸநதகாலததில இதைச செய
வன' எனறு நினைககிறவன சிறுவன அவன இடையூறறை அறிவ
லலை கிடைககாத பொருளகளைபபறறி, 'இது எனககுவேணடும,
து எனககுவேணடும' எனனும எணணஙகொணடிருககையிலேயே
னிதாகள மரணததினிடம கொணடுபோகபபடுகினறனா நாள
தாறும ஜரை வநது காலபாசததினால கடடபபடடு நாளதோறும
ககமாககததில மயஙகுமபோது பிராணிகளுககுத தாமததில சிரத
த எதறகு? இளமையிலேயே தாமததைச செயயவேணடும உயிா
ழககை நிசசயமிலலை பழுதத பழஙகளுககுபபோல விழுதலின
யம மனிதருககு எபபோதுமுளளது 'தனமும தாரமும புததிர
ும போகஙகளும மனிதருககுப பிரியமாயிருநதாலும அவறறினால
னன பயன? ஒருநாள எலலாவறறையும விடடு நமனுககு அகப
டவேணடுமே பிறபபவரையும இறபபவரையும பாாததும மனி
னுககுத துனபமுணடாகாமற போமாயின அவன கடடைககும்

ஒட்டுக்கும் ஸமமானவன்தானே. அழிவதும் நிச்சயமில்லாதது மான உயிருக்குப் பந்துக்களாலும் சினேகிதர்களாலும் உடைமைகளாலும் என்ன பயன்? ஒருநொடியில் இவற்றையெல்லாம் விட்டுப்போகிறானே; போனபின் திரும்பி வருவதில்லையே' என்று எல்லாப்பொருள்களும் அநித்தியமாயிருப்பதை எப்போதும் சிந்திப்பவனுக்கு முக்திக்கு முதலாகிய வைராக்கியம் விரைவில் உண்டாகும். அந்த வைராக்கியத்தினால் அவனுக்குத் திரும்பவும் விவேகமுண்டாகிறது. சிறந்தவளே! அந்த வைராக்கியத்தினால் மனிதர் முடிவான ஒழிவைப் பெறுகின்றனர். வைராக்கியந்தான் முக்தியின் சிறந்த ரகஸ்யமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவியே! வைராக்கியமுண்டாவதைப்பற்றி இந்தச்சொல்லை உனக்குச் சொன்னேன். மோக்ஷத்தைக் கருதுகிறவர் இவ்வாறு ஆராய்ந்து ஆராய்ந்துதான் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடப்படுகின்றனர்.

இருநூற்று நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸாங்கியத்தின் கொள்கை)

தெளிந்த புன்னகையுள்ளவளே! ஸாங்கியமென்னும் ஞானத்தைப்பற்றி உனக்குச் சரியாகச்சொல்வேன். அதை அறிந்த மனிதன் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்தில் புகமாட்டான். ஸந்யாஸத்தையறிந்தவர்களாகிய அந்த ஸாங்கியர்கள் ஞானத்தினாலேயே முக்தி பெறுகின்றனர். சரீரத்தைச் சேர்ந்ததாகிய கொடுந்தவம் வீணென்று ஸாங்கியர் கூறுகின்றனர். இருபத்தைந்து தத்வங்களை அறிவதே ஞானமென்பது அவர் கொள்கை. அவ்யக்தமென்பது மூலப்பிரகிருதி. அவ்யக்தத்திலிருந்து மகத்து உண்டாகிறது. மகத்திலிருந்து அகங்காரமுண்டாகிறது. அந்த அகங்காரத்திலிருந்து சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் ஐந்து தன்மாத்திரைகளும் [1] பதினோர் இந்திரியங்களும் உண்டாகின்றன. அந்த ஐந்து தன்மாத்திரைகளிலிருந்து ஐந்து பூதங்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றினால் சரீரமுண்டாகிறது. இவ்வாறு சரீரத்தைச் சேர்ந்தவை இருபத்துநான்கு தத்வங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்த எண்ணில் புருஷனென்னும் ஆத்மாவை இருபத்தைந்தாவது தத்வமென்று சொல்லுகின்றனர். ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்கள் பிரகிருதியிலிருப்பவை. பிரகிருதியானது

---

1 ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, மனம் ஒன்று.

ரனுடைய குணங்களினால் உலகமனைத்தையும் படைக்கிறது. நப்புவெறுப்புக்கள் இன்பதுன்பங்கள் தேகம் புத்தி தைரியம் வை பாகிருதியின் காரியங்களென்றே ஞானிகள் அறியவேண்டும். ல்லாவற்றின் இலக்ஷணங்களையும் பிரிவுகளையும் முதலிலிருந்து ளிவாக விரித்துச் சொல்லுவேன், கேள். நித்தியமும் பிரிவில்லா பம் ஸூக்ஷ்மமும் பிறகு பரவத்தக்கதும் தொழிலில்லாததும் ணமில்லாததும் இந்திரியங்கள் ஒன்றுக்கும் புலப்படாததுமா க்குமென்பதுதான் அவ்யக்தத்தின் இலக்கணம் அவ்யக்தம் கிருதி மூலம் ப்ரதானம் யோனி [1]அவ்யயம் என்னும் புலசொற் அவ்யக்தத்தையே சொல்பவை அது ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதனால் டிக்காட்டமுடியாதது அது ஸத்தென்றுசொல்லப்படுகிறது கமெல்லாம் அதனாலுண்டானது ஸிருஷ்டிக்கு அதுதான் மூல ன்று நினைக்கப்படுகிறது ஸத்வமுதலியவை பரகிருதியிலுண் கும் குணங்கள் நான் அவற்றைச் சொல்லுகிறேன். ஸுகம் தோஷம் புத்தித்தெளிவு இம்மூன்றும் ஸத்வகுணத்தின் காரியங் விருப்புவெறுப்புக்கள் இன்பதுன்பங்கள் காவம் இவை ரஜோ த்தின்காரியங்கள் தெளிவில்லாமை, பயம், மடக்கம், சோம இவை தமோகுணத்தின் காரியங்கள் ஸத்வகுணம் தலை எடுத் க்கும்போது ஸாரத்தையும் உற்சாகமும் பகுத்தறிவும் மயக்கமின் யும் தயையும் தைரியமும் உண்டாகின்றன அஃது இல்லாத து இவையும் இல்லாமற்போகின்றன ரஜோகுணம் தலை த்தபோது காமக்குரோதங்கள் மனத்துயரம் பொருளாசை மயக் பொய் இவை எல்லாம் அதிகப்படுகின்றன தமோகுணம் தலை த்தபோது மனச்சோர்வு சந்தேகம் அறியாமை சோம்பல் தூக் பயம் இவை காரணம்பற்றியும் காரணமில்லாமலும் உண்டாகின இவ்வாறு இம்முக்குணங்களில் ஒவ்வொன்று தலை எடுக்கும் து அவ்வவற்றின் காரியங்கள் மிகுதியாக உண்டாகின்றன ன்று தலை எடுக்கும்போது இவை அதனால்மறைக்கப்பட்டுக் றந்துபோகின்றன இப்படி நித்தியமாக நடக்கிறது அவற் தேகத்திலும் மனத்திலும் ஸந்தோஷத்தோடு உண்டாகும்செய ளெல்லாம் ஸத்வகுணத்தின் செய்கைகளென்று அறியவேண் . எப்போது மனக்கலக்கத்தையும் கொதிப்பையும் உண்டாக்கும் பகையிருக்கிறதோ அப்போது ரஜோகுணமிருக்கிறதென்றே க்கவேண்டும் எப்போது ஒன்றுந்தெரியாமலும் ஊக்கமுமவிவே

1 அழிவில்லாதது

கமுமிலலாமலும துயரமுணடாயககொணடிருககிறதோ அபபோது தமோகுணம தலையெடுததிருககிறதெனறு நினைககவேணடும சுருங கசசொனனல, தாமம ஸததவகுணததையும ஆாததம ரஜோகுணத தையும காமம தமோகுணததையும சோநதவை தரிவாககமென னபபடும தாமாாததகாமஙகள முறையே இம்முககுணஙகளையும சோநதவை பிரமமாமுதலான தேவாகளின ஸருஷடி ஸாததவிக ஸருஷடி என்று சொலலபபடுகிறது மனிதாசிருஷடி ராஜஸசிருஷடி எனறும, திாயகஜாதிசிருஷடி தாமஸசிருஷடி எனறும சொலலபபடு கினறன ஸததவகுணமுளளவா மேலேபோகினறனா ராஜஸாகள நடுவிலிருககினறனா தாழநதகுணமும செயகையுமுளள தாமஸா கள கீழேபோகினறனா தேவா, மனிதா, விலஙகுகள, மறறசசரா சரஙகள அனைவரும ஆதிமுதல இமமுககுணஙகளினுல நிரமபியிருக கினறனா இனிமேல மகததுமுதலான தததவஙகளை லக்ஷணஙக ளுடன சொலலுவேன

அறிவும விவேகமும மகததின இலககணஙகள மகதது, புததி, மதி, பிரஜஞை எனனும இவை மகததினபெயாகளெனறு அறிகினறனா அகஙகாரமெனபது நான எனனும எணண மெனறு அதன இலககணததினுலேயே சுருககமாக அறியததககது அகஙகாரததினுலேதான பல பிராணிசிருஷடி உண்டாகிறது அகங காரமவிடுவதுதான முகதிககுககாரணமாகிறது ஆகாயம வாயு அகநி ஜலம பூமி இவவைநதும மகாபூதஙகள அவறறிறகு உறபததியும லயமும அகஙகாரததிலேயே சபதம செவி துவாரஙகள இமமூன றும ஆகாசததினுலுணடானவை பிராணிகளுககு ஸபரிசமும அசை வும காறறினகுணஙகளாக நினைககபபடுகினறன நிறம உஷணம கண கள ஒளிஇநநானகும தேஜஸினகுணஙகள சுவை சிநேகம (நெயபபு) நா குளிாசசி இவை ஜலததினகுணஙகள மணம மூககு தேகம இம மூனறும பூமியின குணஙகள தேவியே! இபபடி எலலாககுணங களும் பஞசபூதஙகளைச சோநதவையாகச சொலலபபடுகினறன பின பினபூதஙகள முனமுனபூதஙகளின குணஙகளை அடைகினறன அத னுல, இவவுலகததில பூதசிருஷடிகள அநேககுணஙகளுளளவைகளா கக காணபபடுகினறன ஜலததிலமணததைககணடு சில அறிவிலலா தவா ஜலததிறகும மணமெனனும குணமிருபபதாகச சொல்லுவா தாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவளே! தெரிநதவா அபபடி நினைபபதிலலை ஜலததிறகுக கநதமிலலை அது பூமியினகுணம தான பூமியிலகநதமும ஜலததில ஸநேகமும கண்ணிலஒளியுமஇருக

னறன. காறறு, பிராணவாயுவிலும அபானவாயுவிலும சோநதிருக
ந்து பிராணிகளினதேகததிலுள்ள துவாரஙகளில ஆகாயமிருக
ந்து மயிர எலுமபு நகம பல தோல கை கால தலை முதுகு வயிறு
டுபபு, கழுதது இவைஎலலாம பூமியாகச சொலலபபடுகினறன
நததேகததில [1] தாதுககளையும [2] தோஷஙகளையும மலஙகளை
சேரநதவையெலலாம பூதஙகளைசசேரநதவையெனறறி தேகங
ில தலைமையாயிருபபது பூமிதான செவி தொககு நேததிரம நா
சி இவை ஞானேநதிரியஙகள வாககு கை கால குறி ஆஸனம
வை காமேநதிரியஙகள பஞசபூதஙகளிலிருநது உணடாகும சபத
பரிச ரூப ரஸ கநதஙகள ஐநதும ஞானேநதிரியஙகளுககு விஷயங
ளெனறறியவேணடும சொல தொழில நடை இனபம விடுதல
வைநதும காமேநதிரியஙகளுககு விஷயஙகளெனறறி அவையும
ஞ்சபூதஙகளால உணடாகினறவை மனம எலலா இநதிரியஙகளுக
ம தலைமையெனறு சொலலபபடுகிறது நினைபபதுதான அதன
லககணம அநதமனம இநதிரியமெனறு சொலலபபடுகிறது ஆதமா
ாததுடனசேரநது மேறசொனன பூதஙகளை நடததுகிறது மனத
தக கடடவும விடவும ஸவதநதிரமுளளவன ஆதமாதான இநதிரி
ஙகளும அவறறின விஷயஙகளும இயறகையும அறிவும தைரிய
ம பஞசபூதஙகளின காரியஙகளும பூதஙகளலலாத அகஙகாரததின
ரியஙகளும எலலாமசேரநதது சரீரமெனறு சொலலபபடுகிறது
ரததைவிட வேறாக இருககும ஆதமா சரீரததைசசாரநதிருககி
ன ஆதமாவுககும சரீரததிறகும உளள வேறுபாடடை ரிஷி
ன அறிவான ரஸம, ஸபரிசம, கநதம, ரூபம், சபதம இவை அற
தும சரீர இநதிரியஙகளலலாததுமாகிய ஆதமாவைச சரீரததில
ணமுயலவேணடும எலலாததேகஙகளிலுமிருநதே புலபபடாம
ம அவை இறநதும இறவாமலுமிருககும ஆதமாவை வேறாகபு
ரபபவன எவனோ அவனதான பறறைவிடடவனாவான அநதச
நத ஆதமாவைக கணணினாலும மறற இநதிரியஙகளினாலும
றியமுடியாது, தெளிவானமனததினால மடடுமே காணலாம.
நதசகதியுளள அநத ஆதமா ஒருவன சராசரஙகளாகிய பலபூதங
ிலும பலசெயகையுளளவனாக இருககிறான அநத ஆதமாவுககு
ரம குடடை பருமை எனபதொனறுமிலலை இநதிரியஙகளினால
படியோ அபபடிததான புததியினாலும ஆதமாவைககாணபது
நபோதும முடியாது அநத ஆதமா எலலாவறறையும வசபபடுத

[1], [2] சாநதிபாவம 629-ம பககததிலுளள 2, 3-ம குறிபபுகளிறகாணக

திகொண்டு ஒன்பதுவாயில்களையுடைய தேகமெனனுமநகர த
அடைநது அதிலடஙகியிருககிருன எலலா உலகஙகளிலுமுளள ஸ
வரஙகளுககும ஜஙகமஙகளுககும ஆதமாவே ஈஸவரன ஆத
அணுவினும் அணு, மகததினும மகத எனபா ஆதமா பலவகைய
எலலாபபொருளகளிலுமவியாபிதது அழியாமலிருககிருன. ஞா
யானவன இநதிரியஙகளை அடககி எபபோதும மனததில ஆதமாவை
தனியாகவும தேகததைத தனியாகவும ஆராயநதுபாாககவேணடு
செயகையிலலாதவனும பறறிலலாதவனும நிததியனும ஒருகாரி
திலும சேராதவனுமாகிய புருஷனெனபபடும ஆதமா பிரக
யிலிருநதுகொணடிருபபதனல அதனகுணஙகளை அனுபவிககிற
காரியம, காரணம, காததா எனனுமபிரிவுகள பிரகருதியினலுணட
வையாகச சொலலபபடுகினறன புருஷனெனனபபடும ஆதமா ஸ
துககஙகளை அனுபவிபபவனுகச சொலலபபடுகிருன அநத ஆத
வை வெலலவும நினைககவுமமுடியாது அவன நிதயன, புலப
தவன ஆதமா ஒளியுருவமாகத தேகததிலிருககிருனெனறு சி
சொலலுகினறனா சிலா, 'தேகததிலுளள உஷணமும வாயுவும
வும ஜீவனெனனபபடுவன' எனறு புததியினல ஊகிததுநிசச
கினறனா மறறுமசிலா, ஆதமா எலலா உலகஙகளையுமவியாபிததி
பதாகச சொலலுகினறனா சிலா இநதததேகததிலேயே ஆத
எளளில எணணெயபோல இருபபதெனறு சொலலுகினறனா
றும சிலமூடாகளானநாஸதிகாகள, கணணுககுபபுலபபடும இ
ணஙகளிலலாமையினல, ஆதமா இலலையெனறு நிசசயிககினற
'அநத அறிவீனா நரகமபோகிறவா இபபடி அனேகா ஈசுவரனை வி
யாமலிருககினறனா' எனருா

உமை, 'பகவானே! பிரமமதேவா படைதத உலகததில அ
யாததும குறையாததும குறறமிலலாததுமாகிய ஆதமா எலல
பொருளகளிலும இருககிறதெனபதறகுக காரணததை அறி
மிககக்டினம' எனறுசொனனுள மஹேஸவரா, 'ரிஷிகளா
தேவாகளாலுமகூட ஆதமா காணபபடுவதிலலையெனபது திண
ஆனுல, அநதச சிறநத ஆதமாவைககணடபிறகு ஸமஸார து
திருமபுவதிலலை. ஆதலால, ஆதமாவைககாணபதினலேதான ப
அடையலாம. தேவியே! எனறும அழியாததும கபிலா முதல
ஆசாரயாகளாலும மறறுமுளள மஹரிஷிகளாலும அனுஷடிககப
டதுமான இநத ஸாஙகியதாமததை உனககுசசொனனேன.'

இருநூற்றுநாற்பத்தொருவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, யோகத்தின் முறை)

ஸாங்கியஞானத்தில் பிரவ்ருத்தித்தவர்களைப்பற்றிச் சரியா சொன்னேன் இனி, யோகதர்மத்தை முழுதும் உனக்குச் சொல் வேன், கேள் அந்தயோகம் பிரமரிஷிஸம்மதம் தேவரிஷிஸம்ம ம் என இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது சாஸ்திரங்களி ல் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரம் இரண்டிற்கும் பொது அந்த யோகம் ணகுணங்களோடுகூடிய ஐச்வரியம் ஸித்திப்பதற்காக விதிக்கப்படு றது யோக தர்மத்தைப் பற்றினவர்கள் தேவர்களோடு மிக்கஒற்று மையை அடைவார் எல்லா யோகங்களுக்கும் ஞானமே மூலமென றி யோகங்களெல்லாவற்றையும் விரதங்களினாலும் உபவாஸங்களி லும் இந்திரியஜயங்களினாலும் விருத்திசெய்யவேண்டும். சிறந்த ஞானமுள்ளவளே! புத்தி, மனம், இந்திரியங்கள் எல்லாம் ஒருங்கு சார்ந்து ஆத்மாவை அறிவதுதான் யோகிகளுடைய ஞானம் பிராம ணர்களையும் அக்நியையும் தேவாலயங்களையும் பூஜிக்கவேண்டும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஆதரித்து அவற்றிற்குத் தீங்குநினையாம இருக்கவேண்டும் தானம் அத்யயனம் ச்ராத்தை வ்ரதங்கள் ஆசாரங் கள் ஸத்தியம் பரிசுத்தமான ஆகாரம் தூய்மை இந்திரியங்களை அடக்கு தல் இவற்றினால் மகிமை அதிகப்படுகிறது பாவமும் விலக்கப்படு கிறது பாவம் விலகினதால் மகிமையடைந்தவன் ஆகாரத்தை அடக்கி இந்திரியங்களை அடக்கி வீண்காலம் போக்காமல் பரிசுத்தனும் அடக்க முள்ளவனுமானபிறகு யோகாப்பியாசம்செய்யவேண்டும் மீன்பிடிப் பவன் மாம்ஸத்தை வைத்துக்கொள்வதுபோலத்தெரிந்தவன் முதலில் மனத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் ஜனங்களில்லாததும்நாற் புறமும் மூடப்பட்டதும் பரிசுத்தமுள்ளதுமான தனிஇடத்தில் மிரு துவான தர்ப்பங்களைப் பரப்பி ஆஸனம் போட்டுக்கொள்ளவேண் டும் அந்த ஆஸனத்திலுட்கார்ந்து உடம்பும் கழுத்தும் ஒழுங்காகவும் மனம் எங்கும் செல்லாமலும் அங்கங்களசையாமலும் ஆகாயத்தை யும் திசைகளையும் பாராமலும் தன்மூக்கின் நுனியையே பார்த்துக் கொண்டு ஸுகமாக இருக்கவேண்டும் தேவியே! மனத்தை நிறுத்து வதுதான் யோகத்தினுடைய ரகஸ்யம் ஆதலால், முழுமுயற்சிகளா லும் மனத்தை எப்போதும் அசைவில்லாமலிருக்கச் செய்யவேண் டும் அதன்பிறகு, மெய், காது, நா, மூக்கு, கண் இவ்வைந்து இந்திரி

யங்களையும் விஷயங்களிலிருந்து இழுத்து மனத்திலசேர்த்து நிறுத்த வேண்டும் எல்லா எண்ணங்களையும் போக்கி ஆத்மாவினிடம் மனத்தை வைக்கவேண்டும் ஐம்புலன்களும் மனமும் ஆத்மாவினிடத்தில் எப்போது நிற்கின்றனவோ அப்போது பிராணாபானங்களிரண்டும் ஒருமிக்க இவனுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன பிராணனவசப்பட்டால் யோகத்தின் ஸித்தி நிலையாயுண்டாகும் சரீரத்திலுள்ளவற்றையெல்லாம் தெளிவாகப் பகுத்துப்பார்க்கவேண்டும் தேகத்திலுள்ள பிராண வாயு செல்வதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் பிறகு, தலையையும் [1] அக்நியையும் தேகத்தையும் காப்பாற்றவேண்டும் உயிரும் சுவாஸமும் தலையிலிருந்துகொண்டுதான் நடக்கின்றன எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் இருப்பவனும் நிலையானவனுமாகிய புருஷனென்னப்படும் ஜீவாத்மா, மனம் புத்தி அகங்காரம் பஞ்சபூதங்கள் சப்தாதி விஷயங்கள் இவற்றைக் கவனிக்கிறான் அபானவாயுவானது, [2] வஸ்தி மூலம் குதம் ஜாடராக்நி இவற்றைச்சார்ந்து மலமூத்திரங்களைத் தள்ளிக்கொண்டு எப்போதும் ஸஞ்சரிக்கிறது ஆதலால், தேகங்களிலுள்ள செய்கைகள் அபானவாயுசேர்ந்து உண்டாகின்றவை உதானமானது, ரத்த முதலிய தாதுக்களெல்லாவற்றையும் எழுப்பிக்கொண்டு மேல் நோக்கிச்செல்லுகிறது அதனால், தேகத்தவம் தெரிந்த ஜனங்கள் அதை உதானம் என்றறிகின்றனர் மனிதர்களின் தேகங்களிலுள்ள பூட்டுக்கள்தோறும் இருந்து எல்லாச்செய்கைகளையும் நடத்தும் வாயு, வியானமென்று சொல்லப்படுகிறது ரத்தமுதலான ஏழு தாதுக்களிலும் ஜாடராக்நியிலுமிருந்து உஷ்ணத்தைஎழுப்பித் தேகமெங்கும் பரவச்செய்வது ஸமானம் அதுவே, மரணகாலத்தில் எல்லாச் செய்கைகளையும் நிறுத்திவிடுகிறது மேற்சொன்ன பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களும் ஒன்றுசேர்வதனால் உண்டாகும் உஷ்ணத்தை அக்நியென்று அறியவேண்டும் அதுதானபிராணிகளுக்கு ஆகாரத்தை ஜரிக்கச்செய்கிறது வியானனும் உதானனும் பிராணாபானவாயுக்களினிடையில் இருக்கின்றன ஜாடராக்நி ஸமானனோடுசேர்ந்துதான் நன்றாக ஜீரணம் செய்கிறது தேகத்தின் நடுவில் நாபியிருக்கிறது நாபியில் அக்நி இருக்கிறது பிராணன் முதலான வாயுக்கள் அக்நியில் சேர்ந்திருக்கின்றன பிராணனிடத்தில் ஆத்மா இருக்கிறது நாபிக்குங் கீழே [3] பக்வாசயமிருக்கிறது நாபிக்குமேல் [4] ஆமாசயமிருக்கிறது தேகத்தின் பஞ்சப்பிராணன்களும் நாபியின் நடுவிலிருக்கின்றன பிராணன்

1 ஜாடராக்நி 2 மலாசயம்
3, 4 சாந்திபர்வம் 629-ம் பக்கம் 5, 6-ஆம் குறிப்புகளிற் காண்க.

தலான வாயுக்கள் எல்லாம் குறைக்கும் மேலும் கீழுமாக சஞ்சரிக்
ன்றன பிராணவாயுக்களாலும் அக்னியினாலும் தூண்டப்பட்ட
தது நரம்புகள் உணவுகளின் ஸாரங்களைத் தேகத்தில் ஓடச்செய்கின
ன யோகிகளின் இந்த மார்க்கம் இவ்வைந்து பிராணன்களில் நிற
மது சிரமத்தைப் பொறுத்து நிலைத்த ஆஸனம்போட்டு ஆத்மா
வத் தலையில் வைக்கவேண்டும் [1] ஆத்மாவைத் தலையில்வைத்த
ன இருபுருவங்களின் இடையில் மனத்தைநிறுத்தி அதன்பிறகு
ராணனையும் ஆத்மாவையும் தியானிக்கவேண்டும் அபானனைப்
ராணனிலும் பிராணனை அபானனிலும்சேர்க்கவேண்டும் பிராணன
பானன் இரண்டினுடையபோக்குகளையும் நிறுத்தி பிராணாயாமம்
சய்யவேண்டும் யோகியானவன் ஆகாரத்தைக்குறைத்து ஏகாந்த
ான இடத்தில் மௌனமாக மூச்சுவிடாமல் தேகத்திலுள்ள பஞ்சப
ராணன்களையும் இவ்வாறு ஒன்றிலொன்றைச் சேர்க்கவேண்டும்
யானமகலந்தாலும் சோர்வில்லாமல் திரும்பவும் திரும்பவும் தியா
மசெய்யவேண்டும் இவ்வாறே, சோம்பாமல், நிற்கும்போதும் நடக்
மபோதும் தூங்கும்போதும் யோகம் செய்யவேண்டும் இவ்வாறு
னத்தைச்செலுத்தி யோகம்செய்யும் யோகிக்குச் சீக்கிரத்தில் மனம்
தளியும் அது தெளிந்தால் ஆத்மாவைக் காணலாம் புகையில்லா
ல எரியும் அக்கிபோலவும் கிரமபின் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கும்
ூரித்தனபோலவும் ஆகாயத்தில் மின்னல்போலவும் பரிசுத்தமாகப்
ரகாசிக்கும் புருஷனென்னும் ஆத்மாவைக் காணலாம் அந்த ஆத்மா
ன ஒளியைக்கண்டபின் எண்குணங்களோடு கூடிய ஐச்வரியத்தைப்
பற்று தேவர்களும் ஆசைப்படத்தக்க சிறந்த ஸ்தானத்தை அடை
ான யோகத்திற்கு இந்தப் பத்துக் குற்றங்களையும் சொல்லுகின்ற
ா பெண்ணரசியே! இந்தத் தோஷங்களினால் யோகிகளுக்கு யோக
கனம் உண்டாகுமென்று ஞானிகள் நினைக்கின்றனர் காமம், குரோ
ம, பயம், தூக்கம், சினேகம், அதிகபோஜனம், ஊக்கமில்லாமை,
ணி, சோம்பல், பொருளாசை இவைபத்தும் குற்றங்கள் தெய்வத்
னாலுண்டாக்கப்பட்ட இப் பத்துக்குற்றங்களினால் யோகிகளுக்குத்
டைஉண்டாகும் ஆதலால், முதலில் இவற்றைப்போக்கிப் பிறகு
னத்தையோகத்தில் செலுத்தவேண்டும் யோகத்திற்கு இவ்வெண்
ுணங்களையும் கணக்கிடுகின்றனர் இவ்வெண்குணங்களினால் [2]சிறந்த

[1] பிராணாயாமத்தினால் பிராணவாயுவைத் தலையில்சேர்ப்பதுதான்
த்மாவைத் தலையில்வைப்பது.

[2] 'திவ்யம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

ஐசுவர்யம அடையபபடும அணிமா, மஹிமா, பராபதி, பராகா
யம,ஈசிதவம,வசிதவம, தானநினைததபடி கனமாகவோ இலேசாகவே
ஆதலாகிய கரிமா, லகிமா, இவவெணகுணஙகளையும பிரயாசததின
அடைநது யோகசிரேஷ்டாகள எலலா உலகஙகளுககும அதிகாரி
ளாகித தேவாகளுககுமமேறபடுகிறாாகள மிகுதியாகப புசிபபவனு
கும சிறிதுமபுசியாதவனுககும அதிகமாகத தூஙகுகிறவனுககும சி
தும தூஙகாதவனுககும யோகமவருவதிலலை உணவும சஞசாரமு
வேலைசெயவதும தூஙகுவதும விழிபபதும அளவாக உளளவனு
குத துககஙகளைபபோககுவதாகிய யோகம நிலைபெறும இநதச செ
கையினுலேதான ஸாயுஜயமெனனும தேவததனமை உணடாகிறது
தேவஸாயுஜயததை அடைநதபிறகும பகதியோடு ஆதமதயான
செயயவேணடும தேவியே! வேறொனறிலும மனமசெல்லாமலஎ
போதும ஆதமாவினிடம மனமவைததவன பெருமுயறசியினு
வெகுகாலததிறகுபபின தேவஸாயுஜயததை அடையலாம தனசக
யளவுஅனனஙகளாலும ஆசசனைகளாலும ஹோமஙகளாலும நமஸ
ரஙகளாலும நிததியமாகத தியானமசெயவதனுலும ஆசசிககபபட
தேவாகள தமதுலோகததைக [1] கொடுககினறனா ஸாயுஜயஙகளு
ளஸாயுஜயமும விஷ்ணுஸாயுஜயமும சிறநதவை அழகான கணகளை
யுடையவளே! எனனைஅடைநதவரும விஷ்ணுவைஅடைநதவரு
ஸமஸாரததில திருமபுவதிலலை தேவியே! இநத அநாதியான யோ
தாமததை உனககுச சொனனேன உனனைததவிர வேறு ஒரு
ரால இநத யோகதாமததைக கேடகமுடியாது' எனறாா

இருநூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பாசுபதயோகமுறை)

உமை, 'முககணணரே! தேவசுரேஷ்டரே! திரியமபகரே
தேவாககதிபதியே! திரிபுரஸமஹாரியே! மனமதன அஙகததைஅழி
தவரே! கஙகாதரரே! தக்ஷயாகததைககெடுததவரே! சூலபாணியே
பகைவாகளை அழிபபவரே! உலகஙகளைக் காபபவரே! ஈசுவரரே
தேவாகளுககும வரமளிபபவரே! உமககு நமஸகாரம ஸாஙகியததை
யுமயோகத்தையுமசோநத சிறநததாகிய ஆதமஞானமானது பலகிளை
களுளளது, எலலையிலலாதது, ஊகிககவும அறியவும கூடாதது

---

1 'திசநதி' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ன் வினவினதறகாக நீா எனககுத் தெரியுமபடிசொனனீா பிர
வ! இபபொழுது உமமுடைய ஸாயுஜயததைககேடக விருமபு
றேன மேலானவிடததிலிருபபவராகிய உமமை இநதப பகதாகள
ளிவது எவவகை? பகதாகளின ஆசாரம எபபடிபபடடது? நீா
ஞல திருபதி அடைவீா? உமமால நேரில சொலலபபடுவது
நககு மிகக சநதோஷகரமாயிருககிறது' எனறுகேடக, மஹேஸ
ா சொலலலானா
'ஆ! ஆ! என ஸாயுஜயம ஆசசாயமானது அதனை உனககுச
ாலவேன எனனைத தியானமசெயயும சிறநத யோகிகள என
ாயுஜயமடைவதனுல ஸமஸாரததிறகுத திருமபிவருவதிலலை நான
பபடாதவன மோகூஷததைககருதின முனனோகளும எனனைச
திககமுடியவிலலை சாஙகியமும யோகமும சராசரமனைததும என
ல படைககபபடடன நானபூஜிககபபடததககவன நானஈசுவரன
ன அழிவிலலாதவன நான ஆதியிலலாதவன நான அனுககிரகம
யது பகதாகளுககுத தேவததனமையையும கொடுககிறேன.
தவககூடடஙகளும, தவததையே தனமாகவுடைய முனிவாகளும
னனை அறிவதிலலை தேவியே! உனவிருபபததிறகாக என ஐசுவா
ததை உனககுச சொலலுகிறேன சிறநதவளே! தேவியே! நான
னிடததில பகதியுளளவாகளும பாவமறறவாகளும பரிசுததா
ருமான நானகு ஆசிரமததாராகிய நானகு பிரமமரிஷிகளை
ழைததது அவாகளுககுப பாசுபதமெனனும சிறநத யோகததை
ரைததேன அவறறையெலலாம அவாகள எனது தெனமுகததி
ருநது கிரகிததுககொணடனா அவாகள தாமகேடடபிறகு அதை
வுலகஙகளிலும நிலைநிறுததினா இபபோதும நீ கேடபதனுல
சாலலுவேன. ஊககததுடன கேள நான பசுபதியெனறு பெய
ளளவன எனனிடம பகதிவைதது உடமபெலலாம நீறணிந
ருககும மனிதாகளனைவரும பாசுபதாகள எனறறியததககவா
பணணரசியே! எனனிடம பகதியுளளவருககு ரகைஷககாகவும
ஙகளததிறகாகவும சுததததிறகாகவும அடையாளததிறகாகவும
திகாலததில பஸமததைக கொடுததேன அநதப பஸமததை
ஙகமெலலாமணிநதுகொணடு ஜடையுளளவாகளாகவும, முணடி
ாகளாகவும, பலவகைக குடுமிகளுளளவாகளாகவும, விகாரரூபிக
ாகவும, சிவநத நிறமுளளவாகளாகவும, திகமபராகளாகவும பல
ருவஙகளுடன பிகைஷ எடுததுககொணடு ஒனறையும விருமபாம
ும பொருளசேரககாமலும மணபாததிரததைக கையில எடுததுக
காணடு எனனிடததில பகதியுடன புததியைசசெலுததி உலகமெல

லாம திரிநதுகொணடு எனககுச சநதோஷததை மிக விருததி
கினறனா அவாகள சிறநததும அரியதும ஸூக்ஷமமுமாகிய ப
பதமெனனும எனயோகசாஸதிரததை ஆராயநதுகொணடு உல்
களிலெலலாம சஞசரிககினறனா இவவாறு எபபோதும எனனை
தியானமசெயதுகொணடும தவமசெயதுகொணடுமிருககும என
தாகள எனனைச சீககிரமாக அடையும உபாயததை நானே தே
றேன மூனறு உலகஙகளிலும சிவலிஙகததை நான ஸதாபிததி
கிறேன அதை நமஸகாரம செயவதனாலேயே எலலாபபாவஙகளு
விடடுபபோம தேவதாபூஜையும தானமும அதயயனமும நி
பின தக்ஷிணைகளோடு கூடின யாகஙகளும சிவலிஙக நமஸகாரததி
பதினறில ஒருபாகததிறகும ஈடாகாதவை அனபுளளவளே ! சி
லிஙகததைப பூஜிபபதனால நான சநதோஷமடைகிறேன சிவலிங
தைபபூஜிககும முறையையும நான சொலலுகிறேன , கேள ஆவி
பாலினாலும வெணணெயினாலும எனலிஙகததை அாசசிபபவனுக
அசுவமேதயாகமசெயத பலனுணடாகும நெயயினால என லிங
தைபபூஜிககும மனிதன அககினிஹோததிரமசெயத பிராமமணா
அடையுமபலனை அடைவான என லிஙகததிறகுச சுததஜலததினா
அபிஷேகமசெயயும மனிதனும புணணியததையும என அனுக
கததையுமஅடைவான எனசமீபததில நெயயினாலும குஙகிலியததி
லும நனறாகததூபமபோடுகிறவனுககு கோஸவமெனனுமயாகததி
பலனுணடாகும வெறுங குஙகிலியககடடியினால தூபமபோடுகிற
னுககும ஸவாணதானததின பலனுணடாகும பலவகைப புஷப
களினால எனலிஙகததை அாசசிபபவன ஆயிரம கோதானஙகளி
பலனைஅடைவான தேசாநதிரமபோயச சிவலிஙகததைப பூஜிபபவனை
விட மேலாக எனபிரியததைச செயதவன மனிதாகளிலலை இபப
பலவகைத திரவியஙகளினால சிவலிஙகததைப பூஜிககவேணடும அ
படிபபூஜிபபவன எனககுச சமமாவான , திருமபவும மனிதரில பி
வான பகதியோடு பூஜைகளாலும நமஸகாரஙகளாலும நைவே
தியஙகளாலும ஸதோததிரஙகளாலும சோமபாமல சிவலிஙகஙகளி
எனனை நிததியமாகப பூஜிககவேணடும பலாச இலைகளும வில
தளஙகளும [1] கொனறைபபூமாலையும எருககமபூவும பரிசுததமா
வை , எனக்கு மிகபபிரியமானவை தேவியே ! பகதாகள என
டம அனபுவைததுககொடுககும கனி, காய, மலா, ஜலம அனைததும
எனககுப பரீதியைஉணடாககும நான சநதோஷமடைநதால உ
கஙகளில கிடைககாதது ஒனறுமிலலை அதனாலேதான, அநத

1 ‘ ராஜவருக்ஷம ’ எனபது மூலம

றேன இலவாழககையிலிருககும மனிதன எநதசசெயககையினுல தன பாவததைப போககிககொளளலாம?' எனறுகேடக, பூமிதேவி சொலலலானுள 'பிராமமணாகளைததான பணியவேணடும அது தான சிறநதபுணணியம பிராமமணாகளைததொழுகிறவனுககு ராஜா குணமனைததும ஒழிநதுபோகிறது ஐசுவரியமும புகழும புததி யும அதனுலேதான உணடாகினறன மகாரதனும பகைவரைததுன புறசசெயகிறவனுமான அரசனையும விருமபவேணடும 'ஜாதியிற் சிறநதவனும தாமததையறிநதவனும நியமமுளளவனும பரிசுததனு மான பிராமமணனதான பிநதினவருககும முநதினவருககும அவருக் குமமுநதினவருககும எபபோதும எலலாசசெலவஙகளுககும காா ணமாயிருபபவன' எனறு நாரதா எனககுசசொலலியிருககிருா பிராம மணாகள எவனைப புகழகினறனரோ அமமனிதன மேலாகிருன. பிராமமணாகளால நிநதிககபபடட மனிதன உடனே தாழநதுபோகி ருன பிராமமணனிடம செயயபபடட அபராதம பெருஙகடலில் போடபபடட ஈரமணகடடி எபபடிக கரைகிறதோ அபபடி அப ராதியை உருவிலலாமற செயதுவிடும சநதிரனிடததில களஙகமும கடலில உபபுநீரும உணடாககபபடடிருபபதைப பாரும தேவேந் திரனும ஆயிரமபெணகுறிகளினுல அடையாளம செயயபபடடான. அநத இநதிரன பிராமமணாகளுடைய பிரபாவததினுலேதான ஆயி ரஙகணணனுனுன கருஷ்ணு! இது எபபடியிருககிறது? பாரும. மதுஸூதனரே! புகழையும செலவததையும புணணியலோகஙகளை யும விருமபுகிறமனிதன பரிசுததமும அடககமுமுளளவனுகப் பிராம மணாகளினசொலலில நிறகவேணடும' எனருள கௌரவனே! கிருஷ்ணன இவவாறு பூமிதேவி சொனன சொலலைககேடடபின, 'நலலது, நலலது' எனறு பூமிதேவியைக கொணடாடினுா தாம ராஜனே! இநத உதாரணததைக கேடடபிறகு, நீயும ஊககததுடன பிராமமணசரேஷடாகளை எபபோதும பூஜிககககடவாய, அதனுல னனமையை அடைவாய

எழுபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணரின் மகிமை முதலியன)

பிராமமணனெனபவன ஜனமததிலேயே பெரியமகிமையுளள வனுகவும எலலாபபிராணிகளுடைய நமஸகரிககததககவனுகவும சிறநத

அன்னததை முதலிலபுஜிககததகக அதிதியாகவும பிறககிருன அபபா! பிராமமணாகள எலலாருககும அனபாகள, நலலமனமுடையவாகளுமுளளவாகள பிராமமணாகள கோபிததால எலலாரையும கொனறுவிடுவா அவாகள பூஜிககபபெறருல மஙகளமான சொறகளினுல ஆசீாவதிபபாா அபபா! பிராமமணாகள பூஜிககபபடாமற் போனுல கோபஙகொணடு கொடுஞசொறகளினுல அவாகளைபபகைககும நமமவரையும கொனறுவிடுவா பிரமமதேவா முதலிலபிராமமணாகளைபபடைதது அவாகளுககு இடடகடடளையாகிய சுலோகஙகள பூாவகாலஙதொடஙகிச சொலலபபடடு வருபவறறைப புராணஙதெரிநதவாகள சொலலுகினறனா அவறறைச சொலலுகிறேன

(அவறறினபொருள,) 'நீஙகள மேறகதிககுப போவதறகாக இவவுலகததிற செயயவேணடியகாரியம வேறு ஒனறுமிலலை உஙகளால காபபாறறபபடட பராமமணயமே உஙகளைக காபபாறறும அதனுலேயே உஙகளுககுச சிறநத நனமையுணடாகும உஙகள கருமஙகளை நீஙகள செயவதனுலேயே உஙகளுககுப பிராமமணாகளுககுரிய மகிமையுணடாகும எலலாப பிராணிகளுககும உதாரணமாகவும சடடளையிடுகிறவாகளாகவும இருபபீாகள சறறுணாநத பிராமமணன சூததிரனுடைய காமததைசசெயயலாகாது சூததிரகாமததைச செயபவனுககுப பிராமமணமகிமை கெடும வேதாதயயனததினுலேயே ஒளியையும புததியையும சகதியையும எலலாரையும பயபபடுததும மேனமையையும அளவறறமகிமையையும அடைவீாகள ஆகவனீயமெனனும அகனியில ஹோமஞசெயது பெரியமகிமையயடைநது எலலாருககும முதலில போஜனததிறகுரியவாகளாகவும ஒருவரையும இமசிககாமையினுல கிடைதத பிரமமதேஜஸினுலும லகூமியினுல அனுககிரகமபெறறவாகளாகவும மிகுநத ஊககததுடன இநதிரியஙகளையடககி வேதாதயயனததை விடாதவாகளாகவுமிருநதால எலலா அபீஷடஙகளையும அடைவீாகள மானிடலோகததிலும தெயவலோகததிலுமுளளவையனைததும உஙகளதவததினுலும ஞானததினுலும அனுஷடானததினுலும அடையககூடியவைதாம கூததிரியாகளும வைசியாகளும சூததிராகளும மறறவாகளும உஙகளை வெகுமானிபபதனுல பாவமபோய இவவுலகததிலும அவவுலகததிலும ஸநதோஷததைஅடைகினறனா உஙகளைப பகைபபவாகள உஙகளால காபபாறறபபடாமல தீஙகு அடைவா உஙகள சகதியினுலேதான உலகஙகள தாஙகபபடுகினறன ஆதலால், மூனறு உலகஙகளையும காபபாறறக்கடவீாகள' எனபது -

குறறமறறவனே! இவவாறு பிரமமா சொனன சுலோகஙகளை ரன உனககுச சொனனேன சிறநதஞானமுளள பிரமமாவிலை ராமமணாகளினமேல அனபுகூாநது இவை சொலலபபடடவை லலவா? தவமுளளபிராமமணனவனமை அரசனைவிட அதிகமெனறு னைககிறேன பிராமமணா அணடககூடாதகொடியவா, தவததிலை டனே எதையும செயபவா இவாகளில சிமமஙகளைபபோலவும, லிகளைபபோலவும, காடடுபபனறிகளைபபோலவும, மானகளைப பாலவும, யானைகளைபபோலவும வனமையுளளவாகளாயிருககினறு ா சிலா சிலா பாமபுகளபோலவும முதலைகளபோலவும பிடிபபா லா சொலலினலை கொலவா சிலா கணணினலகொலவா ஸாபபம பானறவருமிருககினறனா மநதமானவருமிருககினறனா யுதிஷ ா! இவவுலகததில பிராமமணாகளின நடககைகள பலவகை மேக ா, தராவிடா, லாடா, பௌணடரா, கானவசிரா, சௌணடிகா, தரதா, ராவா, சோரா, சபரா, பாபபரா, கிராதா, யவனாமுதலானக்ஷதரிய ாதியாகளெலலாரும பிராமமணாகளைககாணுமல சூததிரராயினா பிராமமணாகளினதிகரகததிலைதான அஸுராகள கடலநீரிலகிடககி றனா பிராமமணாகளின அனுககிரகததிலை தேவாகள ஸவாககத தில வஸிககினறனா ஆகாயததைத தொடமுடியாது இமயமலையை அசைககமுடியாது கஙகையை அணையினலை தடுககமுடியாது இவ வுலகததில பிராமமணாகளை வெலலமுடியாது பிராமமணாகளைப பகைததுககொணடு பூமியை ஆளமுடியாது பிராமமணாகள மகாத மாககள, தேவாககுநதேவாகள, கடலசூழநத இபபூமியை நீ ஆள விருமபினலை தானததினலும பணிவிடையினலும பிராமமணாகளை எபபோதும ஆராதிககககடவாய குறறமறறவனே! தானமவாஙகு வதனலை பிராமமணாகளின உககிரம தணிகிறது ராஜனே! தானம வாஙகக கருதாதவாகளையும நீ காபபாறறவேணடும

எழுபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடாச்சி)

(சம்பராஸுரன் பிராம்மணா மகிமையை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா! இநதவிஷயததில இநதிரனுககும சமபராஸுர னுககும முறகாலததில நடநத ஸமபாஷணையாகிய ஓா இதிஹாஸத தைச சொலலுகினறனா அதைககேள இநதிரன, மாறுஉருவமாக ஜடைகளைத தரிததது மிகக உககிரமான பிராமமணவடிவததை எடுத

ஆககொணடு சமபராஸுரனை நோககி, 'ஓ! சமபரனே! நீ எவவி
நடககையினுல உனஜாதியாருககெலலாம மேலாயிருககினறுய
உனனை மிககசிறநதவனெனறு அவாகள நினைபபது எதனுல? அதை
எனககு உணமையாககசொல' எனறு கேடக, சமபரன சொல
லானுன

'பிராமமணாகளினமேல நான ஒருபோதும பொறுமைபபடு
திலலை பிராமமணஜாதியைததான நான மதிபபது சாஸதிரப பி
ஸஙகம செயயும பிராமமணாகளுககு மனம மகிழுமபடி வெகும
செயதுவருகிறேன அவாகள சொலலைககேடடு அதை அலகஷிய
செயவதிலலை ஒருபோதும அவாகளுககுப பிழைசெயயேன அவ
களைப பூஜிததுககேடபேன ஞானமுளளவாகளுடைய பாதஙகளை
பிடிததுககொளவேன அவாகள எனனிடததில நமபிககையாக எ
லாவறறையும சொலலுவா, எபபோதும எனனை அடககுவா அவ
கள தஙகளைபபறறி ஜாகரதைபபடாதபோதும நான அவாகளமே
ஜாகரதையாயிருபபேன அவாகள தூஙகுமபோதெலலாம நான
விழிததிருபபேன அவாகள சாஸதிரமாாககததில ஊககமுளள
னும பிராமமணாகளிடததில அனபுளளவனும பொறுமைபபடா
வனுமாகிய எனனிடததில தேனீககள தேனடையில தேனைபபொழி
வதுபோல உபதேசததைப பொழிவா அவாகள ஸநதோஷமடை
நது எதைசசொனனுலும அதை நான வஞசகமினறி எடுததுககொள
வேன அவாகள எனககுச சொலலும உபதேசததை எபபோது
அனுகூலமெனறே நினைககிறேன அவாகள வாககுநுனியினுல விட
படட சிறநதரஸஙகளை உணடு நான நகஷததிரஙகளுககுச சநதிரனிரு
பபதுபோல என ஜாதியாருககு மேலாக இருககிறேன பிராமமணா
முகததினினறு சாஸதிரததைககேடடு நடபபதுதான பூலோகதத
துளள அமிருதம இதுதான எலலாவறறிலும சிறநத கண எனபித
முனனா தேவாஸுர யுததததைக கணடபோது பிராமமணனுககிரக
தான காரணமெனறு தெரிநதுகொணடு மனததில ஆசசரியததையு
ஸநதோஷததையும அடைநதா மகாதமாககளான பிராமமணா
ளின மகிமையைககணடு, 'இவாகள எபபடி ஸிததிபெறறனா?' எனறு
எனபிதா சநதிரனைக கேடடாா. அதறகுச சநதிரன, 'பிராமமணா
ளனைவரும தவததினுல சிறபபுறறிருககினறனா அவாகள எபபோ
தும சொலவனமையுளளவாகள அரசாகளுககுக கையில பராககிர
மம பிராமமணாகளுககுச சொலலே அஸதரம பிராமமணன ஊனை
விடடுப போயக கஷடபபடடு வஸிததுககொணடு கோபததைவிட

ழிவோடு இநதிரியஙகளையடககி எலலாவறறையுமஸமமாகபபாாத
ஙகொணடு ஓதவேணடும (ஒருவன) தன தநதையினவீட்டில
மனமையாயிருநது எலலாவேதஙகளையுமஓதி நிரமபினஞானமுளள
னுயிருநதாலும அவனை ஸாமானயனெனறே நினைககினறனா யுத
மசெயயாத அரசன வீடடைவிடடுபபோகாதபிராமமணன இவவிரு
ரையும எலிகளைப பாமபுதினபதுபோலப பூமி [1] தினகிறது அலப
நதியுளளமனிதனுககுத துரபிமானம சிறபபைக கெடுததுவிடுகி
து (விவாகமாகாத)கனனிகை காபபமாவதனுல கெடடுபபோகி
ள பிராமமணன வீடடிலேயேயிருபபதனுல கெடுகிருன கலவி
ளைக கறறு உலகததையறிநது தவமும அடககமுமுளளபிராமமணா
ளை இரணடுலோகஙகளிலும ஸுகததைவிருமபுகிறவாகள எககால
மும பூஜிககவும நமஸகரிககவும வேணடும' எனறுசொனனுன அழ
னரூபமுளளசநதிரனிடம இதைககேடடபிறகு, எனபிதாவானவா
றநததவமுளளபிராமமணாகளை நானபூஜிபபதுபோலவே பூஜிததாா'
னறுன அஸுரராஜாவான சமபரனுடையவாயினினறுமவநத இந
சசொலலைககேடடபிறகு, இநதிரன பிராமமணாகளைபபூஜிதது மகே
திரனெனனுமபதமபெறறுன" எனறு சொலலினா

எழுபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தானம்பெறுவதற்குரியவர் யாரென்பதுமுதலியன)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! புதிதாகவருகிறவன தானததிற
குரியவனு? நெடுநாளாகக கூடஇருபபவனு? அலலது, தூரததிலிரு
நதுவநதவனு? இவாகளில பாததரன யாா?" எனறுகேடடாா

பீஷமா, "சிலரிடததில, 'நமமை எவன எதைககேடடாலும
அதையெலலாம நமதுவேலைககாரரைபபீடியாமல கொடுபபோம' என
னும சிறநதவிரதம ரகஸயமாகவும முககியமாகவும இருககிறதெனறு
நாம கேடடிருககிறோம வேலைககாராகளைபபீடிபபதனுல தமமனத
தைக கெடுததுககொளளுகிருாகளலலரோ? அநததெரிநதவாகள
புதியவனுயிருநதாலும கூடவேவஸிததவனுயிருநதாலும தூரததிலிரு
நது வநதவனுயிருநதாலும யாசிபபவனைப பாததரனெனறே நினைககின
றனா" எனறுசொனனுா யுதிஷடிரா, "எவனுககுககொடுபபதுபின
னிடடுததுனபபபடுததாதோ அவனைப பிராணிகளுககுத தீஙகுசெய

1 புகழிலலாமலபோகிறது

யாமையாலும் தாமத்தைக்கெடாமையினாலும் பாத்திரனென்று நா
ஸரியாக அறியவேண்டும் (அப்படிப்பட்டவனயார்?)" என்று வினு
னார். பீஷ்மர், 'யாகஞ்செய்விக்கும் ரித்விக்குக்கள் [1]புரோகிதர்க
ஆசாரியர்கள் சிஷ்யர்கள் ஸிநேகிதர்கள் பந்துக்களனைவரும், கல
யுள்ளவர்களும் பொறுமையில்லாதவர்களுமாயிருந்தால், பூஜிக்கவு
பெருமைப்படுத்தவுமுரியவர்கள் இதற்குமாறுகநடந்தால் இவர்க
யாரும் மரியாதைக்குரியவரல்லர் ஆதலால், ஜாக்ரதையோடு மனித
களினகுணங்களைப் பரீக்ஷைசெய்யவேண்டும் பாரதனே! கோப
யாமை, பொய்யாமை, கொல்லாமை, அடங்கியிருத்தல், நோவை
கேடுநினையாமை, அபிமானமில்லாமை, அகாரியங்களில் நாணம், க
ட்டத்தைப்பொறுப்பது, ஐம்புலன்களின் அடக்கம், மனஅடக்கம் ஆகி
இவை யாரிடத்தில் இயற்கையில் அமைந்தவைகளாகக்காணப்பட்டு
கெட்டசெய்கைகள்காணப்படாமலுமிருக்கின்றனவோ அவன் தா
வெகுமானத்திற்குரிய பாத்திரனாகிறான் இந்தசகுணங்களுடையவ
நெடுநாள் கூட வஸித்தவனாயிருந்தாலும் தூரத்திலிருந்துவந்தவ
யிருந்தாலும் பழகினவனாயிருந்தாலும் பழகாதவனாயிருந்தாலு
வெகுமானிப்பதற்குரிய பாத்ரனாகிறான் வேதங்களில் நம்பிக்கையி
லாமையும் தர்மசாஸ்திரங்களைமீறி நடப்பதும் ஒன்றிலும் கட்டு
படாமையும் ஆகிய இவை ஆத்மாவைக் கெடுப்பவை எந்தப் பிரா
மணன் யுக்திகளைக் கொண்டாராய்வதும் பயனற்றதுமான தர்க்
வித்தையில் அபிமானம் வைத்தது தன்னையே பண்டிதனாக நினை
துக்கொண்டு யுக்திவாதங்களைச்சொல்லி வேதங்களை நிந்தித்து
பெரியோர்களிடத்தில் யுக்திவாதங்களைப் பேசி அவர்களை யுக்தி
வாதங்களினால் ஜயித்தும் பிராமணர்களைத்தூஷித்தும் எப்போது
அதிகமாக வாதம் பேசிக்கொண்டும் எல்லாவற்றிலும் ஸம்சயப்
பட்டுக்கொண்டும் கடுஞ்சொற் சொல்லிக்கொண்டும் இருப்பவனோ
அப்படிப்பட்டவனை ஒன்றுந்தெரியாத சிறுவனென்று நினைக்கவேண
டும் அப்பா! அவனை நாயாகவனறோ பெரியோர்கள் எண்ணு
கின்றனர் நாயானது குலைப்பதற்காகவும் கடிப்பதற்காகவும் இருப்
பதுபோல அறப்பக்கலவியும் குதர்க்கமுமுள்ள இழிவான பண்டிதர்
கள் பேசுவதற்காகவும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் பழிப்பதற்காகவும்
படைக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் வேதம் தர்ம
சாஸ்திரம் இதிஹாஸம் புராணம் [1] ஆரண்யகம் இவற்றையறிந்த
மிகத்தெரிந்தவர்களை அனுஸரிக்கவேண்டும் ஸாரந்தெரிந்தவர்களே

[1] ஆதிபர்வம் 28-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காணக

ணடிதாகள உலகநடையையும தாமததையும தனஆதமாவுககு
னமையையும அறியவேணடும இபபடிநடககினறமனிதன அனேக
ருஷகாலஙகள ஓஙகுவான தேவாகள ரிஷிகள பிதருககள பிராம
ணாகள அதிதிகள இவாகளின [1] கடனகளஐநதையும மிகபபரி
ததமானகாமததினுல முறையேதீாததுக காமஙகளைசசெயயும இல
றததோன புணணியஙகெடாமலிருபபான" எனருா

எழுபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பஞ்சசூடை பெண்களின் இயற்கையை நாரதருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதஸரேஷடரே! பெணகளின இயறகையைச
கேடகவிருமபுகிறேன பெணகளதாமே பாவஙகளுககுவோ? அவா
களின மனமும இலேசெனறுசொலலபபடுகிறதனறே" எனறுகேடக,
பீஷமா சொலலலானா

"இநதவிஷயததில நாரதருககுப பஞசசூடையெனனும வேசி
யுடனநடநத ஸமபாஷணையாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம கூறுகினற
னா முறகாலததில நாரதரெனனுநதேவரிஷி லோகஙகளெலலாவற
றிலும ஸஞசரிததுககொணடிருககுமபோது பிரமமலோகததிலிருக
தும பஞசசூடையெனனும சிறநதஅபஸரஸைககணடாா எலலா
அஙகஙகளும அழகாயுளள அநதஅபஸரஸைககணட அமமுனிவா,
'அழகிய இடையுளளவளே! எனமனததில ஒருஸநதேகமிருககிறது
அதைபபறறி நீ எனககுச சொலலககடவாய' எனறுகேடடாா இவ
வாறுகேடகபபடட அநதபபஞசசூடை நாரதரெனனும பிராமமண
ரைபபாாதது, 'நீா எனனைத தெரிநதவளாகநினைககிறீா எனககுத
தெரிநதவிஷயமாயிருநதால நான சொலலவேன' எனறு மறுமொழி
கூறினள அதறகு, நாரதா, 'சிறநதவளே! தெரியாதவிஷயததைப
பறறி உனனை எவவகையிலும கேடகமாடடேன அழகானமுகமுள
ளவளே! பெணகளின இயறகையைபபறறி உனனிடம கேடகவிருமபு
கிறேன' எனறுசொனனா அநததேவரிஷியின இநதசசொலலைக
கேடடபிறகு, அநதசசிறநத அபஸரஸானவள, 'ஓ! தேவரிஷியே

---

1 யாகததினுல தேவாககும ஓதலினுல ரிஷிகளெனனபபடுமவேதப
களுககும ஸநததியினுல பிதருககளுககும தானதாமஙகளினுல பிரா
மணாகளுககும போஜனததினுல அதிதிகளுககும கடனதீாககவேண
மெனபது

நான பெணணுயிருததலால பெணகளைத தூஷிககமாடடேன பெண
கள எவாகளெனபதும எபபடிபபடட இயறகையுளளவாகளெனபது
உமககுத தெரிநதவைதாம இவவகையானகாரியததில எனனை நீ
ஏவததகாது' எனறு மறுமொழிசொனனுள அநததேவரிஷியாக
வா, அவளைபபாாதது, 'அழகியஇடையுளளவளே! உணமையை
சொல பொயசொலவதில பாவமுணடாகும உணமை சொலலு
வதில தோஷமிலலையே?' எனறுகூறினா அழகானநகையுளள அந
அபஸரஸ இவவாறு நாரதாகேடடமையால சொலவதாக நிசசய
செயதுகொணடாள பெணகளிடம எககாலமுமுளள உணமையான
குறறஙகளைச சொலலததொடஙகினுள

'நாரதரே! நலலகுலததிறபிறநதவாகளும [1] அழகுளளவா
களும சிறநதகணவனுளளவாகளுமாயிருநதும ஸதிரீகள கடடுபபா
களில நிறபதிலலை அது ஸதிரீகளிடததிலுளளகுறறம ஸதிரீகளைப
பாாககிலும மிகபபாவமானபொருள மறறொனறுமிலலை ஸதிரீகள
தாமே பாவஙகளுககு வோ அது உமககுததெரியுமே பெணகள
விருபபம வநதபோது, ஐசுவரியமும அழகுமுளளவாகளும தஙகளுக
கடடுபபடடிருபபவாகளுமாகக கணவாகளைத தெரிநதுகொளளுமபடி
பொறுததுப பரிசோதிககததிறமையறறவா பிரபுவே! மிககபாவிக
ளான புருஷாகளையும நாஙகள வெடகததைவிடடு அடைகிறோம
பெணகளாகியஎஙகளிடததிலுளள பெரியஅதாமமிது எவன தமமை
வேணடி, கிடடபபழகி, சிறிதுஉபசாரமுமசெயகிறனே அவனையே
பெணகள விருமபுகினறனா புருஷாகளவேணடாமையினுலும சுறறி
யிருககும ஜனஙகளிடம பயததினுலும பெணகள கணவாகளுககுக
கடடுபபடடிருககிறாகள உணமையில அவாகள கடடிலகபபடாத
வாகள இவாகள சேரககூடாதவன எவனுமிலலை இவாகளுககுப
புருஷனபிராயததைபபறறியும கவனமிலலை அழகிலலாதவனையும
அழகுளளவனையும ஆணபிளளையெனறே அனுபவிபபா பரலோக
பயததினுலாவது அனபினுலாவது பொருளுககாகவாவது சுறறததா
ருககாகவாவது குலததிறகாகவாவது பெணகள கணவாகளிடம கட
டுபபடடுநிறபதிலலை குலபபெணகளும இளமைபபருவததிலிருநது
கொணடு அழகான ஆபரணஙகளோடும ஆடைகளோடுமிருககும ஸவ
தநதிரமாயுளள வேசிபபெணகளைபபோலிருகக ஆசைபபடுகினறனா
கணவாகளால நேசிககபபடடும அடிககடி கௌரவிககபபெறறும காப
பாறறபபடடுமிருககிறபெணகளும [2] கூனா, குருடா, அசடா, குள

---

1 அழகுளளவாகள குணமுளளவாகளாயிருபபாகளெனபதுகொள்கை

2 இவாகள அநதபபுரஙகளில போதுபோககாயிருபபவாகள

ர் இவாகளோடும சோநதுவிடுகின்றனா தேவரிஷியே! மற
ஷியே! இவவுலகததில ஸதிரீகள சோததகாதவன முடவாகளிலும
றற எநத இழிவான மனிதாகளிலும எவனுமிலலை பிராமமணரே!
ருஷாகளை அடைவது எவவகையிலும சரிபபடாமற போகுமபோது
பணகளே ஒருவரிடம ஒருவா பிரவிருததிககிருாகள, கணவாக
ரிடததில கடடுபபடடு நிறபதிலலை 'பெருமபாலும பெணகள
கெடடநடையுடையவாகள, பாவததில மனமுளளவாகள, உணமை
பிலலாதவாகள, வஞசகமுளளவாகள, சிறநதஞானிகளைபபாராதவா
கள' எனறறியலாம புருஷாகள கிடையாமையாலும சோநத
ஜனஙகளிடததில அசசததினுலும அடிககும சிறைககும பயந
தும பெணகள தஙகளைக காபபாறறிக கொணடிருககினறனா
அவாகள நிலையறற ஸவபாவமுளளவாகள அவாகளை ஸநதோ
ஷபபடுததுவது கடினம இவவுலகததில மிகததெரிநத புருஷ
னும அவாகள எநத எணணததோடு இருககிருாகளோ அநத
எணணததைத தெரிநதுகொளவது கடினம அகனி விறகுகளினல
திருபதியடைவதிலலை, கடல நதிகளினுல நிரமபுவதிலலை யமன
ஸாவபராணிகளாலும நிரமபுவதிலலை பெணகளும புருஷாகளால
நிரமபுவதிலலை தேவரிஷியே! இதுநிறக மறறொரு ரகஸயமு
எலலாஸதரீகளுககுமுளளது வேறுபுருஷனைக கணடவுடன பெண
களின [1] மனம வேறுபடுகிறது வேணடினவறறையெலலாமகொடுப
பவனும கௌரவமாகவும நயமாகவும நடததுகிறவனும காபபாறறுகிற
வனுமான கணவனையும கெடடபெணகள நினைபபதிலலை புனாசசி
யினுலுணடான ஸுகததை விருமபுவதுபோல மிகக விருபபமான
பொருள நிரமபியிருபபதையும அலஙகாரஙகளையும பொருடகுவியலை
யும மதிபபதிலலை எலலாரையுமழிபபவனும எலலாவறறையு
முடிபபவனுமாகிய யமன பாதாளததிலிருககும வடவாமுகாகனி கத
முனை ஸாபபவிஷம அகனி இவையெலலாம ஒருதடடு, பெணக
ஒருதடடு நாரதரே! பிருதிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாயம என
ஐநதுமகாபூதஙகளும உலகஙகளும ஆணபெணகளும எதிலிருந
பிரமமாவினுல படைககபபடடனரோ அநத மூலகாரணததிலிருநே
பெணகளின குறறஙகளும படைககபபடடிருககினறன' என
சொனனுள" எனருா

---

[1] மூலததில வேறுவிதமாயிருககிறது

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்
தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பெண்களின் கெட்ட இயற்கைமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "உலகத்திலுள்ள இந்தமனிதர்கள் முன்விதி யினால் உண்டான மயக்கம் மேற்கொண்டவர்களாய்ப் பெண்களிட தில் எப்போதும் பற்றுள்ளவர்களா யிருக்கின்றனர், பெ களும் புருஷர்களிடத்திலேயே பற்றுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களெ பது உலகத்திற்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்தவிஷயம் இ விஷயத்தில் பெரியஸந்தேகம் என்மனத்தில் சுற்றிக்கொண்டிரு கிறது கௌரவரே! புருஷர்கள் இந்த ஸ்திரீகளிடத்தில் பற் வைப்பது எப்படி? பெண்கள் புருஷர்களிடத்தில் அன்புள்ளவா ளாயுமிருக்கின்றனர், இல்லாதவர்களாயுமிருக்கின்றனர் புரு சிரேஷ்டரே! இவ்வகையான அந்தப்பெண்களைப் புருஷன் ரக்ஷி பது எப்படி முடியுமென்பதை எனக்கு உரைப்பீராக" என்றுகேட் பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்தஸ்திரீகள் தங்கள் மாயைகளினால் புருஷர்களை ஏமாற் கின்றனர் அவர்கள்கைக்குள் அகப்பட்ட ஆண்பிள்ளை ஒருவனும் விடுபடுவதில்லை பசுக்கள் புதியபுல்லைமேய்வதுபோல அவர்கள் புதி புதியமனிதர்களைப் பிடிக்கின்றனர் சம்பரன், நமுசி, பலி, லவண இவர்களுக்குத்தெரிந்த மாயைகளனைத்தையும் பெண்கள் அறிந்திரு கின்றனர் அவர்கள் நகைப்பவனோடு நகைப்பர், அழுபவனோடு அழு வர், வேண்டாதவனையும் காலம்நேருமபோது சொற்களினால் வசப் படுத்துவர் ஒருவன் ஆயிரம்நாவுள்ளவனாகவும் ஒருநூற்றாண்டு ஜீவிப் பவனாகவும் வேறுகாரியமில்லாதவனாகவுமிருந்தாலும் ஸ்திரீகளின்குற் றங்களை முற்றும்சொல்லமுடியாமலே மரணமடைவான் சுக்ரருக் குத் தெரிந்த நீதிசாஸ்திரமும் பிருஹஸ்பதிக்குத்தெரிந்த நீதிசாஸ்திர மும் பெண்கள்புத்திக்குமேற்பட்டா அவர்களைப் புருஷர்கள் ரக்ஷிப்ப தெப்படி? வீரனே! அவர்கள் பொய்யை மெய்யென்பர், மெய்யைப் பொய்யென்பர் இப்படிச்சாதிப்பவர்களை இந்தப்புருஷர்கள் அடக்கு வது எப்படி? அனேகம்குற்றங்களுக்கிடமும் சுத்தமற்றதுமாகிய பெண்களின் தேகத்தில் புருஷர்கள்பற்றுவைத்திருப்பது ஆச்சரியம். பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனே! பெண்களின் புத்தியிலிருக்கும் விஷயங்களைத் தேடியெடுத்துத்தான் பிருஹஸ்பதிமுதலான பெரி யோர்கள் ராஜநீதிசாஸ்திரங்களைச் செய்திருக்க வேண்டுமென்று

ணகிறேன். ராஜனே! பெணகள புருஷாகளினால கௌரவிககப
டடபோதிலும அநதபபுருஷாகளிடம மனததை வேறுபடுததுகினற
ா, நிராகரிககபபடடபோதிலும அபபடியேதான மனததை வேறு
டுததுகினறனா" எனறா யுதிஷடிரா, "சிறநத கைகளையுடைய
ரே! இநத (ஸதரீ) ஜனஙகள தாமிஷடாகளெனறு நாம கேடடிருக
ேறாம வெகுமதிககபபடடாலும அவமதிககபபடடாலும மனம
வறுபடடே இருபபவாகளை எவன காபபாறறமுடியுமெனபதில
னககும பெரிய ஸநதேகம. பெருமபாககியமுளளவரே! கௌர
ாகளின வமசததை விருததிசெயபவரே! கௌரவசிரேஷடரே!
பணகளைககாபபது எபபோதாவது செயயமுடியுமானாலும இதறகு
ன யாராகிலும செயதிருநதாலும அதை எனககு உரைககககடவீா"
னறுகேடடனா

எழுபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபர்வம (தொடாச்சி)

(பெண்களைக்காப்பது கடினமென்பதற்கு உதாரணமான
குருபத்நியைக் காத்த விபுலர் கதை)

பீஷமா சொலலததொடஙகினா "சிறநத கைகளையுடைய
னே! கௌரவராஜனே! பெணகளைபபறறி நீ சொலவது ஸரிதான,
திில பிழையொனறுமிலலை இநத விஷயததில முனனா விபுலா
னனும மகாதமா ஸதரீரகூணம செயததாகிய ஒரு பழைய இதிஹா
ஸததை உனககுசசொலவேன அபபா! பாதசிரேஷடனான ராஜனே!
பிரமமதேவா பெணகளை எபபடிப படைததாரெனபதையும, எதறகா
கப படைததாரெனபதையும உனககுச சொலவேன புதரனே! பெண
களைவிடக கொடியபாவமானது வேறு ஒனறுமிலலை ராஜனே! பெண
களே எரியுநதீ அவாகள மயனுடைய மாயைகள, கததிமுனை, விஷம
ஸாபபம, நமன இவையெலலாம ஒரு தடடிலும பெணகள ஒரு தட
டிலுமிருபபவா சிறநதகைகளையுடையவனே! இநத ஜனஙகளெலலா
நும தாமிஷடாகளெனறு நாமும கேடடிருககிறோம அவாகள தாங
களே தேவததனமையை அடைநதனா அதனால,தேவாகளுககுப பய
முணடாயிறறு பகைவரை அடககுகிறவனே! அநதத தேவாகள
உடனே பிரமமதேவரிடம சென்று தஙகள கருததைத தெரிவிததுப்
பேசாமல தலைகுனிநது நினறனா பிரபுவான அநதபபிரமமதேவா அ
நதத்தேவாகளின கருததையறிநது மனிதாகளை மயககுவதறகாகப பே

களபோனற பெணகளைபபடைததா குநதிபுதரனே! சிருஷடியின ஆரமபததில, இவவுலகததிலுளள பெணகள கறபுளளவாகளாயிருந தனா பிரமமதேவா படைததபினதான கறபிலலாத பிசாசுகள உண டாயின அநதபபிரமமதேவா அநத ஸதரீகளுககு வேணடின அளவு காமஸுகஙகளைக கொடுததா சிறறினபததில ஆசைபபடட அநதப் பெணகள புருஷாகளை எககாலமும பீடிததனா தேவஸரேஷடரான பிரமமதேவா காமததுககுததுணையாகக கோபததைப படைததா எலலாஜனஙகளும காமககுரோதஙகளுககுடபடடவாகளாகி ஸவாத கம செலலத தடைபபடடனா பிராமமணாகளுககும குருககளுககும மஹாகுருககளுககும அரசா முதலானோகளுககும க்ஷணிகமான ஸதரீ ஸஙகமததை விருமபுவதனுலுணடாகும துயரம இடைவிடாம லிருககிறது ஆ! ஆ! மனததில பெணணாசையைவிடடு எபபேரு தும பிரமமசாரிவிரதததினுல பரிசுததமான மனமுளளவாகளுககும, தவததிலும புலனகளையடககுவதிலும தேவபூஜைசெயவதிலும தியா னமசெயவதிலும ஊககமுளளவாகளுககுநதான சிறநத சுததமுணடா கிறது ஸதரீகளுககு எநதக [1]கிரியைகளும இலலையெனபது தாமசாஸ திரததின நிசசயம ஸதரீகள வீரியமிலலாதவாகள, சாஸதிரமில லாதவாகள ஸதரீகள [2]பொயயெனறு சுருதி சொலலுகிறது படுககை, உடகாருதல, அலஙகாரஙகள, உணபது, குடிபபது, அயோககியததனம, கெடடவாககு, கெடட எணணம, புணாசசியின பம இவறறைப பிரமமதேவா ஸதரீகளுககு அளிததா புருஷாகள அவாகளை ரக்ஷிபபது எவவகையிலும முடியாது அபபா! உலகததைப படைததவராலேயே முடியாதே! மறறவாகளால எது? சொலலினு லும அடிபபதனுலும கடடுபபடுததுவதனுலும பலவகைசளாகப பிடிபபதனுலும பெணகளை அடககமுடியாது அவாகள எபபோதும கடடுபபடாதவாகள புருஷஸரேஷடனே! முறகாலததில விபுல ரெனபவா தம குருபதனியை ரக்ஷிததவிஷயததைபபறறி நான முன னமே கேடடிருபபதைச சொலலுகிறேன

தேவசாமா எனறு பெயாபெறற பெருமைவாயநத ரிஷி ஒருவா இருநதா அவருடைய பாாயை ருசியெனபவள அவள உலகில அழகில நிகாறறவள அரசாகராசனே! அவளுடைய அழகினுல தேவாகளும கநதாவாகளும தானவாகளும மயஙகினா விருதரனையும பாகனையும கொனறவனுகிய தேவேநதிரன அவளமேல அதிக மோகஙகொணடான பெணகளின நடையை அறிநத மகாபுததி

1 ஸமஸகார முதலிய காமஙகள 2 பொய சொலலுகிறவாகள

ஷியான தேவசாமாவானவா கூடினவரையில ஸநதோஷததுடன
மமுடைய பாரயையைக காபபாறறினுா தேவேநதிரன அயலாா
பணடியிடம காதலவைததுததிரிபவனெனறு அறிநத அவா அவ
ரககாகத தமமனைவியைச சிரமபபட்டுக காவலகாததாா அபபா!
றகு, ஒருகால யாகமசெயய மனஙகொணடபோது, அமமுனிவா
ாரயையை ரக்ஷிபபது எபபடி முடியுமெனறு சிநதைபுறறாா சிறநத
வ்முளள அநதத தேவசாமா அவளைக காபபாறறுகுவழியை மனத
ல் நினைதது பருகுவமசததில பிறநதவரும தமககு அனபுளள
ஷ்யருமான விபுலரை அழைதது, 'பருகுககளிற சிறநதவனே! நான
ஜஞம செயவதறகாகப போகிறேன தேவேநதிரன இநதருசியின
மல ஆசைவைததிருபபதனுல நீ எககாலமும உனவனமையளவு
வளைச காபபாறறககடவாய இநதிரன விஷயததில நீ எபபோதும
ரககிரதையாயிருககவேணடும அவன பலவகையுருவஙகளை எடுப
ான' எனறுசொனனுா ராஜனே! ஐமபுலனகளையும அடககி எப
பாதும உககிரமான தவததிலிருபபவரும அககிககும ஸூாயனுக
ம ஒபபான ஒளியுளளவரும தர்மஙதெரிநதவரும உணமையைப
பசுகிறவருமான அநதவிபுலா, குரு இவவாறு கடடளையிடடவுடன,
அபபடியேயாகடடும' எனறு மறுமொழிசொனனுா, மகாராஜனே!
றபபடுஙகுருவைநோககி, 'ஓ! முனிவரே! இநதிரன வருமபோது
அவனுககு என்ன என்ன உருவஙகளிருககும? அவனுடமபும நிற
மம எபபடிபபடடவை? அவறறை எனககு உரைககககடவீா'
னறு திருமபவும கேடடாா பாரதனே! பிறகு, எலலாஙதெரிநதவ
ான அநததேவசாமா அநத மகாதமாவான விபுலருககு இநதிர
னுடைய மாயையைபபறறி உளளபடி சொலலலானுா 'பிரமம
ஷியே! புதரனே! பலனையும பாகனையும கொனறவனுகிய இநதிரன
அனேகமாயைகளைச செயபவன, பலவகையான அனேக உருவங
களை அடிககடி காணபிபபான, கிரீடததையும வஜராயுததையும
தலையும தலைபபாகையையும காதுககுணடலஙகளையும தரிததிருப
பான, உடனே நிமிஷததிறகெலலாம சணடாளனபோலக காணப
படுவான, மறுபடியும குடுமியும சடையும மரவுரியாடையுமுளளவனு
யிருபபான மறுபடியும பருதத சரீரததோடிருபபான, திருமப
வும மரவுரியுடுதது இளைததிருபபான, வெளுபபு பசசை கறுபபு
நிறஙகளை அடிககடி மாறறுவான, குரூபியாகவும ஸுரூபியாகவும
இளமையாகவும முதுமையாகவும புததிமானுகவும மூடனுகவும
ஊமையாகவும குடடையாகவும நெடடையாகவும பிராமமணனுகவும

க்ஷத்ரியனுகவும் வைசியனுகவும சூத்திரனுகவும [1] பிரதிலோமஜ
யாகவும [2] அனுலோமஜாதியாகவும இருப்பான, கிளி, காக்கை, அ
னம, குயில உருவங்களையும சிங்கம, புலி யானை உருவங்களை
அடிக்கடி எடுப்பான, தேவா, அஸுரா, அரசாகளின உருவங்களை
எடுப்பான, புஷ்டியாகவும வாயுவினுல அங்கங்கள முடங்கியும விக
மானபறவையாகவும பசுவாகவும குழந்தையாகவும அனேகரூப
களோடிருப்பான, ஈ கொசுமுதலியவற்றின ரூபங்களையும எடு
பான விபுலனே! அவனைக கணடுபிடிகக யாராலும முடியா
குழந்தாய! இவவுலகததைப படைதத பிரமமதேவராலும ஆகா
அவன மறுபடியும அந்தாததானமாயவிடுவான இந்திரனை ஞான
கணணினுலதான காணலாம அவன காறருகவும மாறிவிடுவா
எபபோதும இவவகையான ரூபங்களை இந்திரன காணபிபபா
விபுலனே! இந்த துணணிடையாளை அவனிடததிலிருந்து ஜாகர
யோடு காபபாறறுவாயாக பருகுஸரேஷடனே! யாகம நடக
போதும, ஹோமததிறகு வைததிருககும ஹவிஸை நாயதொடுவ
போல இந்தருசியைக கெடடபுததியுளள தேவேந்திரன தொடா
திருககவேணடும' என்ருா பரதசிரேஷடனே! அந்தமகானுபவா
தேவசாம முனிவா இவவாறு கடடளையிடடு உடனே யாகமசெயவ
காகபபோனுா விபுலா குருவினசொலலைககேடடுக கவலையுறருா, மிக
பலசாலியான தேவேந்திரனிடததிலிருந்து பெருங்காவல காததா

விபுலா, 'குருபததினியைக காககுமவிஷயததில என்னுற செய்ய
கூடியது யாது? தேவேந்திரன மாயாவி, வெலலமுடியாதவன
பெருஞ்சகதியுளளவன, ஆசரமததையும குடிசையையும கதவை
மூடித தேவேந்திரனவராமலிருககச செயயமுடியாது ஏனெனி
அவன பல உருவங்களை எடுபபவன அவன காறறுரூபமாகவாவது
வந்து குருபததினியை ஆகரமிபபான ஆதலால, இபபோது நா
இந்தருசியின தேகததிறகுள பிரவேசிததிருபபேன அவவாறனறி
பராசரமங்களினுல இவளை நான காபபது முடியாது மகிமைபொரு
திய தேவேந்திரன பல உருவங்கள எடுபபவனென்று கேடடிருக
றேன ஆதலால, என்யோகசகதியினுல இவளிடம இந்திரன வரா
மல காககககடவேன இவளைககாபபாறற என்னுடைய அங்கங்க
இவளுடைய அங்கங்களில சோந்திருககுமபடி உடபுகுவேன் சிறந
தவமுளளவரும திவயஞானமுளளவருமான என்குரு தமமுடைய

---

[1] தாழந்தவாணதது ஆணுககும உயாந்தவாணததுப பெணணுககுப
பிறபபது [2] உயாந்த வாணதது ஆணுககும தாழந்த வாணததுப
பெணணுககும பிறபபது

ிநதபபதநி அசுததபபடடதாக அறிநதால கோபிததுச சபிபபார,
ஸநதேகமிலலை மறறபபெணகளைப புருஷாகள காபபதுபோல் இவ
ளககாபபது முடியாது ஏனெனில, தேவேநதிரன மாயாவி ஐயோ !
ானபாடு ஸநதேகமாயவிடடதே குருவினகடடளையைத தவறாமல
டததவேணடும இநதக காரியததை நான முடிததால ஓா ஆசசாி
ததைசசெயததாகும எனயோகசசகதியினால குருபததனியின இந
சசரீரததில புகுநது தாமரையிலையில தணணீாததுளி எபபடிப பற
றாமல அசைவறறிருககிறதோ அபபடியே இவளசரீரததில ஸமாதி
யோடு பறறாமலிருபபேன அவளுடைய ருதுகாலததிய சோணித
நபமாகவெளிபபடுவேனாயின எனககு அபராதமிராது வழிபபோக
ன வழியில யாருமிலலாதமணடபததில தஙகுவதுபோல நான குரு
தனியின சரீரததில தஙகுவேன இவவாறு யோகததினால இவள
தேகததில இபபோது நான வஸிககததானவேணடும' எனறு தாமத
தையும எலலாவேதவிதிகளையும தமகுருவுககும தமககுமுளள தவத
தையும ஆராயநது குருபததனியைக காபபதறகு மனததில இநத நிச
யமசெயதாா ராஜனே ! அநத விபுலா எவவிதமாகச சிறநத முயற
சியைச செயதாரெனபதைக கேள சிறநத தவமுளள அநத விபுலா
லோககியமான அஙகமுளள தமகுருபததனி உடகாாநதிருககுமபோது
கூட உடகாாநது விநோதக கதைகளினால அவளை ஸநதோஷபபடுததி
னா விபுலரும தம கணகளின ஒளிகளை அவள கணகளின ஒளிகளு
டன சோதது ஆகாயததில காறறுபபுகுவதுபோல அவள தேகததிற
புகுநதாா உளளே பிரவேசிதது அமமுனிவா அஙகததோடு அஙகத
தையும முகததோடுமுகததையும சோததுப பிரதிபிமபமபோல அசை
வறறு இருநதாா அவவாறு விபுலா குருபததனியின தேகததை நிறுத
திககொணடு காபபாறறுவதில முயறசியோடிருநதாா அவள அவரிரு
பபதை அறியவிலலை வேநதனே ! மகாதமாவான அநத விபுலருடைய
குரு யாகததை முடிததுககொணடு வீடடிறகுவருமளவும விபுலா அவ
ளைக காபபாறறினா

எழுபததாறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விபுலர் கதைத்தொடர்ச்சி)

பிறகு, ஒருகால தேவேநதிரன இது தருணமெனறு நினைததுச்
சிறநத உருவமெடுததுககொணடு அநத ஆசசிரமததிறகுவநதான
ராஜனே ! விருமபததககக ஒபபறற உருவததையெடுததுக காடசிககு

மிகக இனியவனுகித தேவேநதிரன அவவாசிரமததிறகுடபுகுநதான
அவன அசைவற்றும கண இமையாமலும சித்திரததில எழுதினத்
போல உடசாாநதிருககும விபுலருடைய தேகததைக கண்டான
பிறகு, அழகான கடைககணணும பருதத நிதமபஙகளும ஸதனங
ளும தாமரையிதழபோல அகனறகணகளும நிறைமதிகொபபான
முகமுமுளள ருசிதேவியையும கணடான அவள, தேவேநதிரனை
பாாதது அவனுடைய உருவததினுல ஆசசரியமும விருபபமு
கொணடு விரைவாக எதிாகொணடழைககவும, 'நீ யாா?' என
கேடகவும தொடஙகினுள ராஜனே! அவள எழுநதிருககபபோகு
போது விபுலரால அடககிநிறுததபபடடு அசையமுடியாமலபோனுள
தேவேநதிரன அவளைபபாாதது மிகக அழகான இனசொலலினு
பேசததொடஙகினன 'அழகியநகைபுளளவளே! உனனை நினை
பதனுலுணடான மதனபாதையினுல பீடிககபபடடு உனககாகவந
தேவேநதிரன எனறு எனனையறி அழகான புருவஙகளைபுடை
வளே! ஆதலால, எனனிடம சோ காலம கடநதுபோகிறது
எனறுன விபுல முனிவா குருபதனியின சரீரததிலிருநதுகொணடே
தேவேநதிரனைக கணடாா, அவன இவவாறு சொனனதைப்பு
கேடடாா ராஜனே! சிறநதவளான அநதருசிதேவி விபுலரா
அடககபபடடு எழுநதிருககவும பேசவும முடியாமறபோனுள பிர
புவே! சிறநத மகிமைபுளள அநத பருககுவமசததலைவா தமகுரு
பதனியின எணணததை அறிநது தம யோக சகதியினுல அவளைப பல
வநதமாக அடககினுா அவா அவளுடைய எலலா இநதிரியஙகளை
யும யோகசகதியெனனும கயிறறினுல கடடினுா ராஜனே! அவ
ருடைய யோகவனமையினுல் அறிவுமயஙகி மனமத விகாரமுணடா
காமலிருககும அநத ருசியைக கணடு வெடகமுறற தேவேநதிரன
அவளை 'வா வா' எனறு திருமபவும அழைததான பிறகு, அவள
அவனுககு மறுமொழி சொலலககருதினுள விபுலா குருபதனியின
வாககை மாறறினுா பிறகு, மதிபோனற அவள முகததினினறு,
'ஓ! ஐயா! இஙகுவநதகாரியம யாது?' எனனும திருததமான
சொல கிளமபிறறு அவள தனவசமிலலாமல அநதசசொலலைச
சொனனபிறகு நாணமுறறுள இநதிரன மிகபபயநது துயரமுறறி
ருநதான ராஜனே! அநத ஆயிரஙகணகளையுடைய தேவேநதிரன அவ
ளிடததில அநத வேறுபாடடைககணடு தனனுடைய திவயஞானதது
னுல பாாததான வேறுன தமசரீரததிலிருநதும கணணுடியில் பிரதி
பிமபம இருபபதுபோலக குருபதனியின சரீரததிலுளளவரிககும
அமமுனிவரைக கணடான பிரபுவே! உகரமானதவமுளள அமமுனி

ரைககணடு இநதிரன அஞசி வெடகி நடுஙகினன சிறநததவமுளள
புலா, உடனே குருபததினியைவிடடுத தமசரீரததிற புகுநது,நடுஙகின
நதிரனைபபாாததுப பேசலானா 'இநதிரியஙகளை அடககாதவனே!
ததிகெடடவனே! பாப எணணமுளளவனே! புரநதரனே! தேவா
ரும மனிதாகளும உனனை நீணடகாலம பூஜிககமாடடாாகள இந
ரா! கௌதமரால பெணகுறி முததிரைகளினல அடையாளமசெய
பபடடு விடபபடடாயே அது உனககு மறநததா? அலலது, உன்
ணததிறகு வரவேயிலலையா? நீ குழநதைப புததியுளளவனெனறும
னததோசசியிலலாதவனெனறும நிலையறறவனெனறும நானறி
வன மூடனே! பாவியே! இவள எனனல காபபாறறபபடுகிறள
நதபடியேசெல மூடபுததியுளளவனே! எனதேஜஸினல உனனை
பபோது நான எரிததுவிடமாடடேனே? வாஸவனே! நான உன
ரிடம தயையுளளவனயிருபபதனல உனனை எரிகக விருமபவிலலை
மிகக உகரரும சிறநத அறிவுளளவருமான எனது குருவானவா பாவ
எணணமுளள உனனைககணடால கோபததினல ஜவலிககும கணணி
னல இபபோதே எரிததுவிடுவா சகரனே! இனி நீ இபபடிசசெய
யாதே பிராமமணாகளை நீ பூஜிககவேணடும பிரமமதேஜஸின சக
தியினல பீடிககபபடடுப பிளளைகளுடனும மநதிரிகளுடனும அழிநது
போகாதே 'நான [1]அமரன'எனற எணணஙகொணடு பிரவிருததிக
கிறயனறே? அபபடி அவமதியாதே தவததினல ஸாதிககககூடாதது
ஒனறுமிலலை' எனறா இநதிரன மகாதமாவான விபுலாசொனன அந
தச சொலலைககேடடு வெடகபபடடு யாதொரு மறுமொழியும சொல
லாமல அஙகேயே அநதாததானமாயினன அவன போயச சறறு
நேரததிறகெலலாம, சிறநததவமுளள தேவசாமாவானவா தாமநினைத
தபடி யாகததை முடிததுககொணடு தம ஆசிரமததிறகு வநதாா
ராஜனே! குருவானவா வநதவுடனே அவருககு இஷடமான காரியத
தைசசெயத விபுலா குறறமிலலாமல தமமால காககபபடட குருபதனி
யைக குருவுககு ஒபபுவிததாா சாநதமானமனமுளளவரும குருபகதி
யுளளவருமான விபுலா பயமிலலாமல குருவை நமஸகாிதது முன
போலவே பணிவிடை செயதாா களைபபுததீாநது பாாயையோடுகூட
உடகாாநத குருவுககு விபுலா இநதிரனசெயத அநதககாரியததைத
தெரிவிததாா. சிறநத மகிமையுளள அநதத தேவசாமா அதைககேடடு
விபுலருடைய நறகுணததினலும நடககையினலும தவததினலும
இநதிரிய ஜயததினலும அவாமேல ஸநதோஷமடைநதாா ஸமாதத

[1] மரணமிலலாதவன

ரான தேவசாமா விபுலருடைய குரு பணிவிடையையும குருபக்தியை யும தாமததில தவறுமையையுமகணடு, 'நலலது, நலலது' என்று புகழநதார தாமாதமாவும பேரறிவாளருமான தேவசாமாவானவா தாமகதையே தலைமையாககககொணட சிஷயரைபபுகழநது வரஙகேட கசசொனனா குருபகதியுள்ள விபுலா தாமநதவறுமலிருபபதையே வரமாகக குருவினிடம பெறறுககொணடார, குருவினுல விடை கொடுககபபெறறுச சிறநத தவததைசசெயதார சிறநத தவமுள்ள தேவசாமாவும இநதிரனிடததில பயமறறவராகிய பாாயையுடனகூட ஜனமிலலாத வனததில ஸஞசரிததார

எழுபததேழாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விபுலர் கதைத் தொடர்ச்சி)

விபுலா, குரு சொனனதைச செயதபிறகு, கடுநதவம செயதார சிறநத சகதியுள்ள விபுலா, பிறகு, தமககுத தவம நிறைவேறினதாக நினைததார ராஜனே! அநத விபுலா அநதககாரியததினுல புகழையும வரததையுமபெறறு ஸநதோஷமடைநது அசசமறறவராகி ஸ்வாககத திலும பூமியிலும ஸஞசரிததார கௌரவனே! மகிமையுள்ள விபுலா தாம குருவுககுசசெயத அநதககாரியததினுலும பெருநதவததினுலும இரணடுலோகஙகளும ஜயிககபபடடவையாக நினைததார கௌர வனே! பிறகு, சில காலம கடநதபின, [1]ருசிதேவியை அவள ஸகோதரி மிகுதியான தனஙகளையும தானயஙகளையும கொடுதது அழைததாள அககாலததிலேயே ஒரு சிறநத தெயவபபெண மிகக அழகான உருவ மெடுததுககொணடு ஆகாயததிறசெனறுள பாரதனே! அவள தேகத திலிருநது உயாநத மணமுள்ள புஷபஙகள அநதத தேவ சாமாவின ஆசரமததின அருகில பூமியில விழுநதன அரசனே! அழகான கண களையுடைய ருசிதேவி உடனே அநதபபுஷபஙகளை எடுததுககொண டாள அககாலததில அவளைச சீககிரமாக அழைததுபபோகுமபடி அஙகதேசததிலிருநது தூதன வநதான குழநதாய! அவளுடைய மூததஸகோதரியான பிரபாவதியெனபவள அஙகதேசததாசனை சிதராதனுடையமனைவி அவளால அழைககபபடட பெணணரசியான

---

1 'ருசிதேவியின ஸஹோதரியின கிருகததில தனதானயஙகள மிகுதியாயுள்ள விவாகம வநதது' எனபது பழைய உரை

தேவி அநதபபுஷபஙகளை முடிபிறகுடடிககொணடு அஙகராஜன
டிறகுச சென்ருள அழகிய கணகளையுடைய பெணணரசியான
கராஜனமனைவி அநத மலாகளைககணடபோது தனககு அநதப
பமவேணடுமென்று தனனுடனபிறநதாளைக கேடடாள மிகக
கானமுகமுளள அநத ருசிதேவி தனஸகோதரி சொனனதையெல
ம தனகொழுநருககுச சொன்னுள தேவசாமமுனிவா அதையெல
ம ஏறறுககொணடாா பாரதனே! சிறநததவமுளள தேவசாமா
னே விபுலரைவருவிதது, 'புஷபததிறகாகசசெல, செல' என்று
டளையிடடாா ராஜனே! பெருநதவமுளளவிபுலா குருசொனன
சச சஙகியாமல, 'அபபடியே ஆகடடும' என்றுசொலலி ஆகா
திலிருநது மலாகள எநத இடததில முனனேவிழுநதனவோ அநத
ததிறகுச சென்ருா அஙகே மறறபபுஷபஙகளும வாடாமலே
நதன பாரதரே! அநதவிபுலா தமதவததினுல கிடைததவையும
மையான மணமுளளவையும அழகியவையுமான அநதததிவய
பஙகளை எடுததாா அவா அநதபபுஷபஙகளை எடுததுக
ணடு குருவின சொலலை நிறைவேறறினா, மனஙகளிததுச சண
மாவரிசைாள நிரமபின சமபைநகருககு விரைவாகசசென்ருா.
பா! அவா ஜனமிலலாதவனததில இரணடுமனிதாகள கையினுல
யைபபிடிததுககொணடு சககரமபோலச சுறறுவதைக கணடாா
னே! அவாகளில ஒருவன மறறொருவனுடைய அடிகள தடுமா
செயது விரைவாகச சுறறினுன; மறறொருவன அபபடிச்சுறற
லை அபபோது அவவிருவருககும சணடையுணடாயிறறு
னே! ஒருவன, 'நீ விரைவாகச செலலுகிறுய' என்ருன மற
ருவன, 'இலலை' என்ருன 'நீ விழுநதாய, நீ விழுநதாய'
று அவாகள ஒருவரையொருவா சொலலினா இவவாறு அவா
பகைதது மாறுபடடபோது, அவாகளுளா சபதமும நடநதது
ாகள, உடனே விபுலரைககுறிபபிடடு, 'அடே! நமமிருவரில
னபொயசொலலுகிறுனே அவனுககுப பரலோகததில விபுல
னுமப பிராமமணனகதிதான வரும' என்று சொலலிககொணட
இதைககேடடு விபுலா முகமவாடினா ராஜசிரேஷடனே!
போது விபுலா, 'நான உககிரமான தவம செயதிருககிறேன இந
கடினமான சிரமததையும அடைநதிருககிறேன இவவிரணடுமனி
ககும நான என்னதீஙகுசெயதேன? எலலாப பிராணிகளும
றாககததககககதியை இவாகள இபபோது எனககுச சொனனது
?' என்று நினைநதுகொணடே தலைகுனிநது மனம குனறித

தமமுடைய பாவததைபபறறி நினைததாா, அபபோதே வே
ஆறுபுருஷாகள பொருளாசையும கோபமுமுளளவாகளாகிய பொ
காயகளாலும வெளளிககாயகளாலும சூதாடககணடாா முனனி
வாசெயத சபததைதயே அவாகளும செயகனா அவாகளும விபு
ரைககுறிபபிடடே, 'அடே! நமமில எவன பொருளாசைகொண
அககிரமமசெயய நினைபபானோ அவன பரலோகததில விபுலனுடை
கதியைததான அடைவான' எனறனா கௌரவனே! அதைககே
டும விபுலா தாமபிறநததுமுதல முனசெயததாமததவறுதலைத த
மிடததில காணவிலலை ராஜனே! அவா அவவிதமான சாபததை
கேடடுத தீயினமேல நீமூடடபபடடதுபோல மனமகொதிதது
தியானமசெயதாா குழநதாய! பலசொறகளைககேடடு ஆராயு
போது, 'ருசிதேவியைககாபபாறறினதனால இது நோநதது' என
அவா மனததில தோனறிறறு 'அஙகததை அஙகததோடு
முகததை முகததோடும நானசோததிருநது அநத உணமையை
குருவுககுச சொலலாமறபோனேன' எனறு நினைததாா சிறநதபா
கியமுளளவனே! கௌரவனே! இநத ஒருபிழை தமமிடததிலிருப
தாக விபுலா நினைததாா அது ஸரிதான, ஸநதேகமிலலை குருபக
யுளள அநதவிபுலா சமபைநகருககுவநது குருவினிடம புஷபஙகளை
அளிதது முறைபபடி குருவைப பூஜிததாா

எழுபததேட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விபுலர்கதைத் தொடர்ச்சி)

அரசனே! சிறநதமகிமையுளளதேவசாமாவானவா அநதசசி
யாவரககணடு சொனனசொலலைக கேள 'சிஷயனே! அநதபபெ
வனததில இருவரைககணடாயா? ஸமாததாகளான அவாகளுககு
உனமனததிறகும ருசிதேவிககுநதானே உனனைபபறறித தெரியும!
எனறுகேடடாா விபுலா, 'பிரபுவே! பிரமமரிஷியே! நீா எனனை
கேடபது ஸரி எனனைஸரியாக அறிநத அவவிரணடு புருஷாகளுமமற
ஆறுபுருஷாகளும யாவா?' எனறுகேடக, தேவசாமா சொலலலானா
'பிராமமணா! சககரமபோலசசுறறிககொணடிருநத இருவரை
கணடாயே, அவாகள பகலும இரவும எனறறி அவா உனபாவதை
அறிபவா பிராமமணா! காயகளினால உறசாகததுடனசூதாடின புருஷ
கள ருதுககளெனறறி அவாகளும உனபாவததை அறிநதிருபபவ
பிராமமணா! ஒருமனிதன பாவததில எணணம வைததுப பாவமா

ரியத்தை மறைவாகச்செய்து, 'நம்மை யாருந்தெரிந்துகொள்ள
லில்லை' என்றுநினைத்துக் கவலையற்றிருக்கலாகாது மறைவாகப்பாவ
ரியத்தைச்செய்யுமமனிதனை ருதுக்களும் இரவுபகல்களும் எப்போ
ம பார்க்கின்றனவல்லவா? செய்தகாரியத்தைச் செய்தபடி எனக்
சொல்லாமலிருக்கும் உனக்குப் பாவத்தைச்செய்தவனுக்குவரும்
லாகங்களே வரும் நீசெய்தகருமத்தைக் குருவுக்குத்தெரிவியா
லே களிப்பினால் நகைத்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு உனக்கு
னைப்புமூட்டுவதற்காகவே நீ செவியுறச்சொல்லை அவர்கள் சொன்
ர்கள் புருஷனிடத்தி லுள்ளபாவச்செய்கையையும் நல்லவனுடைய
ல்லசெய்கையையும் ருதுக்களும் இரவுபகல்களும் எப்போதும் அறி
ன்றன பிராமமணு! நீ வியபிசாரத்திற்காகப்பயந்து செய்தகாரி
த்தை எனக்குச் சொல்லாமலிருந்தாய் என்றறிந்து அவர்கள் உனக்கு
வவாறுதெரிவித்தனர் அதனாலதான், நீ செய்தகாரியத்தை எனக்
ச் சொல்லாமலிருந்ததற்காகப் பாவஞ்செய்தவனுக்குவரும் லோகங்
ளே உனக்குமவரும் பிராமமணு! கெட்டநடையுள்ள பெண்களை
காப்பாற்றினபடிதான் காப்பாற்றமுடியும் நீ பிழையொன்றும்
செய்யவில்லை அதனால் உன்னிடத்தில் அன்புள்ளவனுயிருக்கிறேன்.
னத்திலகுற்றமற்றவர்களுக்குப் பாவமவராது உனக்கும் அப்படி.
யதான் மனைவி வேறுவிதமானசினேகத்தினால் தழுவிக்கொள்ளப்
டுகிறாள் மகள் மற்றொருவிதசினேகத்தினால் தழுவிக்கொள்ளப்
டுகிறாள். ஒருபெண்ணினஉருவத்தில் ஸந்யாசிக்கும் காமுகனுக்கும்
ண்ணங்கள் வெவவேறு மனத்தை நயடக்காமையினாலதான் பெரும்
லும் ஜனங்கள் மோசமபோகின்றனர் உலகத்தில் வாயஉமிழநீரை
சமென்று அருவருப்பதும் பெண்வாயிலுள்ள கள்ளுக்கு ஆசைப்
டுவதும் இருக்கின்றன கட்டுப்படாத கெட்டமனமுள்ளவர்களுக்கு
ந்திரமுமில்லை, ஆத்மாவுமில்லை, தெய்வமுமில்லை பெண்ணாசை,
ன்னுமபற்று, பொருளாசை இவைகளினால கண்மூடப்பட்டுக்
ருமமசெய்பவர்களுக்கு அந்தப்பெருமபலன் கிடைக்காது உள்ளே
ளங்கமில்லாமல பரிசுத்தனுனநீ ருசியினுள்பிரவேசித்ததனால கெடுக்
ப்படவில்லை பிராமமணோத்தமனே! நீ கெட்டநடையுள்ளவன்
ன்று கண்டிருப்பேனுயின உன்னைக் கோபத்தினால சபித்திருப்
பேன எனக்கு அந்தவிஷயத்தில ஸந்தேகமில்லை பெண்களுக்குப்
புருஷனிடத்தில பற்றிருக்கிறது புருஷர்களுக்கு அதுவே பூர்ண
மானலாபம நீ வேறுவிதமாக ரக்ஷித்திருப்பாயாயின் எனசாபம்
உனக்கு வந்திருக்கும் எனக்குத்தெரிந்துமிருக்கும் அப்பா! புத்

ரனே! ருசியானவள் உன்னாலகாப்பாற்றப்பட்டு என்னிடத்திலு
ஒப்பிக்கப்பட்டாள் எனக்கு உன்மேல அன்புஇருக்கிறது நீ ஸு
மாக ஸ்வாக்கம்செல்வாய்' என்றூா

தேவசாமமகரிஷி விபுலரைபபாாதது அனபுடன இவவா
சொலலி மனைவியோடும சிஷயனோடும ஸ்வாக்கததையடைநது மகிழ
திருநதா ராஜனே! இநதசசரிததிரததை முறகாலததில கஙகை
கரையில ஒருபேசசுநடநதபோது மாாக்கணடேயமகாமுனிவா என
குசசொன்னாா குநதிபுதரனே! ஆதலால, உனக்குச் சொலலு
கிறேன பெணகளை எபபோதும பாதுகாககவேணடும நலலதுகெ
டது இரணடும அவாகளிடததில எபபோதும காணபபடுகினறன
அரசனே! மிககபுகழுககுரிய கறபுளளவாகளென்று எலலாராலு
ஒபபுககொளளபபடடு உலகததிறகுததாயகளபோலிருககும மாத
கள காடுகளும செடிகளும நிரமபின இபபுவனியைத தாஙகுகின
னா அரசனே! கறபிலலாதவாகளும ஒழுககஙகெடடவாகளும குல
தைககெடுபபவாகளும பாவஞசெயயததுணிநதவாகளுமான பெ
களை உடமபிறனாடுபிறநத தாலக்ஷணஙகளினாலேயே அறியலாம
ராஜஶ்ரேஷடனே! அவாகளை இவவகையாககாபபது மகாதமாக
ளுககுததானகூடும மறறவகையில பெணகளைககாபபது முடியாது
புருஷஶ்ரேஷடனே! இவாகள கொடியவாகள, அதிகசாமாததி
முளளவாகள இவாகளுககு அனபுககுரியவன யாருமிலலை புணாச
யில சேருகிறவரெலலாம அனபாகளே பரதஶ்ரேஷடனே! இவ
கள பிசாசஙகள, வசபபடுநதமுடியாதவாகள, நனறிகெடடவாகள
பாணடுபுதரனே! இவாகளுககு ஒருபுருஷனிடததிலும அனபு உண
டாவதிலலை அரசனே! புருஷாகள இவாகளிடததில நேசததைபபு
கோபததையும செயயததகாது ராஜனே! இநதிரியஜயமசெயய
சகதியிலலாதவாகள இலலறதாமததைவிடாமல [1] ருதுகாலததிலும
பாவமுதலானகுறறஙகளைநீககி அனுபவிககவேணடும கௌரவபு
ரனே! இதறகுமாறாகசசெயயுமமனிதன கெடுவான ராஜஶ்ரேஷ
டனே! எலலாவகையாலும ஜாகரதையுளளவன எலலாககாாயஙகளி
லும ஸரியாயிருபபான ஆனால, அநதவிபுலாஒருவாதாம பெணணை
பாதுகாததவா அரசனே! பெணகளைககாபபாறறும திறமையுள
வன இமமூவுலகஙகளிலும வேறொருவனுமிலலை' என்றூா

---

1 'அநருதெள' எனபது மூலம 'ருதுவிலலாதகாலததிலும பா
முதலிய கெடடகாலஙகளைநீககிச சமபளமினறி வேலைபாாபபவனபோல
பிரியமிலலாமலே சிரமததைவகிததுத தாமததைஅனுஸரிதது அனு
பவிககவேணடுமே' எனபது பழையஉரை

எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விவாகமுறை முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! எல்லாத்தர்மங்களுக்கும் ஸந்ததிக
ம இல்வாழ்க்கைக்கும் பிதருக்கள் தேவர்கள் அதிதிகள் இவர்களின
ஜைக்கும் முதற்காரணமெதுவோ அதை எனக்கு உரைப்பீராக
ரசரே! கன்னிகையை எப்படிப்பட்டவனுக்குக் கொடுப்பது தகு
மன்பது தான எல்லாத தர்மங்களிலும் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண
யதர்மமென்று நினைக்கப்படுகிறது" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
ரனா

"யுதிஷ்டிரா! குணத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் கல்வியையும்
லத்தையும் ஆசாரத்தையும் நன்றாக அறிந்து இந்தக்குணங்களுள்ள
னுக்குத் தாரைவார்த்துக் கன்னிகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்
து ஸாதுக்களான பிராம்மணர்களுக்கு எப்போதுமுள்ள [1] தர்மம
ப்படியே விவாகம்செய்துகொள்ளத் தகுதியுள்ளவனை அழைத்து
வனுக்குப் பொருளுதவிசெய்து கன்னிகையைக் கொடுப்பது யோக
யர்களான க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியபழமையான [2] தர்மம யுதிஷ
ரா! தந்தை தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைவிட்டுக் கன்னிகை விரும
னவரனுக்கு அந்தவரனால் விரும்பப்பட்ட கன்னிகையைக் கொடுக
லாம இதைத் தர்மமான காந்தர்வவிவாகமென்று வேதம அறிந
வர் சொல்லுகின்றனர் ராஜனே! மிகுதியான பொருளைக்கொடுத
துக் கன்னிகையின் தாயதந்தைமுதலானவர்களைத் திருப்திசெய்வித
துக் கன்னிகையை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வது ஆஸுர விவாக தர்ம
மென்று அறிஞர் சொல்லுகின்றனர் அப்பா! கொன்றும் சிரங
களைக்கொய்தும் பந்துக்கள் அழத் தானும் அழுதுகொண்டிருக்கும
கன்னிகையை வீட்டிலிருந்து வலிந்து கொண்டுபோவது ராக்ஷஸ
விவாகமென்று சொல்லப்படுகிறது இரவில் தூங்கியும் குடியாலமயங்கி
ம ஜாகரதையிலலாமலுமிருக்கும கன்னிகையை ரகஸ்யமாகச்சேரு
து விவாகங்களுள் மிகப்பாவமும இழிவுமானபைசாசவிவாகமென்று
சொல்லப்படுகின்றது யுதிஷ்டிர! இவைகளந்துவிவாகங்களுள்ளும
முன்மூன்றும தர்மமானவை பைசாசம ஆஸுரம இரண்டும அதர்ம
ரனவை அவற்றை எவ்வகையிலும் செய்யலாகாது புருஷஶ்ரேஷ
டனே! பிராம்மம க்ஷத்ரியர்க்குரிய பிராஜாபத்யம காந்தர்வம இம

1 பிராம்மவிவாகம 2 பிராஜாபத்யவிவாகம.

மூனறும தாமமானவை இவறறைத தனிததனியாகவும சோதது
செயயலாம இதில ஸநதேகமிலலை பிராமமணனுககு மூனறுவாண
துப பெணகளும மனைவிகளாகலாம, க்ஷததிரியனுககு இரண
வாணததவாகளுமாகலாம வைசியன தன ஜாதியிலேயே மனைவி
அடையவேணடும இவாகளிடததிலுணடாகும ஸநததி நனமை
காகும பிராமமணனுககுப பிராமமண ஜாதிபபெணணும க்ஷத
யனுககு க்ஷதரிய ஜாதிபபெணணும மிககசிறநதவா போகததி
காகச சூததிரஜாதிபபெணணும இருககலாமெனறு சிலரும கூ
தெனறு மறறும சிலரும கூறுகினறனா சூததிரபபெணணினிட
தில ஸநததியுணடாவதைப பெரியோா அஙகீகரிபபதிலலை சூததிர
பெணணிடம ஸநததியையுணடாககும பிராமமணன பிராயசிததத
குரியவனுகச சாஸதிரததில விதிககபபடுகிறுன, ஸநததியை விரும
கிறவாகள தேகம நிலையறறதாதலின மிககசிறிய பெணணை விவாக
செயது கொளளுவதிலலை ஆசாரமதாமததை அனுஷடிபபவாக
அவளுககு உளளம சுததமாயிருககுமெனறு நினைதது வேறு கோ
ரததில பிறநதவளும அதிக நிததிரை முதலிய குறறஙகளிலலா
வளுமான மிககசிறியபெணணையும விவாகமசெயதுகொளளுகின
னா காமபோகததிறகுச சாஸதிரததினுல விலககபபடடவளையு
வேறுபெண நேரிடாதபோது சிலா அஙகீகரிககினறனா. முபப
பிராயமுளள புருஷன [1] பெணணினலக்ஷணஙகள வெளிபபடாத ப
துபபிராயமுளள பெணணை விவாகமசெயதுகொளளவேணடும இ
பததொருவயதுளளவன ஏழுவயதுப பெணணையும விவாகமசெய
லாம பரதஸரேஷடனே! எவளுககு உடனபிறநதானும தநதையு
இலலையோ அவளை ஒருகாலும மணமபுரியலாகாது 'ஏனெனி
அவளுககுப [2] புததிரிகாதாமமிருககும ஒரு கனனிகை ருதுவா
பிறகு மூனறுவருஷம பாாககவேணடும நாலாவது வருஷமவநதா
தானே கணவனைததேடிககொளளலாம பரதஸரேஷடனே! அ
ளுடையஸநததியும போகமும இழிவாவதிலலை இதறகுமாறுக நட
பவள [3] குடுமபததாா இகழததககவளாவள தனதாயாருககு [4] ஸபிண
டையாகவும தகபபனுககு [5] ஸகோதரையாகவும இலலாத பெணணை

1 'நகநிகாம' எனபதுமூலம 'மேலாடையிலலாதவள, பெண
லககணஙகளுணடாகாதவள, அலலது, உடைதரிகக வேணடுமென
தெரியாதவள' எனபது பழையஉரை 2 ஆதிபாவம 837-ம பகக
குறிபபிறகாணக 3 'பரஜாபதே' எனபதுமூலம, 'பிரமமதேவரா
இகழததககவள' எனறும கொளளலாம 4 ரததஸமபநதமுளளவ
5 ஒருகோதரமுளளவள !

வாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும் அதுதான் தாமமென்று மனு
சொல்லுகிறார்" என்றார்
யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! ஒருவன் கன்னிகாசுல்கம் கொடுத்
திருக்கிறான், மற்றொருவன் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறான் வேறு
ஒருவன் தன்வன்மைப்பற்றிக் கன்னிகையைத் தனக்குப் பேசுகிறான்
மற்றொருவன் தனத்தைக் காண்பிக்கிறான் இன்னும் ஒருவன் பாணி
க்ரஹணம்செய்கிறான் அந்தப்பெண் இவர்களில் எவனுக்கு மனைவியா
வள்? இந்த விஷயத்தில் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிற
எங்களுக்கு நீர் கண்ணாயிருக்கக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
லானார் "மானிடலோகத்தில் மந்திரங்களுடன் ஸங்கல்பித்துச்செய்த
எந்த ஒரு கருமம் நல்லகதிக்குரியதாகக் காணப்படுகிறதோ அதில்
பொய்சொல்வது பாதகமாகும் மனைவி கணவன் ரித்விக்கு ஆசார்
யன் சிஷ்யன் உபாத்தியாயன் இவரனைவரும் பொய்சொன்னால் தண்
டிப்பதற்குரியவர் சிலர்[1] அப்படியில்லையென்கிறார்கள் தனக்கு இஷ்ட
மில்லாமல் எதையும்[2] ஒத்துக்கொள்வதை மனு ஸரியென்றுசொல்ல
வில்லை பொய்யாகாத தாமத்தை மறைப்பது அபகீர்த்தியையும்
பாவத்தையும்தரும்[3] ஒருவனிடத்தில் நிலையாயில்லாமையே குற்றம்
அப்படியிருந்தால் அந்தக்கன்னிகை எவனாலடையப்படலாம்? பார
தனே! எந்தக்கன்னிகையைத் தாமத்தையனுஸரித்துத் தானமாக
வாவது க்ரயமாகவாவது வாங்குகின்றனரோ அவள்விஷயத்தில்
அவளுடைய பந்துக்கள் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு மந்திரத்தையும்
ஹோமத்தையும் பிரயோகிக்கவேண்டும் அப்படியானால்தான் அந்த
மந்திரங்கள் பயன்படும் கொடுக்கப்படாத பெண்விஷயத்தில் மந்தி
ரங்கள் எவ்வகையிலும் பயன்படுவதில்லை பந்துக்களால் அங்கீகரிக்
கப்பட்டபிறகு மனைவியும் கணவனும் மந்திரபூர்வகமாக ஒருவருக்
கொருவர் செய்துகொள்ளும் ஏற்பாடுதான் மிகப்பெரிதென்று
சொல்லுகின்றனர் பர்த்தாவானவன் தனது பார்யையை[4] தேவர்களால்
கொடுக்கப்பட்டவள் என்று தாமசாஸ்திரத்தினால் அறிகிறான் அதைத்
தவறுகிறவன் தேவவாக்கையும் மனுஷ்யவாக்கையும் பொய்யாக்கித்
தள்ளிவிடுகிறான்" என்றார்

---

1 அதாவது, பெரியோர்களைத் தண்டிக்கத்தக்காது என்கிறார்கள்
2 தாக்ஷிண்யத்துக்காக ஒத்துக்கொள்வது
3 'ஒருவனிடத்தில் அப்போது நிச்சயமாகத் தோஷம் எதினாலவராம
லிருக்கும்?' எனவுமகொள்ளலாம்
4 சந்திரன் கந்தர்வனிடத்திலும் கந்தர்வன் அக்னியினிடத்திலும்
கொடுத்த பிறகு அக்னி மனுஷ்யனுக்குக்கொடுப்பதாக மந்திரத்தில்
சொல்லியிருப்பதை அறிக

யுதிஷ்டிரா, "கன்னிகைக்குச்சுல்கம் வாங்கின்பிறகு அறம் பொருளின்பம் நிரம்பின சிறந்தவரானவருவனுயின பொயசொலல லாமா? கூடாதா? இருவகையிலும குறறமவருவதாகிய இககாரியத தில எதைசசெயதால நலலதுசெயதவனுவான? இததான எலலாத தாமங்களிலும முககியமாக அறியவேணடிய தாமமெனறு நாஙகள நினைக்கிறோம உணமையை அறியவிருமபும எஙகளுக்கு நீா கணணு ககடவீா நீாசொலலுவதை மேனமேலும கேடக ஆசையுணடா கிறது ஆதலால, இவைகளையெலலாம சொலலககடவீா" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"கனயாசுலகததையே நிசசயததிறகுககாரணமெனறு நினைத திருககலாகாது அதனுல, அதில பொயயிலலை யோகயாகள சுல கததையேவிருமபிக கனனிகாதானமசெயவது ஒருபோதுமிலலை, கனனிகையினபநதுககள (முதாமைமுதலிய) வேறுதனமையுளள வர னைச சுலகமகேடகிறாகள [1] பெணணுககுஅலஙகாரஙகளைச செயது கலயாணமசெயதுகொள எனறுசொலலி அதறகுடனபடடவனுககு அவளைககொடுபபது சுலகமுமாகாது, விகரயமுமாகாது கனனி கையை வாஙகிககொளளுகிறவன பொருளகொடுகக வேணடுமெனபது நெடுநாளாயுளள தாமம 'உனககுக கனனிகையைககொடுபபேன' எனறு முதலிலசொனனுலும முதலிறசொலலாமலிருநதாலும அவசிய மானபோது சொனனுலும அது நிசசயமானசொலலாகாது ஆதலால, பாணிககிரகணம ஆகுமவரையில ஒருவருககொருவா கேடடுககொண டிருககினறனா இது தேவாகளால கனனிகைககு முனனமே கொடுககபபடட வரமெனறு நாம கேடடிருககிறோம கனனிகையி னுல விருமபபபடாதவனுககுக கனனிகையைக கொடுககலாகாதென பது ரிஷிகளால விதிககபபடடிருககிறது ஏனெனில, காமஸுகத தைக காரணமாகவுடைய ஸநததிககுக கனனிகைதானே ஆதார மெனறு நான நினைககிறேன விவாகஞசெயதுகொணட ஸதரீபுரு ஷாகளகூடப பழகினபிறகும பலகுறறஙகளிருபபதைக காணபதனுல சுலகம நிசசயததிறகுக காரணமாக ஒருகாலுமிருநததிலலை அதைப பறறிச சொலலுகிறேன, கேள நான அஙகா, மகதா, காசியா, கோஸலா ஆகிய ராஜாகளளலலாரையுமவெனறு இரணடு கனனிகை களை விசிதரவீரியனுககுக கொணடுவநதேன அவாகளில ஒருததிக குப [2] பாணிககிரகணமாயிறறு, மறறொருததிககுச [3] சுலகமாததிரம

[1] விவாஹமசெயதுகொணடு அனுகூலமாக ஆபரணஙகளை அவளுககுக கொடுககவேணடுமெனறு கனனிகையைக கொடுபபது எனறுமகொள ளலாம [2] அமபாலிகை அமபிகையிருவரும ஒருவகைக குணமபறறி ஒனருகச சொலலபபடடனா [3] பீஷமா ஜயிததுககொணாநதமையால அமபைககுச சுலகமாததிரம கொடுககபபடடிருநதது

காடுககபபடடிருநதது கௌரவரும எனபிதாவுமாகிய ' பாஹலீக
ஜா அநதககனனிகைகளில பாணிககிரகணம செயயபபடாதவளை
ஙகேயேவிடடுவிடலாமெனறும மறறவளை விவாகமசெயயலாமென
ம சொனனா எனபிதாவினசொலலில நான ஸநதேகப்படடு மற
வாகளையும கேடடேன அநதஎனபிதாவுககுத தாமமிருககவேணடு
மனபதுபறறி எனககுவிருபபம மிக அதிகமாயிருநதது ராஜனே !
தனால, ஆசாரததைநடததவிருமபினநான ஆசாரததை ஸரியாகத
தரிநதுகொளள விருமபுகிறேனெனறு பலமுறை சொனனேன
ஹாராஜனே ! நான இநதசசொலலைச சொனனபிறகு, தாமததை
டநதுகிறவரிற சிறநதவரான எனதுபிதாவான பாஹலீகா, ' உஙக
நககுக கனனியாசுலகததினாலேயா நிசசயம ? பாணிககிரகணததி
ல இலலையெனறால சுலகமவாஙகிககொணடவன அகநியில பொரி
ஹாமம செயபவனென வேறுவரைத தேடலாமெனறு தாமசாஸ
ரம சொலலுகிறது தாமசாஸதிரமதெரிநதவாகள வாயசசொலலை
சசயமாகசசொலலவிலலை நிசசயம சுலகததினாலனறிப பாணிககிர
ணததின லனறெனபவாகளுககும பகிரஙகமாகப பேசுவதறகுமடடு
ருமம, கனனிகாதானததைத தீாமானபபடுததுவதாகிறதிலலை சுல
ததையே கிரயமாக நினைபபவா தாமநதெரிநதவராகாா அவாகளுக
க கனனிகையைக கொடுககவுமாகாது அபபடிபபடட கனனி
கயை வாஙகவுமாகாது பாாயையைவிறபதும வாஙகுவதும எவ
கையிலுமதகாது தாஸிகளைபபோலக கனனிகைகளை விறறுக
காணடும வாஙகிககொணடுமிருககும பாவஎணணமுளள பொரு
ாசைககாராகளுககுததான சுலகமே நிசசயமாகும இநதவிஷயத
ில ஸதயவான எனனுமரசனைபபாாதது, ஜனஙகள, ' மிகததெரிநத
னே ! சுலகமவாஙகபபடட கனனிகைககுச சுலகமகொடுததவன
ிறநதுபோனால வேறுஒருவன பாணிககிரகணமசெயயலாமா ? இவ
ிஷயததில எஙகளுககுத தாமஸநதேகமிருககிறது அதை நீ போக
ககடவாய நீ அறிநதவாகளால ஒபபுககொளளபபடடவனலலையோ ?
ணமையைத தெரிநதுகொளளவிருமபும எஙகளுககு நீ கணணாயிருக
ககடவாய ' எனறுகேடடனா இவவாறுகேடகினற ஜனஙகள எல
லாரையுமபாாதது, ஸதயவான, ' யாருககு இஷடமோ அவனுககுக
னனிகையைக கொடுககலாம அதில ஸநதேகபபடவேணடியதிலலை
லகம கொடுததவன ஜீவிததிருககையிலேயே இபபடிசசெயகிறாாகள
இறநதவனவிஷயததில ஸநதேகமேஇலலை (பாணிககிரகணம)செயயப
படட கனனிகையானவள மைததுனனை அடையவாவதுவேணடும ,

அல்லது, பாணிக்கிரகணம்செய்தவனையே அனுஸரித்துத் தவம்செய்வாவதுவேண்டும் ஏனெனில், அவள் பாணிக்கிரகணம்செய்தனுக்கு உரியவளாயினுள் சிலா (வரனிறந்தஸந்தாபபத்தில்) மைத்துனைச்சேரவேண்டுமென்றே விதிக்கின்றனா, மற்றும்சிலா இஷ்டமிருந்தால் சேரலாமென்று கூறுகின்றனா இப்படிச்சொல்லுகிற இவகைத் தாமசாஸ்திரத்தாரும பாணிக்கிரகணம்செய்வதற்குமுன்னஸந்தாபமநேரிடுமாயின மேற்சொன்ன நிச்சயத்தை ஒத்துக்கூகின்றனா எல்லாமங்களங்களுக்கும மந்திரங்கள காரணம பொசொல்வது பாவம பாணிக்கிரகணமந்திரங்கள [1] ஏழாவதடியிலதாமுடிவுபெறும ஜலத்தோடு தானம்செய்யப்பட்டுப பாணிக்கிரகணசெய்யப்பெற்றபிறகுதான அவனுக்கு அவள மனைவியாவாள கன்னிதானத்தைவிதிக்கும் தாமசாஸ்திரஜ்ஞாகளே இதை இவவிதமாகதான நிச்சயிக்கின்றனா பிராமமணோத்தமன தனக்கு அனுகூமானவளும வசப்பட்டவளும சகோதரனுல அக்னிசாக்ஷியாகக்கொடுக்கப்பட்டவளுமாகிய பாரையைச் சாஸ்திரப்படி அக்னிபபிரதக்ஷிணஞ்செய்து விவாகம்செய்துகொள்ளவேண்டும' என்றுன" என்றுா

எண்பதாவது அத்யாயம்

தான தாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(சுல்கம்வாங்கின கன்னிகை கணவனில்லாவிடில் செய்யவேண்டிய விதியும், பெண்களுக்குத் தாயபாகமுதலியவையும்)

"யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! [2] கன்னிகைக்குச் சுல்கம்வாங்கின்பிறகு வரன இல்லாவிடின அவளுக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன அதனை எனக்குச் சொல்லும" என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லலானா

"பிள்ளையில்லாதத்தகப்பன மிக்கபொருள்வாங்கிக்கொண்டு [3] அந்தப்பெண்ணையே எதிர்பாராதிருந்தாலும அல்லது அந்தப்பெண்ணே [4] சுல்கம வாங்கினவளாயிருந்தாலும சுல்கம கொடுத்தவனுல அவள

---

[1] விவாஹத்தில ஸப்தபதியென்பது ஒருகாரியை

[2] சுலகம்கொடுத்தவன தேசாந்தரம்சென்றிருந்து அவனுக்குப்பயந்துவேறுயாரும கன்னிகையை வரியாமலிருந்தால தகப்பனசெய்யவேண்டியதென்னவென்பது கேளவியின கருத்து

[3] அந்தப்பெண்வயிற்று ஸந்ததியையே

[4] 'சுலகம வாங்காமலிருந்தாலும' என்பது வேறுபாடம

லககுவாஙகபபடடவளாகிருள அவள கூடியவரையில [1] நியாய
னவழியினுல அநதததகபபனுககாக ஸநததியையடைய விருமப
ணடும ஆதலால, அவளவிஷயததில மநதிரபூாவமான விவாக
ஸகாரததை (வேறு) யாரும செயயலாகாது [2] தகபபனிடததி
யே அநதககனனிகையைககேடக அவனகடடளையினுல அவள
தை ஒததுககொணடவள தாமநதெரிநதசிலா அநதபபிதாசெயத
ியததை ஒபபுககொளளகினறனா, மறறுமசிலா ஒபபுவதிலலை
யோககியாகள இபபடிசசெயயவிலலை, மறறுமசிலா ஒருகாலததில
யதுமிருககினறனா ஸாதுககளுடைய ஆசாரநதான தாமததை
ியுமவகைகளில மிககசசிறநதது இநதவிஷயததில விதேகதேசத
சரும மகாதமாவுமான ஜனகராதுபோனுகிய ஸுகாது எனபவன
நவாககியம சொலலியிருககிருன 'அயோகயாகளால அனுஷடிககப
டட வழியையபபறறிச சொலலவதும கேடபதும ஸநதேகபபடுவதும
படிககூடும? யோககியாகளுடைய மாாககததையே இபபடிபபடட
னறு கணடறியவேணடும ஆஸுரவிவாகததினுல கனனிகையைக
ாடுபபடுதெனனும தாமமானது தாமததிறகு விரோதநதான முந
னவாகள செயதகாரியததிலும இநதவிஷயததை நாமகேடடிலம
னவி கணவன எனனும ஸமபநதமானது பெண ஆண இருவருக
ம ஒனறுதான சோககையினபமும தாமமும இருவருககும ஒனறு
ன' எனறு அவவரசன சொனனுன" எனருா

யுதிஷடிரா, "ஒருதநதைககுப பெணணும புதாரனைபபோலாகத
தநதவளா? ஆனுல, அவள தன முனனோருடைய ஆஸதியை
னன முறையால அடைகிருள?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலல
ஞா "தான எபபடியோ அபபடியேதான புதான பெணணும
ளைககு ஒபபானவளதான ஆகையால, தானுகவே பெணணிருக
மபோது வேறுஒருவன சொததை எபபடியெடுததுககொளள
ம? தாயினுடைய ஸதரீதனமெலலாம பெணணினபாகநதான
ளையிலலாத தகபபனுடைய ஆஸதியைப பெணணினபிளளையே

1 தேசாநதரஞசெனற கணவனவிஷயம, 'மேலானவாகளை அடைவ
தனனுமவழியால அநதககணவனுககாக ஸநததியை அடையவிருமப
வணடுமே அபபடிபபிறபபவன பிளளையிலலாதபாடடனுககும சுலகம
காடுததவனுககும பயனபடுவான' எனபது பழையஉரை

2 'ஒருவன சுலகமகொடாமல தகபபனிடததிலேயே கனனிகை
யககேடக, அவனகடடளையினுல அவள அதை ஒததுககொணடிருந
ால அவளும சுலகமகொடுததவனவிஷயததிற சொன்னதாமததையே
னுஷடிககவேணடுமே' எனபது பழைய உரை

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் ஏனெனில், அவன் தன்தந்தைக்கும் த
தாயின் தந்தைக்கும் பிண்டங்களைக் கொடுக்கிறான் மகனுக்கு
பெண்ணின்மகனுக்கும் தர்மவிஷயத்தில் பேதமேயில்லை [1] சிலஇட
களில் பெண்ணுக்குச்சமமாகப் பிள்ளையையும் ஜனங்கள் விரும்புகி
றனர் மற்றும் சில இடங்களில் ஆண்பிள்ளைபிறந்திருந்தும் பெ
ணைச்சிறப்பிக்கின்றனர் தௌகித்ரனால் நேரிடும் பிண்டமுதலான த
மந்தான் அதற்குக் [2] காரணமென்று நினைக்கிறேன் விக்கிரயம்செ
யப்பட்ட பெண்ணின்பிள்ளைகள் அவள் தந்தையைச் சேர்ந்தவர்கள்
கவே ஆகின்றனர் [3] ஆஸுர விவாகத்தினால் பிறந்தபிள்ளைக
பொறாமையுள்ளவர்களும் பாபத்தையதிகமாகச்செய்பவர்களும் பி
சொத்தைக்கவர்கிறவர்களும் வஞ்சகம்செய்பவர்களும் தர்மத்திற்
மாறான நடக்கையுள்ளவர்களுமாகிறார்கள் இந்தவிஷயத்தில் தா
மும் பூர்வசரித்ரமுணர்ந்தவர்கள் தர்மத்திற்கு ஆதாரமான தா
சாஸ்திரங்களிற் சேர்க்கப்பட்டவையும் யமனால் சொல்லப்பட்டவை
மான சுலோகங்களை உரைக்கின்றனர் அவை, 'தன்பிழைப்புக்காக
தன்புத்திரனை விக்கிரயம்செய்து பணத்தைவிரும்புகிறவனும் சுல்க
வாங்கிக்கொண்டு கன்னிகையைக் கொடுப்பவனும் ஆகிய மூடமனித
ஏழுலோகங்களுக்குமகீழ்ப்பட்ட [4] காலஸூத்ரமென்னும் பெயருடை
மிக்ககொடிய நரகத்தில் வேர்வையையும் மூத்திரத்தையும் மலத்தை
யும் தின்றுகொண்டிருப்பான் ஆர்ஷவிவாகத்தில் இரண்டுபசுமா
கள் சுல்கமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர் அதுவும் பிசகுதான்
ராஜனே! அல்பமாயிருந்தாலும் பெரிதாயிருந்தாலும் அது அந்
அளவுள்ளவிலைதானே சிலரால் இது நடத்தப்பட்டிருந்தபோதிலு
எக்காலத்திற்குமுரிய தர்மமாகாது அனேகர் லோபத்தினால் பி
விருத்திப்படுவதைக் காண்கிறோம் தம்வசத்திலுள்ளசிறுமியைப் ப
வந்தமாக [5] அனுபவிப்பவரும் பாவம்செய்பவர்கள் அவர்கள் குரு
டிருள் என்னும் நரகத்தில் விழுந்துகிடக்கின்றனர் வேறுமனிதனையு
கூட விக்கிரயம்செய்யலாகாது தன்ஸந்ததிகளைப்பற்றிச் சொல
வேண்டுமா? பாவமடியாகவந்த அந்தப்பொருள்களினால் ஒருபுண்ணிய
மும் உண்டாவதில்லை' என்பவை

[1] 'வேறுகோத்ரத்திலிருக்கும் புத்ரிகையானபெண் இரண்டுபங்கை
யும் ஔரசனானபுத்திரன் மூன்றுபங்கையும் வேறிடத்தில் பிறந்தத்தத்த
முதலிய புத்ரர் இரண்டுபங்கையும் புத்ரிகைமூன்றுபங்கையும் அடைய
வேண்டும்' என்பது பழையஉரை [2] இங்கு வேறுபாடங்கொண்டு
'காரண மனறென்று நினைக்கிறேன் விக்கிரயம்செய்யப்பட்டபெண்ணின்
பிள்ளைகள் தம்பிதாவைச் சேர்ந்தவர்களே ஆகின்றனர்' என்பது பழைய
உரை [3] பணம்வாங்கிப் பெண்கொடுப்பது [4] 'காலசம' என்பதுமூலம்
[5] பைசாச விவாகம்

எணபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பெண்களுக்குப்பொருள்கொடுத்தல் அன்போடுநடத்தல்முதலியன),

பூாவசரிததிரமறிநதவாகள 1 வாலமீகியினவசனததை உதாக ரகினறனா எநதக கனனிகையினதனததில ஒனறையும அவள ாயதநதைமுதலியசுறறததாா எடுததுககொளளவிலலையோ அவளு டயவிவாகம விககிரயமாவதிலலை அநதததனமானது சனனிகை ளுககுமரியாதை அனபினகுறிபபாக அதைககொடுககவேணடுவது வசியம வாஙகினதனஙகளையெலலாம மிசசமினறிக கனனிகைக க கொடுததுவிடவேணடும விசேஷமானமஙகளஙகளைவிருமபுகிற ாயதநதையரும சகோதராகளும மாமிமாமனகளும மைததுனா ளும கனனிகைகளைக கௌரவிககவும அனபுபாராடடவுமவேண ம பெணஸநதோஷமடையாவிடடால அவள அநதப புருஷனை நதோஷபபடுததமாடடாள புருஷனுககு ஸநதோஷமிலலாவிடின நததிவிருததியாவதிலலை அரசனே! மாதாகளைக கௌரவிககவும னபுபாராடடவுமவேணடும எநதவீடடில மஙகையா கௌரவிக படுகினறனரோ அநதவீடடில தேவாகள ஸநதோஷிககினறனா நதவீடடில மஙகையா கௌரவிககபபடவிலலையோ அநதவீடடில லலாககிரியைகளும வீண எபபோது பெணகள கணணீாவிடுகின னரோ அபபோதே அநதவீடு இலலை அரசனே! பெணகளினால பிககபபடடவீடுகள பேயினால பீடிககபபடடவைபோல அழிகிலலா லும விளஙகாமலும விருததியாகாமலுமபோகினறன மனுவான ா தாம ஸவாககமசெலவதறகுமுன, 'மனிதாகளே! பெணகள பல லலாதவாகள, எளிதில வசபபடுததககூடியவாகள, நலலமனமுள வாகள, ஸதயததை 2 ஜயிபபவாகள, பொறுமையுளளவாகள, கௌ வததையே விருமபுகிறவாகள, கோபமும அனபுமுளளவாகள, தலால, கௌரவிபபதறகுரியவாகள மனிதாகளே! அவாகளைச களரவபபடுததுஙகள மடநதையரைபபறறியே தாமம காம பாகஙகளனைததும பூஜைகளும நமஸகாரஙகளும அவாகளைபபற யே உஙகளுககு உணடாகவேணடும ஸநததியை உணடாககுவதும ணடானதைககாபபதும உலகவாழககையிலானநதமும பெணகளால

1 'பராசேதஸஸய' எனபதுமூலம, 'தகஷிருடைய' எனபது பழைய ரை 2 பொயசொலலுகிறவா

உண்டாயிருப்பதைப் பாருங்கள் அவர்களை வெகுமானித்தால் எல்லாப்பயன்களையும் பெறுவீர்கள்' என்றுசொல்லிப் பெண்களைப் புருஷர்களிடம் ஒப்பித்தார் விதேகராஜரின்பெண்ணாகிய ஸீதையும் இந்த விஷயத்தில் ஒருசுலோகம் சொல்லியிருக்கிறாள் அதன்பொருள் 'பெண்களுக்கு யாகமும் ச்ராத்தமும் உபவாஸமும் ஒன்றுமில்லை தன் கணவனுக்குப் பணிவிடைசெய்வதுதான் தர்மம் அதனாலேதான் அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிப்பார்கள் இளமையில்தந்தையும் பருவத்திற்கணவனும் முதுமையில்புத்திரர்களும் காப்பாற்றுகின்றனர் ஆதலால், பெண்கள் ஸ்வதந்திரமாயிருக்கத்தகாது' என்பது இவர்கள் பெண்களென்று பெயருள்ளலக்ஷ்மிகளே நன்மையைவிரும்புகிறவன் இவர்களை வெகுமானிக்கவேண்டும் பாரதனே! அன்புபாராட்டப்படும் வேண்டினதையளிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பெண்ணனவள் லக்ஷ்மியேயாகிறாள்'' என்றார்

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பலவர்ணப் பெண்களிடம் பிறந்தபுத்ரர்களுக்குப் பொருளைப்பாகித்தல் முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டனவெல்லாந் தெரிந்தவரே! ராஜதர்மங்தெரிந்தவர்களிற்சிறந்தவரே! பிதாமஹரே! எல்லா ஸந்தேகங்களையும் முழுதும் ஒழிக்கத்தக்கவர் நீர் ஒருவரே பூமியில் பெயர்பெற்றவர் எனக்கு ஒருஸந்தேகமிருக்கிறது அதை எனக்குச்சொல்லும் (சொல்லத்தக்கவர் யாருமற்றுப்போன) இந்தக் கஷ்டமான ஆபத்காலத்தில் வேறுயாரை நாங்கள் கேட்போம் வேந்தரே இந்த ஸந்தேகமுண்டாயிருப்பதைப்பற்றி வேறுயாரையும் நாங்கள் கேட்கமாட்டோம் சிறந்தகைகளையுடையவரே! தர்மமார்க்கத்தை அனுஸரிக்குமமனிதன் நான்கேட்கப்போகும்விஷயத்தில்செய்யவேண்டியது என்னவென்பதை முழுதும் நீர் உரைக்கக்கடவீர் பிதாமஹரே பெண்ஸங்கத்தைவிரும்புகிற பிராம்மணனுக்குப் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்திரரென்னும் நாலுஜாதிப்பெண்களும் மனைவிகளாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் கௌரவச்ரேஷ்டரே! அவர்களெல்லோருக்கும்பிறந்தபிள்ளைகளுள் வரிசைப்படி பிதாவினுடையதாயபாகம் முதலியவற்றிற்குரியவன் யாவன்? பிதாமஹரே! பிதாவினுடைய

னத்தில் எவ்ன் எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? அவர்க
ளா விபாகம் எப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதை நீர் சொல்ல
ரும்புகிறேன்” என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:
“யுதிஷ்டிர! பிராம்மணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் இம்மூன்று
ணத்தாரும் த்விஜர். பிராம்மணனுக்கு விவாகதாம்மானது இம்
ன்று வர்ணங்களில்தான் விதிக்கப்பட்டது. வீரனே! தாமத தவ
தலாலும் பொருளாசையினாலும் காமத்தினாலுந்தான் பிராம்மண
க்குச் சூத்திரப்பெண் மனைவியாவாள். ஆனால், அதை ஆசாரத்திற
ணாட்டுமில்லை, தாமசாஸ்திரத்திற் கேட்டதுமில்லை. சூத்திரப்பெண்
னப் படுக்கையிலேறவிடுவதனால் பிராம்மணன் கீழ்க்கதிக்குப்
பாவான், சாஸ்திரத்திற்சொல்லப்பட்ட கிரியையினால் பிராயச்சித்
ம் செய்வதற்குரியவனாகிறான். யுதிஷ்டிர! சூத்திரப்பெண்ணினிடம்
ந்ததிகளுண்டானால் பிராயச்சித்தம் இரட்டிக்கும். பாரதனே! இனி
சாத்து விஷயமான நியமத்தை உனக்குச்சொல்லுவேன்.
யுதிஷ்டிர! பிராம்மணப்பெண்ணின் புத்ரன் முதலில் பிதாவின்
னத்தில் ஒருபாதியையும் லக்ஷணமுள்ளவிருஷபம் ரதமுதலான
கயமானபொருள்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். பிராம்மண
டைய மிச்சச்சொத்தைப் பத்துப்பங்குகளாகப் பகுத்து அந்தப்
தருதனத்திலும் நாலுபங்குகளை அவனே எடுத்துக்கொள்ளவேண
ம். க்ஷத்திரியப்பெண்ணுக்குப்பிறந்த புத்ரனும் பிராம்மணன்தான்,
ந்தேகமில்லை. அவன் தாயக்குள்ள சிறப்பினால் மூன்றுபாகங்களை
டுத்துக்கொள்ளத்தக்கவன். யுதிஷ்டிர! மூன்றாவது வர்ணமான
வசியப்பெண்ணினிடம் பிராம்மணனுக்குப்பிறந்தவன் மேற்
சான்ன பிராம்மணஸொத்தில் இரண்டுபாகங்களை எடுத்துக்கொள்ள
வண்டும். சூத்திரப்பெண்ணினிடம் பிராம்மணனுக்குப்பிறந்தவன்
ருகாலும் சொத்தில் தாயபாகம் கொடுக்கத்தகாதவனென்றே சொல்
பபடுகிறான். பாரதனே! ஆயினும், பத்துப்பங்காகப் பகுக்கப்பட்ட
பாருளில் சிறிதான ஒருபாகத்தையாவது சூத்திரப்பெண்ணின் மக
க்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதுதான் முறை. ஆனால், ஒரு வர்ணத்
பெண்களிடத்தில் பிறந்தபிள்ளைகளுக்குப் பாகங்களைச் சமமாகச்
சய்யவேண்டும். சூத்திரப்பெண்ணுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் கலவித்
தாசசியில்லாமையால், பிராம்மணனல்லாதவரென்று நினைக்கப்படு
ன்றனர். மற்ற மூன்றுவர்ணப் பெண்களிடத்திலும் பிராம்மணனுக்
பபிறந்தவன் பிராம்மணனாவான். நான்குவர்ணங்கள்தாம் சாஸ்திரங்
ளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தாவதுவர்ணம் சாஸ்திரத்தாலறி

யபபடவிலலை சூதரபபெணணின புதரன (பிரிககபபடட பிதருதன
தில) பததில ஒருபஙகை எடுததுககொளளலாம அதுவும தனபிதா
ஞல கொடுககபபடடதை எடுததுககொளளலாமேயனறிக கொடுகக
படாததை எடுததுககொளளததகாது பாரதனே! பிதாவானவன சூ
திரபபெணணின பிளளைகளும தனததை அவசியமகொடுககவேண
டும அருளே முககியமான தாமமெனபதனுல அவனுககுக கொடுபபத
எவளிடததில உணடாகும ஸநததியும ஙனமைககேஆகும பாரதனே
ஒருவன புததிரனுளளவனுயிருநதாலும இலலாவிடடாலும சூததிர
பெணணினபிளளைககுப பததிலஒருபாகததிறகுமேல கொடுகக
தகாது பெணணுககு நாலிலஒருபாகம தாமசாஸதிரததிலவிதிககபப
டிருககிறது ஸகோதரனிலலாதபெண முழுசசொததுககும உரிய
ளெனறு சிலரும பாதிசசொததுககுரியவளெனறு மறறும சிலரு
நினைககினறனா பிராமமணனுககு மூனறுவருஷததிறகுச சாபபா
டுககுவேணடியதறகுமேல அதிக திரவியமிருககுமானுல அநதத தி
வியததைககொணடு யாகமசெயதுவிடவேணடும வீணுகபபொருளை
சேகககலாகாது ஒருவன மனைவிககுத தனபொருளில மூவாயிர
ததுககு மேறபடட தாயபாகததைக கொடுககவேணடும அவள த
பாத்தாவினுலகொடுககபபடடஅநதததனததை ஸவதந்திரமாக அனு
விககலாம பெணகளுககுப புருஷனகொடுதத தாயபாகமுதலி
தனததிறகு அவாகள அனுபவிபபதே பலனெனறு சொலலபப
கிறது பெணகள பிதாவினசொததை அபகரிபபது எவவகையிலு
கூடாது யுதிஷடிர! பிராமமணபபெணணுககுத தநதையினுல கொடு
கபபடட திரவியததை அவளபெண எடுததுககொளளவேணடு
அவள தனதநதைககுப புதரனபோனறவளே கெளரவனே! அ
சனே! அவளைப புதரனுககுச சமமெனறே தாமசாஸதிரம விதி
கிறது பரதஸரேஷடனே! இநதததாமம இவவாறுதான சொலல
படடிருககிறது இவவாறு தாமததைநினைததுப பணததை ஒருவ
வீணுகச சேககலாகாது" எனறுா

யுதிஷடிரா, "பிராமமணனுககுச சூததிரபபெணணிடம பிறநத
பிளளைககுச சொததுககொடுபபது அவசியமிலலையெனறு சொலல
படடிருநதால எநத விசேஷஅனபினுல பததில ஒருபஙகாவது அ
னுககுக கொடுககபபடும? பிராமமணனுககுப பிராமமணபபெண்ணி
னிடததில பிறநதவன பிராமமணனெனபதில ஸநதேகமிலலை க்ஷத
திரியபபெணணினிடததிலும வைசியபபெணணினிடததிலும பிற
தவரும பிராமமணாதாமே? ராஜஸரேஷடரே! மூனறு வாணததி

றநதவருும பிராமமணரெனறு நீரே சொனனீரனறோ? இவாகள ஏற
கருறைவாகப பாகமஎடுததுககொளவது என?" எனறுகேடக, பீஷ
ா சொலலலானா

"வீரனே! உலகததில மனைவியைத தாரமஎனற ஒருபெயரினல
ழஙகுகினறனா ஒரேபெயரால சொனனுலும அவாகளுள வேறு
ாடு மிகஅதிகமாயிருககிறது முதலில மறற மூனறுஜாதிபபெணகளை
வாகமசெயதுகொணடு கடைசியில பிராமணஜாதிபபெணணை ஒரு
ன விவாகமசெயவனுயினும அநதப பிராமமணஜாதிபபெணணே
வாகளில மூததவளும மறறவாகளால பூஜிககபபடததககவளும
றறவரிலும மிகசசிறநதவளுமாவாள அநதப பிராமமணபபெணணி
ககுமபோது புருஷனுககு ஸநானததையும அலஙகாரததையும பல
லககும ஸாதனததையும அபயஙகததையும ஹவயகவயஙகளையும
ருகஸதாஸரமதாமததிறகுரிய மறறஎவறறையும வேறு ஒருததியும
சயயததகாது யுதிஷடிரா! பிராமணனுககுப பிராமணபபெணதான
லலாம செயயவேணடும அனனம பானம புஷபம ஆடைஆபரணம
வறறைக கணவனுககுப பிராமமணபபெணணே கொடுககவேணடும
வளதான மிகசசிறநதவள கௌரவனே! மஹாராஜனே! மனுவி
ல சொலலபபடட தாமசாஸதிரததிலும இதுதானஎபபோதுமுளள
ாமமெனறு சொலலபபடுகிறது யுதிஷடிர! ஒருவன காமததினுல
தறகுமாருக நடததுவனுயின அவன பிராமமணஜாதியிற பிறநத
ணடாளனபோலவே முனனோரால நினைககபபடுகிருன அரசனே!
ராமமணபபெணணுககும க்ஷதரியபபெணணுககும பிறநதபுதராகள
மமாயிருநதபோதிலும இரணடுவாணஙகளுககுமுளள வேறுபாடு
வாகளுககும இருககிறது உலகததில க்ஷததிரியபபெண ஜாதியில
ராமமணபபெணணுககுச சமமாகமாடடாளனறோ? ராஜஸரேஷ
னே! ஆதலால, பிராமமணபபெணணின புதரனதான முதனமையும
றநதவனும ஆவான யுதிஷடிர! அவனதான பிதாவினதனததிலமிக
திகமாகபபாகமெடுததுக கொளளததககவன எபபடி க்ஷததிரியப
பண ஒருகாலும பிராமமணபபெணணுககுச சமமாகாளோ அபப
யே வைசியபபெணணும க்ஷததிரியபபெணணுககுச சமமாவது எப
பாழுதுமிலலை யுதிஷடிர! ராஜனே! லக்ஷமி ராஜயம பொககசம
டலசூழநதபுவனி இவையெலலாம க்ஷததிரியாகளுககு ஏறபடுததப
டடவையாகக காணபபடுகினறன க்ஷததிரியன தனதாமததினுல
கபபெரிய ஐசுவரியததை அடைகிருன ராஜனே! தணடததைவகிப
வன அரசனதான க்ஷததிரியனினறி ரக்ஷணமிலலை மகானுபாவாக
ான பிராமமணாகளோ தேவருககுநதேவா அவாகளிடததில அர

சன முறைபபடி பூஜிதது நடநதுகொளளவேணடும அரசனனவ
ரிஷிகளாலவிதிககபபடடதும நெடுஙகாலமாயுளளதுமான தாமததை
அறிநது அதுகெடுமபோது கெடாமலிருககுமபடி க்ஷததிரியதாமதத
ஞல பிரஜாபரிபாலனம செயயவேணடும எலலாவாணததாருடைய
தனம தாரமுதலியவையனைததும பறிபபவாகளால பறிககபபடுவ
வறறை அரசன காபபாறறுகிருன ஆதலால, க்ஷததிரியபபெணணின
புததிரன வைசியபபெணணின புததிரனைவிடச சிறநதவனெனபதி
ஸநதேகமிலலை யுதிஷடிர! அவனும பிதாவினசொததில வைசியப
பெணணின புததிரனைவிட அதிகபாகம எடுததுககொளளததககவன
என்ருா

யுதிஷடிரா, "ராஜாவானபிதாமஹரே! பிராமமணனைபபறறி
சாஸதிரபபிரகாரம நீா சொனனீா மறறவாணஙகளுககுப பாகவிப
வஸதை எபபடியாம?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலாஞா

"கௌரவனே! க்ஷததிரியனுககு [1] இரணடுஜாதிபபெணகள பாா
யைகளாக விதிககபபடடிருககினறனா மூனருவது மனைவி சூததிரப
பெணணும இருககலாம ஆனல, அதை ஆசாரததிலகணடதும தாம
சாஸதிரததில கேடடதுமிலலை யுதிஷடிர! க்ஷததிரியாகளுககுப
பிராமமணாகளுககுச சொனனமுறைதான ராஜனே! க்ஷததிரியன
ஸொததை எணபகுதிகளாகப பகுககவேணடும க்ஷததிரியபபெ
ணணினபிளளை அநதபபிதாவின சொததின பாகஙகளில நாலுபஙகுஎடுத
துககொளளவேணடும பிதா யுததததில ஸமபாதிதத ஸொததுஎதுவா
யிருநதாலும அதை அவனே எடுததுககொளளவேணடும வைசியப
பெணணினமகன மூனறுபாகஙகளையும சூததிரபபெணணின மகன
மிசசமுளள ஒரு பாகததையும எடுததுககொளளவேணடும அநதச
சூததிரபபெணணின மகனும பிதாகொடுததததைததான பெறறுக
கொளளலாம, கொடாமல எடுததுககொளளததகாது கௌரவனே!
வைசியனுககு வைசியஜாதிபபெண ஒருததியே பாாயையாயிருகக
வேணடும சூததிரபபெண இரணடாவதுமனைவியாயிருககலாம ஆனல,
அதைஆசாரததிறகணடதும தாமசாஸதிரததிறகேடடதுமிலலை பரத
ஸரேஷடனே! குநதிபுததிரனே! வைசியபபெணணினிடததிலும சூத
திரபபெணணினிடததிலும சேருகிறவைசியனுககு அவவிரணடுபுத
ராகளவிஷயததிலும பாகவிபவஸதை சொலலபபடடிருககிறது பரத
ஸரேஷடனே! வைசியனுடைய சொததை ஐநது பாகஙகளாகசசெயய
வேணடும ராஜனே! அவவிரணடுபெணகளின பிளளைகளுககும தாய
பாகததைபபறறிசசொலவேன வைசியபபெணணின மகன பிதாவின

1 க்ஷததிரியவைஶயஜாதிபபெணகள

நத்தில் ஐந்தில்நாலுபாகங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் பாரத
னே! சூத்திரப்பெண்ணின் புதல்வனுக்கு ஐந்திலொருபாகந்தான்
விதிக்கப்பட்டது அவனும் தந்தைகொடுத்துத்தான் எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும், கொடாமல் எடுத்துக்கொள்ளத்தகாது மூன்றுவர்ணத்தா
ருக்கும் பிறந்தசூத்திரனும் எப்போதும் பிதா தனக்கொடுப்பதற்குத்
தான் உரியவன் (தானாகஎடுத்துக்கொள்ளத்தகாது) சூத்திரனுக்
குத் தன்வர்ணத்தில் பிறந்தவள்தான் மனைவியாகலாம் மற்றவ
ர்ணத்திற்பிறந்தவள் எவ்வகையிலும் மனைவியாகத்தகாள் அவனுக்கு
நூறுபுத்திரர்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஸொத்து ஸமபாகமாக
வேண்டும் எல்லாவர்ணங்களிலுமே தனக்குச்சரியான வர்ணத்துப்
பெண்ணுக்குப் பிறந்த புத்ரர்களுக்குச் சொத்தில் ஏற்றத்தாழ்வில்லா
மல் ஸமபாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால், மூத்தபுத்ரனுக்குப்
பொதுச்சொத்திலிருந்து ஒருபாகம் ஜ்யேஷ்டாம்சமென்று சொல்லப்
படுகிறது குந்திபுத்ரனே! தாயபாகத்தைப் பற்றிய இந்தவிதி முன்னர்
பிரம்மதேவரால் சொல்லப்பட்டது ராஜனே! ஒரேவர்ணத்தாரான
பெண்களிடத்தில் பிறந்தபிள்ளைகளுக்கும் வேறொருவிசேஷமுண்டு
அதாவது, 'முன்னேசொன்ன விவாகங்களில் முன்முன்விவாகங்களின்
சிறப்பினால் அந்தஅந்தப் புத்ரர்களுக்கும் விசேஷமிருக்கிறது ஒரு
மனைவிக்குப்பிறந்த புத்ரர்களிலும் ஜ்யேஷ்டன் அதிகபாகத்தையும்
நடுவாமவன் அதற்குக்குறைந்த பாகத்தையும் கடைசியவன் அதற்
கும் குறைவான பாகத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்பது
இவ்வாறு எல்லாஜாதிகளிலும் அதேவர்ணத்துப்பெண்ணுக்குப்பிறந்த
புத்ரன் சிறந்தவன் மரீசியின் புத்ரரான காசியபமகரிஷியும் இதைப்
பற்றி இப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்" என்றார்

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்கரஜாதிகளின் வரலாறு முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! மனிதர்கள் பொருளையும் காம
த்தையும் பற்றியிருப்பதனாலும் இன்னார் இன்னவர்ணமென்று நி
சயிக்கக்கூடாமையினாலும் வர்ணத்தார்களின் தெரியாமையினாலு
வர்ணங்கள் கலந்துபோகின்றனவே மேற்சொன்ன காரணங்களினா
வர்ணங்கள் கலந்தவர்ணங்களிற்பிறந்தவர்களுக்குத் தர்மம் என்ன
கர்மங்கள் எவை? அவற்றை எனக்குச்சொல்லும்" என்றுகேட்க,பீ
ஷ்மர் சொல்லலானார்.--

"பிரஜைகளைபபடைதத பிரமமதேவா முதலில யாகததிறகா நாலுவாணஙகளையும நாலுவாணஙகளுககுமுரியகாமஙகளையும படை ததாா பிராமமணனுககு நாலுவாணததவரும பாரியைகள [1] இரண வாணததவரிடததிலதான பிராமமணனுககவே பிறககிறுன மற இரணடு வாணததவரிடததிலும கிரமமாககககுறைநது தாயினஜா யாகவே புதராகள பிறககிறாகள பிராமமணனுககுச சூததிரபபெண் ணினிடததில பிறநத புததிரன சவனெனனபபட்ட சூததிரனே [2] தானடினவனுக இருபபதனுல அவனைப பாரசவனெனறு சொலலு கினறனா அவன தன குலததிறகேறறபடி மறறமூனறுவாணஙகளு ககும பணிசெயதுகொணடிருககவேணடும, தன ஒழுககததை எப போதும விடாமலிருககவேணடும, எலலாவிததசெதாழிலகளையு தெரிநதுகொணடு தன குலதசெதாழிலேயே கைபபறறவேணடும மூத வனுயிருநதாலும இளையவனுயிருநதாலும அவன பிராமமணா பணி விடையும தானமும செயதுகொணடிருககவேணடும க்ஷததிரியன் சேரககூடியவாகள [3] மூனறு வாணததுபபெணகள அவாகளில முத லிருவரிடததில இவன க்ஷததிரியனுககவேபிறககிறுன மூனருவது வாணமாகிய சூததிரபபெணணினிடமதாழநதஜாதியானஉகராகளெ னபபடும சூததிராகள பிறககினறனரெனபது தாமசாஸதிரம வைசிய னுககு [4] இரணடுபாரியைகள அவவிருவரிடததிலும வைசியனுககே பிறககிறுன சூததிரனுககுச சூததிரபபெணணுகிய ஒருபாரியைதான அவள சூததிரனையே பெறுகிறுள இதறகு [5]மாறுயிருபபவன மேலவா ணதது ஸதரீகளைக கெடுபபவனுதலின இழிவானவன அவன நாலுவா ணஙகளுககும விலககானதும நாலுவாணஙகளாலும இகழபபட்டது மாகிய ஜாதியை உணடுபணணுகிறுன பிராமமணஸதரீயினிடம க்ஷத திரியன யாகததிறகும உபநயனததிறகும தகாததும அரசாகளிடத தில ஸதோததிரமசெயவதே தொழிலாகவுடையதுமான ஸூதஜாதி யையும, வைசியன எலலாராலும ஓதுககபபட்ட மௌதகலயமெனறு சொலலபபட்ட வைதேஹகஜாதியையும, சூததிரன மிககொடியதும கொலைதசெதாழிலிலிருபபதும ஊருககுவெளியிலவஸிபபதுமாகிய சண டாளஜாதியையும உதபததிசெயகினறனா இதனுல இவாகள குலத தைககெடுபபவாகள புததிமானகளிறசிறநதவனே! பிரபுவே! இப

[1] பிரமமக்ஷததிரிய [2] சூததிரனுககு மேறபட்டிருபபதனுல
[3] க்ஷததிரி வைசிய சூததிரபபெணகள
[4] வைசியபபெணணும சூததிரபபெணணும
[5] மேலவாணததுபபெணணைபபுணருமகீழவாணததோன

பாதுசொலலபபடடவாகள வாணமகெடடுபபிறநதவாகள க்ஷத்
ரியபபெணணினிடம வைசியனுககு, வநதியாக அரசாகளைததுதி
சயது ஜீவிககும மாகததரும, சூததிரனுககு மசசஙகளைககொலலும
ஷாதரெனனுமசெமபடடவரும முறைதவறுதலினல உணடாகினற
ா. வைசியபபெணணினிடம ஸமபநதபபடடசூததிரனுககு, தான
மபாதிககுமதனததினலஜீவிபபவனும பிராமமணாகள தககூழிளைமுத
யவை வாஙகததகாதவனுமாகிய ஆயோகவனெனறுசொலலபபடட
சசஜாதியான பிறககிறுன இவாகளும தஙகளஜாதிபபெணகளிடத
ல தஙகளஜாதிபபிளளைகளையே உணடாககுகினறனா கீழஜாதிப
பணகளிடததில தாயஜாதியைககொணடு கீழஜாதிபபிளளைகளை
றககினறனா நானகுவாணஙகளுளளும [1] இரணடுவாணததுபபெண
ணிடததில தமவாணததுபபுததிரனே பிறபபதுபோலவே நானகுவா
ததிலுமசோாதவாகளுககும தமஜாதிபபெணணினிடததிலும அடு
த கீழஜாதிபபெணணினிடததிலும பிறககுமபுததராகள தமஜாதி
ளேயாகிறாகள யாவரும தமமினமானபெணகளிடததில தம
ாதிபபுததராகளையே உணடாககுகினறனா ஒருவனமனைவியிடததில
றெருருவன சேருவதனல இகழபபடுமபுததராகளை உணடுபணணுகி
றன சூததிரன பிராமமணபபெணணினிடததில நானகுஜாதிகளி
லுமசோாத சணடாளஜாதியை உணடாககுவதெபபடியோ அபபடி
யதான நானகுஜாதிகளுககுமவிலககானவன இனனுமவிலககான
தரனைபுணடுபணணுகிறுன இபபடி விலககானவாகளாலும விலக
ானவாககுமவிலககானவாகளாலும பிரதிலோமஜாதிகள அதிகபபடு
னறன ஈனாகளிலுமஈனாகள பிறககினறனா அதனல, வாணங
ள [2]பதினைநது சோததகாதபெணணை ஒருவனசேருவதனல ஜாதி
ள கலநதுபோகினறன நானகுஜாதியிலுமசோாதவாகளில மாக
ாகளுககு ஸைரநதிரிகளிடம அரசாகளுககு அலஙகாரஙகளும
கைகாலபிடிபபதுமுதலான உபசாரஙகளும செயயததெரிநதவனும

[1] தனவாணம, அதறகடுததகீழவாணம

[2] க்ஷததிரியனுககும வைசியனுககும சூததிரனுககும மேறகுலததுப
பெணகளிடமபிறநதவைகள மூனறு ஆயோகவனுககும வைதேஹகனுக
கும நிஷாதனுககும சணடாளனுககும க்ஷததிரியஜாதிபபெணகளிடம பிற
நதவை நானகு வைதேஹகனுககும நிஷாதனுககுமசணடாளனுககும மாக
தஜாதிபபெணகளிடம பிறநதவை மூனறு வைதேஹகனுககு ஆயோகவப
பெணணினிடமும நிஷாதஜாதிபபெணணினிடமும பிறநதவை இரணடு
சணடாளனுககு நிஷாதஜாதிபபெணணினிடம பிறநதது ஒனறு நிஷாத

அடிமையிலலாமலிருநதும அடிமைததனமையினைல ஜீவிபபவனுமா
வன பிறககிறுன ஆயோகவனுககு [1]க்ஷததிரியஜாதிபபெணணிட
வலைபோடடுஜீவிபபவன பிறககிறுன வைதேஹகனுககு மைரே
னெனறுசொலலபபடட களவிறறுபபிழைபபவன பிறககிறுன நிஷ
தனுககு ஓடததினைல ஜீவிபபவனும அடிமையுமாகிய மதகுரன உ
டாகிறுன சணடாளனுககுப பிணஙகாபபவனுகிய [2]ஶ்வபாகன பி
கிறுன பாவியானமாகதஜாதிபபெண வைதேஹகனிடம கொடி
வாகளும கபடததினைல ஜீவிபபவாகளுமாகிய [3]மாமஸன, [4] ஸவா
கரன, [5]க்ஷெளதரன, [6]ஸெளகநதன எனறு பெயாபெறறநாலவரை
பெறுகிறுள நிஷாதனுககுக கொடியவனும கபடததினைல ஜீவிபப
னும கழுதைகடடினவாகனஙகளில செலலுகிறவனுமாகிய மதராநாப
பிறககிறுன சணடாளனுககுக கழுதை குதிரை யானைகளைப புசிப
வனும பிணஙகளின ஆடையுடுபபவனும உடைநதஓடுகளிலபுசிப
வனுமாகிய புலகஸன பிறககிறுன வைதேஹகனுககு ஆயோக
ஜாதிபபெணகளிடததில க்ஷ்ததரன அநதிரன ஊருககுவெளியி
வஸிபபவனுகிய [7]காராவரன இமமூனறுஜாதிகள பிறககினறன
நிஷாதஜாதிபபெணணிடததில வைதேஹகனுககுத [8] தோலவேலை
காரன பிறககிறுன சணடாளனுககு மூஙகிலவேலைசெயபவனுகி
பாணடுஸெளபாகனெனனுமஜாதி உணடாகிறது நிஷாதனுக
வைதேஹகஜாதிபபெணணிடததில [9] ஆஹிணடகனெனபவன உ
டாகிறுன சணடாளனுககுச சணடாளததொழிலையே செயபவ
கியஸெளபாகன உணடாகிறுன நிஷாதஜாதிபபெணணுககுச சண

னுககும சணடாளனுககும வைதேஹகஜாதிபபெணணினிடமபிறநதவ
இரணடு, 'ஸைரநதரியினிடம, ஆயோகவனுககு வலைபோடடுஜீவிபப
னும வைதேஹகனுககு மாதுகனும, நிஷாதனுககு மதகுரனும, சணடா
னுககு ஶ்வபாகனும, ஆயோகவியினிடம, வைதேஹகனுககு கரூரனு
நிஷாதனுககு மதராநாபனும சணடாளனுககுப புலகஸனும, நிஷாதியின
டம, சணடாளனுககுப பாணடுஸெளபாகனும அநதேவஸாயியும வைதேஹ
கனுககு க்ஷ்ததானும, வைதேஹகஜாதிபபெணணினிடம சணடாளனுக
ஸெளபாகனும நிஷாதனுககு ஆஹிணடகனும, நிஷாதியினிடம சூதி
னுககுக குககுடகனும, அமபஷடையினிடம வைதேஹகனுககு வேனனு
வராதயனும பிறககினறனா' எனபபதினைநதாகககூறுவது பழையஉரை

[1] வேறுபாடங்கொணடு, 'ஸைரநதரியினிடம' எனபது பழையஉரை
[2] நாயைசசமைபபவன [3] மாமஸமவிறபவன [4] ருசிபதார்த்த
செயபவன [5] தேனெடுபபவன - [6] வாசனைபபொருள்செய்பவன
[7] சிறைகாபபவன [8] சககிலியன [9] சமாசாரமகொணடுபோகிறவன

ளனிடம ஶமசானததிலிருபபவனும ஜாதியில சேராதவாகளாலும
ாககபபடாதவனுமாகிய [1] அநதேவஸாயி எனபவன பிறககிருன
வவாறு தாயதநதையாகள வரைகடநது நடபபதனுல ஜாதிகள
நது உணடாகிறவர்கள, மறைவாயிருநதாலும வெளிபபடையா
ருநதாலும, அவரவாதொழிலகளினுல அறியககூடியவாகள இவற
ள நானகுவாணஙகளுககுததாம வாணதாமஙகள உளளன, மறற
ணஙகளுககிலலை வாணதாமஙகள விடடஜாதிகள எணணிலலா
வை யாகஙகளிலலாமலும ஸாதுககளால சோககபபடாமலுமிருப
வாகள வாணஙகளுககு வெளிபபடடவாகளாகி இஷடபபடி ஆண
பணகள சேருவதனுல அவரவாதொழிலுககுததககபடியும இருககு
டஙகளுககுத தககபடியும அனேக இழிசனா உணடாகினறனா,
றசநதிகளிலும ஶமசானஙகளிலும சிலமலைகளிலும மரஙகளினடி
ரிலும இருபபு அணிகளைப பூணடுகொணடும தஙகள தொழில
ளைச செயதுகொணடும வெளிபபடையாகவாசமசெயவாாகள,
லஙகாரஙகளையும மறறுமுளள கருவிகளையுமசெயது பசுககளுககும
ராமமணாகளுககும உதவிசெயவாாகள, ஸநதேகமிலலை ஆணமை
றசிறநதவனே! கொலலாமை தயை பொயயாமை பொறுமை தங
ள சரீரததைவிடடும பிறரைககாபபது இவைதாம ஜாதியிறசோாத
ாகளுககு நறகதிககுககாரணமாகினறன, அதில எனககு ஸநதேக
லலை புததிசாலியான மனிதன சாஸதிரததிலுபதேசிததபடி
ராயநது தனககு விதிககபபடட பெணகளிடததில ஸநததிகளை
ணடாககவேணடும ஈனஜாதிகளிற பிறநத புதரன ஜலததில நீந
பபோகிறவனைக கலலமிழததுவதுபோல அமிழததிவிடுவான உல
ததில தெரியாதவனையும தெரிநதவனையும பெணகள காமததுககும
ரோததிறகும உடபடுததிக கெடடவழியில கொணடுபோகத
றமையுளளவாகள புருஷாகளைக கெடுபபதெனபது பெணகளின
யறகை தெரிநதவாகள பெணகளிடததில மிகபபறறுவைபப
லலை" என்ரூா

யுதிஷடிரா, "கலநதஜாதியிறபிறநது வாணஙகளிறசோாத மனி
ன ஆரியனுயிலலாமலிருநதும ஆரியனைபபோலிருநதால நாம எப
டி அவனை அறியலாம?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானுா.
கலநத ஜாதியிலபிறநதவன பல இயறகைகளுளளவனுயிருபபான.
பெரியோாகளால அனுஷடிககபபடட காமஙகளைககொணடு சுதத
ஜாதியிற பிறநதவாகளை அறியலாம தகுதியிலலாமையும ஆசாரத

1 எலலைககோடியிலு வஸிபபவன, இவனே பாணடுஸெளபாகன

தவறுதலும கொடியசெயகையும சாஸதிரோகத காமஙகளில மன மிலலாமையும இவவுலகததில கலநதஜாதியிறபிறநத மனிதனைத தெரி விககினறன கலநதஜாதியிற பிறநதவன தகபபன குணஙகள தாயினகுணஙகள இரணடையும அடைநதிருபபான அவன தன னியறகையை எவவகையிலும அடககமுடியாது ஒருவன வடிவததில எபபடியோ அபபடியேதான குணஙகளிலுமிருபபான, தாயதநதை கள இருவரையுமபோலவே பிறககிறுன புலியின வீரியததிறகுப பிறநதது புலியாவதுபோல மனிதன தனது காரணததின குணத தைததான அடைவான குலமெனனும பிரவாகமானது மறைநது தான ஜாதிஸஙகரமுணடாகிறது அநத ஜாதிஸஙகரததின குணம சிறிதோ பெரிதோ மனிதனுககு வநதேசேருகிறது ஆரியனைப போலவே உருவமும நடககையுமுளளவனுகக கபடவழியி விருபப வனை ஸரியானவாணமெனறும வேறுவாணமெனறும அவனுடைய குணமே நிசசயமாகததெரிவிககும பலநடககைகளும பலவிதத தொழிலில ஊககஙகளுமுளள மனிதாகளுககு அவாகளின ஒழுககத திறகுததகுதியான ஜாதியானது உலகததில மிகபபொருநதுகிறது அது மாறுவதிலலை இவவுலகததில அவனதேகமானது இயற கைககு விலககாவதிலலை உயாநததும நடுததரமும தாழநததுமான இயறகைகள உணடாகினறன ஸமமானகுணஙகளுளள தேகநதான விருததியாகிறது ஒழுககமிலலாதவன மேலவாணமாயிருநதாலும அவனைப பூஜிககலாகாது தாமநதெரிநது நலலொழுககததோடிருக கும ஞூததிரனையும பூஜிததலவேணடும ஒருமனிதன நலலவையும கெடடவையுமான காமஙகளினுல தனனுடைய குணததையும நடக கையையும குலததையும தெரிவிககிறுன அபபடியே மறைநது போன தனகுலததையும ஒருமனிதன தனசெயகைகளினுல பிரகாசப படுததுகிறுன கலநதவையும கலவாதவையுமான இநத எலலாசசாதி களிலும மனிதன தான புததிரோதபததி செயயததகாதஜாதியை விலகக வேணடும'' எனருா

எணபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பன்னிருவகைப் பிள்ளைகளைப்பற்றியவை முதலியன)

யுதிஷடிரா, ‘பிதாமஹரே! கௌரவாதலைவரே! வாணஙகளைப பறறித தனிததனியாக நீா சொலலவேணடும எநதபபெணணிடத தில யாருககு எனனவிதமாகப புததாகள பிறககிறுாகள? அவாகள யாா? புததிரோதபததி செயகிறவாகளைபபறறிச சொலவேறுபாடுகள

லவகைகளாகக கேடகபபடுகினறன அரசரே! இநதவிஷயததில
தனிவிலலாத எஙகளுககிருககும ஸநதேகததை நீர் போககக கட
ீர்" எனறு கேடக, பீஷ்மா சொலலலானா

"முககியமான புதரன தானகவேயிருபபவனெனறு தெரிநது
காளளவேணடும. மறறபுதராகள பலவகையாகிருாகள மநதிரத
ிஞல நிஷேகஸமஸகாரமபெறற தனது மனைவியினிடததில தனக்
ுணடாகும புதரன முதனமையாக விதிககபபடட ஔரஸபுதர
னெனறு அறியவேணடும அககினியையும பிரமமதேவரையும பூஜிதது
ிவள புததிரிகையாயிருககவேணடுமெனறு சொலலியாவது நினைத
ாவது ஒருவரனுககுக கொடுககபபடட பெணணின வயிறறிற
ிறநதபுதரன அநதபபெணணின பிதாவுககுப புதரிகாபுதரனகிறுன
ிறநதுபோனவன ஆணமையிலலாதவன ஜாதிதவறினவன இவா
ளின மனைவிகளிடததில அநதபபுருஷனஅனுமதியிஞல தாமததை
ுனுஸரிதது உணடாககபபடட புதரன க்ஷேததரஜனெனனபபடு
ிருன ஒருவனுககுப புததிரனிலலாமறபோனகாலததில ஒரே ஜாதி
ிறபிறநதஎநதபபுதரனைத தாயதநதையாகள அனபுடன தாரைவாாத
ுககொடுககினறனரோ அவன வாஙகினவாகளுககுத தததபுததிர
னெனறு அறியவேணடும. 1 குணமுமகுறறமுநதெரிநதவனும புதர
னுககுரிய குணஙகளுடையவனும ஒரே ஜாதியிறபிறநதவனுமாகிய
ஒருவனைத தனககுபபுதரனெனறு ஒருவன அபிமானிதது எடுததுக
கொளவானுயின அவன அவனுககு கருததிரிம புதரனெனறறியததகக
வன ஒருததிககு ரகஸயமாக ஒரு புதரன பிறநது இனனவனுககுப
பிறநதானெனறுதெரியாமலிருநதால அவன எவனுடையமனைவிககுப
பிறநதானே அவனுககே கூடஜனெனனுமபுதரனவான தாயதநதை
யிருவரினுலுமாவது இருவரிலஒருவராலமடடிலுமாவது விடடுவிடப
படடவனை மறறொருவன புதரனுக எடுததுககொளவானுயின அவ
னுககு அநதபபுதரன அபவிததபுதரனெனறு சொலலபபடுகிறுன.
விவாகமாகாதபெண தனதநதையின வீடடிலிருககுமபோதே ரகஸ
மாகபபுதரனைபபெறுவாளாயின அநதககனனிகைககுபபிறநத புதரனை
அவளை மணமசெயபவனுககுக கானீனபுதரனெனறு சொலலுவாா
கரபபமாயிருககும ஒருததி தெரிநதோ தெரியாமலோ விவாகமசெய
யபபடடால அநதபபுதரன அவளைவிவாகமசெயதவனுககு ஸஹோட
புதரனெனறு சொலலபபடுகிறுன ஒருவன தனககுபபுதரனவேணடு
மெனறு ஒருபிளளையைத தாயதநதைகளிடமிருநது விலைககுவாங

1 புணணியபாபஙகள

குவாணுயின அநதபபுதரன அவனுககு இனமாயிருநதாலும இராவி
டாலும கரீதபுதரனெனறு சொலலபபடுகிறுன கணவனுலவிட
படடோ விதவையாயோ இருககும் ஒருத்தி தனனிசசையாயத திரு
பவும் மறறொருவனுககுமனைவியாகிப புதரனைபபெறுவாளாயின அ
தபபுதரன பௌனாபபவனெனறு சொலலபபடுகிறுன அவ
[1] அக்ஷதயோனியாயிருநது மறறொருவனையடைநதால [2] அபபுதி
கணவனேடு அவளுககு விவாகஸமஸகாரமகூடும அவள வேறு ஒ
வனைசசோநதபிறகு திருமபவும முனகணவனிடமேவநதால அ
ளுககு அவனுடன திருமபவும விவாகஸமஸகாரம கூடும தாயதநதை
யர் இலலாமலாவது தாயதநதையாகளால குறறமினறிவிடபபட
வது தனனையே ஒருவனுககுபபுதரனுகக கொடுபபவன ஸவயநதத
னெனறுசொல்லபபடுகிறுன பிராமமணன காமததினுல சூததிர
பெணணினிடம உணடாககினபுதரன உயிருடனிருககுமபிணமபே
னறவனுதலின பாரசவனெனறுசொலலபபடுகிறுன தாஸியினிடத
லும தாஸனுடைய தாஸியினிடததிலும சூததிரனுககுப பிறகு
புதரன பிதாவின அனுமதிபெறறுனுயின ஸொநதபபுதராகளுட
ஸமபாகம எடுததுககொளளலாமெனறு தாமம நிசசயிககபபடடிரு
கிறது க்ஷேததரஜனமுதலாகச சொலலபபடட இபபதினொருபுதர
களையும ஶராததமுதலானகிரியைகள லோபியாமலிருககிறததறகாக
புதரனுககுபபிரதிநிதிகளெனறு தெரிநதவாகள் கூறுகினறனா ஒ
பிதாவுககுபபிறநத சகோதராகளில ஒருவனுககுப புதரனிருபப
ணுயின அவனலேயே அநதசசகோதராகளனைவரும புதரனுளளவரா
வாரெனறு மனு சொலலியிருககிறுா ஒருவனைக கணவனுக அடைந
அனேகமபெணகளில ஒருததிககுபபுதரனிருநதால அவாகளனைவரு
கும அவனே புதரனுகிறுனெனறும மனு சொலலியிருககிறுா ஔ
ஸன, தனபாரியையினிடததில தன அனுமதியினுல பிறநதவனுகி
நிருகதஜன, அனுமதியில்லாமலே அனனியனுககுபபிறநத பாஸ
தஜன, பதிதனுககுத தனனேடுகூடவேசோநதிருககும மனைவி
னிடததிறபிறநதபுதரன, தத்தபுதரன, கருதரிமபுதரன, ஸஹோ
டன, ஆறு அபதவமஸஜாகள, கானீனாகள, அபஸதாஙள ஆகி
இவாகள புதராகளாகச சொலலபபடடிருககினறனா பாரதனே
அவாகளைத தெரிநதுகொள" எனறுா

யுதிஷடிரா, "அபதவமஸஜா அறுவா யாா? அபஸதா யாா
இவறறையெலலாம் எனககுத தெளிவாக,நீா உரைககககடவீா" எனற

[1] புருஷஸமபநதமிலலாதவள [2] 'பௌநாபபவேந' எனபது மூலம்

டக, பீஷ்மர் சொல்லலானார் "பாரதனே! யுதிஷ்டிரனே! பிராமண னுக்குக் கீழ்மூன்று வர்ணத்துப் பெண்களிடம் பிறந்த பிள்ளைகளும் க்ஷத்திரியனுக்குக் கீழ் இரண்டு வர்ணத்துப் பெண்களிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளும் வைசியனுக்குக் கீழ் ஒரு வர்ணத்துப் பெண்ணினிடம் பிறந்த பிள்ளையும் இரண்டுவர்ணங்கள் கலந்து உண்டானவர்கள் இவ் வறுவரும் அபத்வம்ஸஜர் அபஸதர் அறுவரையும் கேள் சூத்திரனுக்குப் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியப் பெண்களிடம் பிறந்த ஸம்ஸ்காரமற்ற வண்டாளர்களாகிய அபஸதர்கள் மூவர் வைசியனுக்குப் பிராமணப் பெண்ணினிடத்திலும் க்ஷத்திரியப்பெண்ணினிடத்திலும் பிறந்தவர் வைதேஹ மாகதன் என்னும் அபஸதர் இருவர் க்ஷத்திரியனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடம் பிறந்த ஸூதன் என்ற அபஸதன் ஒரு வன் இவ்வறுவரும் அபஸதரென்னப்படுகிறார் அரசனே! இப்புத் திரர்களைப் பொய்யாகச்செய்ய முடியாது" என்றார் யுதிஷ்டிரர், "பிதா மஹரே! சிலர் மட்டும் க்ஷேத்ரஜனைப் புத்ரனென்று சொல்லுகின்ற னர் வேறு சிலர் தம்வீரியத்திற்குப் பிறந்தவனையே புத்ரனென்கிறார் கள் இவ்விருவரும் ஒருவனுக்கு ஸரியான புத்ரர்களா? அதை எனக் குச் சொல்லக்கடவீர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர், "தன்வீரியத்திற்குப் பிறந்தவனும் புத்ரனாவான் தன் க்ஷேத்ரத்தில் பிறந்தவனும் புத்ர னாவான் ஸஹோடன் சாஸ்திரவிதியைக் கடந்தே புத்ரனாகிறானென் பதை நீ என்னிடம் தெரிந்துகொள்வாயாக" என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "தன்வீரியத்திற்குப் பிறந்தவன் தன் புத்ரனென் பதை அறிந்திருக்கிறோம் க்ஷேத்திரத்தில் பிறந்தவன் புத்ரனாவது எப்படி? சாஸ்திரவிதியைக் கடந்ததனால் உண்டான ஸஹோடனைப் புத்ரனென்று நினைப்பதெப்படி?" என்று கேட்டார் பீஷ்மர், "அர சனே! யுதிஷ்டிர! ஒருவன் தன்வீரியத்தினால் புத்ரனையுண்டாக்கி யேதோ ஒருகாரணம்பற்றி அப்புத்ரனைவிட்டுவிடுவானாயின் அப்புத்ரன் விஷயத்தில் வீரியம் காரணமாவதில்லை அந்தப்புத்ரன் அந்தப்பெண் ணின் கணவனுக்கே உரியவன் அரசனே! புத்ரனை விரும்புகிற ஒரு வன் புத்ரனுக்காகவே ஒருகர்ப்பிணியை விவாகம்பண்ணிக்கொள்வா னாயின் அந்த விஷயத்தில் தனக்குப்பிறந்தவன்தான் புத்ரனென்பதில்லை பரதஶ்ரேஷ்டனே! ஒருவனுடைய மனைவியினிடத்தில் மற் றொருவனுக்குப்பிறந்த புத்ரன் அடையாளங்களாலேயே அறியப்படு கிறான் ஒருவனுடைய உருவத்தை மறைக்கமுடியாது அது பிரத் யக்ஷமாகக் காணப்படுகிறது சில இடங்களில் தான் எடுத்துக்கொள் வதனாலேயே கிருத்ரிமபுத்ரனென்று காண்கிறோம் யுதிஷ்டிர! அவன்

விஷயத்தில் பீஜமும் காரணமன்று, க்ஷேத்திரமும் காரணமன்று'' என்று சொன்னார்.

யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! அபிமானித்து எடுத்துக்கொண்டதி னாலேயே அறியப்படுகிறவனும் வீரியமும் க்ஷேத்திரமும் காரண மாகக் காணப்படாமலிருப்பவனுமாகிய க்ருதரிமபுத்ரன் எப்படிப்பட்ட வன்?'' என்று கேட்டார் பீஷ்மர், "தாய் தந்தையர்களால் வழியில் போட்டுவிடப்பட்ட பிள்ளையை ஒருவன் வளர்க்க, அவன் தாய் தந் தைகள் இன்னாரென்று தெரியாமலுமிருக்குமாயின், அவன் வளர்ப்பவ னுக்குக் கிருதரிமபுத்ரனாகிறான் யஜமானனில்லாத சொத்துக்கு அது யாருடைய அனுபவத்தில் இருப்பதாகக் காணப்படுகிறதோ அவன் தானே அதிகாரி? எந்த வர்ணத்தான் அந்தப் புத்ரனை வளர்க்கிறானோ அந்த வர்ணத்தானாகவே அந்தப்புத்ரனாகிறான்'' என்று சொன்னார்.

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! அவனுக்கு உபநயன முதலிய ஸம்ஸ் காரங்களை எப்படிச் செய்யவேண்டும்? அவனுக்குக் கன்னிகாதானம் செய்வதெப்படி? அதனை எனக்குச்சொல்லும்'' என்று கேட்க, பீஷ் மர் சொல்லலானார் "வளர்ப்பவன் தன்னைப்போலவே அவனுக்கு ஸம்ஸ்காரம்செய்யவேண்டும் தாய்தந்தைகளால் விடப்பட்டவன் தன் யஜமானனுடைய வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவனேயாகிறான் தாமந்தவரூத வனே! யுதிஷ்டிரனே! ஆதலால், போஷிப்பவனுடைய கோத்திரத் தில் பிறந்தவனுக்குச்செய்யும் ஸம்ஸ்காரத்தையே அவனுக்குச் செய்ய வேண்டும் அந்த வர்ணத்துக்கன்னிகையையே அவனுக்குக்கொடுக்க வேண்டும் மாதாவின்வர்ணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தால் உபநயன ஸம்ஸ்காரம்செய்வதற்குஅவள்வர்ணமும் கோத்திரமுமேயாகும் கானீ னனும் ஸஹோடனும் பாவத்தினால்வந்த புத்ரர்களென்றே அறிய வேண்டும் அவர்களுக்கும் ஸரியான புத்ரர்களுக்குப்போலவே உப நயன முதலான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம். பிராம்மணர் முதலானவர் க்ஷேத்திரஜனாயினும் அபஸதனாயினும் ஸஹோடனாயினும் அந்தப்புத்ரர்களுக்கும் தங்களுக்குரிய ஸம்ஸ்காரங் களையே செய்யவேண்டும் [1]தர்மசாஸ்திரங்களில் வர்ணங்களைப்பற்றி இந்த நிச்சயந்தான் காணப்படுகிறது இவற்றையெல்லாம் உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?'' என்று சொன்னார்.

---

1 அதிக பாடமான அரை சுலோகம் விடப்பட்டது.

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஹவாஸஸ்நேஹத்தைப்பற்றிய ச்யவனர் கதை)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பார்ப்பதனாலும் கூடவஸிப்பதனாலும் உண்டாகும் ஸ்நேகம் எவ்வகையென்பதையும் கோக்களின் பெரிய மகிமையையும்பற்றி எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவனே! ஆ! ஆ! நஹுஷனுக்கும் ச்யவனமகரிஷிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணத்தைப்பற்றிய ஒரு பூர்வகதையை உனக்குச்சொல்வேன். பரதஸ்ரேஷ்டனே! முற்காலத்தில் பெருவிரதத்தவரான ச்யவனமகரிஷி நீருக்குள் வஸித்துக்கொண்டு பெருந்தவம் செய்யத்தொடங்கினார். அம்முனிவர் கர்வத்தையும் கோபத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் துயரத்தையும் ஒழிந்து பன்னிரண்டு வருஷகாலம் ஜலத்தில் வஸித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்தார். ஜலசரங்களான பிராணிகளெல்லாவற்றிற்கும் சந்திரன்போல் இனிய அம்மகரிஷி எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் உண்மையான பெரிய நம்பிக்கையை வைத்தார்; ஸ்நானம் செய்தும் தேவதைகளை நமஸ்கரித்தும் கங்கை யமுனையிரண்டும் சேருமிடத்தில் கட்டைபோல் ஜலத்தில் முழுகியிருந்தார். காற்றின் வேகம்போல் மிக்கப்பயங்கரமும் அச்சத்தைத்தரும் ஒலியுள்ளவையுமான கங்கையமுனாநதிகளின் வேகத்தைத் தலையினால் தாங்கினார். கங்கையும் யமுனையும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் தடாகங்களும் அம்முனிவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்தன; அவரைத் துன்பப்படுத்தவில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டனே! சிறந்த ஞானமுள்ள அம்மகாமுனிவர் மரம்போல் நீருக்குள் படுத்தார். பிறகு, நேராகநின்றார். அவர் ஜலத்தில் வஸிக்கும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் காட்சிக்கினியவராயிருந்தார். அப்பொழுது மீன்கள் மனங்களித்து அவரை முகர்ந்தன. அவருக்கு அந்த ஜலவாஸத்திலேயே பெருங்காலம் கடந்துபோயிற்று. சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவனே! பிறகு, ஒருநாள் ஒருவேளையில் மீன்பிடித்து ஜீவிப்பவர்கள் வலைகளைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திற்கு வந்தனர். தேகப்பயிற்சியுள்ளவர்களும் பலமும் பராக்கிரமமுமுள்ளவர்களும் தண்ணீரில் நடப்பவர்களும் வலைவேலையில் தவறாதவர்களுமாகிய செம்படவர் அனேகர் அவ்விடத்தில் மீன்பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு அங்கே வந்தனர். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அவர்கள்

புதுககயிறுகளினுல பினனபபடட உறுதியானவலையைப போட
னா, பிறகு, மசசஙகளைத தூககியிழுததனா அபபோது மசச
களை விருமபின அநதசசெமபடவாகள அனேக உபாயஙகளின
கஙகையமுனைகளின ஜலததை வலையினுல மூடிவிடடனா புதுககயி
களினுற பினனபபடடதும அநத ஜலததிறகுப போதுமான அக
மும நீளமுமுளளதுமான அவாகளினவலை முழுதுமபாவிறறு பிற
அவாகளனைவரும ஜலததிலிழிநது மிகபபெரியதும வலியதுமா
அநதவலையை நனருக முறுககி இழுததனா அவாகள சிறிதுமப
படாதவாகளாகவும உறசாகமுளளவாகளாகவும ஒருவரால ஒரு
தாஙகபபடடவாகளாகவும அஙகுளள மசசஙகளையும மறறுமுள
ஜலஜநதுககளையும கூடடியிழுததனா மகாராஜனே! அபபடியே ம
சஙகளால சூழபபடட பருகுவமசபுதரரான சயவனரையும தறசெ
லாக வலையினுல இழுததனா ஆறறினபாசிகள உடமபெலலா
ஒடடிககொணடவரும [1] செமபடடைநிறமான மீசையையும ஜடை
யையுமதரிததவரும தேகததில கிளிஞசிலகள நகஙகளபோல ஒடடி
கொணடிருபபதனுல விசிதரமான பனறிமுடகள பதிததிருபப
போனறவருமாக வலையினுல வெளியில எடுககபபடடவரும வேத
களில கரைகணடவருமான அநத முனிவரைககணடபோதே அநத
செமபடவாகளனைவரும கைகூபபித தலைவணஙகித தரையிலவிழுந
னா விசனததினுலும பயததினுலும வலையையிழுததததனுலும தரை
யிலவநததனுலும மீனகள இறநதுபோயின மீனகள வதமசெயய
படடதைககணட அமமுனிவா தயைமேறகொணடு அடிககடி பெ
ருமூசசெறிநதுகொணடிருநதனா செமபடவாகள, 'மகாமுனிவரே
நாஙகள தெரியாமற செயதபாவததிறகு எஙகளமேலனுககிரகம செ
யககடவீா நாஙகள உமககு எனனவிருபபததைச செயயககட
வோம? அதை எஙகளுககுக கடடளையிடும' எனறு வேணடினா
இவவாறு அவாகளால சொலலபபடட மீனகளின நடுவிலிருநத சயவ
னா, 'இபபோது எனனுடைய முககியமான விருபபததை நீஙக
ளூககததுடன கேளுஙகள உயிாவிடுவதையோ வலையிலிருநது வி
படுவதையோ இமமசசஙகளோடு கூடததான நான அனுபவிபபேன
கூட இருநத சினேகததினுல ஜலததிலவசிதத மசசஙகளை விட நான
துணியவிலலை' எனறுசொனனா அவரால இவவாறு சொலல
படட அநதச செமபடவாகளனைவரும பயததினுல மிகவும் நடுக
மடைநது முகஙகருகி நகுஷனுககு அதைத தெரிவிததனா.

---

1 'ஹரி' எனபதும மூலம, பசசையெனறுஙகொளளலாம

எணபததாருவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனா கதைத் தொடர்ச்சி)

அநத சயவனா அவவாறு இருபபதைககேடடநருஷன, அமைச
களோடும புரோகிதாகளோடும அவரிருககுமிடததிறகு விரைவா
சென்றன அவவரசன சாஸதிரபபடி சுததியைசசெயதுகொணடு
ர்தமாவானசயவனருககுக கைகூபபிவணஙகித தனனைத தெரிவித
கொணடான அரசனே! அநத அரசனுடைய புரோஹிதா விரதந
வருதவரும தேவதையைபபோனறவரும மகாதமாவுமானசயவன
ரப பூஜிததா நருஷன, 'மகிமைபொருநதிய பிராமமணோதத
ரே! உமககு எநதவிருபபததை நான செயயககடவேன? அதை
னககுக கடடளையிடும அது செயறகரிய எதுவாயிருநதாலும
செயவேன' எனறு கேடடான அதறகு, சயவனா, 'மசசஙகளால
விக்கும செமபடவாகள மிககவருததபபடடிருககினறனா அவாக
நககு மசசஙகள விறகுமவிலைகளுடன எனககும விலைகொடு' எனறு
சானனா நருஷன, 'புரோகிதரே! இநதப பகவானுககு விலையாக
யிரமபொன செமபடவாகளுககுக கொடுககவேணடும, அலலது,
நதசயவனமகரிஷி எனனசொலலுகிறா?' எனறுசொனனன சய
னா, 'அரசனே! தனவிலையைத தானசொலலலாகாது அதை
லகம சிலாகிககாது எனககு ஆதமஸதுதியைசசெயயவும இஷட
லலை ஆதலால, ஆயிரமபொனனுககுத தகுதியுளளவனலலே
னனபதைமடடும நான சொலவேன, அலலது, நீ எனன நினைககி
ய? எனககுச சரியானவிலையைககொடு, உனபுததியினால நிசசயம
சய' எனறுசொனனா நருஷன, புரோகிதரைபபாாதது, 'பிராம
ணரே! செமபடவாகளுககு நூறாயிரமபொனகொடும, அது இந
பபகவானுககு விலையாகுமா? அலலது, நீா வேறு எனன நினைககி
ா?' எனறுகேடடான சயவனா, 'ராஜசிரேஷடனே! நூறாயிரம
பொனகளுககு நான ஈடாகமாடடேன சரிவிலை கொடுககவேண
ம, மநதிரிகளுடன கலநது ஆலோசிககககடவாய' எனறு சொன
ா நருஷன, 'புரோகிதரே! கோடிபபொன விலையாகச செமபட
ாகளுககுககொடும அதுவும விலையாகாவிடின இனனும அதிக
ாகவுங கொடுககலாம்' எனறு சொனனன சயவனா, 'சிறநதபாாக

கிரமமுளள அரசனே ! கோடிககும அதறகு மேறபடடதறகும நா
தகுநதவனலலேன எனககுததகுதியான விலையைக கொடுககவே
டும பிராமமணாகளுடன 'ஆலோசிபபாயாக' என்று சொன்னு
நகுஷன, புரோகிதரைபபாாதது, 'பிராமமணரே ! பாதிராஜயததைய
வது முழுராஜயததையுமாவது செமபடவாகளுககுக கொடுககலா
இது ஸரியெனறு நான நினைககிறேன நீா வேறு எதாவது நினைக
நீரா ?' எனறு கேடடான சயவனா, 'வேநதனே ! பாதிராஜயதை
யும முழுராஜயததையும (எனககேறற) விலையாகக நான தகுநத
னலலேன ஸரியானவிலை கொடுககபபடவேணடும ரிஷிகளுட
கூட ஆலோசிககககடவாய' எனறு சொனனுா மகரிஷியின சொ
லைககேடடுத துயரததினுல மனங்குனறினநகுஷன மநதிரிகளோடு
புரோகிதரோடுஙகூடச சிநதிததான அபபோது, காடடிலஸஞ
ரிபபவரும கிழஙகுகளையும கனிகளையுமஉணபவரும பசுவினவயி
றிற பிறநதவருமாகிய வேறு ஒரு முனிவா நகுஷன சமீபததிலிருந
கொணடிருநதாா அநதபபிராமமணோததமா அநத வேநதனை வி
தது, 'அநதசயவனா உடனே திருபதியடையுமபடி நான செ
வேன நான வேடிககையிலுஙகூடப பொயபேசேன மறறபபோ
எது ? உனககு நான எதைசசொலவேனே அதை நீ ஆகேஷபியாம
செயயவேணடும' எனறு சொனனுா நகுஷன, 'மகரிஷியே ! எ
லாநதெரிநதநீா இநதபபருகுவமசததுமகரிஷிககுத தகுநதவிலையை
சொலலககடவீா, எனனையும எனதேசததையும எனகுலததையு
காபபாறறுவீராக இநதபபகவான கோபிததாராயின மூவுலகஙகளை
யும அழிததுவிடுவாா தவமிலலாமல கைவனமையையே ஆதாரமா
வுடைய எனனெருவனை அழிபபது எவவளவு ? அமைசசரோடுமரி
ஷிகளுககளோடும ஆழமான நீரில மூழகிபபோன எனககுநீா தெபபம
ககககடவீா, விலையை நிசசயபபடுததும' எனறு கேடடான கோ
வயிடததிறபிறநதவரும சிறநததவவனமையுளளவருமாகிய அமமுனி
வா நகுஷனசொலலைககேடடு, நகுஷனும அவனமநதிரிகளனைவரு
மகிழுமபடி, அவவரசனுககுச சொலலலானுா 'பிராமமணாகுலமு
கோககுலமும ஒனறே இரணடாகப பகுககபபடடிருககினறன ஒ
குலததில மநதிரஙகளும மறறொருகுலததில நெயமுதலிய ஹோமத
திரவியஙகளுமிருககினறன புருஷஶ்ரேஷடனுன மகாராஜனே
வாணஙகளிறசிறநதவரான பிராமமணாகளுககும கோககளுககு
விலையிலலை ஆதலால, கோவை விலையாக எறபடுததலாம' எனறு

ாமராஜனே! நகுஷன் அம்மகரிஷியின் சொல்லைக்கேட்ட பிறகு, மந்
ரிகளோடும் புரோகிதர்களோடும் மிகழ்கிழவுறறு, பருகுபுத்ரரும்
க்கிரமான் தவமுள்ளவருமான சயவனரிடத்திற்சென்று சொல்லின
லயே அவர் ஸந்தோஷப்படும்படி, 'ஓ! பார்க்கவரே! பிரம்ம
ஷியே! நீர் கோவினால் கிரயத்திற்கு வாங்கப்பட்டீர், எழுந்திரும்,
ழுந்திரும் தாமிஷ்டரிற்சிறந்தவரே! உமக்கு இது விலையென்று
ானினைக்கிறேன்' என்றுசொன்னான். சயவனர், 'அரசர்க்கரசே!
தோ எழுந்திருக்கிறேன் குற்றமற்றவனே! நான் உன்னால் ஸரி
ானவிலைக்கு வாங்கப்பெற்றேன் தாமந்தவறுதவனே! இவ்வுலகத்
ில கோக்களுக்கொப்பானதனம் ஒன்றையும் நான் பார்க்கவில்லை
ீரனான அரசனே! கோக்களை வாயினாற்சொல்வதும் காதினாற்கேட்
்தும் கண்ணாலப்பார்ப்பதும் தானஞ்செய்வதும் எல்லாப்பாவங்களை
ம்போக்கி க்ஷேமங்களைத்தருவதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. கோக்
ளதாம் எப்போதும் லக்ஷ்மிக்கு ஆதாரமானவை. கோக்களினிடம்
ாவமில்லை. மனிதர்களுக்கு எப்போதும் அன்னமும் தேவர்களுக்
்குச்சிறந்த ஹவிஸும் கோக்களே. ஹோமமும் யாகமும் எப்போ
ும் கோக்களைப்பொறுத்திருக்கின்றன. யாகத்தை நடத்துகின்றவை
ளும் கோக்களே. யாகத்தின்பயனும் கோக்களே. தேவலோகத்
ின் அழிவில்லாத ஸ்வர்க்கஸுகமாகிய அமிருதத்தைப்பெருக்கு
ின்றவையும் வகிக்கின்றவையும் கோக்களே. இவை அமிருதத்திற்கு
ஆதாரமாயிருப்பதனால்தான் எல்லாலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்
படுகின்றன. இப்பூமியில் கோக்கள் ஒளியிலும் உருவத்திலும்
பாவத்தையெரிக்கின்ற அக்நியைப்போன்றவை. மனிதர்களுக்
குக் கோக்களே மிகப்பெரியமகிமை ஸுகத்தைக்கொடுப்பவையும்
அவையே. பசுக்கூட்டம் எந்தஇடத்தில் அச்சமின்றிப் படுத்து மூச்சு
விடுகிறதோ அந்தத்தேசத்தையே விளங்கச்செய்கிறது, அந்தத்
தேசத்தின்பாவத்தைப் போக்குகிறது. பசுக்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குப்
படிகள். அவை ஸ்வர்க்கத்திலும் பூஜிக்கப்படுகின்றன. கோக்க
ளினத்தவற்றையெல்லாம் கறக்கும்தேவதைகள். அவற்றிற்குமேல்
சிறந்தது மற்றொன்றுமில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டனான நகுஷனே! கோக்
களிடத்திலுள்ள இந்தமகிமையை நான் உனக்குச் சொன்னேன். இஃது
அவற்றின்சிறப்பில் சிறுபான்மைச்சொன்னது, முழுவதும்சொல்லமுடி
யாது' என்றுசொன்னார். செம்படவர்கள், 'முனிவரே! எங்களைப்
பார்த்தும் எங்களுடன் பேசியுமிருக்கிறீர். ஸாதுக்களுக்கு ஏழு
சொற்களில் ஸ்நேகம் உண்டாகிறது. பிரபுவே! எங்களுக்கு அனு

கிரகமசெயவீராக தாமாதமாவே! ஹவிஸ்ஸகளெல்லாவறறையு
அகனி புசிபபதுளபபடியோ அபபடியே நீரும (எலலாவறறையு
எரிககும) சக்தியுளள புருஷவடிவமான அகனியாயிருககிறீா' வி
வானே! உஙகளை நாஙகள நமஸகரிததுப பிராாததிககிறோம ' எ
களை அனுககிரகிபபதறகாக இநதககோவை எஙகளிடம நீஙகள வா
ஙகிககொளளவேணடும காபபாறறததிறமையோடு கரைகடநத ஆப
தில காபபாறறுகிறவாகளுககு எனனபலனோ அது உமககுத்தெரியு
இபபோது எஙகளுககு நரகததிறகு நீாதாம சரணம' எனறுவேண
டினா அதறகு, சயவனா, 'ஏழைரிஷி பாாவையிலவிஷமுள்ள
ஸாபபமஇவாகளினகணகள, ஜவலிககுமஅகநி உலாநதவிறகையெரி
பபதுபோல, மனிதனை அடியோடு எரிததுவிடும செமபடவாகளே
உஙகளிடததில பசுவைப பெறறுககொளளுகிறேன உடனே நீ
கள பாவததைவிடடு வலையிலைலஎடுககபபடட மீனகளுடனகூ
ஸவாககததிறகுச செலலுஙகள' எனறுசொனனா பரிசுததஆ
மாவான அமமகரிஷியினமகிமையினால அவா சொனனஉடனே அ
ததசெமபடவாகள மசசஙகளுடன ஸவாககததிறகுசசெனறனா பர
பஸரேஷடனே! அபபோது செமபடவாகளும ஸவாககமேறுவதை
கணடு நகுஷராஜன வியநதுநினறான பிறகு, கோவுககுபபிறநதமுனி
ரும பருகுபஸரேஷடரான சயவனரும நகுஷராஜனுககுத தககஇரண
வாஙகள அளிபபதாகக கேடடனா பரதபஸரேஷடனே! அபபோ
பூமியை ஆளுகிற இநதிரனையொததவனும மஹாவீரனுமான நகு
மகாராஜன ஸநதோஷமடைநது, 'அனுககிரகமேபெரிது' என
சொலலித தாமததிலநிலைகுலையாமலிருபபதையே வரமாக அவரிட
பெறறுககொணடான அவாகளால, 'அபபடியேஆகடடும' என
சொலலபபெறறு அவவிரணடுரிஷிகளையும அனபுடன பூசிததான
பிறகு, சயவனா தவதீக்ஷையைமுடிததுககொணடு தமஆஸரமததி
குச சென்றா சிறநதமகிமையுளள [1] கவிஜரெனனும‌முனிவரும த
ஆஸரமததிறகுச சென்றா அரசனே! செமபடவாகளும் அநதம
சஙகளும ஸவாககததிறகுசசெனறனா நகுஷனும வரமபெறறு
கொணடு தனநகரததில பிரவேசிததான அபபா! யுதிஷடிரா! பாா
பதனுலும கூடவஸிபபதனுலும ஸநேகமுணடாவதைபபறறியும பசு
களினமகிமையைப்பறறியும நீ எனனைககேடடதறகுத தாமததிலு
டையநிசசயததுககாக இநதசசரிததிரததை உனககுசசொனனேன
வீரனே! இனனும எனனசொலலவேணடும்? உனமனததில என
இருககிறது?" எனறா

---

1 கோவினிடம பிறநதவா

எணபததேழாவது அதயாயம.

தானதா்மபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமவிசுவாமித்ரஜனன விஷயமான ச்யவனர் குசிகனிடம் வஸித்த கதை)

யுதிஷ்டிரா, “பேரறிவுள்ளவரே! கடனுககொபபானவரே! காவீரரே! எனககு இனனுமொரு மிகபபெரிய ஸநதேகமிருககிறது; துதைக கேளும கேடடபின, எனககு விரிததுரைககக கடவீா ரபுவே! தாமிஷடரிறசிறநதவராகிய பரசுராமரைககுறிதது எனககு மிகக ஆசசரியமிருககிறது அதை எனககு உரைககக கடவீா பிரமம தஜஸின பலன மிக சிரமமின இநத சயவனாமுதலானவரிடததில றுதியானபராககரமமுளள இநதப பரசுராமா எபபடி உணடானா? ரமமரிஷிகள வமசததிறபிறநத பரசுராமா க்ஷததிரியச செயகை ளளவரானது எபபடி? அரசரே! ஆதலால், இவருடைய வர ாறறை முழுதும சொலலககடவீா விசுவாமிததிரரும க்ஷததிரிய மசததிற பிறநது பிராமமணரானது எபபடி? புருஷ ஶரேஷடரே! ரசுராமா விசுவாமிததிரா இவவிரணடு மகாதமாககளின மகிமையும மிகப பெரிதாகவனறோ இருநதது ஆ! ஆ! மிகத தெரிநதவரே! இநதக குறறம சயவனாகுசிகா இவாகளின புதராகளைத தாணடிப பேராகளுககு வநததேன? இதை எனககுத தெளிவாக உரைககக கடவீா” எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

‘பாரதனே! இநத விஷயததில சயவனருககும குசிகனுககும நடநத ஸமபாஷணையாகிய ஒரு புராதன சரிததிரததைக கூறுகினற னா முனனா, தவததையே தனமாகவுடையவரும ரிஷிஶரேஷடரும பருகுபுதரரும சிறநதஞானமுளளவருமான சயவனா தமவமசததில இநதககுறறம நேரிடபபோவதை முனனமே அறிநது குணதோஷங களின பலாபலனகளை யெலலாம மனததில நிசசயம செயதுகொணடு குசிகவமசததை முழுதும எரிககககருதி அநதக குசிகனிடம சென்று குறறமறறவனே! எனககு உனனுடன கூடவஸிபபதறகு விருப முணடா யிருககிறது’ எனறுசொனனா அதறகுக குசிகன, ‘பகவ னே! இவவுலகததில தெரிநதவாகள சோநது ஒரு தாமததை அனுஷடிககினறனா. அதைததான கனனிகாதானமசெய்யுமபோதெ லாம தெரிநதவாகள சொல்லுவது தபோதனரே! தாமமாககமான அநதககாரியம வெகுநாளாக விடடுபபோயிறறு அதைநானசெயவேண

அதறகு நீஙகள அனுமதி கொடுகக வேணடும' எனறு சொனனன
உடனே, சயவனமஹா முனிவருககு ஆசனததை எடுததுககொண
மனைவியுடன அவரிருககுமிடததிறகு வநதான அரசன பாததிரத
எடுததுககொணடு அவருககுப பாதயததைக கொடுததான, அ
மகாதமாவுக்கு எலலா உபசாரஙகளையும செயதான பிறகு, மகாதம
வும நியமநதவறுதவனுமான அநத அரசன சாஸதிரபபடி மதுபா
ககதை சயவனருககு ஆதரததுடன கொடுததான அநதப பிரா
மணருககு அவவாறு பூஜை செயதபிறகு மறுபடியும அவரை
பாரதது, 'ஓ! பகவானே! நாஙகளிருவரும உமககுடபடடவாகள
நாஙகள எனன செயயக கடவோம? சொலலும கடுநதவமுள
வரே! ராஜயம தனம பசுககள யாகஙகள தானஙகள இனனும என
வேணடுமானாலும சொலலும உமககு எலலாவறறையும கொடுக
றேன இநத அரணமனையும இநத ராஜயமும இநத ஸிமமாஸனமு
உமமுடையவை நீா தாம அரசா, பூமியை ஆளும நான என மனை
யுடன கூட உமககுடபடட ஊழியன' எனறு சொனனன அவன
இநதச சொலலைச சொனனபோது, பருகுபுதராானசயவனா மிகுந
சநதோஷமடைநது குசிகனைப பாாதது, 'வேநதே! ராஜயததைய
தனததையும பெணகளையும கோககளையும தேசஙகளையும யாகதை
யும நான விருமபவிலலை நான சொலவதைக கேடகவேணடும நான
ஒரு தவம செயய ஆரமபிககப போகிறேன உஙகளிருவருககு
இஷடமா யிருநதால நீஙகளிருவரும மனவேறுபாடினறி ஜாகரதை
யோடு எனககுப பணிவிடை செயயவேணடும' எனறு கேடடா
பாரதனே! அவா இவவாறு சொனனவுடன, அநத அரசனும அரசி
யும களிபபடைநது, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு அநத ரிஷிககு
மறுமொழி கூறினா உடனே, குசிகன மனக களிப்புடன அவரைத
தன வீடடில சிறநத இடததிறகு அழைததுக கொணடு போனன
அழகான இடததை அவருககுக காணபிததான 'தபோதனரே! ப
வானனே உஙகளுககு இது சயனம இதில இஷடபபடி இருககலாம
உமககு ஸநதோஷததை உணடுபணணுவதறகு நாஙகளிருவரு
முயலவோம' எனறு சொனனன இபபடி அவாகள மூவரும ஸம
பாஷணை செயது கொணடிருககையில, சூரியாஸதமனமாயிறறு
உடனே, ரிஷி அனன பானஙகளைக கொண்டுவருமபடி கடடளை
யிடடாா. பிறகு, குசிகராஜன வணஙகி, 'எவவகையான அன
னம உமககு விருபபம? எதை நான கொணடுவரலாம?' எனறு
கேடடான. பாரதனே! அபபோது, அமமுனிவா, மிகக மகிழசசி

ன அரசனைப்பார்த்து, 'உன்னுடைய செல்வத்திற்குத்தகுந்த
காரத்தைக் கொடு' என்றுசொன்னார் அவ்வரசன் அவர்சொல்லைக்
ாண்டாடி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றுசொன்னான் மன்னவ!
ானியலப்புகழுத்தக்க ஆகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்தான் பிர
ேவ! தாமங்தெரிந்தவரான அந்தச்யவனபகவான் புசித்தபிறகு,
ரசன் அரசியிருவரையும்பார்த்து, எனக்கு நித்திரை வருகிறது
ூது, நான் படுக்கவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னார் பகவானாகிய
ந்தரிஷிஸ்ரேஷ்டர் உடனே படுக்கையறைக்குச்சென்று படுத்தார்
ரசன் தன்மனைவியுடன் நின்றுகொண்டிருந்தான் அந்தச்யவனர்,
ான் தூங்கும்பொழுது எழுப்பக்கூடாது, நீங்களிருவரும் இரவில்
ாவிழித்துக்கொண்டு என்கால்களைப் பிடிக்கவேண்டும்' என்று
ானார் தாமங்தெரிந்த குசிகன் ஆக்ஷேபியாமல், 'அப்படியே
கட்டும்' என்றுசொன்னான் அவர்களிருவரும் இரவுகழிந்த
பாதும் அவரை எழுப்பாமலிருந்தனர் மகாராஜனே! அப்போது,
ந்தவஸ்திரீபுருஷர்களிருவரும் அம்மகரிஷியின்கட்டளையிட்டபடி ஜாக
தையாக அவருக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனர் அந்த
ிமைபொருந்திய பிராமணர் அவ்வாறு அரசனுக்குக்கட்டளை
ட்ட பிறகு, ஒருபக்கமாக இருபத்தொருநாள் தூங்கினார் கௌர
ேனே! சயவனரை ஸந்தோஷப்படுத்துவதில் ஊக்கமுள்ள அவ்வர
ன் மனைவியுடன் ஆகாரமில்லாமல் ஸந்தோஷமாக அவருக்குப் பணி
டைசெய்துகொண்டிருந்தான் அந்தச்யவனமுனிவர் தாமேஎழுந்
ர் அந்தச்சிறந்ததவமுள்ளவர் ஒன்றுஞ்சொல்லாமலே இருக்கத்தி
ின்று வெளியிற்சென்றார் அவ்வரசன் அரசியிருவரும் பசியினு
ும் ்களைப்பினுலும் வருந்தினவர்களாகவே அம்முனிவரைப் பின்
ென்றனர் அம்முனிஸ்ரேஷ்டர் அவ்விருவரையும் பார்க்கவேயில்லை
ரஜாக்கரரே! அந்தப்பருகுகுலஸ்ரேஷ்டர் அரசன் அரசி இருவரும்
ார்த்திருக்கும்போதே அந்தர்த்தானமாயினார் பிறகு, அரசன்
ரையில் விழுந்தான் பிறகு, சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் மூர்ச்சை
ளிந்து அரசன் மறுபடியும் தன் தேவியுடன் அம்மகரிஷியைத்
ேடஆரம்பித்தான்" என்றார்

எணபததெட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம்வஸித்த கதைத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! அநதபபிராமணா அநதாததா மானபோது, அவவரசனும சிறநதபாககியவதியான அவனமனைவியு என்னசெயதனா? அதனை எனக்குச சொலலும" எனறுகேட பீஷமா சொலலலானா

"அவவரசன அநதரிஷியைககாணுமல மனைவியுடனகூட களைதது வெட்கி மதிமயஙகித திருமபினன. அவவரசன நகரததினு பிரவேசிததபின துககததுடன அநதசயவனருடைய செயகையை நினைதது ஒனறும பேசாமலிருநதான, ஓயநதமனததோடு அரக மனைககுள பிரவேசிததான, அநதசயவனா அதேபடுககையில படு திருககககணடான அநதரிஷியைககணடு அநதபபுதுமையைநினைதத அரசனஅரசி இருவரும திகைததுநினறனா அவரைககணடவுட அவவிருவரும களைபபுநதீாநதவராயினா உடனே, இருவரு அவரிருககுமிடமசெனறு தநதமிடததிலிருநது அவாகாலகளை பிடிததனா சிறநதசகதியுளள அமமகாமுனிவா மறுபடியும அ வளவுகாலம மறறொருபககமாகப படுததுத தூஙகி விழிதது கொணடார. அவரிடததில பயமுளள அவவிருவரும சிறிதும ம வேறுபாட்டை அடையவிலலை பாரதனே! அரசனே! கணவிழிதது கொணட அமமுனிவா, அரசன அரசியிருவரையுமபாாதது, 'நான ஸநானமசெய்யபபோகிறேன எனககு எணணெயிடவேணடும என்று சொனனா பசியினுலும களைபபினுலும ஓயநதுபோன அ விருவரும; 'ஆகட்டும' எனறுசொலலி, சதபாகமெனனும விலை பெறறதைலததோடு அவரிடம வநதனா ஸுகமாக உடகாாநதிரு கும. ரிஷிககு அவாகள மௌனமாக அநததைலததைத தேயத னா மிகசசிறநததவமுளளபாாககவா போதுமெனறுசொலலவிலலை அவாகள மனம வெறுககாமலிருபபதைக கணடபோது, அஙகிருநது எழுநது ஸநானசாலையுள விரைவாகப பிரவேசிததாா அஙகே அரச னுககுரிய ஸநானககருவிகள வைககபபட்டேயிருநதன அவறறை யெலலாம அஙகீகரியாமல அரசன பாாததிருககுமபோதே அமமுனி வா திருமபவும அஙகேயே அநதாததானமாயினா பாதஸரேஷ டனே! அபபோதும அநதஅரசனஅரசியிருவரும வெறுபபையடைய

வயிலலை கௌரவனே! பிறகு, அநத ஸமாததரான சயவனபக
ரன ஸநானமசெயதவராக ஸிமமாஸனததிலிருநது குசிகனுககும
வனமனைவிககும காணப்படடாா குசிகராஜன தனபாரியையுடன
கடலாசசியுறறு மனககலககமினறி வணஙகி அனனமஸிததமா
ருககிறதெனறு அமமுனிவருககுத தெரிவிததான முனிவா,
காணடுவரலாம' எனறு அவவரசனுககுச சொனனா அவவர
ன மனைவியுடனகூட அவவனனததைக கொணடுவநதான. பல
கைமாமஸபாகஙகளையும பறபலகறிகாயகளையும பாகுகளையும மாப
ணடஙகளையும இனியபாகஙகளையும, [1] ரஸாலையையும அபபஙகளை
ம அறுசுவைகளோடுகூடிய பலவகைமோதகஙகளையும பலவகைச
வைகளையும ரிஷிகளபுசிககும காடடு ஆகாரஙகளையும அரசாகள
சிககும மறறுமபலஉணவுகளையும பலவகைககனிகளையும இலந
தபபழததையும புஙகமபழததையும [2] காசமரியமும, [3] பலலாதக
மம, கனிகளும, கிருகஸதாகள உணணததககவையும வானபரஸதா
ள உணணததககவையுமான எலலாவகை ஆகாரஙகளையும ரிஷியின
ாபததிறகுபபயநது வேநதன வருவிததான அவையெலலாம சய
னமகரிஷியின முனனிலையில வைககபபடடன பிறகு, அநதசய
னமுனிவா அவையனைததையும படுககையையும ஆஸனததையும
பாஜனபாததிரஙகளையும சோததுச சிறநத வஸதிரஙகளினல மூடி
லலாவறறையும எரிததுவிடடாா மிககசசிறநதஉறுதியுளள அவ
ரசன அரசியிருவரும அதறகுஙகோபிககவிலலை அவாகள பாாததிரு
கையிலேயே மறுபடியும அவா அநதாததானமாயினா அநத
ாஜரிஷி மனைவியுடன முனபோலவே அவவிரவெலலாம முகமலா
சியோடு மௌனமாக இருநதான, கோபததிறகுடபடவிலலை அநத
ரசனுடைய அரணமனையில பலவகையான அனனஙகள எககால
மும சமைககபபடடிருநதன, சிறநதபடுககைகளும ஜலமநிரமபின
ஸநானகடஙகளும பலவகைஉடைகளும எககாலமும ஸிததப
படுததபபடடிருநதன அதனால, சயவனருககுக குறறமபாாககமுடி
யாமறபோயிறறு அநதப பிரமமரிஷியானவா, மறுபடியும குசிக
ராஜனைபபாாதது, 'எனனைததேரிலேறறி உனபாரியையும நீயும நான
சொலலுமிடததிறகு விரைவாக இழுததுககொணடுபோஙகள' எனறு
சொனனா அரசன, ஒனறுஞசிநதியாமல தபோனததைபபாாதது,

1 புளிபபுததயிா, கறகணடு, நெய, தேன, மிளகு, சுககு, பசசைககாப்
பூரம இவறறைசசோததுசசெயயும ஒருபாகு, பீமஸேனனசெயது கிருஷ
ணன அமுதுசெயததாகப பாகசாஸதிரததில சொலலபபடடிருககிறது
2 பெருஙகுமிழமபழம. 3 சேஙகொடடை.

'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொலலி, 'பகவானே! வேடிக்கை
தேரிருககலாமா? சணடைததேரிருககலாமா?' எனறு கேடடா
வேநதனுல ஸநதோஷததுடன இவவாறுகேடகபபடட அநதசயவ
முனிவா ஸநதோஷமடைநது பகைவாகளை வெலலுபவனுகிய ம
னனைபபாாதது, 'வில, கொடி, சகதிகள, பொனதடிகள, கதைக
கததிகள, அனேகம சிறநதஅமபுகள இவறறேடுகூடச சலஙகைக
ளொலிபபதும தோரணஙகள கடடபபடடதுமாகிய யுததததிறகு
தெனறு நீ நினைததநேரை உடனேகொணடுவா' எனறுசொனன
உடனே, அவவரசன, 'அபபடியே' எனறுசொலலிச சிறநததே
அலஙகரிதது நகததடியின இடபபககததில மனைவியையிமித
வலபபககததில தானிருநதுகொணடு மூனறுகழிகள சோநத
முனையில வஜர ஊசிவைககபபடடதுமாகிய சாடடையை அந
தேரில வைததான அரசன இவறறையெலலாம அவவாறுகொடுத
'பகவானே! பருகுபுதரரே! ரதம எஙகேபோகவேணடும? செ
லககடவீா பிரமமரிஷியே! நீாசொலலுமிடததிறகு உமது தே
போகும' எனறுசொனனுன அரசனுல இவவாறு சொலலபபட
சயவனபகவான அவனைபபாாதது, 'இஙகிருநது அடியடியாக மெல
செலலவேணடும எனககுச சிரமமுணடாகாம லிருககுமபடி எ
னிஷடமபோல நீஙகளிருவரும போகவேணடும, மிகவும ஸுகமா
ரததைத இழுககவேணடும ஜனஙகள எலலாரும பாாககககட
வழிபபோசசாயாரையும விலககலாகாது அவாகளுககுத தனத
நான கொடுபபேன வழியில எநதபபிராமமணாகள வேணடி
வறறை எனனிடம கேடடாலும அவாகளுககுத தனஙகள ரததின
கள எலலாவறறையும மிசசமினறி நான கொடுககவேணடும அரசே
இவறறையெலலாம ஆலோசியாமலசெய' எனறுசொனனா அவர
அநதசசொலலைககேடடு, மனனவன, வேலைககாராகளைபபாாதது, 'ரிஷி
எதைசசொனனுலும அதையெல்லாம தடையிலலாமல கொடுக
வேணடும' எனறு கடடளையிடடான பிறகு, அனேக ரதனஙகளு
ஸதிரீகளும தோககுதிரைகளும சாலவைகளும பொனநாணயமு
கடடிபபொனனும மலைகளபோனற சிறநத யானைகளும வேந
னுடைய மநதிரிகளனைவரும அநத ரிஷியைப பினசெனறனா அந
நகரமனைததும துககததுடன, 'ஆ! ஆ!' எனறு கூககுரலிடடது
அரசன அரசியிருவரும சாடடையின கூரான முனையினுல முதுகிலு
கனனத்திலும் வேகமாகக குததபபடடுமனவேறுபாடினறி அவ
இழுததனா ஐமபததினஙகள ஆகாரமிலலாமல பீடிககபபடடு உடம

ிக்கமுற்ற அவவிருவரும மன உறுதியினுல அநதப் பெரியதேரைக்
ஷடடபபடடு இழுததனா மஹாராஜனே! அனேகநதரம அதிகமாகக
ததபபடடு ரததமபெருகிககொணடிருககும அரசன அரசியிருவரும
நத பலாசமரஙகளபோலக காணபபடடனா. அவவிருவரையும
ணடு துயரததினுல மிககககலஙகின படடணததூ ஜனஙகள அவர்
பததிறகுப பயநது அவரை ஒனறுஞசொலலாமலிருநதனா ஜனங
ளெலலாரும இரணடு இரணடுபேராகச சோநது, 'தவததின வன
மையைப பாருஙகள நாம கோபிததிருநதும இமமுனிஶ்ரேஷட
ரக கணணெடுததுப பாாககவுமுடியாமல இருககிரும பரிசுதத
தமாவும பகவானுமான இநதமகரிஷியினமகிமை ஆசசரியமானது
ரசா அவா மனைவி இவவிருவருடைய உறுதியும எபபடிபபடடது!
ருஙகள! சிரமபபடடிருநதும கஷடபபடடு இநதரததததை இழுக
னறனரே! இவாகளிடததில யாதொருவேறுபாடடையும சயவன
னிவரே காணவிலலையே" எனறு பேசிககொணடனா அநத பருகு
ரேஷடராகிய சயவனா அவாகள அவவாறு மனவேறுபாடிலலாம
ருபபதைககணடு குபேரனபோலத திரவியததை அளிததார வேந
ன அதிலும மனமகிழநது அவாகடடளைபபடி செயதான பிறகு,
நதபபகவானன முனிஶ்ரேஷடா அவவரசனிடததில அனபுகூர்ந்து
நதச சிறநததேரிலிருநது இறங்கி அவவரசன அரசி இருவரையும்
டுவிததாா பாரதனே! சயவனா அவாகளிருவரையும விடுவிதத
றகு, அழகும கமபீரமும அனுககிரகமுமுளளவாககினுல, 'உஙகளிரு
ருககும சிறநத வரநதருவேன அதைககேளுஙகள' எனறு முறை
ாகபபேசினுா பரதஶ்ரேஷடனே! முனிஶ்ரேஷடா சாடடைக
காலினுலகுததபபடட மிருதுசரீரமுளள அரசன அரசி இருவரை
ம அமிருததததிறகொபபான தமகரஙகளினுல அனபுடன தடவிக
காடுததாா அபபோது, அவவரசன, 'பாாககவரே! எஙகளிரு
ருககும இபபோது சிரமமிலலை நீா நினைதத அளவில உமது
கிமையினுல களைபபுததீாநதவாகளானேம' எனறு சொனனுன
றகு, சயவனபகவான மகிழநது அவா இருவரையும பாாதது,
ராஜனே! நான வரஙகொடுபபதாக முதலிறசொனனது பொய்
ாகாது இநதப புணணியமான கஙகைககரை அழகான பிரதேசம்
லகாலம இஙகே தவம செயதுகொணடு வஸிபபேன புதரனே!
உன நகரததிறகுச செலலலாம, சிரமததைத தீாததுககொணடு
றுபடியும வரலாம ராஜனே! நீ உனபாரியையுடன நாளைததினம
னனை இவவிடததிறபாாபபாய நீ கோபிககததகாது உனககு

நனனும் வநதிருககிறது உன்மனததிலிருககுமம் விருபபமெலலாம உனககு நிறைவேறும' என்று சொனனா அவரால இவவாறு சொலலபபடட குசிகன மனமகிழநது அமமுனிசரேஷடரைப பாாதது, 'மகானுபாவரே! பகவானே! எனககுக கோபமிலலை நாங களிருவரும உமமால பரிசுததாகளாககபபடடோம, யௌவனப பிராயமும அழகிய தேகமும பலமுமுளளவாகளாய விடடோம, எனககும எனமனைவிககும நீா சாடடையினால உணடாககினபுணகள உடமபிறகாணபபடவிலலை நானும மனைவியும ஸுகமாயிருககிறோம எனது இநதமனைவி அபஸரஸபோனற அழகும சிறநத ஒளியுமுளள வளாயிருபபதைப பாாககிறேன இதறகுமுன இவள இபபடிக காணபபடவிலலை மகரிஷியே! இவையெலலாம உமது அனுககிர ஹததினால உணடானவை உணமையான மகிமையுளள பகவானே! உமமிடததில இது புதுமையனறு', என்னும உணமையான சொலலைச சொனனான குசிகனால இவவாறு சொலலபபடட சயவனா அவனைப பாாதது, 'ராஜனே! நாளைததினம நீ உனபாரியையுடன இஙகுவா' என்று சொனனா அவா இவவாறு சொலலி விடைகொடுகக, ராஜரிஷி அவரை நமஸகரிதது அழகான தேகததுடன தேவேந திரனபோல நகாததிறகுச சென்றான பிறகு, மநதிரிகளும புரோகிதாகளும சேனைததலைவாகளும எலலாககுடிகளும விலைமாதா களுடன அரசனுககு எதிாகொணடு வநதனா அவாகளால சூழப பபடட குசிகராஜன சிறநத ஒளியினால பிரகாசிததுககொணடு வநதி களினால துதிககபபடடு மகிழநது நகாததில பிரவேசிததான சிறநத மகிமையுளள அவவரசன நகரப்பிரவேசம செயதபிறகு காலைககடன களை நிறைவேறறிப புசிதது மனைவியுடனகூட இரவைபபோககினான பிராமமணசரேஷடரால கொடுககபபடட ஒளியோடு கூடிய அழகிய தேகஙகளை அடைநத அவாகளிருவரும சயனததை அடைநது புதி தாக யௌவனமவநது தேவாகளைபபோல மூபபிலலாமலிருபபவா களாக ஒருவரை ஒருவா கணடு உலலாஸமாயிருநதனா பருகுவம சததின கீாததியைப பெருககசசெயபவராகிய சயவனமுனிவா, தமஸங கலபததினால, அவவனததை இநதிரனுடைய நகாததில இலலாததும அனேகரததினஙகளினால அலஙகரிககபபடடதும, செலவம நிரமபின தும அழகியதுமாககசசெயதாா.

ஏணபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம் வஸித்த கதைத் தொடர்ச்சி)

சிறந்த மனமுள்ள அந்த அரசன், பிறகு இரவு முடியும்போது
ந்து காலைக்கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு மனைவியுடன் அவ்
தை நோக்கிச் சென்றான். குசிகராஜன் அவ்விடத்தில் முழுமை
பொன்னாலிருப்பதும் ஆயிரம் ரத்தினத் தூண்கள் நிரம்பினதும்
ா நிர்மாணம் போன்றதுமாகிய ஓர் அரண்மனையையும் அதில் தேவ
கத்திலுள்ள பொருள்களையும் கண்டான். பாரதனே! அவ்வர
வெள்ளிச் சிகரங்களுள்ள மலைகளையும் புஷ்பங்கள் நிரம்பின
மரைக் குளங்களையும் பலவகைச் சித்திரசாலைகளையும் தோரணங்களை
பசும்புல் நிரம்பின பூமியையும் பொன்மேடைகளையும் பூத்திருக்
ஒடுமாமரங்களையும் சிறந்த தாழைகளையும் 1 உத்தாலகங்களையும்
சாகங்களையும் குருக்கத்திமரங்களையும் முல்லைக்கொடிகளையும்
பகமரங்களையும் திலகமரங்களையும் உயர்ந்த பலாமரங்களையும்
ழமரங்களையும் புஷ்பித்த கொன்றைமரங்களையும் கறுத்த நாககேஸர
ங்களையும் ஆங்காங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொற்கொடிகளையும்
டான் பாரதனே! அவன் எந்தக்காலத்திலும் புஷ்பித்திருக்
அழகான தாமரைக் குளங்களையும் கருநெய்தல் குளங்களையும்
வவிமானங்களுக்கும் மலைகளுக்கும் ஒப்பான மாளிகைகளையும், சில
ங்களில் தண்ணீரையும் சிலவிடங்களில் வெந்நீரையும் பலவகை
னங்களையும் சிறந்த படுக்கைகளையும் சிறந்த மெத்தைகள் பரப்ப
ட ரத்தினமயமும் பொன்மயமுமான கட்டில்களையும் ஆங்காங்கு
த்து வைக்கப்பட்டிருந்த அளவற்ற பக்ஷணங்களையும் போஜனங்
யும் பாஷைகளைப் பேசும் கிளிகளையும் நாகணவாய்ப்புட்களையும்
கும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் அழகான சிறந்த வண்டுகளையும்
யில்களையும் மரங்கொத்திக் குருவிகளையும் நாரைகளையும் காட்டுக்
ோழிகளையும் மயில்களையும் கோழிகளையும் குருட்டுக் காக்கைகளை
2 ஜீவஜீவகங்களையும் சகோரங்களையும் வானரங்களையும் அன்னப்
றவைகளையும் ஸாரஸங்களையும் சக்ரவாகங்களையும் கண்டான்.
ஜனே! சிலவிடங்களில் அப்ஸரஸ கந்தர்வர்களின் கூட்டங்களையும்
களைக் காதலிகளினால் தழுவிக்கொள்ளப்பட்ட மற்றும் சில புருஷர்களை

---

1 குறும்பலா. 2 மயில்போன்ற சிறகுள்ள பறவைகள்.

யும் அங்குக்கண்டான் அந்த அரசன் அடிக்கடி அவர்களைக்காணும
திருமபவும் கண்டுகொண்டுமிருந்தான் அப்படியே அங்கே அழகா
ஸங்கீதநாதத்தையும் வேதாத்யயனகோஷத்தையும் அன்னங்கள் இ
மையாகக் கூவுவதையும் அவன்செவிபுற்றான் அந்த மிக்க ஆச்சரிய
தைக்கண்ட அரசன், 'இது கனவா! மனத்தின்மயக்கமா? அல்லத
உண்மைதானோ?' சிறந்தவைாக்கலோகத்திற்குத் தேகத்தோடே வ
திருக்கிறேன் ஆ! ஆ! இது புண்ணியமான உத்தரகுருக்ஷேத்திரமா
அல்லது, அமராவதிநகரமா? என்ன இந்தப் பெரிய ஆச்சரியத்தை
காணகிறேன்!' என்று மனத்தில் நினைத்தான் இவ்வாறு நினைத்து
கொண்டிருக்கையிலேயே ரத்தினத்தூண்கள் நிரம்பின அந்தப்பெர
மயமானமாளிகையில் விலைபெற்ற உயர்ந்தபடுக்கையில் படுத்திருக்கு
பருகுஶ்ரேஷ்டரான சயவனமுனிவரைக் கண்டான் அரசன் பாரிை
யுடன் மகிழ்ந்து அவரிடம் சென்றான் அப்போது சயவனரும் அ
தப் படுக்கையும் திருமபவும் காணப்படவில்லை பிறகு, அவன் அ
வனத்தின்மற்றோரிடத்தில் திருமபவும் அப்பெருந்தவமுனிவர் தா
பாஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஜபம்செய்துகொண்டிருக்கக்கண்டான் அ
தப்பிராமமணர் இவ்வாறு தமயோகசக்தியினால் மன்னவனைப் பிரம்
கச்செய்தார் ஒருநொடியில் அவ்வனம் அந்த அப்ஸரஸுகளின
கூட்டங்கள் கந்தர்வர்கள் மரங்கள் இவையனைத்தும் மறைந்த
போயின ராஜனே! கங்கையின்கரை மறுபடியும் முனபோலவே
நிச்சப்தமாகவும் தர்பைகளும் புற்றுக்களும் மிகுந்ததாகவு
ஆயிற்று பிறகு, அந்தக்குசிகராஜனும் அவன்மனைவியும் அந்த
பெரிய புதுமையைக்கண்டு அந்தச் செய்கையினால் மிக்க வியப்பை
அடைந்தனர் பிறகு, குசிகன் ஸந்தோஷமடைந்து மனைவியை
பார்த்து, 'சிறந்தவளே! எங்கும் கிடைக்காத அருமையான வி
யங்களை சயவனமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தினால் கண்டோம
தவவன்மையைவிட வேறுவன்மை என்ன இருக்கிறது? பா
எண்ணங்களுக்கு எட்டாதவற்றையும் தவத்தினால் பெறலாம
மூவுலகங்களையும் ஆளும் பதவியைப்பார்க்கிலும் தவந்தான் சிற
தது இந்தத்தபோதனர் நன்றாகத் தவஞ்செய்திருப்பதனால் வி
யாடுகிறார் மகாத்மாவான சயவனரென்னும் பிரமமரிஷியின
மகிமை ஆச்சரியமானது இவர் நினைத்தமாத்திரத்தில் தவவன்மை
யால் வேறுலோகங்களையும் படைப்பார் பிராமமணர்கள்தாம் புண
ணியமானவாக்கும் ஞானமும் கிரியையுமுள்ளவர்களாகப் பிறப்பார்.
யவனரைத்தவிர வேறு எவன் இங்கே இவ்வாறுசெய்யமாட்டுவான்?

)வவுலகததில மனிதாகளுககு ராஜயமகிடைபபது எளிது, பிராம
ணாததனமை கிடைபபது அரிது பிராமமணயததின மகிமையிஞ
னறே நமமுடைய தோககுதிரைகளபோல நாமிருவரும தேரிலபூட
டபபடடோம!" எனறுசொனனுன அவன இவவாறுகூறினததுககொண
ருபபது சயவனருககுததெரிநதது அவா அரசனைநோககி, 'சீககிரம
ா' எனறுசொனனா. இவவாறு சொலலபபடட அநத அரசன பாரி
யுடனகூட மகரிஷியினிடமசெனறு வநதனததிறகுரிய அமமகரிஷி
யைத தலைவணஙகி வநதனமசெயதான சிறநத ஞானமுளளவரும
ருஷ ஸரேஷடருமான அமமுனிவா அரசனுககு ஆசீாவாதமசெயது
னசொறசொலலி அவனை, 'உடகாா' எனறுசொனனா பாரதனே!
ாசனே! அபபோது, சயவனமுனிவா உணமையான மனததோடு
யமான சொலலினால வேநதன சநதோஷபபடுமபடி பேசலானா
'வேநதனே! நீ ஐநதுகாமேநதிரியஙகளையும ஐநதுஞானேநதிரி
யஙகளையும ஆருவதானமனததையும இயலபாகவே நனருக அடககி
ருககிருய் அதனாலேதான இபபோதுஆபததிலிருநது விடுபடடாய
புதரனே! பேசுகிறவாிறசிறநதவனே! நான உனனால செவவையாக
ஆராதிககபபெறறேன உனனிடததில மிககசிறிய ஒரு குறறஙகூடக
ாணபபடவிலலை அரசனே! எனககு விடைகொடு நான வநதபடியே
போவேன அரசாககரசே! உனனிடததில அனபுளளவனாயிருககி
றேன வரததையும பெறறுககொள' எனறு சொனனா குசிகன
பருகுவமசஸரேஷடரே! நான அககினியினிடததி லிருபபதுபோலப
பகவானுன உஙகளிடததிலிருநதேன நான எரிககபபடாமலிருபபதே
எனககு அதிகம குறறமறறவரே! பருகுபுதரரே! எனனுடைய நடக
கைகளினால நீா திருபதியடைநது எனகுலததைககாபபாறறினீரே;
இதுதான நானபெறற முககியமானவரம பிராமமணரே! இதுதான
எனககு உமமுடைய அனுககிரகம நான ஜீவிததிருநததறகும ராஜ
யததிறகும எனதவததிறகும இதுதான பயன பருகுஸரேஷடரான
பிராமமணரே! எனனிடததில நீா அனபு வைததிருநதால எனககு
இருககும ஒருஸநதேகததைத தெளிவிககககடவீா' எனறு கேடடான.

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம் வஸித்த கதைத் தொடர்ச்சி.)

சயவனா, 'மனிதாிறசிறநதவனே ! எனனிடததில வரநதுபெறறுககொள உனமனததிலிருககும் ஸநதேகததையும் சொல் உ க்கு எலலாவறறையும நிறைவேறறுவேன' எனறுசொன்னா

குசிகன, 'பகவானே ! பாாககவரே! எனனிடததில உமககு அ பிருநதால இபபோது நானகேடபதைச சொலலும எனகிருககதில வஸிததறகுககாரணததைக கேடகவிருமபுகிறேன . முனிஸரேஷ் ரே! பிராமமணரே! இருபததொருநாள ஒருபககமாகபபடுததுதும ஒ றுமபேசாமல வெளியிறபோனதும காரணமினறி அநதாததானமா தும மறுபடியும காணபபடடதும திருமபவும இருபததொருநா படுததுதும தைலஙதேயததுககொணடு போயவிடடதும எனவீட ுளள பலவிதபோஜனஙகளையும வருவிதது தீயிைெலாித்ததும உ னே தேரேறிசசெனறதும தனஙகளைத்தானமசெயததும காடடையு அனேகம பொனமாளிகைகளையும ரதனஙகளும பவழஙகளுமிழைத காலகளோடுகூடிய கடடிலகளையும காணபிததும மறுபடியும அநதா தானமானதும எதறகாகவெனறுகேடக விருமபுகிறேன மகாிஷி பருகுஸரேஷடரே! இவறறைநினைதது மிகவும மயஙகுகிறேன இ யெலலாவறறையும பறறி ஒரு நிசசயமும எனககு உணடாகவிலலை தபோதனரே ! இவறறையெலலாம உணமையாகக கேடக விரும கிறேன' எனறு கேடக, சயவனா சொலலலானா

'நானசெயதவை எபபடிபபடடவை, எனனகாரணததினால வ தவை எனபவறறையெலலாம கேள அரசனே ! நீ இவவாறு கேட பின நான சொலலாமலிருககமுடியாது ராஜனே ! முனனம தேவ களினகூடடததில பிரமமாபேசினதை நான கேடடிருநதேன. அதை நான சொலலுகிறேன, கேள பிராமமணாகளுககும க்ஷததிரியாகளு கும பகைநோநதுஇவவிருகுலஙகளுககும கலபபுநேரிடபபோகிறதாம ராஜனே! உனனுடையபேரன பிரமமதேஜஸஸும பராககிரமமுமுளள னாக உணடாகபபோகிறானும இதைககேடடபின, எனகுலததைககா பதறகாகக குசிகவமசததைஅழிககககருதி உனகுலததையெரிகக எண ணஙகொணடு உனனிடம நான வநதேன, ராஜனே! அபபோதுதா

உனபட்டணததிலவந்து, ஒருவிரதம ஆரம்பிககப போகிறேன
னககு ஏவல்செய்யவேணடும.' என்று உனக்குக கட்டளையிட்டேன.
னனிருகததில ஒரு தவறும நான கணடுபிடிககவிலலை ராஜரிஷியே!
ந்தனால நீ ஜீவிககிறாய, இலலாவிடடால நீ இராய ராஜனே! இந்த நிச
யததைச செயதுகொணடுதான யாராவது ஒருவன என்னை எழுபபு
வானோவென்று இருபததொரு நாள தூஙகினேன ராஜஸ
ரேஷ்டனே! நன்றாகததூஙகின என்னை நீயாவது உனமனைவியாவது
எழுபபாமலிருந்தபோதே மனததில நான உனமேல அனபுவைத
தேன ராஜனே! பிரபுவே! என்னை, 'நீரெஙகேபோகிறீர்?' என்று கேடபா
யாயினஉனனைசசபிககலாமென்றுதான எழுந்து வெளியிற்போனேன
அதற்காகவே மறுபடியும மறைநதேன அரசனே! பசியினாலாவது
சிரமததினாலாவது நீஙகளிருவரும என்னை வெறுபபீர்களென்று என
யோகசகதியைககொணடு உனவீடடில திருமபவும இருபததொரு
நாள தூஙகினேன் இந்த நிசசயததைச செயதுதான உஙகளைப
பசியினால வருததினேன ராஜனே! உனமனததில மிகசசிறிய
கோபஙகூட உணடாகவிலலை மனிதரிற்சிறநதவனே! அதனாலே
நான உன பாரியையினிடததிலும உனனிடததிலும அநுககிரகம
வைததேன போஜனததைக கொணடுவரசசொலலி நான கொளுத
தினதும நீ பகைததுககோபிபபாயென்றுதான அதையும நீ
பொறுததாய ராஜனே! அதனபிறகு, நான தேரிலேறிககொணடு
'உன பாரியையுடன இழு' என்று கட்டளையிட்டேன ராஜனே!
அதையும நீ அபபடியே தடையிலலாமற்செயதாய அதனாலேயும
உனனிடததில அனபுளளவனானேன நான தனததைசசெலவழிதத
போதும கோபம உனனை மாறறவிலலை வேநதனே! மனிதருக
கதிபதியே! அதனால உனனிடததில அனபுவைததுததான உனக
கும உனபாரியைககுமாக மறுபடியும இநதவனததைச செயதே
னென்றறி. ராஜனே! அநதவனததில தேவலோகததிலுளள நலல
காடசிகளை நீகணடாயே, அந்த ஸ்வாககககாடசியை உன ஸ
தோஷததிறகாகததான நான உணடாககினேனென்று அறிநதுகொள
பூமிககு ஈசுவரனான அரசனே! நீயும உனபாரியையும இநததேகத
தோடேயே சறறுநேரம ஸ்வாககவாஸததை அநுபவிததீர்கள
ராஜனே! என் தவததையும தாமததையும திருஷ்டாநதபபடுததுவதற
காகசசெய்தேன ராஜனே! உனககு அதில ஆசையுண்டாகவிலலை
அதையும நான தெரிநதுகொணடேன பூமிககுநாதனே! நீ ராஜ
வாயிருபபதையும் தேவேநதிரனாவதையும அநுதாபவுசெயது பிராப

மணுவன்தயும தவத்தையும விருமபுகிருயன்ருே? அபபா! இப்படியே நீவிருமபுகிற பிராமமணயம உணமையில கிடைககததகாதது பிராமமணயமிருநதாலும ரிஷியாவதும ரிஷியாயிருநதாலும தவச்சிறபபுடைமையும பெறக கூடாதவை குசிகவமசததில கௌசிகன எனனும பிராமமனன பிறககபபோகிருன அபபோது இநத உன விருபபம நிறைவேறும ராஜஸரேஷடனே! உனனுடைய மூனருவது தலைமுறைவருமபோது உன வமசம பருகுவமசததாருடைய தவமகிமையினுலேயே பிராமமணதவததை அடையபபோகிறது உனனுடையபேரன சிறநததவமுளளவனும அககினிபோனற தேஜஸுளளவனுமாகிய பிராமமணனுகப பிறககபபோகிருன 1 அவன தேவாகளுககும மனிதாகளுககும மூவுலகஙகளுககும பயததையுணடாககபபோகிருன இது உணமை உனககுச சொலலுகிறேன ராஜரிஷியே! உனமனததிறகுவேணடின வரததைப பெறறுககொள நான தீாததயாததிரைககுச செலலபபோகிறேன் இனிக காலங்கடநதுபோம’ எனருா

குசிகன, ‘மஹரிஷியே! நீா அனபுவைததிருபபதுதான இபபோது எனசகுவரம குறறமறறவரே! அபபடி ஆகடடும என பேரன நீாசொலலுகிறபடி ஆகவேணடும பகவானே! எனகுலததிறகுப பிராமமணயம உணடாகவேணடும இதுதான எனககு வரம பகவானே! பருகுபுதரரே! எனகுலததிறகுப பிராமமணதவம எபபடிவரும? எவன எனனுடைய குலததில பிறககபபோகிருன? உமமால பிராமமணனெனறு நினைககபபடுகிறவன எவனெனபதை மறுபடியும நீாவிரிவாகச சொலலவிருமபுகிறேன’ எனறுகேட்டான

தொணணூறறேருராவது அதயாயம்

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம்வஸித்தகதைத் தொடர்ச்சி)

சயவனா, ‘புருஷஸரேஷடனே! ராஜனே! நான எதுபறறி உனனை அழிததுவிடுவதறகு வநதேனே அதை நான உனககு அவசியமசொலலவேணடும அரசனே! பருகுவமசததுபபிராமமணாகளால

---

1 பொருததமினமையால அதிகபாடமான ஒருவரி விடபபடடது

க்ஷத்திரியர்கள் யாகம்செய்விக்கப்பட வேண்டியவர்களென்பது நிச்சயம் ராஜனே! தெய்வத்தினாலுண்டான காரணத்தினால் அவர்கள் ருவரோடொருவர் விரோதப்பட்டுப்போகின்றனர் அப்போது, க்ஷத்திரியர்கள் தெய்வக்கொடுமையினால் தூண்டப்பட்டு பருகுக்களெல்லாரையும் சாபத்திலிருக்கும் சிசுமுதலாகச் சேதித்துக் கொல்லப்பாகின்றனர் அதன்பிறகு, வம்சத்தைப் பெருக்கச்செய்பவனும் பிரகாசிக்கும் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ளவனும் பெரியமகிமையுள்ளவனுமான ஔர்வனென்பவன் எங்கள்குலத்தில் பிறக்கப்போகிறான். அவன் மூன்றுலோகங்களுமழியும்படி தன்கோபத்தினால் ஓர் அக்கினியை உண்டாக்கப்போகிறான் அந்த அக்கினி,மலைகளும் காடுகளுமுள்ள பூமியை முழுவதும் நீறாக்கச்செய்யப்போகிறது சிலகாலங் கடந்தபின், அம்முனிசிரேஷ்டனே அவ்வக்கினியைக் கடலில் வடவையின் வாயில் போட்டு ஆற்றிவிடப்போகிறான் குற்றமற்ற மகாராஜனே! அந்த ஔர்வனுடைய புத்திரனும் பருகுவம்சத்தவனுமான ரிசீகனிடத்தில் தெய்விகமான காரணத்தினால் க்ஷத்திரியர்கள் ஒழிந்துபோவதற்காகத் தனுர்வேதமுழுதும் தானாகவே நேரில்வந்து சேரப்போகிறது அந்த ரிசீகன் அந்தத்தனுர்வேதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடன் தவத்தினால் தூய்மையடைந்த மனமுள்ள மகானுபாவனாகிய ஜமதக்கியென்னும் தன்புத்திரனிடம் சேர்ப்பிக்கப்போகிறான் பருகுசிரேஷ்டனாகிய அந்த ஜமதக்கி அந்தத்தனுர்வேதத்தை வைத்துக்கொள்வான் தாதமாவே! பரதக்கண்டத்துக்குத்தலைவனே! அந்தஜமதக்கினி உன் வம்சத்தை விருத்திசெய்வதற்காக உன்குலத்திற்பிறந்த கன்னிகையை விவாகம் செய்துகொள்ளுவான் க்ஷத்திரியர்களைக் கொல்லுகிற கொடியபுத்திரனுண்டாக வேண்டுமென்று முதல்தேவதையான நாராயணரை உபாஸனைசெய்து அவர் வரத்தினால் அவ்வித புத்திரனை அடைவான சிறந்ததவமுள்ள அந்த ஜமதக்கினி காதியின்பெண்ணான உனது புத்திரியை மனைவியாகஅடைந்து க்ஷத்திரியத்தொழில் செய்யும் பிராமணனாகியபுத்திரனை உண்டாக்கப்போகிறான் சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவனே! அவன் உன்னுடையகுலத்தில் பெருந்தவமுள்ளவனும் மிக்க தார்மிஷ்டனும் புத்தியில் பிருகஸ்பதியைப்போன்றவனும் பிராமணச்செய்கையுள்ள க்ஷத்திரியனுமான [1]விசுவாமித்திரனைக் கொடுக்கப்போகிறான் அப்படி மாறுவதற்கு இரண்டுமாதர்கள் காரணமாவார் இது பிரமமாவின் கட்டளையாதலின் தவறாது உன்னிடத்தி

[1] இது ரிசீகர்செய்ததாக முன் 24-ம்பக்க முதலும் சாந்திபர்வம் 56-ம் பக்கமுத்லுமுள்ள கதைகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

விருந்து மூன்றுவதுபுருஷனுக்குப் பிராம்மணத்வம் வரப்போகிறது பரிசுத்தாத்மாக்களான பருக்குக்களுக்கு நீ சம்பந்தியாகப்போகிறாய் என்று சொன்னார் பரதஸ்ரேஷ்டனே! தர்மாத்மாவான குசிகராஜ மகாத்மாவான சயவனமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, ஸந்தோ மடைந்து 'அப்படியேயாகக்கடவது' என்றுசொன்னான் சிறந்த ம மையுள்ள சயவனர் வரங்கேட்கும்படி அந்தமன்னனை மறுபடியும் ஏ ஞர் அந்த அரசன் அவரைப்பார்த்து, 'மகரிஷியே! அப்படியேயாக டும் என்னுடையஅபீஷ்டங்களை உம்மிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவே என்குலம் பிரம்மகுலமாகக்கடவது அந்தக்குலத்திற்குத் தர்மத் லேயே மனமிருக்கக்கடவது' என்று கேட்டான் இவ்வாறு கேட்க பட்ட சயவனமுனிவர், 'அப்படியேயாம்' என்று மறுமொழி சொல் வேந்தனுக்கு விடைகொடுத்து அப்போதே தீர்த்தயாத்திரைக்கு சென்றார் ராஜனே! பருக்குக்களுக்கும் குசிகர்களுக்கும் ஸம்பந்த நேர்ந்ததற்குக் காரணமெல்லாவற்றையும் உனக்கு இப்போது சொ னேன் அரசனே! சயவனமகரிஷி முதலிற்சொன்னபடியே பர ராமர் ஜனனமும் விசுவாமித்திரஜனனமும் நடந்தன" என்று கூறின

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தவம் தானமுதலியவற்றின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "இப்போது இதைக்கேட்ட பிறகு அந்தச்சிற புற்றராஜஸ்ரேஷ்டர்கள் இல்லாமற்போன இந்தப்பூமியைப்பற்றி அடிக் கடி நினைத்து மதிமயங்குகிறேன் பாரதரே! பிதாமஹரே! அனேக ராஜ்யங்களை அடைந்தும் பூமியை ஜயித்தும் கோடிக்கணக்கான புரு ஷர்களைக் கொன்றதினால் மனக்கொதிப்புக் கொண்டிருக்கிறேன் கண வர்களையும் பிள்ளைகளையும் அம்மான்களையும் உடன்பிறந்தார்களையும் இழந்த அந்தச் சிறந்தபெண்களுக்கு இப்போது என்ன நிலைமையிருக் குமோ? நாங்கள் அந்தக் கௌரவர்களையும் உறவினரையும் நண்பர் களையும்கொன்றதினால் நரகத்தில் தலைகீழாக விழப்போகிறோமென்ப தில் ஸந்தேகமில்லை பாரதரே! என்சரீரத்தை உக்கிரமான தவத்தி

சாபபிககக கருதுகிறேன மனிதாககதிபதியே! எனககு அதை
ா தெளிவாக உபதேசிகக விருமபுகிறேன" என்று கேடடாா சிறநத
னமுளள பீஷமா யுதிஷடிரருடைய அநதசசொலலைக கேடடபின
மதுபுததியில நனருக ஆராயநது அவரை நோககிச சொலலலாஞா
"பாரதனே! ராஜனே! இறநதபின எவனுககு எநதக கதி
டைககிறதெனபதைபபறறி ஓா ஆசசாயமான ரகஸயததைச சொல
பபோகிறேன, கேள. பிரபுவே! ஸவாககஙகிடைபபதும தவததி
லே புகழபெறுவதும தவததினுலே ஆயுள அதிகபபடுவதும ஸுகங
ளை அநுபவிபபதும தவததினுலே பரதஸரேஷடனே! உலகததி
லுளள ஞானஙகளும ஆதமஞானமும நோயிலலாமையும அழகும
செலவமும எலலாரும விருமபுமபடியிருததலும தவததினுறகிடைப
வைதாம தவததினுல தனததை அடையலாம மெளனமானது
ானததைககொடுககிறது தானததினுல எலலாபபோகஙகளும
பிரமமசாயவாததததினுல நீணடகாலம ஜீவிததிருபபதும உணடாகின
ன கொலலாமைககுப பலன அழகு யாகதீகைஷககுப பலன நலல
லததிற பிறபபது கனிகளையுமகிழஙகுகளையும புசிபபதனுல ராஜ
ம வருகிறது இலைகளை உணபதனுல ஸவாககமவரும ஜலததை
டடும உடகொணடிருபபவன மேலுலகததையடைவான தானம
செயபவனுககுப பொருடசெலவம அதிகபபடுகிறது குருவுககுபபணி
டைசெயவதனுல கலவியுணடாகிறது நிதயஸராததம செயவதி
ல ஸநததிவிருததியாகிறது [2]சாகவாததினுல கோககளவிருததி
ாகினறன புறகளைபபுசிப்பதனுல ஸவாககமுணடாகிறதென்று
சொலலுகினறனா மூனறுகாலஙகளிலும ஸநானமசெயவதனுல மங
கையரையும வாயுபகஷணமசெயவதனுல யாகபலனையும அடையலாம,
தயஸநானமசெயது இரணடுஸநதிகளிலும ஜபமசெயயும பிராமம
ன நெடுஙகாலம ஜீவிததிருபபான ராஜனே! உபவாஸமிருநது
நதிரஜபமசெயபவனுககு ஸவாககததினமேல வாஸமுணடாகும
ரையில படுபபதெனனும விரதமசெயபவாகளுககு வீடுகளும கட
லகளுமுணடாகும மரவுரிகளையுடுபபதனுல ஆடைகளும ஆபா
ஙகளும கிடைககும யோகததில ஊககமவைதத தபோதனருக
ப படுககைகளும ஆஸனஙகளும வாஹனஙகளுமவரும அகநி
ரவேசமசெயபவன பிரமமலோகததில பூஜிககபபடுவது திணணம
சிபதாாததஙகளைக குறைபபதனுல இவவுலகததில யாவரும விரும
ததககவனுவான மாமஸததைவிடுவதனுல ஸநததி தீாககாயுளுளள

1 இநதிரியஜயததினுல 2 கறிகாயகளின நியமம

தாகும 1 உதவாஸமெனனும த்வமசெயபவன அரசனுவான பா
னே! பொய சொலலாதவன தேவாகளுடன மகிழநதிருபபா
தானததினல புகழும கொலலாமையினல ஆரோககியமும பிரா
மணாகளுககுப பணிவிடைசெயவதனல ஏராளமான ராஜயமு
உயாநத பிராமமண ஜனமமும உணடாகினறன தணணீா கொடு
பபதனல அழியாத புகழுணடாகிறது அனனங கொடுபபதனு
வேணடினபோகஙகள திருபதியாக உணடாகினறன எலலாப பி
ணிகளிடததும இனசொற சொலலுகிறவனுககு எலலாத துயா
களும விடடு நீஙகுகினறன தேவதாராதனமசெயவதனல ராஜயமு
தேவதாரூபமும உணடாகினறன விளககு வெளிசசஙகொடுபபதனு
கணகூாமையும புததிககூாமையும உளளவனுவான கணணுககினி
வறறையளிபபதனல ஞாபக சகதியையும புததிககூாமையையு
அடையலாம சநதனததையும புஷபஙகளையும கொடுபபதனல எ
கும வியாபிககுங கீாததியுணடாகிறது தலைமயிரையும மீசைதா
யையும வளாபபவருககுச சிறநத ஸநததியுணடாகிறது ராஜனே
பனனிரணடுவருஷம உபவாஸமும தீகூைஷயும ஸநானமும செய
கொணடிருபபதனல வீராகளுடைய ஸதானததைபபாாககிலும மே
மையையடையலாம புருஷ ஶரேஷடனே! பிராமமணனுககு
தருநத பெணணைக கனனிகாதானமசெயவதனல வேலைககாரிகளையு
வேலைககாராகளையும ஆபரணஙகளையும நிலஙகளையும வீடுகளையு
அடையலாம பாரதனே! யாகஙகளாலும உபவாஸஙகளாலு
ஸவாககம செலலலாம கனிகளையும மலாகளையும தானம செய
மனிதன சிறநத ஞானததையடைவான பொனகடடின கொமபுக
ளல பிரகாசிககும ஆயிரமகோககளைக கொடுபபதனல மனிதன இற
தபின சிறநத தேவலோகததையடைவானெனபதாக ஆகாயததி
ஸஞசரிககும தேவாகள சொலலுகினறனா கொமபு நுனியில பொ
கடடுககடடின 2கபிலைபபசுவைககனறோடும கறககும வெணகல
பாததிரததோடும ஒருவன தானமசெயவானயின அதுவேஅனேக
சிறபபுகளநிரமபின காமதேனுவாக அநததானமசெயதமனிதனை
அடையும ஒருவன கோதானமசெயவதனல அநதககோவின தேக
தில எவவளவு ரோமஙகள இருககினறனவோ அவவளவு பலனகளை
யும அடைநது தனபுததிராகளையும பௌததிராகளையும ஏழாவது தலை
முறையில குலமனைததையுமே மறுமையிலும கரையேறறி வி
கிறன பொனனினல அலஙகரிககபபடட கொமபுளள பசுவை

1 ஜலததிலவஸிபபது 2 பின 127 - ஆம அதயாயமபாாகக

கூழினையோடும் கறக்கிற வெண்கலப்பாத்திரத்தோடும் விலைபெற்ற
மறப்போனவையோடும் பிராம்மணனுக்குக் கொடுப்பவனுக்கும்
திலதேனுவைக்கொடுப்பவனுக்கும் வஸுக்களின் லோகங்கள் எளி
தில் கிடைக்கின்றன. தன்வினைகளினால் கட்டப்பட்டுக் கொடிய இரு
ளான நரகத்தில் விழும் மனிதனைக் கோதானமானது நடுக்கடலில்
அனுகூலமான காற்றுச்சேர்ந்த கப்பல்போல் மறுமையில் கரையேற்று
கிறது. சாஸ்திரப் பிரகாரமாகப் பிராம்மணனுக்குத் தகுதியுள்ள
கன்னிகையைக் கொடுப்பவனும் பூமிதானமும் அன்னதானமும் செய்
பவனும் இந்திரலோகத்தை அடைவார். வேண்டினவையெல்லாம்
நிரம்பினகிருகத்தை வேதமோதலும் ஒழுக்கமும் குணங்களும் நிரம்
பின பிராம்மணனுக்குக் கொடுப்பவனுக்கு உத்தரகுருதேசத்திலுள்ள
லோகங்கள் கிடைக்கின்றன. வண்டிமாடுகளையும் பசுக்களையும்
தானம்செய்வதனால் மனிதன் வஸுக்களின் லோகங்களை அடைவான்.
பொன் நாணயங்கொடுப்பது ஸ்வர்க்கத்திற்குக் காரணமென்றும் கட்
டப் பொன்கொடுப்பது அதற்குமேற்பட்டதென்றும் சொல்லுகின்ற
னர். குடைகொடுப்பதனால் மிகச்சிறந்த வீடும் பாதரக்ஷைகொடுப்
பதனால் வாகனமும் வஸ்திரதானத்தினால் நல்ல அழகும் பலனாக உண்டா
கின்றன. வாஸனைகளைக்கொடுப்பதனால் மனிதன் வாஸனையாகவே
யிருப்பான். பூத்துங்காய்த்துமிருக்கும் மரத்தைப் பிராம்மணனுக்
குத் தானம்செய்பவன் தனதான்யங்களும் பலரத்தினங்களும் நிரம்
பின அழகானவீடு தேடாமலே கிடைக்கப்பெறுவான். ருசியுள்ள
பக்ஷணங்களையும் அன்னங்களையும் பானங்களையும்கொடுப்பவன் ருசி
யுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் நிரம்பப்பெறுவான். வீட்டை
யும் வஸ்திரத்தையும்கொடுப்பவன் அவற்றையே மறுஜன்மத்தில்
அடைவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அரசனே! எந்த மனிதன்
வாஸனையுள்ள புஷ்பங்களையும் தூபங்களையும் சந்தனங்களையும் ஸ்நா
னங்களையும் மாலைகளையும் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ
அவன் இவ்வுலகத்தில் ரோகமில்லாமல் அழகுள்ளவனாயிருப்பான்.
ராஜனே! தான்யங்கள் நிரம்பினதும் சிறந்த படுக்கைகளுள்ளதுமா
கிய கிருகத்தைப் பிராம்மணனுக்குத் தானம்செய்யும் புருஷன்
புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலிருப்பதும் அழகானதும் ரத்தினங்கள்
நிறைந்ததாக நிரம்பினதுமாகிய சிறந்த மாளிகையை அடைவான்.
சிறந்த வாஸனையும் அழகானவிரிப்பும் தலையணையுமுள்ள படுக்கை
யைப் பிராம்மணனுக்குக் கொடுக்கும் மனிதன் அழகும் ஜனக்கட்டு

1 பசுவடிவமாகப் பகுக்கப்பட்ட எள்ளினகுவியல்

முள்ளவளும் மனத்திற்கினியவளுமான மனைவியைத் தேடாமல் வரப் பெறுகிறான். [1]வீராசயனம் செய்யும் மனிதன் பிரம்மாவுக்குக் குறையாதவனுமிருப்பான். வீராசயனத்திற்கு மேற்பட்டதில்லையென்று மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர்" என்றார். அவருடைய அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்த யுதிஷ்டிரர் வீரமார்க்கத்திலேயே விருப்பமுற்றவராகிக் காட்டில் ஆசிரமத்தில் வஸிப்பதைக் கருதவில்லை. புருஷஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! பிரபுவான தர்மராஜா, உடனே பாண்டவர்களைப்பார்த்து, 'நமது பிதாமஹர் சொன்ன சொல்லை நீங்கள் அன்போடு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னார். உடனே, பாண்டவர்களனைவரும் புகழ்பெற்ற திரௌபதியும் யுதிஷ்டிரர் சொன்னதை 'ஸரி' என்று கொண்டாடினர்.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தோட்டம்வைத்தல் குளம்வெட்டல் முதலியவற்றின் பயன்)

யுதிஷ்டிரர், "கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! தோட்டங்களையும் தடாகங்களையும் செய்விப்பதில் உண்டாகும் பலனை இப்போது உம்மிடத்தில் கேட்கவிரும்புகிறேன்" என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"இவ்வுலகத்தில் காணப்படுவதற்கு அழகாகவும் கெட்டியாகவும் பலவகைக் காவிக்கற்களினால் விளங்கிக்கொண்டு அனேக நிறங்களுள்ளதாகவும் எல்லாவகைப் பிராணிகளுமுள்ளதாகவுமிருக்கும் பூமி சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப்பூமியிலுள்ள பலவகை நிலங்களையும் குளங்கள் உண்டாக்குவதையும் ஜலத்திலுள்ள பிராணிகளெல்லாவற்றையும்பற்றி உனக்கு முறையே சொல்வேன். தடாகங்கள் உண்டாக்கப்படுவதிலுள்ள குணங்களையும்சொல்வேன். தடாகங்கள் உண்டுபண்ணுகிறவன் மூவுலகங்களிலும் யாவரும் பூஜிக்கத்தக்கவனாகிறான். தடாகங்களிருக்குமிடம் சிநேகிதன்வீடு போன்றது, சூரியனுக்குப் பிரியமானது, தேவர்களுக்கு விருத்தியைச்செய்வது, புகழுக்குச் சிறந்தகாரணம். தடாகம் செய்வதனாலுண்டாகும் புண்ணியம் தர்ம

---

1 இதன் 38-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

த காமங்களென்னும் மூன்றுபுருஷார்த்தங்களையும் பலனையும் தருவ தன்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். ஒரு தேசத்தில் தடாகமுள்ள ஓர் ட்டுந்தான்[1] நால்வகைப் பிராணிகளுக்கும் சிறந்த ஆதாரமென்று ணலாம். தடாகங்களெல்லாம் தேசத்திற்குச் சிறந்த அழகைக் காடுக்கின்றன. தேவர் மனிதர் கந்தர்வர் பிதருக்கள் நாகர் அரக்கர் ாவரப்பொருள்கள் ஆகிய எல்லாரும் தடாகத்தையே அடுத்திருக் ன்றனர். ஆதலால், தடாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள மேன்மை ளையும் ரிஷிகளால் அதற்குச்சொல்லப்பட்ட பலன்களையும் உனக்கு ரைப்பேன். எவனுடைய தடாகத்தில் மழைக்காலத்தில் மட்டும் மிருக்கிறதோ அவனுக்கு அக்னிஹோத்திரத்தின்பலனுண்டென்று றிஞர் கூறுகின்றனர். எவனுடைய தடாகத்தில் சரத்காலத்திலும் மும் நிறகிறதோ அவன் ஆயிரம் கோதானத்தின் சிறந்த பலனை றுமையில் அடைவான். எவன் தடாகத்தில் ஹேமந்த காலத்தில் ண்ணீர் நிறகிறதோ அவன் மிகுதியாகப் பொன்தக்ஷிணைகளையுடைய ாகத்தின் பலனை அடைவான். எவன் தடாகத்தில் சிசிருதுகாலத் ல ஜலமிருக்கிறதோ அவனுக்கு அக்னிஷ்டோமயாகத்தின் பலனுண் டென்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். எவனுடைய தடாகம் நன்றாகச் சய்யப்பட்டு வஸந்தகாலத்திலும் ஜலம் மிகுதியாயிருக்கிறதோ வன் அதிராத்ர யாகத்தின்பலனை அனுபவிப்பான். எவன் தடா த்தில் கரீஷ்மகாலத்திலும் தண்ணீர் நிறகிறதோ அவனுக்கு அசுவ மதயாகத்தின் பலனுண்டென்று அறிஞர் நினைக்கின்றனர். எவன் வட்டுவித்த தடாகத்தில் பசுக்களும் யோக்கியர்களான மனிதர்களும் போதும் தண்ணீர் குடிக்கின்றனரோ அவன் தன் குலத்தையெல் ம் கரையேற்றுவான். எவனது தடாகத்தில் தாகமெடுத்த பசுக் ளும் மான்களும் பறவைகளும் மனிதர்களும் ஜலத்தைக் குடிக்கின் னரோ அவன் அசுவமேதயாகத்தின் பலனை அடைவான். ஒருவன் டாகத்தில் ஜனங்கள் தண்ணீர்குடிப்பதும் ஸ்நானஞ்செய்வதும். ளைப்பாறுவதுமான இவையெல்லாம் அவனுக்கு மறுமையில் அழி லாத ஸுகத்திற்குக் காரணங்களாகின்றன. அப்பா! பரலோகத் ல் தண்ணீர் கிடைப்பது மிக அரிது. குடிதண்ணீர் கொடுப்பதி ல் அழியாத திருப்தியுண்டாகிறது. எள்ளைக் கொடுங்கள்; தண் ர் கொடுங்கள்; தீபங்கொடுங்கள்; தவறுதீர்கள்; உங்கள் உற னரோடுகூட மறுமையில் ஸந்தோஷமடைவீர்கள். இந்த ஸந் தாஷம் கிடைப்பது மிகக்கடினம். புருஷஸ்ரேஷ்டனே! தண்ணீர்

1 ஸபாபர்வம் 198-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

கொடுப்பது எல்லாத் தானங்களிலும் பெரிது, எல்லாத் தானங்க லும் சிறந்தது ஆதலால், தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் இவ்வா தடாகத்தின் சிறந்த பலனைச் சொன்னேன் இனி மரங்கள் வை பதைப்பற்றிச் சொல்வேன்

தாவரப் பொருள்களில் மரங்கள் புதர்கள் [1]கொடிகள் [2]செ கள் மேற்பட்டடையே வன்மையாகவுடைய மூங்கில் முதலியவைக புற்பூண்டுவகைகளென்ன ஆறுவகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன இவை விருக்ஷஜாதிகள் இவற்றை நடுவதினாலுண்டான குணங்களை சொல்வேன் மானிடலோகத்திற்புகழும் இறந்தபின் புண்ணியப் லும் அசத்தியம் உண்டாகின்றன அவன் பிதருலோகத்தில் பி ருக்களாலும் கொண்டாடப்படுவான் தேவலோகத்திற்குப்போ பிறகும் அவன் பேர் அழிவதில்லை பாரதனே! மரம்வைக்கிறவ இறந்தகாலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் தன் பிதருவம்சத்தைக் கை யேற்றுவான் ஆதலால், மரங்களை நாட்டவேண்டும் அம்மரங்க அவனுக்குப் புத்திரர்களாகின்றன இதில் ஸந்தேகமில்லை அவ பரலோகம் போகும்போது ஸ்வர்க்கத்தையும் மற்ற அழிவில்லா லோகங்களையும் அடைவான் அப்பா! பூமியில் முளைத்த மரங்க மலர்களினால் தேவர்களையும் கனிகளினால் பிதருக்களையும் நிழலின அதிதிகளையும் பூஜிக்கின்றன கின்னரர் நாகர் ராக்ஷஸர் தேவ கந்தர்வர் மனிதர் முனிவர் இவர்களனைவரும் மரங்களை அடுக்கின்றன இங்கு, மரங்கள் பூத்தும் காய்த்தும் மனிதர்களைத் திருப்தியடைவி கின்றன மரங்களைக்கொடுப்பவனை அம்மரங்கள் புத்திரர்கள்போல மறுமையில் நரகத்தைத் தாண்டச்செய்கின்றன ஆதலால், நல மையை விரும்புகிறவன் குளக்கரையில் நல்ல விருக்ஷங்களை எப் போதும் வளர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளைப்போல அவற்றைக் காப பாற்றவும் வேண்டும் செய்கையில் அவை புத்திரர்களாகவே நினை கப்படுகின்றன குளம்வெட்டுகிறவனும் மரம்வைக்கிறவனும் யாகஞ் செய்பவனுமாகிய பிராம்மணனும் ஸத்தியந் தவறாத மற்றவர்களு ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றனர் ஆதலால், தடாகத்தை வெட்டுவிக்கவேண்டும், தோட்டங்களை வளர்க்கவேண்டும், ப யாகங்களைச் செய்யவேண்டும், எப்போதும் ஸத்தியமே பேசவேண் டும்" என்றார்

---

1 மரத்தின்மேற்படர்வது 2 கீழேபடர்வதென்றுங்கொள்ளலாம்

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர்களைப் பூஜித்தல்முதலியவற்றின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! யாகவேதிகைக்கு
வெளிப்பட்ட தானங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றனரே, அவற்
ள், எந்தத்தானம் சிறந்ததென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? பிரபுவே!
னக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்ள மிக்கவிருப்பமிருக்கிறது எந்தத்
ானம் கொடுத்தால் கொடுப்பவனைத் தொடருமோ அதை எனக்குச்
ாலலும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
"எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயம்கொடுப்பதும் ஆபத்திற்
ப்பாற்றுவதும் ஆவலுடன் பிள்ளை பெண்சாதிகளைக் காப்பதற்காக
ரசிப்பவனுக்கு வேண்டினதையளிப்பதும் சிறந்த தானங்களென்று
ால்லப்பட்டிருக்கின்றன பரதஶ்ரேஷ்டனே! அப்படிப்பட்ட
ாடைகொடுத்தல் கொடுப்பவனை விடாமல் தொடரும் பொன்
சுக்கள் பூமி இவற்றின் தானங்கள் எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும்
ரையேற்றுகின்ற பரிசுத்தமான தானங்கள் புருஷஶ்ரேஷ்டனே!
வற்றை யோக்கியர்களுக்கு எக்காலமும் கொடு தானங்கள் மனித
ப பாவத்தினின்று விடுவிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை உலகத்
லும் தன்வீட்டிலுமுள்ள என்ன என்ன பொருள்கள் தனக்கு மிக்
ரும்பத்தக்கவையோ அவை அழியாமலிருக்க வேண்டுமென்ற
ருப்பமுள்ளவன் அவற்றைக் குணமுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கவேண்
ம பிரியமான பொருளைக் கொடுப்பவனும் பிரியமான காரியத்
தச் செய்பவனும் எப்பொழுதும் பிரியமானவற்றையே அடைவார்
வர் இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் எல்லாருக்கும் பிரியமா
ருப்பார் யுதிஷ்டிர! ஆதரவற்றவனுக்கும் பொருளில்லாதவனுக்
ம வந்து யாசிப்பவனுக்கு அகங்காரத்தினால் தன்னால் கூடியவரை
ல உபகாரம் செய்யாதவன்தான் கொடியவன் பகைவனாயினும்
மெலிந்து சரணாகதியாக வந்தடைந்தவனைத் துயரத்தில் ஆதரிக்கிற
ன எவனோ அவன்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டன் கல்விகற்று ஜீவன
லலாமல் மனங்குன்றி இளைத்துப்போயிருப்பவனுக்குப் பசிதீர்ப்ப
ன எவனோ அவனுக்கொப்பான புருஷன் எவனுமில்லை குந்தி
த்ரனே! அநுஷ்டான நியமங்களிற் கட்டுப்பட்டவர்களும் பெண்டு
ள்ளைகளினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் யாசியாதவர்களுமான ஸாதுக

1 யாகதக்ஷிணையைச் சேராத தானங்கள்

களை எவவகையிலாவது உபசரிததது அழைககவேணடும பாரதயே
தகுதியுளளவாகளும எபபோதும ஸததவகுணததையே யுடைய
களும கிடைததைதககொணடு ஜீவிததுத தேவாகளிடததிலும ம
தாகளிடததிலும ஒனறையும வேணடாமலிருபபவாகளும ஸாப
களுககொபபானவாகளுமான பிராமமணாகளிடததினினறும உ
ளைக காததுககொள அவாகளைத தககவாகளால கணடறிநது அ
களுககு ஸதகஙகளையளிதது அவாகளைக காபபாறறு கௌரவனே
எலலாபபிராணிகளுககும சௌககியததைத தாததகக வீடுகளை
கடடி அவறறை வேலைககாராகளோடும வேணடின பணடஙகளோடு
எபபோதும பிராாததிததுக கொடு தாமிஷடாகளும புணணி
வானகளும [1]விதயாஸநானததையும [2]வரதஸநானததையும செய
தாமததைபபறறியே ஜீவிபபவாகளும தம வேதமஓதலையும தவ
ததையும வெளிபபடுததாதவாகளும நியமநதவறுதவாகளுமான அ
தப பிராமமணாகள தானததைப பெறறுககொளவாராயின ஸரதன
யினால பரிசுததமானதைபபெறுவது கடமையெனறு நினைததுததா
பெறறுககொளவா பரிசுததாகளும அடககமுளளவாகளும த
மனைவிகளை விடாதவாகளுமான அவாகள விஷயததில நீ செயவ
உனககே பரலோகததில மஙகளமாகிறது மனததூயமையோ
விதவானகளுககுக கொடுககும தானமானது பிராமமணன கா
மாலை இரணடுவேளையும முறைபபடி செயத அகனிஹோததிரமபே
லாகிறது அபபா! ஸரததையினால பரிசுததமும தகூஷிணையுளள
மாகிய நீ செயயும இநதத தானமெனனும யாகம எலலா யாகஙக
ளும சிறநதது இது எபபோதும நடககடடும யுதிஷடிர! தகுந
வாகளுககுக கொடுபபது மஹாதானஙகளுககுச சமமானது அவ
களைப பூஜிததுககொடுபபவன கடன தீாநதவனாகிறான கோபியா
லும துருமபுககுமாசைபபடாமலும இனசொலலையே பேசிககொண
மிருககிறவாதாம நமககு மிகப பூஜிககததககவா எவாகள நமமை
கொணடாடாமலும யாசிககபபுகாமலுமிருககினறனரோ அவாகளை
புததிராகளைபபோலக காபபாறறவேணடும அவாகளை வணங
வேணடும அபபடிச்செயவதால பயமிலலை ரிதவிககுககள புரோகித
கள ஆசாரியாகள ஸாதுககள தாமநதவறுதவாகள இவாகளிடததில
க்ஷததிரியதாமததினாலுணடான பராககிரமம அடஙகிபபோம யுதிஷ
டிர! 'நான ஈஸவரன, பலவான, ராஜன' எனறு அகஙகாரபபடடு உடை
ளிலும உணவிலும அநதணாகளை விலககாதே குறறமறறவனே!

1 அவறறைப பூாததிசெயவது 2 குரு பணிவிடை

க்ஷத்திரியதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் நீ உன்சிறப்புக்காகவும் சேனைக
ளாகவுமிருக்கும் திரவியமேதுவோ அதனால் வேதியர்களைப் பூஜிக்க
வேண்டும் பிராம்மணர்கள் ஏற்கக்குறைய நடந்தாலும் அவர்களை நீ
வணங்கவேண்டும் அவர்கள் உன்னிடத்தில் உன்புத்திரர்களைப்போல
சுகமாகவும் உற்சாகமாகவும் விளையாடட்டும் கௌரவஸ்ரேஷ்
டனே! அழியாத அனுக்கிரஹமுள்ளவர்களும் எல்லாருக்கும் அன்
பர்களும் கொஞ்சத்தில் திருப்தியடைகிறவர்களுமான பிராம்மணர்
களுக்கு ஜீவனத்தைக்கொடுப்பதற்கு உன்னைவிட வேறு தகுதியுள்ள
வன் யாவன்? 'இவ்வுலகத்தில் மாதர்களுக்கு நிலையான தாமமும் கதி
யும் கணவன்தான், வேறில்லை' என்பதுபோல நமக்குப் பிராம்மணர்
கள். 'அப்பா! நம்மால் பூஜிக்கப்படாத பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரிய
னிடத்தில் எப்போதுமிருக்கும் கொடுஞ்செய்கையைக்கண்டு நம்மை
விட்டுவிடுவாராயின் வேதமும் புகழும் பரலோகமும் யாகமும் அற்
றுப்போன நமக்கு உயிர்வாழ்க்கையினலாகும் பலன் யாது? இவை
யெல்லாம் நமக்குப் பிராம்மணர்களால் வருவனவல்லவா? இந்தவிஷ
யத்தில் பழமையான தர்மத்தை உனக்கு உரைப்பேன் ராஜனே!
முற்காலத்தில் அரசன் பிராம்மணர்களுக்கும் வைசியன் அரசர்களுக்
கும் சூத்திரன் வைசியர்களுக்கும் பணிவிடை செய்தனரென்று
கேள்வி சூத்திரன் பிராம்மணனிடத்தில் ஜ்வலிக்கும் அக்கினியிடத்
திற்போலத் தூரத்திலிருந்து உபசாரங்கள் செய்யவேண்டும் வைசி
யனும் க்ஷத்திரியனுந்தாம் தொட்டுப் பணிவிடைசெய்யலாம் இள
கியமனமுள்ளவர்களும் ஒழுக்கந்தவறுதவர்களும் ஸத்யத்தையும் தா
மத்தையும் காப்பவர்களும் கோபித்தால் ஸர்ப்பங்கள் போன்றவர்
களுமான அந்தப்பிராம்மணர்களுக்கு நீங்கள் உபசாரம் செய்யுங்கள்.
பராக்கிரமத்தினாலும் சேனையினாலும் பிறரைவருத்தும் க்ஷத்திரியர்
களில் மிந்தினவர்கள் முந்தினவர்கள் அவர்களுக்கும் முந்தினவர்கள்
எல்லாருடைய பராக்ரமங்களும் தவங்களும் பிராம்மணர்களிடத்தி
லேயே மழுங்கிப்போயின அப்பா! ராஜனே! எனக்கு என் தந்தையி
னிடத்திலும் பாட்டனாரிடத்திலும் உன்னிடத்திலும் என் தேகத்தி
லும் உயிரிலும் அவ்வளவு அதிக அன்பில்லை. எனக்கு உன்னைவிட
அதிகஅன்பன் இப்புவனியில் எவனுமில்லை பரதஸ்ரேஷ்டனே
பிராம்மணர்கள் மட்டும் எனக்கு உன்னைவிட மிக்கஅன்பர்கள் பாண்டு
புத்ரனே! நான்சொல்வது உண்மையாயிருந்தால் இந்தஸத்யத்தி
னலேயே சந்தனுஇருக்கும் லோகங்களுக்கு நான்போகக்கடவேன்
பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவையும் பரிசுத்தமுமான ஸாதுக்க
ளின் உலகங்களையும் பார்ப்பேன் அப்பா! உடனேயானாலும் காலம்

பொறுததானுலும அவவுலகஙகளுககுததான யான ,போகவேண
பாதஸரேஷடனே! வேஙதே! இபபடிபபடடலோகஙகள* இ
பதை அறிநதுதான பிராமமணாகளவிஷயததில நான செயதை
பறறி வருததபபடாமலிருககிறேன" எனறா

தொணணூறறைநதாவது அதயாயம

தா ன தா ம பா வ ம். (தொடர்ச்சி)

(யார் தானம்பெறுவதற்குரியவரென்பது முதலியன)

யுதிஷடிரா, "ஆசாரமும கலவியும குலமும ஸமமாகச சி
திருககுமிருவரில ஒருவன யாசியாதவனும மறறொருவன யாசிககி
வனுமாயிருநதால எவனுககுக கொடுபபது சிறநதது?" எனறுகே
பீஷமா சொலலலானா

"குநதிபுதரனே! யாசிபபவனுககுக கொடுபபதைவிட யா
யாதவனுககுக கொடுககும தானம சிறநததெனறு சொலலுகின
னா மனவுறுதியிலலாமல யாசிபபவனைப பாாககிலும மனவுறு
யுளளவன மிகத தகுதியுளளவனதானே? க்ஷததிரியனுககு ரக்ஷி
பதுதான துணிவு பிராமமணனுககு யாசியாமலிருபபதுதா
துணிவு துணிவும திருபதியுமுளள விதவானன பிராமமண
தேவாகளையும ஸநதோஷபபடுததுவான் பாரதனே! யாசிபபது
மிருதியாக வாஙகுவதும அசகதனுககுரியவையெனறு சொலலுகி
றனா மனிதாகள யாசிககுமபோதெலலாம கொளளைககாராக
போல் நடுஙகசசெயகினறனா யாசிபபவன இறபபவனே கொடா
வன அவனபின இறபபவன யுதிஷடிரா! கொடுபபவன பெறறு
கொளபவனையும தனனையும பிழைபபிககிறுன கேடபவனுக்கு
கொடுபபதனுல தயையெனனும பெரியதாமம வருகிறது யாசியாம
வருததபபடுகிறவாகளுககு எலலா முயறசிகளாலும வருநதிககொடுக
வேணடும உனனுடைய தேசததில அபபடிபபடட பிராமமணோதத
மா இருபபாாாயின நீறுபூதத தணலபோனற அவாகளை நீ ஜாககரதையா
கத தெரிநதுகொளளவேணடும கௌரவனே! தவததினுல பிரகாசி
பவரும பூஜைககுரியவாகளுமான அபபடிபபடடவாகள பூஜிககபபடா
விடின புவனி முழுமையுஙகூட எரிததுவிடுவா சாஸதிர ஞானமும
ஆதமஞானமும தவமும யோகமுமுளளவாகள பூஜைககுரியவாகளன

று? வீரனே! அப்படிப்பட்ட பிராம்மணர்களுக்குப் பூஜையைச்
செலுத்துவாயாக அவர்களுக்குப் பலவகைப் பொருள்களைக்
கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் காலை மாலை
களில் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட அக்நிஹோத்ரத்திற்கு என்ன பல
னுண்டாகுமோ அந்தப் பலன் வித்தையும் வேதமும் தவமும் நிரம்
பின பிராம்மணனுக்குக் கொடுப்பதனால் உண்டாகுமென்று சொல்லு
கின்றனர் கௌரவனே! வித்யாஸ்நானமும் பிரம்மசாரி விரதஸ்நா
னமும் செய்தவரும் பிறரைப்படுத்து ஜீவியாதவரும் ஓதலையும் தவத்
தையும் வெளிப்படுத்தாதவரும் நியமங்கள் தவறாதவர்களுமான பிராம
ணர்களுக்கு அழகான வீடுகளைக் கட்டுவித்துப் பண்டங்களோடும்
வேலைக்காரர்களோடும் இன்னமும் அவர்கள் விரும்பினவைகளோடும்
அவர்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொடுப்பாயாக யுதிஷ்டிர! தர்மந்
தெரிந்தவர்களும் நுட்பமான அறிவுள்ளவர்களுமான அந்தப் பிராம
ணர்கள், நீ ஶ்ரத்தையோடு கொடுப்பதைக் கடமையென்று நினைத்
துத்தான் பெற்றுக்கொள்வார்கள் உழவர்கள் மேகத்தை எதிர்பார்ப்
பதுபோல எவர்களை மனைவிகள் எதிர்பார்க்கின்றனரோ அப்படிப்
பட்ட பிராம்மணர்கள் உன்னிடத்தில் புசித்து, மிகுந்ததைக் கையி
லெடுத்துக்கொண்டு தக்ஷிணைகளோடும் கிருஹங்களுக்குச் சென்றா
ளா? அப்பா! நியமமுள்ளவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுமான பிராம்ம
ணர்கள் உன்னுடைய அன்னங்களைப் புசிப்பதனால் மூன்றக்கினிகளை
யும் திருப்திசெய்விப்பார் அது [1] ப்ராதஸ்ஸவனம் அப்பா! பசுக்
களையும் பொன்களையும் ஆடைகளையும் கொடுப்பதனாலேயே உனக்கு
மாத்யாந்நஸவனமும் நடக்கவேண்டும் அதனால், உன்னிடத்தில்
இந்திரன் திருப்தியடைவான் யுதிஷ்டிர! தேவர்களுக்கும் பிதருக்
களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் நீ கொடுப்பதுதான், விஶ்வர்களென்
னும் தேவர்களைத் திருப்திசெய்விக்கும் மூன்றாவது ஸவனம் கொல்
லாமையும் எல்லாவற்றையும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பகுத்துக்
கொடுப்பதும் இந்திரியங்களை அடக்குவதும் பற்றில்லாமையும் மன
உறுதியும் ஸத்தியமும் உனக்கு [2] அவப்ருதங்களாகின்றன அப்பா!
ஶ்ரத்தையினால் சுத்தமுள்ளதும் தக்ஷிணைகளுள்ளதும் எல்லா யாகங்
களிலும் சிறந்ததுமான இந்தத் தானமென்னும் யாகம் உன்னால் செய்
யப்பட்டு இடைவிடாமல் நடந்துவரக்கடவது" என்றார்

---

1 காலைஹோமம் 2 ஆதிபர்வம் 809-ம் பக்கம் குறிப்பிறகாணக

தொணணூறருருவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(அரசன் செய்யத்தக்க தானம் யாகமுதலியன)

யுதிஷடிரா, "பாரதரே! தானம யாகஞசெயகை இவைகளு மறுமையிற பெரும பயனைததருவது யாது? எதன பயன சிற தாகச சொலலபபடடிருககிறது? எநதககாலததில எபபடிபபட களுககு எவவகையாகக கொடுககவேணடும? இதைச சரியாகத தெ நதுகொளள விருமபுகிறேன விதவானே! தெரிநதுகொளள விருப முளள எனககுத தானதாமஙகளை உரைககககடவீா ஐயா! பி மஹரே! யாகவேதிகையில ஶ்ரததையுடன தக்ஷிணைகொடுபபதிலு தயையினல தானமசெயவதிலும எது அதிக பலனுளளது? அ எனககுச சொலலககடவீா" என்றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"அபபா! க்ஷததிரியனுககுக கொடிய செயகை எபபோது இருககிறது தானமினறி யாகததின சுததமான பலன இவனு கிராது யாகம செயவிககும ஸாதுககளான பிராமமணோததமாக பாவிகளான அரசாகளிடததில ஒனறும வாஙகாா, ஶ்ரததியததோ கொடுபபவாகளிடததிலதான வாஙகுவாா தக்ஷிணைகள வாஙகு தறகுரிய யோககியாகள கோபததினல தனததைப [1] பெறறு கொளளாமல போவாராயின, அநதக காரணமபறறியே அரசு நிரமபின தக்ஷிணைகளுளள யாகஙகளைச செயயவேணடும அவ கள வாஙகுவாராயின, அரசன மிகுநத ஶ்ரததையோடு தின தோறும தானம செயயவேணடும தானநதான பாவததை போககுபவறறுள மிகசசிறநதது அனபுளளவாகளும ஸாதுககளு வேதமறிநதவாகளும அடககம ஒழுககம தவம இவை தவறுதவாகளு மான பிராமமணாகளைத தனஙகளினல திருபதிசெயவிபபதுதான ஹிமஸையிலலாத யாகம உனனுடைய எநதககாரியததை அவாகள செயவிககவிலலையோ அநதககாரியம நீ செயததாகாது ஸாதுககளு குச சுவையுளள அனனஙகளும நிரமபின தக்ஷிணைகளும கொடு தது யாகஙகளைசசெய தானம செயவதினல யாகம தான இரணடும செயதவனுக உனனை நினைததுககொள இடைவிட மல யாகமசெயபவரைப பூஜிககககடவாய அதனல உனககும அ தபபலனில பாகமுணடாகும விதவானகளுககுக கொடுபபதனலு அவாகளைப பூஜிபபதனலும உனககு அவாகள புணயததில பாக

[1] யாகததினல பாபமதீரநதால வாஙகுவாாகளெனபது

ணடு யாகம செயபவாகளுககும விதவானகளுககும கொடுககுந
னமானது கொடுபபவனுககு மேலுலகததைக கொடுபபிககும
ானததைககொடுககும ஆசாாயாகளுககுத தானம செயயவேணடும
தனால ஞானதானததின பலனில ஒரு பாகமுளளவனுவான ஸந
திகளுளளவரும பெருங குடுமபததைக காபபவருமான பிராமமணா
ளாக காபபாறறககடவாய அதனால அநதக குடுமபியைபபோலப
ழிபபவனுககும ஸநததிகள உணடாகும ஸாதுககள பெரியோா
ரின தாமஙகளெலலாவறறையும விருததிசெயகிறவா அதிக
னுஷடானமுளள அமமனிதாகள எலலா ஸொததுககளாலும காப
றறுவதறகுரியவா யுதிஷடிா ! செலவம நிரமபபபெறறுப பிராம
ணாகளுககுப பசுககள எருதுகள அனனம குடை வஸதிரஙகள
ததாரைகளை ஆகிய இவறறைககொடு பாரதனே ! செலவமுளள
கள யாகமசெயபவாகளுககு நெய அனனம குதிரைவணடிகள
டுகள படுககைகள இவைகளையெலலாம கொடுககவேணடும பார
னே ! இவை புணணியததை அடைவதறகு எளிய உபாயஙகள
வனமிலலாமல கஷடபபடுகிறவரும பிறரை வெறுககாதவருமான
ராமமணரைக கணடறிநது ரகஸயமாகவோ வெளிபபடையாகவோ
வனததைக கொடுதது அவாகளைக காபபாறறு அது ராஜஸூய
ுவமேதயாகஙகளைப பாாககிலும கூததிரியாகளுககு மிகச சிறந
து இபபடிச செயவதனால நீ பாவஙகளால விடுபடடுப பரிசுதத
கி ஸவாககததை அடைவாய பொககசததைச சோததுத தேசத
தக காபபாறறுவாயாயின பிராமமணதவததையும தனஙகளையும
றுஜனமததில அடைவாய பாரதனே ! உன ஜீவனததையும பிறா
வனததையும காபபாறறு உன வேலைககாராகளையும குடிகளையும
ளளைகளைபபோல ரகூஷிககககடவாய பாரதனே ! பிராமமணா
ரின யோககேூஷமஙகளிரணடும எபபோதும உனனைப பொறுதத
வையாயிருககவேணடும உன உயிரவாழககையே அவாகளுககாக
ருககககடவது அவாகளை நீ காபபாறறுமலிருககலாகாது பிராம
ணனுககுத திரவியம அதிகமாகச சோவதுதான பெருந தீஙகு
பபோதும ஐசுவரியததோடு பழகுவது காவததை உணடாககி
றிவைக கெடுததுவிடும பிராமமணாகளுககு அறிவுகெடடால
ாமம அழிநதுபோவது திணணம தாமம அழிநதால பிராணி
ளை இலலாமறபோம ஸநதேகமிலலை அரசன, 'யாகததிற
ாக அநதத தேசததிலிருநது தனததைக கொணடுவாருஙகள'
னறுசொலலி, அதிகாரிகளிடததில ஒரு தேசததை ஒபபுக
காடுககிறுன அவனுடைய அநதக கொடிய கடடளையைப பெற

றுககொணட ஜனஙகள பயநது கொடுதத பொருளைககொணடு அர
சன யாகஞசெய்பவனுயின, அநத யாகததை ஸாதுககள புகழமாட்டார
கள நனறுகச செலவம தழைததிருபபவாகள பீடிககபபடாமல
அனபோடு கொடுககும திரவியம ஸவலபமாயிருநதாலும அதைக
கொணடு யாகமசெயயலாம, அதிகாரததினுல வாஙகபபட்டதைக
கொணடு செயயலாகாது சாஸதிரபபடி சோததுவைககபபட்ட திர
வியம எபபோது மிக அதிகபபடுமோ அபபோது அரசன தகூதிணை
கள மிகுதியாகவுடைய மகா யாகஙகளைச செயயவேணடும முதி
யோரகள, சிறுவாகள, கணணிலலாதவாகள, அசகதாகள ஆகிய
இவாகளின தனததை அரசன ரகூதிககவேணடும வேநதன [1]பூமியி
லிருககும தனஙகளை வெட்டியெடுககலாசாது பிரஜைகள அழுமபடி
அவாகள தனததை வாஙகலாகாது ஏழைகளின தனம அபகரிககப
பட்டால அது ராஜயததையும ராஜயலகூமியையும கெடுததுவிடும
ஸாதுககளுககுச சிறநதபோகஙகளைக கொடுககவேணடும, பசியின
பயததைப போககவேணடும, அவாகளின குழநதைகள ருசியுள்ள
உணவை எதிரபாாதது அதைக கிரமமாக உணணப பெறுவிடின
மனனனுககு அதைவிடப பெருமபாவம எனனவிருககிறது? அப
படிபபட்ட விதவானுன பிராமமணன உன தேசததில முன சொனன
படி பசியினுல வருநதுவானுயின, சிசுஹததி யெனனும பெரும
பாவததைச செயதவனபோல அதனபயனை அடைவாய 'எவ
னுடைய தேசததில பிராமமணனுகட்டும மறற மனிதனுகட்டும கஷ
டபபடுகிறுனே அநத அரசனுடைய பிழைபபு இழிவான பிழைபபு'
எனபது சிபிசககரவாததி சொனன வாககியம எநத மனனனின
தேசததில ஸநாதகன பசியினுல வருநதுகிறுனே அவனுடைய ராஜ
யமும அவன ராஜவமசமும விருததியடைவதிலலை எநதஅரச
னுடைய தேசததிலிருநது கணவாகளும பிளளைகளும கதறும
போது தாமும கதறிககொணடிருககும மாதாகள பலவநதமாகக
கொணடுபோகபபடுகினறனரோ அவவரசன இறநதவனதான,
ஜீவிபபவனலலன ரகூதியாதவனும பணததை வாஙகிககொளளுகிற
வனும தேசததையழிபபவனும ஒழுஙகாக நடததாதவனும தயை
பறறவனுமாகிய அரசனெனறு பெயருளள கலிபுருஷனை ஜனஙகளே
மூயனறுகொலவாாகள 'நான உஙகளைக காபபாறறுகிறேன' எனறு
சொலலிக காபபாறறுமலிருககும அரசனை நோயபிடிதத வெறி
நாயைபபோல ஜனஙகள சோநது கொலலவேணடும பாரதனே!

1 'பொருளைச சொநத உபயோகததிறகாகத தன வசபபடுததிக
கொளளலாகாது' எனபது பழையவுரை

பந்தனுறகாபபாறறபபடாத ஜனஙகள எனனபாவம செயதாலும
ந்தபபாவததில நாலிலஒருபாகததை அரசன அடைகிருன , சிலா
ந்தபபாவமெலலாவறறையும அடைகிருனெனறும, சிலா அதிற
திலை அடைகிருனெனறும சொலலுகினறனா , மனுவின சாஸ
ரததைககேடட நமககுமடடும நாலில ஒருபாகம எனனும மதந
ன நிசசயம பாரதனே ! அரசனுல நனருகக காபபாறறபபட்ட
னஙகளசெயயும புணணியகாமததிலும நாலில ஒருபாகததையே
வன அடைகிருன யுதிஷ்டிர ! மேகததை அனுஸரிதது எலலாப
ராணிகளும ஜீவிபபதுபோலவும, பெரியவிருக்ஷததைஅடுததுப பக்ஷி
ர ஜீவிபபதுபோலவும நீ ஜீவிபபதை அனுஸரிததுக குடிகளெலலாம்
விககககடவன வீரனே ! ராக்ஷஸாகள குபேரனையும தேவாகள
நதிரனையும அடுதது ஜீவிபபதுபோல உறவினரும சினேகிதாகளும
னனை அடுதது ஜீவிககககடவா " எனருா

தொணணூறறேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பூமிதானத்தின்சிறப்பும், பிருஹஸ்பதி இந்திரனுக்குத்
தானங்களைப்பற்றிச்சொலலியதும்)

யுதிஷ்டிரா, " வேதவிதிகள, 'இதைக கொடுககவேணடும,
தைககொடுககவேணடும' எனறிருபபதனுல அரசாகள கொடுகக
வணடியவை அனேகமிருககினறன அவை எலலாவறறிலுஞ
றநததான கொடுககததககபொருள யாது ? " எனறுகேடக, பீஷ்மா
சாலலலானா

"பூமிதானமானது எலலாததானஙகளிலும மேறபடடதாகச
சொலலபபடுகிறது பூமியானது அசைவறறது , அழிவறறது ,
யாநதபோகஙகளைக கொடுபபது வஸதிரஙகளையும ரததினஙகளை,
ம பசுககளையும நெல யவைமுதலியதானியஙகளையும பூமி கறக
றது எலலாபபிராணிகளிலும பூமிதானம செயபவனதான நெடுங
ாலம மேனமை அடைவான இவவுலகததில பூமிதானமசெயபவன
மியின ஆயுள எவவளவுகாலமோ அவவளவுகாலம விளஙகிககொண
ருபபான யுதிஷ்டிர ! இவவுலகததில பூமிதானததிறகு மேறபடட
தானறுமிலலை எலலாரும பூமியிலகொஞசபாகமாவது தானம
சயதிருககினறனரெனறு நாம கேடடிருககிறேம். பூமியைச

கொடுத்தஜனங்கள்தாம் பூமியை அனுபவிக்கின்றனர் மனிதர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தம்வினையையே பற்றியிருக்கின்றனர். பூமியென்னும் மகாதேவி தன்னைக்கொடுப்பவனைத் தனக்கனபனை கணவனாகச்செய்துகொள்ளுகிறுள் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அழிவில்லாத இந்தப்பூமியைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுப்பவன் மறுபடியும் மானிட ஜன்மமெடுத்துப் பூமிக்கரசனுவான் இவன்கொடுக்கிறபடிதான் இவ னுக்குப் பின்னுல் அனுபவமுண்டாகிறதென்பது தாமசாஸ்திரங் களின்துணிபு யுத்தத்தில் தேகத்தையாவதுவிடவேண்டும், பூமியை யாவது தானம்செய்யவேண்டுமென்பதைத்தான் க்ஷத்திரிய ஜாதியிற் பிறந்தோர்களுக்குச் சிறந்த ஆசீர்வாதமாகக் கூறுகின்றனர் தானம் செய்யப்பட்ட பூமியானது பாவஞ்செய்கையுள்ளவனுகவும் பிரமம் ஹத்திசெய்தவனுகவும் பொய்யனுகவுமிருந்தாலும் தானம்செய்பவ னைப் பரிசுத்தனுகச்செய்யுமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறேம் அது தான் பாவத்தைப்போக்குவது அதுதான் பாவத்திலிருந்து மனி தனை விடுவிப்பது பாவஞ்செய்த ராஜாகளிடத்திலும் பூமியை மட் டும் ஸாதுக்கள் வாங்கிக்கொள்ளுவார், வேறு ஒன்றையும் விரும்பார் ஏனெனில், பூமியானது பரிசுத்தமானது இந்தப்பூமிதேவிக்குப் [1] பிரியத்தத்தையென்னும்பெயர் ரகஸ்யமும்அழியாததுமாயிருக்கிறது ஏனெனில், அதைக் [2] கொடுப்பதும் வாங்குவதும் மிகவும் பிரிய மானவை இந்தப்பூமியை வித்வானுக்குத்தானம்செய்யும் அரசன், பூமியில் இப்போது இருப்பதைவிட அதிகஸ்ம்கமானராஜ்யாதி பத்தியத்தை அடைவான் அவன் மறுஜன்மத்திலும் அரசனுகவே இருப்பானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை ஆதலால். அரசன் பூமியை அடைந்தவுடனே அதைப் பிராமமனனுக்குத் தானம் செய்யவேண் டும் அரசனல்லாதவன் பூமியை [3] ஆளுவது எவ்வகையிலும் முடி யாது பூமியை வஸ்திரத்தினுலும் மூடமுடியாது, வேறுவிதமாக மறைத்துக்கொண்டு [4] போகவுமாகாது பூமியை விரும்புகிற மற்ற வாகளும் இப்படி (தானம்) செய்யவேண்டுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை யோக்கியனுடைய பூமியை எவன் எடுத்துக்கொள்ளுகிருனே அவன் பூமியை அடைவதேயில்லை யோக்கியர்களுக்குப் பூமியைக்கொடுப்

---

1 பிரியமாகக்கொடுக்கப்படுவது

2 கொடுப்பதனுல் பாவமவிலகுகிறது, வாங்குவதனுற்பாவமில்லை

3 தானம்செய்வதனுல் அரசனுக்குப்பூமியில்லாமற்போகாதுஎன்பது

4 வாங்கினவனுக்குப் பலனும் அரசனுக்குஆளுகையும் வியவஸ்தை யாயிருக்கும் என்பது.

வன சிறநத பூமியைப பெறுகிறுன தாமசிநதையுளளவன, இருக
மபோதும இறநதபினனும பெரும்புகழை அடைகிருன ஒருவ
னுககு ஆகாரததைககொடுககும பூமியைக கொடுபபதனுல அறபதி
யிர வருஷகாலம மேலுலகததிலிருபபான அவவளவு பூமியை
பகரிபபவனுசகு அதறகிரணடுமடஙகு அதிககாலம நரகமுணடு
ரசனே[1] உபகாரமசெயத எநத அரசனுடைய பூமியைப பிராம
ணாகள எபபோதும சிலாகிககினறனரோ அவவரசனது பூமியைப
கைவா[1] சிலாகிபபதிலலை ஜீவனமிலலாமல கஷடபபடடுககொண
ருககும மனிதனும ஏதாவது பாவமசெயதவனுயின, பசுவின
தாலளவு பூமியைத தானமசெயத மாததிரததினுல சுததனுகிவிடு
ான வா்ள தாமஙகளை கெடடும கொடிய செயகை செயது
காணடுமிருககும அரசாகளுககும பூமிதானம எலலாவறறிலும
றநத புணணியமெனறு சொலலததககது அசுவமேதயாகம செய
தறகும யோககியனுககுப பூமிதானம செயவதறகுமுளள விததி
ாஸம சிறிதெனறு பூாவிகாகள எபபோதும நினைததிருககினறனா
ிதவானகள எநதப புணணியததைசசெயதும பயநதுகொணடிருபப
துணடு எலலாவறறினும சிறநத இநதப பூமிதானம ஒனறுமடடுமே
(பாவ) பயமறறது பூமிதானஞ செயயும சிறநத புததிமான பொன
வெளளி வஸதிரம ரததினம முததுககள தனஙகள இவறறையெல
லாம கொடுததவனுகிறுன தவம யாகம வேதாதயயனம நலலொழுக
கம ஆசையினமை சொலதவறுமை பெரியோாகளையும தேவாகளையும
பூஜிபபது இவையெலலாம பூமிதானம செயபவனிடததிலிருககும
தலைவனுடைய நனமையில ஊககததுடன யுததததிலடிபடடுத
தேகததைவிடடவரும பிரமமலோகமபோன ஸிததாகளும பூமிதானம
செயதவனுககு மேலாகாா தாயானவள தன குழநதையைப பால
கொடுதது வளாபபதுபோலப பூமியானது தானமசெயதவனைத
தனது எலலா ஸாரஙகளாலும எபபோதும அனுககிரகிககிறது பூமி
தானமசெயபவனுககு யமன அடிமையாகிறுன மிககொடிய யம
தணடனையும நெருபபின மிகக கொடியதாபமும பயஙகரமான வருண
பாசஙகளும பூமிதானம செயபவனை அணுகா மனததில அடககததுட
டன பூமியைததானமசெயகிறவன பிதருலோகததிலுளள பிதருககளை
யும தேவலோகததிலுளள தேவதைகளையும திருபதியடைவிககிறுன
ஆகாரமிலலாமல துயரபபடடு இளைதது இறககுந தருணததிலிரு
பவனுககு ஜீவனததிறகு ஆதாரமான பூமியைத தானமசெயயும மனி

1 பகைவருககுக கிடைபபதிலலை

தன ஸததிரயாகம செயதவனுகிருன சிறநத பாகயமுளளவனே! பசு அனபுடன பாலசுரநதுகொணடு கனறைததேடி ஓடுவதுபோலப பூமிதானம செயதவனைப பூமி தேடிககாபபாறறுகிறது. * கலபபையின உழபபடடதும விதைவிதைககபபடடதும தானயம விளைநததுமாயுளள பூமியையும ஜலாதாரமுளள வீடடையும கொடுபபவன வேணடினவறறைக கொடுததவனுகிருன நலலொழுககமுளளவனும அகநிஹோததிரஞ செயபவனும பரிசுததமான தவமுளளவனுமான பிராமமணனுககுப பூமிதானம செயத மனிதன யமன இலலம போவதிலலை சநதிரனுககு நாளதோறும வளாசசியுணடாவதுபோலப பூமிதானததினுலுணடான பலன ஒவவொரு பயிருககும அதிகபபடுகிறது இநத விஷயததில பூாவ விருததாநதந தெரிநதவாகள பூமிதேவியினுற சொலலபபடட சுலோகஙகளைச சொலலுகினறனா இவறறைக கேடடுததான பரசுராமா காஸயபருககுப பூமிதானம செயதாா அவறறின பொருள, 'எனனையே வாஙகுஙகள, எனனையே கொடுஙகள, எனனைக கொடுததபின எனனையே அடைவீாகள இநதத தானமானது இவவுலகததிலும அவவுலகததிலும மேனமேலும விருததியாகும வேதததிறகுச சமமான இநதச சொலலை எநதப பிராமமணன ஸராததததில ஹோமமசெயயுமபோது நினைககிருனே அவன பிரமமபததை அடைவான பூமிதானமானது பேயபிசாசுகளாலும சாபததினுலுமுணடான கேடுகளுககுப பரிகாரமான பெருமபிராயசசிததம இபபடிப படட பூதானததைசசெயதவனும வேதவாககியமாகிய இநதசசொலலை அறிகிறவனும தமகுலததில முனபதினமரையும பினபதினமரையும பரிசுததமாககசசெயவா பூமியானது எலலாபபிராணிகளுககும காரணமாகவும அழிவிலலாததாகவும நினைககபபடுகிறது' எனபது அரசனுககுப படடாபிஷேகம செயதவுடன இநத வேதததைக கேடபிககவேணடும அவன இதைககேடடு ஸாதுககளுககுப பூமிதானம செயயவேணடும ஸாதுககளின பூமியை எடுததுககொளளலாகாது இநத உபதேசமெலலாம பிராமமணாகளுககும அரசாகளுககுமே உரியது, ஸநதேகமிலலை. தாமஙகளில தோசசியுளள அரசன செலவததிறகு முதறகாரணம எவாகளுககு அரசன தாமநதெரியாதவனுகவும நாஸதிகனுகவுமிருககிருனே அவாகள ஸுகமாகத தூஙகுவதும ஸுகமாகக கணவிழிபபதுமிலலை அவவரசனுடைய கெடட செயகைகளினுல மனிதாகள எபபோதும நடுககமுறறவராவாா. மேனமேலும லாபமும உளளவறறைக காபபதுமாகிய யோககேஷமஙக

ரண்டும அவனுடைய தேசததில மிகுதியாக இரா எவாகளுககு
ரசன தெரிநதவனுகவும தாமததை நடததுகிறவனுகவுமிருக
ருனே அவாகள மிகக சுகமாகபபடுததுச சுகமாக எழுநதிருபபாா
வவரசனுடைய நறசெயகைகளினுல ராஜயததிலுளள ஜனஙகள
ுகமடைநது நலலமழையினுலும தமதமதொழிலகளினுலும யோக
க்ஷமஙகளின அபிவிருததியைப பெறுவாா பூமிதானம செயபவன
வனே அவனே மேறகுலததோன, அவனே ஆணபிளளை,
வனே பநது, அவனே புணணியஞ செயதவன, அவனே வள
ல, அவனே பராககரமமுளளவன வேதஙகள தெரிநதபிராமமண
வககுச செழிததபூமியைத தானமசெயபவா பூமிககுச சூரியாபோல
ளியினுல பிரகாசிபபாா பூமியில விதைககபபடட பயிாகள முளைப
துபோலப பூமிதானம செயவதனுல மனிதனுடைய விருபபஙகள
யனபடுகினறன ஆதிதயன, வருணன, விஷணு, பிரமமா, சநதிரன,
கனி, சூலததைக கையிலேநதிய சிவபெருமான இவாகளும பூமிதா
மசெயதவனை அனுககிரஙகிககினறனா மனிதாகள பூமியிறபிறககின
னா, பூமியில முடிவையும பெறுகினறனா இந [1]நானகுவித உலக
மு பூமியின குணஙகளைககொணடே உணடாகினறன பூமிககதி
தியே! உலகததிறகுத தாயும தநதையும பூமியே அரசனே!
தறகு நிகரானபொருள ஒனறுமிலலை யுதிஷடிர! இநதவிஷயததி
ம பருஹஸபதிககும இநதிரனுககும நடநத சமபாஷணையாகிய
ருபழையஇதிஹாஸததைக கூறுகினறனா இநதிரன, தக்ஷிணைகள
குதியாகவுடைய நூறுமஹாயாகஙகளைச செயதபிறகு, சாஸதிரங
தெரிநதவரில சிறநதவரான பிருகஸபதியை நோககிக கேடகலானுன.

'பகவானே! எநதததானததினுல மனிதன ஸவாககததை
டைநது ஸுகமாக விளஙகுவான? அழிவிலலாததும அபகரிகக
டாததுமானதானம எது? சொலலுகிறவாிறசிறநதவரே! அதைச
சொலலும' எனறு கேடடான தேவருககுபபுரோகிதரும மிகக
மைமையுளளவருமான பிருகஸபதி தேவேநதிரனுல இவவாறு கேட
பபடடவுடன, அவனுககு மறுமொழி கூறலானுா 'விருதரனைக
கொனறவனே! பொனனைககொடுபபதும பசுவைககொடுபபதும பூமி
யைககொடுபபதும விதததையைககொடுபபதும கனனிகையைககொடுப
பதும பாவததிறகுச சிறநதபரிகாரஙகள சிறநத அறிவுளளவனஇவற
றைக கொடுபபதினுல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன தே
வேநதிரனே!பிரபுவே! பூமிதானததைவிடச்சிறநதது மறறொனறிலலை

[1] ஆதிபாவம 57-ம பககம குறிபபிறகாணக

யென்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் நானும் அப்படியே நிகை
கிறேன். பிராம்மணனுக்காகவும் பசுவுக்காகவும் தேசபீடைக்காக
அரசனுக்கும் குலமகளிர்களுக்கும் அவமானமவராமற் செய்வதற்கா
வும் உயிர்விட்டவர் பூமிதானம் செய்தவருக்குச்சமமாவர் தேவஸ்
ஷ்டனே! யுத்தத்தில் உற்சாகமுள்ளவர்களாக யுத்தத்திலடிபட்டு வ
ஸ்வர்க்கம்போன சூரர்களனைவரும் பூமிதானம்செய்தவனுக்கு மேல
மாட்டார் வேந்தனுடைய நன்மையில் ஊக்கம்வைத்து யுத்தத்தி
பட்டுத் தேகத்தைவிட்டவர்களும் பிரம்மலோகத்திலிருக்கும் யோ
களும் பூமிதானம்செய்தவனுக்கு மேலாவதில்லை பூமிதானம் செ
யும்மனிதன் பூமியில் மடிந்திருக்கும் தன்முன் கூட்டஸ்தர்கள் ஐவரு
அவருக்குமுன் அறுவருமாகப் பதினொருவரைக் காப்பாற்றுகிறவனு
ன் இந்திரனே! ரத்தினங்களநிரம்பின பூமியை எவன்கொடுக்கி
னோ அவன் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடுபட்டு ஸ்வர்க்கலோகத்தி
கொண்டாடப்படுவான் அரசனே! வேண்டப்படும்சிறப்புக்களெல்லா
நிரம்பின செழித்தபூமியைக் கொடுப்பவன் அரசர்க்குமரசனுவா
அதுதான் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததானம் வாஸவனே! வேண்டி
வையெல்லாம் நிரம்பின பூமியைக்கொடுக்கிறவனை அதிலுள்ளஎல்லா
பிராணிகளும் தம் தம்மைக் கொடுப்பதாக நினைக்கின்றன ஸஹ
ராக்ஷனே! நினைத்தவற்றையெல்லாம் கறப்பதும்விரும்பத்தக்ககுண
களெல்லாமுள்ளதுமான பசுவைத் தானம் செய்யும்மனிதன் ஸ்வ
கத்தைச் சேருவான் தேவருக்கதிபதியே! தேனாறுகளும் நெய்யா
களும் பாலாறுகளும் தயிராறுகளும் பூமிதானம்செய்பவனைத் தே
லோகத்தில் திருப்தி அடைவிக்கின்றன அரசன் பூமிதானம்செய்வ
ல் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான் மற்றத்தானங்க
பூமிதானம்போற் சிறப்புள்ளவையல்ல கடல்சூழ்ந்தபுவனியைத் த
ஆயுதத்தினால் ஜயித்துக்கொடுப்பவனை ஜனங்கள் பூமியுள்ளவரை
லும் புகழ்வர் புரந்தரனே! செல்வமும்சுவையும்நிரம்பின புண்ணி
மான பூமியைக்கொடுப்பவனுக்குப் பூமிதானத்தின் சிறப்பினாற்கிடை
த்த புண்ணியலோகங்கள் அழிவதில்லை சக்கரனே! இவ்வுலகில் எ
போதும் அழியாத ஐசுவரியத்தையும் சௌக்கியத்தையும் விரும்பு
அரசன் யோக்கியனுக்குச் சாஸ்திரப்படி பூமிதானத்தைச் செய
வேண்டும் பாவம்செய்த மனிதனும் பிராம்மணனுக்குப் பூமிதான
செய்தபிறகு அந்தப்பாவத்தை, பாம்பு பழையச்சட்டையை விடுவ
போல் விட்டுவிடுகிறான் சக்கரனே! பூமியைக்கொடுக்கும்மனிதன
கடல்கள் நதிகள் மலைகள் காடுகள் இவற்றையெல்லாம் கொடுத்தவ

கிறான பூமியைக கொடுபபவன தடாகஙகளையும கிணறுகளையும
திகளையும ஏரிகளையும அனனையும எலலாசசுவைகளையும கொடுத
னுகிறான பூமியைககொடுபபவன சகதியுளள ஓஷதிகளையும பூக
ளும பழஙகளுமுளள மரஙகளையும காடுகளையும கறகளையும மலை
ளையும கொடுததவனுகிறான விரமபின தகஷிணைகளோடு அகநிஷ
டாம முதலிய யாகஙகளைசசெயதவனும பூமிதானததினுலடையும
லனை அடைவதிலலை பூமிதானமசெயபவன தனகுலததில பதின
மரைக காபபாறறுகிறான, பூமியை அபகரிபபவன பதினமரைக
காலலுகிறான தன முனனோரால கொடுககபபடட பூமியை அப
ரிபபவன நரகததிறகுபபோவான வாககுததததமசெயது கொடா
வனும கொடுததுத திருமபி எடுததுககொளளுகிறவனும யமன
டடளையினுல வருணபாசஙகளால கடடபபடடுத தவிபபா எப
பாதும அகநிஹோதரததையும மஹாயாகஙகளையும செயபவனும
திதிகளிடததில அனபுளளவனும கையிலபொருளிலலாதவனு
ரிய பிராமமணஸரேஷடனைக காபபாறறுகிறவாகள யமனை அணு
ா புரநதரனே! அரசன பிராமமணாகளிடததில கடன தீாநதவ
க இருககவேணடும, மறற வாணஙகளிலும எளியவாகளையும பலங
குறைநதவாகளையும காபபாறறவேணடும தேவருககதிபதியே!
தவாகளிற சிறநதவனே! கஷடஜீவியான பிராமமணனுககுப பிற
ால கொடுககபபடட பூமியை ஒருகாலும அபகரிககலாகாது ஏழை
ளான பிராமமணாகளின பூமியை அபகரிததால அவாகள துயரப
படுவதால விழும கணணீா குலததின மூனறு தலைமுறைகளை
அழிததுவிடும ஸஹஸராகஷனே! ராஜயநதவறின அரசனைத திரும
வும நிலைநிறுததுகிறவனுககு ஸவாககததில கொணடாடபபடும
தானம உணடாகிறது கிரமமாக விறகபபடடு வாஙகினவனால
னுருகச செவவைபபடுததி அனுபவிககபபடட பூமியை [1]அரசன
அவனுககு நிலைககச செயயவேணடும கருமபு, யவம, கோதுமை
விருததியாயிருபபதும பசுககளும குதிரைகளும நிரமபினதுமான
பூமியைககொடுபபவன எலலாப பாவஙகளிலிருநதும விடுபடடு
ஸவாககலோகததில கொணடாடபபடுவான உளளே புதையலுளள
தும உயாநதபொருளகளெலலாமுளளதுமான பூமியைக கொடுபப
வன அழிவிலலாத லோகஙகளை அடைவான. அவனுககு அது பூமி
ததிரமெனனபபடுகிறது பூமியைககொடுபபவன எலலாப பாவங
களையும உதறி ராஜஸகுணமறறவனுகி ஸாதுககளால அஙகீகரிககப

1 'நருப:' என்று பாடம கொளளபபடடது

படடு உலகததில சானரோகளால கொணடாடபபடுகிறுன சக
னே! ஜலததிலவிழுநத எணணெயததுளி எபபடிபபரவுகிறதோ அ
படியே பூமிதானததின பலன பயிருககுபபயிா அபிவிருததியாகிற
இநதிரனே! யுதததததில பிரகாசிககும சூராகளாகிய எநத அரசாக
போாததலையில முனனேககிசசெனறு வதமசெயயபபடுகினறனரோ
அவாகள பிரமமலோகமடைவாாகள தேவேநதிரனே! அபபடியே
பூமிதானமசெயபவனையும தேவலோகததில தேவலோகததுப பூமா
அணிநத பெணகள ஆடியும பாடியும உபசரிககினறனா இவவுலக
தில பிராமமணனுககுச சாஸதிரபபிரகாரம செமமையாகப பூ
தானம செயபவன தேவலோகததில தேவாகளாலும கநதாவாகள
லும பூஜிககபபெறறு ஸுகமடைநது மகிழநதிருபபான தேவே
திரனே! பூமிதானமசெயபவனைப பிரமமலோகததிலும சிறநத புஷ
மாலைகளை அணிநத நூறு அபஸரஸுகள உபசரிபபா பூமிதான
செயயும மனிதனிடததில எபபோதும புணணியஙகள சேரும. ஜ
சஙகம, ஸிமமாஸனம, ஒறறைககுடை, சிறநத குதிரைகள, சிறந
தேர்கள, புஷபஙகள, பொனகுவியலகள இவை பூமிதானததி
லுணடாகினறன புரநதரனே! தடைபபடாத கடடளையும, 'ஜய
எனனும சபதஙகளும, பொருளகளும, ஸவாககமும, பொனமல
பூககும கொடிகளும பொனமயமான தாபபைகளும புறகளும நிர
பின இடஙகளும, பூமிதான புணணியததின பயனகள பூமியை
கொடுககும மனிதன [1] அமருததததையுணடாககும பூமியை அடை
வான பூமிதானததிறகொபபான தானமிலலை தாயககு ஒபபா
குருவிலலை ஸததியததைபபோனற தாமமிலலை தானததிறகு நி
ரான புதையலிலலை' எனறுா பிருகஸபதியினிடம இதைககேட
வுடன, இநதிரன தனஙகளும ரததினஙகளும நிரமபின இநத
பூமியை அவருககு அளிததான இநதப பூமிதானததின சிறபபை
ஸராததகாலததில பிராமமணாகளைக கேடபிததால அநத ஸராதத
தில ராக்ஷஸாகளுககும அஸுராகளுககும பஙகிலலை, பிதருககளு
குககொடுதத ஸராததம அழியாமலிருககும, ஸநதேகமிலலை ஆ
லால, விதவானனவன ஸராததஙகளில புசிககும பிராமமண
களுககு இதைக கேடபிததலவேணடும குறறமறறவனே! பர
ஸரேஷடனே! இபபடி எலலாத தானஙகளிலும சிறநத தானததை
உனககு நான உரைததேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறுய?'
எனறுா.

---

[1] சுகததைததரும

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் அன்னதானத்தின் சிறப்பைப் பீஷ்மருக்கு உரைத்தது)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வுலகத்தில் தானம்செய்யக்கருதின அரசன் குணங்களிற்சிறந்த பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்க தானங்கள் எவை? அந்தப் பிராம்மணர்கள் எதனால் உடனே திருப்தியடைவார்கள்? அவர்கள் திருப்தியடைந்தால் எதைக்கொடுப்பார்கள்? சிறந்தகைகளையுடையவரே! புண்ணியத்தினாலுண்டான பெரும்பயனைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லக்கடவீர். வேந்தரே! இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும்பயன்படுவது எந்தத்தானம்? இதை உம்மிடத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். எனக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"திவ்யஞானமுள்ள நாரதரிடம் இதே விஷயத்தைப்பற்றி முன்னே நான்கேட்டபோது அவர் எனக்குச்சொன்ன மறுமொழியைத்தான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கேள். நாரதர், 'தேவர்களும் ரிஷிகளும் அன்னதானத்தையே சிலாகிக்கின்றனர். உலகவாழ்க்கையும் யாகங்களுமாகிய எல்லாம் அன்னத்தைப் பொறுத்தவை. அன்னதானத்திற்கு ஒப்பானதானம் முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை. அதனாலேதான் மனிதர்கள் அன்னதானம்செய்வதை முக்கியமாகக்கருதுகிறார்கள். உலகத்தில் பலத்தைக்கொடுப்பது அன்னம். அன்னத்திலேதான் உயிர் இருக்கிறது. பிரபுவே! இவ்வுலகமனைத்தும் அன்னத்தினால் தாங்கப்படுகிறது. இவ்வுலகத்தில் கிருகஸ்தர்களும் பிரம்மசாரிகளும் ஸந்யாஸிகளும் வானப்பிரஸ்தர்களும் அன்னத்தினால்தான் இருக்கின்றனர். அன்னத்தினால் உயிருண்டாகிறதென்பது பிரத்யக்ஷம், அதில் ஸந்தேகமில்லை. தன்னுடைய அபிவிருத்தியைக்கருதுகிறவன் பெருங்குடும்பத்தோடு கஷ்டப்படும் மகாத்மாவான பிராம்மணனுக்கும் பிரம்மசாரிக்கும் ஸந்யாஸிக்கும் அன்னம் கொடுக்கவேண்டும். அன்னத்தை வேண்டும் வித்வானான பிராம்மணனுக்கு, அன்னம்போடுகிறவன் தனது மறுமைக்கு உபயோகமான சிறந்த, புதையலைப் புதைத்துவைக்கிறான். செல்வப்பெருக்கைவிரும்பும் கிருகஸ்தன், வழிநடையினாலிளைத்துத் தன்வீட்டிற்குவந்த பிராம்முதிர்ந்தயோக்கியனைப் பூஜிக்கவேண்டும். அரசனே! மேல் நோக்கியிருக்கும் கோபத்தையும் த்வேஷத்தையும் விட்டு யாவருக்கும்

ஸ்லபனுயிருநது அனனம போடுகிறவன தேவலோகததிலும இ
வுலகததிலுமுளள இனபஙகளைப பெறுவான வநதவனை ஒ
போதும அவமதிககவும நிராகரிககவும கூடாது அனனதானமான
சணடாளனுககும நாயககும கொடுககபபடடாலுமகெடாது வ
நடநதுவருநதியிருககும முன காணாத மனிதனுககு நோவாம
அனனம போடுகிறவன பெரிய தாமபபயனை அடைவான
அரசனே! எநதமனிதன பிதருககளையும தேவாகளையும ரிஷிகளை
யும பிராமமணாகளையும விருநதுகளையும அனனததினால திருப
அடைவிககிறுனே அவனுடைய புணணியததின பயன பெரிது
மிககபாவமான கருமததைச செயதும பசிததவனுககும, அதிலும
முககியமாகப பிராமமணனுககும அனனஙகொடுபபவன பாவ
தினால அறிவுகெடடிரான பிராமமணாகளுககுச செயயும அன
தானம அழியாது, சூததிராகளுககுச செயதது பெருமபயனை
தரும அனனதானம சூததிரனுககுச செயயபபடடாலும பிராமண
னுககுச செயயபபடடாலும விசேஷநதான பிராமமணன அனன
கேடகுமபோது அவனுடைய கோததிரததையும ஆசாரததையும
ஓததையும ஊரையும கேடகலாகாது விசாரியாமல அன்னததை
கொடுககவே வேணடும ராஜனே! அனனமபோடுகிறவனுககு வி
ருபபஙகள இவவுலகததிலும அவவுலகததிலும அனனததையும வேண
னபலனகளெலலாவறறையும கொடுககுமெனபதில ஸநதேகமிலலை
பிதருககள, 'நமதுபிளளையாவது பேரனுவது அனனதானம செ
வானு?' எனறு உழவாகள நலலமழையை எதிரபாாபபதுபோல எதி
பாாககினறனா பிராமமணனெனபவன பெரியபொருள அவன
'தேஹி' எனறு தானே கேடகுமபோது விருபபததோடாயினும
வெறுபபோடாயினும கொடுபபவன, புணணியததை அடைவான
எலலாப பிராணிகளுககும பிராமணன முதலில திருபதியாகப புசிகக
தகக அதிதியாகிறுன யாசிககினற பிராமமணாகள எபபோதும எந
வீடடிறகுச சென்று மரியாதைபெறறுத திருமபிபபோகினறனரோ
அநதவீடு மிகப பெருகுகினறது பாரதனே! இவவுலகததில மனிதன
அனனமபோடுவதனால இறநதபின சிறநதபாககியமபெறற குலததில
பிறபபதையும மேலானஸிததியையும அடைவான நனருகத தேவ
தாராதனம செயது சிறநத அனனததைபபோடுகிறவன ஸவாகக
லோகததில பூஜிககபபடடு வஸிபபான அனனநதான மனிதாகளுக்கு
உயிா எலலாம அனனததைபபறறியிருககினறன ராஜனே! அனன
கொடுபபவன பசுககளும புதராகளும தனஙகளும போகஙகளும ப

றம அழகு முளளவனுகிருன அனனஙகொடுபபவன உயிா கொடுப
வனெனறும எலலாஙகொடுபபவனெனறும உலகததில சொலலப
டுகிருன விருநதாகவநத பிராமமணனுககுக கிரமபபடி அனனம
பாடுவதனுல அனனதானம செயபவனுககு ஸுகமுணடாகிறது
அவன தேவாகளாலும பூஜிககபபடுகிருன பிராமமணன பெரிய தெய
ம அவன நலலநிலமபோனறவன அவனிடததிலவிதைககபபடும
நதபுணணியவிததுககும பலனபெரிது புஜிபபவனுககும கொடுப
வனுககும திருபதியுணடாவது பிரதயக்ஷமாயிருககிறது மறற
லலாத்தானஙகளினபலனகளும கணணுககுததெரியாதவை பார
னே! ஸநததியுணடாவதும அனனததினுலேதான இனபமும அன
ததினுலேதான அறமபொருளிரணடும அனனததினுலேயே பிணி
ரவதும அனனததினுலேயெனறறி முனகலபததில பிரமமதேவா
அனனததை அமிாதமெனறு சொனனுா பூலோகமும தேவலோகமும
ஆகாயமும அனனநதான எலலாம அனனததிலிருககினறன அன
ம ஒழிநதால தேகததிலுளள ஐநது பூதஙகளும பிரிநதுபோகின
ன மிகக பலசாலியின பலமும அனனமிலலாமையால கெடுகிறது,
ராஜனே! அபபடியே அனனமிலலாமையால உறவினாகள ஒருவரை
யாருவா கொணடாடுவதும விவாகமும யாகமும இலலாமறபோகின
ன வேதமும அபபோது நஷடமாகிவிடுகிறது மூனறுலோகங
ளிலுமுளள ஜஙகமமும ஸதாவரமுமாகிய அனைததும அனனததினு
லிருககினறன ஆதலால, அறிஞாகள தாமததிறகாக அனனதானம
செயயவேணடும ராஜனே! அனனதானமசெயயும மனிதனுககுப
பலமும உறசாகமும ஜயமும மூனறுஉலகஙகளிலுமபுகழும எப
போதும அபிவிருததியாகினறன

பாரதனே! உயிருககெலலாம அதிகாரியானகாறறு மேலே
மேகஙகளிறசேருகிறது அநத மேகஙகளிலுளள ஜலததை இநதிரன
வாஷிககிருன சூரியன தனகிரணஙகளினுல பூமியிலுளள ஜலததை
இழுககிருன. அநதஜலததைச சூரியனிடததிலிருநது வாயுபகவான
மழையாகபபொழிகிருன பாரதனே! அநத நீா மேகத்திலிருந்து
எபபோது பூமியிலவிழுகிறதோ அபபோது பூமிதேவி கொழுபபு
ளளவளாகிருள அதனபிறகு, பயிாகள வளாகினறன அதனுல உல
கம ஜீவிககிறது அதனபிறகு, மாமஸம கொழுபபு எலுமபு பிநது இவை
கள உணடாகினறன ராஜனே! அநதபபிநதுவிலிருநது பிராணிகளுண
டாகினறன அகனியும சநதிரனுநதாம அநதபபிநதுவை உணடாகக
வதும போஷிபபதும இபபடிச சூரியனும வாயுவும பிநதுவும அன

னத்தைச்சேர்ந்த ஒரு கூட்டமாக நினைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களி
லேயே பிராணிகள் உண்டாகின்றன. பரதஸ்ரேஷ்டனே! தன்வீட்டி
குவந்து யாசிப்பவனுக்கு அன்னதானஞ்செய்பவன், பிராணிகளுக
உயிரையும் சக்தியையும் கொடுப்பவனாகிறான்' என்றார்.

ராஜனே! அன்னதானத்தைப்பற்றி நாரதர் இவ்வாறு சொல்
நான்கேட்டேன். ஆதலால், நீயும் கோபத்தையும் மனஸ்தாபத்தையு
விட்டு அன்னத்தை எப்போதும் கொடு. ராஜனே! பிரபுவே! நீயு
தக்கபிராம்மணர்களுக்குச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் ஸரியான அன்னத்தை
போட்டால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய். ராஜனே! அன்னம் போடுகி
வர்களுக்குள்ள உலகங்களைச் சொல்லுகிறேன், கேள். அம்மஹா
மாக்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்தில் பலவகைவடிவங்களாகக் கட்டப்பட்டவை
யும், அனேகந் தூண்களுள்ளவையும், சந்திரமண்டலம்போ
வெண்மையானவையும், இளஞ்சூரியன்போன்ற நிறமுள்ளவையு
சலங்கைகளின் மாலைகள்கட்டப்பட்டவையும், அனேகநூறுமா
களுள்ளவையும், மீன்முதலிய ஜலஜந்துக்களுள்ள தடாகங்களை நடு
வுடையவையும், சூரியன்போன்ற வைடூரியக்கற்களினாலும் வெள்
யினாலும் பொன்னினாலும் செய்யப்பட்டவையும், நிற்பவையும், நட
பவையுமான வீடுகள் பிரகாசிக்கின்றன. வேண்டினபலன்களெல்ல
வற்றையும் கொடுக்கும் விருக்ஷங்களும், வாவிகளும், வீதிகளும
ஸபைகளும், கிணறுகளும், குளங்களும், அழகானசப்தமுள்ளவையு
குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவையுமான ஆயிரக்கணக்கானதேர்களும
குன்றுகளாகக்குவிந்திருக்கும்பக்ஷணங்களும், போஜனங்களும், ஆடை
களும், ஆபரணங்களும் அந்தக்கிருகங்களிலிருக்கின்றன. பால் ஆ
கள் ஓடுகின்றன. அன்னபர்வதங்கள் இருக்கின்றன. மாளிகைக
வெண்மேகங்கள்போலிருக்கின்றன. படுக்கைகள் பொன்னினால் பிரக
சிக்கின்றன. அவையெல்லாம் அன்னதானம் செய்பவருக்குக்கிடை
கின்றன. ஆதலால், நீயும் அன்னதானம் செய்துகொண்டிரு. அன்ன
தானமாகிய புண்ணியத்தைச்செய்தமஹாத்மாக்களுக்கு இப்படிப்
பட்ட உலகங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால், பூமியில் மானிடர்க
முயற்சியோடு அன்னதானம் செய்யவேண்டும்" என்றார்.

தோணணூறறேனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நக்ஷத்ரங்களில் தானஞ்செய்யும்முறையும் பலனும்)

யுதிஷடிரா, "அனனதானம செயயவேணடுமெனபதைபபறறி ா சொனனதைக கேடடேன இபபோது நக்ஷததிரஙகள சேருங ாலஙகளில (செயயும) தானஙகளின விதியைபபறறி எனககுசசொல ககடவீா" எனறுகேடடக, பீஷமா சொலலலானா

இநதவிஷயததிலும தேவகிககும நாரதமகரிஷிககும நடநத ஸம ாஷணமாகிய இநதபபுராதனமான இதிஹாசததைக கூறுகினறனா ாமமறிநதவளாகியதேவகி, திவயஞானமுளள நாரதா துவாரகைககு நதபோது, நீ கேடடகேளவியையே கேடடாள ராஜனே! அவள கேடடதறகுத தேவரிஷியான நாரதா எலலாவறறையும சாஸதிரப ிரகாரம சொனனதைச சொலலுகிறேன, கேள நாரதா, 'சிறநத ாககியமுளளவளே! 1 கிருததிகாநக்ஷததிரததில நெயயுடனசோநத ாயஸானனததினால ஸாதுககளான பிராமமணாகளுககு ஸநதாபப ணமசெயபவன எலலாவறறிலும மேலான உலகஙகளை அடைவான. ரோஹிணீ நக்ஷததிரததில மிகுதியான மானமாமஸஙகளோடும நெய யனனததோடும பாலனனததையும குடிககபபாலையும தனகடனதீாந நகககொளவதறகாகபபராமமணனுககுக கொடுககவேணடும மிருக ீரிஷ நக்ஷததிரததில கனறுடன கூடக கறககிறபசுவைககொடுககிற ாகள மனித உலகததிலிருநது எலலாவறறிலும சிறநதஸவாககக லோகததை அடைவா திருவாதிரை நக்ஷததிரததில உபவாஸ ிருநது எளளுடனசோநத கருஸரமெனனும அனனததைககொடுக நமமனிதன நரகஙகளையும கததிமுனையுளளமலைகளையும தாணடு ான சிறநததாகிய புனாவஸுநக்ஷததிரததில பக்ஷயஙகளையும அன ஙகளையும கொடுபபவன புகழபெறறவனும அழகுளளவனும மிகுதி ான அன்னமுளளவனுமாகி நலலகுலததிறபிறபபான புஷயநக்ஷத திரததில நாணயமாகவாவது கடடியாகவாவதிருககும பொனனைக கொடுப்பவ்ன ஒளியிலலாத உலகஙகளில சநதிரனபோலப பிரகாசிப ான ஆயிலய நக்ஷதாததில வெளளியையாவது விருஷபததையா துகொடுபபவன ஸாபபபயததைவிடடுத தனஸநததிகளுககுத தலை

1 பாரதகாலததில, கிருததிகை முதலநக்ஷததிரமாக இருநததெனபது விளஙகுகினறது

வனுயிருப்பான் மகநக்ஷத்திரத்தில் எள்ளுநிரம்பின மட்கங்களை கொடுக்கும்மனிதன் இவ்வுலகத்தில் புத்திரர்களையும் பசுக்களை நிரம்பப்பெற்று மறுமையிலும் சுகப்படுவான் பூரநக்ஷத்தி சோந்தகாலத்தில் உபவாஸமிருந்து கறகண்டுசோந்த பக்ஷணங்களை பிராம்மணர்களுக்குக்கொடுப்பவன் அழகை அடைவான் உத்தரநக்ஷ திரத்தில் நெய்பாலுடன்கூடின குறுவையன்னத்தைச் சாஸ்திரப் தானம்செய்பவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான் உத்த நக்ஷத்திரத்தில் மனிதர்கள் என்ன என்ன தானங்கள்செய்தாலு அவையெல்லாம் பெரும்பயனுள்ளவைவும் அழியாதவையுமாகுமெ பது திண்ணம் ஹஸ்தநக்ஷத்திரத்தில் உபவாஸமிருந்து நாலுயா கள் பூட்டினரத்தத்தைத் தானம்செய்பவன் புண்ணியபலன்கள் நிரம்பி உயர்ந்தலோகங்களை அடைவான் சித்திரைநக்ஷத்திரத்தில் விரு பத்தையும் நல்லவாஸனைத்திரவியங்களையும் [1] அன்புடன் தானம்செ கிறவர் அப்ஸரஸுகளின் லோகத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு நந்த வனத்தில் விளையாடுவார் ஸ்வாதிநக்ஷத்திரத்தில் தனக்கு மிக்கப்பிரி மானதனத்தைக் கொடுப்பவன் சிறந்த உலகங்களையும் இவ்வுலகத்தி பெரும்புகழையும் அடைவான் விசாகநக்ஷத்திரத்தில் விருஷபத்தை யும் பால்கொடுக்கும்பசுவையும் தானயமும் வஸ்திரமும் நிரம்பி நுகத்தடியோடுகூடின வண்டியையும் கொடுப்பவன், பிதருக்களையு தேவர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்பவதுடன் மறுமையில் அளவற ஸுகத்தை அனுபவிப்பான், நரகங்களை அடையான், ஸ்வர்க லோகத்தைஅடைவான் சொன்னபடி பிராம்மணர்களுக்குத் தான செய்பவன் தான்விரும்பும்ஜீவனத்தை அடைவான் நரகமுதலான கஷ டங்களை அடையானென்பதும் திண்ணம் அனுஷநக்ஷத்திரத்தி உபவாஸமிருந்து உத்தரியத்தையும் சிறந்த அன்னத்தையும் கொடு கும் மனிதன் அனேகயுகங்கள்வரையிலும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜி கப்பெறுவான் கேட்டைநக்ஷத்திரத்தில் [2] காலசாகத்தையும் [3] மூலமென்னுங்கிழங்கையும் பிராம்மணர்களுக்குக்கொடுப்பதனால் மனித வேண்டினசெல்வத்தையும் விரும்பின புண்ணிய லோகத்தையு அடைவான் மூலநக்ஷத்திரத்தில் நியமத்துடன் பிராம்மணர்களுக் [4] மூலபலமென்னும் கனியைக்கொடுப்பவன் பிதருக்களைச்சந்தோஷ படுத்தி விரும்பினலோகத்தையும் அடைவான் பூராடநக்ஷத்திர

1 'பாரத' என்பது, 'பாவக' என்றிருத்தல்வேண்டுமே தேவகிகு சொல்லுமிடத்தில், 'பாரத' என்பது பொருந்தாது

2 கருவேப்பிலை 3 முள்ளங்கி 4 பலாப்பழம்

ல உபவாஸமிருநது குலமும ஒழுககமுமுளளவனும வேதததிற
றாகணடவனுமாகிய, பிராமமணனுககுத தயிாப பாததிரஙகளைக
காடுபபவன மறுஜனமததில கோககளும தனஙகளும மிகுதியாக
ரமபினகுலததில பிறபபான உததராடநக்ஷததிரததில நெயயும
நதுனும கறகணடும மிகுதியாகசசோறறு ஜலததிறபாசமபணணின
ர்வைககொடுபபவன விருமபினவறறையெலலாம அடைவான உத
ராடததில அபிஜிதடுதனனுமமததியானனவேளையில அனுஷடானந
காடிருநது ஞானவானகளுககுத நேனநெயயுடன சோநதபாலைக
கர்டுபபவன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுவான ஸரவணநக்ஷத
ரததில கமபளததையும போாவைவஸதிரததையும கொடுபபவன
வளளைவிமானமேறிதத தடையிலலாமல ஸவாககலோகததிறகுச
சலவான அவிடடநக்ஷததிரததில நியமததுடன மாடுகளகடடின
ணடியைககொடுபபவன உடனே சிறநதவஸதிரஙகளையும தனததை
ம் மறுஜனமததில ராஜயததையும அடைவான சதயநக்ஷததிரத
ல அகிலசநதனமுதலிய வாஸனைததிரவியஙகளைககொடுபபவன பர
லாகத்தில அபஸரஸுகளின கூடடஙகளையும எனறுமழியாத
ர்ஸன்களையும அடைவான பூரடடாதிநக்ஷததிரம சோநதகாலத
ல மொசசைககொடடையைததானமசெயபவன எலலாபபக்ஷணங
ளையும பழஙகளையுமடைநது மறுமையிலும ஸுகமுளளவனுவான
ததரடடாதிநக்ஷததிரமசோநததினததில செமமறியாடடுமாமிசத
தகதொடுபபவன பிதருககளுககுததிருபதியைச செயது மறுமையி
ம் அளவறறஸுகம பெறுவான ரேவதிநக்ஷததிரததில கறகிற
றகு வெணகலபபாததிரததுடன பசுமாடடை எவன தானமசெய
றனோ அவனுககு அநதபபசுமாடு மறுமையில வேணடினவறறை
யெலலாம் எடுததுககொணடு வருகிறது அஸுவினிநக்ஷததிரததில
திரைகளகடடினரததததைக கொடுககும புருஷஸரேஷடன பராக
ரமசாலியாகி யானைகளும குதிரைகளும தேகளுமநிரமபபபெறற
லததில பிறககிறுன பரணியில பிராமமணாகளுககு எளபசுவைத
ானஞசெயயுமமனிதன மறுஜனமததில மிகஅதிகமானபசுககளை
ம புகழையும அடைகிறுன' எனபது இவவாறு நக்ஷததிரஙகள
சோநதகாலததில தானததினமுறை ஒருவாறு நாரதரால தேவகிககு
ரைககபபடடது அநதததேவகி இதைதத தனமருமககளுககுச
சான்ஞர' -'

நூறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஜலம், பொன், நெய் முதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றியது)

'பொனனைக கொடுபபவாகள வேணடினவறறை யெலலா
கொடுபபவாகள' எனறு பிரமமாவினபுதரரான அதரிபகவான சொ
ன; 'பொனனனது பாவததைப போககுகிறது, சுததமானது, அ
ளைககொடுபபது, பிதருககளுககு அழியாததிருபதியைககொடுபப
எனறு ஹரிசசநதிரமஹாராஜனுல சொலலபபடடது 'தணணீ
கொடுபபது தானஙகளிறசிறநததானம' எனறு மனு சொனன
ஆதலால, கிணறுகளையும வாவிகளையும குளஙகளையும வெடடுவிக
வேணடும இவவுலகததில குடிககததககஜலமுளளதும எபபோ
துமவறறுததுமாகிய கிணறு மனிதனுடையசெயகையினலுணடா
பாவஙகளெலலாவறறையும அழிததுவிடும எவனலவெடடபபட
குளததில பசுககளும பிராமமணாகளும ஸதபுருஷாகளும எபபோ
தும தணணீாகுடிககினறனரோ அவன தனகுலததையெலலாம கரை
யேறறுகிறுன எவனுடையஜலம கோடைககாலததிலும வறறு
லிருககிறதோ அவன கொடிய துனபமொனறையும ஒருகாலதது
அடைவதிலலை நெயயினல பிருஹஸபதிபகவானுககும பூஷா பக
எனனும சூரியமூாததிகளுககும அஸவினிதேவாகளுககும அகனி
கும ஸநதோஷமுணடாகிறது நெயயானது சிறநதஔஷதம, யாக
களுககு மிகமுககியமானது, சுவைகளிறசிறநதது கனிகளினு
இது சிறநதது ஆதலால, பலனையும புகழையும ஆரோககியததைப
விருமபுமமனிதன பரிசுததமாகவும உணமையாகவும பிராமமண
களுககு எபபோதும நெயயைத தானமசெயயவேணடும எவன ஐ
பசிமாததில பிராமமணாகளுககு நெயகொடுககிறுனே அவனுக
அஸவினிதேவாகள அனபுகூாநது அழகைககொடுககினறனா நெ
யுடனசோநதபாயஸானனததைப பிராமமணாகளுககு எவனகொடு
கிறுனே அவனுடையவீடடை ராகூஸாகள ஒருகாலும பீடிககமா
டடாாகள கரகஙகளெனனும ஜலபாததிரஙகளைககொடுபபவன தாக
தினலிறவான, விருமபினவை நிரமபினவனுவான, விசனபபடா
பிராமமணாகளமுனனிலையில எபபோதும மிகுநதசிரததையுட
வணககமாயிருககும புருஷன தானபலனில ஆறிலொருபாகதத
அடைவான அரசாககரசே! எநதமனிதன ஒழுககமுளள பிராம

ாகளுககுச சமைபபதறகாகவும குளிகாயவதறகாகவும விறகு
ளை எபபோதும கொடுககிறுஞே அவனது எணணஙகளும எலலாக
ாரியஙகளும கூடிவரும அவன பகைவாகளைததாழததித தான
ிமபாடடைவான, தேகததில நலலொளியுளளவஞுவான அககினிபக
ானும அவனிடததில எபபோதும அனபுளளவஞுவான பசுககள
ுவனைவிடடுபபோகா அவன போரிலும வெறறிபெறுவான. குடை
ையககொடுபபவன புதராகளையும செலவததையும அடைவான கண
ாேயு அவனுககு வராது அவன யாகபலனையும அடைவான வெய
ிறகாலததிலும மழைககாலததிலும குடைகொடுபபவனுககு மனத
ில ஒருவருததமும ஒருகாலததும உணடாகாது அவன கடின
ானஆபததிலிருநது உடனே விடுபடுவான ராஜனே! 'வணடி
கொடுபபது எலலாததானஙகளிலும சிறநதது' என்று மகானுபாவ
நம முககாலஙகளையும அறிநதவருமான சாணடிலயரிஷி சொனனா"
ானறுா

நூறறேராவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

பாதராக்ஷ, எள், பூமி, பசு, அன்னம் இவற்றின்தானபலன்முதலியன.

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! வெபபததினுல கொதிபபுற
பிராமமணனுககுப பாதரக்ஷைகளைககொடுபபவனுககு எனனபல
உணடாகிறது? அதை எனககுச சொலலும" எனறுகேடக, பீஷ்மா
"யுதிஷ்டிர! பிராமமணாகளுககுப பகதியுடன பாதரக்ஷைகளை
கொடுபபவன பகைவாகளையெலலாம நசுககி எலலாககஷடஙகளையு
தாணடிவிடுவான அவன சதருககளுககுமேலே இருபபான ராஜனே
குநதிபுதரனே! கோவேறுகழுதைகள கடடினதும வெளளியினுலு
பொனனினுலும அலஙகரிககபபடடதுமாகிய வெளளேரதமஅவனுகக
வருகிறது பாதரக்ஷைகொடுபபது குதிரைககுடடிகள கட்டின
வணடியைககொடுததது போலாகிறது" எனறு சொனனா

யுதிஷ்டிரா, "கௌரவரே! திலதானம, பூமிதானம, கோதான
அனனதானம இவறறிறகுப பலனைச சொனனீா அதை மறுபடியு
சொலலககடவீா" எனறுகேடக, பீஷ்மா சொலலலானுா "குந
யின் புதரனே! கௌரவஸரேஷ்டனே! திலதானததின பல
நான சொலலுகிறேன; கேள. கேடடபிறகு, சாஸதிரப

தானமசெய எளளு, பிதருககளுககு முதலஆகாரமாகப பிரம தேவரால படைககபபடடது ஆதலால, எளளைததானம செ வதனால பிதருதேவாகளினவாககம ஸநதோஷமடைகிறது 'மா மாததில பிராமமணாகளுககு எளளைத்தானமசெயபவன ஜநதுக ளெலலாம நிரமபியுளள நரகததைக காணன எளளைககொண பிதருயாகம செயபவன ஸதாயாகஙகளெலலாஞசெய தவனுகிறான ஸாதனைதயிலலாமல எளளைககொணடு ஸாாததமசெயவது ஒருகாலு தகாது கஸயபமகரிஷியின அஙகததிலிருநது எளளுணடானது பி புவே! அதனல, தானவிஷயததில, எளளு தேவததனமைை அடைநதிருககிறது எளளானது தேகபுஷடியையுமஅழகையுஙகொடு பது, பாவததைப போககுவது ஆதலால, எளளுததானம எலலா தானஙகளிலும சிறநதது சிறநதஞானியான ஆபஸதமபரும சங கரும லிகிதரும கௌதமமகரிஷியும திலதானததினல மேலுலகம அடைநதாாகள பிராமமணாகளெலலாரும இநதிரியஙகளை ஜயிததவ களாகி எளளை ஹோமஞசெயதுகொணடிருககினறனா எளளு, பசு வினநெயககுச சமமானது, ஸநததிவிருததிககும காரணமானது ஆதலால, எலலாததானஙகளிலும திலதானம சிறநதது இவவு கததில எலலாததானஙகளுளளும் திலதானம அழிவிலலாததெனறு சொலலபபடுகிறது முறகாலததில நெயஇலலாமறபோனபோது வி ஞன குசிகனெனனுமராஜரிஷி மூனறககினிகளிலும எளளைஹோ மமசெயது உததமகதியைஅடைநதானெனறு சொலலபபடடிருககி றது குருஸரேஷடனே! அதனல, திலதானமானது மிககசிறநத தாகச சொலலபபடுகிறது எநதமுறைபபடி திலதானஞசெயவது ஸலாககியமெனபதைபபறறித தேவாகளயாகஞசெயயததொடஙகின விஷயததை இனிசசொலவேன, கேள பூமிககதிபதியே! மகா ராஜனே! தேவாகள பூமியில ஒருபாகததில யாகஞசெயயககருதி ஸவயமபுவான பிரமமதேவருடைய ஸபையில அவரைசசநதித்து 'நாஙகள யாகமசெயயவேணடும' எனறு புணணியகேஷததிரததைக கேடடனா 'பகவானே! பூமிககும ஸவாககததிறகும எலலாவற றிறகும நீரே பிரபு மஹானுபாவரே! உமது அனுமதியினமேல் நாஙகள யாகமசெயயககடவோம உமமால அனுமதிகொடுககப படாதபூமியில யாகம பயனபெறுது தாவரமும ஜஙகமமுமாகிய உலகமனைததுககும நீரே பிரபு ஆதலால, நீா அனுமதிகொடுகக வேணடும' எனறனா பிரமமதேவா, 'தேவஸரேஷடாகளே! கஸய பாபுதாாகளே! பூமியில நீஙகளயாகம செயவதறகுரிய இடத்தை உங

றுககுக கொடுபபேன' எனறுசொனனுா   தேவாகள, 'பகவானே!
களஇஷடம நிறைவேறிறறு இநதததேசததை எபபோதும
ஷிகள அடுததிருககினறனா இஙகே பிரமபினதக்ஷிணைகளோடு
கஞசெயவோம' எனறு சொனனுாகள அபபோது, அகஸதியா,
னவா, பருகு, அதரி, வருஷாகபி, அஸிதா, தேவலாஆகிய இநத
ஷிகள தேவாகளின யாகததிறகு வநதனா மஹாதமாககளான
தவாகள பிறகு தவறுதலிலலாமல யாகமசெயதனா அபபடியே
தவஸரேஷடாகள சரியானகாலததில யாகததை முடிததனா அந
ததேவாகள மலைகளிறசிறநத இமயமலையில யாகஞசெயது அமமலை
ல ஆறிலொருபாகததை அநதயாகததில பூமிதானமாகசசெயதனா
றால அனுபவிககபபடாத பூமியில சாணளவாவது கொடுபபவன
பததில அகபபடமாட்டான, நரகஙகளைஅடையான குளிா காறறு
வயயில இவைகளைததாஙகுவதும நனறுகசசெவவைபபடுததபபட
துமாகிய யாகபூமியைத தானமசெயபவன புணணியமுடிநது ஸவா
கலோகததிலிருநது அசைககபபடுவதிலலை அரசனே! அநத அறி
ளளவன இநதிரனுடன மகிழநது வஸிபபான கிருகதானம
சயகிறவனும ஸவாககததில பூஜிககபபடுவான வேதமோதுவிபப
ாகளின குலததிறபிறநதவனும வேதமோதினவனும புலனகளை
டககினவனுமாயிருபபவன ஸநதோஷமாகவஸிககுமபடி வீட்டைக
காடுததவன சிறநதலோகததைஅடைவான பரதஸரேஷடனே! அப
டியே பசுககளுககாகக குளிரையும மழையையும தாஙகததகக
றுதியான கொட்டில செயயபபடுவது ஒருகுலததில ஏழுதலைமுறை
ரையில கரையேறறிவிடும பயிாசெயயததகக பூமியைததானம
சயபவன உலகததில மேலானஐசுவரியததை அடைவான ரத
ஙகளுளள பூமியைககொடுபபவன தனகுலததின ஸநததியைப
பருககசசெயவான களாநிலததையும எரிநதுபோன பூமியையும
டலையினலசூழபபட்ட பூமியையும பாவிகளிருககுமபூமியையும
வவகையிலும தானமசெயயலாகாது அயலானுடைய பூமியில
தருககளுககு ஸராததமசெயதாலும அநதப பூமியை ஸராததததில
னமசெயதாலும அநதஸராததகருமம கெடும ஆதலால,
தரிநதவன கொஞசமபூமியையாவது விலைககுவாஙகி அதைத
ானமசெயயவேணடும பிதருககளுககும (தானவாஙகின) அதில
ிணட்தானமசெயவதுதான அக்ஷயமாகும காடுகள மலைகள நதி
ள புணணியதீாததஙகள இவைகளெலலாம யாருககும சொநதமல
ாதவையென்று சொலலுகினறனா அவறறில எவனுககும உரி

மையிலலை அரசனே! இவவாறு பூமிதானததினபலனைபபறறி
சொனனேன குறறமறறவனே! இதறகுமேல கோதானததை
பறறி உனககுச சொலவேன

பசுககள எலலாரிஷிகளையும பாாககிலும மேறபடடவையா
யின, பகவானுன சிவபெருமான அவறறுடனகூடத தவமசெயதா
பாரதனே! தவஸிததிபெறறபிரமமரிஷிகள வேணடும சிறநதகதிய
கிய பிரமமலோகததில சநதிரனுடனகூட இநதபபசுககள வஸிககி
றன பாரதனே! அவை பாலினுலும நெயயினுலும தயிரி
லும கோமயததினுலும தோலினுலும எலுமபுகளினுலும கொம
களினுலும வாலகளினுலும உபகாரமசெயகினறன அவறறிறகு
குளிருமவெயயிலுமிலலை அவை எபபோதும வேலைசெயகினறன
அவறறிறகு மழையினுல கஷடமுணடாவதிலலை ஆதலால, பிரா
மணாகளுடனகூடவே உயாநதபததை அடைகினறன ஆதலா
ஞானிகள பசுககளையும பிராமமணாகளையும ஒனறுகப பேசுகினறனா
ராஜனே! ரநதிதேவனெனனும அரசனுடைய யாகததில ஆககளதா
யாகபசுககளாகச செயயபபடடன அநதபபசுததோலகளினினறு
சாமணவதியெனனுமநதி பெருகியது. அவை யாகபசுவாவதி
னினறு விடுவிககபபடடுத தானததிறகுரியவையாக விதிகக
படடன ராஜனே! அபபடிபபடடகோககளைப பிராமமண
ஸரேஷடாகளுககுத தானமசெயபவன கஷடமானநிலைமையிலிரு
தாலும கடினமான ஆபததைத தாணடிவிடுவான ராஜனே! ஆ
ரமபசுககளைததானமசெயபவன இறநதபின நரகமபுகான, எலல
விடஙகளிலும ஜயததையும பெறுவான ஆககளினபால அமு
மெனறு தேவேநதிரன சொனனுன ஆதலால, பசுவைததானமசெ
தவன அமுதமகொடுததவனுகிறுன அககினிகளில ஹோமமசெய
தறகு ஆவினநெயதான குறறமறறதெனறு வேதமறிநதவா நினை
கினறனா ஆதலால, ஆவைககொடுததவன ஹோமலாதனததை
கொடுததவனுகிறுன விருஷபமானது உருககொணடுவநதஸவாககம
ஆதலால, பசுககளுககுததலைவனுகிய விருஷபததைக குணமுள
பிராமமணனுககுககொடுப்பவன ஸவாககததில பூஜிககபபடுகிறுன
பரதஸரேஷடனே! பசுககள பிராணிகளின உயிரெனறு சொலலபப
கினறன ஆதலால, பசுவைககொடுபபவன உயிரைககொடுபபவ
கிறுன பசுககள பிராணிகளைககாபபனவெனறு வேதமறிநதவ
நினைககினறனா ஆதலால, பசுவைககொடுபபவன ரகூஷணததைக
கொடுபபவனுகிறுன பரதஸரேஷடனே! கொலவதறகுப பசுவைக
கொடுககலாகாது அபபடியே, உழவனுககும நாஸதிகனுககும பசு

ஞலஜீவிபபவனுககும யாகததிறகுமுககியமான ஆவினபால நெய
தலியவறறைவிறபவனுககும கோதானம செயயலாகாது அது
ாகததிறகு முககியமானது மேறசொனன பாவசசெயகையுளள
ாகளுககுக கோவைககொடுபபவன முடிவிலலாத நரகததிறகாளாவா
னனறு மகரிஷிகள கூறுகினறனா இளைததும கனறுபோன
ும மலடும நோயுளளதும அஙகபபிழையுளளதும சகதியறறது
ானகோவைப பிராமமணனுககுத தானமசெயயலாகாது பதிஞ
ாமகோககளைச சரியாகததானமசெயயுமனிதன இநதிரனுடன
கிழநதிருபபான , நூறறுககணககும ஆயிரககணககுமான அழிவில
ாத உலகஙகளை அடைவான பாரதனே ! கோதானததையும தில
ானததையும பூதானததையுமபறறி இவவாறு உனககு உரைத
தன் அனனதானததைபபறறியும கேள குநதிபுதரனே ! அனன
ானம முதனமையெனறு நிசசயிககினறனா அனனதானததினல
ான ரநதிதேவனெனனுமஅரசன ஸவாககம சென்றன பூமியைக
ாபபவனே ! மனிதருககதிபதியே ! பசியினல வருநதினவனுககு
ுனனமபோடுகிறவன எவனே அவன மேலானபிரமமலோகததிற
நச செலவான பாரதனே ! பிரபுவே ! மனிதாகள அனனதானம
சயவதனல மேனமையை அடைவதுபோல, பொன வஸதிரஙகள
ுதலிய மறற எவறறைததானமசெயவதனலும அடைவதிலலை அன
ாநதான முதனமையானபொருள அனனமே சிறநதலகஷமியெனறு
ினைககபபடுகிறது உயிரும ஒளியும பராககிரமமும தேகவனமை
ும அனனததினலுணடாகினறன எநதமனிதன எபபோதும மன
ஊககததுடன கேடடவுடன அனனமபோடுகிறனே அவன நரகங
களை அடைவதிலலையெனறு பராசரா சொலலியிருககிறா தேவா
ளுககும சாஸதிரபபிரசாரமபூஜைசெயதபிறகு அனனததை நிவேத
னமசெயயவேணடும ராஜனே ! எநதஆகாரததை மனிதாகள புசிக
கினறனரோ அதுதான அவாகளதேவதைகளின ஆகாரம வளா
பிறையில நிலவில அனனமபோடுகிறவனஎவனே அவன மறுமையில
நரகஙகளைததாணடி முடிவிலலாத ஸுகம பெறுகிறன. பாதஸரேஷ்
டனே ! எவன தானபுசியாமல விருநதுககு ஸாதததையுடன அனனப
போடுவானே அவன பிரமமஞானிகள அடையும உலகஙகளை அடை
வான அனனதானஞசெயயுமபுருஷன மிககக்கடினமான ஆபததை
அடைநதாலும அதைதத தாணடிவிடுவான, பாவததையும தாணடுவான;
முநதிய தீவினையையும குறைததுககொளவான. இவவாறு அனனதா
னம, திலதானம பூதானம கோதானம இவறறினபயனகளஉரைகக்
படடன ;" என்றா.

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தண்ணீர்கொடுப்பதன்பலன்முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "ஐயா! பாரதரே! தானங்களின்பலன்களை நீ
சொல்லக் கேட்டேன் இப்போது, அன்னதானம் விசேஷமாக
சிலாகிக்கப்பட்டது பிதாமஹரே! தண்ணீர்கொடுப்பதற்குப் பெரு
பலன் இருப்பதேன்னென்பதை விரிவாகக்கேட்க விரும்புகிறேன்
என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பரதஸ்ரேஷ்டனே! ஸந்தோஷம் உனக்குச் சரியாகச்சொ
லுவேன் தவறுதபராக்ரமமுள்ளவனே! இப்போது நான் சொல்
தைக்கேள் குற்றமற்றவனே! பலன்பெறத்தகுந்த அன்னபான
களின்தானமுதலான எல்லாத்தானங்களைப்பற்றியும் சொல்வேன்
இவ்விரண்டுதானங்களுக்கு மேற்பட்டதானம் ஒன்றுமில்லையென்பது
என்நிச்சயம் அப்பா! பிராணிகளெல்லாம் அன்னத்தினாலே உண்
டாகின்றன ஆதலால், உலகத்தில் அன்னதானமொன்றுதான் எல்
லாத்தானங்களிலும்சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது எப்போதும்
பிராணிகளுக்கு வன்மையும் உற்சாகமும் ஆகாரத்தினால் விருத்தியா
கின்றன அதனால், அன்னதானம் மிகச்சிறந்ததென்று பிரமதேவர்
சொல்லியிருக்கிறார் குந்திபுத்ரனே! இது இப்படித்தான், மாறு
காது 'அன்னங்கொடுத்தமனிதன் பிராணதானம் செய்தவனாகிறான்.
இவ்வுலகத்தில் பிராணதானத்திற்குமேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை
என்று தேவர்களசெய்த ஸத்ரயாகமென்னும்மஹாயாகத்தில் ஸாவி
த்ரிதேவியின்சிறந்தவாக்கியம் கேட்கப்படுகிறது சிறந்தகுணங்களை
யுடையவனே! முன்னர், சிபிசக்ரவர்த்தி புருவுக்குஉயிரைக்கொடு
த்து என்னபலனைஅடைந்தானென்பதைப்பற்றி லோமசமுனிவர்சொ
ன்னவாக்கியத்தையும் நீ கேட்டிருக்கிறாயன்றோ? அரசனே! பிராம
ணனுக்கு அன்னதானம்செய்பவன் எந்தக்கதியை அடைவனோ அத
ற்குமேற்பட்டகதியைப் பிராணதானம்செய்பவன் அடைவனென்று
நாம் கேட்டிருக்கிறோம் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! அன்னமும் ஜலத்
தினாலுண்டாகிறது. ஜலமின்றி உண்டாவது ஒன்றுமில்லை நவக்கிர
ஙகளுக்குமஅதிபதியும் மகிமைபொருந்தினவனுமான சந்திரன் ஜல
த்திலுண்டானவன் ஜலமே அமிர்தம் அமிர்தமே ஜலம் மனி
தர்க்கதிபதியே! மஹாராஜனே! எவற்றினால் பிராணிகளுக்கு உயிர்

உண்டாகிறதோ அந்தச்செடிகளும் கொடிகளும் ஜலத்தினலுண்டா கின்றன தேவர்களுக்குஅமிர்தமும் நாகர்களுக்குஸுதையும் பித ருக்களுக்குஸ்வதையும் பசுக்களுக்குப்புற்பூண்டுகளும் ஆகாரங்களெ ன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன மனிதர்களுக்கு அன்னந்தான பிராணனென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இவையெல்லாம் ஜலத்தினலுண்டாகின்றன ஆதலால், தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு மேற்பட்டதானம் எதுவுமில்லை தன்னுடைய்நன் மையை விரும்புகிறமனிதன் எப்போதும் தண்ணீர்கொடுக்கவேண்டும் ஜலதானமானது இவ்வுலகத்தில் பொருளையும் புகழையும் ஆயுளையும் கொடுப்பதென்று சொல்லப்படுகிறது குந்திபுத்ரனே! தண்ணீர் கொடுப்பவன் எப்போதும் பகைவருக்கு மேற்பட்டிருப்பான் தண் ணீர்கொடுப்பவன் இவ்வுலகத்தில் தான்வேண்டினவையெல்லாவற் றையும் அழியாதபுகழையும் அடைந்து இறந்தபின்னும் பாவங்களி னின்றும்விடுபட்டுஅளவற்றஆனந்தத்தை அடைவான் புருஷஸ்ரேஷ் டனே! சிறந்தபராக்கிரமமுள்ளவனே! தண்ணீர்கொடுப்பவன் ஸ்வர்க் கத்திற்குப்போய் அழிவில்லாதலோகங்களையும் அடைவான்' என்று மனுகூறினர்" என்றார்

நூற்றுமுன்றுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(எள்முதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றி யமனுக்கும் ஒருபிராம் மணனுக்கும்நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "திலம், தீபம், அன்னம், வஸ்திரம்இவற்றின் தானங்கள் எப்படிப்பட்டவையென்பதைப்பற்றி மறுபடியும் எனக் குச் சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானர்

"யுதிஷ்டிர! இந்தவிஷயத்திலும் ஒருபிராமமணனுக்கும் யம னுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம் கூறுகின் றனர்; 'ராஜனே! கங்கையமுனை இவற்றின்நடுவில் யமுனைஉற்பத்தி யாகும் களிந்தமலையின்கீழேயுள்ள மத்தியதேசமென்னுந்தேசத்தில் பாண்சாலையென்று பெயர்பெற்ற அழகான பெரிய பிராமமணகிராமம் ஒன்றிருந்தது; அந்தக்கிராமத்தில் வித்வான்களான பிராமமணர்கள் அதிகமாகவஸித்தனர் அப்போது யமன் கரியவஸ்திரமுடுத்தவ னும் சிவந்தகண்களும் நெறித்தஉரோமங்களும் காகத்தைபோன்ற

-கணுககாலகளும கணமுககுககளுமுளளவனுமான- ஒருகிஙகரனைபபார்
தது, ‘ நீ பிராமமணகிராமததிறகுப போ, போய அவவிடததிலிரு
நது சாநதியுளளவனும் விதவானும வெளிபபடையாக ஓதுவிபபவ
னும அகஸதியகோததரததானுமாகிய சாமியெனறுபெயருளள அந
தபபிராமமணனை அழைததுவா, அவனபககததில அவனகோத
திரமாகவேயிருககும மறறொருபிராமமணனை அழைததுவராதே
-அவனும இவனைபபோனறகுணமுளளவனதான கலவியிலும குல
ததிலும இவனுககொபபானவனதான, புததரஸநதானததிலும ஒழுக
கததிலும இநதபபுததிசாலிககே சமமானவன ஆகிலும, நான
குறிபபிடடவனையே அழைததுவா அவனுககு நான பூஜைசெயய
வேணடும’ என்று சொனனான அநதவேலைககாரன சென்று யம
னுடையகடடளையை மாறுககசெயதான, எவனை வேணடாமென்று
யமனசொனனானோ அவனையே பிடிததுககொணடுவநதான சிறநத
சகதியுளளயமன எழுநதிருநது அவனுககுப பூஜையைசசெயது,
‘ இவனைக கொணடுபோ, அநதமறறொருவனைக கொணடுவா’ என்று
தூதனை ஏவினான யமன இவவாறுசொனனபோது, ஓதினதினால
வைராககியமுளள அநதபபிராமமணன, தாமராஜனைபபாரதது, ‘ தா
மநதவறுதவனே! என்னுடைய ஆயுளினமிசசமுளளகாலமவரையில
இஙகேயே வஸிபபேன’ என்றுசொனனான யமன, ‘ காலவிதியை
நான இஙகே எவவகையிலும அறியமாடடேன எவன தாமததைச
செயகிறானோ அவனைமடடும நான அறிவேன சிறநதமகிமையுளள
பிராமமணனே! நீ இபபோதே உனஇருபபிடததிறகுசசெல ஆசா
ரநதவறுதவனே! உனககு நான என்னசெயயவேணடுமெனபதெல
லாம இஷடபபடி செவவையாகசசொல’ என்றுகேடடான பிராம
மணன, ‘ பரிசுததமானதானநதான் மிகசசிறநதபுணணியமாகும
அதை எனககுசசொல மிகசசிறநதவனே! மூவுலகஙகளிலுமுளள
யாவருககும நீதானே உபதேசிபபவன?’ என்றுகேடடான யமன,
‘ பரமமரிஷியே! தானததைபபறறியஉயாநதவிதியைச சரியாகசசொல
லுகிறேன, கேள இவவுலகததில திலதானம மிகசசிறநதது, அழி
விலலாதபுணணியம பிராமமணோததமனே! ஒருவன தனனாறகூடிய
மடடும திலதானமசெயயவேணடும நிததியதானமசெயவதனால
எளளானது வேணடினவறறையெலலாம நிறைவேறறுகிறது, ஸ்ராதத
ததிறகு எளளைததான மேலாககியமாகசசொலலுகினறனர, அது
தான தனககுயாவிலலாததானம, பிராமமணாகளுககுச சாஸதிரத
திறசொனனமுறையோடு திலதானமசெய வைகாசிமாதம பௌரண

மிஸியில பிராமமணாகளுககுத திலதானம செயயவேணடும கிருத்திகையில எலலாவிதமான நனமையையும வேணடுகிறவாகள எபபோதும தீபங்களை உணபிககவேணடும; (எணணெயை) உடமபில தடவிககொளள வேணடும, அபபடியே ஜலததையும எபபோதும கொடுககவேணடும ஆசமனமும செயயவேணடுமெனபது நிசசயம, ஓடைகளையும குளங களையும கிணறுகளையும வெடடுவிககவேணடும. பிராமமணோததமனே! இவவுலகததில ஜலம மிக அரிது. நீ ஜலததை எபபோதும கொடுககவேணடும. இது எலலாவறறிலும சிறநதபுணணியம. பிராமமணோததமனே! நிததியமாகத தணணீர கொடுபபதறகாகத தணணீர்ப்பநதலகளைச செயவிககவேணடும. உணடவாகளுககுத தணணீர கொடுபபது முககியமான காரியம். தணணீர வேணடுகிறவனைக கணடவுடன அனபோடு விரைநதுகொடுபபது முககியம். வஸ்திரதானம செயபவன அதன நூலளவு வருஷகாலமும, தீபதானம செயபவன அது எரியும நிமிஷஙகளளவு வருஷகாலமும, கோதானம செயபவன அவறறின ரோமஙகளினளவு வருஷகாலமும, தணணீர கொடுபபவன அந்தத் தணணீர்த்துளிகளளவு வருஷகாலமும ஸ்வாககஸுகததை அனுபவிபபார. ஆதலால, இந்தத் தானஙகளை நீ நடததககடவாய" எனறு சொனனான யமன். இவவாறு சொனனபிறகு, அந்த யமதூதனால அந்தப் பிராமமணன தன்வீட்டிறகுக கொணர்நதுவிடபபடடு யமன சொனனவறறையெலலாம செயதான். யமதூதனும அவனைக கொணர்நதுவிடடவுடன, அந்தச் சாமியென்பவனை எடுததுககொணடு சென்று தாமராஜனிடம ஒபபிததான். சிறநத மகிமையுளள தாமராஜன தாமந தெரிநத அந்தப் பிராமமணனைப பூஜிதது அவனோடும சம்பாஷணைசெயது வந்தபடியே அவனை அனுபபினான். அவனுககும முனசொனன உபதேசததையெலலாம யமன சொனனான். அந்தப் பிராமமணனும யமலோகம போயத் திருமபிவநதபிறகு யமன சொனனதையெலலாம செயதான். பிதருககளுககுப பிரியமுணடாககுவதறகுத தீபதானததை முககியமாக யமன சிலாகிததான். ஆதலால, நிதயும தீபங்கொடுபபவன பிதருககளைக கரையேறறுவான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிரபுவே! ஆதலால, தேவாகளுககும பிதருககளுக கும தனககும கணணுககினியவையான தீபஙகளை எபபோதும அளிககவேணடும. ராஜனே! ரதநதானமும மிகச்சிறநத புணணியமென்று சொலலபபடடிருககிறது. அவறறை விலககுவாஙகித தானஞசெயயும பிராமமணனுககு அவை பயததைப போககுகினறவை. பிராமமணன அயலானிடம ரதநததைத தக்ஷிணையாகபபெறறுக

கொண்டு அதைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பனாயின், கொடுத்தவன் வாங்கினவன் இருவருக்கும் அதுவே அழியாத புண்ணியமாகும் 'நல்ல நிலைமையிலிருப்பவன் அப்படித் தானம்செய்பவனுக்கு, ரதத்தினத்தைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுப்பானானால், அது அவ்விருவருக்கும் அழியாத புண்ணியம்' என்று தாமமறிந்த மனு சொல்லுகிறார். வஸ்திரங்களைக் கொடுப்பதனால் ஒருமனிதன் தனமனைவியை நீங்காதவனும் சிறந்த ஆடையாபரணங்களையுடையவனுமாவானென்று கேட்டிருக்கிறோம் புருஷஶ்ரேஷ்டனே! வேதத்தைப் பிரமாணமாக்கொண்டு கோதானம் ஸுவர்ணதானம் திலதானம் இவற்றைப்பற்றிப் பல்வகையாகச்சொன்னேன் விவாகங்களைச்செய்துகொண்டு புத்திரர்களை உற்பத்திபண்ணவேண்டும் கௌரவனே! புத்திரலாபமானது எல்லா லாபங்களிலும் சிறந்தது" என்றார்.

நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கோதானம், பூதானம், பசுக்களையும் பிராம்மணர்களையும் காத்தல் முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! மிகத்தெரிந்தவரே! தானங்களின் சிறந்த விதியைப்பற்றியும் முக்கியமாகப் பூமிதானத்தைப்பற்றியும் திரும்பவும் சொல்லக்கடவீர் க்ஷத்திரியன் யாகம்செய்விக்கும் பிராம்மணனுக்குச் சாஸ்திரப்படி பூமியைக்கொடுப்பான், அந்தப்பிராம்மணன் பெற்றுக்கொள்வான் மற்றொருவன் கொடுக்கத்தகாதே? தானபலனை விரும்புகிற எல்லாவருணத்தாரும் கொடுக்கக்கூடியதும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமாயுள்ள தானத்தை எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:-

"இவ்வுலகத்தில் பசு பூமி கல்வி இம்மூன்றும், 'கோ' என்று ஒரே பெயருள்ளவையும் ஒரே பயனுள்ளவையும் வேண்டினபலன்களையெல்லாம் கொடுக்கத்தக்கவையும் தானத்திற்குரியவையுமான பொருள்கள் தாமத்தையும் பிரம்மத்தையும் தெரிவிப்பதான ஸரஸ்வதியைச் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பவன் பூதானம் கோதானங்களுக்குச் சமமான்பலனை அடைவான் கோக்களையும் அப்படியே சிலாக்கியமாகச் சொல்லுகின்றனர் தானத்திற்குரியது அதற்கு மேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை யுதிஷ்டிர! கோக்களிடத்தில் உடனே

ேனா.. அவறறிறகுவிலை ஸவலபம [1] பசுககள எலலாருககும தாய
ங்; எலலாஸௌககியஙகளையும கொடுபபவை அபிவிருததியாகக
ததுகிறவன எபபோதும கோககளைப பிரதகஷிணம செயயவேண
; அவறறைக காலாலுதைககலாகாது, அவைகளினிடையில
லலலாகாது அவை மஙகளஙகளுககெலலாம இருபபிடமான
வதைகள ஆதலால, கோககளை எபபோதும பூஜிததலவேணடும.
லைகளைசசெயயும விருஷபஙகளைச சாட்டையினலோட்டுவது முத
லையே கடவுளால விதிககபபட்டது அது குறறமனறு மறற
ஷயஙகள அதறகுபபினனிட்டவை நடககுமபோதும படுததிருக
மபோதும தெரிநதவன பசுககளைபபயமுறுததலாகாது தாகிதது
ாககும ஆககள மனிதனைச சுறறததுடன கொனறுவிடும பிதருக
ின ஸதானஙகளும தேவாலயஙகளும எவறறின கோமயததினல
போதும சுததிசெயயபபடுகினறனவோ அவறறிறகு மேலானபரி
ததம எனனஇருககிறது? ஒருவன [2] தான ஆகாரம செயவதறகு
ன அயலாபசுவுககு ஒருபிடிபுல ஒரு வருஷஙகொடுததால அவ
ககு அது எலலாவிருபபஙகளையுமதரும விரதமாகும அவன புத
களையும புகழையும பொருளையும ராஜயததையும அடைவான.
சுபததையும கெட்ட கனவையும அது ஒழிததுவிடும" எனறார.

யுதிஷடிரா, "எனனலகஷணஙகளுளள பசுககளைத தானமசெயய
ணடும? எவறறைச செயயாமலவிடவேணடும? எபபடிபபட்டவ
ககுக கொடுககவேணடும? எபபடிபபட்டவனுககுக கொடுககத
ாது?" எனறு கேட்க, பீஷமாசொலலலானா "கெட்டஒழுககமுள
னுககும பாவமசெயபவனுககுமபொருளாசைககாரனுககும பொய
ொலலுகிறவனுககும தேவகாரியஙகள பிதருகாரியஙகளைவிட்டவ
ககும எவவகையிலும கோதானஞசெயயலாகாது யாசிபபவனும்
திகபபிளளைகளையுடையவனும அகநிஹோததிரமசெயபவனுமாகிய
தமோதின பிராமமணனுககுப பததுபபசுககளைத தானம செயவ
லை, தானமசெயபவன மிகசசிறநதலோகஙகளை அடைவான. பசுக
ின பாலநெய முதலியவறறை ஹோமமசெயபவனும அவறறோடு

[1] 'யஜஞுமகிருஷி முதலிய வேலைகளிலிருககும விருஷபஙகளை ஓட்டு
து தேவாகளால விதிககபபட்டது அவைகளிரணடிலும யாகததிற
கத தணடுவது ஸரேயஸைசசெயயும வைதிகமான எதறகுமபிற
ன லௌகிகவயவஸாயம நிநதிககததககதாகும' எனபது பழையவுரை
[2] 'அதன மோா முதலியவறறை அடையாமல' எனபது பழைய
ரை.

போஜனம செயவிபபவனும அவறறைத தான்ம்செயப்வனும இந
காரியஙகளில் ஏவபபட்டவனும் எலலாப்புணணிய பலனகளை
அடைவார தவம் செயபவனுககுககொடுபபவனும அவனுககு உத
யாயிருப்பவனும அவன் தவபபயனைததிலும பாகததையுடைவா
மனிதனுககுத தனனை உறபததிபணணினவன, பயததில காபபாற
னவன,[1] ஜீவனததைபுணடுபணணினவன இமமூவரும தநதைக
குருவுககுப பணிவிடைசெய்வது பாவத்தைபபோககுகினறது. கோ
மானது பெருமபுகழை அழிககிறது புதரனிலலாமையை[2] மூன
புதரர்கள நிவிருததிசெயகினறனா பததுபபசுககள வறுமையை
போககுகினறன வேதாநததததில நிசசயமுளளவனும கலவிகேள
களமிருநதவனும சிறநத அறிவினால திருபதியடைநதவனும புல
களையடககினவனும் ஒழுககநதவறுதவனும மனததை ஜயித்தவ
சாஸதிரததிற கட்டுப்பட்டவனும் எலலாருககும எபபோதும இ
சொறசொலலுகிறவனும பசிககுபபயநது தகாதகாரியமசெயயாத
னும தயையுளளவனும ஒழிவுளளவனும விருநதுகளைவிருமபுகிற
னும பிளளைபெணடிாகளுளளவனும ஒரேகுணமுளளவனுமா
பிராமமணனுககு ஜீவனததைககொடுககவேணடும் நலலதகுதியுள
வனுககுக கோதானமசெயவதனால எவவளவு குணஙகளிருககி
றனவோ அவவளவுகுறறஙகள பிராமமணன பொருளையபகரிபப
னால உணடாகினறன பிராமமணன் பொருளையபகரிததால் எல
வகையிலும குறறமுணடு பிராமமணாகளின மனைவிகளையும தூர
திலவிடவேணடும பிராமமணன் மனைவியும பொருளும் அபகரிக
பட்டபோது சகதியினால காபபாறறினவாகளுககும அதறகாக உயி
விட்டவாகளுககும நமஸகாரஞசெயகிறேன அவாகள தானப
செயயபபடுமபோது, காபபாறறுதவரைச சூரியன புதரனான யம
எககாலமும தணடிதது்ககொணடும பயமுறுததிககொணடும் நரகத
விருநதுவிடுவதிலலை அபபடியே கோககளைககாபபதிலும பீடிப
னும நனமையும தீமையும முறையே வருகினறன பிராமமணாகளி
கோககளையும மனைவிகளையும ரக்ஷிபபதில விசேஷ புணணியம் உண
டாகிறது

---

[1] தானம செய்தவன

[2] மூனறுபுத்ராகளுககுக குறைநதால இலலாமைககுச சமானம்

நூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணனுடைய பொருளைக் கவராலாகா தென்பதற்கு உதாரணமான ந்ருகன்கதை)

கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! பிராமமணனசொத்தை அபகரிப்பதெனனும இந்தவிஷயமபற்றியே, நருகனெனனும அரசன மிகப் பெருங்கஷ்டத்தை அடைந்தானெனறு பெரியோர்கள கூறுகினறனர். குந்திபுத்ரனே! முனனர் துவாரகைநகர் ஏறபடுமபோது புற்களாலும் பூண்டுகளாலும்மூடப்பட்ட ஒருபெருங்கிணறு காணப்பட்டதென்று கேள்வி அந்தக்கிணற்றிலிருந்து ஜலமெடுப்பதற்காக முயற்சிசெய்தவர்கள அந்தஜலம முழுதும மூடப்பட்டிருந்ததனால மிகவருத்தமுற்றனர் அவர்கள பருத்தவுடலுள்ள ஓர் ஓணானை அந்தக்கிணற்றிலிருந்ததைக் கண்டனர் அவர்கள மலைகபோன்ற அந்தஓணானை ஆயிரக்கணக்கான கயிறுகளாலும தோலவார்களாலும கட்டித்தூக்க முயற்சிசெய்தும எடுக்கமுடியாமல வாஸுதேவரிடமசென்று அவரிடம 'ஒருபெரியஓணான கிணற்றினதுவாரத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது அதையெடுக்கத்தக்கவன யாருமில்லை' என்றுதெரிவித்தனர் அந்த நருகராஜன கிருஷ்ணனால தூக்கப்பட்டு என்னவேண்டுமென்று விசாரிக்கப்பட்டபோது, 'நான் ஆயிரமயாகங்களசெய்த பழமையானவன' என்று தன்னை அவருக்குத் தெரிவித்தான அவவாறுசொலலும அவவரசனைப்பார்த்துக் கண்ணபிரான, 'ராஜனே! நீ புண்ணியகருமம செய்திருக்கிறாயேயன்றிப் பாவமசெய்யவிலலையே, நீ இப்படிப்பட்ட கெட்டகதியை அடைந்தது ஏன? இப்படிப்பட்டநிலைமைக்கு என்னகாரணம? அதைசசொல ராஜனே! நூறும ஆயிரமும மறுபடியுமநூறும எண்ணூறும பததுலக்ஷமுமான கோக்களை முனனே பிராமமணர்களுக்கு நீதானமபண்ணினையென்று கேட்டிருக்கிறோம அந்த உனபுண்ணியம எங்கேபோயிற்று?' என்று கேட்டார் அப்போது ந்ருகன கிருஷ்ணனைப்பார்த்துசசொன்னதாவது, 'அக்நிஹோத்ரமதவறாத பிராமமணனுடைய ஒருபசு அவனூரைவிட்டுப்போயிருந்தபோது என்பசுக்களினகூட்டத்தில தவறிவந்தது என்னுடைய பசுமேய்ப்பவர்கள ஆயிரமபசுக்களில அதையும சேர்த்து எண்ணினார்கள மறுமைப்பயனைவிரும்பி அதை நான் பிராமமணனுக்குத் தானமசெய்தேன அந்தப்பசு எவனுக்குசகொடு

தமோ அந்தப்பிராமமணன அதைததேடிககொணடுபோகையில அய லானவீட்டில அநதப்பசுவிருககககணடு, ‘ இது எனது ’ எனறுசொன ஞன அவவிரணடு பிராமமணாகளும மிககககோபததோடு விவாதப பட்டுககொணடு எனனிடமவநதனா அவாகள எனனைபபாாதது, ‘ நீ கொடுததவன’ எனறும, ‘நீ கவாநதவன’ எனறுமகூறினா எனனிடத தில் தானமவாஙகின பிராமமணனைப பதினுயிரமபசுககளைப பிரதியாக வாஙகிககொணடு அநதப்பசுவை மாறறிவிடுமபடி வேண்டினேன அவன எனனைபபாாதது, ‘ இநதபபசு சரியானகாலததிலும இடததி லும கிடைததது , மிருதியாகக கறககிறது , அடஙகினதும மிக்கஅன் புளளதுமாயிருககிறது ; இனியபாலைக கொடுககிறது , பாககியததைத தருகிறது , எனவீட்டில் முலைபபாலிலலாமல இளைததுப போன எனபிளளையை நிதயமும காபபாறறுகிறது அதை நான கொடுக்க முடியாது ’ எனறுசொலலிசசெனறுன பிறகு, அநத மறறொருபிராம் மணனை அநதப்பசுவுககுபபிரதியாக லக்ஷமபசுககளைபபெறறுக கொளளுமபடி வேணடினேன மதுஸூதனரே! அநதப் பிராமமணன், ‘ அரசாகளிடததில நானு வாஙகுவதிலலை எனககுப பொருளீட்டத திறமையிருககிறது உடனே அநதஎனபசுவையே கொடுககவேணடும்’, எனறுசொனஞன பொனனையும குதிரைகளையும வெளளிததோகளை யும நானகொடுததும அநதப்பிராமமணஸரேஷ்டன பெறறுககொள ளாமலே செனறுன அநதககாலததிலேயே நான காலமசெனறு பிதரு லோகமபோயத தாமராஜனுனயமனைச சநதிததேன அபபோது, யமன எனனைபபூஜிததது, ‘அரசனே! உன்னுடைய புணணியகாமத திறகு வரை தெரியவிலலை நீ செயதபாவம ஒனறிருககிறது அது தெரியாமறசெயதது அநதப்பாவததைப் பினனநுபவிககிறுயா? முன் னநுபவிககிறுயா ? உனனிஷ்டமெனனன ? நீ, ‘ ரக்ஷிககிறேன ’ எனறு சொனனுய அநத உன பிரதிஜ்ஞை பொயயாயிறறு பிராமமணன சொததை எடுததுககொணடாய இநத இருவகைததவறுதல்கள் உனககிருககினறன’ எனறு சொனஞன பிரபுவே! நான தாமராஜனைப பாாதது, ‘ முதலிலபாவததையும பிறகு புணணியததையும அனுப விபபேன ’ எனறுசொலலிககொணடே இவவுருவததோடு பூமியில விழுநதேன நான பூமியில விழுமபோதே, ‘ வஸுதேவபுதரரான ஜநாாததனா உனனைத தூககிவிடபபோகிறுா ஆயிரம வருஷ முடிநது பாவம ஒழிந்தபின புணணியகாமததினுற சமபாதிக கபபட்ட அழிவிலலாதலோகஙகளை அடைவாய ’ எனறு யமன இரைநதுசொனனதை நான கேட்டேன், நான தலைகிழாகக கிணற

ல் விழுந்திருப்பதையும் கண்டேன். தீர்யக்ஜாதியிற்போயும் பழைய
ரப்கம் என்னை விடவில்லை. இப்போது உம்மால் கரையேற்றப்பட்
டேன். தவவன்மையைத்தவிர வேறுவன்மை என்னவிருக்கிறது?
ருஷ்ணு! நான் இப்போதே ஸ்வர்க்கத்திற்குச்செல்லும்படி எனக்கு
ஞை கொடுக்கக்கடவீர்' என்பது பகைவரைஜயித்தவனான அவன்,
ருஷ்ணனால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று அந்த ஜநார்த்தனரை நமஸ
த்துத் தேவவிமானத்திலேறி ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சென்றான். பரத
ரேஷ்டனே! கௌரவனே! அந்த நருகன் அவ்வாறு ஸ்வர்க்கம்
ஏன்றபிறகு வாஸுதேவர் பின்வரும் சுலோகத்தைச் சொன்னார்
.. (அதன்பொருள்,) 'அறிவுள்ள மனிதன் பிராம்மணன் சொத்தை
டுக்கலாகாது. எடுக்கப்பட்ட பிராம்மண சொத்து, பிராம்மண
னுடைய பசு நருகனைக் கெடுத்ததுபோலக் கெடுத்துவிடும்' என்பது
நதிபுத்ரனே! ஸாதுக்களுடன் ஸாதுக்களுக்குண்டாகும் சேர்க்கை
ணுவதில்லை. நருகன் ஸாதுவைச்சேர்ந்ததனால் துக்கத்திலிருந்து
டுபட்டதைப் பார். யுதிஷ்டிர! கோதானமும் பலனுள்ளது
ப்படியே கோவையபகரிப்பதும் தீங்கைச்செய்வது ஆதலால்,
காவை அபகரியாமலிருக்கவேண்டும்" என்றார்.

நூற்றறுபது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யமன் நாசிகேதருக்குக்கோதானமுதலியவற்றின் சிறப்பைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "குற்றமற்றவரே! மகாவீரரே! கோதானம் செய்
ததனால் உண்டாகும் பலப்பிராப்தியைப்பற்றி எனக்கு விரிவாக
ரைக்கக்கடவீர். எனக்கு அதில் திருப்தி உண்டாகவில்லை. சொல்ல
வேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"இந்த விஷயத்திலும் ஔத்தாலகி என்னும் ரிஷி நாசிகேதரிஷி
இவ்விருவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணமாகிய ஒருபழைய இதிகாஸத்
த்தக் கூறுகின்றனர். ஔத்தாலகி என்னும் ரிஷி விரததீக்ஷைசெய்து
கொண்டு உடனே தம்புத்திரராகிய நாசிகேதரைப்பார்த்து, 'நீ எனக்
குப் பணிவிடைசெய்' என்று சொன்னார். அந்தத்தீக்ஷைமுடிந்தபின்,
அம்மகரிஷியானவர் தம்புதல்வரைப்பார்த்து, 'நான் ஸ்நானத்திலும்
வேதாத்யயனத்திலும் கவனமுள்ளவனாயிருந்ததினால் ஸமித்துக
ளையும் தர்ப்பங்களையும் புஷ்பங்களையும் ஜலம்நிரம்பின பாத்திரத்தைத்

யும் மறந்தேன நீ ஆறறங்கரையிலிருநது அவறறைஎடுததுககொண்டு இஙகேவா ' எனறுசொனனா அநத நாசிகேதமுனிவரும அவவிடம சென்று அவையெலலாம ஆறறினவேகததினால அடிததுகொணடு போகபபட்டுக காணுமறபோனதினால தமதநதையினிடமவநது, 'அவறறைக காணேன' எனறுசொனனா அபபோது, பசியும தாகமும களைபபும மேறகொணடுளளதனால முனிவா, கோபமிகுநது 'யமனைபபார' எனறு தமபுததிரரைச சபிததார தநதையினால சொல லெனனும இடியினால அவவாறு அடிககபபட்ட நாசிகேதா,கைகூபபி, 'அருளபுரியவேணடும' எனறு சொலலுமபோதே உயிரிழநது தரை யில விழுநதா தநதையானவா, நாசிகேதா விழுநததைககணடு துயர மேலிட்டு, 'நான எனனசெயதுவிட்டேன?' எனறுசொலலித தரை யில விழுநதா அவா துககமதிகமாகித தமபுததிரரைபபறறி அழுது கொணடேயிருகக அபபகலின மிசசமும அக்கொடிய இரவும கடநது போயின கௌரவஸரேஷ்டனே! தநதையின கணணீாவிழுநததினால தாபபபபடுகைகயிலபடுததிருநத நாசிகேதா மழையினாலநனைநத பயிா போலச செழிததாா தேவலோகததுச சநதனஙகளையணிநது தூக கமதெளிநதெழுநதவாபோல மறுபடியும உயிாவநத தமதுசிறநதபுதல வரைககணடு, அமமுனிவா, 'மைநதனே! உனது நறகருமததினால நலலலோகஙகளை ஜயிககபபட்டனவா? நலலகாலமாகத திருமபிவநதாய உனதேகம மானிடதேகமாயிலலை' என்று கேட்டார எலலாவறறை யும கணணாலகணட நாசிகேதா மகாதமாவான் பிதாவினால கேட்கப பட்டபோது,எழுநது அனேக மகரிஷிகளின நடுவில தநதைககுத தெரி விககததொடஙகினா 'உமதுக்கட்டளையைசசெய்வதறகாக உடனே சென்றேன விசாலமானதும அழகானதும ஒளியுளளதும ஒருயோசனை நீளமுளள பொனமாடிகள் ஆயிரககணககாக நிரமபினதுமான யம ஸபையைககணடேன நான வருவதைககணடவுடன யமன எனனை எதிாகொணடழைதது வீட்டையளிதது ஆஸனமதநதான உமககாக ஆாககியமமுதலிய பூஜைகளாலும எனனை அவன பூஜிததான யம ஸபையிலுளளவாகளால சூழபபட்டும பூஜிக்கபபட்டுமிருநத நான அநதயமனை நோககி, 'தாமராஜனே!, நான உனதேசததிறகு வநதிருககிறேன, நான எநதலோகஙகளுககுத தகுநதவனோ அவறறை 'எனககு விதாயகஞசெய' எனறு மெதுவாககேட் டேன யமன எனக்கு, 'ஓ! சாநதனே! நீ இறந்துபோக விலலை - சிறநத - தவமுளளவரும விளஙகுகினற அககினித தொபபான ஒளியுளளவருமான உனதநதை, 'யமனைப் பார' எனறு உனககுச சொனனா. பிராமமணா! அதைப ... பொய

ாகருவது முடியாது அனபனே! நீ எனனைப பாததாய திரும
சசெல உனதுதேகததைதஉணடுபணணினதநதை அழுகிறா. அன
ளள விருநதினனுகியஉனககு மனததிறகுவேணடியஎதைக கொ
டுபேன? இஷடமானவறறைக கேள' எனறுசொனனன அவ
ல இவவாறுகேடகபபடடநான, 'திருமபிபபோககூடாததாகிய
னதேசததிறகு வநதிருககிறேன நான உனனிடம வரமபெறத
குநதவனயிருநதால வேணடினவையெலலாம நிரமபின புணணிய
லோகஙகளைக காணவிருமபுகிறேன' எனறு அவனுககு மறுமொழி
சொனனேன பிராமமணோததமரே! அநதயமன நலலநிறமுளள
தும சிறநதஒளியுளளதும குதிரைகளபூடடினதுமான ரதததில என
னயேறறிக தனனுடையலோகஙகளையும எலலாபபுணணியலோகங
களையும காணபிததான அவவுலகஙகளில பலஉருவஙகளுமநிறஙகளு
முளளவையும எலலாரததினஙகளுமபொருநதினவையும சநதிரமண
டலமபோலபபிரகாசிபபவையும சலஙகைகளினமாலைகளகடடபபட
வையும அநேகநூறறுககணககான மேலகடடிடஙகளுளளவையும
உளளேவாவிகளும தோடடஙகளுமஅடஙகினவையும வைடூரியககற
களினலசூரியனபோலவிளஙகுபவையும வெளளிபொனமயமானவை
யும இளஞசூரியனநிறமுளளவையும நிறபவையும நடபபவையுமாகத
தேஜோமயமானமஹாதமாககளினவீடுகளைக கணடேன அநதவீடு
களில மலைகளாககுவிநது பகஷணஙகளும போஜனஙகளும வஸதி
ரஙகளும படுககைகளும வேணடினகனிகளெலலாம தருமமரஙக
ளும இருககககணடேன நதிகளும வீதிகளும ஸபைகளும வாவிகளும
குளஙகளும குதிரைகள பூடடபபடடு ஒலிககும ரதஙகளும ஆயிரக
கணககாக எஙகும இருககககணடேன பாலபெருகும நதிகளையும
அவையுணடாகுமமலைகளையும நெயயையும தெளிநததணணீரையும
யமனுககு விருபபமான அநேக இடஙகளையும முனபாராத மறறும
பலவறறையும கணடேன எலலாவறறையும கணடபிறகு, நான,
எலலாருககும தேவதையும ஸமாததனுமான தாமராஜனைபபாாததுத
'எனறும வறறுமல ஓடுகினற இநதபபாலாறுகளும நெயயாறுகளும
யாா புசிபபதறகாக இருககினறன?' எனறுகேடடேன

அதறகு, யமன, 'எநதஸாதுககள பசுவினபால நெயமுதலிய
ஸாரஙகளைப பிறருககுத தானஞசெயபவரோ அவாகளபுசிபபதற
குரியவை இவையெனறு நீ அறி கோதானமேசெயபவருககுத துயா
மறறவாகள நிரமபினவையும அழியாதவையுமான வேறு லோகங
களுளளன பசுககளைககொடுபபதுமாததிரமே சிலாககியமானது

பெற்றுக்கொள்பவனும் காலமும் ஆவின்சிறப்பும் கொடுக்குமுறையும் வேண்டும் இவற்றை அறிந்து தானஞ்செய்யவேண்டும் அக்கினியைப்போலும் ஆதித்தனைப்போலுமிருக்கின்ற பிராம்மணர்களிலும் பசுக்களிலுமுள்ளவேற்றுமை அறிந்தறிந்து வேதமோதினவனும் மிகச்சிறந்ததவமுள்ளவனும் விடாமல்யாகஞ்செய்பவனுமான பிராம்மணன் கோதானத்திற்குப் பாத்திரனுவான் பசுக்களிடம் பொறுமையுள்ளவனும் பசுக்களைக்காப்பவனும் நன்றிமறவாதவனும் ஜீவனத்திற்குக்கஷ்டப்படுகிறவனுமாகவிருக்கும் அப்படிப்பட்டபிராம்மணனைப் பாத்ரனென்று கூறுகின்றனர் பஞ்சத்தில்விடப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பெறுவதற்காக வந்துசேர்ந்தவையும் வீட்டிலபிறந்தவையும் சரியானவிலைக்குவாங்கப்பட்டவையும் கல்வியினல் அடையப்பட்டவையும் [1]உயிரைக்கொடுத்துவாங்கப்பட்டவையுமாக இவ்வகைகளாலகிடைத்த சிறந்தபசுக்களைத் தக்ஷிணைகளுடன் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பது சிறந்தது மூன்றிரவுகள் தண்ணீரைமாத்திரம் உட்கொண்டு உபவாஸமாகத்தரையில் படுத்திருந்து, திரம்பத்தினிபோட்டப்பட்டபசுக்களை, திருப்தியாகப்புசிப்பிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யவேண்டும் கன்றுகளமேல அன்புள்ளவையும் ஸந்ததிவிருத்தியுள்ளவையுமானபசுக்களை உபசரித்துத் தானஞ்செய்த பிறகு, மூன்றுதினங்கள் ஆவின்பால் முதலியவற்றையே ஆகாரமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் நல்லஅடக்கமுள்ளதும் அதிகமாகக்கறப்பதும் புஷ்டியானகன்றுள்ளதும் ஒடாததுமான பசுவைத்தானஞ்செய்வதனல் அதனரோமங்கள் எவ்வளவிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுவருஷங்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அனுபவிப்பான் அப்படியே பழகினதும் நுகத்தடியைத்தாங்குமவலிமையுள்ளதும் இளமையானதுமவீட்டிற்குஆதரவாயிருப்பதும் மனஉறுதியுள்ளதுமான பெரியஎருதைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பவன் ஆவைக்கொடுப்பவனுக்குஉரிய உலகங்களை அனுபவிப்பான் (வண்டியிழுப்பதற்கு) கிழவனுக்காகவும் நோயாளிக்காகவும் பஞ்சத்திற்காகவும் பெரியகாரியத்திற்காகவும் உழுவதற்காகவும் ஹோமத்திற்குரியபசுவின்ஸந்ததியைவிருத்திசெய்வதற்காகவும் குருவுக்காகவும் யாகம்நிறைவேறுவதற்காகவும் ரிஷபதானஞ்செய்தால், அது சிறந்தஇடத்திலும் காலத்திலும் செய்ததாகும்' என்று சொன்னன

யமனுடையஅந்தச்சொல்லைக்கேட்டு, நான் திரும்பவும் அவனைப்பார்த்து, 'கோவில்லாதவன் கோதானஞ்செய்பவருடையலோகங்

1 போரிலவென்றுகொண்டுவரப்பட்டவையும்

ளை அடைவது எப்படி” என்றுகேட்டேன் அதன்பிறகு, சிறந்த
றிவுள்ளயமன் கோதானத்தையும் அதனாலுண்டாகும் நற்கதியை
ம் அதைப்போன்றவேறுதானத்தையும் சொன்னான் ‘கோவில்லா
டின் கோதானத்திற்குப் பிரதிநிதியானவேறுதானத்தினால் கோதா
ம்செய்தவர் போலாகலாம் கோக்கள் கிடைக்காதபோது உறுதியான
யமத்தோடு கோவுக்குப்பிரதியாக நெய்யைத்தானம் செய்பவனுக்
த்தான இந்தநெய்யாறுகள் அன்புள்ள தாய்களைப்போலப் பெருகுகின்
ன . நெய்யுங்கிடையாதபோது விரதம் வழுவாது பசுவுக்குப்பிரதி
ாக எள்ளைத்தானம்செய்பவன் பசுவினாலேயே நரகத்திலிருந்து
ரையேற்றப்பட்டுப் பாலாற்றில் மகிழ்வான் எள்ளுங்கிடையாத
போது விரதத்திலுறுதியோடு பசுவுக்குப்பிரதியாக ஜலத்தைத்தானம்
செய்பவன் விரும்பினவற்றையெல்லாம் பெருக்கும் இந்தக்குளிர்ந்த
தியை அனுபவிப்பான்’ என்றுசொல்லி, தர்மராஜன் இவற்றையெல்
லாம் எனக்கு அங்கே காண்பித்தான் நியமந்தவறாதவரே! நான்
இவற்றைக்கண்டு மிகமகிழ்வுற்றேன் உமக்கு மற்றொரு சந்தோஷ
சமாசாரத்தையும் நான் தெரிவிக்கிறேன்
. . பொருள்செலவுகுறைவாயுள்ள இந்தப்பெரியயாகம் எனக்குக்
கிடைத்தது பிதாவே! அந்த யாகம் என்னாலுண்டாக்கப்பட்டு வேத
விதிகளோடு நடந்தேறப்போகிறது உம்முடைய இந்தச்சாபமும்
எனக்கு நன்மைக்கே கிடைத்தது அதினாலன்றோ நான் யமனைக்
கண்டேன்? மகாத்மாவே! தானத்தின்பலனை அங்கேகண்டபிறகு
ஐயமில்லாமல் தானதர்மத்தையேசெய்வேன் எப்போதும் தர்மத்
தையே நியமமாகக்கொண்ட தர்மராஜன் என்னிடம் அனுக்கிரகப்
வைத்து நான் மேல்சொல்லப் போவதையும் பலமுறை எனக்குச்
சொன்னான் அதாவது, ‘நான் கோதானத்தையே விசேஷமாகச்
செய்வது அது பரிசுத்தமான பொருள் ஆனதால், தர்மங்களை
அவமதியாதே ஸரியான இடத்திலும் காலத்திலும் வந்தயோக்கிய
னுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் நித்தியமாகவே கோதானம்செய்ய
வேண்டும் இதுவிஷயத்தில் உனக்குச் சந்தேகம் ஒன்றும் வேண்டாம்
முற்காலத்தில் மனத்தில் ஒழிவுள்ளவர்கள் தானமார்க்கத்திலிருந்து
கொண்டு எப்போதும் கோதானமே செய்தனர் அவர்கள் உக்கி
மான தவங்களை நம்பியிருந்தும் இயன்ற அளவு தானத்தைச்செய்து
கொண்டே யிருந்தனர். புண்ணியத்தையே இயற்கையாகவுடையவ
கள் மனத்தூய்மையோடும் பரத்தையோடும் கோபத்தைவிட்
இயன்றவரையில் காலத்தில் கோதானம் செய்துவேறுலோகஞ்சென்

ஸவாககததில் தஙகள புணணியஙகளினுல பிரகாசிககினறனா.
நியாயமாககிடைததலதப பிராமமணாகளுககுக கொடுபபதுதான
தானம ஆராயநதுபாாதது யோககியனிடததில தானததைச
சோபபிககவேணடும ஓா அஷடமியைக குறிதது அதுமுதல
பததுநாள பசுவின நெயதயிாகளையாவது கோமயததையாவது
பாலையாவது உணணவேணடும ரிஷபதானமசெயவதனுல தேவ
பகதியுளளவனுவான இரணடு ரிஷபஙகளைககொடுததால வேதங
களெலலாமதெரியும ரிஷபஙகள கடடின வணடியைககொடுததால
புணணிய தீாததபலன உணடாகும கபிலைபபசுவைததானம
செயதால பாவம நீஙகிபபோம நியாயமாககிடைதத கபிலைப்பசு
வொனறைககொடுததாலும பாவததிலிருநதுவிடுபடுவான பசுககு
ளினபாலமுதலிய ஸாரஙகளுககுமேறபடடது ஒனறுமிலலை கோதா
னம மிகசசிறநததெனறுசொலலுகினறனா பாலைபபெருககுமபசுக
கள ஜனஙகளைக கரையேறறுகினறன உலகததில அனனததையுணடு
பணணுகினறவையும பசுககளே இதையறிநதும பசுககளினமேல
அனபுவைககாத பாவஎணணமுளளவன நரகமபோகிறவனே ஆயி
ரம, நூறு, பதது, ஐநதுபசுககளையாவது ஒருபசுவையாவது நலல
மனறுடன் யோககியனுன பிராமமணனுககுத தானமசெயதவாக
ளுககு அநதப்பசுவே பரலோகததில புணணிய தீாததமுளள நதியா
கிறது - பூமியில பசுககள தேடிவநது உலகஙகளை வளாபபதனுலும
காபபாறறுவதனுலும சூரியகிரணஙகளுககொபபானவை இவவிரண
டிறகும கோவெனனும பெயா ஒனறு அனுகூலமாயிருபபதும சுகத
தைததருவதும ஒனறு ஆதலால, பசுவைககொடுபபவன சூரியன
போல விளஙகுவான எநதச சிஷயன குருவைக கோதானததை
ஏறறுககொளளுமபடி பிராாததிககிறுனே அவனும சுவாககமபோ
விது திணணம சாஸதிரமறிநதவாகளுககு இதுதான மிகபபெரிய
தாமம இநததததலைமையான சாஸதிரததில மறறசசாஸதிரஙகள அட
ஙகியிருக்கினறன நியாயமாககிடைததலதப பிராமமணாகளுககுக
கொடுபபதுதான இநததததானம பரிசோதிதது யோககியனுககுத
தானமசெயது அதை அவனிடததில சோபபிககக கடவாய தேவா
களும அசுராகளும நாமும புணணியததைசசெயது கதிபெறும
உனனையே எதிாபாாககிறோம' எனபது பரமமரிஷியே! இவவாறு
சொலலக்கேடடநான தாமாதமாவான தாமராஜனைத தலைவணஙகி வந
தனஞ்செயது அவனுலவிடைகொடுக்கபபெறறுத திருமபவும உமது
பாதஙகளின்கீழ் வநது சோநதேன' எனறுன" எனறுகூறினா

———

நூற்றேழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் கோதானத்தைப்பற்றி பிரம்மதேவரைக்கேட்டது)

யுதிஷ்டிரர், "பிரபுவே! கோதானத்தைப்பற்றியும் கோக்களின் மகிமையைப்பற்றியும் நாசிகேதரிஷிக்கு யமன்சொன்னதைத் தெரிந்தீர் சிறந்தபுத்தியுள்ள பிதாமஹரே! மகாத்மாவான ந்ருகன் அறியாமற்செய்த ஒருபிழைக்காகப் பெருந்துயரத்தை அனுபவித்ததையும் துவாரகைநகரியை நிர்மாணஞ்செய்யும்போது அவன் எடுக்கப்பட்டதையும் அவன்சாபவிமோசனத்திற்கு கிருஷ்ணன் காரணமாயிருந்ததையும்பற்றி நீர்சொன்னதைத் தெரிந்துகொண்டேன் பிரபுவே! ஆனால், கோதானஞ்செய்கிறவர்கள் வசிக்கின்றகோலோகத்தைப்பற்றி எனக்குச் சந்தேகமிருக்கிறது அதைச் சரியாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்திரன் பரமமாவினிடம் இதேவிஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்டகிய ஒருபழையஇதிகாசத்தைக் கூறுகின்றனர் இந்திரன், 'குற்றமற்றவரே! பகவானே! பிரபுவே! ஈசுவரரே! கோலோகத்திலிருப்பவர்கள் தங்களொளியினால் சுவர்க்கலோகத்திலிருப்பவர்களின் ஒளியை மறைத்திருப்பதாகக் காண்கிறேன் இதில் எனக்குச் சந்தேகமிருக்கிறது இதைச் சொல்லக்கடவீர் கோதானஞ்செய்பவர்கள் வசிக்கும்கோலோகங்கள் எப்படிப்பட்டவை? என்னபலனுள்ளவை? அங்குள்ள உயர்ந்தகுணமியாது? மனிதர்கள் துயரம்விட்டு அங்கேசெல்லும்வகை யாது? கொடுப்பவன் கொடையின்பலனை எவ்வளவுகாலம் அனுபவிப்பான்? தானம்பெரிதும் சிறிதும் ஆவதெப்படி? பலகோக்களைக் கொடுப்பதும் சிலகோக்களைக்கொடுப்பதும் எப்படியாம்? கோதானம் செய்யாமலும் கோதானம் செய்தவர்போலாவது எதனால்? மிகுதியாகக்கொடுப்பவன் கொஞ்சங்கொடுப்பவனுக்குச் சமமாகவும் கொஞ்சம் கொடுப்பவன் மிகுதியாகக் கொடுப்பவனுக்குச் சமமாகவும் ஆவதெப்படி? கோதானத்திற்கு எப்படிப்பட்டதக்ஷிணை சிறந்ததாகும்? பகவானே! இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் எனக்கு இதனுண்மையைச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டனன்

நூற்றெட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர் கோதானத்தின்சிறப்பை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது.)

பிரமமதேவா சொலலலானா 'இநதிரனே! கோதானமுதலிய வறறைசசெயபவரைபபறறி நீகேடடகேளவியைக கேடபவன உனனைததவிர வேறுயாருமஇவவுலகததிலிலலை இநதிரனே! நீ பாராத உலகஙகள பலஉளளன. அவறறை நான பாாககிறேன கறபுளள பெணகளும சிறநதஅனுஷடானஙகளோடு நலலதவமுளள ரிஷிகளும சிறநதஞானமுளளபிராமமணாகளும தேகததோடு அவவுலகஙகளுககுப போகினறனா நலலதவமுளளவாகள இவவுலகததிலும சரீரப பறறைவிடட பரிசுததமானமனததினால அவவுலகஙகளைக கனவு போலக காணுகினறனா ஆயிரஙகணணனே! அவவுலகஙகள எபபடிபபடடகுணமுளளவையெனபதைக கேள அஙகே காலமும மூபபும உஷணமும வியாபிபபதிலலை எநதககெடுதலும அஙகிலலை, பிணியும களைபபும இலலை வாஸவனே! அஙகுளளவாகள மனததில எனனஎனன விருமபினாலும அவறறையெலலாம அவாகளுககுக கோககள அளிககினறனவெனபதை நான கணணால காணகிறேன. அஙகுளளவா நினைததவறறைபபெறறும நினைததபடிசஞசரிததும நினைததவறறையெலலாம நினைததபடி அனுபவிததுககொணடிருககினறனா அவவுலகஙகளில வாவிகளும தடாகஙகளும நதிகளும பறபலதோடடஙகளும வீடுகளும மலைகளும எலலாபபிராணிகளுககும இனியபொருளகளைததுமுளளகாடுகளும காணபபடுகினறன. அநதஉலகஙகள இவவகையானவையெனறறி அவறறைபபோனற உலகமிலலை சககரனே! எலலாவறறையுமபொறுததுக கோபததையும அகஙகாரததையுமவிடடு அனபுளளவாகளாகிக குருகுலவாஸம செயயும புருஷஶரேஷடாகள அவவுலகமபோகினறனா ஒனறையும பக்ஷியாதவனும மனததூயமையோடும தாமததில எபபோதும ஊககததோடுமிருபபவனும தாயதநதையருககும பிராமமணாகளுககும ஆசாரியாகளுககும பணிவிடைசெயபவனும சததியநதவறாதவனும குறறஙகளிலலாதவனும பசுககளிடததும பிராமமணாகளிடததும கோபமிலலாதவனும தனகடமையைவிடாமலிருபபவனும வாழநாளுளளவரையில நலலொழுககததையும தானததையும விடாமலிருபபவனும பிழைபொறுபபவனும சொலலடககமும ஐமபுலனகளினடககமுமுள்ளவனும தேவதாபகதியுளளவனும அதிதிகளெலலாரையும

ரிப்பவனும் தயையுள்ளவனுமாகிய குணமுள்ள மனிதன் ஆதியும் ந்தமுமில்லாத அநந்தகோலோகத்திற்குச் செல்வான். பிராமணனை யைவிரும்புகிறவனும் குருஹத்திசெய்பவனும் பொய்பேசுகிறவ ம் எப்போதும் பிறரைத் தூஷிப்பவனும் பிராமணரைப்பகைப்ப னும் மற்றுமிவ்வகைக்குற்றங்களுள்ள துராத்மாவும் அநந்தகோவுல தைக் காணப்பதேயில்லை சிநேகிதனுக்குத்துரோகஞ்செய்பவன், நுசகன், நன்றிகெட்டவன், [1] கள்வன், பொய்யன், தாமதனைப் கைப்பவன், பிரமஹத்திசெய்பவன் இவர்கள் புண்ணியஞ்செய்தவா ரிருக்குமிடமாகிய கோவுலகத்தை மனத்தினால் சிந்திக்கவுமுடி து. தேவேந்திரனே! இவற்றையெல்லாம் உனக்குத் தெளிவாகச் சான்னேன்

இந்திரனே! கோதானஞ் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் அடை லன்களைக் கேள் தாயபாகமுதலியவழிகளாற்கிடைத்த தனங் ளைக் கிரயமாகக்கொடுத்துப் பசுக்களைவாங்கித் தானஞ்செய்ப ன் தன்புண்ணியத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட அழியாத உலகங்களைப் பொருள்கொடுத்து விலைக்குவாங்கினவற்றைப்போல அனுபவிப்பான் இந்திரனே! சூதாட்டத்தில்வென்று அடைந்தபொருளை விலையாகக் காடுத்துப் பசுக்களைவாங்கித் தானஞ்செய்பவன் பதினாயிரந்தேவ ருஷங்கள் அநந்ததானத்தின்பலனை அனுபவிப்பான் பங்குபிரித் க்கொள்வதுமுதலியநியாயவழிகளால் கிடைத்தபசுக்களைத் தானஞ் சய்தால் அவை தானஞ்செய்தவருக்கு என்றும் அழியாமல் விருத்தி ாகும் சசியின்கணவனே! தூயமனத்துடன் கோக்களைத்தானம் ாங்கி அவன் அவற்றைத்தானஞ் செய்வானாயின், அவனுக்கும் அழி வில்லாத உலகங்கள் நிச்சயமென்றறி பிறந்தது முதல் சத்தியமே பசியும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கியும் பெரியோர்களையும்பிராமணா களையும் ஆதரித்தும் பொறுத்துமிருப்பவனுக்கும் கோக்களுக்கும் திபொன்றே சசியின்கணவனே! பிராமணனைப்பார்த்துச் சொல் த்தகாதசொல்லை ஒருகாலும் சொல்லலாகாது மனத்தினாலும் கோக்களுக்குத் தீங்குநினைக்கலாகாது இந்திரனே! இப்படிச் சத்தி த்தையும் தாமத்தையும்விடாமல் [2] கோக்களுக்கு உபசாரஞ்செய்து கொண்டு அவற்றின்மேல் தயையோடிருப்பவனுக்கு உள்ளபலனைக

---

[1] 'சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் வறுமையைச்சொல்லுகிறவன்' என்பது பழையவுரை [2] 'பசுக்களைப்போலச் சோத்துவைத்துக் கொள்ளாமலிருந்து கொண்டு' என்பது பழையஉரை

கேள் அவனுக்கு ஒருபசுவானது ஆயிரம்பசுக்களுக்குச்சமமாகிறது. இந்தக்குணங்களோடுகூடின க்ஷத்திரியனுக்குரிய பலனைக்கேள். அவனுக்கு ஒருபசு எழுநூற்றைம்பது பசுக்களுக்கு ஒப்பாருமென்பது நிச்சயம் இந்தக்குணங்கள் வைசியனுக்கிருக்குமாயின், அவனுக்கு ஒருபசு ஐந்நூறுபசுக்களுக்கு ஒப்பாகும் இக்குணங்கள் பொருந்தின சூத்திரனுக்கு ஒருபசு ஆயிரத்தில் நாலில் ஒருபங்காகிய இருநூற்றைம்பது பசுக்களுக்குச் சமமாகச்சொல்லப்படுகிறது சத்தியத்தைவிடாமலும், குருபணிவிடைசெய்துகொண்டும், மனவூக்கமும் பொறுமையும் தெய்வபக்தியும் அடக்கமும் தூய்மையும் அறிவும் தாமுமுள்ளவனாகி, நானென்றுபேசாமல் மேற்சொன்னதை ஊக்கத்துடன் அநுஷ்டிப்பவன் மேற்சொன்னமுறைப்படி நல்லபிராமமணனுக்குக் கறக்கிறபசுவைத்தானஞ்செய்வதனால் பெரும்பயனைப் பெறுவான் நித்தியம் ஒருகாலம்போஜனஞ்செய்துகொண்டும் சத்தியத்தைவிடாமலும் குருசுசுரூஷைசெய்துகொண்டும் தானஞ்செய்யவேண்டும் இந்திரனே! வேதாத்தியயனம் செய்துகொண்டு கோக்களிடம் பக்தியோடும் நித்தியம் கோதானம் செய்பவனும் தானம் செய்தபின் சந்தோஷமாயிருப்பவனும் பிறந்ததுமுதல் கோக்களுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்பவனும் அடையும்பலனைச் சொல்லுகிறேன்; கேள்.

இதன்பலன் ராஜஸூயயாகஞ்செய்வதினால் உண்டாகும்பலனுக்கும் பொன்னைமிகுதியாகக்கொடுப்பதினால் உண்டாகும்பலனுக்கும் நிகரென்றும் மேற்பட்டதென்றும் ஸாதுக்கள் ஸித்தர்கள் ரிஷிகளென்வரும் சொல்லுகின்றனர் ஒன்றுஞ்சாப்பிடாமல் தன் ஆகாரத்தில் முதல்பாகத்தை எடுத்துத் தினந்தோறும் பசுக்களுக்குக்கொடுப்பதாகிய கோவிரதம் ஒருவருஷம் எடுத்துக்கொண்டு சத்தியந்தவறாமல் கோபத்தையும் ஆசையையும்விட்டு நல்லொழுக்கத்தோடிருப்பவன் ஆயிரம் கோதானங்களின்புண்ணியத்தை அடைவான் பசுக்களின்மேல் அன்புவைத்துக் கோவிரதம் எடுத்திருப்பவன் ஒருவேளை ஆகாரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அதன்முதல்பாகத்தைக் கோக்களுக்குப் பத்து வருஷங்கொடுத்தால் அது அளவற்றபுண்ணியமாகும் இந்திரனே! விலைக்குவாங்கினபசுவை ஏகபோஜனத்தோடிருந்து தானஞ்செய்பவன் அதின்ரோமங்களெவ்வளவிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு நூறு பசுக்களின்தானபலனை நீண்டகாலம் அனுபவிப்பான் இது பிராமமணனுக்குரிய பலன் க்ஷத்திரியனுக்குரியபலனைக் கேள். க்ஷத்திரியனுக்கு ஐந்துவருஷகாலமும் வைசியனுக்கு அதிற்பாதிவருஷகாலமும் சூத்திரனுக்கு வைசியனினும்பாதிக்காலமும் ஒருவேளை

பூராஜனத்தோடு மேறசொன்ன கோவரதமசெயவுதனல அநதப
லனஉணடாவதாகச சொலலபபடுகிறது தனனைவிறறுப பசுககளை
வாஙகித்தானமசெயபவன உலகததில பசுககள காணபபடுமவரையில
ானபலனை அனுபவிபபான சிறநதபாககியமுளளவனே! பசுவி
னுடைய ஒவவொருரோமததிலும அழிவிலலாத உலகஙகளிருபபதா
கச சொலலபபடுகினறன கௌசிகனே! யுததஙகளிலவெனறுசமபா
திததபசுககளைத தானமசெயதால அவை தனனைவிறறு வாஙகினவற
றிறகுஒபபானவை, அழியாதவையெனறறி பசுககளிலலாதபோது,
பிரதமதவறுமல எளளையே பசுவுககுப பிரதியாகத தானமசெயபவன
பசுவினலேயே நாகததிலிருநது கரையேறறபபடடவனகிப பாலாற
றில மகிழநதிருபபான இநதககோககளைத தானமசெயவதுமாத
திரமே சிலாககியமனறு வாஙகிககொளபவனும காலமும பசுவின
சிறபபும நியமமும வேணடும காலததையறிவதும அகனிககும
ஆதிததனுககும உளளவிததியாஸமபோனற பிராமமணாபசுககளுக
குளளவிததியாஸததையறிவதும கடினம வேதாததியயனமநிரம
பினவனும சுததமானபிறபபுமமனஒழிவுமுளளவனும யாகஞசெய
பவனும பாவததிறகுஅஞசுகிறவனும விரிவானஅறிவுளளவனும
பசுககளிடம பொறுமையுளளவனும அதிககோபமிலலாதவனும
அடுததவரைககாபபவனுமபொருளிலலாதவனுமாயிருபபவன தானத
திறகுநலலபாததிரனெனறு கூறுகினறனா ஆகாரமிலலாமலமிகவரு
நதுகிறவன திருபதியடைவதறகாகவும ஹோமததிறகாகவும பிரசவி
ததஸதிரீககாகவும குருதக்ஷிணைககாகவும குழநதைவளாபபதறகா
வும சிறநதஇடததிலும காலததிலும கோதானமசெயயவேணடும.
வீட்டிலஉணடானவையும சரியானகிரயததிறகுவாஙகபபடடவையும
கலவியினலகிடைததவையும பராககிரமததினல உயிரைககொடுதது
(சிரமபபடடு) வாஙகபபடடவையும ஸதிரீதனமாககிடைததவையும
காபபாறறமுடியாமல பிறரால்விடபபடடுக காபபாறறபபடுவதறகு
வநதவையுமாக இந்நலவழியிலவநத சிறநதபசுககள தானததிறகு
சிறநதவைகள பலமும நலலொழுககமும இளமபிராயமும நல
வாசனையுமுளளபசுககளெலலாம சிறநதவை கஙகை எப்படி நதி
களிறசிறநததோ அபபடி பசுககளில கபிலை சிறநதது மூனறிராத
திரிகளஜலபானமசெயது உபவாஸமாகததரையிலபடுததிருநது நிரப
பததீனிபோடபபடட பசுககளை, திருபதியாகப போஜனமசெயவிக
கபபடடபிராமமணாகளுககுத தானமசெயயவேணடும பாலகுடி
துபபருதத கனறுகளுடனே நனறுகஒடுமபசுககளைத தானமசெய

பிறகு, மூனறுதினஙகள பாலநெயமுதலிய கோவினஸாரஙகளே
ஆகாரமாககககொளளவேணடும நலலொழுககமுளளதும நனறுக
கறபபதும நலலகனறுளளதும ஓடாததுமானபசுவைத தானமசெ
வதிஞல அநதபபசுவினரோமஙகளெவவளவோ அவவளவுவருஷ
கள மேலுலகததில வஸிககலாம அபபடியே நுகததடியைவகிப
தும கலபபையையிழுபபதும இளமபிராயமும தேகவனமையுமுள
தும பழகினதும பெரியஉறசாகமுளளதுமாகியஎருதைப பிராமமண
ஞுககுத தானமசெயபவன பததுககோதானம செயவதிஞல அடை
யுமஉலகஙகளை அடைகிறுன கௌசிகனே ! பிராமமணாகளையு
பசுககளையும கஷடததிலகாபபாறறுகிறவன கேஷமமாக எலலாககஷ
டஙகளிலிருநதும விடுபடுவான அவன புணணியபலனைக கேள
அசுவமேதயாகததிறகுசசமமாக அழியாதபலன உணடாகும இ
திரனே ! அவன இறககுஙகாலததில எநதநிலைமையை விருமபுவ
அநதநிலைமையையும அனேகவிதமானசிறநதஉலகஙகளையும மறறு
அவன கருதினவையனைததையும இநத ஒரு புணணியகருமததிஞ
அடைவான, கோககளிஞலவிடைகொடுககபபெறறு எலலாஉலக
களிலும பூஜிககபபெறுவான இநதிரனே ! முனசொனனமுறை
படி புலலையும கோமயததையும இலையையும புசிததுககொண
ஆசையைவிடடு நியமததுடன பரிசுததஞுகிக காடுகளில பசுவை
பினதொடாகிறவன ஒனறையுமவிருமபாமல சநதோஷமாக எனனு
கததிலும தனககிஷடமானஎவவுலகஙகளிலும வஸிககலாம' எனறு

நூறறெனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ப்ரம்மதேவர் சொல் தொடர்ச்சி)

இநதிரன, 'புததிபூரவகமாகக கோவைததிருடிப பொருளு
காகவிறபவனுககு எனனகதிஎனபதை அறியவிருமபுகிறேன' என
கேடக, பிரமமா சொலலலாஞா 'தாம சாபபிடுதறகாகவும விறபத
காகவும பிராமமணஞுககுத தானமசெயவதறகாகவும கோவைததிரு
கிறவாகள அடையுமபலனைக கேள மாமிசததை விறபதறகாக
கோவைககொனறுலும அஞசாமல அதைததினறுலும தினனக க
திககொலலுகிறவனை அனுசரிததிருநதாலும கொலலுகிறவன சாபபி

றவன அதைஒபபுககொணடிருபபவன இமமூவரும அநதபபசுவி
வுடமபில எததனைரோமஙகளிருககினறனவோ அததனைவருஷங
ள நரகததில மூழகுவாாகள பிராமமணாகளின யாகததைககெடுப
தில எபபடிபபடடபாவஙகள உளளனவோ அபபடிபபடடபாவங
ள கோவைவிறபதிலும திருடுவதிலும இருபபதாகச சொலலபபடு
னறன பசுவைததிருடிப பிராமமணனுககுத தானமசெயதால
ானததினபலனஎவவளவோ அவவளவுநரகமுமஉணடாகும சிறந்த
கதியுளளவனே! கோதானததிறகுப பொனனைத தக்ஷிணையாகச
சொலலுகினறனா தக்ஷிணைககுப பொனனேசிறநததெனறு நிசசய
ாகச சொலலபபடடிருககினறது கோதானமசெயபவன முன
னெழு பினனெழுதலைமுறைகளைக கரையேறறுகிறுன ஸுவாணம
தக்ஷிணைகொடுததால அதறகிரணடுமடஙகுபலன கூறபபடுகிறது
இநதிரனே! பொனனே சிறநததானம பொனனே சிறநததக்ஷிணை
பொனனே பரிசுததஙகளிலுமசிறநதபரிசுதகமெனறு சொலலபபடு
கிறது இநதிரனே! உயாநகதஙகமானது குலததையே பரிசுதத
மாககுகிறதெனறு சொலலுகினறனா சிறநத மகிமையுளளவனே!
தக்ஷிணையைபபறறித தொகுததுககூறினேன' எனறுசொனனா.

பாதஶரேஷடனே! இது பிரமமாவினல இநதிரனுககுககூறபபட
டது, இநதிரன தசரதருககுச சொனனன, தசரதா தமதுபுததிரரான
ாமபிரானுககுச சொனனா, இராமபிரானும, சிறநதபுகழபெறற
வரும தமஅனபுளளசகோதரருமான லக்ஷ்மணருககுச சொனனா;
ராஜனே! இளையபெருமாள காடடிலவஸிககுமபோது ரிஷிகளுககுச
சொனனா இபபடித தொனறுதொடடுவநத இநத அருமையான
விஷயததை உறுதியானதவமுளளரிஷிகளும தாமிஷடரான அரசா
களும உளளததில வைததனா யுதிஷடிர! இது என உபாததியாய
ால எனககு உரைககபபடடது இதைபபிராமமணாகளுடைய கூட
டததிலும யாககாலததிலும கோதானமசெயயுமபோதும இரணடு
போ சேருமபோதும சொலலுகிறபிராமமணருககு எபபோதும
தேவாகளோடுகூட இருபபதறகுரிய அழிவிலலாதஉலகஙகள உண
டாகும தேவாககுமதேவரும மகிமைபொருநதியவருமான பிரமம
தேவா இதைசசொனனா" எனறா

நூறறுபபததாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தவம், நியமம், ஓதல், அடக்கம், வேதத்தைமறவாமை, ஓதுவித்தல், வாங்காமலிருப்பது, தம்தம்கருமங்களில்சூராயிருப்பதுமுதலியவற்றின் பயன்)

யுதிஷடிரா, "பிரபுவே! பிதாமஹரே! நீா தாமஙகளைபபறறி சொனனதினுல எனககு நமபிககைபுணடாயிறறு ஆனுல, ஒரு ச தேசம கேடகிறேன அதை எனககுசசொலலககடவீா சிறநதமு மையுளளவரே! விரதஙகளுககுளளனபலனசொலலபபடடிருககிறது அது எபபடிபபடடது? தவஙகளினபலன யாது? நலலஓதலின பய யாது? அடககததினபலன யாது? வேதஙகளைமறவாமலிருபபதி பயன என்ன? ஓதுவிததலினபயன யாது? பிதாமஹரே! இவவு கததில தானமவாஙகுவதினுல எனனபலன? தானமகொடுபபவனு குக காணககூடியதும சாஸதிரததினுல தெரிநதுகொளளககூடிய மான பயன என்ன? தமகாமஙகளைவிடாமலிருககும சூராகளுக எனனபலன? சததியமசொலவதினபலன யாது? பிரமமசாரிவிரத திறகுச சொலலபபடட பலன என்ன? தநதைககும தாயககு ஆசாரியனுககும பெரியோாககும பணிவிடைசெயவதில என பலன? ஏழைகளவிஷயததில தயைசெயவதினுல எனனபயன தாமநதெரிநத பிதாமஹரே! இவறறையெலலாம முழுதும உளளப அறியவிருமபுகிறேன எனககு மிகக ஆவலிருககிறது" என கேடக, பீஷமா சொலலலானுா

"ஒரு விரததததைசசாஸதிரததிறசொனனபடி செவவையாகஆர பிதது அதைவிடடுவிடாமல குறிததபடிமுடிபபவனுககு அழியா லோகஙகளுளளன ராஜனே! தவஙகளினபயன இஙகே பிரததியக மாககககாணபபடுகிறது. தவஙகளுககும யாகஙகளுககுமபலன தா இபபோது உனககுககிடைததிருபபது நலல ஓதலின பயனும இ மையிலும மறுமையிலும காணபபடுகிறது அவன இவவுலகததி எபபோதும பொருளுளளவனுகிறுன, பிரமமலோகததிலும மகிழ திருககிறுன ராஜனே! அடககததினபலனையும எனனிடம விரிவ ககககேள அடஙகினவா எஙகும இனபமடைவா புலனகளையட கினவா எஙகும கவலையறறிருபபா புலனகளையடககினவா நினைத இடஞசெலவா புலனகளையடககினவா எலலாபபகைவரையும அட

ஙவராவா. அடஙகினவா விருமபினவறறைஅடைவரெனபதில ஸந
தகமிலலை பாணடவனே! அடஙகினவருககு எலலாவிடஙகளிலும
னததவைவெயலலாம கைகூடும தவத்தினுலும பராககிரமததினு
ம தானஙகளாலும பலவகையாகஙகளாலும ஸவாககததிலமகிழந
ருபபது எபபடியோ அபபடியே அடககமுமபொறுமையுமுளளவா
ா மகிழநதிருபபா தானததிலுஞசிறநதது அடககம தாதாவான
ன பிராமமணனுககு ஏதாவது ஒனறைககொடுககுமபோது கோபிப
ான, அடககமுளளவன கோபியான ஆகையால, அடககம தானத
லுமசிறநதது கோபியாமலகொடுபபவனுககு அழியாத உலகஙக
ளளன கோபம தானததைக கெடுககிறதனறோ? ஆதலால,
காடுபபதிலுமசிறநதது அடககம மஹாராஜனே! ஆகாயததில
ஷிகளிருககுமிடஙகள கணணுககுபபுலபபடாமல பதினுயிரககணக
க இருககினறன எலலா உலகஙகளிலுமுளளதேவாகள அவறறிற
பபோகினறனா ராஜனே! அநதபபெரியலதானததை விருமபுகிற
ஹரிஷிகள அடககததினுலேதான அவவுலகஙகளுககுப போகின
னா ஆதலால, தானததிலுமபெரிது அடககம _ விதயாதானத
றகு மேலானதானமிலலை வேதவிததைகளினபலனபெரிது கஷ
பபடடு ஓதுவிபபவன அழிவிலலாபபயனை அடைவான ராஜனே!
ாஸதிரபபிரகாரம அகநியிலஹோமமசெயதவனும வேதஙகளைஓதித
ாமநதெரிநதவாகளுககு அதைககொடுபபவனும பிரமமலோகததில
காணடாடபபடுவா குருபணிவிடையை ஶரததையோடுசெயயும
ஷயனும ஸவாககததில பூஜிககபபடுவான அததியயனததிலும
ாகததிலும தானததிலுமஊககமுளளவனும யுததததிலகாபபவனு
ாகியகூஷததிரியனும ஸவாககததில பூஜிககபபெறுவான வைசியன
னதாமததைவிடாமல தானமசெயவதனுல பெருமபயனபெறுவன
னதாமததைவிடாதசூததிரன மறறவாணஙகளுககுப பணிவிடை
செயவதனுல ஸவாககததைஅடைவன சூராகள பலவகையாகசசொல
பபடடிருககினறனா அவாகளினகாரியஙகளை எனனிடமகேள
; (விடாமலசாதிபபவரான) சூராகளைசசோநதவாகளுககும சூர
னுககுளளபலனே கூறபபடடுளளது மனிதாகளசிலா யாகததிலசூரா,
சிலா அடககததிலசூரா, சிலா ஸததியததிலசூரா, அபபடியே சிலா
யுதததிலசூராராகச சொலலபபடடிருககினறனா, சிலா தானததில
சூரா, மறறுஞசிலா புததியிறசூரா, இனனுமசிலா பொறுமையிற
சூரா, சிலா ஸாஙகியசாஸதிரததிலசூரா, இனனுமசிலா யோகத
திலசூரா, சிலா வானபபிரஸதாஶரமததிலும சிலா கிருஹஸதாஶரமத

திலும சிலா ஸ்நயாஸததிலுமசூரா, சிலா சாநதகுணததோடு உ
ளுமபுறமுமஒததுநடபபதிலசூரா, இனனும அநேகா நநதமவிரதங
ளில சூராகளாயிருககினறனா, சிலா வேதமோதுவதிலசூரா; சில
ஓதுவிபபதிலசூரா, சிலாகுருபணிவிடையிலும சிலாபிதருசுஶ்ருஷை
யிலும சிலாமாதருசுஶ்ருஷையிலுமசூரா, மறறுஞசிலா பிக்ஷையெ
பபதாகிய பிரமமசரிய ஆஶ்ரமததிலசூரா, வீட்டிலும காட்டிலும அ
திபூஜைசெயவதிலசூரா சிலா இவாகளனைவரும தமகருமஙகளினவ
மையிஞலஜயிககபபடட சிறநதஉலகஙகளை அடைகினறனா எல
வேதஙகளையுமமறவாதிருபபதும எலலாததீாததஙகளிலுமஸநான
செயவதும எபபோதும ஸததியமேபேசுவதும ஸரியாயிருககும, அ
லது,[1] இலலாமலுமிருககும ஆயிரமஅசுவமேதஙகளையும ஸதய
தையும தாாசிலதூககினுல ஆயிரமஅசுவமேதஙகளைப பாாககிலு
ஸததியமே அதிகபபடும ஸததியததிஞல ஸூாயன பிரகாசிககிறு
ஸததியததிஞல அகனி எரிகிறது ஸததியததிஞல காறறு வீ
கிறது எலலாம ஸததியததில நிறகினறன ஸததியததிஞல தேவ
களும பிதருககளும பிராமமணாகளும திருபதிஅடைகினறனா ஸ
தியமே சிறநததாமமெனறு சொலலுகினறனா ஆதலால, ஸத
யததை விடலாகாது ரிஷிகள ஸததியததிலேயே ஊககமுளளவ
கள ரிஷிகள ஸததியததையே சகதியாகவுடையவாகள ரிஷிக
ஸததியமே சபதமாககொணடவாகள ஆதலால, ஸததியம சிற
தது பரதஶ்ரேஷடனே! ஸததியமுளளவாகள ஸததியலோகததி
மகிழநதிருககினறனா அடககததையும சததியததினபலனையுமபற
உனககு நான முழுதுமசொனனேன மனஅடககமுளளவன ஸ
ாககததில பூஜிககபபடுவதுநிசசயம ராஜனே! பிரமமசரியததி
குணததையும நீ கேள அரசனே! பிறநததுமுதல இறக்குமவ
யில பிரமமசாரியாக இவவுலகததிலிருபபவனெவனே அவனுககு
கிடைககததகாதது ஒனறுமிலலையெனறறி எபபோதும சததிய
திலஊககமுமஅடககமுமுளளவரும ஜிதேநதிரியருமான அநேக
கோடிரிஷிகள பிரமமலோகததிலிருககினறனா ராஜனே! நனறு
அனுஷடிககபபடடபிரமமசாரிவிரதம எலலாபபாவஙகளையும எரிதது
விடும பிராமமணனுககு இனனுமவிசேஷம பிராமமணன அகனி
யெனறுசொலலபபடுகிறுன தவமுளளபிராமமணாகளிடததில்-இது
பிரதயக்ஷமாயிருககிறது (வாலகிலயாகளான) பிரமமசாரிகளினகோ
பததிறகு இநதிரனும பயபபடுகிறுனனறே! அநதப பிரமமசரியவி

1 ஸதயம அதிகமாயிருககுமெனபது

ததினபலள இவவுலகததில ரிஷிகளிடம காணபபடுகிறது தாய
நதையரைப பூஜிபபவனுடைய புணணியததையும எனனிடமகேள
அரசனே! தநதை தாய மூததோன ஆசாரியன இவாகளை ஒருகா
மும வெறுககாமல பணிவிடைசெயபவனுககு ஸவாககலோகததில
றநதஸதானம பயனெனறறி குருசுஶ்ரூஷைசெயயும அடககமுளள
ன நரகததைககாணுன" எனருா

நூறறுபபதினேராவது அததியாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதி மாந்தாதாவுக்குக் கோதானத்தின்முறை
சிறப்பு முதலியவற்றை உபதேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "அரசரே! கோதானததின சிறநதவிதியைபபற
றித தெளிவாககேடகவிருமபுகிறேன எதனால தானவிருமபின
றநதலோகஙகளை ஒருவன அடைவான?" எனறு கேடக, பீஷமா
சாலலலானா

"பூமிககதிபதியே! கோதானததிறகு மேறபடடது ஒனறு
இலலை நியாயமாககிடைததகோவானது தானமசெயயபபடடால
உடனே குலததைக கரையேறறும ராஜனே! ஸாதுககளுககாக
முதலில உணடாககபபடடவிதிதான உலகததிலுளளஜனஙகளெலலா
ருககும ஏறபடுததபபடடிருககிறது ஆதலால, ஆதிகாலமதொடஙகி
நடநதுவநதிருககுமகோதானததினமுறையை முதலில எனனிடம
கேள முனனா, பசுககளகொடடிலுககுளளிருககும்போது கோதா
னததிலசநதேகபுததியுடன மாநதாதா எனனும அரசனகேடடகேள
விககுப பிருஹஸபதி மறுமொழிகூறினா அதாவது, 'பிராமமணா
களைவரிததுப பூஜிததுச சாஸதிரமவிதிததகாலததிலஉபவாஸமிருநது
நியமநதவறுமல தானமசெயவதறகுச சிவபபுபபசுவை ஓடடவேண
டும 'அஙகஙகள நிரமபினவளே! அபிவிருததியடைகிறவளே!'
எனறு அநதபபசுவை விளிககவேணடும பசுககளினநடுவிறசெனறு,
ஆவே எனதாய, ரிஷபம எனதநதை, ஆகாயம நானிருககுமகாப
பும, பூமி எனககு ஆதாரம' எனனுமமநதிரததைசசொலலி இவவகை
ஞானபகதியுடன இரவெலலாமபசுககளிடததிலேயேவஸிததுப பிறகு
கோதானம செயவதைபபறறியவாககைச சொலலவேணடும அவன
ஓரிரவு பசுககளுடன வேறறுமையிலலாத சினேகததையும அவறறைப

போலப் பூமியிலப்படுப்பது முதலிய விரதத்தையும்செய்து மன ஒற
மையை அடைவதனால் உடனே பாவத்திலிருந்துவிடுபடுவான். ஸ
யோதயகாலத்திலவிருஷபத்தையுமகன்றையும அவிழ்த்துவிட்டபிற
அதைத் தானமசெய்யவேண்டும அதனால், ஸ்வாக்கத்தையடை
லாம உனக்கு ஆத்தவாதங்களெனனும ஸதோத்திரங்களையும ஆ
வாதமெனனுமபிராரத்தனைகளையும சொலவேன
பலமுள்ளவையும யாகத்தில உறுதியான புத்தியைத் தருகின
வையும அமிருதத்தை உள்ளேவைத்திருப்பவையும உலகத்திறகாத
மானவையும ஐசுவரியத்தின முளைபோனறவையும எபபோதுமபாலை
பெருக்குகினறவையுமாகப பிரமமாவினாலபடைக்கப்பட்ட பசுக்களை
சோந்த எல்லாம ஆத்தவாதங்கள 'சூரியனுக்கும சந்திரனுக்கு
சொந்தமான ஆக்கள எனபாவத்தைப்போக்கி என்னை ஸவாக்க
போகச்செய்யக்கடவன எனதேகத்தைத் தாயபோலக்காபபாற்றக்க
வன மற்றும நானசொல்லாத எல்லா நனமைகளும எனக்கு உ
டாக்ககடவன' எனபவை ஆசீர்வாதங்கள 'பசுக்களே! நீங்க
ஸரஸவதிகள், நனமைக்காகவே ஏறபட்டவர்கள நீங்கள அனு
கிரகமவைத்து, நான பிணிகளையும வினைகளையும தேகத்தையும விடு
போது, எனக்கு எல்லாப்புண்ணிய பலனகளும நிரமபினஸவக்கமா
கதியை நீண்டகாலம அளிக்ககக்டவீர்கள 'நீங்களே நான' எனு
மெண்ணம இபபோதுதான உண்டாயிற்று உங்களைக்கொடுப்பதினா
நான என்னையே கொடுத்தவனாகிறேன மனத்திலிருந்து புறப்பட
[1] மனத்திலேயே வந்துசேர்ந்தீர்கள அழகான உருவமும சிறந
[2] கறவையு முள்ளவர்களாக நீங்கள என்னை விருத்தி செய்யக்க
வீர்கள' எனனும முன்னோரால பாக்கப்பட்ட இந்த வாக்கியத்தி
முனபாகத்தைச் சாஸதிரபபிரகாரம கோதானம செய்பவன தான
செய்யுமுன சொல்ல வேண்டும பிசசுமுள்ள பாகத்தைக் கோதா
னத்தின முறையை அறிந்த வாங்குகிற பிராமமணன பிறகு சொல
வேண்டும சரியான நியமத்துடன ஆக்கியங் கொடுத்தபின
'கோதானம செய்யப்போகினறேன' எனறு சொல்ல வேண்டு
"இந்தப்பசு விஷ்ணுவினுடையது நீ இதை ஓட்டிக் காப்பாற
வேண்டும' எனறு கட்டளையிடவேண்டும அந்தப பசுவினபெயரை
சொல்லவேண்டும அந்தக்கொடுக்கப்பட்ட பசு வாங்குகிறவ
வீட்டுக்குப போகும்போது ஒவவோா அடிக்கும ஆறு எட்டு இ

1 மனப்பூர்வகமாயக் கொடுக்கப்பட்டு மனப்பூர்வகமாக வாங்கப்ப
டீர்கள

2 'தோஹா' எனற பாடம கொள்ளப்பட்டது.

து முப்பத்துஆயிரமாகத் தானபலனை முறையே அதிகப்படுவதை
றியவேண்டும் கொடுப்பவன் எல்லாப்பலன்களையும் எட்டாவது
டியில் அடைவான் கோதானம்செய்பவன், நல்லொழுக்கமுள்ள
ன, யுத்தத்தில்பயமற்றவன், பூஜ்யர்களைப்பூஜிப்பவன், கேட்பவர்
வேண்டினதிரவியங்களைக் கொடுப்பவன், காலையிலெழுந்திருப்பவன்
ரதமறிந்தவன்இவர்கள் துயரப்படார் அவர்களுக்குப்பெயர்பெற்ற
ஷ்ணுலோகமும் சந்திரலோகமும் வரும் கோதானம்செய்தபின்
ன்றிரவுகள் ஆவின்பால்முதலியவற்றையே புசிப்பதாகிய கோவ்ரத
ருக்கவேண்டும் மற்றொருராத்திரி பசுக்களுடன் வஸிக்கவேண்
ம விரதத்திற்காகநினைத்த அஷ்டமிமுதல் மூன்றிரவுகள் ஆவின்
பிரநெய்முதலியவற்றையாகிலும் கோமயத்தையாகிலும் கோமூத்
ரத்தையாகிலும் உண்டிருக்கவேண்டும் விருஷபதானம்செய்தால்
தவ்விரதமுள்ளவனுவான் இரட்டைஎருதுகளைத் தானம்செய்ப
னுக்கு வேதங்களெல்லாம்வரும். கோதானத்தின் முறையையறி
து கோதானத்தையே யாகமாகநினைத்துச்செய்பவன் சிறந்தலோகங்
ளை அடைவான் வேண்டினபடி கறக்கும்கோவைத் தானம்செய
வன் பூமியிலுள்ளஎல்லாப்போகங்களையும் ஒன்றுசேர்த்துக் கொடுப
வனுகிறான் அந்தப்பசுக்கள் தேவர்களுக்கும் பிதிருக்களுக்கும்
ரியஹவிஸை மிகுதியாகப் பெருக்குகின்றவையாகும் விருஷப
ானஞ்செய்வது கோதானத்திலும் சிறந்தது மாணுக்கனல்லா
தவனுக்கும் பிரமசரியவிரதம் எடாதவனுக்கும் சிரத்தையில்லாத
வனுக்கும் கோணல்புத்தியுள்ளவனுக்கும் இதைச்சொல்லலாகாது
இந்தத்தர்மம் எல்லாஉலகங்களுக்கும் ரஹஸ்யம் இந்தத்தர்மத்
தைக் கண்டபேரிடத்தில் சொல்லலாகாது லோகத்தில், சிரத்தை
புள்ள மனிதர்களுமிருக்கின்றனர் ஈனர்களான மனிதர்களென
னும் ராக்ஷஸர்களுமிருக்கின்றனர் நாஸ்திகத்தன்மையைஅடைந்திருக
கும் புண்ணியமற்றவர்களுக்கு இதைக்கொடுப்பது சாஸ்திரஸம்மத
மன்று' என்பது ராஜனே! பிருஹஸ்பதிசொன்ன இந்தச்சொல்லைக
கேட்டுப் புண்ணியம்செய்யத்தொடங்கிக் கோதானங்களைச்செய்து
நல்லலோகங்களையடைந்த அரசர்களைச் சொல்லுகிறேன், கேள் உசி
னரன், [1] விஷ்வக்சுவன், நருகன், பகிரதன், யுவனுசுவனபுத்திரனன
பெயர்பெற்றமாந்தாதா, முசுகுந்தன், பூரித்யும்னன், நைஷதன், ஸோ
மகன், புரூரவன், பாரதர்களெல்லாருக்கும் வம்சமுதல்வனனபரதசக்
வாதி, தசரதபுத்திரரும் வீரருமானராமர்இவர்களும் புகழ்பெற்ற

[1] வேறுபாடம்

மறறுமுளள அநேகஅரசாகளும கேடகபபடுகினறனா பெருஞெ
கையுளளவனும சாஸதிரமறிநதவனுமான திலீபராஜன கோதான
களசெயததிஞலேயே ஸவாககததை அடைநதான மாநதாதா ய
தானஙகள தவம ராஜதாமஙகள கோதானஙகள இவறறை விடாம
இருநதான குநதிபுததிரனே! ஆதலால, நீயும எனனுலஉபதே
கபபடட இநதபருஹஸபதிவாககியததை மறவாதே கௌரவ
ளுடைய ராஜயததையடைநதிருககுமநீ சிறநதபசுககளைப பிராமம
ஸரேஷடருககு அனபுடனகொடு" எனறா இவவாறு கோதான
ததைபபறறிபபீஷமராலஉபதேசிககபபெறற தாமபுததிரருமஅவாசொ
னனதையெலலாம அபபடியே சாஸதிரபபடிசெயதாா அநதஅர
பிருகஸபதியினுல மாநதாதாவுககுஉபதேசிககபபடடதாமததை நன
அறிநது நினைவிலவைததாா, ஜனமேஜயராஜரே! ராஜஸரேஷடா
அநதததாமராஜா கோதானமசெயயுமபோதெலலாம யவையரிசிகொ
களைக கோமயததுடனசோதது உடகொணடு மனததையடககி ஜ
யைததரிதது விருஷபமபோலத தரையில படுததிருநதாா அ
மனனா பசுககளிடததில எபபோதுமமனததில பகதியுளளவராகவு
பசுககளையே எபபோதும துதிததுககொணடுமிருநதாா அ
சிறநதகுதிரைகளிலேறிப போகுமபோதெலலாம தமதுஸதானததி
கோவையே வைததாா

நூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோதானத்தின்சிறப்புமகபிலைப்பசுக்களின்வரலாறு முதலியவையும்

பிறகு, சிறநதபுததியுளளயுதிஷடிரராஜா, அரசானபீஷமரைப
பாாதது வணககததுடன, "பாரதரே! வீரரே! கோதானததின
குணஙகளை மறுபடியும எனககுத தெளிவாகசசொலலும இபபடி
படட அமிருதததைககேடபதில எனககுச சலிபபிலலை" எனறு தி
மபவும விரிவாகசசொலலுமபடிகேடடாா தாமராஜரால இவவாறு
கேடகபபடடபீஷமா, அபபோது கோதானததிறகுச சிறபபாயுளள
குணஙகளை அவருககுத தெளிவாகசசொலலலானாா "கனறுளள
தும குணமுளளதும இளமபிராயமாயிருபபதுமானபசுவை வஸதிரத
துடன பிராமமணனுககுககொடுபபதனுல எலலாபபாவஙகளும விலகி
விடும 1 அஸுரயஙகளெனனுமலோகஙகள பெயாபெறறிருககின

---

1 அஸுரருககுரியவை, அலலது, இருளசூழநத நரகஙகள

, கோதானமசெயபவன அவவுலகஙகளுககுபபோகான. தண
குடிபபதும புலதினபதும [1] கடநதுபோயப பாலவறறிக காபப
டாககுநதிறமையறறு மூபபுமநோயுமகொணடு தளாநது தணணீ
லாததினாலுபோனறபசுவைத தானமசெயது வாஙகுகிறபிராமமண
ககஷடபபடுததுகிறவன இருளானஉலகததில பிரவேசிபபான.
ாபமும துஷடததனமும நோயுமுளள பசுககளையும பலமகுறைநத
ககளையும விலைகொடாதபசுககளையும தானமசெயயலாகாது பிராம
ாஹுககு வீணகஷடஙகளைககொடுபபவன எவனோ அவனுககுச
தியுமபயனுமிலலாத உலகஙகள வரும வலிமையும அடககமும
பபமுணடாகுமசகதியும தேகததில நலலமணமுமுளள பசுககளை
வரும சிலாகிககினறனா நதிகளில கஙகை எபபடிசசிறநததோ
படி பசுககளில கபிலைபபசு சிறநதது" எனறா

யுதிஷடிரா, "பொதுவாகபபசுககளைககொடுபபது ஸமமாயிருகக,
லையைககொடுபபது மடடும பெரியோா சிலாகிபபது எதனால?
சிறநதபிரபாவமுளளவரே! கபிலையினசிறபபைக கேடகவிருமபு
றேன நானகேடகததகுதியுளளவன நீா சொலலததிறமையுளள
ா" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா "கபிலைகளஉணடானதை
ம அவை கபிலைநிறமாகசசெயயபபடடதையுமபறறிப பெரியோா
ாசொலலக கேடடிருககிறேன அதை முழுதும உனககுசசொல
வன ஆதிகாலததில, தகூஷரானவா பிரமமதேவரால பிரஜைகளைப
டைககுமபடி கடடளையிடபபடடாா அவா ஜனஙகளின இததைக
ருதி அவாகளுககு ஜீவனததை முதலிறசெயயததவறிபபோனா
ரபுவே! தேவாகள அமிருததததைபபறறி ஜீவிபபதுபோல, ஜனஙகள
னனததைபபறறி ஜீவிககினறனா தாவரபபொருளகளினும ஜஙக
ஙகள சிறநதவை ஜஙகமஙகளில மனிதாகள சிறநதவாகள மனி
ாகளில பராமமணா சிறநதவா ஏனெனில, யாகஙகள அவாகளிடந
ாம நிலைபெறறிருககினறன யாகஙகளினால சநதிரன போஷிககப
டுகிறான அநதசசநதிரன பசுககளிடததிலிருககிறான. பசுககளால
தேவாகளும சநதோஷமடைகினறனா ஜனஙகளினஜீவனமும பசுகக
ளிடததிலேயிருககிறது அதனால, தகூஷாமுதலியவாகளினால பிரஜை
ள சிருஷடிசெயயபபடடபோது அநதபபிரஜைகள பசியினாலவருநதி
னததிலநிசசயமசெயதுகொணடு பிரஜைகளுககெலலாம ஈசுவரரான
பிரமமதேவரிடம ஓடினா பிராணிகள பிறநதவுடன ஆகாரததை

1 குடிககவும தினனவும சகதியிலலாமலெனபது
2 'மஹாபரபரீவ' எனறபாடம கொளளபபடடது

விருமபிக கதறின , பசிததவைகளாகி ஆகாரமகொடுபபவரைத தநதை
தாயகளைபபோலத தேடிபபோயின பிரமமதேவா தாம பிரஜை
களைபபடைததகினபயன இவவகைசெயயவேணடுமென மனததில
நினைததுப புஷடியைததருவதாகிய அமிாததைத உடனே குடிததா
பிரமமதேவா திருபதியானதைககுறிபபிககுமபோது அநதமணத
திலிருநது [1] ஸுரபியெனபது உணடாயிறறு பிரமமாவினவாயிலிருந
பிறநத அநதநனமணம உலகஙகளுககுததாயும இனசுவையுளள ஆகா
ரததைததருவதுமாகிய சுரபியெனனுமபெயருளள பெணணாகியகா
தேனுவைப படைததது அநதககாமதேனு முகததிலிருநது உண
டானதாகச சொலலபபடுகிறது அநதககாமதேனுவானது பொன
போலப பசுமைநிறமுளளவையும ஜனஙகளுககு ஜீவனததைககொடு
பவையும உலகததிறகுததாயபோனறவையுமான பசுககளைப படை
தது அமிருததததிறபிறநதவையும நானகுபககஙகளிலும அமிருத
தைப பெருககுகினறவையுமான அநதபபசுககளின அமிருததத
திலிருநது நதிகளினஅலைகளிலிருநது உணடாவதுபோல நுரையுணடா
யிறறு கனறுகளினவாயவழியேசோாநத அநதநுரை பூமியிலிரு
கும சிவபெருமானது சிரததில விழுநதது அபபோது, அநதபபிர
வானவா கோபிததது நெறறிககணணினால கபிலைபபசுககளை , எரி
பபவாபோலப பாாததாா ராஜனே ! ருததிரருடைய அககணணானை
யானது அககபிலைபபசுககளைச சூரியன மேகஙகளைசசெயவதுபோல
பலநிறஙகளாகச செயதது அநதஇடததிலிருநதுபோயச சநதி
ரனைசசோநதிருநத பசுககளமடடும நிறமமாறாமல பிறநதபடி தமநிற
யிருநதன உடனே கோபிததசிவனைபபாாததுப பிரமமதேவா, "நீ
அமிாததததினால அபிஷேகஞசெயயபபடடிருககிறீா பசுககளுக
எசசிலிலலை எபபடி சநதிரன அமிாததததையெடுததுப பொழிகி
றானே அபபடியேஅமிாததததிலபிறநத இநதபபசுககளபாலைபபெருக
கினறன காறறுககும நெருபபுககும பொனனுககும கடலுககு
குறறமிலலை [2] அமிருததததினாலகுடிககபபடட அமருததததுகக
எசசிலிலலை கனறுகளினால பாலுககு எசசிலிலலை இநதபபசுக
நெயயினாலும பாலினாலும இவவுலகஙகளைக காபபாறறபபோகினறன
இவறறின அமுதமாகிய சிறநதசெலவததைத யாவரும விருமபுவா
எனறுசொனனாா பாரதனே ! உலகஙகளைபபடைதத பிரமமதேவ
அநத ருததிரருககு விருஷபததைககொடுதது அதனால அவாமனதை

1 நனமணம

2 அமிருததததினாலுணடானகனறு பாலைககுடிததெனபது

கிழவித்தார் அப்போது மஹாதேவரும் மகிழ்ந்து அந்தவிருஷ
த்தைக் கொடியாகவும் வாகனமாகவும் செய்துகொண்டார் அத
ால், அவர் இடபக்கொடியரானார் அதன்பிறகு, மகாதேவர் தேவர்
்களால் பசுபதியாகச் செய்யப்பட்டார் அந்தவிருஷபக்கொடியர்
்காக்களின்நடுவில் ஈசுவரராகச் சொல்லப்பட்டார் இப்படி நிறம
ாருத்சிறந்தசக்தியுள்ள கபிலைகளெல்லாம் தானத்திற்குமுதன்மை
ானவையென்று சொல்லப்படுகின்றன உலகத்திற்குமுத்தவையும
லகமஜீவிப்பதற்காக உண்டானவையும் ருத்திரராலவிருத்தியடைந்த
வையும் சந்திரனுடையஅமிருதத்திலிருந்துஉண்டானவையும் அன
ளள்வையும் புண்ணியத்தையும் சுகத்தையும் உயிரையும்தருகின்ற
வையுமானகோக்களைத் தானம்செய்பவன் விரும்பினவற்றையெல்லாம
்காடுத்தவனுவான் மங்களங்களைவிரும்பிய பரிசுத்தனுக்கிருந்து
காக்களின்சிருஷ்டியைப்பற்றிய இந்தஉயர்ந்தசரித்திரத்தை நித்ய
ாகப்படிக்குமனிதன் கலிகாலத்துப்பாவங்களினுல் விடப்படுவான்,
புன்புள்ளபுத்திரர்களையும் பொருள்களையும் பசுக்களையும் எப்போதும
ுடைவான ராஜனே! ஹவ்யகவ்யங்கள், பசிதீர்த்தல், பாபநிவருத்தி
செய்யுங்காமங்கள், வாகனங்கள், வாஸனை, கிழவர்கள்குழந்தைகளின
ிருப்தி இவை கோதானத்தினுல் உண்டாகுமகுணங்கள் இவற்றை
யெல்லாம் கோதானம்செய்பவன் எப்போதுமடைந்திருப்பான்" என
்ர குந்திபுத்திரரான தர்மராஜர் பீஷ்மர்சொன்னசொல்லைக் கேட்ட
ிறகு, சகோதரர்களுடன் பிராமமணோத்தமர்களுக்குப் பொன்னிற
ானரிஷபங்களையும் பசுக்களையும் தானம்செய்யத்தொடங்கினார் புண
ணியலோகங்களை வசப்படுத்தவும் சிறந்தகீர்த்தியைப்பெறவும் யாகங
்களைச்செய்து தக்ஷிணைகளுக்காகவும் பீஷ்மர்சொன்னபடியே அங
குள்ளபிராம்மணர்களுக்கு அனேகமாயிரங்களும் அனேகநூறுகளு
மாகக் கோக்களைத் தானம்செய்தார்

நூற்றுப்பதினமூன்றுவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர் ஸௌதாஸனுக்குப் பசுக்களின்சிறப்பைக் கூறியது)

௯ ஜனமேஜயராஜரே! பீஷ்மர் அரசரானதர்மபுத்திரருக்கு இவ்
வாறுசொல்லித் திரும்பவும் நிதானத்துடன் பின்வருமாறு சொல்
லானார்.

"(நான்பெரியோரிடமிருந்துகேட்ட) இதேகாலத்தில், இக்ஷ்
வாகுவம்சத்திற்பிறந்தவனும் பேசுவதிற்சிறந்தவனுமான ஸௌதா
ஸனென்னும் அரசன், எல்லாலோகங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவரும் தவசித்
பெற்றவரும்வேதங்களுக்குப்போக்கசமும்ஆதிகாலத்துரிஷிஶ்ரேஷ்
ரும் புரோகிதருமானவஸிஷ்டரை நமஸ்காரம்செய்து, 'குற்றமற்ற
வானே! மூன்றுலோகங்களிலும் பரிசுத்தமென்று எது சொல்லப்படு
கிறது? மனிதன் எதை எப்போதும் உரைப்பதனால் சிறந்தபுண்ணி
யத்தை அடைவான்?' என்றுகேட்டான் வணங்கின அவ்வரசனுக்கு
வஸிஷ்டர் பரிசுத்தராகிக் கோக்களுக்கு அப்போதுநமஸ்காரம்செய்து
கோக்களின் ரகஸ்யஞானத்தைப்பற்றிய இனியசொல்லைச் சொல்லலா
னார்.

'பசுக்கள் இனியமணமுள்ளவை, குங்கிலியம்போல் மண
பவை பசுக்கள்தாம் பிராணிகளுக்குஆதாரம் பசுக்கள் மங்கள
களுக்குப்பெரியகாரணம் சென்றதும் வருவதும் பசுக்களே பசு
கள்தாம் அழியாதகாப்பு பசுக்கள் லக்ஷ்மிக்குவேர் பசுக்களு
குக்கொடுத்தது அழிவதில்லை பசுக்கள் சிறந்தஅன்னம், தேவ
களுக்குச் சிறந்தஹவிஸ் ஹோமமும் யாகமும் கோக்களிடத்தி
லேயே எப்பொழுதும்இருக்கின்றன யாகத்தின்பயனும் பசுக்கள்
யாகமநிறைவேறுவதும் பசுக்களால் [1] வருவதும் நடந்ததும் பசு
க்களே [2] யாகங்கள் கோக்களிடத்தில் முடிவுபெறுகின்றன சிறந்த
பராக்கிரமமுள்ளவனே! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ஒவ்வொருநாளும்
ஹோமகாலங்களாகிய காலையிலும்மாலையிலும் ரிஷிகளுக்கு ஹோமத்
திரவியத்தைப் பசுக்களே கொடுக்கின்றன பிரபுவே! கோதானம்
செய்பவர் எல்லாத்துயரங்களையும் தாம்செய்த தீவினைகளையும் பாவங்
களையும் தாண்டுகின்றனர் பத்துப்பசுக்களுள்ளவன் ஒருபசுவையு
நூறுபசுக்களுள்ளவன் பத்துப்பசுக்களையும் ஆயிரம்பசுக்களுள்ள
வன் நூறுபசுக்களையும் தானம்செய்யவேண்டும் அவர்களெல்லாருக்
தும் பலன் ஒன்றுதான் நூறுபசுக்களிருந்து அக்நிஹோத்திரம்
செய்யாதவன் ஆயிரம்பசுக்களிருந்துயாகம்செய்யாதவன் செல்வ
மிருந்துலோபியாயிருப்பவன் இம்மூவரும் பூஜைக்குரியரல்லர் நல்
லொழுக்கமுள்ளகபிலையை வஸ்திரம்போர்த்துக் கன்றோடும் கறக்கும்
வெண்கலப்பாத்திரத்தோடும் தானஞ்செய்பவர் இம்மைமறுமையிரண்
டுலகங்களையும் வசப்படுத்துகின்றனர் வீரனே! இளம்பிராயமுள்ள
தும் இந்திரியசக்தியுள்ளதும் பசுக்கூட்டங்களுக்கதிபதியும் பெருங்

[1] முறையே காரியமும் காரணமும்

[2] கோதானத்தினால் யாகஞ்செய்தபலமுண்டாகுமென்பது

ாமபுகளுடையதும அலஙகரிககப்பட்டதுமான சிறநதரிஷபததை
றுபசுககளுடன வேதமோதினபிராமமணனுகருத தானம
ய்பவா ஒவவொருபிறபபிலும ஐசுவரியததையடைவா பசுகக
னபோசொலலாமல தூஙகலாகாது பசுககளைநினைததுககொணடே
ழநதிருககவேணடும மாலையிலும காலையிலும பசுககளை நமஸ
ககவேணடும அதனால, செலவமபெறுவான பசுககளினமூத
ரததையும கோமயததையுமகணடு எவவகையிலும அருவருகக
காது அவறறினமாமிசததை உணணலாகாது அபபடியிருப
தனல, பசுககளினமிகுதியை அடைவான தினநதோறும பசுக
ின பெயாசொலலவேணடும பசுககளை அவமதிககலாகாது
கட்டகனவுகணடபிறகு, கோவினபெயரை மனிதன சொலலவேண
ம எபபோதும கோமயததைககொணடு ஸநானமசெயயவேணடும
காவினஎருமுடடையினமேல படுககவேணடும. அவறறிலஉமிழ
ததையுமஜலமலஙகளைவிடுவததையும அவறறைஒதுககுவததையும விடடு
டவேணடும நனைககபபடடபசுததோலில மேறகுமுகமாகஉட
ாநதுகொணடு மௌனமாக நெயயுடன தரையிலுணபவன பசுக
ளநிறைநதிருததலை எபபோதும அடைவான நெயயினல அககி
ல ஹோமமசெயயவேணடும நெயயினல [1] ஸவஸதிவாசனஙகளைச
சயவிககவேணடும நெயயைததானமசெயயவும நெயயைசசாபபிட
மவேணடும அதனல, எபபோதுமபசுககளினபெருககததை அடை
ான எலலாததினஙகளுடனும கலநதஎளளைப பசுவுககுபரதியா
க கோமதியெனனுமமநதிரததினல மநதிரிததுத தானமசெயபவன
சயததைபபறறியும செயயாததைபபறறியும விசனபபடமாடடான,
‘பொனகொமபுகளுளளவையும பாலபொழிகினறவையும நனமண
ளளவையும காமதேனுவினசநததிகளுமாகியபசுககள, நதிகள
டலினிடமசேருவதுபோல, எனனிடம சேரககடவன நான, எப
பாதும பசுககளைப பாாககககடவேன எனனை எபபோதும பசுக
ள பாாககககடவன பசுககள நமமைசசாாநதவை, நாம பசுககளைச
ாாநதவா பசுககள எஙகேயிருககினறனவோ அஙகே நாம இருக
ஙகேரும’ எனனுமஇதை ஸுகதுககஙகளிலும மஹாபயஙகளிலும
ிரவுமபகலும சொலலுமமனிதன பயஙகளினினறும விடுபடுவான

---

1 ஆதிபாவம 727-ம பககம குறிபபிறகாணக.

2 கோமதிமநதிரம.

நூறறுபபதினனகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர்சொல் தொடர்ச்சி)

வீரனே! வெகுமானததைககொடுபபவனே! முதலில ப
கள படைககபபடடபோது, ' இவவுலகததில நாம சிறநதிருககக
வோம தக்ஷிணைகளெலலாவறறிலும நாமஉததமதக்ஷிணைகளாகக
வோம பாவஙகளினபறறு இலலாமலிருககககடவோம நமமுடை
சாணததைககொணடு ஸநானமசெயவதனால ஜனஙகள எபபோது
பரிசுததராககடவா தேவாகளும மனிதாகளும ஜஙகமஙகளு
தாவரஙகளுமாகியபிராணிகளெலலாம நமதுசாணததினாலேயே சுத
தைசசெயதுகொளளககடவன நமமைததானமசெயபவா நமதுஉ
கஙகளை அடையககடவா' எனறு நூறுபிரவருஷகாலம செயவதற
மிகஅரிய தவமசெயதன ஸவதநதிரரும வரஙகொடுககசசகதியுள
வருமானபிரமமதேவா தவமுடிநதபோது அநதபபசுககளுக்கு, 'அ
படியேயாகடடும நீஙகள உலகஙகளைக 1 காபபாறறுஙகள' என
வரமளிததா

மஹாராஜனே! சென்றனவும வருவனவுமாகிய சிறந
உலகஙகளுக்குததாயகளும ஆதரவுமாகியபசுககள தவமுடிவில க
தினதுகைகூடி எழுநதன அதனால, பசுககள சிறநதமகிமையுள
வைகளெனறும மிககசசுகதமுளளவைகளெனறும சொலலபபடுகி
றன அதனாலேயே அவை எலலாபபிராணிகடகும மேலேஇரு
தன ஒததகனறுளளதும மிககபாலுளளதும நலலொழுககமு
ளதுமான வெளளைபபசுவை வஸதிரமபோரததுத தானமசெயபவ
இநதிரலோகததில பூஜிககபபெறுவன ஒததகனறுளளதும நிர
பபாலுளளதும நலலொழுககமுளளதுமான கறுபபுபபசுவை வ
திரமபோரததுத தானமசெயபவன அககினிலோகததில பூஜிகக
பெறுவன ஒததகனறுளளதும நிரமபபபாலுளளதும நலலொழு
கமுளளதுமான புகைநிறபபசுவை வஸதிரமபோரததுததானமசெ
பவன யமனுலகில பூஜிககபபெறுவன கனறுளளதும தணணீ
நுரைநிறமுளளதுமானபசுவை வஸதிரமபோரத்துக கறகக வெண்
கலபபாததிரததுடன தானமசெயபவன வருணலோகததை அடை
வான் கனறுளளதும காறறிறபறககும தூசிநிறமுளளதுமானப
வை வஸதிரமபோரததுக கறககவெணகலபபாததிரததோடு தானம

1 கரையேறறுஙகள

யப்பவன் வாயுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான். கன்றுள்ளதும் பானனிறமானதும் சிவந்தகண்களையுடையதுமான பசுவை வஸ்த்ரம்போர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்துடன் தானம்செய்பவன் போலோகத்தை அடைவான். வைக்கோல்போன்றமங்கினநிறமுள்ளம் கன்றுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்தோடு தானம்செய்பவன் பித்ருலோகத்தில் பூஜிக்கப்பெறுவான். கன்றுள்ளதும் அலைதாடியுள்ளகழுத்துள்ளதுமான ருத்தபசுவை அலங்காரம்செய்து தானம்செய்பவன் விசுவேதேவர்களுடைய துயரமில்லாதசிறந்தலோகத்தை அடைவான். ஒத்தகன்றுள்ளதும் மிக்கபாலுள்ளதும் நல்லொழுக்கமுள்ளதுமான பசுமை றப்பசுவை வஸ்திரம்போர்த்துத் தானம்செய்பவன் வஸுலோகத்தை அடைவான். கன்றுள்ளதும் வெள்ளைக்கம்பளிநிறமுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்தோடு தானம்செய்பவன் ஸாத்யர்களின் லோகத்தைஅடைவான். ராஜனே! பருத்தகொண்டையுள்ள விருஷபத்தை எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரித்துத் தானம்செய்பவன் ஸப்தமருத்துக்களின் லோகங்களையுடைவான். சிறந்தகன்றுள்ள கறுப்புப்பசுவை எல்லாரத்தினங்களோடும் தானம்செய்யும்மனிதன் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் இருக்கும்உலகங்களை அடைவான். அலைதாடியுள்ளகழுத்துள்ள ரிஷபத்தை எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரித்துத் தானம்செய்பவன் துயரத்தைவிட்டுப் பிரமலோகத்தை அடைவான். அரசனே! கோதானத்தைச்செய்துகொண்டிருப்பவன் சூரியனொளியாகப் பிரகாசிக்கின்றவிமானத்திலேறிஆகாயத்தில் மேகங்களைப் பிளந்துகொண்டு செல்வான். கோதானம்செய்துகொண்டிருக்கும் புருஷச்ரேஷ்டனை, அழகான அலங்காரங்களுள்ளவர்களும் அழகியநிதம்பங்களுள்ளவர்களுமான ஆயிரம்அப்ஸரஸ்கள் ஸந்தோஷப்படுத்துவார்கள். வல்லகிஎன்னும்வீணைகளின் நாதங்களாலும் சிறந்தபெண்களின் கால்சிலம்பினொலிகளாலும் நகைப்புக்களாலும் அவன் தூங்கிஎழுந்திருப்பான். பசுவின்ரோமங்கள்எவ்வளவுஇருக்கின்றனவோ அவ்வளவு வருஷங்கள் அவன் தேவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான், ஸ்வர்க்கத்திலிருந்துவிழுந்தபிறகும் மானிடவுலகத்தில் பெரியகுலத்திலபிறந்து துன்பமில்லாமலிருப்பான்.

---

1 'வைராடபருஷ்டம்' என்பது மூலம்

நூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர்சொல் தொடர்ச்சி)

'நெயயையுமபாலையும் கொடுபபவையும நெயயுணடாக, இ
மானவையும நெயயெனறுசொலலபபடட அமிருததிலிருநது உ
டானவையும சுழலகளையுடைய நெயயாறுகளுமான அநதபபசுக
எபபோதும எனவீடடில இருககககடவன எனமாாபிலும நாபி
லும மறறெலலா அஙகஙகளிலும நெயயே எபபோதும இருககிறத
எபபோதும எனககு முனனும பசுககளே, பினனுமபசுககளே, எ
னைசசுறறிலும பசுககளே பசுககளினநடுவில நான வஸிககிறேன
எனனுமமநதிரததை மனிதன தினநதோறும காலைமாலைகளில ஆ
மனமசெயது ஜபிககவேணடும. ஒருதினததிலசெயயும பாவததிலி
நது அவன விடுபடுவான ஆயிரமகோதானமசெயபவா, பொனமா
கைகளும வறறாதசெலவஙகளும் கநதாவாகளும அபஸரஸஸுகளு
எஙகிருககினறனரோ அநதஉலகஙகளுககுபபோவா ஆயிரமகோத
னமசெயபவா, வெணணெயே சேறுகவும பாலேநீராகவும தயிரே
பாசியாகவுமஙிரமபினநதிகள எலவுலகஙகளில ஓடுகினறனவோ அ
வுலகஙகளுககுபபோவா நூறாயிரமகோதானம சாஸதிரபபடிசெ
பவன மிருநதஸமபததையடைநது தேகமவிடடபின ஸவாககலோக
தில பூஜிககபபெறுவான தாயதநதையாஇரணடுகுலஙகளிலும ப
தததலைமுறைபிதருககளைப புணணியலோகததில சோபபான அந
மனிதன குலததையே பரிசுததமசெயவான பசு அளவாக எள
றுசெயத பசுவைககொடுபபவன யமலோகததிலும தணணீாநிர
பினதடாகஙகளை அடைவான, அவவிடதது யமயாதனையொனறை
யும அடையான பரிசுததஙகளிற சிறநதவையும உலகததுககு ஆத
ரமும தேவாகளுககுததாயகளும அறிவுககெடடாதமகிமையுளளவை
யுமான பசுககளுககுச சநதனமபூசிப பிரதக்ஷிணமசெயது கால
தைபபாாதது யோககியனுககுத தானமசெயயவேணடும கனறுள
ளதும பெருஙகொமபுகளுளளதும கறககவெணகலபபாததிரமுள
ளதுமான கபிலைபபசுவை மேலேவஸதிரமபோாததித தானஞசெ
யுமமனிதன புகுதறகரிதானயமஸபையில அச்சமிலலாமறபுகுவான
'அழகானஉருவமுளளவையும பலஉருவஙகளுளளவையும உலகமெ
லாமதாமாயிருபபவையும தாயகளுமானபசுககள எனனிடம வநத

சரக்கடவன்' என்பதை நித்யகாலமும் சொல்லவேண்டும் இதைக்
ட்டிலும் சிறந்த புண்ணியமான தானமும் இதன்பலனுக்குமேற்
ட்டசிறந்தபலனும் பசுவிலும்சிறந்தபிராணியும் எவ்வுலகங்களிலு
ருப்பதில்லை சாணத்தினாலும் ரோமத்தினாலும் கொம்பினாலும்
ாலினாலும் பாலினாலும் நெய்யினாலும் பசுக்கள் சேர்ந்து யாகத்தை
டத்துகின்றன அவற்றிலும் மேலானது என்ன இருக்கிறது? தாவ
ங்களும்ஜங்கமங்களுமாகிய இவ்வுலகமனைத்தும் எவற்றினாலசூழப்
ட்டிருக்கிறதோ நடந்தவற்றிற்கும்வருபவற்றிற்கும்தாய்களான அந்
ப்பசுக்களைத் தலையினாலவந்தனஞ்செய்கிறேன் அரசனே! பசுக்க
ினகுணங்களின்தொகுதியை ஏகதேசம் உனக்கு நான் சொன்
ன்ன இவ்வுலகத்தில் கோதானத்திற்குமேலானதானமில்லை கோக்க
ளைவிட வேறுசிறந்த தஞ்சமுமில்லை' என்றார் மகாதமர்வான
லௌதாஸனென்னுமஅரசன் வஸிஷ்டமகரிஷியின் சிறந்தசொல்லைக்
கேட்டு அது சிறந்ததென்றுநினைத்துப் பிறகு மனவுறுதியுடன் பிரா
்மணர்களுக்குக் கோதானங்களை மிகுதியாகக்கொடுத்துச் சிறந்த
லோகங்களையும் அடைந்தான்" என்றார்

நூற்றுப்பதினாறாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் கோக்களின்சிறப்பைச் சுகருக்குச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பரிசுத்தங்களிலும்பரிசுத்தமும்
உலகத்திலமிக்கசிறந்ததும்சிறந்தபுண்யமுமாயிருப்பது எது? அதை
எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பசுக்கள் தாம் சிறந்தபலனைத்தருகின்றவை, புண்ணியமான
வை அவை மனிதர்களைக் கரையேற்றுகின்றன நெய்யினாலும் பா
லும் இந்தப்பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகின்றன பரதஶ்ரேஷ்டனே
பசுக்களிலும்சிறந்த புண்ணியமானபொருள் ஒன்றுமில்லை இவை
புண்ணியத்தைத்தருகின்றவை, பரிசுத்தப்படுத்துகின்றவை மூவு
கங்களிலும் எல்லாவற்றிலும்சிறந்தவை தேவர்களுக்குமேலும் பசு
கள் தாமிருக்கின்றன ஞானமுள்ளவர்கள் கோதானஞ்செய்து தா
குலத்தைக்கரையேற்றித் தாமும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகின்றன
யுவனாசுவன் புத்திரனாகியமாந்தாதாவும், யயாதியும், நஹுஷனும் ஆ

ரககணககும நாறறுககணககுமான கோதானமசெயதுதான தே
களுககுமகிடைககாத மேலானஉலகததைத அடைநதனா குறறமற
வனே! இவவிஷயததில முனனமநடநதசரிததிரததையும உனககு
சொலவேன சிறநதஞானமுளள சுகமகரிஷி பரிசுததராகி நிதய
ஹுஷடானஙகளைமுடிததுககொணடு மன அடககததுடன ரிஷிகளி
சிறநதவரும உலகததிலுளள பெருமைசிறுமைகளைக கணடறிநத
ரும தமதநதைதயுமானவயாஸரை நமஸகரிததுக கேடகததொடஙகின
'மகரிஷியே! பரபுவே! எது எலலாயாகஙகளிலுமசிறநதயாகமா
அறியபபடுகிறது? அறிஞாகள எதைசசெயது சிறநதநிலைமையை
பெறுகினறனா? தேவாகளும எநதபபுணணியகாமததினால ஸவாக
ஸுகததைத அனுபவிககினறனா? யாகம பூாததியாவது எதனால
யாகததுககுஆதாரம யாது? தானஙகளிறசிறநதது எது? ஸதரயாக
களுளசிறநதது எது? சுததஙகளிலுமசுததம எது? இவறறை
சொலலககடவீா' எனறா

பாதஙரேஷடனே! தாமநதெரிநதவாகளிற சிறநதவரா
வயாஸா, இநதச சொலலைக கேடடுத தமது புததிரருகக
எலலாவறறையும தெளிவாகசசொலலலானா 'கோககள பிராண
களுககுஆதாரம கோககளே சிறநததுசம கோககள புணணிய
மானவை, சுததமானவை கோதானமே பாவஙகளைபபோககுவது
ஆதிகாலததில பசுககள கொமபிலலாமலிருநதனவெனறு கேடடிரு
கிறோம அவைகள, கொமபைவேணடி, அழிவிலலாத பிரபுவானபிரம
தேவரை உபாஸனைசெயதனவாம அஙஙனம, ஸதரயாகமசெயத
கொணடிருநதஅநதப பசுககளைககணடு பிரபுவான பிரமமதேவ
அவைகளில ஒவவொனறுககும தனிததனியே வரததைக கொடுததா
அவறறுள எவறறிறகு எபபடிவிருபபமோ அபபடி கொமபுகளுண
டாயின புதரனே! பிரமமாவினிடம வரமபெறற அநதபபலநிறமுளள
பசுககள சிறநதகொமபுகளோடும ஹவயகவயஙகளையும மஙகளங
களையும பரிசுததததையும சிறநதபுணணியததையும பாககியததை
யுமகொடுபபவையாகவும சிறநத உருவமும லக்ஷணஙகளுமபொருந
தியவையாகவும விளஙகின பசுககள சிறநததேவசகதியுளளவை
கோதானம சிலாககியம எநதஸாதுககள கோபமிலலாமல கோதா
னமசெயகினறனரோ அவாகளதாம புணணியமசெயதவாகளாகவும
எலலாததானமும செயதவாகளாகவும சொலலபபடடிருககினறனா
குறறமறறவனே! பிராமமணோததமனே!(அவாகள)எஙகே மரஙகள
யாநத மலாகளையும கனிகளையும அடைநதிருககினறனவோ, கனிகள
தனமயமானவையும மலாகள சிறநதநனமணமுளளவையும தேவாக

கு உரியவைவுமாயிருககினறனவோ அநதப்புணணியமினை
ரலோகததையும அடைவா அஙகேபூமியெலலாம ரதனமயமானது,
ழுதுமபொனமணலகளுளளவையும எலலாருதுககளிலும தொடுவ
கு இனிமையானவையும சேறிலலாதவையும அழுககிலலாதவை
இளமசூரியனைபபோலப பிரகாசிககுமபொனமயமும ரதனமயமு
ன செநதாமரைமலா வனஙகளால அழகியவையுமான தடாகஙகள
ளஙகுகினறன அஙகுளள நதிகள மிககவிலைபெறற ரதன இதழ
நும பொனமயமாகபபிரகாசிககும கேஸரஙகளுமுளள கருநெயதல
நும தாமரைமலாகளும நிரமபினமடுககளினுலும பூதத அலரிககாடு
ரினுலும ஸகஸராவாதத மெனனும மரஙகளினுலும புஷபிததகறபக
ருகஷஙகளினுலும உயாநத ஒளியுளளவையும குறறமறறவையுமான
ததுககளாலும ரதனஙகளாலும கரைகளில அலஙகரிககபபடடவை
ம பொனமயமும உனனதமுமான மணறகுனறுகளுளளவையுமாக
ளஙகுகினறன எலலாரதனஙகளுமசோநது பலநிறஙகளாயிருப
வைசிலவும பொனமயமாக அகனியைபபோலபபிரகாசிபபவை மற
ம சிலவுமாயிருககும உயாநதமரஙகளுளளவையும ரதனமயமும உன
தமுமாகிய அழகியகொடுமுடிகளோடுகூடியவையுமான பொனமலை
ளும முததுமலைகளும ரதனமலைகளும அஙகேயிருககினறன 1 அங
ளளமரஙகள எககாலமும பூககளுமகனிகளுமுளளவையாகவும
கூநிகள நிரமபினவையாகவும இருககினறன அவறறின புஷபங
ளினமணமும கனிகளினசுவையும மிகசசிறநதவை புணணியகரு
மசெயதவாகள அஙகே எககாலமும விளையாடிககொணடிருககினற
ா புணணியமசெயதுபுகழபெறறவாகள விருமபினவறறையெல
ாமநிரமபபபெறறு விசனமுமகோபமுமறறவாகளாய விசிததிரமும
அழகுளளவையுமான விமானஙகளில ஏறித திரிநதுகொணடு மகிழ
னறனா சிறநதஅபஸரஸுகள கூடடஙகளாக அவாகளுடன விளை
பாடுகினறனா. கோதானமசெயபவன இபபடிபபடட உலகஙகளை
அடைவான ஓ! பிராமமணனே! 'எவறறிறகு ஸுாயன ராஜாவோ,
பலததிறகுப பலசாலியான வாயுவும ஐசுவரியததிறகுவருணனும அதி
பதிகளோ காலததைததாஙகுகினறவையும அழகானஉருவமுளளவை
யும,பலநிறஙகளுளளவையும உலகததிறகுக காரணமாயிருககுமதாய
களும பிரமமதேவருடைய அநுககிரகமபெறறவைகளுமான அநதக
கோககள எனனைக காககககடவன' எனபதைத தினநதோறும நிய

-1 இஙகு, பீஷமா யுதிஷடிரரைவிளித்சனவாயுளள விளிகள விடப்
படடன

மநதிரத்துடன ஜபம்செயயவேணடும். பசுககளை உபசரிததுக கூட
பினசெலலுகிறவனுககு அவை ஸநதோஷமடைநது பெறுதறகும
அரியனவாகியவரஙகளையும அளிககும மனததாலும பசுககளுக
தீஙகைநினைககலாகாது அவைகள தாமே ஸுகததைததருகி
றவை அவறறை எபபொழுதும பூஜிககவும நமஸகரிககவும வே
டும அடககததுடன எபபோதும பசுககளிடம அனபுவைததிரு
பவன பலனை அடைவான உஷணமானமூததிரததை மூனறுதின
களும கறநதவுடன உஷணமானபாலை மூனறு தினஙகளுட குடி
வேணடும உஷணமானபாலைக குடிததபிறகு மூனறு தினஙக
உஷணமானநெயயைக குடிககவேணடும மூனறுதினஙகள உஷ
மானநெயயைககுடிததுப பிறகு மூனறுதினஙகள வாயுபக்ஷண
செயதுகொணடிருககவேணடும இநதப பரிசுததததினலேதா
தேவாகள உததமமான உலகஙகளை அனுபவிககினறனா பரிசுதத
களிலும பரிசுததமான அநதநெயயைச சிரசிலவஙிககவேணடு
நெயயை அகனியில ஹோமமசெயயவேணடும பசுவின நெயயினு
1 ஸவஸதிவாசனம செயயவேணடும பசுவின நெயயை உடகொள
வேணடும பசுவின நெயயைக கொடுககவேணடும அதனுல செ
வததையடைவான 2 கோமயஙகளிலிருநது யவஙகளெனனும அ
சியை அரிதது எடுதது அவறறைபபாகமசெயது ஒருமாதம ஆஹா
ரமசெயவதனுல பிரமமஹததிககுசசமமான பாவஙகளைததும வி
கும அஸுராகளைஜயிபபதறகாகத தேவாகள செயதுகொணட சு
தம இதுதான அநததேவாகள தேவராஜயததையும மிகுநத பல
ததையும அடைநதனா கோககள சுததமானவை கோககள புணணிய
மானவை, பாவஙகளைப போககுபவறறுளெலலாம சிறநதவை
அவறறைப பிராமமணாகளுககுத தானமசெயவதனுல மனிதன
ஸவாககம அடைவான பரிசுததனுகப பசுககளினநடுவிலிருநது
கோமதியெனனுமமநதிரததை மனததிலஜபிததுப பரிசுததமானஜல
தினல ஆசமனமசெயவதனுல பாவஙகளபோயப பரிசுததனுவான வி
யைகளையும பிரமமசாரிவிரததைதயுமமுடிதது ஸநானமசெயது (யா
முதலிய) ஸதகருமஙகளைசசெயயுமபிராமமணாகள யாகததுககொ
பான கோமதியெனனுமமநதிரததை அகனிகளினநடுவிலும கோக
ளினநடுவிலும பிராமமணாநடுவிலும தமசிஷயாகளுககு உபதேசிக

1 நெயயைத தக்ஷிணையாககொடுககவேணடுமெனபது

2 பசுககளுககு யவஙகளை ஆகாரமாககொடுதது அவறறினசாணததி
லிருநது அவறறை எடுககவேணடுமெனபது

ணடும மூனறுநாள உபவாஸமிருநது கோமதியெனனுமமநதி
ந்த அடைபவா புததிரனைவிருமபினுல புததிரனையும தனதநதை
நமபினுல தனதநதையும நலலகணவனைவிருமபியபெண நலலகண
னையும மறறுமுளளஎலலாவிருபபஙகளையும அடைவா பூஜிககபபடு
னுல ஸநதோஷம அடைநதகோககள விருமபியவறறையெலலாம
ாடுககுமெனபதில ஸநதேகமிலலை இநதககோககள இவவாறு
றநதமகிமையுளளவை, யாகததுககுரியவை, விருமபினவறறையெல
ம கொடுககினறவை, விருததியாகினறவை, இவறறிறகுமேல
று மிலலைஎனறு அறி' எனருா. மஹாதமாவானபிதாவினுல இவ
றுசொலலபபெறற சிறநதமகிமையுளள சுகா நிதயமாகக கோக
ளப பூஜிததாா ஆதலால, நீயும பூஜிககககடவாய" எனருா

நூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோலோகம் எலலாவற்றிற்தும் மேலிருப்பதன் காரணமுதலியன)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பகவானனபிரமமதேவா தேவாக
நககும அஸுராகளுககும மறறபபிராணிகளுககும ஈசுவரா, எலலா
றறையும படைததவா, பூமியிலும முனிவாகளால துதிககபபடு
ருா. அவருககுமேல இநதககோலோகம நிலைபெறறிருபபது எப
டி? எனககு இது பெரியஸநதேகமாயிருககிறது இதனை எனககு
ரைககககடவீா" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானுா

"கௌரவஶரேஷடனே! உனனுடையமனமும வாககும பகதி
ம முழுதும ஒனறிலேயேஇருககினறன ஆதலால, எலலாவறறி
லும சிறநதகோவினசிறபபை முழுதும எனனிடம கேள அது புண
ணியததையும புகழையும ஆயுளையும மஙகளததையும தருமவறறுள
சிறநதது கோககளிடமபறறுளளவருடையகீாததி கோலோகததில
பரவும பாரதனே! மகாததுமாககளான மகரிஷிகளிருககும இடங
களிலும எலலாலோகஙகளுககும தேவாகளுககும உதபததிஸதானங
களிலும தேவபூஜைககாகவும அமிருததததுககாகவும யாகஙகளுக
காகவும ஸுரபியெனனுமபசுஇருபபதாகப் புராணஙகளில கேடகி
ருேம. பிரமமதேவா, ஆதிகாலததில மனஉறுதியோடு உககிரமான
தவமசெயது அமிருதததினஉருவமாகிய நினைததஉருவமெடுககும அ
தசுரபியெனனுமகோவை உணடுபணணினுா; திருமபவும மூடடப

பட்டஅகனிபோல ஜவலிககினறதேகமுள்ளபுருஷனையும தமசகதி
ளுலும தவததினுலும படைததா அபபோது, அநதபபுருஷ
விருமபததககஉருவமுள்ள அநதஸுரபியெனனுமகோவைப பா
தான். பாாததவுடன், காமததினுல மயஙகித துயரமடைநதான ஐ
கஙகளைபபடைததவராகியபிரமமதேவா, அவன காமததினுல வருந
கிறதையறிநது, 'நீ துயரபபடாதே' என்றுசொனனா அதனு
அநதமகிமைபெறறபுருஷன [1] மாாததாணடனெனறுபெயாபெறறு
அவன அதிகமாகததுயரபபட்டதைஅறிநது, பிரமமதேவா அ
னுககு அநதபபெயரிட்டாா அநதபரமமதேவா மஹாதமாவா
அநதமாாததாணடனெனனுமஸுரபயனுக்குத தவமும மகிமைய
உருககொணடவளும மிககஅழகுமமஙகளமுமுள்ளவளுமான ஸுர
யெனனுமகனனிகையைக கொடுததாா 'நீயும என்னுல உண்ட
ளுய இநதசசுரபியும என்னுலுண்டானது நீஙகளிருவரும மண
செயதுகொணடீாகள ஆதலால, ஸநததியுணடாகும உஙகளு
ததி புணணியமுள்ளதும மிகபபரிசுததமுள்ளதுமாயிருககும சோ
தகாதவளைசசேருவதனுல உனககு ஒருகாலும குறறமுணடாகாது
உனஸநததியிடமுணடாகுமபால சிறநதஹோமததிரவியமாகும உ
ஸநததிகாரணமாகததான யாகஙகளிலும ஜெய தேவாகளுககுபபா
மாக விதிககபபடும ஓ! ரோகிணியே! உனஸநததிகளுககுபபல
விடைசெயதுகொணடிருபபவாகள அநதப புணணியததினுலேயே
கோலோகமசேருவா இது ரிஷபமெனனுமபெயருள்ள மிகபப
சுததமான மநதிரம உலகததிலுள்ள பிராமமணாகள, இதைபபே
தறிநதாலும ஜாதிஸஙகரதோஷததிலிருநது விடுபடுவா மநதிர
கள பிராமமணஙகளெனனும வேதபாகஙகளினுல பரிசுததமானவை
யும் ஹவயகவயஙகளைமுனனிட்டவையுமான தேவகாாயஙகளும பிது
காாயஙகளுமஇநத உனஸநததியினுலேயே நடககும ரோகிணியே,
இநதபபுணணியததினுல உனனுடையஸநததிகள என்னுலகததுக்கு
மேலும யாதொருதீஙகுமினறியிருககும உனககும உனஸநததி
களுககும க்ஷேமமுணடாகட்டும உனவமசததில பிறநதபிளளைகள
நுகததடிகளைபபொறுததுஉலகததைக காபபாறறககடவன நீ எநத
எநதலோகஙகளை நினைததாலும அவறறிறகெலலாம செலலலாம
தேவகூட்டஙகளெலலாம உனனுடையஸதனஙகளில உணடாகும
உததமமான அமருதததைககுடிததுஉனபுததிராகளாகும' என்று

[1] அணடமெனனுமகோளததுககதிபதியே! ஆாததனுக (துயரப்
படுகிறவனுக) மா (ஆகாதே) என்று பொருள

வவாறு எலலாஉலகஙகளுககுமாசுவரரான பிரமமதேவாசொனன ரஙகளெலலாவறறையமபெறறு மிருநதஸநதோஷமடைநது பிரம வினல விடைகொடுககபபடட ஸுரபி உலகததைககாபபதறகாகத னஸநததிகளே மிகுதியாகஉணடுபணணித தனஉலகததில பிரவேசித து பாரதனே! பிரமமாவே இவவாறுவரமளிததததனல எலலாவற றகுமமேல கோலோகம இருககிறது முதலிலிருநது உனககு லலாவறறையும சொனனேன" எனருா

நூறறுபபதினேடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸுரபியின்ஸந்ததிகள்முதலியன)

யுதிஷடிரா, "முறகாலததில ஸூாயனுககும ஸுரபிககும தலிலபிறநதஸநததிகள எவை? இதை எனககு விரிவாககசொல ம எனமனம பசுககளமேல விருபபமுறறிருககிறது" என்று கடக, பீஷமா சொலலதொடஙகினா

"ராஜனே! உலகததிறகுத தாயகளாயிருககும கோககளின றநதபோகளே விரிவாககேள மஙகளததைததருகினற கோககளி ல மூவுலகஙகளும வியாபிககபபடடிருககினறன ஆதிகாலததில ுரபியிடமிருநதுஉணடானஸநததிகளே நான சொலலுகிறேன. நீ வறறைககேள, அதனல, பெருமபுகழை அடைவாய உககிரமான வமசெயயதொடஙகினஸுரபி தவமசெயது விளஙகுகினற ஒளி ளள பதினொருபுததிராகளேப பெறறது அவாகள ருததிராக ளனறு வேததில துதிககபபடுகினறனா அஜைகபாத, அஹிாபபுத் ரியன, மிககபுகழபெறறதிரியமபகன, வருஷாகபி, சமபு, கபாலி, ரைவ் ன, ஹரன பகுரூபன, சகதியுளளவனும உககிரனுமாகிய உககிரன, நதஉககிரனுடைய புததிரனும மிககபுகழுமஒளியுமுளளவனுமான சுவரூபனஎனனும இபபதினொருருததிராகளே உனககுப பெயாக ளாடு சொனனேன இவாகள மகாதமாககள, பெரியயோகிகள, கிமையுளளவாகள; மிககபலசாலிகள, தேவாகளிலும பிரமமஜ நானிகளிலும மிகசசிறநதஜனமமுளளவாகள இவாகளே உலகத தில பிராமமணாகளுககு முதறகாரணமாகச சொலலபபடுகினறனா. நதபபதினொருருததிராகளும மூனறுலோகஙகளுககும ஈசுவராக ளனறு சொலலபபடுகினறனா இமமஹாதமாககள நூறறுவா சத

ருத்திரர்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர் ஸுரபியானவ
பிறகு, பூமிதேவியென்னும் முத்தற்கன்னிகையைப் பெற்றுள் அந்த
பூமிதேவி வேண்டினவற்றையெல்லாம் கறக்கும் பசுவாயிருந்து பி
ணிகளைக் காப்பாற்றுகிறுள் ராஜனே! கோப்ராம்மணனென்னும், ஒ
பிள்ளையையும் ஸுரபிபெற்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது அதனு
ஸுரபியே கோக்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் தாயாகச்சொல்ல
படுகிறுள் வரங்கொடுப்பவரும், நூறுருத்திரர்களின் உத்பத்திக்கு
காரணமாயிருப்பவருமான பதினொருருத்திரர்களை முதலில் உண்
பண்ணி, பிறகு, எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனும், நவக்ரஹங்களிற் சி
தவனும், உலகங்களாற் கொண்டாடப்பெற்றவனும், அமருதரூபியு
யாகங்களுக்கும் ஒஷதிகளுக்கும் சுவைகளுக்கும் தேவர்களுக்கு
உயிருக்கும் முக்கியமான ஆதாரமாயுள்ளவனுமான சந்திரனென்னு
ராஜனைப்பெற்றுள் பிறகு, யோகமார்க்கத்தில் நிலைபெற்றிருக்கு
ஸ்ரீதேவி (செல்வம்) மேதை (புத்தி) கீர்த்தி ஸரஸ்வதிதேவியென்னு
நாலு பெண்களைப் பெற்றுள் நினைத்த உருவங்களெடுக்கும் அந்த
சுரபி இந்த ஸந்ததிகளைப் பெற்றபின் சிறந்தமங்களகரமான கோக
ளென்னும் தாயகளைப் பெற்றுள் புண்யை மாயை, மதுசயோன
சிவை, சீகரை, [1] ஸரித்வரை, ஹிரண்யவாணை, ஸுப்கை, கவண
பருசங், குதாவதி, அங்காவதி, கருத்வதி, ததிக்ஷீரபயோவதி, அயே
கை, ஸுரஸை, ஸத்யை, ரேவதி, மாருதி, ரஸை, அஜை, ஸிகஜை
சுத்தநூமை, அதாரிணி, ஜீவை, பராணவதி, தனயை, சுதனை
தேனு, தனுவஹை, இந்திரை, ருத்தி, சாந்தி சாந்தபாபை, ஸரி
வரை இந்த [2] நாற்பத்தொருபெண்களும் தேவலோகத்திற் பூஜிக்க
பெற்றபாக்யசாலிகள் மறுபடியும், ஸுரபிக்குச் சந்திரகிரணத்துக்கு
தாமரைக்கிழங்குக்கும் ஒப்பானநிறமுள்ளதும் கழுத்திலரத்னம்போ
ஒளியுள்ளதும் மாலைபோன்ற கழுத்துச்சதையுள்ளதும் உயர்ந்
கொண்டையுள்ளதும் சிறந்த ஒளியுள்ளதுமான தக்ஷனென்றுபெய
பெற்ற அழகானரிஷபம் பிறந்தது ஸுரபியினஸம்மதத்தினமே
அது மகேசுவரருக்குக்கொடியாகக் கொடுக்கப்பட்டது நினைத்
ரூபமெடுப்பவையும் உயர்ந்தவையுமானபசுக்கள் ஆதித்யர்களுக்கு
வஸுக்களுக்கும் விசுவேதேவர்களுக்கும் சிறந்தபுண்ணியமுண்ட

1 இரட்டித்துவந்திருக்கிறது

2 முப்பத்துநான்குபெயர்களதாம் மூலத்திலுள்ளன, முன்வரும் பூ
தேவிமுதலியநான்கையுமசேர்த்தும், 'ததிக்ஷீரபயோவதி,' என்பதை, 'த
வதி, க்ஷீரவதி, பயோவதி' என மூன்றுகப்பிரித்தும், 'ஸரித்வரை' இரண
டையுமதனித்தனிகொண்டும் நாற்பத்தொன்றுகவும் கொள்ளலாம்

மபிடி 'வரஙகளை அளிததன அதனபிறகு, ஸுரபி திருமபவுமதவஞ
ய்து பசுககளைப பெறறது யுதிஷடிர ! அநதபபசுககள இநதிரன
தலான திகபாலகாகளுககுக கொடுககபபட்டன ஸுஷடுதை,
லை, புகழபெறறரோஹிணி, தேவாகள விருமபததகக ரூபமுளள
மதேனு ஆகிய மேலேசொலலபபடட இநநானகுபசுககளும நிரம
சிறநது உலகஙகளால துதிககபபடுகினறன முறகாலததில தேவர்
ளும அவறறிறகுககனறுகளாகபபிறநது உததமமான அமருதத
தக குடிததனா ஸுரபியானது தேவாக்ரசனும மஹாதமாவு
ன இநதிரனுககு ஸுஷடுதையையும யமனுககுக கபிலையையும வரு
னுககு ரோஹிணியையும அரசனுனகுபேரனுககு ஸாவகாமததை
பனனுமகாமதேனுவையும கொடுததது சிறநதரிஷிபோனறவனே !
வவாறு பெயாபெறற இநதஸுரபியின ஸநததிகள உலகஙகளால
ஜிககபபெறறவை இவறறினஸநததிகளால பூமி நிரபபபபட்டிருக்
றது இவவுலகததிலுளளசிறநதவையெலலாம பசுககளினுல உண
ானவை ஸுரபியினஇநதஸநததியை வரிசையாகப பேரிடடுச்
சானனேன அரசாககரசே ! இனனும நான உனககு எனனசொலல
வணடும? சொல" எனறா

நூறறுபபததோனபதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தேவர்கள்கோக்களிடத்தில்வஸிப்பதுமுதலியன)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! அபபோது, ஸுரபிதேவிககு, கீ
தி லக்ஷமி ஸரஸவதி மேதைஎனனும சிறநததேவபபெணகளநால
ா பிறநததாககேடடேன இவாகள கோககளைவிடடுப பிரிநதிருப
வாகளா ? அலலது, அவைகளிற சோநதிருபபவாகளா ? எநதத
தவாகள கோககளை அடுததிருபபவாகளெனபதை எனககுசசொல
மே" எனறுகேடகச, பீஷமா சொலலலானா

"எநததேவதையைப பசுககள ஆசரயிககினறனவோ அநதத
தவதைககுததான தேவதையெனறுபெயரெனறும, தேவதையைப
றறியதுதான தெயவம அதாவது அதிருஷடமெனறும பிராமமணா
ள அறிகினறனா முறகாலததில தேவாகளெலலாருமபிறநதபோது
தவேநதிரன அமருதததுககாக ஸுரபியினிடமசென்று, 'தேவி
ய ! சுவைமிககதும நனமையைததருவதுமான அமிருததததை நீ

அனுகரகததினல் எனககுஅளிககவேணடும அதனைல், எனக
அமாதவம (இறவாமை) வரவேணடுமெனறுமபிராாததிககிறேன
எனறுகேடடான அதறகு, ஸுரபி, 'தேவராஜனே! கனறுகி .எ
னுடையபாலேககுடி அதனைல், அமாதவததையும இநதிரபததை
யும பெறுவாய விருததிரனுககுபபகைவனே! போரில உனககு
பகைவரால துனபமுணடாகாது சகரனே! பிரபுவே! உனககு
பலமுணடாவதறகாக எனபாலேக குடிகககடவாய' எனறுசொ
லிறறு பிறகு, தேவேநதிரன அநதசசுரபியின முலேயைககுடிதது
அமாதவததையும நலல உருவததையும சிறநதபலததையும அடை
தான அமிருததைதககுடிததுஉதஸாகமடைநதபுாநதரன ஸுரபி
னிடமவநது, 'உனககு ஸுகமுணடாசககடவது நான உனதுபு
ரன உனககு எனனசெயயககடவேன? சொல' எனறுகேடடான
ஸுரபி, 'புதரனே!, எலலாம நீ செயதாயிறறு ஸவாககததிறகு
செல தேவாகளனேவரையும காபபாறறு தேவாகளினபகைவ
களேக கொல நீ, ஸுகததைவிருமபினல கோககளேயும பிராமமண
களேயும அவமதிககலாகாது. கோககளுமபிராமமணாகளும விடு
பெருமூசசு தேவாகளேயும வறறசசெயயும கோககளிடததிலு
பிராமமணாகளிடததிலும அனபுடன அவாகளுககு, 'ஸவஸதி (க்ஷே
மம)' எனகிறசபதததை நிதயமாகசசொலலுகிறவன பூமியிலு
ஆகாயததிலும ஸவாககததிலும வெறறிபெறறிருபபான உனக
இனனும எநதககாரியமிருநதாலும அதைச சுருககமாக எனனிட
சொல நான அதையெலலாம உனககுசசெயவேன இதை உ
மையாக உனககுசசொலலுகிறேன' எனறுசொலலிறறு இநதிரன
'ஓ! தேவியே! நான இநததேவககூடடஙகளோடு பசுககூடட
ளிடததில நிதயமாகவஸிககவிருமபுகிறேனெனபதை உனனிடமசொ
லுகிறேன எனககு அனுகரகமசெயயககடவாய' எனறுசொ
ஞன ஸுரபி, 'கெளசிகனே! கோககளினசரீரஙகள இதோ பிர
யகஷமாகவே காணபபடுகினறன எநதததேவதை எநதவிடததி
வஸிககவிருமபுகிறதோ அவன அநதவிடததில வஸிககலாம பசு
களின தேகமெலலாம மிகபபரிசுததமும பூஜைககுரியதுமானது ச
ரனே! உனககுளபபடிஇஷடமோ அபபடிசசெயயலாம உனக
ஸுகமுணடாகும' எனறுசொலலிறறு அநதஸுரபியின அநத
சொலலேககேடடுத தேவேநதிரன எலலாததேவககூடடஙகளோடு
ஸுரபியினஸநததிகளே அடைநதான அவறறினகொமபிலும முக
திலும நாவிலும தேவேநதிரன இருநதான, எலலாததுவாரஙகள

மம வாயு இருந்தான ; காலகளில ஸபதமருததுககள இருநதனா, காணடையில ஸாவவியாபியான ருதாரும வயிறறில அகநியும மூலை ளில சிறநதஸரஸவதியும கோமயததில உலகததிலவிருமபபபடும கூஷமியும மூததிரததில கீாததியும கஙகையும பாலில அழியாத முதையும இருநதனா, வாயில சநதிரபகவானும ஹருதயததில பக ாஞனயமனும வாலில தாமதேவதையும உடமபுமயிாகளில யாக நதவியகிரியைகளும கணகளில ஸூாயனும பூடடுககளில விததா ளும அசைவில காரியஸிததியும தவமும சகதியும இருநதனா. இவவாறு, தேவககூடடததாரெலலோரும பசுககளினதேகபாகஙக ரில நியமமாகஇருநதனா ஆதலால, கோககள பெரியதேவதைக ாகப பிராமமணாகளால மநதிரிககபபடுகினறன உலகததிறகு ஈசு ராகளானதேவாகள சோநது கோககளிடததில வஸிககினறனா. கோககளவிருமபியவறறையெலலாம பிரமமதேவா முழுதுமசெயவா ாமராஜனே! நீயும சிறநதபகதியுடன கோககளைப பூஜிககககட பாய. உலகததில சிறநதபுணயமும சுததபபடுததுமஹோமதரவப மும பசுககளே ஸவாககததிலிருநது கீழேதளளிபபகூஷிககபபட ருகுவமசததுரிஷி பசுககளினநுரையைஉடகொணடு திருமபவும யிரைஅடைநது பிறகு கோலோகததை அடைநதா" என்ளு

நூறறிருபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸுமித்ரர் பேனபரென்னும்பெயர் பெற்றது)

யுதிஷடிரா, "பேனபாஎனகிறபேருளளவா யாா? அவா முன னே எபபடி பகூஷிககபபடடாா? இறநதவா எவவாறு பிழைபபிககப படடாா? அவா கோலோகததைசசாாநததெபபடி? மானிடலோக ததிலுளளவயவஸதைகளுககு அது விரோதம தெயவபலமினற மனிதாகளுககு இது கிடைபபது மிக அரிது இநதவிஷயததில எனக குப பெரியஸமசயம இருககிறது. அதை எனககு உரைககககட வீா" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பாரதனே! பருகுவமசததில ஸுமிதரரெனபவரைக கேள விபபடுகிறோம அவா எலலாவேதஙகளையும கிரமபஓதி வானபரஸத சிரமததிலிருநது பெருநதவஞசெயதுகொணடு எபபோதும த அனுஷடானநதவறுமலிருநதாா. அவா விததையிலும அனுஷட

ஙகளிலும உணமையை அறிநதவா, தாமசாஸ்திரஙகள ஆததசா
திரஙகளெலலாவறறிலும தோந்தவா, மூனறுகாலஙகளிலும "தவ
மல ஸநாநமசெயபவா, மூனறுஸநதிகளையும தவறுமலஉபாஸனைசெ
பவா, பொறுமையுடன நிதயமாக அகநிஹோதரததையும ஜபஹோ
மஙகளையுமசெயது பிதருககளையும தேவாகளையும விருந்தினாக
யும நியமததுடனபூஜிததுககொணடும உயிாநிறபதறகுமடடும 'ஏ
னுமகொஞசம ஆகாரமசெயதுகொணடும இருநதா திரிசிகரமெ
னும மலை ஒனறிருககிறது ருதராலஉணடாககபபடடதும, சூல
எனறுபுராணஙகளிலசொலலபபடடதுமான ஒருநதி அநதமலையி
ருநது பெருகுகிறது. மேடுபளளமிலலாதபிரதேசமும பலவகை
புஷபஙகளநிரமபினதும காடடிலுளள ஒஷதிகளும மரஙகளுமுள
தும பலவகைபபறவைகளாலும மிருகஙகளாலுமசூழபபடடதும ஈ
க்ளும கொசுககளும காககைகளும கழுககளும அணடாததும கறுத
தாபபஙகளுமபுறகளுமமிகுதியாகவுடையதும மிகக அழகியதும பி
காசமானஒளியுளளதும எலலாவறறிலுமஉயாநதும எறறதாழவி
லாமலுமகறுததுமிருககும யாகததிறகுஉரியமரஙகளினால மூடபப
டடதுமான அவவாறறின்கரையில பிருகுவமசததுரிஷிகளினபரிசுத
மானஆசிரமம முனனம இருநதது சிறநததவமுளளஸுமிதரனெ
னுமபிருகுவமசததுரிஷி முனனோாகளாகியபருககள அனுஷடிதத
வநத நலலநடையோடு அநதஆசிரமததில வஸிததா பரிசுததமான
தவமுளளஆஙகிரஸனெனுமஒருரிஷி காாகாலததின இரணடாவத
மாதமாகிய புரடடாசிமாதததினபாவத்தில பரிசுததமான நியம
துடன சாககரியெனனுமசிறநதபசுவை அவருககுத தானஞசெ
தாா தாமததையேஇயறகையாகவுடைய அநதஸுமிதரா அநத
பசுவைபபெறறுககொணடு ஊககததோடும சிறநதபகதியோடும 'தமத
பெறறதாயைபபோல அதைக கவனிததா நினைததருபமெடுப
தாகிய அநதசசிவபபுபபசு அவராலவளாககபபடடு மிககவலிமையுள
ளதாகவும காடசிககினியதாகவும வளாநதது, பககஙரமபுகளவெளிப
படாததுமமிககஅழகுளளதுமாயிருநதது முதுகின இருபுறஙகளும
டுவுமகறுததததும, தேனபோலசசிவபபுநிறமுளளதும, நுணணிய
ரோமஙகளினால அழகாகவும பருததும உயாநதுமிருககும உருவமும
மெலலியதோலும கறுததவாலும வெளுததமுகமும முலைகள எறறக
குறைவிலலாமலவடடமாயிருககும மடியுமுளளதும, பினஉயாநது
முனதாழநததும, முளைகளபோலநெறிததகாதுகளும அழகானகண
களும நீணடநாவும குடடைககொமபுகளும சநதிலலாத டிறகளும

ூததில சுதைபருததுததொஙகும அலைதாடியுமுளளதும, அனபுளள
ம, மஙகளகரமானதும, எபபோதும அடககமுளளதும, மழமழப
ளளதும, நிரமபினபெருஙகுரலுளளதும், பிரம்மாவிஞலுணடாககப
பட்ட சிறநத கோலக்ஷணஙகளெல்லாம பொருநதினதுமாயிருககினற
நதபபசு அழகிஞலும ஒளியிஞலும இளமைபபருவததிலிருககினற
ணபோல விளஙகிறறு வலிமையுளளதும காடசிககினியதுமான
பபசு ஒருவிருஷபததோடுபுணாநது உருவததில தமககுசசமமா
ருககும ஆணபெண இரணடு கனறுகளை ஈனறது அநதபபிருகு
மசததுமுனிவா இரணடுகனறுகளுடனும அநதபபசுவை வளாத
ா. அவவிரணடுகனறுகளும புணாநததஞல ஆயிரமமாடுகள உண
ாயின அரசாககரசனே! அநதபபசுககளும விருஷபஙகளும
னறொடொனறு சோநததஞல அனேகமாயிரமமாடுகள உணடாயின
வறறிறகுக கணககிலலை அவருடையஆசிரமமும அநதககாடுமுழு
மயும அநதககோககளிஞல, ஆகாயம மேகஙகளிஞலநிரபபபபடுவது
பால் நிரபபபபடடன [1] குலததிறகுததலைவனே! அநதமாடடுமந
தகளில சில தாமரைமலாநிறமானவை, சில பலாசமபூ நிறமா
வை, சில பொனனிறமானவை, சில சநதிரகிரகமபோனறவை,
ல வெளளிநிறமானவை, சில சிவநதவை, சில நீலநிறமும சிவபபு
றமும பழுபபுநிறமுமகலநதவை சில கறுததவை, சில கபிலவாண
ளளவை அவை இபபடிப பலநிறஙகளால விசிதரமாயிருநதன.
நதஸுமிதரா பசுககளுககுப பலமுணடாககுவதிலேயே ஊககமுள
வராகிக கனறுகளிடமுளளபுதரவாஞசையிஞல பாலை உபயோகிபப
லலை. அவவாறு பசுககளினநனமையையே பாாதது அவறறிறகுப
ணிவிடைசெயதுகொணடு கனறுகள ஊடடிஉமிழநததை ஆகார
ாககொணடே அவருககு நீணடகாலமசெனறது அவா பசிதாகங
ளால கிளைததிருநதாலும, பசுககளுககுப பால அதிகமாயிருநததஞல
னறுகள எபபோதுமகுடிதது உமிழநத மிகுதியான நுரையையே
டிததுககொணடிருநதாா யுதிஷ்டிர! அதஞல, அநதஸுமிதராருக
ப பேனபா (= நுரையைசகுடிபபவா) எனறுபெயாஉணடாயிறறு

---

[1] 'குலயூதப' எனபது மூலம

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(உலகத்துக்கு உதவாமல்வளருவது தீங்கென்றறிந்த ஸூமித்ரர் ...
பசுக்கள் அவரைக் கொல்லநிச்சயித்தது)

நினைத்த உருவமெடுக்கும் (கோலோகத்துப்) பசுக்கள் அ
கான லக்ஷணங்கள் பொருந்திய பெண்ணுருவமெடுத்து மகிழ்ந்
பாடிக்கொண்டு ஒருமடுவில் விளையாடின அந்தஸூமித்ரருடை
பசுக்கள் ஆச்சரியத்தினால் கண்களமலர்ந்து மானிடச்சொல்லா
'நீங்கள் யார்?' என்று அந்தஸ்திரீகளைக் கேட்டன அதற்கு, ஆ
த்தப்பெண்கள், 'நாங்கள் எல்லாநல்வினைகளின் சிறந்தபயன்களையு
பெற்றபசுக்கள் நாங்களெல்லாரும் பெண்ணுருவமெடுத்து நினைத்
படி ஸஞ்சரிக்கிறோம்' என்றுசொல்லின ஸூமித்ரர் பசுக்கள், 'கோ
களுக்குக் கோக்களே சிறந்ததெய்வம் கோக்களுக்குக் கோக்கே
முக்கியமானதஞ்சம் உங்களுக்கு இந்தப்புண்ணியப்பயன்வந்த
எவ்வகை? அதை எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்' என்றுகேட்டன
அதற்கு அந்தப்பெண்கள், 'எங்களுடையஹவ்யகவ்யங்களாகி
பால்நெய்முதலான ஹவிஸூகளினால் தேவர்களும் பிதிருக்களும் அக்
யும் பிராமணர்களும் திருப்தியடைவிக்கப்பட்டனர் அப்படியே
எங்கள்ஸந்ததிகளினால் (உழவுத்தொழில்) எப்போதும் விருத்திசெ
ய்யப்பட்டு வருகிறது ஆயிரக்கணக்கான ரிஷபங்கள் வண்டிகளிலு
பூட்டப்படுகின்றன இந்தஙிரமபினபுண்யங்களினால் நாங்களும் எ
கள்ஸந்ததிகளும் மிகவுமவிரும்பத்தக்கதாகியகோலோகத்தை அடை
தோம் பசுக்களே! நீங்களெல்லாரும் உங்கள் கன்றுகளோடும் ரிஷ
பங்களோடும் (இம்முனிவரிடத்திலேயிருந்து உலகத்திற்கு யாதொரு
உதவியும் செய்யாமையால்) கீழேபோகிறவர்களென்றே நாங்கள்
ஞானக்கண்களினால் பார்க்கிறோம்' என்றுகூறினர் ரிஷியின்பசு
கள், 'அப்படியாயின், கோக்களுக்குக் கோக்களே மேலானதெய்வ
மும் மேலானதஞ்சமும் உங்களை நீங்கள்தாமே கரையேற்றவேண்
டும்? நாங்கள் உங்களை அடைக்கலம்புகுகிறோம் நாங்கள் என்ன
செய்யவேண்டும்? எப்படி நடக்கவேண்டும்? எப்படிக்கோலோகத்தை
அடைவோம்? எவ்வகையாக இகழப்படாமலிருப்போம்?' என்று
கேட்டன அதற்கு அந்தப்பெண்கள், 'ரந்திதேவனுடைய ஆயிர
வருஷகாலத்து ஸத்ரயாகம் நடந்துவருகிறது அந்தயாகத்தில

அவவரசனுககுப பசுககளாகி உடனே செலலுஙகள அவனுககு பசுககளாக உபயோகபபடடு யாகததிலை பரிசுததஞ செயயபபடடு புணணியததைத துணையாககொணடு சிறநதகோலோகததை அடை வீரகள' எனறுசொனனாரகள அநதபபெணகளின அநதசசொலலை கேடடஅநதபபசுககள மனததில உறசாகஙகொணடு அநதயாகததி குபபோக நிசசயிதது மிககஆவலுறறன 'அநதஅரசனுடை யாகம அபபடி தாமமாகநடககிறது இநதஸுமிதரா யாகபபசுககளா உபயோகபபடுமபடி நமமைககொடடா ஸுமிதராால அனுபப படாமல நமமால எவவகையிலும போகமுடியாது' எனறு அநத பசுககள பேசிககொணடன அபபோது, அவறறிலஒனறு, 'இந ஸுமிதரா கொலலபபடடவேணடும இதை எலலாரும ஒபபுகொள ளுஙகள வேறுவிதமாக நாம கோலோகததை அடையமுடியாது நாமெலலாரும ஒறறுமையாக இநதநிசசயததைச செயயவேணடும எனறுகூறிறறு அநதபபசுககூடடஙகளில அநதஸுமிதராசெய உபசாரததைநினைததிருநத ஒருபசுவாவது அவரைககொடுமபாாவை லை பாாககமாடடாமலபோயிறறு அபபோது தாமரைமலாநிறமுள வைபும சூரியகிரணததிறகொபபான ஒளியுளளவையும செமபருததி பூபபோலச சிவநதகணகளுளளவைபும தசையிலலாமல உறுதியான முகஙகளுளளவைபும மேககாஜனைபோனறசபதமுளளவைபும ஒளியு றசிவநதவைபுமான கபிலைபபசுககள எலலாபபசுககளின முனனிலை யிலும, 'நாஙகள நனறியைததூரததளளி அநதஸுமிதரரை கொனறுவிடுவோம, ஸநதேகமிலலை எஙகளுககு நீஙகள என்ன மேன்மையைசசெயவீரகள?' எனறுகேடடன அதறகு, மறறப பசுககள, 'கபிலைபபசுககளே! நீஙகள எலலாநிறப பசுககளிலும முதனமையாவீரகள ஒருகபிலையைககொடுபபவன நூறுகோதான தின பலனைபபெறுவான' எனறுசொலலின பசுககளின இநத சொல்லைககேடடுக கபிலைகளெலலாம மனமகிழநது பருகுவமசததல ரான ஸுமிதரரைக கொலவதறகு நிசசயமசெயதன

நூறறிருபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோமாதாக்கள் ஸுமித்ரரைக் கோலோகத்துக்குக் கொண்டு போனதும், ஸுமித்ரர்பசுக்கள் அவருடலை நசுக்கியதும்)

பாாபபததறகழுகுளளவாகளும நினைததபடி சஞசரிபபவாகளு மாகிய பசுததாயகளெனனும கோலோககதேவதைகள அநதஸுமிதர

செய்த்நன்றியைநினைத்து அவரிடம்வந்து அந்தரிஷியைப்புகழ்ந்து,
ஓ! மகரிஷியே! நாங்கள் கோலோகத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம்.
ரிஷபங்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் தாயமார் உமக்குத்தெரியுமா?
மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறோம் நீர் வேண்டுகிறவரத்தைக்
கேளும் நீர்பசுக்கள் விஷயத்தில் உயர்ந்த நல்ல எண்ணத்தை எக்
காலமும் செய்திருக்கிறீர்' என்றுகேட்டனர் ஸௌமித்ரர், 'சிறந்த
வர்களான கோமாதாக்கள் மனத்திலமிக்க அன்புடன் எனக்குவரமளிக்க
வந்து நிற்பதனால் நான் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றேன், ஆனந்தமடைந்
தேன் எனக்கு இப்போதிருப்பதுபோலவே எப்போதும் கோசக
ரிடத்திலேயே பக்திஇருக்கவேண்டும் கோஹத்திசெய்பவரும்
பிரம்மத்வேஷிகளுமான மனிதர்கள் கெட்டகடவர்' என்று கேட்
டார் அதற்குக் கோமாதாக்கள், 'ஓ! ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! நீர்கேட்டது
அப்படியேஆகும் உமக்கு நன்மையையும் எங்களுக்குப்பிரியத்தையும்
சொல்லுகிறீர் ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! எங்களுடன் கோலோகத்திற்குப்
போகலாம், வாரும்' என்றுசொன்னார்கள் ஸௌமித்ரர், 'நீங்கள்
விரும்பினஇடத்திற்குச் செல்லுங்கள் என் அன்புள்ளவையும் ஆதர
வற்றவையுமான இந்தப்பசுக்களைவிட்டுப்போக நான் கருதேன்'
என்றுசொன்னார் அவருடையசொல்லையும் கபிலைகளின் மிக்க
கொடிய சொல்லையும்கேட்ட அந்தக்கோமாதாக்கள் அந்தப்பாக்கவ
ரிஷியைத்தூக்கி ஆகாசத்தில் கொண்டுபோயினர் அவர்கள் தங்கள்
யோகசக்தியினால் ஸௌமித்ரரினதேகத்தை அங்கேயேவைத்து ஆத்
மாவைப்பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு போயினர் பிறகு, அவர்கள்
கபிலைகளின் எண்ணத்தையும் அதற்காகத் தாங்கள் கோலோகத்திற்கு
அவரைக்கொண்டு போனதையும் அவருக்கு உரைத்தனர் அதன்
பிறகு, கபிலைகள் அவ்விடத்தில் அவருடையதேகத்தைக்கண்டு பிர
ஜைகளுதவருமல் கொம்புகளாலும் குளம்புகளாலும் அதை நசுக்கின,
ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அந்தப்பாக்கவதேகத்தைப் பல துண்டுகளாகச்
செய்து மற்றப்பசுக்களிடம்சென்று நடந்ததையெல்லாம் தெரிவித்
தன அதன்பிறகு, பூமியிலசஞ்சரிக்கும்பசுக்கள், கோமாதாக்களி
னால், 'பிரம்மஹத்திசெய்தஉங்களுக்கு உடனே முகம் அசுத்தமாகக்
கடவது' என்றுசபிக்கப்பட்டன ராஜனே! கோமாதாக்களும் இவ்
வாறு நன்றிமறவாதவர் அவர்களால் ரிஷியும் கோலோகத்தை
அடைந்தார் பசுக்களும் விடுவிக்கப்பட்டன

நூற்றிருபத்துமூன்றுவது அதயாயம.

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ரந்திதேவனுடைய ஸத்ராயாகத்துக்குக் கோக்கள்சென்று உபயோகப்பட்டது முதலியன)

அநதபபசுககள சிறநதஞானமுளளரநதிதேவன யாகததிறகுச்
சனறு மகாிஷிகளின முனனிலையில தஙகளைத தெரிவிததுககொண
ன அபபோது ரநதிதேவனெனனுமரசன பாிசுததனுகிப பகதி
ாடு கைகூபபி அநதபபசுககளுககு நமஸகாரஞசெயது, 'வநத
காாியம எனன?' எனறுகேடடான அநதபபசுககள, 'அரசாக
கரசனே! உனனுடையஇநதஸதரயாகததில எஙகளை உபயோகிககுப
படி வேணடுகிறேம நாஙகள யாகபசுககளாகுமபடி அனுககிரகிக
ககடவாய' எனறுகூறின ரநதிதேவன, 'பசுககளைககொலலவதறகு
நான சகதனலலேன நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும
உஙகளைககொனறு நான எனனைககரையேறறுவதெபபடி? கோக
களே! உஙகளைப பசுககளாகஉபயோகபபடுததி உஙகளையுமஸவாககத
திறசேரதது தவததினுல தனனையும கரையேறறததககவன எவனே
அவனிடம செலலுஙகள' எனறுசொனனுன கோககள, 'அரசனே
தாமாதமாவும தவமுளளவனுமாகிய நீதான எஙகளைக கரையேறற
திறமையுளளவனெனறு கேளவிபபடடோம அதனுலேதான வலி
வநதோம' எனறுகூறின ரநதிதேவன, 'இவவாறு எனஸதரய
கததிலபசுவாவது உஙகளுககுவிருபபமாயிருநதால நான ஓாஉட
பாடுசெயதுகொணடு உஙகளை அககினியில ஹோமஞசெயவேன உ
களில ஏதாவது ஒருபசு ஒருகால யாகததில உபயோகபபடுதத இஷ
மிலலாமலிருநதால அபபோதே கோஸதரயாகம பிறகுநடவாம
முடிநதுவிடவேணடும' எனறுசொனனுன கோககள, 'மகாராஜனே
நீ எஙகளுககுசசொலலுகிறபடியே நடககடடும எபபொழுது பசு
கள இஷடபபடவிலலையோ, அபபொழுதே ஸதரயாகம முடிந
போகலாம' எனறுசொலலின அதனபிறகு, புததிசாலியானரந
தேவனுடையகோஸதரயாகம நடநதுவருகையில, பலிகொடுபபவ
களால நாளதோறும அனேகமாயிரமபசுககள உபயோகிககபபடட
வேநதனே! இபபடி அனேகவருஷஙகள கடநதன கொலலபபட
பசுககளுககுக கணககிலலை கௌரவஶரேஷடனே! ஆயிரககண
கானபசுததோலகளினகுவியலகள மலைகளபோலவும மேகஙகளபோ

யும வெகுவாகக குவிநதன அநதககொழுபபினஜலம பெருக ஒரு
மஹாநதி உணடாயிறறு இபபொழுதும அது பூமியில சாமணவதி
யெனறுபெயாபெறறு சிறநதநதியாயிருககிறது பிறகு, ஒருகால,
ஒருபசு துயரததுடன தனகனறைஅழைததது, 'குழநதாய ! வா, முலை
குடி, பினபு பசியினால கஷடபபடாதே நான கொலலபபடடால
நிசசயமாக நீ மனங்குனறி வருததபபடுவாய இநதசசணடாளாகள
ஆயுதஙகளோடு எனனைக கொலலவருகிறாாகள' எனறது மகா
ராஜனே ! மானிடசசொலலாக அநதபபசுவினால சொலலபபடடவாக
கைககேடடு ரநதிதேவன உடனே அதை நிறுததினன ராஜஸரே
ஷடனே ! உடனே அவன அநதககோஸதரததை முடிததான அநத
யாகததிலவிடுபடடு ஒடடபபடடமறறபபசுககள தமதமஇடமசோந
தன அநதமகாதமாவான ரநதிதேவனுடையயாகததில பிராமமணா
ளால புரோக்ஷிககபபடடுக கொலலபபடடபசுககள கோலோகத
தைச சோநதன ராஜாிஷியாகிய ரநதிதேவனும சாஸதிரபபடி யாகத
தைசசெயது அதனால தேவேநதிரனுடையசிநேகததையும நிலையான
ஸவாககலாககததையும அடைநதான பேனபரெனனுமஸாமிதராிஷி
மேலுலகமாகியகோலோகததில அனேகவருஷகாலம மகிழநதிருந
தாா மிசசமானபசுககள காடடிலதிரிநதன பேனபருடைய இநதச்
சாிததிரததையுமகிருஷணதவைபாயனராலசொலலபபடடதும புணய
மும பாிசுததமுமானபசுககளினமகிமையையும உனககுசசொன
னேன பரதஸரேஷடனே ! பகவானனாராயணனும பெருமபுகழ
பசுககளிடததிலிருபபதைககணடுதான அவறறிறகுபபணிவிடையை
யும சிறநதபகதியையும செயதாா அரசாககரசே ! பாரதனே ! ஆத
லால, நீயும பசுககளைப பூஜிககககடவாய கௌரவஸரேஷடனே !
பிராமமணாகளுககு எபபோதும கோதானமசெயவாயாக" எனறாா

நூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பசுக்களின் சிறப்பைப்பற்றி வ்யாஸருக்தும் சுகருக்தும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! மகானுபாவரே ! உலகததிலுள்ள
பாிசுததஙகளுககும பாிசுததமும பூஜிககபபெறறவறறுள மிகசசிறந
ததுமான பெரியவிரதமஎதுவோ அதை எனககுசசொலலும" எனறு
கேடக, பீஷமா சொலலலானாா

“இநதவிஷயததிலும பிதாவும புதராருமாகிய வயாஸருககும சுக
கரும நடநதஸமபாஷணமாகிய ஒருபழையஇதிஹாஸம கூறுகினற
ா தானதாமஙகளில ஆசையுளளவரும மோக்ஷதாமததை அடைந
ருபபவருமானசுகரானவா, ஸநானஞசெயது ஜபமுதலானகடமை
ளமுடிததுககொணடு சிறநதநியமததுடன ரிஷிகளிறசிறநதவரும
ரிசுததாதமாவும வழுவிலலாதவரும பரமபரையாகவநத ஆசாரஙக
ளவிசேஷஙகளையறிநதவரும எலலாசசாஸதிரஙகளின விஷயஙகளி
ழுதோநதவரும யாருககுநதெரியாத உணமையைககணடவரும தம
நதையுமான வயாஸரைத தலைவணஙகிப பினவரும கேளவியைக
கடகலானா ‘ரிஷியே! அனேகவிதமான வெவவேறுதானஙகளைப
றறிப பலமுறை சொலலுகிறீா பெருமபயனையும கீாததியையும
ணணியததையும தருவதாகிய பரிசுததமானதானம எது? மனிதன
யாஙகளைககடபபதும நலலலோகஙகளையடைவதும எதனால? இவ
லகததிலும அவவுலகததிலும பெருமையையடைவது எதனால?
ாகததைநடததுகிறவா யாா? யாகம எவாகளிடததில பயனபடுகி
து? யாகமெனபது யாது? யாகததைசசிறபபிபபது எது? யாகங
ளிறசிறநத யாகம எது? இதை நீா எனககு உரைககககடவீா’ என
ா. தெரிநதுகொளளவிருபபததுடன வணஙகிநிறகும சுகருககு,
வததுககிருபபிடமாகிய வயாஸமுனிவா கோககளினசிறபபைச
சாலலலானா

‘இவவுலகததிலுளள தனததையும புகழையும ஆயுளையுங
காடுபபதும கேடபதறகினியதும சுததஙகளிலுமசுததமும மங
ளஙகளிலுமமஙகளமும பாவஙகளெலலாவறறையும போககுவதும
ாதோ அதை நான தொகுததுசசொலலுகிறேன, கேள புணணிய
ானகாடசியுளளகோககள இவவுலகததிலுளள அசையுமபொருள
சையாபபொருளகளையெலலாம ஆகரமிததுககொணடு கோலோகத
லிருககினறன அவை எலலாபபிராணிகளுககும எலலாஉலகத
ககும தாயகள ருததராகளுககும ஸாததயாகளுககும அவைகளே
ாயகள பிரமமதேவருடைய ஸநததியில முதலிறபிறநதவையான
காககள ருததராகளுககுததாயகளாகவும ஆதிததியாகளுககுஙகோ
ரிகளாகவும வஸுககளுககுபபெணகளாகவும சொலலபபடுகின
ன பசுககளுககுததலைவன சூரியன, ஏழுமருததுககள வாலைச
சாநதவா, அரசனாகியவருணன ஐசுவரியம விசுவாகளென னுங
தவாகள பசுககளை நடததுகிறவாகள இவவாறு தேவாகளாலபூஜிக
பபடட தாயகளாகிய பசுககளை அறியும பிராமமணன பிரமமலோகத
தையும கோலோகததையும திணணமாகஅடைவான உலகஙகளுள

சிறந்ததும் உயர்ந்ததியுமானகோலோகத்தைவிரும்புகிறவன் செய்கையினாலும் எண்ணத்தினாலும் சொல்லினாலும் கோக்களை அவமதிக்கலாகாது பிரம்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்ட இந்தப் பரிசுத்தமான அறிவைஅடைந்திருப்பவன் கோக்களைக் காலினால்உதைக்கவும் தடியினால்அடிக்கவும் கையினால்குத்தவும்ஆகாது கோமாதாக்களினவமதத்தைச்சேர்ந்தவையாகிய பசுக்களின்நடுவிலும் கொட்டிலிலும் மனிதன் தெரிந்து மலமூத்திரங்களை விடலாகாது கோக்கள் பரிசுத்தமானவை, சந்தனம்போலக் குளிர்ந்ததேகமுள்ளவை, சந்திரகிரணம்போன்ற நிறமுள்ளவை, சாந்தமும் அழகுமானவை, குங்கிலியவாஸனையுள்ளவை நதிகள் கடலில்பிரவேசிப்பதுபோல எல்லாத்தேவர்களும் பசுக்களிடத்தில் பிரவேசித்திருக்கின்றனர் தேவலோகமும் ஆசாரமும் கோக்களின் அநுக்கிரகத்தையே அனுபவிக்கின்றன அக்நியில் தயிரைஹோமம்செய்தும் தயிர்கொடுத்துஸ்வஸ்திவாசனம்செய்வித்தும் தயிரைத்தானஞ்செய்தும்தயிரைச்சாப்பிட்டுக்கொண்டும்இருப்பவன் கோக்களின் அநுக்ரகத்தைப்பெறுவான் அக்நியில்நெய்யை ஹோமஞ்செய்தும் நெய்யினால்ஸ்வஸ்திவாசனம்செய்வித்தும் நெய்யைத்தடவிக்கொண்டும் நெய்யைக் குடித்துக்கொண்டுமிருப்பவன் கோக்களின் அநுக்ரகம்பெறுவான் கோக்கள் ஜீவனுக்காதாரமானவை கோக்கள் தானத்திறகுச் சிறந்தவை புண்ணியங்களைக்காப்பவையும் நல்லபலனைகொடுப்பவையுமான அந்தக்கோக்கள் பற்றுள்ளஎனமேல் அநுக்ரகம்செய்யக்கடவன எந்தப்பரிசுத்தத்தினால் தேவர்கள் இவ்வுலகத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கலோகம்சேர்ந்தனரோ பரிசுத்தங்களிலும் பரிசுத்தமான அந்தக்கோக்கள் எனதலைமேலிருக்கின்றன [1] விளையாட்டுக்கும் மனமகிழ்ச்சிக்கும் ஸ்திரீபோகத்துக்கும் உரியனவாக மூவுலகங்களிலுமிருக்கும் வீணைகளும் மிருதங்கங்களும் பணவங்களும் பசுக்களின் அங்கங்களில் இருக்கின்றன பசுக்களகாணப்படாதஇடத்தில் தேவர்களும் இரார், அக்னிஹோத்ரங்களும் யாகங்களுமன்டவா பசுக்களின்பாலும் தயிரும் நெய்யும் சுவைகளுள்உயர்ந்தசுவைகள் கோக்கள் அமருதத்திலிருந்து உண்டானவை அமருதத்தினால்தான் மூவுலகங்களும் ஜீவித்திருக்கின்றன ஒருமாதம்நிரம்பினகன்றுள்ளதும் விரும்பத்தக்க குணங்களுள்ளதுமாகிய பசு மிகவும்பரிசுத்தமானது, காமங்களுக்குத் தலைமையானது அதுவே ஸரஸ்வதி இந்தப்பிராணிகளனைத்தும் அதனிடம் [2] கோக

[1] பசுக்களினால் செல்வம்பெற்றவர்களுக்கே இவையெல்லாம் அமையுமெனபது [2] அதனால் ஜீவிக்கின்றன எனபது

படடிருககினறன அநதபபசுவே புணயஙகளுககுமுதல, எலலாப
பிராணிகளின நனமைககுமாயிருபபது தாஙகுகினறவையும பாவத
தைபபோககுகினறவையும புணணியததைததருகினறவையும பிராணி
களை உறபததிசெயகினறவையும விருததிசெயகினறவையுமான கோக
ள இமமையிலும மறுமையிலும எனனைக காககககடவன' எனனும
கோமதி மநதிரததைச சொலலிப பிராமமணாகள யாகததிறகுத
தாயானபசுவைக கனறுடன யாகததினஹவிஸைக கொடுபபதறகு
அழைககினறனா இதுதான அஙகஙகளோடும உபாஙகஙகளோடும
கூடிய அழியாதயாகம வேதஙகளும உபநிஷததுககளும பசுககளின
வடிவஙகளாயிருககினறன குழநதாய! கோககளைபபறறிய இநதச
சிறநதவிஷயததை நான சொனனேன இதைப பிராமமணாஸபையி
லெலலாம எபபோதும நியமததுடன சொலலவேணடும இதைக
கேடபவனும நானசொனன சிறநதலோகஙகளை அடைவான மன
மகிழநதுகேடபிபபவனும அவவுலகஙகளை அடைவான பிராம
மணன இநதபபரிசுததமான கோமதியெனனும மநதிரததைச்சொல
லித தினநதோறும பரிசுததமான ஒவவொருபசுவைத தானஞ்செய
தால அதனபலனை முழுதும அடைவான பசுவிலலாவிடின எலலா
வறறையும பரிசுததஞசெயயும சிறநத எளளைப பசுவுககுபபிரதியாகக
கோமதி மநதிரபூாவமாகத தானஞசெயயவேணடும ஒவவொரு
நாளும சிரததையோடு கோமதிவிததையைவிடாமல படிதது ஆசார
நவறுமலிருபபவன எலலாபபாவஙகளிலிருநதும விடுபடுவான
கோமதியைஜபிதது நெயயை உடமபிலதடவிககொணடும உடகொண
டும பசுவினசாணியைததேயதது ஸநானமசெயதுமிருபபவன எல
லாபபாவஙகளிலுமிருநதும் விடுபடுவான கோமதியை மனததினுல
ஜபிககவாவதுவேணடும தினம அதை ஜபிபபது கடமை கோமதி
யைபபடியாமல நாளை வீணுககமாததிரம செயயலாகாது கோமதியை
ஜபிததுததான தேவாகள தேவததனமையை அடைநதனா
கோமதியினுலேதான ரிஷிகள ரிஷிததனமையையும மறறுமுளள
எலலாமேனமைகளையும அடைநதனா கோமதியைப படிததால
சிறையிலிருபபவன சிறையிலிருநது விடுபடுவான, கஷடததிலகட
படடவன கஷடததிலிருநதுவிடுபடுவான அவன சுறறததாருடன
சோநதிருபபான [1] இது முழுதுமபரிசுததமானது இது சிறநததவம
கேடபவாகளுககும இதுவே எபபோதும சுததஞசெயவது. புதரனை
விருமபுகிறவாகளும தனததை விருமபுகிறவாகளுமான மனிதாகள

1 ஒருசொல விடபபடடது

விருமபினதை அடைவா வழிநடையில கோமதியைப படிபபவ
திருடாகளிடததினினறும பகைவாகளிடததினினறும விடுபடுவான
கோமதியைபபடிபபவன பகைகளைதொடாநதுவரும யுததஙகளி
கொலலவநதவாகளையும உடனே ஜயிததுவிடுவான' எனறா

நூறறிருபததைநதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வியாசருக்கும் சுகருக்கும் சம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

சுகா, 'பிதாவே! க்ஷததிரியாகளும சூததிராகளும மநதிர
தவறினபிராமமணாகளும கபிலைபபசுவை அடுககினறனரே, அ
ஏபபடி?' எனறுகேடக, வயாஸா சொலலலானா

'க்ஷததிரியாகளும சூதராகளும மநதிரமிலலாத பிராமமணாகளு
கபிலையை அடுததிருபபதன நிசசயததைச சொலவேன. உலகததி
பசுககளுள கபிலைகள உததமமானவையெனறு நினைககபபடடிரு
கினறன அவறறைத தானஞசெயபவனும் முறைபபடிஉபசரிபப
னும ஸவாககததைஅடைவா தடியிலாவது காலிலாவது கபி
லைபபசுவைததொடுகிறவன தொடடமாததிரததிலேயே நாகததிற்கு
ஆளாவான கபிலையை மநதிரததோடேயே பிடிககவேணடும், ம
திரததோடேயே விடவேணடும, மநதிரமிலலாமல பிடிபபவன பு
வாகபபிறபபான தேகததின மாமஸதானஙகளில அடிபடடப
நோயினால ஓடமாடடாமல எததனைஅடிகள நடககுமோ அததனை
உலகஙகளில, (அதைஅடிததவன) கிருமியாகபபிறபபான பசுவின
ரத்தம எததனைதுளிகள பூமியிலவிழுநதனவோ அததனைஆயிரம வரு
ஷஙகள (அதைவிழசசெயதவன) நரகததிலிருககவேணடும கபிலையை
மநதிரததினாலேயே பிடிககவும விடவும வேணடும ஸமாததனே
மநதிரமிலலாமல பிடிககபபடடால அது இருளில அமிழததிவிடும.
[1] புத்திமயஙகிக கபிலையைககொணடு ஜீவிககிறமனிதாகள அனேக
மாயிரம வருஷஙகள நரகததிலவிழுநதிருபபா எநதபபிராமமணா
கள மநதிரததுடன கபிலையைபபிடிககினறனரோ அவாகள இவவுல
கததிலும சநதோஷமடைவா, பினனும குறறமறற உலகஙகளை
அடைவா கபிலைபபசுவை விதிபபடி உபயோகிககாதவாகளைச சூத
ராகளெனறறி' எனறா

---

1 ஒருசொல விடபபடடது

நூறறிருபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி.)

சுகா, 'ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! அநேக நிறஙகளுளள பசுககளில
பிலைகளமடடும எலலாவறறிலும சிறபபை அடைநததேன?'
னறு கேடக, வயாஸா சொலலலானா

'புத்ரனே! கபிலைகள பசுககளிலசிறநதவையானதையும
பிலவானமானதையும மனிதாகளபூஜிககததககவையானதையும
கள முனனா அகநிபகவான தேவாகளைவிடடுவிலகிபபோனு
னனறு நாம கேடடிருககிறோம அவன கோககளிடமசெனறு,
சரணாகதாகளைக காபபவாகளே! உஙகளைசசரணமடைநத என
னத தேவாகளுககுத தெரியாமல மறையுஙகள' எனறுகேடடுக
காணடான அதறகு, அநதபபசுககள சோநது, 'ஓ! அகநியே!
டனவரவு நலவரவு இஙகே எஙகளாலமறைககபபடட நீ தேவா
களால காணபபடாய' எனறுசொலலின பிறகு, தேவாகள அக
யைக கணடுபிடிபபதறகாகத திரிநதனா, கோககளிடததில
அகநி மறைநதிருபபதை அறிநது உடனே அவறறினிடமசெனறு,
பசுககளே! உஙகளிடததில அகநி இருககிறானே, ஹோமஙகளை
கிபபவனாகிய அகநியை வெளிபபடுததுஙகள உலகஙகளை நீங
கள கெடுககலாகாது' எனறு கேடடுககொணடனா பசுககள,
அபபடியே ஆகடடும' எனறு ஒபபுககொணடு அகநியைககாண
ததன அநததேவாகள அகநியைபபெறறுச் சநதோஷம
அடைநது உடனே அகநியைபபாாதது, 'நீ கோககளுககு அனுக
ரகம செயயககடவாய' எனறு ஏவினா எநதபபசுககளின
தகஙகளில அகநி இருநததோ அநதபபசுககள கபிலநிறததை
ம எலலாபபசுககளிலும மேனமையையும அடைநதன அவறறி
ல உலகததிறகுசசிறநதபலனையும அகநிபகவான அளிததான.
ஆதலால, எலலாநிறஙகளிலுமசிறநத கபிலநிறமுளளகோவை,
ஆசையிலலாதவனும நியமமுளளவனும அகநிஹோதரமதவறாத
வனும வேதமோதினவனுமான பிராமமணனுககுக கொடு,
கோவானது சிஷடனுககுக கொடுககபபடடால அதனதேகததில
எததனைரோமஙகள இருககினறனவோ, அததனையுகஙகள கொடு
பபவாகளையும வாஙகுகிறவாகளையும பரிசுததமாககச செயகிறது'
எனறா.

நூறறிருபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

சுகா, 'எநத எநத இடஙகளில கபிலநிறமிருபபதனுல் கபிலை எனறறியலாம? முனனா அதறகு ரிஷிகளால காணப் படட லக்ஷணஙகள எவை?' எனறுகேடக, வயாஸா சொல்லானா

'குழநதாய! [1] கோககளுள கபிலையை அறியுமவகையைக் கேள கணகள,[2] கொமபுகள, குளமபுகள, விருஷணம, காதுகள மூககு இநத ஆறிடஙகளிலும கபிலநிறமுளளவை அறுவகைக் கபிலைகளெனறு சொலலபபடுகினறன மேறசொனனலக்ஷணங் களில ஒனறுகாணபபடடாலும அதைக கபிலையெனறறியவேண்டு மெனறு அறிஞா சொலலுகினறனா கணணிலகபிலநிறமுளளது அகனியைசசோநததெனறும குளமபில கபிலநிறமுளளது ருத் ரைசசோநததெனறும கழுததில கபிலநிறமுளளது விஷணுவைச் சோநததெனறும மூககில கபிலநிறமுளளது சூரியனைசசோந் தெனறும காதில கபிலநிறமுளளது வஸநதனைசசோநததென் றும விருஷணஙகளில கபிலநிறமுளளது காயததரியைச சோந் தெனறும அவறறினகாரணஙகளுககுத தககபடி அறுவகை உற் பததிகள சொலலபபடுகினறன கோககளும பிராமமணாகளும் காயததரியும ஸதயமும வஸநதகாலமும பொனனும ஒருகார ணததிலிருநது உணடானவை கணணில கபிலநிறமுளளகோவை [3] வணடியிறகடடினுலும கறநதாலும ஒருவன பாவஞசெயதவனு வான அவன நரகததில நீணடகாலமிருபபான, நரகததிலிருநது விடுபடடபின விலஙகாகபபிறபபான, மானிடபபிறபபை அடை யுமபோதும பிறவிககுருடனுகப பிறபபான, கொமபுகளில கபில நிறமாயுளளகோவை வணடியிறகடடினுலும கறநதாலும பல முறை பிறககையிலும விலஙகுஜாதியிலேயே பிறபபான, குளமபு களிற கபிலநிறமுளளகோவை வணடியிறகடடினுலும கறநத

---

1 பசு காளை இரணடுககும பொதுபபெயா

2 முன சொனனவறறுககும பின சொனனவறறுககும சில வேறு பாடு உளளன

3 கூலிககாக வணடியிற கடடுவதும விறபதறகாககறபபதும பாவ மெனறு முழுதும அறிக

னும் அந்த இழிவானமனிதன் ஏழையாய முடிவில்லாத இருளில முழுகுவான வாலில கபிலநிறமுள்ளகோவை வணடியிறகட்டின னும கறந்தாலும எப்போதும தஙக இடமறறவனாயிருநது புழு வாயபபிறபபான காதிறகபிலநிறமுள்ளகோவை அறிநதும அதைககொணடு பிழைககும இழிவான மனிதன, ஆயிரககணக கான பிறபபுககளால சுததமடைநதபின மானிடப பிறபபை அடைநதாலும, சணடாளனமுதலான பாவஜாதிகளிற பிறப பான மதிகெட்டு மூககிற கபிலநிறமுள்ள கோவைக கொணடு பிழைபபவன அநேகமாயிரம வருஷஙகள விலஙகாகப பிறப பான, மானிட ஜனமமெடுதத பினனும நோயபிடிததும பிததுப பிடிததும சகதியறறுமிருபபான கபிலைகள தேனபோலவும நெயபோலவும நனமணமுள்ளவையெனறு சாஸதிரஙகளில சொல லபபடுகினறன அவறறைககொணடு ஜீவிபபவன திரயககஜாதி யிற பிறபபான, தாவரமாகவும பிறநதபின மானிடஜனமமடை வனாயின இழிநத வாணததிலும இழிநதகுலததிலும பிறநதும அறப ஆயுளுள்ளவனாயிருபபான எநதப்பாபிகள கபிலமாட டைக கோபிதது வணடியிழுககச செயகினறனரோ அவாகள மகாபபிரளயம வரையில நரகஙகளில கிடபபா' என்று சொன னா" என்றா

நூறறிருபததெட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீதேவிக்தும் பசுக்களுக்கும் ஸம்வாதமும், ஸ்ரீதேவி கோமூத்ர கோமயஙகளில் வஸித்ததும்)

யுதிஷ்டிரா, "பசுககளின சாணததில லக்ஷமி இருககிற ளெனறு கேளவிபபட்டிருககிறேன இதில எனககுப பெரிய ஸநதேகம இதைபபறறித தெரிநதுகொள்ள விருமபுகிறேன" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

'பரதஸ்ரேஷ்டனே! அரசனே! இநதவிஷயததிலும கோக களுடன திருமகளுககு நடநத ஸமவாதமாகிய இநதப பழைய இதிஹாஸததைக கூறுகினறனா ஸ்ரீதேவியானவள அழகான வடிவம எடுததுககொணடு இவவுலகததில பசுககளினிடையில புகுநதாள அவளுடைய அழகின சிறபபைககணடு அநதப்பசுக கள வியபபடைநது, 'ஓ! தேவியே! உன அழகுககுநிகா பூமியி

விலலை நீ யார? எஙகிருநது வருகிறுய? சிறநத பாகயமுள
வளே! உனனுடைய அழகின சிறபபிஞல நாஙகள ஆசசரிய
அடைநதோம நீ யார? எஙகே செலலபபோகிறுயெனறு நா
கள உனனைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேம பொனனிறமா
வளே! இவறறையெலலாம எஙகளுககு உணமையாகச சொ
லககடவாய' எனறுகேடடன அதறகு, ஸ்ரீதேவி, 'உஙகளுக
ஸுகமுணடாகடடும நான உலகததிஞல விருமபபபடு
ஸ்ரீ எனறு பேரபெறறவள அஸுரரகள எனனல விட
படடுததான அநேக வருஷகாலம கெடடுபபோயினர எ
ஞல அடையப படடுததான தேவரகள நெடுஙகாலமாகச ச
தோஷபபடுகினறனர இநதிரன, சூரியன, சநதிரன, விஷணு
ஜலம, அகநி, ரிஷிகள, தேவரகள எலலாரும எனனல அனுககி
கிககபபடடுததான விளஙகுகினறனர கோககளே! எவரகளிடம
நான பிரவேசிபபதிலலையோ அவரகள முழுதும கெடுகினறனர
தாமாரதத காமஙகளெனனும மூனறு புருஷாரததஙகளும என
ஞல அனுககிரகிககபபடடுத தான ஸுகததைத தருகினறன
கோககளே! இபபடிபபடட சிறபபுளளவளெனறும ஸுகததைத
தருகிறவளெனறும எனனை அறியுஙகள உஙகளெலலாரிடததி
லும எககாலமும வஸிககவிருமபுகிறேன குறறமறறவரகளே!
உஙகளை நானே வநதுவேணடுகிறேன திருவுளளவரகளாகக
கடவீரகள' எனறு சொனனுள பசுககள, 'நீ நிலையறறவள,
சஞசலமுளளவள அநேகருககுப பொதுவாயிருபபவள உனனை
நாஙகள விருமபவிலலை உனககு எஙகே இஷடமோ அஙகே
ஸுகமாகப போகலாம நாஙகளெலலாரும நலல தேகமுளள
வரகளாயிருககிறேம இபபோது எஙகளுககு உனனல ஆக
வேணடியதெனன? உனனல ஆகவேணடிய பிரயோஜனம எங
களுககு ஒனறுமிலலை உன இஷடபபடி செலலலாம' எனறு
கூறின ஸ்ரீதேவி, 'பசுககளே! நீஙகள இபபோது எனனை
அஙகீகரியாமலிருபபது உஙகளுககுத தகுதியா? கிடைகக அரி
யவளான எனனை ஏன அஙகீகரியாமலிருககிறீரகள? நலலதவ
முளளவரகளே! தாமாகவநதவரகளுககு அவமதிபபுணடாவது
நிசசயமெனறு உலகததிறபரவும இபபழமொழி உணமையானது
தேவரும அஸுரரும கநதரவரும பிசாசரும நாகரும மனிதரும
ராககரும பெரிய கடுநதவஞசெயது எனனை ஆராதிககினறனர
கோககளே! இபபோது எனனை அஙகீகரிபபதுதான உஙகளுக
குத தகுதி ஓ! சாநதமானவரகளே! சராசரஙகளடஙகிய மூவுலகங

களிலும நான அவமதிபபதறகுரியவளலலேன' என்றுசொன ளை கோககள, 'தேவியே! நாஙகள உனனை அவமதிபபத யிலலை! தூஷிபபதுமிலலை நீ நிலையறறவள, மனவுறுதியிலலா தவள அதனால, உனனை விடடுவிடுகிறோம பலசொலலி எனன? நீ விருமபின இடததிறகுச செலலலாம குறறமறறவளே! நாஙகளெலலாரும சிறநததேகமுளளவாகளாயிருககிறோம எங களுககு உனனால எனன?' எனறுகூறின ஸ்ரீதேவி, 'நான உஙகளால அவமதிககபபடடேனெனபது காரணமாக உலகததி லுளள எலலா மனிதாகளாலும அவமதிககபபடுவேன எனமீது தயைசெயயவேணடும நீஙகள மகானுபாவைகள, காபபாறற வலலவாகள உஙகளிடம சரணாகதியாக வநதடைநத குறறமறற எனனை எனறும காபபாறறுஙகள நீஙகள கௌரவிபபதை விருமபுகிறேன நீஙகள எபபோதும சுபமானவாகள உஙகள அஙகஙகளுள மிகக இழிவான ஓரிடததிலாவது நான வஸிகக விருமபுகிறேன குறறமறறவாகளே! உஙகளுடைய அஙகஙகளில ஒனறும இகழபபடடதாகக காணபபடவிலலை நீஙகள புணணிய மானவாகள, அழகானவாகள, பரிசுததமானவாகள உஙகள பினபாகததை எனககுக கொடுஙகள உஙகள தேகததில எநத இடததில நான இருககலாமோ அதை நீஙகளே எனககு உரைக ககடவீா' எனறுசொனனாள வேநதே! மேனமைபெறறவை யும ஏழைகளுககிரஙகுகினறவையுமான கோககள ஸ்ரீதேவியினால இவவாறு சொலலபபடடபோது, எலலாம சோநது மரியாதை யுடன அவளைபபாாததது, 'புகழுடையவளே! உனனுடைய வேணடுகோளை நாஙகள அவசியம நிறைவேறற வேணடியவாகள சிறநதவளே! எஙகள கோமயததிலும மூததிரததிலும நீ இருககலாம அவை பரிசுததமானவை' எனறு சொலலின ஸ்ரீதேவி, 'நலலவேளையாய நீஙகள எனனிடம அனபுவைதது அநுகரகம செயதீாகள ஸுகததைக கொடுபபவாகளே! அப படியே ஆகடடும உஙகளுககு ஸுகமுணடாககடவது உஙக ளால பூஜிககபபெறறேன' எனறு சொனனாள பாரதனே! திரு மகள கோககளுடன இவவகையாக உடனபாடுசெயதுகொணடு அவை பாாததுககொணடிருககுமபோதே அவவிடததிலேயே மறைநதாள புதரனே! கோமயததின மகிமையைபபறறி இவ விதமாக உனககு உரைததேன கோககளின மகிமையைபபற றித திருமபவும சொலலுகிறேன, கேள

நூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர், கோலோகம் தேவலோகத்துக்கு மேலிருப்பதன் காரணத்தை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிர! கோதானஞ்செய்துகொண்டும் ஹோமஞ்செய
மிருதத்தைப் புசித்துக்கொண்டுமிருப்பவர் எவரோ அவர் ஸத
யாக முதலிய யாகங்களைத் தினந்தோறும் செய்தவராகிறார் இ
வ்வுலகத்தில் தயிரும் நெய்யுமின்றி யாகம் நடப்பதில்லை ஆதலா
கோக்களாலேதான் யாகம் நிறைவேறுவது காணப்படுகிறது
கோதானம் எல்லாத்தானங்களிலும் சிறந்ததாகச் சொல்லப்ப
கிறது கோக்கள் மிகச்சிறந்தவை, பரிசுத்தமானவை, பிறரை
பரிசுத்தஞ்செய்பவற்றுள் சிறந்தவை நன்மைக்காகவும் பா
நிவிருத்திக்காகவும் அவற்றையே பூஜிக்கவேண்டும் அவற்றின
பால் தயிர் நெய்களும் எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குகின்றவை
கோக்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சிறந்த சக்தியாகச்சொ
லப்படுகின்றன பரதஶ்ரேஷ்டனே! கோக்களுக்குமேலான பரி
சுத்தம் ஒன்றுமில்லை யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்தில் பிரம்மதேவ
ருக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஒரு பழைய
சரித்திரம் கூறுகின்றனர் அஸுரர்கள் வெல்லப்பட்ட பிறகு,
இந்திரன் மூன்று உலகங்களுக்கும் அரசனானான் எல்லாப்
பிரஜைகளும் ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் கைப்பற்றி மகிழ்ந்
திருந்தன குந்திபுத்ரனே! அப்போது ஒருகால், ரிஷிகள், கந்
தர்வர், கின்னரர், நாகர், அரக்கர், தேவர், அஸுரர், கருடர்,
கஶ்யபர் முதலிய) ஸ்ருஷ்டி கர்த்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் பிரம்ம
தேவரை அடுத்திருந்தனர் நாரதரும், பர்வதரும், விஶ்வாவஸு
ஹாஹா ஹூஹூ என்னும் கந்தர்வர்களும் தேவலோகத்
துக்குரிய கானங்களைப் பாடி அந்தப்பிரபுவை ஆராதித்தனர்
அவ்விடத்தில் அப்போது காற்று தெய்வலோகத்து மலர்களை
முடித்துவந்தது ஆறுருதுக்களும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்
பங்களைத் தனித்தனியே கொண்டுவந்தன எல்லாப்பிராணி
களும் சேர்ந்திருப்பதும் தேவவாத்தியங்கள் முழங்குவதும் தெய்
வப் பெண்களின் நாட்டியங்கள் நிரம்பியிருப்பதுமாகிய அந்தத்
தேவஸபையில் இந்திரன், தேவர்க்கதிபதியாகிய பிரம்மதேவரை
வணங்கி அபிவாதனஞ்செய்து, 'பகவானே! பிதாமஹரே! கோ
லோகமானது லோகங்களுக்கெல்லாம் தலைவர்களாகிய தேவர்களு

குமேலிருப்பதேன? இதனைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்
ஸவரரே! கோக்கள் தேவர்களுக்குமேல் ரஜோகுணமில்லாமல்
ஷமாகவஸிக்கும்படி என்ன தவம் செய்தன? என்ன பிரம்ம
ரயவிரதம் செய்தன?" என்று வினவினன்
பிறகு, பிரம்மதேவர், பலாஸுரனைவதஞ்செய்தவனுகிய அந்த
ந்திரனைப்பார்த்து, 'பலனைக்கொன்றவனே! பிரபுவே! நீ கோக
ளை எப்பொழுதும் மதியாமலே இருக்கிருய் அதனுல், அவற்றின்
கிமையை நீ அறியவில்லை தேவஸ்ரேஷ்டனே! கோக்களின்
றந்த சக்தியையும் மகிமையையும்கேள் வாஸவனே! கோக்கள்
ாகத்தின் உறுப்புக்களென்றும் யாகமேயென்றும் சொல்லப்படு
ின்றன அவையின்றி யாகம் எவ்வகையிலும் நடவாது அவை
ாலினுலும் நெய்யினுலும் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுகின்றன
அவற்றின்பிள்ளைகளும் பயிர் செய்வதற்கு உதவி செய்கின்றன.
லவகைத் தானியங்களையும் விதைகளையும் உண்டுபண்ணுகின்றன.
அவற்றினுல் எல்லாயாகங்களும் ஹவ்யகவ்யங்களும் நடந்துவரு
கின்றன தேவேந்திரனே! அந்தப்பசுக்களும் அவற்றின் பால்
தயிர் நெய்யும் புண்ணியமானவை பசுக்கள் எல்லாப் போகங்களை
யும் கொடுக்கின்றன பசியினுலும் தாகத்தினுலும் பீடிக்கப்பட்ட
ஜனங்களையும் தவத்தினுல் வருந்தின ரிஷிகளையும் அவை காப்
பாற்றுகின்றன வாஸவனே! பசுக்கள் ஜனங்களைத் தொழில்களி
லும் நற்கருமங்களிலும் ஒழுங்காகப்பிரவிருத்திக்கச் செய்கின்றன.
அதனுல், அவை எப்போதும் நமக்குமேல்இருக்கின்றன இந்திர
னே! நூறுயாகங்களைச் செய்தவனே! தேவர்களுக்குமேல் கோக்
கள் வஸிப்பதற்கு இந்தக்காரணம் உனக்குச்சொன்னேன் வாஸ
வனே! பசுக்கள் வரம்பெற்றவை, வரமளிப்பவை அவை புண்ய
கருமங்களுக்குரியவை, பாவத்தைப் போக்குகின்றவை, மங்கள
கரமான லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவை பலாஸுரனை ஸம்ஹரித்த
தேவேந்திரனே! பசுக்கள் எதற்காகப் பூமிக்குப் போயினவென்ப
தைப்பற்றியும் சொல்லுகிறேன், முழுதும் கேள் அப்பா! தேவ
ஸ்ரேஷ்டனே! முந்திய தேவயுகத்தில் மிக்க பலசாலிகளான
அஸுரராஜாக்கள் மூவுலகங்களையும் ஆண்டுகொண்டிருக்கையில்
புத்ரனைக்குறித்து ஒற்றைக்காலால் இடைவிடாமல் நின்று செய்
கரிய கடுந்தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த அதிதிதேவியின் காப்ப
தில் விஷ்ணு பிரவேசித்திருக்கையில், அந்த மகாதேவி பெரு
தவஞ்செய்வதைக் கண்டு தக்ஷாமகளும் தாமத்தையே தலைமை
யாகக் கொண்டவளுமான ஸுரபிதேவி உற்சாகத்துடன் கடு

தவஞசெயதாள அவள பெருநதவஞ செயதுகொணடு தேவாக ளாலும கநதாவாகளாலும அடையபபடட அழகிய கைலைமலைச சிகரததில பதினோராயிரம வருஷம ஒறறைககாலால நினறுள. புரநதரனே! அவளுடைய தவததினலபீடிககபபடட தேவாகளும ரிஷிகளும நாகாகளும எனனுடன அஙகே செனறு அநதசசிறநத வளைப பணிநதனா அபபோது அஙகே தவஞசெயதுகொணடி ருநத ஸுரபிதேவியைப பாாததது, நான, 'ஓ! குறறமறற தேவி யே! நீ எதறகாகக கடுநதவஞசெயகிறாய? மஹானுபாவையே! சிறநதவளே! இநத உன தவததினால உனமேல சநதோஷம அடைநது உனககு வரஙகொடுககக வநதிருககிறேன வரம கேள' எனறு சொனனேன அதறகு, ஸுரபி, 'உலகஙகளைபபடைததவ ரே! பகவானே! எனககு இபபோது வரம வேணடாம குறற மறறவரே! நீா எனமேல இபபோது அனபு கூாநதிருபபதே எனககு வரம' எனறு சொனனாள தேவாககதிபதியே! சசியின கணவனே! இவவாறு சொலலும அநதச சுரபிதேவிககு நான சொனன மறுமொழியைக கேள 'தேவியே! ஒனறையும விரும பாமல நீ செயத பரிசுததமான தவததினால நான உனமேல அனுககிரகம வைததிருககிறேன ஆதலால, இறவாமையெனனும வரததை உனககுக கொடுககிறேன மூனறு லோகஙகளுககும மேலே நீ இருபபாய அநதககோலோகமானது என அனுககிர கததினால பிரககியாதியாயிருககும மஹானுபாவையே! மனிதா களில உனககுப பணிவிடைசெயத சிறநத ஜனஙகளும உனஸநத திகளும அநதக கோலோகததில வஸிபபா சிறநத தேவியே! தேவாககும மனிதாககும உரிய ஸுகஙகளும சொாககஸுகமும நீ மனததில நினைததமாததிரததில உனககு அமைநதுவிடும' எனறு சொனனேன ஆயிரஙகணணனே! அநத ஸுரபியின உல கஙகள போகஙகளெலலாம உளளவை வாஸவனே! இறபபும மூபபும அஙகே வருவதிலலை, வெபபமிலலை, சோாவிலலை; எவவிதமான கெடுதலும அஙகிலலை வாஸவனே! சிறநத காடுகளும சிறநத வீடுகளும நினைததபடி செலலும அழகிய விமானஙகளும அஙகுளளன தாமரை மலாபோனற கண ணுளளவனே! பிரமமசாரி விரதததினாலும உபவாஸததினாலும பொயயாமையினாலும புலனகளை அடககுவதினாலும பலவித தானஙகளாலும புணணியஙகளாலும தீாததயாததிரைகளாலும சிறநத தவததினாலும நிததிய காமஙகளை நனறாகச செயவதினா லும அநதக கோலோகததை அடையலாம இநதிரனே! நீ

கேட்டதறகு முழுதுமசொனனேன அஸுராகளை அழிபபவனே
நீ கோககளை அவமதிககலாகாது’ எனறு சொனனூா. யுதிஷ
டிர! இதைக கேடடபிறகு, தேவேநதிரன எககாலமும கோக
ளைப பூஜிதது அவறறினமேல கௌரவததையும வைததான
பெருமகீாததியுளளவனே! பாவததைப போககுவதும சிறந
பரிசுததமும உததமமுமான கோமாஹாதமியததை உனககு
சொனனேன புருஷஶரேஷடனே! எலலாபபாவஙகளையும வி
விககும உபாயம உரைககபபடடது ஹவயகவயஙகளிலும யாக
களிலும ஶராததஙகளிலும எபபோதும பகதியுடன இதை
பிராமணாகளுககுச சொலலுகிறவனுககு எலலா இஷடசிததியு
அழியாத பிதருதிருபதியும உணடாகினறன கோககளினமே
பகதியுளள மனிதன விருமபினவறறையெலலாம அடைவான
கோககளினமேல பகதியுளளபெணகளும ஸுகஙகளை அடைவா
புததிரனை விருமபுகிறவன புததிரனையும பெணணை விருமபுகிறவ
பெணணையும தனததைவிருமபுகிறவன தனததையும தாமதை
விருமபுகிறவன தாமததையும விததையைவிருமபுகிறவன வி
தையையும ஸுகததைவிருமபுகிறவன ஸுகததையும அடைவா
பாரதனே! கோககளிடம பகதியுளளவனுககுக கிடைககாதத
ஒனறுமிலலை” எனறூா

நூறறுமுபபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(போன்னின் வரலாறு முதலியன)

யுதிஷடிரா, “கோதானமானது இவவுலகில மிகசசிறந
தெனறும தாமததைககருதும அரசாகளுககு முககியமானதெ
றும பிதாமஹரானநீஙகள சொனனீாகள ராஜயபாரமசெயவ
எபபோதும கஷடம நானகு ஆஶரமஙகளையும அறிவது க
னம, சாராகளைக கொணடறிவதும முடியாது மனததோச
யிலலாதவாகள அதை வகிககமுடியாது பெருமபாலும அரசா
ளுககு நலலகதியிலலை பூமியைததானஞசெயபவாகள நிசசயம
கச சுததராவாாகள கௌரவஶரேஷடரே! எலலாத தாமங
ளையும நீா எனககு உரைததீா அபபடியே நருகனசெய
கோதானததைபபறறியும நாசிகேதரெனனும ரிஷி முனனே
கோதானததைபபறறிச சொலலியதையும நீா சொனனீா எ
லாக காமஙகளுககும எலலாயாகஙகளுககும பூமி, பசு, பொ
இவை தகஷிணைகளெனறு வேதஙகளிலும உபநிஷததுககளிலு

விதிககபபட்டுள்ளன அவறறுள், பொன தக்ஷிணையெனனும சுருதியே முககியமாயிருககிறது பிதாமஹரே! இதைபபறறிச சரியாகக கேடக விருமபுகிறேன பொன எனபது எது? அது எககாலததில எபபடி உணடானது? எவவுருவமானது? அதன தேவதையென்ன? பலனென்ன? எதனால சிறநததாகச சொல லபபடுகிறது? அறிஞா ஸுவாணதானததைச சிலாகிபபது ஏன? யாகஙகளில தக்ஷிணைககுப பொனசிறநததாயிருபபது எதனால? பூமியையும பசுககளையும காடடிலும பொனனானது சிறநத பவித்ததமாகவும தக்ஷிணைககு முககியமாகவுமிருபபது ஏன? பிதாமஹரே! அதைசசொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலல லானா

"அரசனே! பொனனுணடான வகையை, நான அறிநது கொணடபடி, அனேக காரணஙகளுடன விரிவாகச சொலலு கிறேன கவனிததுககேள சிறநதபராககரமமுளளவரும என தந தையுமாகிய சநதனு மரணமடைநதபோது அவருககுச சிராததம கொடுபபதறகாக நான கஙகையின உறபததியிடததிறகுப போனேன புததிரனே! அஙகேபோய எனபிதாவின சிராதத காரியததைச செயயததொடஙகினேன அபபோது, என தாயா கிய கஙகையும அதறகு உதவிசெயதாள அஙகே வநத அனேக தவவலிததிபெறற ரிஷிகளை உடகாரவைததுத தாபபணமுதலிய காமஙகளை நான தொடஙகினேன முதலிறசெயயும அநதக கரு மததைச சாஸதிரபபிரகாரம ஊககததுடன முடிதது விதிபபடி ஸரியாகப பிணடதானம செயயததொடஙகினேன ராஜனே! அபபோது அழகான தோளவளையையும தொஙகுகினற அணி களையுமுடைய ஒருகை அநதப பரபபின தாபபஙகளை ஒதுககிக கொணடு கிளமபிறறு பரதஸரேஷடனே! அநதக கையைப பாாதது எனபிதாவே நேரேவாஙகிககொளளுகிறாரெனறு சறறு நேரம மிகக ஆசசரியமுறறேன பிரபுவே! அதனபிறகு, நான சாஸதிரததை ஆராயுமபோது, எனககுத திருமபவும வேறு எணணமுணடாயிறறு 'பிதாவினகையில பிணடதானம செயய வேணடுமெனனும விதி வேதஙகளிலலை மனிதன கொடுக கும பிணடததைப பிதருககள நேரே வாஙகுவது எஙகு மிலலை தாபபஙகளில பிணடம கொடுகக வேணடுமெனபது தான விதிககபபடடுளளது' எனகிற புததி எனககு உண டாயிறறு பரதஸரேஷடனே! அதனபிறகு, நான பிதாவினது அநதக கையைக கணடதைக கவனியாமல சாஸதிரததையே நமபிப பிணடவிதியின ரகஸயததை நினைதது அநதபபிணடஙகளை யெலலாம தாபபஙகளில வைததேன ராஜனே! சாஸதிரததை

ஆ நு சா லை லை பு ல லை

னுஸரித்துத்தான் அப்படிச் செய்தேனென்று அறி வேந்தனே!
த்தன்பிறகு, என் தந்தையின் அந்தக் கை மறைந்தது பிறகு,
னவில் பிதருக்கள் எனக்குத் தோன்றினர் அவர்கள் அன்
டன் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள் 'பரதஸ்ரேஷ்ட
ன! நீ தர்மகார்யத்தில் மயங்காமலிருக்கிறாயே இந்த உன் நல
றிவினால் நாங்கள் திருப்தியடைந்தோம் ராஜனே! நீ இப்போது
ாஸ்திரத்தையே பிரமாணமாகச் செய்ததனால் உன்னுடைய ஆத்
ாவும் தர்மமும் சாஸ்திரமும் வேதங்களும் பிதருக்களும் ரிஷிக
நம் பிரம்மதேவரும் ஆசாரியர்களும் தக்ஷர்முதலான பிரஜாபதி
ளும் [1] நம்பும்படி செய்யப்பட்டனர், அசைக்கப்படாமல் நிலை
பெற்றனர் பரதஸ்ரேஷ்டனே! நீ இப்போது நல்லகாரியம் செய்
ாய் ஆனால், பூமிக்கும் பசுக்களுக்கும் பிரதியாகப் பொன்னைக்
கொடுக்கவேண்டும் இப்படிச்செய்தால் நாமும் நம்முடைய முன்
னோர்களனைவரும் தர்மமும் பரிசுத்தர்களாகச் செய்யப்பட்டவ
ராவோம் அந்தப் பொன்தானே சிறந்தபரிசுத்தம் பொன்னைக்
கொடுப்பவர்கள் தம் குலத்தில் முன்பதின்மர் பின்பதின்மர்களைக்
கரையேற்றுகின்றனர்' என்பது எனக்கு என்பிதருக்கள் சொல்
லியது ராஜனே! மனிதர்க்கதிபதியே! பரதஸ்ரேஷ்டனே!
அதன்பிறகு, நான் கண்விழித்துக்கொண்டு ஆச்சரியமடைந்த
பொன்னைக் கொடுப்பதில் எண்ணம் வைத்தேன் வேந்தனே
பிரபுவே! தன்தந்தையும் ஆயுளையும் கொடுப்பதாகிய பரசுராமரின்
பூர்வ சரித்திரத்தையும் கேள் முன்னே, பரசுராமர் கடுமையான
கோபங்கொண்டு இருபத்தொருமுறை பூமியில் க்ஷத்திரியர்களெ
லாமற் செய்தார் மகாராஜனே! மலர்போன்ற கண்களையுடைய
வீரரான பரசுராமர் பூமியை முழுதும் வென்றபிறகு, பிராமணர்
ளாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றதும் எல்லா விருப்
பங்களையும் கொடுப்பதும் எல்லாப்பிராணிகளையும் பரிசுத்தப்
செய்வதும் பராக்கிரமத்தையும் புகழையும் விருத்திசெய்வதும்
கிய அசுவமேதயாகத்தைச் செய்தார் செய்த அந்த யாகத்தினா
பாவம் விலகின அந்தவீரரான பரசுராமர் தம்ஆத்மா பாவ
போய் லேசாயிருப்பதாக உணரவில்லை பாரதனே! அந்த மகா
மாவானவர் அந்தச் சிறந்த யாகத்தை நிரம்பின தக்ஷிணை
ளோடு செய்தபிறகும் வெறுப்புள்ளவராகி, சாஸ்திரங்களி
தேர்ந்த ரிஷிகளையும் தேவர்களையும் பார்த்து, 'மகானுபாவர்
ளே! கொடிய காரியம் செய்யும் மனிதர்களுக்குப் பாவத்தை
போக்குபவற்றுள் சிறந்ததெதுவோ அதைச் சொல்லுங்கள்

1 இல்லாவிடின், பிதாவின் கையினிற்ப் பிண்டத்தைக் கொடாம
ஜனங்கள் நம்பிக்கையற்றுப் போவர் என்பது

னறு கேடடார இவவாறு சொலலபபடடபின, வேதஙகளும
சாஸதிரஙகளும தெரிநத அமமஹரிஷிகள, 'ஓ! ராமரே! வேதம
பிரமாணமெனறறிநது பிராமமணாகளைப பூஜிககவேணடும பாவம
விலகுவதைபபறறிப பிரமமரிஷிகளின கூடடஙகளிடம திருமப
யும கேடகவேணடும மிகக அறிஞரான அவாகள எதைசசொலலு
வாாகளோ அதைச செயயககடவீா' எனறு சொனனாாகள
பிறகு, சிறநத மகிமையுளள பரசுராமா, தேவரிஷிகளாகிய வஸிஷட
ரையும அகஸதியரையும காசியபரையும நோககி, 'ஸாதுககளிற
சிறநத தபோதனாகளாகிய பிராமமணோததமாகளே! நான எப
படிப பரிசுததனாவேன? எனன கருமம செயவதனால, அலலது
எனன தானம செயவதனால எனபாபம போமெனகிற எணணம
எனககு உணடாயிருககிறது எனககு அனுககிரகம செயயும
விருபபம உஙகளுககு இருககுமாயின, எனனைச சுததபபடுதது
வது எதுவெனபதைச சொலலுஙகள' எனறு கேடடார அதறகு
ரிஷிகள, 'பருகுவமசபுததிரரே! இவவுலகததில பாவம செயத
மனிதன கோககளையும பூமியையும தனததையும கொடுபபதனால
பரிசுததனாகிறானெனறு கேளவிபபடடிருககிறோம பிரமமரிஷி
யே! எலலாவறறிலும சிறநதபாவனமாகிய மறறொரு தானததை
யும கேளும தேவாககுரியதும மிகக ஆசசரியமான உருவமுளள
தும அகனியில பிறநததுமாகிய ஸுவாணமெனறு பெயாபெறற
பொருள முறகாலததில தன சகதியினால உலகஙகளைஎரிததுக
கொளமினதெனறு கேடடிருககிறோம அதைககொடுபபவனபயன
பெறுவன' எனறு கூறினா பிறகு, மகிமை பொருநதினவரும
தவ உறுதியுளளவருமான வஸிஷடா, அவரைபபாாதது, 'ராமா!
பொனனுககொபபான ஒளியுளள பொனனானது எபபடியுணடான
தெனபதைக கேளும அது நீா நினைததபலனைக கொடுககும
அது இவவுலகததில தானததிறகு முககியமாகச சொலலபபடு
கிறது சிறநத கைகளையுடையவரே! ஸுவாணமெனபது யாது,
அது எஙகிருநது வநதது, குணஙகளில மிகசசிறநததானது எவ
வகை எனபனவறறையெலலாம சொலலுகிறேன, கேளும உண
மையைஆராயுஙகால, அகனியும சநதிரனும சோநததுதான
பானனெனறறியும செமமறியாடு அகனி, வெளளாடு வருணன,
குதிரை சூரியன, யானைகள, மானகள, ஸாபபஙகள, எருமைகள
ஆகியஇவை அஸுராகள, பருகுபுததிரரே! கோழிகளும பனறி
களும ராகூஷஸாகள, யஜ்ஞமும கோககளும பாலும சநதிரனும
பூமி எனறு தாமசாஸதிரம கூறுகினறது உலகததையெலலாம
அடைநது ஓா ஒளிககடடியானபொன உணடாயிறறு பிரமம
ரிஷியே! அநதபபொனனானது இவையெலலாவறறிலும மிகச

சிறந்த இரத்தினம். இந்தக்காரணம்பற்றித்தான் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் நாகர்களும் அரக்கர்களும் மனிதர்களும் பிசாசர்களும் கிரீடங்கள் தோள்வளைகள் முதலிய பல அணிகலங்களாக, அந்தப்பொன்னையே அவசியமாக அணிந்து கொள்ளுகின்றனர், பருகுஶ்ரேஷ்டரே! பொன்னால் செய்யப்பட்ட அவ்வாபரணங்களாலேதான் அவர்கள் விளங்குகின்றனர். அரசரே! ஆதலால், பொன்னானது பூமி, கோக்கள் இரத்தினங்கள் ஆகிய எல்லாப் ...ன்னங்களிலும் சிறந்த பாவனமாகச் சொல்லப்படுகிறதென்று ...ம் பிரபுவே! பூமியையும் கோக்களையும் மற்றவற்றையும் ...திலும் பொன்னைக்கொடுப்பது மிகச்சிறந்தது. தேவ ...ஒப்பான ஒளியுள்ளவரே! அழியாத புண்யகரமான, ...பிராம்மணோத்தமர்களுக்குக் கொடும். இந்தச்சொர்ண ... எல்லாவற்றிலும் சிறந்த பாவனம். பொன்தான் ...த தக்ஷிணைகளிலும் விதிக்கப்படுகிறது. பொன்னைக் கொடுத்தவர் எல்லாம் கொடுத்தவராகிறார். பொன்னைக் கொடுத்தவர் தேவர்களைக் கொடுத்தவருமாகிறார். அக்னிதான் எல்லாத்தேவர்களுமாக இருப்பது. பொன் அக்னியின் உருவம். ஆதலால், பொன்னைக் கொடுப்பவன் எல்லாத் தேவர்களையும் கொடுப்பவனாகிறான். புருஷஶ்ரேஷ்டனே! அதற்கு மேற்பட்டது ஒன்றையும் (பெரியோர்கள்) அறியவில்லை. பிரம்மரிஷியே! ஆயுதம்பிடித்தவரிற் சிறந்தவரே! பொன்னின் மகிமையைப் பற்றி நான் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன், கேளும். பிருகுபுத்திரரே! முன்னே பிரஜைகளைப் படைத்தவராகிய ஸ்வாயம்புவ மனு புராணகதை சொல்லும்போது நான் கேட்டது இது. பிருகுகுலஶ்ரேஷ்டரே! சூலாயுதம் பிடித்தவரும் மஹாத்மாவுமான சிவபகவான் சிறந்ததாகிய இமயமலையில் உமாதேவியை மணம்புரிந்து, அம்மஹாத்மாவான பகவானும் தேவியும் சேர்ந்தபோது தேவர்களனைவரும் பயந்து ருத்திரரிடம் வந்தனர், பருகுஶ்ரேஷ்டரே! அவர்களனைவரும், மகாதேவரும் வரமளிப்பவளாகிய உமாதேவியும் வீற்றிருக்கையில் சிவனைத் தலைவணங்கி நமஸ்கரித்து, 'ஓ! குற்றமற்றதேவரே!, உமக்கு உமாதேவியுடன் சேர்க்கை உண்டாயிற்று. தவத்திலும் மகிமையிலும் இவளும் மிகச்சிறந்தவள், நீரும் மிகச்சிறந்தவர். தேவரே! உம்முடைய வீரியம் வீணாகாது. இந்த உமாதேவியின் வீரியமும் அப்படியே. தேவரே! பிரபுவே! உங்களிருவருக்கும் பிறக்கும் சந்ததி மிக்கவலிமையுள்ளதாயிருக்கும். அது மூவுலகங்களிலும் ஒன்றையும் மீதஞ் செய்யாதென்பது திண்ணம். பெரிய கண்களையுடையவரே! உலகங்களுக்கு ஈஶ்வரரே! நீர் மூன்றுலகங்களுக்கும் நன்மையைக்

கருதி வணஙகின இநததேவாகளுககு வரமதாரும பிரபுே
சநததிககுரிய உமது சிறநத வீரியததை அடககும மூவுல
களிலும முககியமாகவுள்ள நீஙகளிருவரும உலகததை வருத
வீாகள உஙகளிருவருககும பிறககும சநததி தேவாகளை
சயமாக மறைததுவிடும பிரபுவே! பூமிதேவியும ஸவாககு
ஆகாயமும ஒனறு சோநதாலும உமது வீரியததைத தா
முடியாதெனறு நினைககிறோம, இநத உலகமெலலாம உமது
யததின மகிமையினால எரிககபபடும பிரபுவே! பகவானே
ஆதலால, எஙகளமேல அனுககிரகம வைககககடவீா
களிற சிறநதவரே! உமககு இநத உமாதேவியினிடம ப
பிறவாமலிருககவேணடும ஜவலிககினற சிறநத வீ
மனவனமையினால அடககககடவீா' எனறுவேணடினா
ரிஷியே! அவாகள இவவாறு சொலலுமபோது இடபகொ
யுள்ள பகவான, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு தேவாகளுக
மறுமொழிகூறித தமமுடைய வீரியததை மேனோககசசெயதா
அநத விருஷபவாகனராகிய சிவபெருமான அதுமுதலாக ஊாத
ரேதஸ ஆனா சநததிககுக கெடுதியைச செயததனால உமாதே
கோபிததுத தேவாகளை நோககி, 'தேவாகளே! சநததியை விரு
பின என கணவரை மறுததததனால நீஙகளனைவரும சநததியில
மற போகக கடவீா தேவாகளே! எனசநததிககு நீஙகள இ
போது இடையூறு செயததனால உஙகளெலலாருககும சநத
இலலாமற போகககடவது' எனறு பெணதனமையினால கடு
சொலலைச சொனனாள பருகுஙரேஷடரே! அவள சபித
காலததில அநததேவாகளில அகனிமடடும இருககவிலலை
உமாதேவியின அநதசசாபததினால தேவாகள சநததியிலலாம
போயினா ருததிரரானவா ஒபபறற வீரியததை அடககினா
அபபோது, அநத வீரியததிலசிறிது சிநதிப பூமியில விழுநதது
அபபோது ஆசசரியமான அநத வீரியம கிளமபி அகனியி
சோநதது ஒளியில ஒளிசோநது ஒனறுகிவிடடது அ
காலததில தாரகன எனனும ஒா அஸுரன இருநதான அ
னால இநதிராதி தேவாகள மிகத துனபமடைநதனா தாரக
ஸுரனுடைய பராககிரமததினால ஆதிததியாகள ருததிராக
வஸுககள மருததுககள அஸவினிதேவாகள ஸாததியாகளாகி
அனைவரும பயநதனா தேவாகளின வீடுகளும வாகனஙகளு
நகரஙகளும ரிஷிகளின ஆஸரமஙகளும அஸுராகளால ஆககி
மிககபபடடன அநதத தேவாகளும முனிவாகளும, மனமு
சோாநது, அழியாதவரும ஈசுவரருமாகிய பிரமமதேவரைச சரண
மடைநதனா

நூறறுமுப்பபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பொன்னின் வரலாறும், ஸுப்ரம்மண்யரின் ஜனனமும்)

தேவாகள, 'பிரபுவே ! தாரகனெனனும அஸுரன உம
ல வரமளிககபபெறறுத தேவாகளையும ரிஷிகளையும துனபப
ததுகிறுன அவனுககு வததைத விதிககவேணடும பிதா
ஹரே ! எஙகளுககு அவனிடததில பயமுணடாயிருககிறது
தவரே ! எஙகளைக காபபாறறும எஙகளுககு வேறுகதியிலலை'
னறு சொலலினா

பிரமமதேவா, 'நான எலலாப பிராணிகளுககும சமமா
ருபபவன இவனவிஷயததில கொலவதான பாவமசெயய
ன விருமபவிலலை தேவககூடடஙகளையும ரிஷிககூடடஙகளை
ம பீடிபபவனுகிய தாரகனை உடனே கொலலுஙகள தேவ
ரேஷடாகளே ! வேதஙகளும தாமஙகளும அழியாமலிருகக
வணடும இநத விஷயததில முனனமே பரிகாரம ஏறபடுததி
ருககிறேன உஙகளுககு மனததுயரம நீஙகடடும' எனறு
றினுா தேவாகள, 'பகவானுகிய உஙகளால வரஙகொடுககப
பறறு வனமையினுல காவமடைநத அவவஸுரன தேவாக
ால கொலலமுடியாதவனுயிருககிறுன அவன எபபடி ஒழிவன?
தாமஹரே ! அவன, 'தேவராலும அஸுரராலும அரககராலும
காலலபபடாம லிருககககடவேன' எனகிறவரததை உமமிடத
ற பெறறுககொணடான உலகததிறகதிபதியே ! முனனம
ாாவதிககுச சநததி விசசேதமசெயயபபடடபோது, அவளால
தவாகளனைவரும, 'உஙகளுககுச சநததியுணடாகாமற போகக
டவது' எனறு சபிககபபடடனா' எனறுசொலல, பிரமம
தவா, 'தேவஸ்ரேஷடாகளே ! பாாவதி சாபமகொடுததகாலத
தில அஙகே அககினிஇருககவிலலை ஆதலால, அவன அஸுரா
களை வதமசெயயத தகுநதபுததிரனை உணடாககுவான அநதப
புததிரன, தேவா தானவா அரககா மனிதா கநதாவா நாகா பற
வைகள எலலாரையுமிஞசி, பிரயோகிபபது வீணபோகாத சகதி
யாயுததகிலுல, உஙகளுககுப பயமுணடாவதறகுக காரணமான
அநதத தாரகாஸுரனையும மறறுமுளள அஸுராகளையும கொல
லபபோகிறுன நெடுநாளாயிருநத விருபபமலலவோ காமமெனறு
சொலலபபடுகிறது ? அதனுல சிதறி அகனியில விழுநதிருககிற
ருதாருடைய வீரியமானது இரணடாவது அககினியைபபோலப
பெருமபொருளாயிறறு அஸுராகளை வதஞசெயவதறகாக

அகனியானவன அநதபபிராணிையக கஙகையினிடம உணட கப போகிறன அநத அகனியானவன சாபகாலததில இலலா யினுல அநதசசாபததை அடையவிலலை தேவாகளே! லால, உஙகள பயததைப போககுவதறகாக அகனியின புதி பிறககபபோகிறன அகனியைததேடி அபபடிசசெயயுமபடி போதே கடடளையிடுஙகள குறறமறறவாகளே! தாரகனைக வதறகு உபாயததை நானசொனனேன மகிமையுளளவாகள சாபஙகள மகிமையுளளவரிடததில செலலமாடடா சக ளும அதிகசகதியை எதிாததால குறைவடைகினறன நினை தனுலுணடாகும விருபபமாகிய [1] காமமானது எலலாவறறி முதனமையானது அது வரமளிககத திறமையுளளவாக யாவராலும கொலலபபடக கூடாதவாகளுமான ரிஷிகளை கொலலும உலகஙகளையெலலாமாளுகிறவனும சொலலுககு டாதவனும எஙகுமிருபபவனும எலலாவறறையும உணடுபண கிறவனுமஎலலாபபிராணிகளின ஹருதயஙகளிலும இருபபவ பிரபுவுமான மனமதன ருததிரருககு முநதினவன ஒளிகள 'சோககையான அவவகனிபகவானைச சீககிரம தேடுஙகள தத தேவன உஙகள மனததிலுளள எணணததை நிறைவேற வன' எனறுசொனனா மஹாதமாவான பிரமமாவின அந சொலலைக கேடட தேவாகள தஙகள எணணம கூடிவநதென நினைதது அகனியைத தேடிககொணடு சென்றனா பிறகு, ரி ளனைவரும தேவாகளுடனகூட அகனியைககாணககருதி அகன் னிடததிலேயே மனததைச செலுததி மூவுலகஙகளிலும தே னா பருகுஸரேஷடரே! சிறநத தவமுளளவரும பெரு பொருநதினவரும உலகஙகளிற பெயாபெறறவருமான ஸிதத ளனைவருமஉலகஙகளெலலாநதிரிநதனா காணுமறபோன அக தனதேகமாகிய ஜலததில மறைநதிருபபதை அறியவிலலை பி வான பரசுராமரே! பிறகு, மனததில அசசததுடன அகனிமை காணபதில ஆவலுளள தேவாகளைநோககி அகனியின வெபப னுல தாபமுணடாககபபடட ஜலததிலிருககும ஒருதவளை மன 'சோாநது பாதாளததினடியிலிருநது கிளமபித தேவாகளைபபா துச சொலலததொடஙகிறறு 'தேவாகளே! பாதாளததின யில அகனி வஸிககிறன அககினியினுலுணடான கொதிபபினு தான நான இஙகே வநதேன தேவாகளே! அகனிபகவான த ஒளிகளை ஜலததிறசோதது அநதஜலததில தூஙகுகிறன அவனு

[1] 'ஸஙகலபாதிருசி காம' எனபதுமூலம 'நினைததபடி காசிககும அகனி' எனபது பழையஉரை

ஙகள தாபமுணடாககபபட்டோம தேவாகளே! உஙகளுககு கனியாற பிரயோஜனமும அநத அகனியைக காண விருபபமு ருககுமாயின நீஙகள அவவிடததில அகனியைஅடையுஙகள, பாகலாம தேவாகளே! நாஙகள அகனியினபயததினால ஓடப பாகிறோம' எனறு சொலலி மணடூகம விரைவாக ஜலததில மிழநதது மணடூகம கோளசொனனதை அகனிபகவான றிநதுஅதைபபாாதது,'நீ சுவைகளை அறியாமறபோவாய' எனறு பிததான பிரபுவான அகனி அமமணடூகததிறகுச சாபமளிதத றகு, தானவவிபபதறகாக விரைவாக வேறிடமசெனறான, னனைக காணபிககவிலலை பருகுஸரேஷடரே! மஹாவீரரே! தவாகள தவளைகளுககு அநுககிரகம செயததை முழுதும சாலலுகிறேன, கேளும 'அகனியின்சாபததினால சுவையறியா ல நாவறறுபபோனபோதிலும நீஙகள அநேகவிதமான வாக தககளை உசசரிபபீாகள நீஙகள வளைகளுககுளளிருநதுகொணடு ஆகாரமிலலாமலும பிரஜ்ஞையிலலாமலும உயிரிலலாமலும உலா துபோயுமிருநதாலும பூமியே உஙகளைக காபபாறறும இருள மூடினஇரவிலும நீஙகள ஸஞசரிபபீாகள' எனறு தேவாகள அநதத தவளைகளுககு வரமளிதது மறுபடியும அகனிககாக இப புவனியெலலாம திரிநதனா, அகனியை அடையவிலலை பருகு வமசஸரேஷடரே! பிறகு, ஐராவததகதிறகொபபான ஒருயானை அநததேவாகளைக கணடு, 'அரசமரததில அகனியிருககிறது' எனறு சொலலிறறு பருகுஸரேஷடரே! கோபமேறகொணட அகனி யானைகளெலலாவறறையும 'உஙகளுககு நாவானது தலை கீழாகமாறிபபோகும' எனறு சபிததான யானையினால காணபிக கபபடட அகனி இவவாறுசபிதது அரசமரததிலிருநது புறபபடடு வனனிமரததினுள தூஙகுவதறகாகப பிரவேசிததான ஸமாத தரே! யானைகளுககுத தேவாகள செயத அநுககிரகததைக கேளும பருகுவமசஸரேஷடரே! தவறுதசகதியுளளதேவாகள அனபுகூாநது, 'யானைகளே! மாறிபபோனநாவினாலும எலலா ஆகாரஙகளையும உணபீாகள எழுததுககளில தெளிவிலலாமலே உரததகுரலால வாககைச சொலலுவீாகள' எனறு சொனனா கள பிறகு, திருமபவும தேவாகள அகனியைத தொடாநதனா பிராமமணரே! அரசைவிடடுக கிளமபி வனனிமரததிறபுகுந அகனி கிளியினால வெளிபபடுததபபடடான தேவாகள அஙகு போயினா அகனியானவன, கிளியை, 'வாககிலலாமறபோவாய எனறு சபிததான அபபோது கிளியினநாவையும அகனியா வன புரடடிவிடடான தேவாகள அகனியைககணடபிறகு கி

யைபபாாததுக கருணையுடன, 'நீ கிளியாயிருநதும அடியோ
வாககிலலாமற போகமாடடாய நாபபுரணடிருநதபோதி
உன பேசசு வளாநத குழநதையின பேசசைபபோலத தெ
விலலாமலே அழகாகவும ஆசசரியமாகவும இருககும' என
கூறினா அவாகள, கிளிககு இவவாறுசொலலி வனனிமரதது
அகனியைக கணடபிறகு, அநத வனனிமரததையே எலலாக கி
யைகளுககும யோககியமான அகனிஸதானமாகச செயதன
அபபோதுமுதலஅகனியானது வனனிமரததிறகுள காணபட
கிறது மனிதாகளும அகனியையுணடாககுவதறகு அமமர
ததையே கருவியாக அறிநதனா பாாககவரே! பாதாளததிலுள
ளநதஜலஙகள அகனியினால தொடபபடடனவோ உளளிருந
அகனியினால கொதிபபிககபபடட அவை மலையருவிகளால உ
ணததைவிடடுவிடுகினறன பிறகு, அகனியானவன, தேவாகளை
கணடு துயரமடைநது, 'நீஙகள வநதகாரியம எனன?' என
கேடடான அநதததேவாகளும ரிஷிகளுமாகிய அனைவரும அந
அகனியைபபாாதது, 'நாஙகள ஒருகாரியததில உனனை ஏவபபே
கிறோம அதை நீ செயயககடவாய அதைசசெயவதனால உனககு
மிகபபெரிய நனமையுணடாம' எனறுகூறினா அதைககேட
அகனி, 'தேவாகளே! உஙகளுககு ஆகவேணடிய காரியததை
சொலலுஙகள அதை நான செயவேன உஙகளகடடளைககு நா
உடபடடவனதான இநத விஷயததில உஙகளுககு ஐயமவேண
டாம' எனறு சொனனான தேவாகள, 'அனபனே! தார
னெனனும அஸுரன பிரமமாகொடுதத வரததினால காவ
கொணடு பராககிரமததினால எஙகளைப பீடிககிறான அவனை
கொலலுமஉபாயம செயயபபடவேணடும சிறநத பாககியமபெற
அகனியே! இநதத தேவகணஙகளையும கசியபாமுதலான ஸருஷ
காததாகளையும ரிஷிகளையும காபபாறறககடவாய அகனிப
வானே! சகதிபொருநதினவனும எஙகளுககு அநத அஸு
பயததைப போககததககக வீரனுமான புததிரனை உணடாகக
கடவாய வீரனே! பிரபுவே! உமாதேவியினால சபிககபபட
எஙகளுககு உனனைவிட வேறுகதியிலலை ஆதலால, எஙகளை
ரக்ஷிபபாயாக' எனறு கேடடுககொணடனா அவாகள இவ
வாறு சொனனபின, யாவராலும வெலலமுடியாத அகனிப
வான 'அவவாறே ஆகடடும' எனறுசொலலி உடனே பாகீரதி
யெனனும கஙகையினிடம சென்றான அவளுடன சோந
அவளுககுக காபபததை உணடுபணணினான அநதககாப
மானது காடடில தீபபோல வளாநதது கஙகாதேவி அந

கனிபகவானுடைய வீாயததினுலே மயககமுறறுக கொடியதா
ததைஅடைநதாள அவளஅநதத தாஙகமாடடாமறபோனுள
ஹிமை பொருநதிய காபபததைக கஙகையினிடம அகனிபக
ான வைததிருநதபோது ஒாஅஸுரன பயஙகரமாக இரைசசல
பாடடான திடீரெனறு காதிலவிழுநத அநதபபேரிரைசசலி
லை அநதக கஙகை வெருணடு சணகள புரணடு கணணீாததுமபி
ாசிததவளாயக காபபததையும தனதேகததையும தாஙகமுடி
ாமல போனுள பிராமமணரே! காபபததின வனமையினுல
ுசைககபபடட கஙகாதேவி, உடமபெலலாம தாபமுறறு நடுஙகி
அகனியைப பாாதது, 'பகவானே! உனனுடைய இநதத தேஜ
ஸததாஙக எனனுல முடியவிலலை இதனுல நான மயககமுண
ாககபபடடேன எனககு முனபோலத தேகம ஸுகமாயிலலை
கவானே! தழுதழுததிருககிறேன குறறமறறவனே! என
னமே போயவிடடது விளஙகுபவாகளிற சிறநதவனே! இந
தக காபபததைததாஙக எனககு முடியவிலலை கஷடததினுல
ான இநதககாபபகதை விடடபோகிறேன, ஸவதநதரததினுல
ாவவகையிலும விடுவதிலலை அகனிபகவானே! எனககு வெப
பததின சமபநதம இருநததிலலை பேரொளியுளளவனே! மிகச
சிறிய ஸமபநதமும எனககு ஆபததையுணடுபணணும ஹுதா
சனனே! இவவுலகததில குணமுளளவையும குணமிலலாதவை
யும முககியமாயுளள புணணிய பாபஙகளுமாகிய எலலாம உன
னையே சாாநதவையெனறு நான நினைககிறேன' எனறுசொன
னுள பிறகு, அவளைபபாாதது, அகனி, 'எனதேஜஸோடு கூடி
யதும மிகசசிறநததும பெருமபலனைத தருவதுமாகிய காபபததை
வைததுககொள, வைததுககொள பூமியையெலலாம வகிபபதற
கும காபபததறகும நீ திறமையுளளவள உனககு அசாதயம
ஒனறுமிலலை மறறொருவா இதை வகிககமுடியாது' எனறு
சொனனுன பாாககவரே! 1 அகனியினுல இவவாறு சொலலப
படட கஙகாதேவி அஙகேயே அநதாததானமானுள சிறநத
காநதியுளள அகனியும தேவாகளின காரியததைச செயதபிறகு
தனககு இஷடமான இடததிறகுசசெனறுன நதிகளிற சிறநத
அநதககஙகாதேவி, அகனியினுலும தேவாகளாலும தடுககபபட
டிருநதும, அநதககாபபததை மலைகளிறசிறநத மேருமலையி
விடடுவிடடாள அவள தாஙகத திறமையுளளவளாயிருநதும
ருததிராது வீாயததினுல கலககபபடடவளாயத தன சகதியினு

1 இஙகேஅதிகபாடமான ஒனறரைஸலோகம பினனா இநதஅததி
யாயததில வருவதனுல விடபபடடன.

அநதககாபபததை வகிககமுடியாமறபோனள விளஙகுகின
அகனிககுச சமமான அநதக காபபததைக கஷடததினல விட
விடடாள பருகுலஸரேஷடரே! பிறகு, அகனியானவன, ந
களிறசிறநத கஙகாதேவியைககணடு, 'தேவியே! உனனுடை
காபபம ஸுகமாக வளருகிறதா? அது எனனகுணமுளளது
எவவகை நிறமுளளதாகக காணபபடுகிறது? எனன சகதியு
ளது? இவறறையெலலாம எனககுசசொல' எனறு கேடடாள
அதறகுக கஙகை, 'குறறமறறவனே! அநதககாபபமானது உ
னைபபோல ஒளியும ரூபமுமுளளதாயிருககிறது நலல நிறமுள
தாய மாசறறு விளஙகிப பாவததையே பிரகாசமாகச செய
றது பிரகாசிபபவரிற சிறநதவனே! அதனமணம தாமரைகளு
நெயதலகளுமுளள மடுககளின மணமபோலும கடபபமலாகளி
மணமபோலும குளிாசசியாயிருககிறது அநதக காபபததி
ஒளியுடன சோநது பூமியிலும பாவதஙகளிலுமுளள எநத
பொருளும சூரியனெளிசோநததுபோலப பொனமயமாக எஙகு
காணபபடடது அநத வீரியமானது மலைகளிலும நதிகளிலு
அருவிகளிலும பாயநதது, சராசரஙகளடஙகிய மூவுலகஙகளையு
ஒளியினல விளஙகசசெயதது அகனியே! இபபடிபபடட அ
தப பகவானுன உனபுததிரனும ரூபததில சூரியனபோலவு
அகனிபோலவும அழகில இரணடாவது சநதிரனபோலவும இரு
பான' எனறுசொனனள பாாககவரே! அநதககஙகாதே
யானவள இவவாறுசொலலி அஙகே அநதாததானமானள
சிறநத மகிமையுளள அகனியும தேவாகளின காரியததைசெயது
உடனே தனனிஷடமான தேசததிறகுச சென்றன இநத
செயகையினலேறபடட சிறபபைபபறறித்தான உலகததில ரிஷி
களும தேவாகளும அகனிககு ஹிரணயரேதஸஎனனும பெய
ரைக கூறுகினறனா அபபோதுதான பூமிதேவியும வஸுமதி
(=தனமுளளவள) எனறு பெயாபெறறனள கஙகைககும அக
னிககுமுணடான சிறநத மகிமையுளள அநதககாபபமானது
தேவலோகததிய நாணறகாடடையடைநது ஆசசரியமான காடசி
யாக வளாநதது இளஞசூரியனுககு ஒபபான ஒளியுளள அந
தககுழநதையைக கிருததிகாதேவதைகள கணடு அனபுகூாநது
முலைபபாற சுரபபுககளினல வளாததனா சிறநத ஒளியுளள
அநதககுழநதை அதனல காாததிகேயன எனப பெயாபெறறது
ரேதஸஸிநதினதனல ஸகநதன எனறும குகையிலிருநததனல
குகன எனறும பெயாபெறறது பொனனனது இவவாறு
அகனியின பிளளையாகப பிறநதது பொனனிலும ஜாமபூநத

னும தஙகம மிகச சிறநதது அது தேவாகளுககும ஆப
ரம அதுமுதலாகததான பொனனுனது ஜாதரூபம எனறு
ாலலபபடுகிறது அது இரததினஙகளிலும சிறநதஇரததினம,
பரணஙகளிலும சிறநத ஆபரணம, பரிசுததஙகளுககும பரிசுத
ம, மஙகளஙகளுககும மஙகளம ஆதலால, பொன எனபது
கனிபகவானும பிரஜைகளுககு நாதனுகிய சிவபெருமானுமாக
ருபபது பிராமமணோததமரே! பரிசுததஙகளிலெலலாம பரிசுத
ம கனகமே தஙகமானது அகனியும [1] ஸோமனுமாக இருபப
தனறு சொலலபபடுகிறது

நூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபர்வம. (தொடர்ச்சி.)

(ருத்ரர் செய்த யாகத்தில் ப்ருகுமுதலியோர் உண்டானதும்,
ஸ்வர்ணதானத்தின் சிறப்பு முதலியவையும்)

பரசுராமரே! மேலும், பரமாதமாவும படைபபவருமான
ிரமமதேவருடைய பிரமமஜஞானரூபமான நடகையைபபறறி
றன நான கேளவிபபடடிருககிறேன அனபரே! பிரபுவே! மகா
தவராகிய சிவனுா வருணன தேகததை எடுததுககொணடு
ருணனுடைய ஐசுவரியததை அனுபவிததுககொணடிருககை
ில, முனிவாகளனைவரும அகனிமுதலான தேவாகளும உருக
கொணட யாகாஙகஙகளனைததும வஷடகாரமும ஆயிரககணக
கான ஸாமவேதஙகளும யஜுாவேதஙகளும பதஙகளாலும கிர
மஙகளாலும அலஙகரிககபபடட ரிகவேதஙகளும லக்ஷணஙகளும
ஸவரஙகளும ஸதோபஙகளும நிருகதஙகளும ஸவரஙகளினவகை
களும வேதஙகளுககுத தலைமையான ஓஙகாரமும நிககிரகமும
பரககிரகமும உபநிஷததுககளும ஸாவிததிரியெனனும விததை
யும வநதனா. பூதபவிஷயத வாததமானஙகளையும பகவானுன
சிவனுா தரிததுககொணடிருநதாா அபபோது அநதப பிரப
வானவா தமமைததாமே ஹோமம செயதுகொணடாா சிவனுா
அநேகவிதமாக யாகததைச சோபிககசசெயதாா ஸவாககலோக
மும அதறகு மேலுலகமும பூமியும இடைவெளியும பூமிககதிபதி
யும அநதசசிவனுரே எலலா விததைகளுககும ஈஙவராரான சிவ
ரே சூரியன பெருமைபொருநதியவரும எலலாபபூதஙகளுககு
அதிபதியும தேவருமாகிய அநதச சிவபெருமானே பிரமமா சி
னுா, ருததிரன வருணன அகனி பிரஜாபதி எனறு சொலலபப

1 இன்மையினுல சநதிரன எனறுா, உமையுடனகூடிய சிவபெ
மான எனனவுமாம

கிரு பருகுவமசஶரேஷடரே! மஹாதமாவும வருணரூபியுமா
அநதபபசுபதியினுடைய யாகததில தவம, யாகதேவதைகள,
தததினால பிரகாசிககும தீக்ஷாதேவி, திககதேவதைகள, திக்பால
கள, தேவபதனிகள, தேவகனனிகைகள, தேவமாதாககள எல
ரும சேரநது அனபுடன வநதனா அநதபபெணகளைக கண
போது பிரமமதேவரின ரேதஸ பூமியில விழுநதது அநதரேத
பெருகி நனைநத மணணைச சூரியன பூமியிலிருநது இருகரஙகளி
லும எடுதது அநத அகனியிலேயே போடடான அவவாறு நடந
கொணடிருககும ஸதரயாகததில ஜவலிககினற அகனியில பிரம
ஹோமமசெயயுமபோது அவருடைய ரேதஸ வெளிபபடட
பருகுபுததிரரே! அவா அநதரேதஸைத தெரிநதவுடன ஹோம
கரணடியாலெநதி நெயயைபபோல மநதிரததுடன ஹோமஞசெ
தாா. சிறநதமஹிமையுளள அநதபபிரமமதேவா அநத ஹோம
செயதரேதஸினால பலவகைப பிராணிகளைபபடைததாா அவ
டைய அநத ரேதஸிலுளள (ரஜோகுணமாகிய) ஒளியிலிருந
ஒளியோடுகூடிய அறிவுளள ஜஙகமமும தமோகுணததிலிருந
தமோகுணம நிரமபின அறிவிலலாத ஸதாவரமும உணடாயின
ஸததவகுணமானது இவவிருவகைப பொருளகளிலும சேர
திருநதது தேஜஸ எனனபபடட ரஜோகுணததின தனமைய
கிய தொழிலும தமோகுணததின காரியமாகிய அசைவறறிருத
லும ஸததவகுணததின காரியமான உயாநத ஒளியும எலலாப
பொருளகளிலுமிருநதன பரசுராமரே! அநத அகனியில ரேதஸ
ஹோமம செயயபபடடபோது, அநத அகனியிலிருநது தம தம
காரணஙகளினால வநத குணஙகளுளளவாகளும சிறநத தேகங
ளுளளவாகளுமான மூனறு புருஷாகள உணடாயினா பாஜன
மெனனபபடட எரிசசலிலிருநது பருகு எனபவரும அஙகார
எனனபபடட தணலிலிருநது அஙகிரஸ எனபவரும தணலின
ஒளியிலிருநது கவியெனனும மறறொருவரும உணடாயினா
பருகு ஜவாலைகளோடு கூடவே பிறநதாா அதனால, பருகு
எனறு சொலலபபடடாா மரீசி எனனபபடட அகனியின
கிரணஙகளிலிருநது மரீசி எனபவா உணடானாா மரீசிககுக
கசியபா உணடானாா அனபரே! தணலிலிருநது அஙகிரஸும
தாபஸைக கூடடததிலிருநது வாலகிலயாகளும உணடாயினா,
பிரபுவே! அநதத தாபஸைக குவியலிலிருநத ஒருவரை 'அதர,
அதர' (இஙகே, இஙகே, உணடானாா) எனறு எலலாரும
சொனனதினால அவருககு, அதரியெனறு பெயா வநதது
பிறகு, சாமபல தளளினபோது பிரமமரிஷிகளின கூடடஙகளி
னால வெகுமதிககபபெறறவரும தவம கலவி இவறறின சிறபபுக

களை அடையக்கருதினவருமான வைகான்ஸர்களென்னும் ரிஷிகள் உண்டாயினர் அழகிற்பெயர்பெற்ற அஸ்வினிதேவர்கள் பிரம்மதேவருடைய கண்ணீரிலிருந்து உண்டாயினர் பிரஜைகளைப் படைப்பவர்களாகிய மற்றவர்கள் அவருடைய துவாரங்களிலிருந்தும் பிறந்தனர் அவர் மயிர்க்காலிலிருந்து ரிஷிகளும் வேர்வையிலிருந்து வேதமும் பலத்திலிருந்து மனமும் உண்டாயினர் இந்தக்காரணத்தினாலேதான் கல்விமிகுந்த ரிஷிகள் வேதத்தின் உண்மையை அறிந்து அக்னியே எல்லாத்தேவர்களுமென்று கூறுகின்றனர் அங்குள்ள கட்டைகளும் அவற்றின் தைலங்களும் முறையே மாதங்களும் பக்ஷங்களுமாகப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றன வருணனுடையதான ஆற்றின்தீயே (=கரி) இரவுபகல்களும் முகூர்த்தங்களுமாயிற்று அக்னியின் சிவந்த நிறத்தை ருத்திரருடையதென்று சொல்லுகின்றனர் அதிலிருந்து கனகமுண்டாயிற்று அந்தக் கனகமானது மைத்திரம் (=சிநேகத்தைத்தருவது) என்று அறியத்தக்கது 'புகையிலிருந்து வஸுக்களுண்டாயினர் அந்த அக்னியின் ஜ்வாலைகள்தாம் ருத்திரர்களும் பேரொளியுள்ள ஆதித்தர்களும் ஆகாயத்தில் தந்தமிடத்தில் பிரகாசிக்கும் நக்ஷத்திரங்கள்தாம் தணல்கள் உலகத்திற்கு நாதனும் அக்னிதான் அக்னிதான் பரப்பிரம்மம் அதுவே நித்யம் அதையே எல்லா அபீஷ்டங்களையும் தருவதென்று சொல்லுகின்றனர் அதனிடத்திலேதான் ஹோமம்செய்கின்றனர் பிறகு, வருணரூபியும் வாயுரூபியுமான பரமசிவன், ‘தேவர்களே ! இந்தச் சிறந்த யாகம் என்னுடையது இந்த யாகத்திற்கு நானே யஜமானன் முதற்பிறந்த மூவரும் என்பிள்ளைகள் , சந்தேகமில்லை என்றறியுங்கள் ஏனெனில், அது யான்செய்த யாகத்தின்பலன் தானே’ என்றுசொன்னார் அக்னி, ‘அவர்கள் என்னுடைய அங்கத்திலிருந்து பிறந்தவர்களும் என்னுடைய சேர்க்கையினால் உண்டாக்கப்பட்டவர்களுமாகிறார்கள் அந்த ரேதஸானது என்னிடத்திலே ஹோமம்செய்யப்பட்டது ஆதலால், அவர்கள் என் புத்திரர்கள்தாம்’ என்றுசொன்னான் பிறகு, உலகங்களுக்குமூத்தவரும் உலகங்களைப்படைத்தவருமாகிய பிரம்மதேவர், ‘அவர்கள் என்பிள்ளைகள்தாம் ஹோமம்செய்யப்பட்ட ரேதஸ் என்னுடையதுதானே மந்திரத்தைச்சொன்னவனும் நான் ரேதஸை ஹோமம்செய்தவனும் நான் ரேதஸை உற்பத்திக்குக் காரணமாக நினைத்தால் வித்து எவனதோ அவனுடையதுதான் பலன்’ என்றுசொன்னார் பிறகு, தேவக்கூட்டத்தாரெல்லாரும், பிரம்மதேவரிடம் சென்று கைகூப்பித் தலைவணங்கி வந்தனம்செய்து, ‘பகவானே ! நாங்களனைவரும் உலகத்திலுள்ள சராசரங்களனைத்

தும உமமுடைய சநததிகளதாமே ஆதலால, ஒளியினுல பி
சிககும அகனியும யாகததை நடததும வருணரூபியான சிவெ
மானும வேணடினபலனைப பெறடடும' என்று சொனனுர
ஜலஜநதுககளுககதிபதியான வருணன சூரியனைபபோனற
யுளள முதறபிளளையான பருகுவைப பிரமமா கொடுககப
றுககொணடான எலலாவறறிறகும அதிபதியும ததவஞா
மான பிரமமதேவா அஙகிரஸை அகனிககுபபுததிரராகசசெய
கவியைத தமபுததிரராக எடுததுககொணடாா அபபோது
திகளை உறபததிசெயகிறவராகிய பருகுவானவா [1] வாருணி
றும, பெருமைபொருநதிய அஙகிரஸ [2] ஆகனேயா எனறும, சிற
புகழுளளகவி [3] பிரமமா எனறும புகழபெறறனா பருகு
சம அஙகிரஸவமசம இரணடுமதாம பிரஜாவிருததிககு இவ
கததில காரணமாயிருநதன இமமூனறு பிராமமணோத
களும பிரஜைகளைப படைபபவராகிறா இவவுலகமனைத
இவாகள சநததியெனறறியும பருகுவுககு எழுபுததிரா உண
யினா எலலாரும குணஙகளில அவருககு ஒபபானவா அ
கள சயவனா, வஜரசீரஷா, சுசி, ஔாவா, சுகரா, வரேண
பிரபுவான ஸவனா என எழுவா நீா பிறநதவமசததை
சோநத பாககவரனைவரும வருணபுததிராகள அஙகிரஸி
புததிராகள எணமா அவாகள வருணன புததிராகளாயி
தும [4] வருணனபுததிரரலலாதவா , பிருஹஸபதி, உசததி
வயஸயா, சாநதி, கோரா, விரூபா, ஸமவாததா, ஸுதன
என எணமா இவவெணமரும அகனியின புததிராகள
லாரும ஞானததில நிலைபெறறவாகள , குறறமறறவாகள
யின குமாராகள எணமா, பிரமமாவின வமசததவாகள
வும வருணபுததிராகளாகவும சொலலபபடுகினறனா அவாக
காரணததின சிறபபுககள பொருநதினவாகள , பிரமஞானிக
புணணியமுளளவாகள கவி, காவயா, விஷணு, புததியிற சிற
உசநஸ, பருகு, வருணன, காஸயபா, தாமநதெரிநத அகனி எ
னும இவவெணமா கவிபுததிராகள இவாகளால உலகமெலலா
வியாபிககபபடடது இவாகள இநதபபிரஜைகளை உணடுப
ணினதினுல பிரஜாபதிகளாகிறாாகள பருகுவமச ஸ்ரேஷட
இவவாறு பருகு, அஙகிரஸ, கவி இவாகளின வமசஙகளி
பிறநத புததிராகளால உலகம வியாபிககபபடடிருககிறது ஐயா

1 வருணபுததிரா 2 அகனியினபுததிரா 3 பிரமமாவின புததிர

4 வருணன யாகததில யஜமானனுதலின வருணபுதரரெனப
அகனியால எடுததுககொளளபபடடவா.

ராமமணரே ! வருணரூபியும பிரபுவுமானஈஸவரா, கவியையும
நகுவையும முதலில எடுததுககொணடார ஆதலால, அவவிரு
நும வாருணாகளெனறு சொலலபபெறறனா ஜவாலையோடு
டின அகனிபகவான அவரிடமிருநது அஙகிரஸை வாஙகிக
காணடதிஞல ஆஙகிரஸாகளனைவரும அகனியினவமசததைச
சாநதவரெனறறிய வேணடும அநதககாலததில தேவாகள
ரமமதேவரைபபாாதது, 'இவாகள உலகஙகளுககு ஈஸவராகளா
நநது தஙகள சநததிகளிஞல எஙகளைக கரையேறறுவா இவாக
ாலலாரும பிரஜைகளைபபடைபபவா , மிககசிறநததவமுளள
ா, உமது அனுககிரகததிஞல இவவுலகததை நீணடகாலம நிலை
பறுததுபவா, வமசஙகளை விருததிசெயது உமமுடையதேஜஸைப
ரவசசெயகிறவா இநதபபிரஜாபதியின வமசததிலுளள மகரிஷி
ள எலலாரும வேதஙகளையறிநது கிரியைகளைசசெயது சாநத
ணமுளளவாகளாகித தேவாகளின பககததிலிருககககடவா
ரபுவே ! பூமியில முடிவிலலாத பிரமமமும சததியமும சிறநத
வமும நீாதாம இவாகளும நாஙகளெலலாரும உமமுடைய
ததிராகளே பிதாமஹரே ! தேவாகளுககும பிராமமணாகளுக
ம நீரனறோ தநதை ? மரீசியினபுததிரரான காசியபாமுதலாக
நகுவைசசோநதவாகளனைவரும உமதுபுததிராகள தாமெனறு
ணடறிநது உமமைப பொறுததுககொளளுமபடி வேணடு
றோம பிதாமஹரே ! இவாகள தஙகளைபபோனற சநததிகளை
ணடுபணணி யுகததின ஆரமபததிலும முடிவிலும தமமை நிலை
றுததபபோகினறனா !' எனறு பிராாததிததனா உலகததிறகு
தலான பரமமதேவா தேவாகளால இவவாறுவேணடபபடடுச
நதோஷமடைநதவராய, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொன்
றா அநததேவாகளும வநதவாறே சென்றனா உலகம படைக
மகாலததில தேவசிரேஷடரும மஹாதமாவுமானசஙகரா
ருணரூபமெடுததுச செயதயாகததில இவவாறுநடநதது அகனி
ான பரமன, பசுபதி, சாவன, ருததிரன, பிரஜாபதி எனனபபடு
றவன இநதபபொனனுனது அகனியினபிளளை எனபது நிசச
ம ஜமதகனியினபுததிரரே! பிரமாணததையறிநதவன வேததி
ளளவழியைககணடு அகனியிலலாதகாலததில அதறகுப பிரதி
ாகத தஙகததை வைககிருன , தாபபைபபுலலினமேல வைதத
கனியிலும பொனனிலும ஹோமமசெயகிருன புறறின வாயி
ம ஆடடினவலககாதிலும வணடிசசககரமஓடினவழியிலும புண
ரிய தீாததததிலும பிராமமணன கையிலும ஹோமமசெய

எலலாரையும அவா தமபுததிராகளாக நினைககவேணடுமெனறுகருதது

தால அகநிபகவான அதைத தனககுச சநதோஷததையுணடாக குமசிறபபாக நினைககிருன அதனுலேதான தேவாகளெலலா ருககும அகநியே தலைவனெனறு கேளவிபபடடிருககிருேம. பிரமமாவினிடமிருநது அகனி உணடாயிறறு அகனியினிட மிருநது தஙகமுணடாயிறறு ஆதலால, எவாகள தாமநதெரிநது பொனனைககொடுககினறனரோ அவாகள எலலாததேவரையும கொடுககினறனரெனறு நாம கேடடிருககிருேம ஸவாணதானஞ செயபவன பெருநதவததினுல அடையுமகதியை அடைவான, பாாககவரே! மேலுலகததில குபேரனுகப படடாபிஷேகம செய யபபெறுவான சூரியோதயம வநதபோது சாஸதிரவிதியை அனு சரிதது மநதிரபூாவகமாக ஸவாணதானம செயபவன கெடடகன வினபலனைப போககிவிடுகிருன சூரியோதயமானவுடன ஸவாண தானஞசெயபவனுககுப பாவம ஓடிபபோம மததியானனததில ஸவாணதானமசெயபவனிடம பாவம அணுகாது சாயஙகாலத தில நியமததுடன ஸவாணதானமசெயபவன பிரமமலோகததை யும வாயுலோகததையும அகனிலோகததையும சநதிரலோகததை யும பெறுவான, இநதிரலோகமுதலிய லோகஙகளிலும சிறநத ஐசுவாியததைஅடைவான, இவவுலகததிலும பாவஙகளொழிநது புகழபெறறு மகிழநதிருபபான, பிறகு, மேலுலகஙகளிலும எப போதும ஒபபறறுச சிறநதிருபபான, தடையினறி விருமபினபடி சஞசரிததுககொணடும இருபபான அவவுலகஙகளிலிருநது நழுவ மாடடான, பெருமபுகழை அடைவான, அழிவிலலாதபொன னைக கொடுபபதினுல சிறநதலோகஙகளை அடைவான சூரியோதய காலததில ஒருவிரததததைககுறிதது அகநியைமூடடி ஸவாண தானஞசெயபவன விருமபினவறறையெலலாம அடைவான ஸுவாணததை அகநியெனறே சொலலுகினறனா அதைத தானமசெயவது ஸுகததைததருவது அது விருமபினநறகுணங களை உணடுபணணுவது, மேனமேலும நறகுணஙகளிற பிரவ ருததிககச செயகிறதெனறு சொலலபபடுகிறது குறறமறற வரே! ஸமாததரே! பருகுபுததிரரே! பொனனும ஸுபரம மணயரும உணடான இநதவரலாறு உமககுச சொனனேன அதைத தெரிநதுகொளளும பருகுஸரேஷடரே! பிராமமணரே! பிறகு, ஸுபரமமணயா வெகுகாலம வளாநதபின இநதிராதி தேவாகளால சேனுபதியாயிருககுமபடி வேணடபபடடாா பிராம மணரே! உலகஙகளினநனமையைச செயவதறகாகத தேவேநதிர னுடையஆஜஞையினுல தாரகாஸுரனையும மறறுமுளள அஸுரா களையும கொனருா ஸமாததரே! ஸுவாணதானததினசிறபபுக

ளை நான உமககுச சொனனேன கொடுபபவரிறசிறநதவரே! ஆத
ால, பிராமமணருககுப பொனனைககொடும' எனறா பராக
ரமசாலியான பரசுராமா, இவவாறு வஸிஷடா சொலலியதைக
கடடுப பிராமமணாகளுககு ஸவாணதானமசெயது பாவததி
ருநது விடுபடடாா யுதிஷடிர ராஜனே! ஸவாணததினஉறபததி
யையும அதனதானததினபலனையும உனககு முழுதுமசொன
னன ' ஆதலால, நீயும பிராமமணாகளுககு மிகுதியாகக கன
கொடு ராஜனே! கனகஙகொடுபபதினால பாவததிலிருநது
டுபடுவாய" எனறா

நூறறுமுபபததுமூனறுவது அதயாயம

தானதாமபாாவம் (தொடர்ச்சி)

(தாரகன்வதம்)

யுதிஷடிரா, "முறைபபடி ஸவாணதானஞசெயவதில என
துணஙகள வேதததிலசொலலபபடடனவோ அவை பிதாமஹ
ரான உஙகளால விரிவாகஉரைககபபடடன, பொனனுணடான
காரணமும உரைககபபடடது அநதததாரகன எபபடி மரண
மடைநதான? அதை எனககுச சொலலும ராஜரே! அவன
தேவாகளால கொலலபபடக கூடாதவனெனறு சொனனீா அவ
னுககு மரணம எபபடிநோநதது? அதை விரிவாகசசொலலும
குருவமசஸரேஷடரே! தாரகனுடையவததைபபறறி முழுது
கேடக விருமபுகிறேன அதில எனககு அதிகவிருபபம இருக
கிறது" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"அரசாககரசே! அவவாறு கஙகை காப்பதை விடடுவிட
தனால காரியமகெடடதேவாகளும ரிஷிகளும கிருததிகாநக்ஷததி
தேவதைகளை அநககாபபததைத தரிககும்படி கேடடுககொண
டனா அகநியினுடையவீரயமாகிய அநதககாபபததைத தஙக
சகதியினால தாஙகுவதறகுத தேவஸதிரீகளில யாரும திறமை
யுளளவாகளலலா, கிருததிகைகளமடடுமதாம திறமையுளளவ
கள ' அகநியானவன தன சிறநதவீரியததைத தமதுமுழுசசகதி
யுடன காபபமாகததரிததததனால கிருததிகைகளறுவரிடததிலு
அனபுளளவனானன அநத ஆறுகிருததிகைகளும அகநியின
காபபததைத தாஙகினா மனனவ! அகநியினவீரியமமுழுது
ஆறுவழிகளில விடபபடடது பிறகு, அநதககிருததிகைக
உளளேவளருகினற மகாதமாவான குழநதையின ஒளியினா

அஙகமெலலாமவியாபிககபபடடு எஙகும ஸுகமடையாமறபோயி னா வேநதே! பிறகு, அஙகமெலலாம ஒளிசூழநத அநதககிருத திகைகளனைவரும பரஸவகாலமவநதபோது ஒரேகாலததில அந தககாபபததைப பிரஸவிததனா ஆறிடஙகளிலிருநத அநதககாபப மானது பிரசவிததவுடன ஒனருககசோநதது அதைக கிருத திகாதேவிகளிடமிருநது பூமிதேவி வாஙகிககொணடாள தேவ தேகமுளளதும அகனிககு ஒபபான ஒளியுடனபிரகாசிபபதும காடசிககினியதுமான அநதககாபபம தெயவலோகததிய நாணற காடடைசசாாநது வளாநதது சூரியனுககொபபானஒளியுளள அநதககுழநதையைக கிருததிகாதேவிகளபாாததது அனபுளள வாகளாய அனபினலுணடான முலைபபாறபெருககுககளினல வளாததனா அதனல அநதககுழநதை சராசரஙகளடஙகிய மூவுலகஙகளிலும காாததிகேயனெனறு பெயாபெறறது, ரேதஸ சிதறினதனல ஸகநதனெனறும குகையிலிருநததனல குகனென றும பெயாபெறறது பிறகு, முபபததுமூனறுதேவாகள திசை கள திகபாலகாகள [1] ருததிரன தாதா விஷ்ணு யமன பூஷன அரியமன பகன அமசன மிததிரன ஸாததியாகள இநதிரன வஸுககள அசுவினிதேவாகள ஜலம காறறு ஆகாயம சநதிரன நக்ஷததிரஙகள கிரகஙகள சூரியன வேறுளளமறறதேவககூட டஙகளஆகிய எலலாரும அகனிகுமாரனை ஆசசாயமுளள குழந் தையைக காணவநதனா ரிஷிகள துதிததனா கநதாவாகள பாடினா ஆறுமுகஙகளும பனனிரணடுகணகளும பனனிரணடு கைகளும பருதததோளகளுமுளளவனும பிராமமணாகளிடம அனபுளளவனும அகனியையும சூரியனையுமபோனறஒளியுளள வனுமாக நாணறபுதரில படுததிருககும குழநதையைககணடு தேவாகளும முனிவாகளும மிகுநதசநதோஷமடைநது தாரகா ஸுரன அழிநதானெனறே நினைததனா பிறகு, தேவாகளனை வரும அநதககுழநதைககு வேணடினவறறைச் கொணடுவநது கொடுததனா, அவன விளையாடுமபோது விளையாடடுககருவி களையும பறபலபறவைகளையும கொடுததனா கருடன தனது பிளளையும பலநிறமானசிறகுளளதுமாகிய மயிலை அவனுககளித தான ராக்ஷஸாகள, பனறி எருமைககடா இரணடையும அவனுககுக கொடுததனா அருணன தானே அகனியைப போலபபிரகாசிககும கோழியைக கொடுததான சநதிரன ஆட டைக கொடுததான சூரியன அழகானஒளியைத தநதான கோக் களுககுததாயாகிய காமதேனு அநேகமாயிரமகோககளை அளித்

[1] சூரியனுடைய உடபிரிவுகள

து அகனியானவன குணமுளளசெமமறியாடடையும பூமிதேவி
னவள பிருதியாகிய மலாகளையும கனிகளையும கொடுததாா
ா ஸுதனவா எனனும அஸுரன வணடியையும[1] அழகான
சசுளள தேரையும அளிததான வருணன வாருணஙகளென-
யும சிறநததேவயானைகளைக கொடுததான தேவேநதிரன சிறந
ானைகளையும கோரபபறகளையுடைய சிஙகஙகள புலிகளமுதலான
னேகங கொடியமிருகஙகளையும பலவகை ஆயுதஙகளையும கொ
ததான ராக்ஷஸக கூடடததாரும அஸுரக கூடடததாரும
மாததனன அநதககுமாரனை அனுஸரிததனா தாரகாஸுரன
ளாகினற அநதக குழநதையைக கொலவதறகு உபாயததைத
தடினன அனேக உபாயஙகளைச செயதும அவன அநதபபிரபு
வக கொலலமாடடாமற போனன தேவாகள குகையிலிருககும
ககுமாரரைச சேனைததலைவராகச செயது பூஜிததுத தாரகா
ுரனால செயயபபடட அநத உபததிரவததை அவருககுத
தெரிவிததனா சிறநத பராககிரமமுளளவராக வளாநது தேவாக
தச சேனபதியும பிரபுவுமான அநதககுகா வீணபோகாத சகதி
ஆயுததினால தாரகாஸுரனைக கொனறா அநதககுமாரரால
லையாடடாகவே அநதத தாரகாஸுரன கொலலபபடட பிறகு,
திருமபவும தேவேநதிரன தேவாககதிபதியாக ராஜயபடடாபி
ஷேகம செயயபபடடான சிறநத பராககிரமமுளளவரும ஈசுவர
ரும தேவாகளைககாபபவரும சஙகரருககுப பிரியததைச செயபவ
ருமான அநதஸகநதா பினனிடடும ஸேனபதியாகவே விளஙகி
னா பொனமயமாகிய தேகமுளளவரும அகனியின புததிரரும
பகவானுமான அககுமாரா எககாலமும தேவாககுச சேனதிபதி
யாகவேயிருநதாா ஆதலால, பொனனனது ஸுபரமமணயருகக
உடனபிறநதது, அகனியினுடைய முதலதேஜஸெனறு நினைககப
படடது, மஙகளததைத தருவதும அழியாததுமான உயாநத
ரததினம கௌரவனே! இவவிதமாக ராமருககு வஸிஷட
முனனே சொனனா அரசனே! ஆதலால், பொனனைககொடுக
முயறசிசெய ராமா ஸவாணதானம செயததான எலலாபபாவ
களாலும விடுபடடவராகி மேலுலகததில மனிதாபெறுவதறகரி
சிறநதபதம பெறறா” எனறா

---

1 ‘கூபரம’ எனபது மூலம, மூககணை எனறு கொளளலாம

நூறறுமுபபதது நானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஒவ்வொரு திதியிலும் சிராத்தம் செய்வதன் பலன் முதலியவை)

யுதிஷடிரா, “ தாமாதமாவே ! வேநதரே ! நாலுவருணங களின தாமஙகளையும சொனனதுபோலவே சிராததததின விதி முழுமையையும பறறி எனககு நீா உரைககககடவீா” எனறு கேடடாா யுதிஷடிரா இவவாறு கேடடபிறகு, சநதனுபுததிர ரான பீஷமா, சிராதத விதியை முழுதும பினவருமாறு சொலலத தொடஙகினாா

“ ராஜனே ! சிராதத காமததைபபறறிய சிறநதவிதியை ஊக கததுடன கேள வீரனே ! பிதிருயாகமானது தனததையும புக ழையும புததிராகளையும கொடுபபது தேவா அஸுரா மனிதா கநதாவா நாகா அரககா பிசாசா கினனரா ஆகியஇவாகளும பிதி ருககளை எபபோதும பூஜிககவேணடியவாகள , முதலில பிதிருக களைப பூஜிதது அதனபினனே தான தேவாகளைப பூஜிககினறனா ஆதலால, மனிதன முழுமுயறசியோடு எபபோதும பிதிருககளைப பூஜிககவேணடும மகாராஜனே ! பிதிருககளுககுசசிராததம (அன வாஹாரயம) தொடாசசியாகச செயயததககதெனறு சொலலப படுகிறது ஆதலால, சிராததமானது விசேஷமாக விதிககபபட டிருபபதனால முதலாவதாக ஏறபடுததபபடடது எலலாததிதி களிலும சிராததமசெயவதனால பிதிருககள திருபதியடைகினற னா பிணடஙகளகொடுததுச செயயபபடும சிராததததைத[1] மாதந தோறும செயயவேணடும கிருகஸதனை பிராமமணன அமா வாஸையில பிதிருயாகததைச செயயவேணடும மாதநதோறும பிணடதானததோடு செயயும தாச சிராததததைததான அநவா ஹாரயமெனறு விதவானகள நினைககினறனா பரிசுததனுயககை கூபபிகொணடு சிரததையுடன மாமிசததினால அநதச சிராத ததைச செயயவேணடும ஒவவொரு திதியிலும பகலில சிராத தமசெயவதின குணஙகளெலலாவறறையுமஉனககுசசொலவேன குறறமறறவனே ! எநதததினஙகளில சிராததஙகளைச செயவதனால எனன பலனகள கிடைககுமோ அவறறையெலலாம உளளபடி சொலவேன அதை எனனிடம தெரிநதுகொள பிரதமையில பிதிருககளைப பூஜிபபதனால, அழகான பிளளைகளைப பெறுகிறவா களும கிரமபின குடுமபமுளளவாகளும கணணுககழகியவாகளு மான ஸதிரீகளைத தனகிருஹததில அடைவான துவிதியையில

1 அமாவாஸயைதோறும

திருசிராததம செயவதனால வீடடில பெணகள பிறபபாாகள, ருதியையிற செயவதனால குதிரைகளும சதுாததியிற செயவத ால எருமை ஆடு முதலிய நானகு காலகளுளளவைகளும குதியாக உணடாகும ராஜனே! பஞசமியிற சிராததம செய வாகளுககு அநேக புததிராகளுணடாவா, ஷஷடியிற செயயும னிதா ஒளிபெறுவா ராஜனே! ஸபதமியிற சிராததம செய வனுககுப பயிரின பலன விருததியாகும, அஷடமியிற செய வன வாததகததில லாபததை அடைவான நவமியிற சிராத செயபவனுககுக குதிரை கோவேறுகழுதைமுதலிய ஒறறைக புளள பிராணிகள மிகுதியாக உணடாகும தசமியில ததம செயபவனுககு ஆககள மிகுதியாகும ராஜனே! சியில சிராததம செயபவன வஸதிரஙகள பாததிரஙகள லியவறறை அடைவான அவன வீடடில ஓதலும யாகமும ரமபபெறற புததிராகள பிறபபா துவாதசியில சிராததம செயபவனுககு அதிகதனஙகளும வெளளியும அழகான பொன றும எபபோதும காணபபடும திரயோதசியில சிராததமசெய பவன் இனததாரிற சிறநதவனாவான சதுாததசியில சிராததம செயயும மனிதனுககு யுததஙகள நேரிடும அவனவீடடில புரு ஷாகள இளமைபபருவததில நிசசயமாக இறபபா அமாவாஸ யையில சிராததம செயபவன விருமபினவறறையெலலாம அடை வான கிருஷணபக்ஷததில சதுாததசியைததவிர மறறத் தசமி முதலான திதிகள சிராதததறகுச சிறநதவை, மறறவை அவ வளவு சிறநதவையலல சிராதததறகுக கிருஷணபக்ஷமானது சுககிலபக்ஷததைவிட எபபடி விசேஷமோ அபபடியே முறபகலை விடப பிறபகல விசேஷம" எனறாா

நூறறுமுபபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(சிராத்தத்தில் கொடுக்கத்தக்கபொருள்களும் அவ்வவற்றின் பலன்களும்)

யுதிஷடிரா, 'அரசரே! பிதிருககளுககு எதைககொடுத தால அக்ஷயமாகும? எதறகுப பலனகள அதிகம? ஒன அனநதமாவது எது?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிர! சிராததததைஅறிநதவாகள சிராததததில முறையில எநதஹவிஸுகள விருமபினபலனைத தருகினறன யெனறு நினைககினறனரோ அவறறையும அவறறினபலனகளை யும எனனிடமகேள ராஜனே! எள, நெல, யவம, உளுநத

ஜலம், கிழங்கு, கனிகள் இவற்றைக் கொடுத்துச் செய்யப்படு சிராத்தத்தினால் பிதிருக்கள் ஒருமாதம் திருப்தியடைகின்றன எள்ளுமிகுதியாயுள்ள சிராத்தத்தை அக்ஷயமென்று மனு சொ ல்லியிருக்கிறார் போஜனபதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் எள மூதன்மையாக நினைக்கப்படுகிறது பிதிருகணங்களுக்கு மத யத்தினால் இரண்டுமாதமவரையில் திருப்தியுண்டாகும் ராஜவே செம்மறிஆட்டின் மாமிசத்தினால் மூன்றுமாதங்களும் முயல்மா சத்தினால் நான்குமாதங்களும் வெள்ளாட்டு மாமிசத்தின ஐந்துமாதங்களும் பிதிருக்கள் திருப்தியடைவர் பிரபு பன்றிமாமிசத்தினால் ஆறுமாஸங்களும், 1 சகுலமாமஸத்தி ஏழுமாஸங்களும் புள்ளிமான் மாமஸத்தினால் எட்டுமாதங் கறுப்புமானின் மாமஸத்தினால் ஒன்பதுமாதங்களும் 2 கவயமி கத்தின் மாமஸத்தினால் பத்துமாஸங்களும் எருமைமாமஸத் னால் பதினொருமாதங்களும் பிதிருக்களுக்குத் திருப்தியுண்டாப கோமாமஸத்தோடு சிராத்தம்செய்தால் ஒருவருஷம் திருப் யுண்டாமென்று சொல்லப்படுகிறது நெய்யுடன் சேர்ந்த பாய மானது கோமாமிசத்தைப்போன்றது விருஷபத்தின் மா ஸத்தினால் பன்னிரண்டு வருஷம் பிதிருதிருப்தியுண்டாம் இறந்துபோன திதியில் காண்டாமிருகத்தின் மாமஸத்தை கொடுப்பது ஒன்று அனந்தமாகிறது அறைக்கீரையும் 3 பொ வெள்ளி முதலியவையும் ஆடும் அனந்தமாவனவென்று சொ லப்படுகின்றன யுதிஷ்டிர! இந்தவிஷயத்தில் பிதிருக்களா சொல்லப்பட்ட சுலோகங்களைக் கூறுகின்றனர் அவற்றை ஸனத்குமாரபகவான் முன்னே எனக்குச்சொன்னார் அவற்றின் பொருள், ' தக்ஷிணாயனத்தில் மகநக்ஷத்திரம்கூடின் திரயோதசி யில் நெய்யுடன் சேர்ந்த பாயஸத்தைச் சாலைவமுதலிய கம ளத்தோடும் பொன் வெள்ளிமுதலிய தக்ஷிணையோடும் நியமம் தவறாமல் 4 கஜச்சாயையில் அதன் காதுக்காற்றுலே விசிறப் பட்டவையாகக் கொடுத்துச் சிராத்தம் செய்பவன் நமது குலத்திற் பிறப்பனோ ? ஒருவன் அநேக புத்திரர்களை விரும்ப வேண்டும் ஏனெனில், உலகங்களில் போய்பெற்றதும் சிராத் த்தை அக்ஷயமாகச் செய்வதுமாகிய அக்ஷயவட மென

1 ஒருவகைமத்ஸ்யம் 2 பசுவைப்போன்ற ஒருவகைமான

3 ' காஞ்சனமென்னும் மரத்தின் பூமுதலியன ' என்பது பழையவுரை,

4 ' மஹாளயபக்ஷம் திரயோதசியில், ஸ்வாக்கவீதியில், ஐராவதம் திரும்புகிறது, அது சிறந்தபுண்யகாலம் அதனால் அது கஜச்சாயை னப்படும் ' என்பது ஐதிஹ்யம் இசதப்பாவம், 663-வது பக்கம் குறிப் பிலும் காண்க

ம ஆலமரமிருக்குமக்கைக்கு ஒருவனுவது போவனே’ என
ர பிதிருதினததில ஜலம கிழஙகு கனி மாமஸம அனனம
பறறில எதையாவது தேனுடனசோததுக கொடுததால அது
நநதமாகும

நூறறுமுப்பததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யமன், நக்ஷத்திரங்களில்செய்யும் சிராத்தங்களின் பலன்களைச் சசபிந்துவுக்குச் சொல்லியது.)

பலனைககருதி ஒவவொருநக்ஷததிரததிலும செயயககூடிய
வயாகச சசபிநதுவுககு யமனசொனனசிராததஙகளை நான
னககுச சொலலுகிறேன, கேள எநதமனிதன கிருததிகா
க்ஷததிரமகூடிய தினததில விடாமல சிராததமசெயவனே அவன
யரமரீஙகித தன ஸாததிகளுடன அகனிகளைவைததுககொணடு
ாகமசெயவான சநததியைவிருமபுகிறவன ரோகிணிநக்ஷத
ரததிலும பராககிரமததைக கருதுகிறவன மிருகசீரிஷததிலும
தரு) யாகமசெயயககடவன திருவாதிரையில சிராததமசெய
ம மனிதன கொடுமசெயகையுளளவனுவன புனாபூசததில
ாததமசெயயுமமனிதன பயிரபபலனை அடைவான தேகபுஷடி
யககருதுகிறமனிதன பூசததில சிராததம செயயககடவன
யிலயததில சிராததமசெயயுமமனிதன தைரியசாலிகளான புத
ராகளைப பெறுவன, மகநக்ஷததிரததில சிராததமகொடுப
வன இனததாரிற சிறநதவனுவன பூரநக்ஷததிரததில சிராததம
காடுபபவன யாாககுமஇனியவனுவன,உததரததிலகொடுபபவன
நததியை அடைவன, ஹஸதநக்ஷததிரததில நினைததபலனை அடை
ன சிததிராநக்ஷததிரததில சிராததமகொடுபபவன அழகுளள
ததிராகளைப பெறுவன சுவாதிநக்ஷததிரததில பிதிருககளை ஆரா
பபவன வாததகதொழிலைஅடைவான புததிரனைககருதும
னிதன விசாகநக்ஷததிரததில சிராததம செயவதனுல புததிரா
களை வெகுவாகபபெறுவான அனுஷததில சிராததம செயப
வன ராஜயமெனனும சககரததை நடததுவான குருவமச
ரேஷடனே! புலனகளையடககிக கேடடையில சிராததம செய
யும மனிதன செலவமபெறறுத தலைமையை அடைவன, மூலததில
ஆரோககியததையும பூராடததில சிறநதபுகழையும அடைவன,
உததராடததில துயரமறறுப பூமியிலசஞசரிபபன அபிஜித
ன னுமநக்ஷதரகாலததில சிராததமசெயபவன சிறநதகலவியை

அடைவன திருவோணததில சிராததமசெயபவன இறநதபி
நறகதி பெறுவன அவிடடததில நியமததுடன சிராததமசெ
யும மனிதன ராஜயமபெறுவன சதயநக்ஷததிரததில சிராத
செயபவன வைததியததில தோசசிபெறுவன பூரடடாதியி
சிராததமசெயபவன வெளளாடுகளையும செமமறியாடுகளை
மிகுதியாக அடைவன உததிரடடாதியில சிராததம செயபவ
ஆயிரககணககாகபபசுககளையடைவன ரேவதியிலசிராததமசெ
பவன வஸதிரஙகளமுதலான பொருளகளை மிகுதியாக அடை
வன அசுவினிநக்ஷததிரததில குதிரைகளையும பரணியில தீக
யுளையும அடைவன சசபிநதுவெனனும அரசன இநதச சிராத
விதியைககேடடு அபபடியேசெயதான அவன பூமியை எ
திலவெனறு ஆணடான " எனறா

நூறறுமுபபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(சிராத்தத்தில் நிமந்திரணத்துக்குத் தகாதவர்களும் தக்கவர்களும்

யுதிஷடிரா, " பிதாமஹரே! கௌரவசிரேஷடரே! எப
டிபபடட பிராமமணாகளுககுச சிராததம கொடுககவேணடுமெ
பதை எனககு உரைககககடவீா ' எனறுகேடக, பீஷமா சொல
லானா

" தானததின முறையை அறிநதக்ஷததிரியன தேவகாரிய
களில பிராமமணாகளைப பரீக்ஷிககலாகாது பிதிருகாரியஙகளி
மடடும பரீக்ஷிபபதுநியாயமெனறு சொலலுகினறனா தேவகா
யஙகளில தேவாகள இஙகுவநது தஙகளதெயவிகசகதியினு
அவறறைப பரிசுததமாககுகினறனா ஆதலால, மனிதன
தேவாகளை உததேசிதது எலலாருககும தானமசெயயலாம
மஹாராஜனே! தெரிநதவன சிராததததிலமாததிரம பிராம
மணாகளைக குலம ஒழுககம பிராயம உருவம கலவி முனனோ
களின இருபபிடம இவறறைபபறறிப பரிசோதிககவேணடும
அவாகளில சிலா தாமிருககுமபநதியையே கெடுபபவா, மறறு
சிலா பநதியைப பரிசுததபபடுததுகிறவா அரசனே! பநதியி
சேரததகாதவரைச சொலவேன, அவாகளைக கேள சூதாடுகி
வனும காபபததைககொனறவனும க்ஷயரோகியும பசுககளைமேய
பபவனும [1]லக்ஷணஙகளிலலாதவனும ஊாபபொதுவுககு ஏவ
தொழிலசெயபவனும வடடிககுபபணம கொடுபபவனும பாட

1 ' வேதாதயயனமுதலியன இலலாதவன ' எனபது பழையவுரை

ம எலலாவறறையும விறபவனும வீடடிலதீவைததவனும விஷ
டடவனும [1]சமைததகபாததிரததில[3] புசிபபவனும ஸோமமென
மகொடியை விறபவனும ஸாமுதரிகாலக்ஷணம சொலலுகிறவ
ம அரசனுடைய வேலைககாரனும எணணெயவிறபவனும ஜால
ததை செயபவனும தகபபனுடன [2] பஙகுபிரிததுககொளபவ
ம வேறுபுருஷனைவைததிருககும மனைவியுளளவனும தீடடுளள
னும திருடனும கைததொழிலசெயது பிழைபபவனும வேறு
வஷமபோடுகிறவனும கோளசொலலுகிறவனும[3] சினேகிதனுக
த தீஙகுசெயகிறவனும பிராமணியோடுசேருகிறவனும ஸமஸ
ாரமிலலாத கீழஜாதிகளுககுக கறபிபபவனும ஆயுதமபிடிதது
விபபவனும நாயகளோடுசஞசரிபபவனும நாயககடிபடடவனும
பரிவிகதியும தோலரோகமுளளவனும குருவினமனைவியைச
சாநதவனும [4] நாடகமாடுகிறவனும கோவிலபூஜகனும சோதிடத
ால பிழைபபவனும பநதியிலசேரததகாதவா யுதிஷடிர ! பநதி
ல சேரததகாத இபபடிபபடட பிராமமணாகளால புசிககபபட
ுனனமானது ராக்ஷஸாகளைசசேருமெனறு வேதமறிநதவாகள
சொலலுகினறனா சிராததததிலபுசிததபின வேதமோதினாலும
நதரபபெணணினிடம சோநதாலும அவனுடையபிதிருககள
ுவன விஷடையில ஒருமாதமவஸிபபா ஸோமததைவிறற
னுககுததானஞசெயதால விஷடையிலும வைததியனுககுத
தானஞசெயதால சீயிலும ரததததிலும பிதிருககள இருபபா
கோவிலபூஜகனுககுசசெயயுமதானம பயனறறது வடடிவாஙகு
றவனுககுககொடுததால ஸநததியுணடாகாது வாததகனுக
துககொடுககுநதானம இமமையிலும மறுமையிலும பயனபடாது
இரணடாவது விவாகமசெயதுகொணடவனுககுபபிறநத பிராம
மணனிடமகொடுதத ஹவயம சாமபலிலசெயயபபடடஹோமம
போலேதான தாமததை விடடவாகளுககும ஒழுககமகெடட
வாகளுககுமகொடுககும ஹவயகவயஙகள மறுமையில பயன
படா தெரிநதிருநதும அபபடிபபடடவாகளுககுத தானஞசெய
யும புததிகெடடவனுடைய பிதருககள பரலோகததில விஷடை
யைபபுசிபபரெனபது திணணம இநத அதமபபிராமமணாகளை
யும சூததிராகளுககு உபதேசமசெயயும மதிகெடடவனை

1 ‘ குணடாசீ ’ எனபது மூலம

2 இஙகு ‘ விவதமாநః ’ எனனுமபாடம பொருததமானது, அதற
‘ தகபபனுடனகலகபபடுகிறவன ’ எனபது பொருள

3 சாநதிபாவம 111 - ம பககமகுறிபபிறகாணக

4 ‘ விறகுவெடடிபபிழைபபவன ’ எனபது பழயஉரை.

யும பநதிககுததகாதவரெனறு அறிய வேணடும வேநதே
(போஜனததிறகாக) உடகாாநதிருககும பநதியில சோ
ஒறறைககணபொடடையன (தனபககஙகளிலுளள) அறுபதுே
களையும ஆணமையிலலாதவன நூறறுவரையும வெணகு
முளளவன தனபாாவைசெலலுகிறவரையிலுமுளளவாகளை
கெடுததுவிடுவா தலைபபாகையோடு புசிபபதும பாதர
யோடுபுசிபபதும தெறகுமுகமாகபபுசிபபதும எலலாம அஸு
ரைசசேருமெனறறி கோபததோடும சிரததையிலலாமலு
கொடுககபபடடதெலலாவறறையும அஸுரராஜாவான பலியி
பாகமாகப பிரமமதேவா விதிததிருககிறாா நாயகளும பா
ஸயககெடுபபவரும எவவகையிலும பாாககலாகாது ஆதலா
மறைவுளளவிடததில எளளை முழுதும இறைததுச சிராத
செயதலவேணடும எளளிலலாதசிராததததிலும கோபககார
செயதசிராததததிலுமுளளஹவிஸை ராக்ஷஸாகளும பிசா
களும அபகரிககினறனா பநதிககுததகாதவன, பநதியில பு
பவா எவவளவுபேரைப பாாககிறானோ அவவளவுபோ புசிபபத
லுணடாகுமபலனையும அநத அனனமபோடுமமூடனுககு இல
மறசெயதுவிடுவான பரதசிரேஷடனே! (தாஙகளிருககும) ப
நதியையே சுததமாககததககவாகளை அறிநதுகொளளவேணடு
அவாகளை லக்ஷணஙகளுடனசொலலுகிறேன அநதபபிராமமண
ரைப பரிசோதிபபாயாக விததைகளிலும வேதஙகளிலு
பிரமமசாரிவிரதததிலும முடிவுபெறறு ஸநானம செயதவரு
பெரியோரொழுககஙகளை அனுஸரிபபவருமான பிராமமணா
ளனைவருமஎலலாரையும பரிசுததமாகசசெயபவரெனறறியவேண
டும பநதிககுஉரியவாகளைச சொலவேன அவாகள பநதியை
பரிசுததபபடுததுகிறவாகளெனறறியவேணடும 1 திருநாசிகே
தன 2 பஞசாககியுடையவன 3 திரிஸுபாணன ஆறு வேதாஙக
ளையறிநதவன பிரமமஞானஉபதேசமசெயயுமபரமபரையிலபிற
தவன ஸாமகன ஜயேஷடஸாமமெனனுமஸாமததைககானமபண
ணுகிறவன தாயதநதையருககு அடஙகினவன பததுததலைமுறை
யாக வேதமோதிவநதவன தன தாமபதனியிடம ருதுகாலததி
சேருகிறவன வேதததையும சாஸதிரததையும பிரமமசாரிவிரத

1 நாசிகேதமெனற அகனியில மூனறுகாலம அகனிஹோததிர
செயபவன எனபா சிலா, வேதததில நாசிகேதமெனறபெயருள
மூனறு அதயாயஙகளை அததியயனமசெயதவன எனபா வேறுசிலா

2 காாஹபததியம ஆஹவனீயம தக்ஷிணம ஸபயம ஆவஸதயம எ
னும ஐநது அகனிகளையுடைய அகனிஹோததிரி

3 ரிகவேதததில ஸுபாணமெனனும மூனறுமநதிரமதெரிநதவன

தயும முடிததது ஸநானஞசெயத பிராமமணன அதாவசிரஸென
ம அதாவணவேததின உபநிஷததைப பிரமமசாரிவிரதத
நாடு அததியயனஞ செயதவன ஐமபுலனகளையும அடககினவன
ததியமே சொலலுகிறவன தாமமசெயபவன தனகாமஙகளில
ரததையுளளவன ஆகிய இவாகள பநதியைப பரிசுததபபடுததது
றவாகள புணணியதீாததஙகளுககுச சிரமபபடடுசசெனறு
நானஞசெயபவரையும யாகஙகளை மநதிரஙகளுடனமுடிததது
வபிருதஸநாநம செயபவரையுமகோபியாமலும ஆசைபபடாம
மபொறுததும மனததையும புலனகளையும அடககியும எல
ாப பிராணிகளிடததும அனபுவைததும இருபபவரையும சிராத
ஙகளில வரிககவேணடும அவாகளுககுக கொடுதததானம
ழியாதது அவாகளதாம பநதியைப பரிசுததபபடுததுகிற
ாகள மோகூதாமநதெரிநத ஸநயாஸிகள, தவஞசெயயும
யாகிகள, பாஞசராாதரமதெரிநத சிரேஷடாகளான பாகவதா
ள, சிறநத குலமுளளவரும வேதததிறசொனன ஆசாரஙகளை
அனுஷடிபபவருமான வைகாநஸாகள, பிராமமணோததமாகளு
கு இதிஹாஸஙகளை நியமததோடு சொலலுகிறவாகள, பாஷயம
தெரிநதவாகள, வியாகரணததில நலல பரிசயமுளளவாகள, புரா
ணஙகளையும தாமசாஸதிரஙகளையுமஓதி அவறறினபடி ஸரியாக
அனுஷடானமசெயபவாகள, குருகுலவாஸஞ செயதவாகள, ஸத
தியம பேசுகிறவாகள, எலலாவேதஙகளிலும எலலா உபதேசங
களிலும ஆயிரவாகளில முதனமையாயிருபபவாகள ஆகிய இநத
மகானுபாவாகளும பநதிபாவனரெனறறியவேணடும இவாகள
பநதியில எவவளவுதூரம நோககுகினறனரோ அவவளவுவரையி
லும பரிசுததமாகச செயகினறனா, இபபடிப பநதியைப பரி
சுததபபடுததுவதனால பநதிபாவனரெனறு சொலலபபடுகின
றனா குருபரமபரையாகவநத பிரமமஞானததை ஆஸதியாகப
பெறறவன ஒருவனும இரணடேரைக குரோசஙகள வரையிலுப
சுததமாககுவனெனறு பிரமமஞானிகள நினைககினறனா ரித்
விககாகவும உபாததியாயனுகவுமிராத அவன ரிதவிககுககளின
அனுமதியினால முதலாஸனததை அடைவானாயின அநதபபநதி
யின பாவததையே போககிவிடுவான ராஜனே ! வேதநதெரிநத
பநதியைசசெடுககும குறறஙகள ஒனறுமிலலாதவனுகவும வடு
விலலாதவனுகவுமிருநதால அவனும பநதிபாவனனதான ஆ
லால, முழுமுயறசியோடு பிராமமணாகளைப பரிசோதிதது
தாமஙகளைவிடாதவரும மனததையடககினவரும மேறகுல
தோரும கலவி கேளவி மிகுநதவருமான பிராமமணாகளை
சிராததததில வரிககவேணடும சிநேகிதாகளை முககியமாக

கொண்டு செய்யப்படும் சிராத்தங்களும் ஹோமங்களும் பிதிருக்களையும் தேவர்களையும் திருப்திசெய்விக்கமாட்டா அப்படிச் செய்பவன் ஸ்வர்க்கம்போகான் எவன் சிராத்தங்களைக்கொண்டு சினேகங்களைச் செய்கிறானோ அவன் தேவயானமென்னப்பட்ட அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினால் போவதில்லை சிராத்தத்தினால் சினேகம் சம்பாதிப்பவன் பிடிப்பற்ற அரசம்பழம்போல ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து கீழேவிழுவான் ஆதலால், சிராத்தம்செய்பவன் சினேகிதனைத் தேடலாகாது மித்திரர்களைச் சோப்பதற்காகப் பொருள்களைக் கொடுக்கலாம் எவனை மித்திரனாகவும் சத்துருவாகவும் நினைக்கவில்லையோ அந்தமத்தியஸ்தனைத் தேவகாரியத்திலும் பிதிருகாரியத்திலும் புசிப்பிக்கவேண்டும் களர்மண்ணில் விதைத்தவிதை முளையாமலும் விதைத்தவன் அதன்பலனை அடையாமலும் போவதுபோலவே தகுதியற்றவர்கள் புசிக்கும் சிராத்தம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயன்படாது ஓதுதலில்லாத பிராமமணன் செத்தைகளிலிருக்கும் நெருப்புப்போல அவிந்துபோகிறான் சிராத்தத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது சாம்பலில் ஹோமஞ்செய்வதில்லையே பதிலுக்குப் பதிலாகச் சிராத்தத்தில் புசிப்பிப்பது பிசாசர்களைச்சேரும் தக்ஷிணையாகிறது அது தேவர்களையும் சேராது, பிதருக்களையுஞ் சேராது அது புண்ணியமகுன்றிக் கன்றிறந்தபசு கொட்டிலில் தடுமாறுவதுபோல இங்கேயே தடுமாறுகிறது அவிந்த நெருப்பில் நெய்யை ஹோமம்செய்தால் அது எப்படி தேவர்களையும் பிதிருக்களையும் சேருவதில்லையோ அப்படியே பாட்டகனுக்கும் நட்டுவனுக்கும் பொய்சொல்லுகிறவனுக்கும் கொடுக்கும்தக்ஷிணை பொய்யனுக்குக் கொடுக்கப்படும் தக்ஷிணை கொடுப்பவனைக் காப்பாற்றாது, அவனுக்கு இரண்டுலோகங்களையும் கெடுக்கும் கெடுப்பதும் இகழப்படுவதுமாகிய அந்தத்தக்ஷிணை தான் விழும்போதே கொடுப்பவரின் பிதருக்களையும் தேவலோகத்திலிருந்து தள்ளிவிடும் யுதிஷ்டிர! எல்லாத்தர்மங்களையும் நிச்சயமாகத் தெரிந்து ரிஷிகளின் ஆசாரப்படி எப்போதும் அனுஷ்டிப்பவர்களையே தேவர்கள் பிராமமணர்களென்று நினைக்கின்றனர் பாரதனே! வேதமோதுவதையும் ஞானத்தையும் தவத்தையும் காமத்தையும் நியமமாக உடையவர்களே ரிஷிகளென்று அறியத்தக்கவர் பாரதனே! சிராத்தங்களை ஞானநிஷ்டையுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அவர்களில் எந்தமனிதர்கள்பிராமமணர்களுக்கு ஹிதத்தைச்செய்யாமல் வீண்பேச்சுக்களில் அவர்களை இகழ்ந்தும் பேசுகின்றனரோ அவர்களைச் சிராத்தத்தில் புசிப்பித்தல் கூடாது ராஜனே! இகழப்பட்ட பிராமமணர்கள் அந்த

ழந்தவன் குலத்தில் மூன்றுதலைமுறைக்குள் கெடுத்துவிடுவார்க
ான்று வைகானஸர்களென்னும் ரிஷிகளின்சொல் கேட்கப்படு
ிது ராஜனே! வேதங்களில் கரைகண்ட பிராம்மணர்களைத்
ரத்திலேயே கண்டறியவேண்டும் அவர்கள் நண்பராயினும்
கைவராயினும் சிராத்தத்தை அவர்களுக்கே கொடுக்கவேண
ம பாரதனே! மந்திரங்களைத்தெரியாத லக்ஷம்பிராம்மணர்களை
நமனிதன் புசிப்பித்தால் பயனென்ன? மந்திரம் தெரிந்த ஒரு
ன திருப்தியடைந்தால் அவன் அவரெல்லாரிலும் மிகத் தகுதி
ளவனாவான்" என்றார்

நூற்றுமுப்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

சிராத்தமுண்டானவரலாறும் சிராத்தத்தில் விடவேண்டியவையும்)

யுதிஷ்டிரர், "சிராத்தமானது எந்தக்காலத்தில் யாரால்
ண்டாக்கப்பட்டது? அது எவ்வகையானது? பிருகுவும் அங்கி
ஸும் இருந்தகாலத்தில் எந்தரிஷியினால் உண்டாக்கப்பட்டது?
சிராத்தங்களில் விடத்தக்கவை யாவை? எந்தக் கிழங்குகளையும்
ரயகளையும் விடவேண்டும்? தானியஜாதிகளில் விடத்தக்கவை
வை? பிதாமஹரே! அவற்றை எனக்குச்சொல்லும்" என்று
கட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"ராஜனே! சிராத்தம் எந்தக்காலத்திலுண்டானது, எவ்வித
ானது, யாராலுண்டாக்கப்பட்டதென்பதை என்னிடம் கேள்.
களரவனே! பிரமாவின் புத்ரரும் சிறந்த மகிமையுள்ளவரு
ான அத்திரிமகரிஷி இருந்தார் மகாராஜனே! அவர்குலத்தில்
த்தாத்ரேயரென்பவர் இருந்தார் தத்தாத்ரேயருக்குத் தவத்
தையே தனமாகவுடைய நிமியென்னும் புத்திரர் உண்டானார்
ிமிக்கு ஸ்ரீமானென்று பெயர்பெற்ற சிறப்புள்ள புத்திரர் பிறந்
ார் அவர் செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து ஆயிரம்வருஷம் நிரம்
ினபின் காலகதிக்குட்பட்டு மரணமடைந்தார் நிமியென்பவர்
ாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட காமங்களினால் சுத்தம் செய்து
கொண்டபிறகு புத்திரசோகத்தையே நினைந்து தாங்கக்கூடாத
னக்கொதிப்பை அடைந்தார் சிறந்த அறிவுள்ள அந்த நிமி
சதுர்த்தசி திதியில் தம்வீட்டுக் காரியங்களை முடித்துக்கொண்ட

1 கூறியதைக்கூறுதலால், இங்கே அதிகபாடமான அரைசுலோகம்
விடப்பட்டது

பிறகு, அதே துயரததை நினைநது இரவின பினபாகததில க
விழிததுககொணடார விசனததினுல கலஙகின மனததுட
விழிததுககொணட அவருடைய புததியானது இதரவிஷயஙகள
மனம செலலாமையினுல விசாலமாககசெனறது பிறகு, ஊக
துடன சிராததமசெயயும வகையைபபறறிச சிநதிததார மி
சிறநதஞானமுளள தபோதனராகியநிமி, அநதககுமாரரால பு
கபபடடவையும அவரால வேணடுமெனறுசொலலபபடடவைய
மனததில விருமபபபடடவையுமான கிழஙகுகள, கனிகள, ப
றெலலாவறறையும தமமனததில நிசசயமசெயதுகொணடு, அ
வாஸயை தினததில சிறநத பிராமமணாகளை வருவிதது, அவா
ளுககுத தெறகுமுகமான ஆஸனஙகள எலலாவறறையும தா
போடடார, பிறகு, ஏழுபிராமமணாகளை ஒரேகாலததில போ
னததிறகு உடகாரவைததார ஸமாததரானநிமி உபபிலலாம
சாமையரிசி அனனததை உணவாகக கொடுததார அபபோ,
அனனததைபபுஜிககும பிராமமணாகளுடைய ஆஸனஙகளிலு
பாதஙகளிலும தாபபஙகள தெறகுநுனியாக வைககபபடடன
அவா பரிசுததராகிச சிரததையோடு தெறகுநுனியாகப போட
படட தாபபஙகளில பெயரையும கோததிரததையும சொல
ஸ்ரீமானுககுப பிணடபபிரதானம செயதார ரிஷிஸரேஷடரா
அநத நிமியானவா, தாம தாமககேடடைச செயததனுல பினன
பெருவருததததினுல பீடிககபபடடு, ‘இதறகுமுன ரிஷிகளசெ
யாத இநதககாரியததை நான ஏன செயதேன? பிராமமணாக
சாபததினுல எனனை எரிததுவிடாமலிருபபாரா?’ எனறு விசா
மடைநதார, பிறகு, பகவானுன அததிரிமுனிவா தம வமசததி
குத தலைவரெனறு நினைதது அவரை ஊககததுடன தியான
செயதார அவவாறு அவா தியானமசெயத மாததிரததில அ
திரிமகாமுனிவா வநதார குறறமிலலாத அததிரிமுனிவா, பு
திரசோகததினுல பீடிககபபடட நிமியைககணடு இனசொறக
ளுல அவரை மிகவும தேறறினா ‘தபோதனனுன நிமியே
உனனுற செயயபபடட இநதப பிதிருயாகமானது எனககு ஸ
மததம இநதததாமம முறகாலததில பிரமமதேவராலேயே கண
டறியபபடடது அபபடி பிரமமாவினுல ஏறபடுததபபடட அ
தத தாமநதான உனனுல இபபோது செயயபபடடது பிரம
மாவைததவிர வேறு யாா சிராததததில விதியை ஏறபடுதத
லாம? புததிரனே! இபபோது சிராதததிறகுரிய உததமமான
விதியை உனககு உரைபபேன புததிரனே! பிரமமதேவரால ஏற
படுததபபடட அநதவகையை எனனிடம தெரிநதுகொணடு செய

ஷியே! ஆதிகாலத்தில் பிரம்மதேவர் தாமாகவே மந்திரத்தோடு
கதிகளுக்கு ஓரிடம் உண்டாக்கி அங்கே பிதருக்களுடன்கூடவே
ருக்கும் அக்கி, ஸோமன், வருணன், விசுவேதேவர்கள் இவர்க
ுக்கு ஹவிர்ப்பாகங்களை நியமமாக ஏற்படுத்தினார் சிராத்தத்தில்
பிதேவியை உலகத்தைத் தாங்குகிறவளென்றும் 1 வைஷ்ணவி
யென்றும் 2 காசியபியென்றும் 3 அக்ஷயையென்றும் துதிக்க
வேண்டும், ஜலங்கொண்டுவருகையில் வருணபகவானைத் துதிக்க
வேண்டும் குற்றமற்றவனே! பிறகு, அக்கியையும் ஸோமனையும்
பூர்த்திக்கவேண்டும் ஸூர்யகிரணத்தையுண்பவர்களாகப் பிரம்மா
ிஞல் படைக்கப்பட்ட மகானுபாவர்களான பிதருதேவதைக
ளுக்கும் ஹவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் அவர்கள் சிராத்
தத்தில் பூஜிக்கப்பெற்றுத்தான் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகின்ற
ார் பிதருதேவர்களின் வம்சங்கள் ஏழாகப் பிரம்மதேவரால்
முன்னமே காணப்பட்டன அக்கிமுதலான விசுவேதேவர்கள்
முன்னமே கூறப்பட்டனர் ஹவிர்ப்பாகத்திற்குரிய அம்மகாத்
மாக்களின் நாமங்களைச் சொல்வேன் ஸஹன், 4 க்ருதி, விபாப
்ன், புண்ணியக்ருத், பாவனன், 5 க்ராமயன், க்ஷேமயன், ஸமூ
ஹன், திவ்யஸானு, விவஸ்வான், வீர்யவான், ஸ்ரீமான், கீர்த்தி
மான், க்ருதன், ஜிதாத்மன், முனிவீர்யன், தீப்தரோமன், பயங்
கரன், அனுகர்மன், ப்ரதீதன், ப்ரதாதா, அம்சுமான், சைலா
பன், பரமக்ரோதி, தீரோஷ்ணி, பூபதி, ஸ்ரஜன், வஜ்ரீ, வரி, வித்
யுத்வர்சஸ், 5 ஸோமவர்சஸ், ஸூர்யஸ்ரீ, ஸோமபன், ஸூர்ய
ஸாவித்ரன், தத்தாத்மன், புண்டரீயகன், உஷ்ணீநாபன், நபோ
தன், விச்வாயு, தீப்தி, சமூஹரன், ஸுரேசன், வ்யோமாரி, சங்
கரன், பவன் ஈசன், கர்த்தா, க்ருதி, தக்ஷன், புவனன், திவ்ய
கர்மக்ருத், கணிதன், பஞ்சவீர்யன், ஆதித்யன், ரச்மிவான், ஸப்த
க்ருத், ஸோமவர்சஸ், விச்வக்ருத், கவி, அனுகோப்தா,
ஸுகோப்தா, நப்தா, ஈச்வரன் என்பவர்கள் காலத்தின்நடையை
நடத்துகிறவர்களும் எக்காலமுமுள்ளவர்களும் மகானுபாவர்களு
மாகிய விச்வேதேவர்களென்று சொல்லப்படுகின்றனர் கேழ்
வரகு 6 புல்கம் இவை சிராத்தத்துக்குத் தகாத்தானியங்கள்,
பெருங்காயப்பால்சோந்த கறிகள், கிழங்கில், வெங்காயம், உள்ளி,
முருங்கை, கஞ்சாமுதலியவை, பூசணிவகைகள், சுரைக்காய், கரி
யுப்பு, ஊர்ப்பன்றிமாமஸம், (மந்திரத்தினல்) ப்ரோக்ஷிக்கப்

1 விஷ்ணுவின் மனைவி
2 கசியபருக்குப் பரசுராமரால்ளிக்கப்பட்டவள் 3 அழியாதவள்
4, 5 இவை இரண்டுமுறைவருகின்றன 6 ஒருவகைத்தானியம்

படாதமாமஸம, கறுபபாடடுமாமஸம, ஜீரகம, சிதபாகியெ
னும கறி, முளைமுதலானவை, [1]மருஙகாடகம இவைசிராததததி
விடபபடவேணடியவை உபபுவகை யெலலாவறறையும நாவ
பழததையும சிராததததில விடவேணடும சிராததததில துமம
யும அழுகையையும விடவேணடும ஸூதாசனமெனனும க
தேவகாரயஙகளிலும பிதிருகாரயஙகளிலும இகழபபடடது பி
ருககளும தேவாகளும அநத அனனததைக கிரகிபபதிலலை
சிராததகானம நோககபோது சணடாளனையும சககிலியனையு
ஒதுககவேணடும காஷாயமுடுததவன குஷடரோகமுளளவ
பதிதன பிரமமஹததிசெயதவன கலபபுஜாதியிறபிறநத பிரா
மணன பதிதனேடு சோநதவன இவாகளைச சிராததமகொடககு
காலததில தெரிநதவாகள விடவேணடும' எனருா பகவானை
அதரிமகரிஷி தமவமசததிற பிறநத அநத ரிஷிககு முறகாலததி
இவவாறு சொலலி மேலுலகமாகிய பிரமமஸபைககுச செனருா

நூறறுமுபபததோனபதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள்முதலியோர் சிராத்தம செய்ததும், தேவர்களும் பித்ருக்களும்
அஜீர்ணமடைய அக்நி துணைசெய்ததும், ஹோமத்தோடு
சிராத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்பதும்)

அவவாறு சிராததககிரியை துவககபபடடபிறகு, எலலா
மகரிஷிகளும சாஸதிரஙகளிற சொலலிய முறைபபடி பிதிருயாகங
களைச செயதனா தாமஙகளை நியமமாகச செயயும ரிஷிகள
சிராததஞசெயத பிறகு நியமநதவருமல புணயதீாததஙகளிலை
தாபபணமும செயதனா பாரதனே! நாலுவாணஙகளாலும
கொடுககபபடும சிராததஙகளினல திருபதிசெயவிககபபட
பிதிருககளும தேவாகளும [2] அநத அனனததை ஜரிபபிததுக
கொளளமாடடாமற போயினா அநதத தேவாகளும பிதிருக
களும அஜீாணததினல வருததபபடடனா அனனம அதிக
மாகி அஜீாணததினல துயரமுறற பிதிருககள ஸோமனிடம
சென்று, 'சிராததபோஜனததினல கஷடபபடுகிருேம எஙக
ருககு நனமையைச செயயவேணடும' என்று கேடடனா அவா
களுககு, ஸோமன, 'தேவாகளே! உஙகளுககுப பரிகாரமவேணடு
மாயின பிரமமதேவரிடம செலலுஙகள அவா உஙகளுககுப பரி
காரம செயவா' என்று மறுமொழி கூறினன பாரதனே! சநதி

[1] ஒருகறி [2] 'தநநாமம' என்ற பாடமகொளளபபடடது

னசொலலினுல, அநதத தேவாகள, பிதிருககளுடன சோநது,
மருமலைச சிகரததிலுடகாாநதிருககும பிரமமதேவரைஅடைநது,
பகவானே ! நாஙகள சிராதத போஜனததினுல மிகவருததபபடு
(ரும தேவரே ! எஙகளமேல அனுககிரகஞசெயது எஙகளுக
நப பரிகாரஞ செயயககடவீா' எனறு கேடடனா இவவாறு
துவாகள சொலலககேடட பிரமமதேவா, 'எனபககததிலிருககும
நத அகனி உஙகளுககுப பரிகாரமுணடுபணணுவன' எனறு
சொனனுா அபபோது அகனி, 'சிராததம நேரிடுமபோது அதை
ாம சோநதே புஜிபபோம எனனுடன சோவதனுல நீஙகள
அனனததை ஜரிபபிததுககொளவீாகள ஸநதேகமிலலை' எனறு
சொனனுன அதைககேடட பிறகு, அநதபபிதிருககள துயரமறற
வராயினா ராஜனே! இநதக காரணமபறறிததான அகனிககு
முதலபாகம கொடுககபபடுகிறது புருஷஸ்ரேஷடனே! அகனியை
முனனிடடுச சிராததம நடககுமாயின பிரமமரககூஸைகள அந
தச சிராதததைதக கெடுககமாடடா அகனிபகவானிருககும
போது ராககூஸாகள ஓஙகுவதிலலை முதலில பிதாவுககும பிறகு
பிதாமஹனுககும அதனபிறகு பிரபிதாமஹனுககும பிணடபபி
தானம செயயவேணடும இதுதான சிராதததின முறையெனறு
சொலலபபடுகிறது சிராதததில ஒவவொரு பிணடததிறகுப
காயததிரியை நியமததுடன சொலலவேணடும (ஸோமாயபிதரு
மதே) 'பிதிாககளுககு அதிகாரியான ஸோமனுககு' எனறுப
சொலலவேணடும ரஜஸவலையும காதறுநதவளும வேறு வமச
தில பிறநதவளுமான ஸதிரீகளைச சிராதததில சோககததகாது
ஜலததைநதத தாணடுமபோதும பிதிராகளினபோ சொலலவேண
டும நதிககுசசெலலுமபோது பிதரு தாபபணஙகள செயயவேண
டும தன வமசததைசசோநத பிதிருககளுககு ஜலதாபபண
செயது, பிறகு 1 தனனினததாருககும சுறறததாருககும தா
பணஜலம விடவேணடும சிதரவாணமான இரணடு எருதுக
கடடின வணடியிலுல ஜலததைததாணடுமபோதும ஓடமேறி
தாணடுமபோதும ஜலதாபபணததைப பிதுருககள விருமபுகின
னா அது தெரிநதவாகள ஓடததிலிருககுமபோதெலலாம சிர
தையுடன ஜலதாபபணம செயகினறனா கிருஷணபககூமெனனு
பாதி மாஸததின முடிவாகிய (அமாவாசையில) சிராததஙகளை
செயயவேணடும பிதருபகதியினுல தேகபுஷடியும ஆயுளும கூ
தனமும செலவமும உணடாகினறன குருவமச ஸ்ரேஷடனே

1 மாதருவமிசததாருககும காருணயபிதருககளுககும

1 பிரமமதேவா, புலஸதியா, வஸிஷடா, புலஹா, அஙகிர கரது, கஶயபமகரிஷி இவாகள மகா யோகேஶவராகளென சொலலபபடடவாகள ராஜனே! இவாகளதாம பிதிருககள சிராததததைபபறறின சிறநத விதி இதுதான சிராததம செய 2 பிணடஙகளைச சோபபதனல இறநதவாகள பிரேததனமை விருநது விடபபடுகினறனா புருஷஶரேஷடனே! முனனோ ளாலசொலலபபடட சிராததம உணடானவரலாறு சாஸதிரபபி காரம இவவாறு உரைககபபடடது இதறகுமேல உனககு நா என்ன சொலலவேணடும?'' எனறுா

நூறறுநாறபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(உபவாஸ முதலியவறறின் லக்ஷணங்கள் முதலியன.)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! நியமமுளளபராமமணாக ஒரு பராமமணன வேணடுகோளுககாகச சிராதத போஜன தைப புஜிததால அது எபபடியாம?'' எனறு வினவ, பீஷம சொலலலானுா

"பராமமணாவிருபபததிறகாகப புஜிபபவாகள வேதோக நியமம தவறினவாகளாகி வேதோகதமான சிராததாதி காம களில புஜிததால விரதஙகளைக கெடுததவராகிருாகள'' எனறுா யுதிஷடிரா, "சிலா உபவாஸததையே தவமெனறு கூறுகினறன ரே, இதுவே தவமாகுமா? அலலது, தவம வேறுணடா?'' எனறு கேடடாா பீஷமா, "ஒருமாஸம உபவாஸமிருபபதையும ஒரு பக்ஷமுபவாஸமிருபபதையும மாததிறகொருமுறையும பக்ஷ ததிறகொருமுறையும போஜனமிலலாமலிருபபதையும தவமென று ஜனஙகள நினைககினறனா, 3 தேகததின செயகையைக கெடுப பவன தவமுளளவனுமாகான தாமந தெரிநதவனுமாகான தா னம மிகுதியாகச செயவதும உததமமான தவமெனறு விதிககப படுகிறது தாமததில விருபபமுளள குடுமபியாகிய பராமமணன எபபோதும உபவாஸியும பிரமமசாரியும ரிஷியுமாக இருகக வேணடும, எபபோதும தேவாகளைபபூஜிககவேணடும, மனிதன எபபோதும தூஙகாமலிருககவேணடும,எபபோதுமஅமருததததை

---

1 இவாகளதாம பிதிருவமசததின எழுவா

2 ஸபிணடீகரணம செயவதனல

3 'ஆதமதாநதரே' எனபது மூலம, 'சரீரததின உருவததை அல து குடுமபரூபததைககெடுபபவன' எனபது பழையஉரை

ாடுகொண்டும பரிசுததமான காயதரியை ஜபிததுககொண்டும
நககவேணடும எபபோதும சததியமே பேசவேணடும, நியம
ாளவனுயிருததலவேணடும, எபபோதும மிசசததை உணண
ணடும, விருநதினாகளிடததில அனபோடிருககவேணடும,
பபோதும அமருததததையே புசிததுப பரிசுததனுக இருகக
ணடும'' எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "ராஜரே! எப
ாதும உபவாஸியும பிரமமசாரியும மிசசததைஉணணுகிறவ
ம விருநதினாகளை விருமபுகிறவனுமாவது எபபடி?" எனறு
டடாா பீஷமா, "காலைபோஜனததிறகும இராததிரி போஜ
ததிறகும இடையில ஒனறும புஜிககாதவனெவனே அவன
யோபவாஸியாகிறுன ருதுகாலததில தன பாாயையினிடம
ருகிறவன பிரமமசாரியாகிறுன கொடுபபதே இயறகையாக
ள மனிதன எபபோதும உணமைபேசுகிறவனுகிறுன (யாக
ததலிய அவசியமினறி) வீணுக மாமிசததைத தினனுதவன
மிசம விடடவனுகிறுன தானமகொடுபபவன பரிசுததமுள
வனுகிறுன பகலில தூஙகாதவன தூககததை விடடவனுகி
ன யுதிஷடிர! வேலைககாராகளும விருநதினாகளும புசிதத
றகு தான புசிககுமமனிதன அமருததததையே புசிபபவனென
றி. பராமமணாகள புசியாமலிருககத தானுணணுத மனிதன
நத உணணுமையினுலேயே ஸவாககததை ஜயிததவனுகிறுன
தவாகளும பிதருககளும அடுததவரும புசிதத மிசசததைப
சிபபவனை மிசசததை உணபவனெனறு சொலலுகினறனா
பபடிபபடடவாகளுககுப பிரமமலோகததில முடிவிலலாத
டஙகள இருபபதாகச சொலலபபடுகினறன அரசனே! அப
ரஸ்ஸுகளும கநதாவாகளும அவனிடம வருகினறனா தேவாக
டனும விருநதினாகளுடனும பிதருககளுடனும புசிபபவா
ளைகளோடும பேரனமாரோடும மகிழநதிருபபா அவாக
ககு உததமமானகதி உணடாகிறது'' எனறுசொனனா

நூறறுநாறபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தானம் யாரிடத்தில் வாங்கலாம் யாரிடத்தில் வாஙகத்தகாதென்பதை அறிவிப்பதான விருஷாதாப்பிக்கும் ஸப்தரிஷிகளுக்கும் சம்வாதம்.)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பராமமணாகளுககுப பல வகைத தானஙகளைக கொடுககினறனரே, கொடுககிறவனுககுப வாஙகுகிறவனுககும இருககவேணடியகுணஙகள எனன?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

“ பராமமணன யோகயனிடததிலும வாஙகுகிறுன, அயே
யனிடததிலும வாஙகுகிறுன குணமுளளவனிடததில வாஙகி
சிறிது பாவமுணடாகும குணமிலலாதவனிடததில வாஙகு
வன முழுகிபபோவான பாரதனே ! இநத விஷயததில விரு
தாபபியெனனும அரசனுககும ஸபதரிஷிகளுககும நடநத சம
ஷணயாகிய பழைய இதிஹாஸததைக கூறுகினறனா கஶய
அதரி, வஸிஷடா, பரதவாஜா, கெளதமா, விசுவாமிதரா,
தகனி இவவேழுரிஷிகளும பதிவரதையான அருநததியும இ
தனா அவாகளெலலாருககும கணடையெனபவள வே
காரியாயிருநதாள பசுஸகனெனனும சூததிரன அநத வே
காரிககுக கணவனுயிருநதான முறகாலததில அவாகளனைவ
யோகாபயாஸததினுல அழியாத பிரமமலோகததை அடை
கருதித தவமசெயதுகொணடு இபபூமியெலலாம திரிநதன
கெளரவனே ! அபபோது மழையினமை பெரிதாயிருநத
அநதக காலததில இவவுலகம பசிதது, பிழைபபது அரிதாயிற
முனகாலததில நடநத ஒரு யாகததில யஜமானனும சிபியி
புததிரனுமாகிய விருஷாதாபபியெனனும அரசனுல தனக
யாகமசெயவிதத ரிதவிககுகளுககுத தன புததிரனுன அனி
னெனபவன தக்ஷிணைககுப பிரதியாகக கொடுககபபடடா
மழை பெயயாதகாலம வநதபோது ஆயுள குறைவாயுளள அந
ராஜகுமாரன மரணமடைநதான பசியினுல வருநதின அநத ரி
ஶரேஷடாகள தாஙகள யாகமசெயவிதத அரசனுடைய அநத
குமாரன உயிரிழநததைககணடு அவனைச சுறறிககொணடு நின
னா பாரதனே ! உணவறறுபபோன இம மானிடலோகததி
பசியினுல வருததபபடட அவாகள தேகததைக காபபாறற
கருதி அநதராஜகுமாரனை ஒரு பாததிரததில சமைததன
ரிஷிகள உணவுககாகக கஷடமான நிலைமையை அடைநதன
சிபியின புததிரனுன வருஷாதாபபியெனனுமரசன திரிந
கொணடிருககையில வழியில சமைததுககொணடு கஷடபபடு
அமமுனிவாகளைக கணடான விருஷாதாபபி, ‘ தபோதன
களே ! தானமவாஙகுவது கஷடததைத தாணடுவிககும வாங
கிறவாகளுககுக குறைவிலலையே ? எனனிடததிலிருககும தன
தைக கேளுஙகள பராமமணாகளுககு யாசிதது வாஙகுவதே
சிறநதவிருததியாக உணடாககபபடடிருககிறது தபோதன
களே ! ஆதலால, நீஙகள கேளுஙகள உஙகளுககுத திரவியப
கொடுககிறேன யாசிககும பராமமணனிடததில எனகு
அனபு உணடே நான உஙகளுககு ஆயிரம கோவேறுகழுதை
களையும ஒவவொனறும ஒவவொரு ரிஷபமுளளவையும கன

றவையுமான பதினுயிரம பசுககளையும கொடுபபேன, மனே
கமாக விரைநதுசெலலும வெளளைககுதிரைகள பததுககோடி
ரடுபபேன, குடமபததைத தாஙகுகினறவையும வணடியிழுபப
யும முழுதும வெணணிறமுளளவையுமான எருதுகள பதினு
ம கொடுபபேன, நலல விருஷபஙகளைச சோநதவையும பருதத
யும அடககமுளளவையுமான தலையீறறுபபசுககளையும சிறநத
ரமஙகளையும நெலலையும யவததையும அறுசுவைபபணடஙகளை
ரததினஙகளையும கொடுபபேன இனனும கிடைததறகரிய
ப எனனகொடுககலாம? புசிககததகாத இநதவிஷயததில இப
ஆசைபபடாதீரகள உஙகளுககுப பசிதீருவதறகாக நான
ன கொடுகககடவேன?' எனறு கேடடான ரிஷிகள, 'ராஜ
ன! அரசாகளிடததில வாஙகுவது தேனபோல இனிபபாயிருக
ம, (முடிவில) விஷததிறகு ஒபபாகும அதை அறிநதிருநதும
ஏன எஙகளுககு ஆசை காடடுகிருய? ஒரு செககான பததுக
சாபபுககாராகளுககுச சமானமானவன ஒரு களளுககடைகசா
ன பததுச செககாாகளுககுச சமானம ஒரு வேசி பகதுக கள
ககடைககாரருககுச சமானம ஓா அரசன பதது வேசிகளுக
சசமானம பதினுயிரம கசாபபுககடைகளை நடததும கசாபபுக
ாரனும அரசனும சரி அரசனிடததில வாஙகுவது கொடி-து
க்ஷததிரியாகள பராமமணாகளைத தேவதையைபபோல ஆ!'ரர
ததிருககினறனா தவததினுல பாவமறற பராமமணன தான
நதோஷமடைவதனுல தேவாகளை ஸநதோஷபபடுததுகிருன
ருகால இவவுலகததில பராமமணனுககுக தவம சீககிரததில
ணடாகிறது அரசனுடைய பொருள கிடைததால அது காட
ல தீபபோல அநதததவததை எரிததுவிடும அரசனே! உனக
நம உன தானததிறகும எபபோதும க்ஷேமம உணடாகடடும
னனிடமயாசிபபவருககு நீ எலலாவறறையும கொடுககலாம'
னறு சொலலி அவாகள வேறிடததிறகுச செனறனா அம
காதமாககளுககு அநதமாமிசமானது அபபோது சமையாமலே
இருநதது அவரனைவரும அதைவிடடு ஆகாரததைககருதி வனம
போயினா அதனபிறகு, அரசனுல சடடளையிடபபடட அவன
நதிரிமாா காடடிறகுபபோய அததிபபழஙகளைபபறிதது அவா
களுககுக கொடுககபபோயினா அமமுனிவாகள பழஙகளைககணடு
வாஙகபபோயினா அபபோது, அமமநதிரிகளின வேலைககாரா
கள உளளே பொனவைதத சில அததிபபழஙகளைக கொணாநது
அவறறை அவாகளுககுக கொடுககபபோயினா அதரியானவா,
அவை பளுவாயிருபபவை எனறறிநது, 'அவை வாஙகததகாத
வை' எனறு கூறலாஞா

1 'க்ஷதாம' எனறு பாடம கொளளபபடடது

'நாஙகள அறிவிலலாதவரலலோம, மானிடபுததியுளளவ
அலலோம, இவை பொனனுளளவையெனறறிவோம நாங
விழிததுககொணடோம ஏமாறவிலலை இவவுலகததில இ
லாபமாயிருநது மறுமையில கொடுமபயனைததரும இமமையி
மறுமையிலும ஸ்வாககததை விருமபுகிறவன இதை வாஙகவேகூ
து எனறு சொனனார வஸிஷடர, 'நூறு பொனனும ஆயி
பொனனும எனனும கணககுளள அதிகச செலவததை வாங
கிறவன மிகததாழவான கதியை அடைவான' எனறுசொனனு
கஶயபர, 'பூமியிலுளள நெறகளும பவஙகளும பொனனும ப
களும பெணகளும ஆகிய இவையெலலாம சேரநதும ஒருவனு
குப போதா ஆதலால, தெரிநதவன ஒழிவையடையவேணடு
எனறு சொனனார பரதவாஜர, மானகுடடி வளருமபோ
கொமபும வளருகிறது புருஷனுடைய ஆசையும அபபடியேதா
அதறகு அளவிலலை' எனறு சொனனார கௌதமர, 'ஆசைவ
நிரமபசசெயயும பொருள உலகததிலிலலை மனிதன ஸமுத
ரமபோனறவன ஒருகாலும நிரமபபபடான' எனறு கூறின
விஶ்வாமிததிரர, 'ஓர இஷடததை விருமபுகிறவனுககு அநத இ
டம நிறைவேறுமபோதே மறறொரு பொருளவிருபபம அவனிட
தில அமபுபோலத தைககிறது' எனறு கூறினார அதரி, 'விரு
பினவறறை அனுபவிபபதனால விருபபம தணிவது ஒருகாலுமி
லலை நெயயினால அககினிபோல விருபபம மேனமேலும அதிகபப
கிறது' எனறு சொனனார ஜமதகனி, 'வாஙகுவதில மனததை
கடடுவதுதான தவததை நிலையாககததாஙகுகிறது ஆசைபபடுகி
பிராமமணனுககு அநதததவமெனனுந தனம ஒழுகிபபோம
எனறு உரைததார அருநததி, 'தாமததிறகாகத திரவியஙகளை
சமபாதிபபதைச சிலர ஒபபுககொளளுகிறாரகள இவவுலகததி
பொருளீடடுவதைப பாரககிலும தவமீடடுவதேசிறநதது' எனறு
கூறினள கணடை யெனபவள, 'இநத என தலைவரகளாகிய ரிஷி
கள மிகக பலமுளள கொடிய பயஙகரததைககணடு பலஙகுறைநத
வர பயபபடுவதுபோல இநததனததிறகு அஞசுகினறனர இதன
பிறகு, நானும பயபபடுகிறேன' எனறு சொனனாள பசுஸகன
'தாமததிறகுமேறபடடதும தாமமபோனறதும இலலையெனறு
பராமமணரகள அறிநதிருககினறனர ஆதலால, நானும வணக
கததுடன உணமையாகவும செமமையாகவும கறறறிநதவரைப
பணியககடவேன' எனறு சொனனன நியமநதவறுதவர
களாகிய அநத ரிஷிகளனைவரும, 'இநதமனிதரகள யாரைச சேர
நதவரகளோ, இநத மோசமான கனிகளை எவன நமககுககொடுக

றனே அநத அரசனுககும அவன தானததிறகும ஸுகமுண ாகடடும்' எனறுசொலலி, உளளே பொனனுளள அநதககனி ளை எறிநதுவிடடு வேறிடம சென்றாகள பிறகு, அமமநதிரிக ளைவரும அரசனிடமசென று, 'வேநதே! இதில மோசமிருபப தாக நினைதது அநதககனிகளையெறிநது அமமுனிவாகள வேறி ததிறகே செலலுகினறனா அது உனககுத தெரிநதிருககடடும்' ாறு சொனனாகள தன வேலைககாராகளால இவவாறு ாிவிககபபடட அநத வருஷாதாபபி கோபிதது அநதரிஷிக ளைவருககும விரோதம செயவதறகுத தனவீடுசென்றான வன வீடுசெனறு கடுமையான விரததததை எடுததுககொணடு னறுகச சொலலபபடட மநதிரஙகளோடு ஆகவனீயமெனனும அகினியில ஒவவொனறாக ஆகுதியைசசெயுதான அநத அகனியி ருநது உலகஙகளுககுப பயததைசசெயயும ஒருபேய எழுந து விருஷாதாபபியானவன அதறகு யாதுதானி யெனறு பயரிடடான காளராததிரிபோனற அபபேயானது கரங விதது வருஷாதாபபிராஜனிடமவநது, 'நான எனனசெயயக டவேன?' எனறுகேடடது வருஷாதாபபி, 'ஏழுரிஷிகள அருநததி அவாகள வேலைககாரி வேலைககாரியினகணவன ஆகிய அவாகளிடமசெல அவாகளபோகளை மனததில வைததுககொள அவாகளினபோகளைத தெரிநதுகொணடு அவாகளெலலாரையும அழிததுவிடு அவாகள அழிநதுபோனபின உனனிஷடபபிர காரம நீ நினைததவிடமசெல' எனறு சொனனான அநதபபேய, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு அவனுககு வாககுததததம செயது அரககி உருவததோடு அமமகரிஷிகள ஸஞசரிககும வனததிறகுச சென்றது

நூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸப்தரிஷிகள் முதலியோருக்கும் யாதுதானிக்கும் ஸம்வாத முதலியவையும், அந்தரிஷிகள் ஆசையை ஒழித்து ஸ்வர்க்கஞ் சென்றதும்)

ராஜனே! அபபோது, அததிரிமுதலியமஹரிஷிகள கிழஙகு களையும கனிகளையும பக்ஷிததுககொணடு அவவனததில திரிநத னா, அதனபிறகு, தோளகளும கைகளும காலகளும முகமும வயி றும மிகபபருததுத தடிதததேகமுளளவனும பறறுககளைவிடடுச செலலுகிறவனும சுனஸஸகனெனனும பெயருளளவனுமான ஸா

யாவியைக கணடனா அருநததியானவள எலலா அஙகஙகளு
தடிதது அழகாயிருககும அநததததுறவியைககணடு, 'நீஙகள இ
படியாவதிலலையே ?' எனறு ரிஷிகளைககேடடாள வசிஷட
'நமககிருபபதுபோல இவனுககு அகனிஹோதரம ஹோம
செயயபபடாமலிருககவிலலையே ? காலையிலும மாலையிலு
ஹோமம செயயவேணடாமே ? ஆதலால, சுனஸஸகன பரு
திருககிறுன' எனறுசொனனா அதரி, 'நமமைபபோலப பசி
ஞல இவனுககுச சகதி குறைநதுபோகவுமிலலை, கஷடபபட
ஓதினது நஷடபபடடுப போகவுமிலலை அதனால, சுனஸஸக
பருததிருககிறுன்' எனறு கூறினா விசுவாமிதரா, 'நமமை
போல இவனுககு எபபோதும சாஸதிரபபயிறசியினுலுணடா
கொதிபபிலலை இவன சோமபேறி, மூாககன, பசிதீரபப
முககியமாயிருபபவன அதனால, சுனஸஸகன பருததிருககிறுன
எனறு கூறினா ஜமதகனி, 'இவன நமமைபபோல வருஷ
திறகுவேணடிய போஜனததையும விறகையுமபறறி மனததிற சி
திககவேணடியதிலலை அதனால, இவன பருததிருககிறுன
எனறு சொனனா கஶயபா, 'நமமைபபோல இவனை நா
ஸகோதராகள, 'கொடு கொடு' எனறு கேடகவிலலை அதனா
சுனஸஸகன பருததிருககிறுன' எனறு சொனனா பரதவாஜா
'அறிவிலலாத இநத ஈனபபிராமமணனுககு நமககிருபபதுபோ
லப பாாயையை உலகம தூஷிபபதனால உணடான துயரமிலலை
அதனால, சுனஸஸகன பருததிருககிறுன' எனறு சொனனா
கௌதமா, 'நமககுபபோல இவனுககு ஒவவொனறும மூனறு
வருஷததிறகு வைததுககொளளவேணடிய மூனறிடததில தை
திருககும மூனறே மானதோலுடைகள இலலை அதனால, சுன
ஸகன பருததிருககிறுன' எனறு சொனனா பிறகு, அநத
சுனஸஸகனெனனும ஸநயாஸி அமமகரிஷிகளைககணடு முறை
படி அபிவாதனமசெயது கைகளினால (அவாகளுடைய பாத
களைத) தொடடான பசியைத தீாககககருதின அநதரிஷிகள
அவன செயத பணிவிடையை ஒருவருககொருவா தெரிவி
துககொணடு அவனுடன கூடவே வனததிறசெனறனா ஒரு
காரியததில நிசசயமுளள அவாகள கிழஙகுகளைப பிடுஙகி
கொணடும கனிகளைப பறிததுககொணடும காடுகளிலதிரிநதனா
அவவாறு திரிநதுகொணடிருநத அவாகள ஒருகால செருங
கின மரஙகளால மறைககபபடடதும நிரமபியும தெளிநது
இருககும பரிசுததமான ஜலமுளளதும உதயகாலதது ஸூரிய
மணடலமபோலப பிரகாசிககும தாமரைமலாகளால விளஙகு

றும வைடூரியககலபோனற நிறமுள்ள தாமரை இலைகளால
டபபட்டதும சிறநததண்ணீரை அடுததிருககும பலவகைப
வைகளோடு கூடியதும ஒருதுறையுள்ளதும அதைசசோநத
மூகான சிறுதுறைகளுள்ளதும சேறிலலாததும யாராலும உப
ாகிககபபடககூடாததுமான ஓா அழகிய தாமரைககுளத
தக கணடனா வருஷாதாபபி அனுபபின யாதுதானியென
ம பெயருள்ள கோரரூபியான பேய அநதககுளததைக காவல
ததது சுனஸஸகனோடு கூடிய அமமகரிஷிகளைவரும பேயி
றகாககபபடட அககுளததினிடம தாமரைக கிழஙகுககாகச
சனறனா அபபோது, அநத மகரிஷிகள அநதககுளககரை
ல பாாபபதறகு விகாரரூபமான அநத யாதுதானியெனனும
ய இருபபதைககணடு, 'நீ இநதககுளககரையைச சாாநது
னிதது நிறகிருய நீ யாா? யாருககாக நிறகிருய? உனககு
னன பிரயோஜனம? நீ எனனசெயயக கருதுகிருய? சொல'
னறு அதைககேடடனா அதறகு, யாதுதானி, 'தபோதனா
ளே! நான யாராயிருநதாலெனன? எனனை எவவிதமாகவும
ளவி கேடகவேணடாம நீஙகளெலலாரும எனனை இநதக
ளததிறகுக காவறகாரியென று அறியுஙகள்' எனறுசொனனுள
ஷிகள, 'நாஙகளெலலோரும பசியினுல வருததபபடுகிறோம
ஙகளுககு வேறு ஒனறுமிலலை உனனுடைய ஸமமதததின
மல நாஙகளெலலோரும தாமரைக கிழஙகுகளை எடுததுக
காளளலாமா?' எனறுகேடடனா யாதுதானியானவள,
ஓா உடனபடிக்கையோடு நீஙகள இஙகிருநது தாமரைககிழஙகு
ளை இஷடபபடி எடுததுககொளளலாம, ஒவவொருவராகப
பரை எனககுசசொலலிவிடடுப பிறகு தாமதமினறி எடுததுக
காளளலாம' எனறு மறுமொழி சொனனுள

பசியினுல தேகம வாடின அதரியானவா அநத யாது
ானியை ரிஷிகளைக கொலலககருதின பேய எனறறிநது அவளை
நாககி, 'சிறநதவளே! நான அதரி, நான மூனறுவிசை அதய
னம செயயாத ராததிரியிலலை யெனபதனுல[1] (அராதரி எனனும)
பெயா எனககு அதரி எனருயிறறு இபபோது எனபேரை
அறி' எனறுசொனனா அதைக கேடட யாதுதானி, 'சிறநத
கிமையுள்ளவரே! உமமால உமது இநதப பெயா ஸரியாக
டரைககபபடடது ஆனுல, எனககு இதை நினைவில வைததுக
கொள்ள முடியவிலலை போம குளததிலிறஙகும' எனறு

[1] தரி=மூனறுமுறை (அதயயனமிலலாத) ரா=ராததரி, அ=இலலை,
எனறு பகுககவேணடும

சொனனாள வஷிஷடா, 'நான வரிஷடன (எலலாரிலும சிற
வன,) சிறந்த [1] கிருகததில வஸிபபவன மிகசசிறநதவனாயிரு
பபதனாலும ஸபதரிஷி மணடலததில வஸிபபதனாலும என
[2] வஷிஷடன எனகிற பெயரெனறறி' எனறுசொனனா யா
தானி, 'உமமுடைய பெயரை நீா பகுததுசசொனனீா இ
எழுததுககள கஷடபபடடு உசசரிககபபடுகினறன இதை நி
வில வைககமுடியாது போம குளததிலிறஙகும' எனறுசொ
னாள கஶயபா, 'நான [3] குலநதோறுமிருபபவன, பூமியில ம
பொழிவதனால [4] குவமன, காசம எனனும நாணறபூவைபபோ
வெளுததிருபபதனால காஶயன இதனால கஶயபன எனறு பெ
பெறறவன இநத எனபெயரை நினைவில வைததுககொள
எனறுசொனனா யாதுதானி, 'சிறநத மகிமையுளளவரே!
இநத உமமுடைய நாமததை எனனிடததில ஸரியாக உரைதத
ஆனால, இதை நினைவில வைததுககொளள முடியாது போ
குளததிலிறஙகும' எனறுசொனனாள பரதவாஜா, 'சிற
வளே! நான பிளளைகளைப [5] பரிககிறேன, வேலைககாராகளை
பரிககிறேன, தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பரிககிறேன
பாாயையைப பரிககிறேன ஒரு வியாஜமபறறி இவாகளையெ
லாம பரிததலால பரதவாஜனானேன' எனறுசொனனா யா
தானியானவள, 'உமதுபேரைப பகுததுரைததீா இநத எழு
துககள கஷடபபடடு உசசரிககபபடுகினறன இதை நினைவி
வைததுக கொளளமுடியாது போம குளததிலிறஙகும' என
சொனனாள கெளதமா, 'யாதுதானியெனனும பிசாசியே
நான கோவெனறு சொலலபபடட வாககை அடககினதனாலு
எலலாவறறையும ஸமமாகப பாாககுமபடி கோவெனறு சொ
லபபடட நேததிரததை அடககினதனாலும தமம (இருள) எ
னும புகை இலலாமையாலும எனனை அடககுகிறவாகள யாரு
இலலாததனாலும எனனைககோதமன எனறு அறி' எனறுசொ
னா யாதுதானி, 'மகரிஷியே! எனனிடததில உமது இநத
பெயா உளளபபடி உரைககபபடடது இதை நினைவிலவைகக மு
யாது போம குளததிலிறஙகும' எனறுசொனனாள விசுவாமி
ரா, 'யாதுதானியே! எலலாததேவாகளும எனககுமிததிராகள
[6] கோககளெலலாவறறிறகும நான மிதரன இதனால விசுவாமி

---

[1] சபதரிஷி மணடலததில

[2] வரிஷடா எனபதில 'ர, ஸ' ஷகமாறியது, வஸ எனனும பகு
யினாலும கிடைததது [3] அகனிரூபி

[4] ஆதிததயரூபி, கு = பூமியில, வமன=மழையைபபொழிகிறவன

[5] போஷிககிறேன [6] பசுஸமரககூணம செயபவன எனபது

ா என்று எனககுக கியாதிவநதிருககிறதெனறறி' எனறுசொன
ா யாதுதானி 'இநதஉமதுபேரைப பகுததுரைததா அக்ஷ
ுகள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவிலவைகக
ுடியாது, போம குளததிலிறஙகும்' எனறுசொனனுள 1 ஜம
கனி, 'சிறநதவளே! எலலாரிடததிலும அனபாகியும ஹவிஸ-
ளைப பக்ஷிததுககொணடுமிருககும அகநியைபபூஜிபபதனுலும
ானததிறைல அகனிபோலபபிரகாசிபபதனுலும இநதிரியஙகளை
பிபபதனுலும சிஷயாகளுககு ஞானததைதஉணடுபணணுவத
ுலும ஜமதககனிஎனறு பெயாபெறறவனுக எனனையறி' எனறு
சானனுா யாதுதானி, 'மகரிஷியே! உமமுடையஇநதபபெயா
ரியாக எனனிடததில உரைககபபடடது இதைநினைவில
வைககமுடியாது போம குளததிலிறஙகும எனறுசொனனுள
அருநததி, 'நான எனதுபாததாவின மனததை அனுஸரிதத
ளாகி, எலலாவறறையுமதாஙகுவதும போஷிபபதும திரவிய
ளளதுமாகிய பூமியில எனபாதகாவைஅடுததவளாயிருககி
றன அதனுல எனனை அருநததிஎனறறி' எனறுசொனனுள
ாதுதானி, 'உனனுடைய இநதபபெயரைப பகுததுரைததாய
ழுததுககள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவில
வததுககொளளமுடியாது செல குளததிலிறஙகு' எனறு
சொனனுள கணடை, 'அகநியிலபிறநதவளே! 'கணட' என
ும பகுதி முகததினஒருபாகமாகிய கனனததைதசொலவ
தனறு கூறுகினறனா அநதககனனமஉயாநதிருபபதனுல
ான கணடையெனனபபடுகிறேனெனறறி' எனறுகூறினுள
ாதுதானி, 'உனனுடைய இநதபபெயரைப பகுததுரைததாய
ழுததுககள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவில
வைககமுடியாது போ குளததிலிறஙகு' எனறுசொனனுள
பசுஸகன, 'அகநியிறபிறநதவளே! நான பசுககளைககணடால

1 ஜ=ஜனிபபது, ஜமத=பக்ஷிபபது, இவவிரணடும அகநியைச
சேருவன யஜ=யாகஞ்செயவது, ஜாநே=அறிவது, ஜிஜாஹி=இநதிரி
யஙகளை ஜயிபபது, ஜிஜாயிஷி=சிஷயாகளின ஞானததை உணடாககு
வது அகநிபோலஎனபது உவமையினுல ஏறபடடபொருள '(ஜாஜ
மத=)தேவாகளும, (யஜ=) அகநியும ஆவிாபபவிககும இவவுலகததில
உணடாயிருககிறேன, அதனுல, ஜமதககி எனறு பரவிததிபெறறிருக
கிறேன எனறுஎனனை அறி' எனபது பழையவுரை

2 'அறுருநததி (அநுஸரிபபவள) எனபது நுகரஙகெடடு அருநததி
எனருயிறறு' எனபது பழையவுரை அருநததி=பாததாவின விருப
பததைத தடாதவளஎனபதனுல அனுசரிபபவள எனறுமாம

3 பசுவுககுததுணையானவன, அதாவது, வாயககுக கிடைததனை
மடடும புசிபபவன

ஸநதோஷமடைவேன, எபபோதும அவறறிறகுச சினேகி
ஞகவுமிருபபேன அநதககுணமபறறிய பசுஸகஞனெனெ
றறி’ என்றுகூறினன யாதுதானி, ‘இநதஉனபேரைப பகு
துரைததாய எழுததுககள கடினமாக உசசரிககபபட்ட
இதை நினைவிலவைககமுடியாது போ குளததிலிறஙகு’ என
சொனனுள சுனஸஸகன, ‘யாதுதானியே! இவாகளசொ
னனதுபோல நான எனபேரைப பகுததுசசொலலமுடியா
நான எபபோதும 1 நாயகளுககுததுணையானவாகளுககுத துணை
யாயிருபபவனெனறறி’ என்றுசொனனுன யாதுதானி, ‘பரா
மணு! உனனுடைய உசசரிபபுத தெளிவாயிலலாமையினுல உ
பேசசில நீசொனன பெயா நனருகததெரியவிலலை ஆதலா
இபபோது உனபேரை ஒருதரமசொல’ என்றுகேட்டாள சுன
ஸகன, ‘நான ஒருதரம சொனனபேரை நீதெரிநதுகொளளாமை
யினுல எனதிரிதணடததினுல அடிககபபட்டவளாய உடனே
சாமபலாகககடவாய’ என்றுசொலலி, பிரமமதணடமபோன
தன திரிதணடததினுல அவள தலையிலடிததவுடனே அநதபபிசா
தரையிலவிழுநது நீருபினுள அநதசசுனஸஸகன மிகுநதப
முளள அநதயாதுகானியைககொனறு திரிதணடததைத தரை
லூனறிப புலதரையில உடகாாநதான பிறகு, அநதரிஷிகளனை
வரும வேணடிய அளவுதாமரைமலாகளையும தாமரைககிழங
களையும எடுததுககொணடு ஸநதோஷததுடன கரையேறினா
அதிககிரமமுளள அமமுனிவாகள தாமரைககிழஙகுகளைக கு
யலகுவியலாகக குளககரையில வைததுவிட்டு ஜலதாபபணம
செயதனா பிறகு, அநதபபுருஷசிரேஷடாகளனைவரும ஜலததி
லிருநது கரையேறினபோது அநததாமரைககிழஙகுகளைக கா
விலலை அவாகள பசியினுலவருநதி, ‘ஆகாரததைவிருமபுகிற நம
முடைய தாமரைககிழஙகுகள எநதககொடிய 2 பாவியினு
கொணடுபோகபபட்டனவோ’ என்றுசொனனுாகள சததுருககளை
அழிபபவனே! அநதபபிராமமணுததமாகள ஒருவரையொருவா
ஸநதேகபபட்டுககேட்டனா அவாகளெலலாரும, ‘சபதமசெய
வோம’ என்று கூறினா பசியினுலபீடிககபபட்டும மிககககளைததி
ருநத அவாகளனைவரும, ‘அபபடியேயாகட்டும’ என்று
சொலலி, ஒனருககசசோநது சபதமசெயயத தொடஙகினா

1 ‘சுனஸஸகஸகாயம’ எனபது மூலம, ‘தாமததுககுததுணைவா
களான ரிஷிகளுககுததோழன’ எனபது பழையவுரை
‘பாபகாமணு’ என்று பாடமகொளளபபட்டது

அதரி, 'தாமரைககிழஙகைத திருடினவன பசுவைக காலா
ைததவனும சூரியனைபபாாதது மூததிரமவிடடவனும ஒத
கு விலககானதினஙகளில வேதம ஒதினவனுமாககடவன'
றுசொனனா வஷிஷடா, 'கிழஙகைததிருடினவன இவவுல
தில வேதம ஒததககாதநாளில ஒதினவனும நாயகளை இழுத
கொணடு போகிறவனும ஸநயாஸியாயிருநதும காமததி
ருபபவனும சரணுகதிசெயத மிததிரனைக கொனறவனும தன
ணணயடுதது ஜீவிபபவனும லோபியினிடததில பணததைத
ருமபுகிறவனும ஆவான' எனறு சொனனா கசியபா, 'தாம
கிழஙகைததிருடினவன எவனே அவன பிராமமணாகளிடம
னபுளள தேவதையும ஈசுவரரும தேவருககு தேவரும உல
திறகு ஆசாாயரும பிரகிருதியினிடததில தமசகதியைக காபப
க வைததவரும சாஸதிரஙகளினுல நனமைதீமைகளை விதிபப
ரும அவறறின பலனகளைச சேரபபவரும உலகததிறகுத சந
தயுமான விஷணுவைவிடடு மறறெருவரை அடைகிறவனும
லலாரிடததிலும எலலாவறறையும பேசுகிறவனும அடைக
மவைததபொருளை எடுததுககொளகிறவனும பொயசசாகஷி
சாலலுகிறவனுமவீணுகமாமிசததைததினனுகிறவனும பயனறற
னமசெயபவனும பகலிலஸதிரீயைபபுணாகிறவனும ஆவான'
னறுசொனனா பரதவாஜா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன
காடியவனும தாமததை விடடவனும பெணகளுககும தன
லததோருககும பசுககளுககும தீஙகுசெயகிறவனும பிராம
ணனை வாததாலஜயிததவனும உபாததியாயரைக கீழே உட
ரவைதது ரிகவேதம யஜுாவேதமுதலியவறறை ஒதினவனும
சததை நெருபபில ஹோமமசெயதவனும ஆவான' எனறு
றினா ஜமதகனி, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன ஜலததில
லவிஸாஜனம செயதவனும பசுவை அடிததுககொனறவனும
ரோகம செயதவனும ருதுகாலமிலலாதபோது ஸதிரீயைப
ணாநதவனும எலலாரும பகைககததககவனும மனைவியைக
காணடுஜீவிபபவனும தனஉறவினன தூரதேசததில இருககப
பறறவனும பகையுளளவனும தனககு விருநதுகொடுததவனைப
திலாக விருநதுககழைபபவனும ஆவான' எனறு சொனனா
களதமா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன ஒதினவேதஙகளை
ம மூனறகனிகளையும விடடுவிடடவனும ஸோமததைவிறறவ
னும ஆககடவன அவன ஒருகிணறறுஜலததையேநமபின கிரா
ததிலிருநது சூததிரபபெணணை வைததிருககும பிராமமணா
னுககு எநத லோகமோ அநதலோகததை அடைவான' எனறு
சானனா விசுவாமிதரா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன

தானஉயிரோடிருநதும தனதாயதநதையரையும வேலைககாரரை யும மறறவா காபபாறறுமபடி விடடவனுககடவன, அதிகப புததிரரகளோடு ஏழையும அசுததனும வேததகை வஞசகமாககு கிரகிததவனும வீணகங்காரமுளளவனும உழுகிறவனும எலலா ரையுமபகைபபவனும அரசனிடமசமபளமவாஙகின புரோகிதனு யிருககவிருபபமுளளவனும யாகமசெயயததகாதவனுககு யாகம செயவிபபவனும ஆககடவன’ என்று கூறினா அருநததி, ‘தாமரைககிழஙகை எடுததவள மாமியாரை எககாலமும அவ மதிபபவளும கணவனை வெறுபபவளும இனியவறறைத தனிதது உணபவளுமாகக கடவள தாமரைககிழஙகை எடுததவள [1] சுற றததாரின வீடுகளின நடுவிலிருநதுகொணடும பொழுதுபோன பிறகு மாவைகசரைததுக [2] குடிபபவளாககடவள, புருஷனஅனு பவிககததகாதவளும சகதியறறபிளளையைப பெறறவளும ஆவள’ எனறுசொனனுள கணடை, ‘எவள தாமரைககிழஙகை எடுதத வளோ அவள எபபோதும பொயபேசுகிறவளும பநதுககளை விரோதிபபவளும பணமவாஙகிககொணடு கனனிகாதானமசெய தவளும தானே சமைததுசசாபபிடுகிறவளும அடிமைததனததி லேயே வாழநாளைககழிபபவளும தகாதசெயகையினுல இறபப வளுமஆவாள’ எனறுகூறினள பசுஸகன, ‘தாமரைக கிழஙகை எவனஎடுததவனே அவன ஸநததியிலலாதவனும பொருளிலலா தவனும தேவதா நமஸகாரமிலலாதவனும அடிமையுமாகவே பிறபபான’ எனறுசொனனுன சுனஸஸகன, ‘எவன தாமரைக கிழஙகைத திருடினவனே அவன யாகததில ரிதவிககுககளில ஒருவனுகிய 3 அதவாயு எனபவனுககும பிரமமசாரி விரததகை நனருக நிறைவேறறி ஸாமவேதம ஓதினவனுககும அதாவண வேததகை ஓதி விரதஸநானம செயதவனுககும பெணணைக கொடுததவனுவான’ எனறு சொனனுன ரிஷிகள, அவனைப பாாதது, ‘சுனஸஸகனே! நீ செயத சபதம பராமமணாகளுககு இஷடமானது ஆதலால, எஙகளெலலாருடைய தாமரைக கிழஙகுகளையும திருடினது நீதான’ எனறு சொனனுாகள சுனஸஸகன, ‘குறறமறறவாகளே! வைககபபடட ஆகாரததைப பாராமல அனுஷடானமசெயத நீஙகளசொனனது உணமை இது பொயயனறு தாமரைககிழஙகுகளை எடுததவன நானே எனனுல ஒளிததுவைககபபடட இநதத தாமரைககிழஙகுகளைப பாருங

---

[1] சுறறததாா அழைககககூடாத நிலைமையில இருபபவள எனபது

[2] ‘ஒருவருடைய ஆதரவுமிலலாமல உணவுககுக கஷடபபடககட வள’ எனபது

3 இவன யஜுாவேதி

கள மகிமைபொருநதிய உஙகளைப பரீக்ஷிபபதறகாக நான இபபடிச செயதது உஙகளெலலாரையும காபபாறற நான வந தேன தபோதனாகளே! வருஷாதாபபியினால அனுபபபபட்ட உஙகளைக கொலலககருதின இநத யாதுதானியெனனும மிகக கொடிய பிசாசு எனனால கொலலபபட்டது பராமமணாகளே! அகனியிலபிறநத இநதக கொடியபாவியானவள உஙகளைககொல லுவளெனறுதான நான வநதேன எனனை இநதிரனெனறு அறி யுஙகள ஆசையைவிடடதனால விருமபினவையெலலாமகிரமபின அழியாதலோகஙகள உஙகளுககுக கிடைததன பராமமணா களே! இஙகிருநது உடனே கிளமபுஙகள அநதலோகஙகளை அடையுஙகள' எனறுசொனனான பிறகு, மகரிஷிகளெலலாரும ஸநதோஷமடைநது, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு இநதிரனுக குசசொலலி இநதிரனோடுகூடவே ஸவாககததிறகுச சென்றனா இவவாறு இம மகாதமாககள மிககபசியுளளவராயிருநதும சிறநத மனமுளள அரசனமுதலியோரால பலவழிகளால விருமபினவற றையெலலாம அளிககபபடடும அவறறில ஆசைவைககவிலலை அதனால சுவாககததைதயடைநதனா ஆதலால, மனிதன எநத நிலைமைகளிலும ஆசையைவிடவேணடும ராஜனே! இதுவே முக கியமான தாமமாதலால ஆசையை எவனும விடவேணடும இநத நலல சரிததிரததைச சபைகளிற சொலலும மனிதன பொருளை அடைவான, துயா அடையான பிதிருககளும ரிஷிகளும தேவா களும அவனிடம திருபதியடைவா அநதமனிதன மறுஜனமத திலும புகழையும அறம பொருளையும பெறறவனாவான

நூறறுநாறபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள் இந்திரனுடன் தீர்த்தயாத்திரைக்குச்சென்றதும், தாமரைமலர் களவுபோனதற்காக யாவரும் சபதஞ்செய்ததுமுதலியவையும்)

பரதஸரேஷடனே! மகாராஜனே! முறகாலததில ரிஷிகள தீாததயாததிரை செயயுமபோது தாமரைபபுஷபம களவுசெயயப படடதறகாக ராஜரிஷிகளும பிரமமரிஷிகளும சபதமசெயததைப பறறிய ஒருபழையஇதிகாசம கூறுகினறனா அதை இபபோது கேள முறகாலததில பிரபாஸதீாததததில ரிஷிகளெலலாரும சோநது, 'நாம புணணியதீாததஙகளோடுகூடிய பூமிமுழுமையி லும ஸஞசரிபபோம அதுதான நமககு வேணடுவது எலலாரும

போவோம்' என்று ஆலோசனைசெய்தனர் ராஜனே! சுகர
அங்கிரஸ, வித்வானான கவி, அகஸ்தியர், நாரதர், பர்வதர், பரு
வஸிஷ்டர், கச்யபர், கௌதமர், விச்வாமித்ரர், ஜமதக்நி, காலவ
அஷ்டகர், பரத்வாஜர், அருந்ததி, வாலகில்யர்கள் இந்த ரிஷிகளு
சிபி, திலீபன், நஹுஷன், அம்பரீஷன், யயாதி, துந்துமாரன
பூரு இந்த அரசர்களும், சிறந்த மகிமையுள்ளவனும் வ்ருத்ராஸு
னைக் கொன்றவனுமாகிய இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு எ
லாத தீர்த்தங்களிலும் திரிந்து மாசிமாஸம் பூர்ணிமையில் ப
சுத்தமான தீர்த்தமுள்ள கௌசிகிநதிக்குச் சென்றனர் எல்லா
தீர்த்தங்களிலும் பாவங்களைப்போக்கிய அவர்கள் மிக்கபுண்ணி
மான பிரம்மஸரஸெனனும் தீர்த்தத்திற்குச்சென்றனர் ராஜனே
அக்நிக்கு ஒப்பான அந்தப் பிராம்மணர்கள் அந்தப் பிரம்மதீர
த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து தாமரைமலரைப் புசித்தபிறகு அங்
சிலர் தாமரைக்கிழங்குகளையும் மற்றும் சிலர் தாமரைத்தண்
களையும் தோண்டியெடுத்தனர் பிறகு, அவர்கள் தாமரைப்
புஷ்பம் அபகரிக்கப்பட்டதைக் கண்டனர் அது குளத்
லிருந்து அகஸ்தியரால் பறிக்கப்பட்டது அந்தரிஷிச்ரேஷ்டர்
ளெல்லாரையும் பார்த்து அகஸ்தியர் சொல்லலானார்

'என்னுடைய அழகான தாமரைமலரை எடுத்தது யார்? உங
களைச் சந்தேகிக்கிறேன் என் தாமரைப்புஷ்பத்தைக் கொடுங்கள்
நீங்கள் பத்மத்தை எடுக்கத்தகாது காலமானது தாமத்தின் சக்தி
யைக் கெடுத்துவிடுகிறதென்று கேள்விப்படுகிறேன் தாமத்திற்கு
அந்தக்கேடுதி இதோ நேர்ந்திருக்கிறது இவ்வுலகத்தில் தாமம் இல்
லாமற்போவதற்குமுன்னமே நாம் நீடுழிகாலமிருப்பதற்குத் தேவ
லோகம் செல்வோம் இனி, பிராம்மணர்கள் கிராமத்தின் நடுவில்
உரத்தஸ்வரங்களோடு சூத்திரர்களுக்கு வேதங்களைச் சொல்லி
வைப்பர் அரசன் தாமமில்லாத வியவகாரங்களைப் பார்ப்பான்
நான் பரலோகத்திற்குப் போகிறேன் இனி, அரசன் பெரியவர்
களைச் சிறியவர்களாக நினைப்பான் அவனை எல்லாரும் அனுஸரிப்
பர் இவ்வுலகத்தில் தாமம் தலையெடுத்திராமற் போவதற்கு முன்
னமே நான் சாசுவதமான பரலோகத்திற்குப் போகிறேன்.
இனி, பலவீனர்களான மனிதர்கள் அதிக வன்மையுள்ள அயலா
றல் பக்ஷிக்கப்படுவதைப் பார்ப்பேன் ஆதலால், அழியாத
பரலோகத்திற்குப் போவேன் மானிடலோகத்தில் இப்படிப்பட்ட
தைப்பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை' என்றார் துயரமுற்ற ரிஷி
ள் அம்மகரிஷியைப் பார்த்து, 'ஓ! மகரிஷியே! உம்முடைய
ாமரைமலரை நாங்கள் திருடவில்லை நீர் பொய்யாகப்பழியேற்ற

லாகாது நாங்கள் கொடியசபதங்கள் கூறுவோம்' என்று சொன்னார்கள். அரசனே! இந்தத்தாமத்தைப்பார்த்து, சபதம் செய்ய நிச்சயமுள்ள அந்த அரசர்களும் ரிஷிகளும் பிள்ளைகளோடும் பேரர்களோடுங்கூட வரிசையாகச் சபதம் செய்தனர்.

பருகு, 'தாமரைமலரை எடுத்தவன் வைதவனைப் பதிலுக்கு வைதவனும் அடித்தவனைப்பதிலுக்கடித்தவனும் [1] முதுகுமாமிசத்தைத் தின்பவனுமாவான்' என்றுசொன்னார் வஸிஷ்டர், 'உமது தாமரைமலரை எடுத்தவன் உலகத்தில் வேதமோதாதவனும் நாயை இழுப்பவனும் நகரத்திற் பிச்சையெடுப்பவனுமாவான்' என்று சொன்னார் கச்யபர், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் எங்கும் எல்லாவற்றையும் விற்பவனும் அடைக்கலம் வைத்தபொருளில் ஆசைப்படுகிறவனும் பொய்ச்சாக்ஷி சொல்லுகிறவனும் ஆவான்' என்று கூறினார் கௌதமர், 'உமது தாமரைமலரை எடுத்தவன் தனக்கு நிகரில்லாத கோணல்புத்தியுள்ளவனோடு அகங்காரத்தினால் விரோதப்பட்டுத் தன்னைக் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு ஜீவிப்பான்' என்று கூறினார் அங்கிரஸ், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் அசுத்தனாகவும் வஞ்சகத்தினால் வேதமோதினவனாகவும் நாயை இழுப்பவனாகவும் பிரமஹத்தி செய்தவனாகவும் பிறரை மோசஞ்செய்தவனாகவும் இருப்பான்' என்று சொன்னார் துந்துமாரராஜன், 'உமதுதாமரைமலரைத் திருடினவன் ஸ்நேகிதர் செய்த நன்றியைமறந்தவனும் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்தில் ஸந்ததியை உண்டுபண்ணினவனும் சிறந்த போஜனத்தைத் தனியாக உண்பவனும் ஆவான்' என்று சொன்னான் புரூரவன், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் வைத்தியம் செய்துகொண்டும் மனைவியினாலும் மாமனாராலும் ஜீவனஞ்செய்துகொண்டுமிருப்பான்' என்று கூறினான் திலீபன், 'உமதுபத்மத்தை எடுத்தவன் கிராமத்தில் கிணற்றில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு சூத்திரப்பெண்ணுக்குக் கணவனான பிராமணனுக்குரிய லோகங்களை அடைவான்' என்று சொன்னான் சுக்ரர், 'உமது கமலத்தை எடுத்தவன் வீணாகமாமிஸத்தை உண்பவனும் பகலில் புணர்கிறவனும் அரசனுக்கு ஏவல்தொழில்செய்கிறவனும் ஆவான்' என்றுசொன்னார் ஜமதக்னி, 'உமது கமலத்தை எடுத்தவன் ஓதாதநாட்களில் ஓதினவனும் சிராத்தத்தில் சிநேகிதனைப்புசிப்பித்தவனும் சூத்திரன்செய்யும் சிராத்தத்தில் புசித்தவனுமாவான்' என்று சொன்னார் சிபி, 'உமது கமலத்தை

[1] 'குதிரை' விருஷபம் ஒட்டக முதலிய முதுகிற்சுமக்கும் மிருகங்களின் இறைச்சி' என்பது பழைய உரை.

அபகரிததவன அகனிஹோததிரமிலலாமல இறபபவனும யாகத
துககு இடையூறுசெயதவனும ரிஷிகளைபபகைததவனுமாவான’
எனறுசொனனுன யயாதி, ‘உமதுநாளினததை எடுததவன
நியமமுளள பாரயையினிடததில ருதுவிலலாதகாலததில சோாக
வனும வேதஙகளைவிடடவனுமாவான’ எனறு சொனனுன
நகுஷன, ‘உமது பஙகஜததை எடுததவன ஒருவீடடிலேயே
யிருககும [1] விருநதினனும தீக்ஷைசெயதுகொணடு புலனகளை
அடககாதவனும சமபளததிறகு விததையைக கொடுபபவனும
ஆவான’ எனறு சொனனுன அமபரீஷன, ‘உமது தாமரை
மலரை எடுததவன பெணகளிடததிலும சுறறததாரிடததிலும
பசுககளிடததிலும தயையறறவனும தாமததைவிடடவனும
பிரமமஹததிசெயதவனுமாவான’ எனறு சொனனுன நாரதா,
‘உமதுபதமததை எடுததவன வீடடில விதவானும வெளியில
வேதததையும அதனபதஙகளையும ஸவரநதவறுகச சொலலுகிற
வனும பெரியோரை அவமதிபபவனுமாவான’ எனறு சொன
னா [2] நாபாகனெனனும அரசன, ‘உமதுகமலததை எடுததவன
எபபோதும பொயசொலலுகிறவனும ஸாதுககளைபபகைபபவ
னும பணமவாஙகிககொணடு கனனிகையைக கொடுபபவனு
மாவான’ எனறு சொனனுன கவி, ‘உமது கமலததை எடுத
தவன காலால பசுவை உதைததவனும சூரியனுககெதிரில மூத
திரமவிடடவனும சரணுகதனைக கைவிடடவனுமாவான’ எனறு
சொனனுா விசுவாமிததிரா, ‘உமது தாமரைமலரை எடுததவன
மழைககாலமெலலாம அடிமையாக வேலைசெயதுகொணடு அரச
னுககுப புரோகிதனும யாகம செயயததகுதியிலலாதவனுககு
யாகம செயவிபபவனுமாவான’ எனறு சொனனுா பாவதா,
‘உமது பதமததை எடுததவன கிராமததில மணியகாரனும
கழுதைவாகனமேறிபபோகிறவனும பிழைபபுககாக நாயகளைக
கடடியிருபபவனுமாவான’ எனறு சொனனுா பரதவாஜா,
‘உமது பதமததை எடுததவனுககுக கொலைசெயகிறவனிடததி
லும பொயயனிடததிலுமுளள எலலாபபாவஙகளும சோா
திருககடடும’ எனறு சொனனுா அஷடகா, ‘உமது கம
லததை எடுததவன புததிததோசசியிலலாமல மனமபோனபடி

---

1 ‘ஸநயாஸி’ எனபது பழையவுரை. 2 நாபாகனும பினவரும பசுஸகனும ஸுரபியும வநததாகக கொளளவேணடும.

3 ‘உழவாகளுககு விரோதமாகவும வியாபாரிகளுககு அனுகூலமாகவும மழைபெயயாமலிருககசசெயவன’ எனபது பழையவுரையின கருதது.

நதும பாவததைசசெய்தும அநியாயமாகப பூமியையாளும
ரசனுவான’ எனறு சொனஞா காலவா, ‘உமது பத
ஜைத எடுததவன பாபிஷடாகளைவிட அதிகமாக அவமதிககத்
கவனும தனனைச சோநதவாகளுககுத தீஙகு செயபவனும
னஙகொடுததைதச சொலலுகிறவனுமாவான’ எனறுசொன
ா அருநததி, ‘உமது கமலததை எடுததவள மாமியாரைத
ஷிததவளும கணவனை வெறுததவளும சுவையுளளதைத தான
டும புசிபபவளுமாவாள’ எனறுசொனனுள வாலகிலயாகள,
மது தாமரைபபுஷபததை எடுததவன கிராமததின வழியில
காரததிறகாக ஒறறைககாலால நிறபான, தாமநதெரிநதும
மததை விடடவனுவான’ எனறு சொனனுாகள பசுஸகன,
மது தாமரைமலரை எடுததவன அகநிஹோததிரததைக
வனியாமல ஸுகமாகததூஙகும பிராமமணனும இநதிரியஙகளை
டககாத ஸநயாஸியுமாவான’ எனறு சொனனுன ஸுரபி
= காமதேனு), ‘உமதுபதுமததை எடுததவள மயிாககயிறறினுல
ணயபபடடும வேறு கனறைககொணடும வெணகலபபாததிரத
ல கறககபபடும பசுவாகடடும’ எனறு சொலலிறறு அரச
ன! கெளரவஶ்ரேஷடனே! அவாகள இபபடிபபலவகைகளான
னேக சபதஙகள கூறினதனுல, ஆயிரஙகணணனுன தேவேந
ரன சநதோஷமடைநது கோபிககும இயறகையுளளவருமகோப
ணடவரும பிராமமணஶ்ரேஷடருமான அநத அகஸதிய மஹ
ஷியைககணடு தானே அவரிடம வநது பிரமமரிஷிகள, தேவ
ஷிகள, ராஜரிஷிகள இவாகளின நடுவில தன நிசசயததைபபற
ச சொனனதைச சொலலுகிறேன, கேள இநதிரன, ‘உமது
ாமலரப புஷபததை எடுததவன யஜுாவேதததையும ஸாம
வதததையும அதாவணவேதததையுமஒதிப பிரமமசாரி விரதத
த முடிதது ஸநானமசெயத பிராமமணனுககுக கனனிகாதானம
சயதவனுவான உமது பதுமததை எடுததவன எலலா வேதங
ளையுமஒதி நலலொழுககததோடு தாமததை அனுஷடிததுப
ரமமலோகம செலலககடவன’ எனறுசொனனுன அகஸதியா,
பலாஸுரனைககொனறவனே! நீ ஆசீாவாததைதச சபதமாகச
சானனுய எனககுததாமரை மலரைககொடு இததான சாஶ
தமான தாமம’ எனறு சொனஞா இநதிரன, ‘பகவானே! இப
பாது நான ஆசையினுல தாமரைமலரை எடுககவிலலை, தாமஙக
ாககேடகும விருபபததினுல எடுததேன நீா கோபிககலாகாது
ாமசாஸதிரததின ஸாரமும தாமததிறகு அணையும குறறமறற
தும எனறுமழியாததும நீணடஸுகததைததருவதுமாகிய இநத

ரிஷிவாக்கியத்தைக் கேட்டேன் வித்வானே! பிராம்மணோத்த ரே! அந்தப்பத்மம் இதோ வாங்கிக்கொள்ளும் பகவானே! குற்றமற்றவரே! என்னுடைய அபராதத்தைப் பொறுக்கக்கடவீர் என்றுசொன்னான் மிக்க கோபக்காரரும் சிறந்த தவமும் ஞானமுள்ளவருமான அகஸ்தியமுனிவர், தேவேந்திரனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபிறகு, கோபம் தணிந்து தாமரை மலரை வாங்கிக்கொண்டார் மறுபடியும் அம்மகரிஷிகள் தீர்த்தயாத்திரைசெய்து புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்தனர் புண்ணியகாலந்தோறும் நியமத்துடன் இந்தச்சரித்திரத்தைப்படிப்பவன் மூர்க்கனான பிள்ளையைப்பெறான், புகழ்பெறுவான் ஓர் ஆபத்தும் அவனை அணுகாது அவன் துயரமும் மூப்பும் ஆசையுமற்று நற்குணங்கள் பொருந்தியிருந்து இறந்தபின் ஸ்வர்க்கமடைவான் ராஜனே ரிஷிகளால் காப்பாற்றப்பட்ட இவ்வுபதேசத்தை ஓதுகிறவன் அழிவில்லாத பிரம்மலோகத்தையும் அடைவான்'' என்றார்

நூற்றுநாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(குடைபாதரக்ஷைகளின் தானத்திற்குக் காரணமான ஸூர்யனுக்கும் ஜமதக்நிக்கும் ஸம்வாதம்.)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! சிராத்த காரியங்களில் குடையும் பாதரக்ஷைகளும் கொடுக்கப்படுகின்றனவே இது யாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது? எப்படி உண்டானது? எதற்காகக் கொடுப்பது? சிராத்த காரியத்தில் மாத்திரமன்று, விரதங்களிலும் இன்னும் அநேகம் காரியங்களிலும் புண்ணியத்தை உத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன [1] அரசரே! இதை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கேட்க விரும்புகிறேன்'' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"ராஜனே! குடைபாதுகைகளைப்பற்றிய விவரத்தை ஊக்கத்துடன் கேள் ராஜனே! உலகத்தில் இது எவ்வண்ணமாகப் பரவியதென்றும் எப்படி உண்டானதென்றும் எப்படி அழியாத புண்ணியமானதென்றும் இவற்றையெல்லாம் பற்றி முழுதும் சொல்வேன் மனிதர்க்கதிபதியே! பூர்வ காலத்தில் ஜமதக்னிக்கும் மகாத்மாவான சூரியனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதமாகிய இந்த இதிகாசத்தைக் கேள் பிரபுவே! பருகுவ

1 'ராஜந' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

ந்தவரான அந்த ஜமதக்னி பகவான தாமே வில்லைத்தாங்க
ொண்டு விளையாடினா, அமபுகளை வில்லில தொடுததுத தொ
ந்து விடுததாா தாமந தவறுதவனே! அவரால விடுக்கப்ப
ட்ட ஜவலிக்கினற காந்தியுள்ள அமபுகளையெல்லாம அவா
ாயையான ரேணுகாதேவி அடிக்கடி எடுததுக கொணாந்து
வருககுக கொடுததாள அவா அப்போது அந்த் நாண அமபு
ரின சபதததினுலமகிழந்து அமபுகளை எறிந்துகொணடேயிருந
ா அவளும அவறறை எடுததுககொணடுவந்து கொடுததாள.
ஜனே! [1] ஆனிமாஸததில சூரியனுசசியிலிருககும நடுப்பகலில,
நதப்பிராமமணா அமபுகளை எறிந்து ரேணுகையைநோககி,
விசாலமான கணகளையுடையவளே! போ, விலலிலிருந்துபோன
ந்த அமபுகளைக கொணடுவா அழகான புருவஙகளையுடைய
ளே! இவறறை மறுபடியும பிரயோகிப்பேன' எனறுசொன
ா அந்தப்பெணணரசி போகுமபோது அவளுககுத தலையும
ாலுமசுட்டதனுல நடுவழியில நிழலுககாக மரததடியில நின
ள கறுததகணகளையுடைய அந்தப்பெணணரசி சறறுநேரம
னறு பாததாவினசாபததிறகுப்பயந்து மறுபடியும அமபுகளை
டுததுவரப்போனுள புகழபெறறவளாகிய அந்தரேணுகை
மபுகளை எடுததுத திருமபிவருமபோது உடமபெல்லாம வோத
க காலாலநடககமுடியாதவளாயக கணவருககுப்பயந்து நடுங
கொணடு அவரிடம வந்தாள அப்போது, அந்தரிஷி, கோப
றறவராய அழகானமுகமுள்ள அவளைநோககி, 'ரேணுகையே!
ஏன வெகுநேரமகழிததுவந்தாய?' எனறு பலமுறை கேட
ாா ரேணுகை, 'தபோதனரே! எனதலையும காலகளும கொ
ததுப்போயின ஸூாயனுடையவெப்பததினுல தடுக்கப்பட்ட
ான மரததுநிழலை அடைந்தேன பிராமமணரே! இந்தக்காரணத
தினுல நான இதைதத தாமதமாகச்செய்தேன தபோதனரே! பிர
வே! இதைககேட்டு நீா எனமேல கோபியாமல இருககககடவீா'
எனறு மறுமொழிகூறினுள ஜமதக்னி, 'ரேணுகையே! ஜ்வலிக
கினற கிரணஙகளோடு உனககுக கஷ்டததைககொடுககும இந்தச்
சூரியனை அஸதிரமெனனும அகநிசகதியோடுகூடிய எனபாணங
களினுல இப்போதே தளளிவிடுவேன' எனறுசொல்லி, சிறந்த
வில்லைவளைததது அநேக அமபுகளை எடுததுச சூரியனைநோககி
அவனபோகுமதிககில நினருா குந்திபுததிரனே! அடிப்பதறகு

1 கேட்டைநக்ஷததிரமும மூலநக்ஷததிரமும பௌாணிமையிலகூடு
வதனுல ஆனிமாதம ஜயேஷ்டாமூலமெனபது, 'ஜயேஷ்டாமூலே'
எனபது மூலம, 'வைகாசி' எனபது பழைய உரை

ஆயததமாகவிறகும அவரைநோககிச சூரியன அநதணவடிவமாக அவரெதிரேவநது, 'ஐயா! உமககுச சூரியன எனனதீஙகுசெயகி றுன? ஆகாயததிலிருநது தனகிரணஙகளினுல ஆஙகாஙகுளள ஸாரததையிழுததது அதை மழைககாலததில ஜலமாகபபொழிகிற வன சூரியன பிராமமணரே! மனிதாகளுககு ஸுகததைசசெய யும அனனமானது அதனுலுணடாகிறது அனனமே உயிரெனறு வேதஙகளிலும சொலலபபடுகிறதனறே? அநதணரே! (சூரியன) தனகிரணஙகளுடனகூட மேகஙகளிலமறைநது இவவேழுதீவுகளை யும மழையினுல நனைககிறுன ஸமாததரே! ஒஷதிகள கொடி கள இவறறினபுஷபஙகளிலிருநதும இலைகளிலிருநதும உணடா கும உணவுகளனைததும மழையினுலுணடாககபபடடிருககினறன பாாககவரே! ஜாதகாமம, சௌளம, உபநயனம, 1 கோதானவிர தம, விவாகம, யாகசசிறபபுகள, தாமஙகள, தானஙகள, திரவி யததினுல உணடாகும ஜனசசேர்ககைகள இவையெலலாம அன னததைபபறறி நடககினறனவெனபது உமககுத தெரியுமனறே? மனததிறகினியவை எவையோ அவை எவவளவுகருவிகளினுல முடிககததககவையோ அவையெலலாம அனனததினுலுணடா கினறவையெனறு உமககுத தெரிநததையே சொலலுகிறேன பிராமமணரே! நானசொனனதெலலாம உமககுததெரியுமே பரமரிஷியே! உமமைவேணடுகிறேன சூரியனை என அடிககி றீா?' எனறுகேடடான" எனறூா

நூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸூர்யனுக்தும் ஜமதக்னிக்தும் ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷடிரா, "சூரியன இவவாறு வேணடுமபோது சிறநத மகிமையுளள ஜமதகனிமாமுனிவா எனனசெயயவிசசயிததாா?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானுா

"கௌரவனே! சூரியனஅவவாறுகேடடும அகநிகொபபான மகிமையுளளஜமதகனிமுனிவா கோபமதீராமலேயிருநதாா அரச னே! பிராமமணரூபியானசூரியன, அதனபிறகு, கைகூபபி அவரை நமஸகரிதது, 'ஓ! பிரமமரிஷியே! எபபோதும ஓடிககொணடிருகக குமஸூரயன அசையுமஇலககனறே? எபபோதும அசைநதுஓடிக

1 விவாகததுககுமுன செயதுகொளளும ஒருக்ஷௌரவிசேஷம

ாண்டிருக்கும் சூரியனை நீ அடிப்பது எப்படி?' என்று இன்
ாலின்றிக் கேட்டான் ஜமதக்னி, 'நீ நிற்பதையும் ஓடுவதை
ஞானக்கண்ணினால் நான் அறிவேன் இப்போது நான் அவசி
உனக்கு விநயத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும் திவாகரனே!
பகலில் அரைநிமிஷம் நீ நிற்கிறாய் சூரியனே! அப்போது
னைப் பிளப்பேன் எனக்கு இதில் சந்தேகமில்லை' என்று
ானோ சூரியன், 'வில்லாளிகளிற் சிறந்தவரே! பிரம்மரிஷி
! நீ என்னைப்பிளப்பதில் ஸந்தேகமில்லை பகவானே! அப
ரம்செய்தான் இப்போது சரணாகதி செய்திருக்கிறேனென்றறி
ம்' என்று சொன்னான் அதன்பிறகு, ஜமதக்னிபகவான், நகைத்
கொண்டு அவனைப்பார்த்து, 'ஸூர்யனே! நீ சரணாகதிசெய்த
னால் பயப்படவேண்டியதில்லை பிராம்மணர்களிடத்திலுள்ள
னேர்மையையும் பூமியின்கண்ணுள்ள அசையாமையையும் சந்
ரனது குளிர்ச்சியையும் கடலினது ஆழத்தையும் அக்னியின்
வாலையையும் மேருமலையின் ஒளியையும் குபேரனது செல்வத்
தையும் தாண்டுபவன் எவனோ அவன்தான் சரணாகதனை அடிப்
ான் சரணாகதனை அடிப்பவன் குருவின் படுக்கையைச் சேருகிற
னும் பிரம்மஹத்தி செய்தவனும் கள்ளைக் குடித்தவனுமாவான்
அப்பனே! இந்தப்பிழைக்குச் சமாதானத்தை நீயே சிந்திக்கக்கட
ாய உன் கிரணங்களினால் சுடப்பட்ட வழியானது எப்படி
ஸுகமாகச் செல்லக்கூடியதாகும்?' என்று சொன்னார் அந்த
ஜமதக்னி இவ்வாறு சொல்லிப் பேசாமலிருந்தவுடன், சூரியன்
அவருக்குக் குடையையும் பாதரக்ஷைகளையும் கொடுத்து, 'மக
ரிஷியே! என் கிரணங்களைத் தடுத்துத் தலையைக் காப்பாற்றுவதா
கிய குடையையும் கால்களைக் காப்பாற்றுபவையாகிய தோல்பாத
ரக்ஷைகளையும் வாங்கிக்கொள்ளும் இதுமுதலாக இவ்வுலகத்தில்
எல்லாவிரதங்களிலும் இவை சிறந்தவையாகவும் அழியாத சிறந்த
பயனுள்ளவையாகவும் நடக்கும்' என்றுசொன்னான் பாரதனே
இப்படி குடையும் பாதரக்ஷையும் சூரியனால் உண்டாக்கப்பட்ட
வை இந்தத்தானம் புண்ணியமென்று மூவுலகங்களிலும் பி
ஸித்திபெற்றது ஆதலால், நீயும் பிராம்மணர்களுக்குக் குடை
யும் பாதரக்ஷைகளையும் கொடுப்பது உத்தமம் உனக்கு மிக
பெரிய புண்ணியமுண்டாகுமென்பதில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை
பரதஸ்ரேஷ்டனே! நூறு கம்பிகளுள்ள வெள்ளைக் குடையை
பிராம்மணனுக்கு அளிப்பவன் மறுஜன்மத்தில் ஸுகமாக விள
குவான் 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! அவன் பிராம்மணர்களாலும் அ
ஸரஸுகளாலும் தேவர்களாலும் எப்போதும் கொண்டா

பட்டு இந்திரலோகத்தில் வஸிப்பான் சிறந்தகைகளையுடைய
னே! பிரம்மசரிய விரதத்தை உறுதியுடன் முடித்த ஸ்நாதகனு
பிராம்மணனுக்கு எண்ணெயபோட்டு நயமான பாதரக்ஷைகளை
கொடுப்பவன் தேவர்களாலும் கொண்டாடப்பட்ட லோகங்க
அடைவான் பாரதனே! அவன் இறந்தபிறகு கோலோகத்தி
ஆனந்தமுற்றிருப்பான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! குடை பாதரக்ஷை
களைக் கொடுப்பதின் பலனைப்பற்றி இப்போது உனக்கு முழு
நான் சொன்னேன்" என்றார்

நூற்றுநாற்பத்தாருவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரரின் உபதேசம், சூத்ரதர்மம், சௌசம் முதலியவை)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வுலகத்தில் சூத்திர
களுக்கு எப்போதும் சுச்ரூஷையே விதிக்கப்பட்டுள்ளது எத்தனை
விதமான சுச்ரூஷைகள் கூறப்பட்டுள்ளன? அவை என்னகாரண
ங்களைப்பற்றியவை? சுச்ரூஷையினால் அடையும் உலகங்கள் எவை
பரதஸ்ரேஷ்டரே! சூத்திரர்களின் தர்மத்தின் இலக்கணங் கூறுவீ
ராக" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்த விஷயத்தில் பரமஜ்ஞானியான பராசரர் சூத்திர
களை அனுக்கிரகிப்பதற்காகச் சொன்னதாகிய ஒரு பழைய இதி
ஹாஸத்தைக் கூறுகின்றனர் பிராயமுதிர்ந்தவரான பராசர
நான்கு வர்ணங்களையும் அனுக்கிரகிப்பதற்காகச் சௌசமும்
ஆசாரமும் அடங்கினதும் குற்றமற்றதும் பரிசுத்தமுமான தர்ம
த்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் சாஸ்திரார்த்தம் தெரிந்தவராகிய
அவர் தர்மத்தை உபதேசிப்பதும் பயன்பெறுவதுமாகிய சாஸ
திரமுழுமையையும் கிரமமாகவும் சரியாகவும் சிஷ்யர்களுக்குக் கற
பித்தார் 'சூத்திரன் அகாரியங்களில் லஜ்ஜையோடு இந்திரிய
களை அடக்கிப் பரிசுத்தனும் சஞ்சலமில்லாதவனும் தேகத்தளர்ச
சியும் புத்தித்தளர்ச்சியுமில்லாதவனும் அடங்கி மறுமொழி சொல
லுகிறவனும் ஆசையும் கொடுமையுமில்லாதவனும் உள்ளும்புற
மும் ஒத்திருப்பவனும் பிரம்மஞானியும் நல்லொழுக்கத்திலேயே
ஊக்கமுள்ளவனும் எல்லாப்பிராணிகளின் நன்மையையுமே கருது
கிறவனுமாயிருக்கவேண்டும், காமம் குரோதம் லோபம் மானம்
மயக்கம் மதம் ஆகிய தன்தேகத்தில் எப்போதுமுள்ள பகைவர்களை
ஜயிக்கவேண்டும் சாஸ்திரத்தினால் மனவுறுதி செய்துகொண்டு

கஙகாரததைவிடடுத தனதிறமைககும தேகவலிமைககும தகக
டி மூனறு வருணததாருககும அவரவா அனுமதியினமேல
தாணடு செயது கொணடிருககவேணடும, அறிவுளளவனும
னததையும மறற இநதிரியஙகளையும அடககினவனும பணி
ளளவனுமாகிச செயகை, மனம, வாககு, பாாவை இநநானகை
ம அடககியிருககவேணடும, மூனறுவாணததாரின சேஷததி
றல ஆகாரஞசெயது கொணடு ராகஷஸாகளையும யகஷாகளையும
கைககவேணடும, வணடு மதுவைச சோபபதுபோல மூனறு
ாணததாரிடமிருநதும தாமததைச சோககவேணடும சூத
திரன வேததிற காணபபடட கருமததோடு தவம செயவனு
ின அவனுககு இமமையில துயரமும மறுமையில கெடடகதி
ம உணடாகும சூததிரனிடததிலிருககும தவம பாவததிற
நும அபகாததிககும காரணமாம நியாயநதபபித தவமசெயத
ன பலனை மிலேசசாகளில பிறநது அனுபவிபபான மாறுக
டககும சூததிரன புணணியததுககு உரியவனலலன வழிதபபி
ாவருததிபபவாகள நாலுவாணஙகளுககும விலககான ஜாதிகளில
ததைதையுமெடுபபது கணணுககு நேராகக காணபபடுகிறது
அதனுலே *தான சகா, சீனா, காமபோஜா,[1] பாரதா, சபரா,
பபலவா, துஷாரா, யவனா, தாாவா, தரதா, உஜஜிஹானா,
வேணா, கஙகணா, சிஙகளா, மதரகா, கிஷகிநதகா, புளிநதா,
கஹவா, ஆநதிரா, நீரகா, கநதிகா, தரமிடா, பாபபரா, சூசுகா,
கிராதா, பாாவதேயா, கோலா, சோளா, காஷகா, ஆருகா
தோஹா முதலான மிலேசச ஜாதியாகள வேஷமும ஆசாரமுப
மாறுபடடுக குரூரபுததியுளளவராகக காணபபடுகினறனா அவா
கள வழிதபபித தாமம செயததான வேறு ஜாதியைச சாாந
னா வழிதபபிசசெயத தவததிறகு இது தெரிநதபயன ந
கருமமாயினும தீககருமமாயினும செயயபபடடது அழிவதிலலை
இவாகள தாமததிறகு ஆசைபபடடு வீண கஷடமடைநது இ
வுலகததிலும தமககேலாத காரியமாகிய தவததினுல எடடபபட
பொருளைப பெறறுப பாஷணடாகளைப பூஜிபபாா வேநதனே
இவவாறு நானகு வாணஙகளுககும நானகு ஆஸரமஙகளுககு
மாறுக நடககும மதியினா மிலேசசாகளாகிறா அநதணருக
ஓதுவதே தனம அரசாகளுககுச சகதியே தனம வைசியருக
வாததகமும பயிாதொழிலும தனம சூததிராககுப பணிவி
தான தனம அநததாமங கெடுவதனுல நரகததிறகாளாகின
னா அதனபிறகு, இவாகள தயையும தாமமுமிலலாத மிலே

1 இவா ஒருவகை ஜாதியா

சாகளாக பிறககினறனா அதனபிறகு, நரகமும பினனிட
விலஙகுப பிறவியும அவாகளுககு நிசசயமானவையே வான
களுககும ஆசிரமஙகளுககும முனனமே ஏறபடுததபபட்ட
வழியைப பிடிததுத தபபுவழிகளெலலாவறறையும விட
ருமசகு விதிககபபட்ட தாமததைக கைபபறறி எலலாபபிரா
ணிகளின மேலும தயைவைததுக கோபததைவெனறு சிரத
யுடன சாஸதிரததினால அறியபபட்டமுறைபபடி தேவாகளை
பிராமமணாகளையும பூஜிபபவா எவரோ அவருககுளள சாஸ
விதியை இருககிறபடி வரிசையாகச சொலவேன (சிஷயனை
கிரகிககும முறையையும அவன பணிவிடைசெயயும வகையி
னையும அவனுககு உபநயனம செயவதையும பலவகை மாதிர
களையும சிஷயனுககுச செயயும பரீக்ஷையையும முககியமாய
சௌசததையும சௌசததிறகுரிய எலலாப பொருளகளை
சாஸதிரபபடி முதலிலிருநது தெளிவாகவும நிசசயமாகவும சொ
லவேன மஹா சௌசமுதலிய அனேகசௌசஙகள உணமை
பொருளையறிநத ரிஷிகளால காணபபட்டிருககினறன அவ
களுள, சூததிரன, நான சொலவனவும மறறுமாயுளள பணிவிடை
களை ஸநயாஸிகளுககுச செயயககடவன நலல புததிததோச
யுளளவரும தாமமொனறையே பறறினவரும செமமையா
சாஸதிரஞானம நிரமபினவரும எலலாருககும நனமையை
கருதுகிறவருமான ஸநயாஸிகள செலலும வழியில பரிசததமாக
செயயபபட்டதும மனததிறகு இனிய பூணடுசள முளைததது
ஜனஙகளிலலாததும மறைவுளளதுமான இடததைக கணடறிந
மனததையும இநதிரியஙகளையும அடககிககொணடு ஜலமுளள
பாததிரததையும பரிசோதிததெடுககபபட்ட மணணையும அரு
வைததுவிடடுப பூமியை உறறுபபாரததுப பேசாமல அவவிட
தில மூததிரம விடுதறகு உடகாரவேணடும, (வைககோல முத
லியவறறால) மூடபபட்ட பூமியினமேல கலலைமூடிசகொண
பகலில வடசகு முகமாகவும இரவில தெறகுமுகமாகவும இருகக
வேணடும, சௌசமமுடிவதறகுமுன கொஞசமும பேசககூடாது
சௌசததைமுடிதது ஆசமனமசெயது போகுமபோது பேச
லாம, சௌசததிறகாக உடகாருமபோது மணணுடன பாத
திரததை முனவைததுககொணடு குடததையெடுதது விலா
பிறகும தொடைககும இடையில வைததுககொளள வேண
டும, கலநது போகாமல மெதுவாகக கவனிபபுடனும மன
உறுதியோடும சௌசததைச செயயவேணடும சாஸதிர
விதியை முனனிடடுப பரிசுததமான ஜலததைக கையினால

எடுததுககொணடு ஜலததுளிகள தெறியாமலும
படாமலும அபானததில கிரமமாக மூனறுமண
டும அபபடியே இரணடுகைகளுககும மூனறுமண பே
பிறகுதான பராமமனன கையினுல கையைததொடலாம
...ததில ஒனபதுமணபோடடவேணடுமெனபது சில பெரியோரின
...டடளை மண போடபபடுமானுல அந்த இடததை உடனே
...ததமாகச செயயும ஆதலால, உளளஙகைகளில அடிககடி
மணபோடடவேணடும பினனிடடுப பிருஷடஙகளைக கையினுல
தொடாமலிருககுமபடியும உடையில ஈரமபடடுக கசஙகாமலிருக
குமபடியும அபானததைச சுததமாககுவதறகு ஊககததுடன
பலமுறை கவனிததுத துடைககவேணடும பிறகு, இடததைவிட
...டமூநது ஒவவொரு காலுககும சௌசம செயயவேணடும இட
...ழஙகையிலும இடமுனகையிலும இடஉளளஙகையிலும புறங
...யிலும முமமூனறு மணகளாக மொததம பனனிரணடு மண
போடடவேணடும அபபடியே 1 இரணடுகைகளின உடபுறங
...ம நாலுமணபோடடவேணடும பிறகு, இரணடுகைகளுக
தனிததனியே எவவேழுமணகள போடடவேணடும அதன
! வேறு மணணை எடுதது இரணடு கைகளுககும மறறொரு
செயயவேணடும இரணடுகைகளுககும இவவாறு இம
...சௌசம விதிககபபடுகிறது இதறகுமாறுகச செயயலாகாது
...ஸதிரவிதி சாசுவதமாயுளளது அதனபிறகு, மூததிர
...லலபபடுகிறது இதறகுமாறுகசசெயபவன பிராயச
...வனுகிறுன வஸதிரததில மலம படடவனுககு
...டடிபபாகச சொலலபபடுகிறது காலகளை
...களையும ஸநதேகமவராமல சுததமசெயய
...ச செயயாதவனுககுச சநதேகமுணடா
...கைகளினுல சநதேகம நிவிருததியா
...செயயவேணடும மழைககாலத
...ததுமான வீடடிலிருககிறவன,
...பானததிறகு மூனறு மண

சாஸதிரம சொலலு
நிவருததிசெயயுமபடி எடுததுப
றறததையும மணணை மூனறுதரம ஜாகரதையுடன
இருகைகளாலும சுததமசெயது
ஸநாந வஸதிரததைச ஆபததிலகாலு, மூனறு, இரணடு
அலசியெடுககவேணடும காலததையும இடததையும அனு
து ஒருமண போடலாம , பெருகுவதும குறுகுவதும எககால
துததான செளசம பககமபாராமலும அவஸரபபடாமலு
ம சோமபாமலும கைகாலகளைக கழுவி ஊககததுட
றசொனன விதிபபடி காலஅலமபுவதறகுமுனனமே கைக
செளசம செயயவேணடும அலமபினபிறகுதான கைட
மணிககடடிலிருநது மேலும அலமபினபிறகுதான கைட
மணிககடடிலிருநது ஒழம மேலும இருககிற ஜ
லாம மனததிறகினியவையாகவும ஒசையிலலாமலுமிருககிற செயயவேண
களை மூனறுமுறை ஒசையிலலாமல ஆசமனம கணமூககு
தெரிநதவன இரணடுவிசை வாயைததுடைததுக முதலாசமனததினால
லான துவாரஙகளைத தொடவேணடும யஜுரவேதத
வேதததையும இரணடாவது ஆசமனததினால ஸாமவேதததையும மண
யும மூனறுவது ஆசமனததினால முதலதரம வாயைத துடைபப
திருபதி அடைவிககிறன இரணடாவதுதரம துடைபபதனால இதி
அதாவணவேதமும புராணதாமசாஸதிரஙகளும தேவதைகளும திருபதியடை
னா கையைக கணணில வைபபதனால சூரியனையும மூககில
பதனால வாயுவையும காதிலவைபபதனால திசைகளையும
முடிபபதனால பிரமமதேவரையும திருபதி அடைவிக
ைதத தலைமேலபுரோக்ஷிபபதனால ஆகாயமும
பதினால விஷணுவும திருபதியடைகினறனா
கைவைததுககொணடு கிழககுமுகமாயாவ
வது ஆசமனமசெயயவேணடும போற
லும நியமாயுளளவிதி இததான
கில ஒடடியிருநதால அதைத
செயயவேணடும, சுததததிறக
படடுளளது இநதச செள
விடடு வெளியி

இந்த ச...

சௌசம செ...

'சித்தத்திறகு உரிய...

இந்த சௌசம இ...

யும துடைகளையும கை...

வேணடும ஜாகரதையா...

கும 'அவன எந்த எந்த வ...

குமோ அந்த அந்த வகைகளை ...

தில ,சேறுளளதும நெருககமுள...

கைகளுககுமூனறு காலகளுககுஆறு அ...

களை போட்டும மூததிரசௌசததிலும...

ளுககும சௌசம முனபோலச செயயவேணடு...

தில முதலில கைகளையும பிறகு காலகளையும...

நைஷடிகபிரமமசாரிககு மூ... ...ளுக்கு...

கபபடுகிறது மிருததோடு...

போதும ஆடையைச சுதத...

1 இரணடு கைகளையுமே...

...ளசௌசம ...

...ம. ...மேபோட்டு ...

...மலமபடுவனாகிலும

...தயககவேணடும

சிச்சில்
கிருன ஜலத
காலில புரோக்ஷிய
முழுங்காலகளுககுள
து வடககுமுகமாயா
னமுதலிய எலலாவற்றி
ஞ்சாறறுபபருககை பலவிடுக
ருபபித திருமபவும ஆசமனம
ாகப புரோக்ஷணமும சொலலப
சவிதியைச சொனனேன ஞூததிரன
ல போகுமபோதும இநதவிதிதான சாஸ
படடிருககிறது தனககு நனமையை விருமபு
திருமபுகிறவனுமான ஞூததிரன எப்போதும
ளும மன ஊககததோடும ஸநயாஸிகளிடம

இருககவேணடு
சததைத
புகண

நூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரின் உபதேசத்தொடர்ச்சி, சூத்ரன் ஸந்யாஸிகளுக்குப்
பணிசெய்யு முறை முதலியவை)

அரசாகளுககு விடாமுயறசியே யாகமெனறும வைசியாக
ளுககுப பொருளீட்டுவதில உறசாகமே யாகமெனறும சூததிராக
ளுககுப பணிவிடையே யாகமெனறும அநதணாகளுககு ஜபமே
யாகமெனறும கூறபபடடுளளன சூததிரா பணிவிடையினலை
ஜீவிபபவா வைசியா கடையினால ஜீவிபபுவா அரசாகள பகை
வரை அடககுவதனால ஜீவிபபவாகள பிராமணா வேதம ஓதலி
னால ஜீவிபபவா பிராமமணன தவததினலும அரசன காபபது
முதலியவறறினலும வைசியன விருநதோமபுவதனலும சூதரன
பணிவிடையினலும புகழபெறுகினறனா சூதரன மனத
தைககடடி மூனறுவருணததாருககும நிதயமாகப பணிவிடை
செயயவேணடும, ஸநயாஸிகளுககு மிகுதியாகச செயயவேண
டும தாமாாததகாமஙகளை அனுஷடிககத திறமையிலலாதவா
கள தம சகதிககும புததிககும தாமததிறகும கேளவிககும ஏறற
படி ஸநயாஸிகளைப பணியவேணடும ஸநயாஸிகளின ஆஸரமத
தில பணிவிடையை நனருகச செயயவேணடும, நானகு ஆசிரமங
களிலும ஸநயாஸாஸரமம முதனமையானதெனறு சானரோா
சாஸதிரஙகளினால நிசசயிததுக கூறுகினறனா பெரியோா
வேதஙகளிலும தாமசாஸதிரஙகளிலும சொனனவிதிபபடி எதை
உபதேசிககினறனரோ அதையே ஓதும சகதியிலலாதவன அஙகீ
கரிககவேணடும அதுவே தாமமெனபது நிசசயம இதறகு
மாறுகச செயயும மனிதன நனமையை அடையான ஆதலால,
சூததிரன தனநனமைககாக எபபோதும துறவிகளுககுப பணி
விடை செயயவேணடும எநதநனமையை இநத ஜனமததில
செயகிறுனே அதனபலனை இறநதபின அனுபவிககிறுன எதைச
செயயவேணடுமெனறு நினைககிறுனே அநதககாயததை வெறுப
பினறிச செயயவேணடும வெறுததுசசெயயும காாயததின
பலனை அடைவது கடினம இனசொற சொலலுகிறவனுகவுப
கோபததை ஜயிததவனுகவும சோமபலையும பகையையும விடட
னுகவும •பொறுமையும நலலொழுககமும நிரமபினவனுகவு
சததியததையும தாமததையும விடாதவனுகவும ஆபததிலிருப
பவனபோலக கவலையுடன ஸநயாஸிகளின ஆஸரமததில பணி

விடை செயயவேணடும 'இதுதான என்னுடைய முககியமான தாமம இதனால கடககககூடாத பயஙகரமான இநத ஸமஸாரக கடலைத தாணடுவேன ஸநதேகமிலலை தேகததைவிடட பிறகு, பயமினறிச சிறநதகதியை அடைவேன எனககு இதறகு மேலான தாமம ஒனறுமிலலை இதுவே எனறும அழியாததாமம' என மனததில நினைதது உறுதியான எணணததுடன மனசசோாவில லாமல பணிவிடையெனனும சிறநததாமததை எககாலததிலும சூததிரன செயயவேணடும இவவுலகததில ஐமபுலனகளையும மனததையும அடககிக காரியாகாரியஙகளை அறிநது சுஶ்ரூ ஷையை விடாமறசெயதுகொணடும மிசசததைப புசிததுககொண டும இருககவேணடும எலலாககாரியஙகளிலும செயயவேணடின வறறை முடிநதனவாகவே காணபிககவேணடும ஸநயாஸிககு அனபனுகுமபடி காரியததைக முடிககவேணடும ஸநயாஸிககுத தகாதகாரியததைச செயயலாகாது ஸநயாஸாஶ்ரமததிறகு விரோதமாயிராததும தாமம ஒனறுமடடுமே உளளதுமான காரி யததைக தனநனமையைககருதுகிறவன சஙகிககாமல எபபோ தும செயயவேணடும மனததினாலும செயகையினாலும சொலலி னாலும எபபோதும ஸநயாஸிகளை ஸநதோஷபபடுததவேணடும நிதயமாச அவாகளை அனுசரிதது அவாகள நிறகுமபோது நிற கவும செலலுமபோது பினசெலலவும உடகாருமபோது உடகார வும வேணடும தனதுநறசெயகையினால அனபுபெறறபிறகு, ஏவபபடாமலே அவாகள பாதஙகளை எபபோதும பிடிககவும உடமபு தேயபபது முதலியவறறைச செயயவும வேணடும ஒவ வொருநாளும ஸூாயோதயமாவதறகுமுன தனகடமைகளைச செயது அதனபிறகு விதிபபடிஸநாநமசெயது ஜலபாததிரததை வைததுவிடடு ஸநயாஸிகளின இருபபிடமசெனறு முறைபபடி வநதனமசெயது ஐமபுலனகளையும அடககிககொணடு அஙகுளள பிராமமணாமுதலான பெரியோரை நமஸகாரம செயதபிறகு, ஆசாாயாமுதலான கிருகஸதாகளுககு வநதனமசெயயவேணடும பணிவிடையாகிய தனது தாமததைச செயபவாகளை வணஙகி ஸூகபபிரஶ்னம செயயவேணடும தனசெயகையைசசெயது தனககுமுன தோநதிருபபவனுககு நமஸகாரமசெயயவேணடும, மறறவாகளுககு ஒருபோதும செயயலாகாது ஒவவொருநாளும அவாகளுககுச சொலலாமலே எழுநது ஆசாரநதவறுமல செனறு ஆஶ்ரமமவிளககுவதையும மெழுகுவதையும செயது முறைபபடி புஷபஙகளை எடுததுப பூஜைககுக கொடுககவேண டும உடனே, ஆஶ்ரமததிலிருநது வெளியிறபோய ஆஶ்ரமததில

பகதாகள எபபோதும என்னையே பூஜிககினறனா என பகதாகள பகதாகள எபபோதும என்னையே பூஜிககினறனா என பகதாகள கெடாா எனபகதாகள பாவமறறவா எனபகதாகள எலலாலோகங களிலும மிககபூஜைககுரியவா என்னைபபகைபபவரும எனபகத ரைப பகைபபவருமான மனிதாகள நூறறுககணககான யாகங்களைச செயதாலும கொடிய நரகததிறகுப போவாா இநதப பாசுபதமென னுமசிறநதயோகததை முழுதும உனககுச சொனனேன தேவியே! எனனிடததிலபகதியுளளமனிதாகள இதைத தினநதோறும கேடக வேணடும இநத என தாமசிததாநததைக கேடபவனுமபடிபபவனு மாகிய உததமமனிதன ஸவாககததையும கீாததியையும தனதானி யங்களையும அடைவான' எனறூா

இருநூறறுநாறபததெடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, உமை ஸ்திரீதர் மம் சொல்லந் தொடங்கியது)

ஸவயமபிரபுவானமகாதேவா இவவாறு சொலலித தமககொத தவளும அனபுளளவளும பககததிலிருபபவளும மனைவியுமான உமா தேவியினிடம தாம தாமமகேடகும விருபபததுடன பேசலானூா

'தபோவனததில வஸிககுமரிஷிகளுடைய தாமங்களின தாரதம மியங்களை அறிநதவளே! தீக்ஷையையும அடககததையும அடைநது எபபோதுமதவமசெயபவளே! பெணணரசியே! நான உனனை ஒனறு வினவுகிறேன நான விருமபி வினவுவதறகு மறுமொழிகூறககடவாய பிரமமாவினபததினியானஸாவிததிரி, இநதிரனபததினியான இநதி ராணி, விஷணுவின அனபுளளபததினியாகியலக்ஷமி, யமனுடையபாா யையாகிய கருதி, மாாககணடேயருடைய பதனியாகிய தூமோாணை குபேரனுடைய பாாயையான ருததி, வருணனுடைய பிரியபாாயை யான சௌரி, சூரியனுடையபாாயையான ஸுவாசசலை, சநதிரனபாா யையான ரோஹிணி, அகனியினபாாயையான குறறமறற ஸவாஹா தேவி, க்சியபாபதனியான அதிதி, வஸிஷடா பதனியான அருநதத இவாகளும இனனும உலகங்களிலபதிவரதைகளெனறு பெயாபெற ஸதிரீகள அனைவரும உனனுடனகூடிவஸிததிருபபதாகக கேளவி (அவாகள) ஒததுநடநதும ஒததுபபேசியும உனனைப பூஜிககினறனா தாமநெறிநதவளே! உலகததினால பூஜிககபபடடவளே! அதனா

தான் உன்னைக் கேட்கிறேன் ஸ்திரீ தர்மத்தைநீ சொல்லிக் கேட்க விரும்புகிறேன் நீ என்னுடன்சேர்ந்து தர்மத்தைச் செய்கிறவள், உலகத்தைத் தாங்குகிறவள் இந்தஸ்திரீக்கூட்டம் உன் அனுக்கிரகத்தினால் தனக்கு ஹிதமான சிறந்தஸ்திரீ தர்மத்தைக்கேட்பதற்கு உன்னை விடாமல் அனுஸரிக்கிறது உன்னால்சொல்லப்படுவது மிகச் சிறந்ததாகவன்றோ இருக்கும்? அன்புள்ளவளே! ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்திரீகள்தாமே கதி எப்போதும் பசு பசுக்களிடத்திலேயே சேரும் மனிதன் மனிதரல்லாதவரிடத்தில் ஸந்தோஷமடையான் தேவியே! உலகத்தில் இந்த இயல்பு ஆதிகால முதல் நடக்கிறது பெண்ணினால் சொல்லப்படுவது எதுவாயினும் அது பெண்களுள் கொண்டாடப்படும் குற்றமற்றவளே! புருஷன்சொல்வது ஸ்திரீகளிடத்தில் அப்படி மதிப்பைஅடையாது ஸ்திரீகளுக்கு அழியாத்தர்மம் உனக்குத் தெரிந்த விஷயந்தானே ஆதலால், உன்னைக்கேட்கிறேன் நான் விரும்பிக்கேட்பதை நீ சொல்லக்கடவாய்' என்றார் சிறந்தவளான உமா தேவி மஹாதேவரால் இவ்வாறுகேட்கப்பட்டபோது, அச்சமும் நாணமும் அடைந்து அந்தஸபையில் ஒன்றும்பேசாமலிருந்தாள் அப்போது, ஈசுவரர் பலமுறை என்னவென்று தேவியைக் கேட்டார் உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈசுவரரே! தேவராலும் அஸுரராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரே! உம்மிடத்தில் நான் ஸ்திரீ தர்மத்தைச்சொல்வது எப்படி?' என்றுசொன்னாள் மஹேசுவரர், 'எனக்கு அன்புள்ளவளே! என்கட்டளையினால் நீ அவசியம் சொல்ல வேண்டும்' என்றுசொன்னார் உமை, 'மஹாதேவரே! இந்தநதிகள் உமது ஸ்நானத்திற்காக எல்லாப்புண்ணிய தீர்த்தங்களோடும்சேர்ந்து உமது ஸமீபத்தைவிடாமல் இருக்கின்றன இந்தநதிதேவதைகளோடுகூட ஆலோசித்து நீர் விரும்பினதைச் சொல்வேன் முக்கியமானவர்கள் இருக்கும்போது அவர்களைவிட்டுப்பேசுவது தகாது இந்தச் சிறந்த நதிகள் என்னால் வெகுமானிக்கப்பட்டவருமாகவேண்டும்' என்றுசொன்னாள் அம்மஹாதேவி இவ்வாறுநிச்சயித்து நதிதேவதைகளை அழைத்தாள் விபாசை, விதஸ்தையை, சந்திரபாகை, ஸரஸ்வதி, சதத்ரு, தேவிகை, ஸிந்து, கௌதமி, கௌசிகி, யமுனை, நர்மதை, காவேரி, தேவநதியும் ஸ்வர்க்கமத்தியபாதாளங்களென்று மூன்று உலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்து நன்மையைச்செய்பவளும் எல்லாப் புண்ணியதீர்த்தங்களையும் வகிப்பவளும் எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குபவளுமான கங்கை ஆகிய இந்நதிதேவதைகளை அழைத்து அவர்களை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானாள்

'சிறநதவாகளும எலலாபபாவஙகளை ஒழிபபவாகளும அறிவும விவேகமுமுளளவாகளுமான புணணிய நதிகளே! என சொலலைக கேளுஙகள பகவான ஸதிரீதாமததைபபறறி எனனை பராமனமசெய திருககிறா அது என ஒருததியினுல சொலலமுடியாதது அதனுல, உஙகளை அழைததேன சிறநதவாகளே! உஙகளோடுசோநது ஆலோசிததுததான சொலல நினைககிறேன தேவருககுந தேவரான ஈசுவரருககுச சிறநததான ஸதிரீதாமததை எபபடிசசொலலலாம?' எனருள அநததேவியினுல இவவாறு கேடகபபடட மஹாநதிகளநடுஙகினா அவாகளில மிகசசிறநதவளான கஙகை பினவருமாறு சொலலலானுள 'குறறமறறவளே! உன னுடைய இநதசசொலலினுல நாஙகள அனுககிரகிககபபடடுப பாககியம பெறறேம தேவாகளாலும அஸுராகளாலும கொணடாடபபடுகிற நீ நதிகளை ஆதரிககிறுயனறே? சிறநதவளே! இபபடியினசொலலினுல மகிழவிபபது உனககேததகும எவாகள தெரியாதவாகளோ அவாகள தமமைததாமே புகழநது கொணடு ஸபைகளில தாமாகவே தாஙகள சொலலமுடியாத விஷயததையும நினைததபடி சொலலுவா திறமையிருநதும, 'நான' என று பேசாதவன கிடைபபது மிக அரிது என று நினைககினறனா தேவியே! நீ இநதபராமனததிறகு முழுதும மறுமொழி சொலலததிறமையுளளவளாயிருநதும பெணணுயிருபபதனுல சொலலககருதாமலிருககிறுய, எஙகளையும கௌரவிககிறுய தேவியே! நீதானே மஹாதேவி, கூடடியும தளளியும ஆலோசிககத திறமையுளளவள தேவியே! நீ திவயஜஞானமுளளவள, திவயஜஞானமெனனும விறகினுல ஜவலிபபவள பெணகளின நலலொழுககததையும தீய ஒழுககததையும நீதான சொலலததககவள உன முகததிலிருநது வெளிபபடும இவவமுததததைக கேடபதறகு நாஙகள வேணடுகிறேம தேவியே! உததமமான ஸதிரீதாமததைச சொலலி ஈசுவரருடைய விருபபததை நிறைவேறறு' எனறுள உலகமெலலாம பூஜிபபதறகுரிய கஙகையினுல இவவாறு வேணடபபடடபிறகு, தேவசுநதரியான உமாதேவி ஸதிரீதாமததை முழுதும சொலலலானுள 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசரே! தேவஸரேஷடரே! மஹேஸவரரே! உமது விருபபததிறகாக நீா கேடகக கருதின ஸதிரீதாமததை உமது அனுககிரகததினுல சரிவரச சொலவேன' எனறுள

இருநூறறுநாறபததோனபதாவது அதயாயம.

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸ்திரீதர்மம், விவாகத்தையும் பதிவ்ரதா தர்மத்தையும் பற்றியது)

இவவாறு, ஈஶவரருடைய கடடளையிஞல உமாதேவி ஸதிரீ தாமம சொலலததொடஙகுமபோது, ரிஷிபதநிகளும கநதாவஸதிரீகளும யக்ஷ ஸதிரீகளும அபஸரஸ்ஸுகளும நாககனனிகைகளும பூதகனனிகைகளும நதிதேவதைகளும வநதுசோநதனா எலலாரும சிறநத வாககைக கேடககருதி நாறபுறததிலும நினறனா பெணகளமேல எபபோதும அனபுளளவளும அவாகளால பூஜிககபபடடவளுமான உமாதேவியானவள ஸநதோஷம அடைநது பெணகளின நனமைககாகவும சிவனுடைய விருபபததைச செயவதறகாகவும ஸதிரீகளின தாமததைபபறறிச சொலலததொடஙகிஞள.

'பகவானே! எலலாபபிராணிகளுககும ஈசுவரரே! எனசொலலைககேடகவேணடும ருதுகாலமவரையிலும சிறநத தேகசுததமுளளவள கனனியெனறு சொலலபபடுகிருள தநதை தாய சகோதரன அமமான தநதையினஸகோதரன இவவைவரும அநதக கனனிகையைத தானம செயகிறதறகு அதிகாரிகள அநதப பெணகளுககுத தாமகாரியததை நடததுவதறகாகச செயயபபடும விவாகஙகள ஐநது வகை ஒருவரொருவரை ஆசைபபடுவதஞல 1 இஷடபபடி கனனிகையே தனனை ரகஸயததில கொடுபபதும விவாகநதான, மேற சொனன விவாகஙகளில எதஞலாவது ஒரு கனனிகை யாருககுக கொடுககபபடுகிருளோ அவனுககே மனைவியாவாள ஆதலால, கொடுபபவாகள நனருக ஆராயநதுபாாததே கொடுககவேணடும வேறு விதமாகக கொடுககலாகாது மேலவாணததாருககு மநதிரஙகளோடு பாணிககிரகணம நடககவேணடும சூததிராகளில ஸதிரீ புருஷாகள சேருவதே விவாகமெனறு சொலலுகினறனா ஒரு கனனிகை தனனை மனைவியாக விருமபுகிறவனுககுத தன சுறறததாரால எபபோது கொடுககபபடடவளாகிருளோ அதுமுதல அநதப பெண பததுத தினஙகளவரையில வெடகததோடிருபபாள பிறகு, அவள மனததி

1 இது காநதாவம இது ஆருவது ராக்ஷஸமும பைசாசமும தானமிலலாமையிஞல சோககபபடவிலலை பிராமமம ஆரஷம பிராஜாபததியம தெயவம ஆஸுரம இவவைநதும கூறபபடடதாகக கொளக

னும செயகையினுலும வாககினுலும் கணவனுககு அனுகூலமா
கவே நடககவேணடும சிறநதபெண இவவாறு அநதககணவனிடத்
தில பதிவராதாதாமததை நடததவேணடும விவாகமானதுமுதல
அநதபபெண கணவனுககு இனனுததுசெயயலாகாது தாமாாதத
காமஙகளுள எதுஎதைதக கணவனவிருமபினுலும அதுஅதிலும அவ
னுககுபபிரியமாயிருநது அவனை உபசரிககவேணடும இததான
பெணகளுககு எககாலமுமுளள பதிவராதாதாமம கணவன நன
னடையுளளவனுகவோ கெடடநடையுளளவனுகவோ எபபடி இருக
கிறனே அபபடியே அவளும எபபோதும இருககவேணடும இது
தான ஒழுககததினசுருககம எபபோதும கணவனைககவனிககும
கறபுளளவள தெயவததனமையுளளவள அவளுககுக கணவன
தெயவமாகவே இருபபதாக அறியபபடுவான தேவரே! இதறகு
உதாரணமாக ஒரு பழையசரிததிரததைககேட்டிருககிறேன் உமது
அனுககிரகததினுல அதைச சுருக்கமாகச்சொலலுகிறேன தேவரே
கேளும ஒருபிராமமணனுககு இரணடுமனைவிகள இருநதனா அவா
களில ஒருததி, தேவாகளிடததில பகதியோடு தாமததைச செயயக
கருதுகிறவள அவள கணவனை அவமதிததுத தேவதைகளிடததில
பகதிவைதது ஊககததுடன தேவதாவிககிரஹஙகளைப பூஜித
துப பெரியதாமததைச செயதாள சிறநதவளான மறறெருததி
கணவனைபபறறிய தாமமசெயயநினைதது அவனையே தெயவமாகக
கொணடு அவனவிருபபததைச செயதாள மஹாதேவரே! இப
படி நடநதுகொணடிருககையில அவவிருவருககும ஒருகாலததில
மரணம நோநதபோது அவவிருவரும பரலோகததினவழியில சென
றனா அவாகளுள ஒருததியான தெயவபபறறுளளவளநிறக, பதி
வரதை புணணியலோகமசெனறுள தெயவபகதியுளளவள நினறு
கொணடு மிககதுயரததோடு அழுதாள திகபாலகனுகிய யமன, அவ
ளைபபாாதது, 'குறறமறறவளே! நீ விசனபபடாதே உனககு
உலகஙகளிலலை நீ உன தாமததைச செயயாமலிருநததனுல உனககு
அநதப புணணிய உலகஙகள கிடையா பெணணுககுக கணவனே
தெயவமாக எலலாததேவதைகளாலும விதிககபபடடிருககிறுன
சிறநதவளே! நீ அவனை அவமதிததபின புணணியலோகஙகளுககுப
போவது எபபடி? பெணணரசியே! நீ மதிகெடடு உனதெயவததை
அறியாமறபோனுய கணவனுளளபெண கணவனுககுளள தாமத
தையே செயயவேணடும ஆதலால, நீ திருமபிசசெல கணவனுககு
அனுகூலததைசசெய அதனமேல, பதிவரதைகளபோகும லோகங

களுககுப போவாய, இலலாவிடில உததமமான பதிஉலகததிறகுப போகமுடியாது' எனறும பூரணமான சொலலைச சொனனன. யமன இவவாறுசொனனபின, அவள மறுபடியும திருமபிசசெனறு கணவனைஅடுதது அவனவிருபபததையே முககியமாககசசெயது கொணடிருநதாள மஹாதேவரே! இபபடி இருபபதனல பெண ணுககுக கணவனே தெயவம ஆதலால, அவள கணவனையே முக கியமாக நினைதது அவனுககுப பணிவிடை செயயவேணடும

இருநூறறைமபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸதிரீதர்மம், பெண்களின் பல இயற்கைகளைப்பற்றியது)

கணவனுளளபெண பகல இரவுகளில நடததும சிறநத ஒழுக கததைசசொலலுகிறேன, கேடகவேணடும அவள கணவனுககு முன எழுநது காலைககாரியஙகளைச செயயவேணடும அதனபிறகு, கணவனுடைய கருததைஅறிநது அவனை எழுபபவேணடும 'காலைக காரியஙகளைத தானே முறைபபடி செயயவேணடும 'ஆகாரம எபபடிசசெயயலாம?' எனறு புருஷனைசகேடடு அவனுககு எப படி பிரியமாயிருககுமோ அபபடியே எலலாவறறையும செயயவேண டும தனகணவன எபபடியோ அபபடியே மனைவியும குருபகதி செயயவேணடும அவனதேகபுஷடிககுத தககபடியும அவனமன விருபபம நிறைவேறுமபடியும உபசரிககவேணடும கணவன வெளி யிலபோன பிறகு, தனகாரியஙகளை ஜாககிரதையோடு கவனிககவேண டும கணவனவரககணடு, உடனே அனபுடன பாததியததையும ஆஸ னததையும சயனததையுமகொடுதது மனததிறகுஇனிமையாகபபேசி உடமபினசிரமமதீருமபடி சிறநத உபசாரததைச செயயவேணடும அதிதிகள வருமபோதெலலாம ஸநதோஷததோடு இருககவேண்டும, எபபோதும செயகையினுலும வாககினுலும அதிதிகளைச சநதோஷிக கசசெயயவேணடும மஙகளஙகளையும வீடடினசுததத்தையும தான செயதும செயவிததும வீடடிஉளள பணடஙகளெலலாவறறையும எநதககாலமும கவனிககவேணடும பெணணனவள பாததாவின தாமகாரியமநோநதபோது தானும அவனைபபோலவே தாமததில ஊககததுடனிருககவேணடும தனவிஷயமானகாரியம நோநதபோது

சோமபலீவிட்டு அவன உதவிககாக முழுமுயறசியையும செயய வேணடும கறபுளள பெண கணவனுடைய தாமாததஙகளிரணடி லும எபபொழுதும தானே பாரததைவகிபபவளாயிருககவேணடும கலவிககாலததில கணவன உளளககருததை அறிநது அதறகுததகக படி அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு புனனகையோடு முகமலர்சசி யுளளவளாய இனசொறகளினுல கணவனை மகிழவிககவேணடும மாறறுளவிஷயமாகக கணவனுககு விரோதமாகக கடுஞசொற்களைச சொலலலாகாது கணவன எவளமேல காதலோடு இருககிறுனே அவளுககு இனியது செயதுகொணடிருககவேணடும ஊககததோடு மனபபூர்வமாயக கணவனைத திருபதிசெயயவேணடும கணவனுக குபபிறகு மறறவாகள போஜனததைக கவனிததுபபாரககவேண டும வேலைககாரிகளுககும வேலைககாராகளுககும ரிஷபஙகளுககும சணடாளாகளுககும நாயகளுககும திககறறவாகளுககும அசகதா களுககும பிசசைககர்ராகளுககும அன்னததையும பிசைஷயையும ஆதரவுடனகொடுததுத தனகணவனுடைய தாமததை அபிவிருததி செயயவேணடும கணவன கோபிததாலும பொருளிலலாதவனு யிருநதாலும அசகதனுயிருநதாலும அவனை உபசரிககவேணடும அவன எப்படிசசெயதால சநதோஷமடைநது கவலைபறறிருபபனே அப்படிச செயயவேணடும குடுமபகாரியத்தின ஆலோசனைககாகவும வியவகாரததிறகாகவும தனமசோபபதறகாகவும புருஷனுல அழைக கபபடுமபோது அவனுககு உதவிககாக இனிமையும அநுகூலமுமா கபபேசவேணடும அவனுடைய தாமாததஙகளைககருதி அவனுககு அபரியமாயிருநதாலும ஹிததததைச சொலலவேணடும பிறரிடத தில ரகஸ்யமானவிஷயஙகளைச் சொலவதையும கலகததையும விட வேணடும வெளியிற பாரபபது, கவனிபபினமை, (நியர்யமானகாரி யஙகளில) வெடகபபடுவது, கோடசொலலுவது, மிகுதியாகப புசிப பது, பகலிலதூஙகுவது முதலியவறறை விடவேணடும கறபுளளவள பிளளைகளோடுகூட ஏகாநததததில உடகாரலாகாது எது எதைக கணவன வைததுவைககுமபடி கொடுககிறுனே அது அதை அடைகக லம வைததததைபபோலக காபபாறறவேணடும மறநதுபோன பொரு ளையும தனசுததததினுல திருபபிக கொடுககவேணடும, கணவனுல கொடுககபபடடது எதுவாகிலும அதைபபெறறு மகிழவேணடும அதிகமாகக கடடளையிடுவதையும அதிகபபொறுமையையும தூரத தில விடவேணடும பாாயையானவள எபபோதும கணவனைக குழந தையைபபோலவும கிழவனைபபோலவும அநுஸரிததிருககவேண

டும பிரபுவே! எபபோதும இநதவாதமதான மனைவி செயயவேண டும தேவரே! இநதப பதிவாதாதாமததைச சுருககமாகச சொன னேன எவளுககுக கணவனைககாட்டிலும தனனுடைய போகததி லும ஐசுவரியத்திலும சௌககியததிலும தனததிலும அதிக விருபபமிலலையோ அவள்தான பெணகளுள பதிவ்ரதை பெணகளுக குக கணவனே தெயவம, கணவனே சுறறம, கணவனே தருசம, பெணணுககுக கணவனைபபோனறகதி மறறொனறை நானறியவிலலை. பிரபுவே! ஜனமஙகளுள ஸதிரீஜனமம சிறநததெனறு யான நினைப பது புருஷன (தவமுதலிய) பெரிய காயகலேசததினால அடையும பலனகள எலலாவறறையும பெண பதிசுஶ்ருஷையினால எளிதில அடைகிறாள கணவனுள்ள பெணணுககுக கணவனுககு அனுகூலம செயவதினாலேயே எலலாஸுகமுமுணடாகிறது பெணணுககு இவ வகையாகத தாமம பூரணமாகிவிடுகிறது தேவரீா பாருஙகள பாவத தினால மதிகெட்ட கெடடபெணகள இதைவிடடு மாறிபபோகினற னா பெணணுககுத தவமும தானமும கணவனுககு உடபட டிருபபததான அழகு, குலம, புகழ, ஒளி இவையெலலாம கணவ னைபபறறியவை இபபடி பபட்ட நியமமும ஆசாரமுமுள்ள பெணகள் தமமொழுககததினாலேயே சிறநதவாகளாகிறாகள நலல செயகைசெய் தவள தனகணவனுடனகூடவே புணணியலோகஙகளுககுச செல் வாள கணவன கிழவனோ, குரூபியோ, அருவருககததககவனோ, பொருளுளளவனோ, இலலாதவனோ எபபடியிருநதாலும அவனே பெணகளுககுச சிறநத ஆபரணம செலவமும அழகுமுளளவனா யிருநதாலும இலலாதவனாயிருநதாலும கணவனை உபசரிபபவளதான கறபுளளவள அவளே பதநிகளிறசிறநதவள தரிததிரனும குரூபி யும அறிவிலலாதவனும குஷடரோகியுமான கணவனையும உபசரிக் கும்பெண அழிவிலலாத புணணியலோகஙகளை அடைவாள இபபடி நடநதுகொணடிருபபவள கணவன முதலில இறபபானாயின அவனு டன தானும மரணமடையவாவதுவேணடும, திருமபவும தவஞசெய யவாவதுவேணடும இவவாறு நான சொனனேன. பெணகள பல வகையாககக் கூறபபடுகினறனா. தேவா, தானவா, கநதாவா, மனிதா் எனறு அனேகவகுபபுககளாகப பெணகளிருககினறனா அவாகளெல லாரும நலலொழுககமும சிறநத ஆசாரமுமுளளவாகளுமாகலாம மஹேஶவரரே! ஸதிரீகளுககுளது நலல தாமமெனபதைசசொலலேவன அவாகள, அஸுராகளாகவும பிசாசாகளாகவும அரககாகளாகவும இரு ககினறனா. அவாகளின ஒழுககம எலலாவறறையும உலகத்திறகாகச

சொல்லுகிறேன், கேட்கவேண்டும். எண்ணத்தில் கெடுதலுள்ளவர்களாகி விருப்பு வெறுப்புகளை மேற்கொண்ட பெண்களும் நியாயமாகவோ அநியாயமாகவோ கணவர்களுக்கு உபசாரங்களைச் செய்யவே செய்கின்றனர். தம் தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாமல் எவ்வகையினாலாவது கணவர்களைத் தூஷிக்கின்றனர்; எப்போதும் விஷயங்களில் ஆசை அதிகப்பட்டுக் கணவனுக்கு விரோதமாகப் பேசுகின்றனர். அப்படியே பொருள்களை அழிக்கின்றனர், ஹிதத்தை யார் சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தங்கள் புத்தியைக் கொண்டு எவ்வகையாலாவது ஜீவிக்கின்றனர். சிலகாலம் குணமுள்ளவர்களைப்போலவும் பதிவிரதாதர்மத்திலிருப்பவர்போலவுமிருந்து திரும்பவும் கெட்ட ஒழுக்கத்தை அடைந்து பாவிகளாகிறார்கள். வரம்பில் அடங்காமலும் நியமமில்லாமல் பல உடைகளைத் தரித்தும் திருப்தியில்லாமல் பொருளைக் கொண்டு அதிகப் பொறாமையும் கோபமுமுள்ளவர்களாகி வேண்டினவர்களைப் பகைத்தும் காமஸுகங்களையே முக்கியமாக விரும்பியும் பெரும்பாலும் பொய்சொல்லிக்கொண்டும் பெரியோர்களை எதிர்த்தும் மற்றும் இவ்வகை நடத்தைகளோடுமிருக்கும் பெண்கள் அஸுரத்தன்மையுள்ளவர்கள். மற்றும் சிலர், எப்போதும் தீங்குகளையே செய்துகொண்டும், கலகத்தையே விரும்பிக்கொண்டும், கொடியவரும் கொடுஞ்சொற் சொல்லுகிறவரும் அருவருப்பும் வெட்கமும் அற்றவரும் அன்பில்லாதவரும் கணவர்கள்மேலும் புத்ரர்கள்மேலும் சுற்றத்தார்மேலும் கோபிப்பவரும் பயங்கரரும் மாம்ஸத்தை விரும்புகிறவருமாயிருந்துகொண்டும், எக்காலமும் சிரித்துக்கொண்டாவது அழுதுகொண்டாவது இருக்கின்றனர். எப்படியாயினும் புருஷர்களைவிட்டுக் கெட்ட வழியாகவே வியபிசாரமே செய்கின்றனர். தேவரே! சுற்றத்தாரால் பயமுறுத்தப்பட்டுத்தான் வீட்டுக்காரியங்களைச் செய்வது. அதனாலேயே தம்காரியங்களை விட்டுவிடுவதுமுண்டு. அப்படியே தற்கொலை என்னும் கொடுமையைச் செய்துகொள்வர், ஸந்தேகமில்லை. தயையும் அன்புமில்லாதவர்களாகிக் குடும்பகாரியத்தைக் கெடுப்பர். தர்மத்திற்கும் தனத்திற்கும் விலக்கான கொடுஞ்செய்கைகளை எப்போதும் செய்வர். அனர்த்தகாரியங்களில் தோஷமுள்ளவரும் பிறவுயிர்களில் தயை அற்றவரும் பாவிகளும் மற்றும் இவ்வகை ஒழுக்கமுள்ளவருமான பெண்கள் பிசாசத்தன்மையுள்ளவர். மற்றும் சிலர் அறிவில்லாதவர்கள், வெட்கங்கெட்டு அழுதுகொண்டும் ஆசாரமில்லாமலும் உடம்பில் அழுக்கைப் பூசிக்கொண்டும் மதுமாம்ஸங்களில் மிக்க ஆசைகொண்டும் பொய்சொல்லிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் புலம்பிக்கொண்டும்

இருககினறனா ஸமாதானபபடுததமுடியாத பெருஙகோபககாரிகளும
இடைவிடாமல தூஙகுவதே காரியமாகஇருபபவரும தாமஸகுண
மிகுநதவரும அறிவுகெடடவரும சுருசுருபபறறவரும பெருவயி
றுளளவருமாகிய பிறரால செயயபபடட பலவகைஉணவுகளைமிகுநத
அவசரததுடனஉணபா அவாகள, மிகக மனமததாபஙகொணடு, குண
முமு அழகும இளமைபபருவமுமுளளவனும அனபுளளவனுமான
சிறநத கணவனைவிடடு மறறொருவனோடேயே எவவகையாலாவது
சோவா அவாகள வெடகமிலலாதவாகள, தாமததில நமபிககை இல
லாதவாகள, யாரிடததிலும பகையுளளவாகள இபபடிபபடட நடை
யுளள பெணகள ராக்ஷஸததனமையாகள இபபடிபபடடவாஎலலா
ருக்கும பரலோகததில பேரினபம இலலை நரகததிலிருநது விடுபடட
பினனரும அவாகளுககு மானிடபபிறபபு கிடைபபதரிது அபபடிப
பிறநதாலும தஙகள பாவததிறகுததகுநத தாஙககூடாத அதிகதுய
ரததை அனுபவிபபா ஏழைகளும பலவகைக கஷடபபடுகிறவாக
ளும குரூபிகளும பிறரால இகழபபடடவாகளும விதவைகளும பாக
கியமறறவாகளும மறறும இவவகைத துனபமுளளவாகளுமாவா
வியபிசாரஞசெயபவள தன கணவனுககும தன குலததிறகும தன
பாவததைச்சோததுத தானும நூறுபிரமவருஷம நரகததிலிருபபாள
இநதககெடுதியைஅறிநது திருமபவும கணவனையே அடைநது தனககு
நனமையுணடாகக கருதுவாளாயின அதனால புணணியததை
அடைநது மிகச சிறநதவையான பதிவரதைககுரிய சிறநத லோகங
களை அடைவாள முதலில கெடட நினைவுடன கணவனை அவமதித
தும அவனுககு எபபோதும விரோதமாகவே நடநதும வநதவாகள,
அவன மரணகாலததில, காமததினாலாவது கோபததினாலாவது
பயததினாலாவது லோபததினாலாவது அனுமரணம செயவாகளா
யின பரிஹாஸததுககுரியவராவாகள முதலிலிருநது கெடடவாக
ளான ஸதிரீகள அனுமரணம செயவது வீண முதலிலிருநது
கணவனிடததில அனபுவைதத கறபுளளவள கணவனுடன அனு
மரணம செயதால பரிசுததியுடன மேலுலகம செலவாள இவ
வாறு இறநதுபோனவள போகும உலகஙகளை நான கணணினறகாண
கிறேன பதிவரதைகள செலலும அவவுலகஙகள தேவககூடடஙக
ளும ஆசைபபடததககவை அலலது, கணவனிறநதபின பதிவரதை
கள விதவாதாமததை அடைநது நாளதோறும பேசாமல [1] பௌம
ஸநானததையும ஜலததில உததமமான [2] அஞசலிஸநானததையும

---

[1] உடமபு முழுதும மணணைப பூசிக்கொளவது.

[2] இருகைகளாலும ஜலததைத தலையில இறைததுககொளவது

செய்யவேண்டும், அதன்பிறகு, தன்கணவனைப்பற்றிய வ்ரதத்தையும் நியமத்தையும் செய்யவேண்டும். இப்படிச்செய்வதனால் அந்தப்பெண் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததான பதிலோகமென்னும் புண்ணியலோகத்தை அடைவாள். சொல்லிமுடியாத அழகுள்ளதும் தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்குங்கிடைக்காததுமான அந்த உலகத்தைப் பதிவ்ரதையாயிருப்பவள் மட்டுமே அடைவாள். தேவரே! இவ்வாறு எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்த ஸ்திரீதர்மத்தை உமக்குச் சொன்னேன். தேவஶ்ரேஷ்டரே! நான் உங்களுடையவிருப்பத்தைச் செய்யக்கருதி ஆசைகொண்டு உமது முன்னிலையிற்சொன்னதற்காகத் தேவரீர் க்ஷமிக்கவேண்டும்' என்றாள்.

இவ்வாறு பேசி நாணிநின்ற உமாதேவிக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி வாக்கினால் மஹாதேவர் சிலாகித்தார். ரிஷிகளும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஆயிரக்கணக்கான மாதர்களும் உமாதேவியைத் தலைவணங்கித் துதித்தனர். மற்றுஞ்சிலர் ஸந்தோஷத்துடன் தேவர்களுக்குந்தேவரான ஈசுவரரைக் கொண்டாடினர். சிரத்தையும் நல்ல மனமுமுள்ள மற்றுஞ்சிலர் இந்த உமாமஹேசுவரஸம்வாதத்தை நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர். பிறகு, தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈசுவரரான சங்கரர் உமாதேவியைநோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானார்: 'சிறந்தவளே! என்சொல்லைக் கேள். நம்மிருவருடைய இந்த ஸம்வாதம் புண்ணியத்தைத்தருவதாகவும் பாவத்தைப்போக்குவதாகவும் ப்ரஸித்தமாகவுமிருக்கும். அதற்குச் சந்தேகமில்லை. அன்புள்ளவளே! எந்த வித்வான் பரிசுத்தனாயிருந்து சிரத்தையுள்ள மனிதருக்கு நம்முடைய இந்த ஸம்வாதத்தைச் சொல்லுவனோ அவன் அவர்களுடன்கூடவே எளிதில் ஸ்வர்க்கம்போவான். நம்முடைய இந்தச் சிறந்தஸம்வாதத்தை நித்தியமாகக் கேட்பவன் கீர்த்தியையும் ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் பரகதியையும் அடைவான்' என்றார்.

இருநூற்றைம்பத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பரமேசுவரர் ரிஷிகளுக்கு விஷ்ணுவின் பெருமையைச் சொல்லியது).

ரிஷிகள், 'பிநாகம்தரித்தவரே! பகதேவதையின்நேத்திரத்தை அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவரே! சங்கரரே! விஷ்ணுவின்மகிமையைக் கேட்கவிரும்புகிறோம்' என்று கேட்க, ஈசுவரர் சொல்லலானார் — 'ஹரியானவர் பிரம்மாவுக்கும்

மேறபட்ட நிததியபுருஷா, கிருஷணா, பொனபோலவும மேகமி
லாத ஆகாயததில உதிதத சூரியனபோலவும பிரகாசிபபவா, பதது
கைகளுளளவா, பெருஞசகதியுளளவா, அஸுராகளைஅழிபபவா
ஸ்ரீவதஸமெனனும மசசததை அடையாளமாகவுடையவா, ஹருவ
கேசா; எலலாததேவாகளாலும பூஜிககபபெறறவா பிரமமதேவ
அவருடைய நாபியில உணடானவா நான அவாநெறறியில உண
டானவன அவாதுதலைமயிாகளினினறும கிரகநகூததிரஙகளு
தேகததினரோமஙகளிலிருநது தேவாஸுராகளுமுணடாயினா ரிஷ
களும அழியாத உலகஙகளும அவாதேகததிலிருநது உணடாயினா
பிரமமதேவருககும மறற எலலாததேவாகளுககும அவரே இருப
பிடம அவரே இவவுலகமனைததையும படைததவா, மூவுலகங
களுககும ஈசுவரா ஜஙகமஸதாவரஙகளாகிய எலலாபபொருளகளை
யும ஸமஹரிபபவா அவரே அவரே தேவாகளிறசிறநதவா, தேவ
களுககுநாதா, பகைவரை வருததுகிறவா, ஸாவஜஞா, எலல
வறறிலும சோநதிருபபவா, எஙகும வியாபிததிருபபவா, எஙகுப
முகமுளளவா, பரமாதமா, பிரகாசிககுமகேசஙகளையுடையவா
எலலாவறறிறகும மேறபடடவா, மஹேஸவரா மூவுலகஙகளிலும
அவருககுமேறபடடபொருள ஒனறுமிலலை அவா எககாலமுமிருப
பவா, மதுவெனனும அஸுரனைக கொனறவா கோவிநதனென று
பெயாபெறறவா கௌரவததைக கொடுபபவராகிய அவா தேவா
களினகாரியததிறகாக மானிடதேகமெடுததுப பிறநது யுததததில
அரசாகளெலலாரையும வதமசெயவிககப்போகிறா, தலைவராகிய திரி
விககிரமா இலலாமல உலகததிலுளள தேவககூடடஙகள காரியங்க
ளசசெயயததிறமையறறவை அவா எலலாபபிராணிகளுககும நாதா,
எலலாததேவாகளாலும நமஸகரிககபபெறறவா தேவாகளுககுநாத
ரும தேவகாரியததைசசெயபவரும எபபோதும்பிரமமரிஷிகளுக்குச்சர
ணமாயிருபபவரும பரபரமமமுமாகிய அவருடையதேகததிலுள பிர
மமதேவா ஸுகமாக வஸிககிறா. சிவனும அவாதேகததில ஸுகமா
யிருநது மகிழந்திருககிறா எல்லாததேவாகளும அவருடையதேகத
தில ஸுகமாயிருககினறனா தாமரைககணணராகிய அநதபபகவான
லக்ஷமியை மாாபிலவைததுககொண்டு அவளைவிடடுப் பிரியாமலே
யிருககிறா அவா சாஙகமெனனுமவிலலையும சகராயுததததையும
சகதியையும தரிபபவா, கருடககொடியுளளவா எலலாவறறிலும
சிறநதசீலம, அடககம, மனஒழிவு, பராககிரமம, வனமை, வடிவழகு,
இடாக்ஷிம, உயரம, பருமன, தைரியம, மனவுணமை, தயை, ஒளி,

பசகதிஆகிய இவ்வ் எலலாமபொருநதினவா, ஆசசரியககாடசியுள
திவயாஸதிரஙகள எலலாவறறினுலும பிரகாசிபபவா, யோகமாயை
யுளளவா, ஆயிரஙகணகளையுடையவா, அபாயமிலலாதவா, பெரிய
மனமுளளவா, வீரா, அனபுளளஜனஙகளைப பாராடடுகிறவா
குலததோரையும சுறறததோரையும விருமபுகிறவா, பொறுமை
யுளளவா, அகஙகாரமிலலாதவா, பிராமணபபிரியா, பிராமமணா
களுககு ஈசுவரா, பயநதவருககுப பயததைபபோககுகிறவா, அன
புளளவருககு ஆனநததை விருததிசெயகிறவா, எலலாபபிராணிக
ளுககும தஞசமாயிருபபவா, துயரபபடடவரைக காபபதில ஊகக
முளளவா, கலவியுளளவா, வேணடததககவையெலலாம நிரமபின
வா, எலலாபபிராணிகளாலும நமஸகரிககபபடடவா, தமமை அடுதத
பகைவருககும வரமளிபபவா, தாமநதெரிநதவா, நீதிதெரிநதவா;
நீதிகுறையாமல நடததுகிறவா, வேதததை உபதேசிபபவா, ஜிதேந
திரியா, கோவிநதா; அவா அநதசசிறநதஞானமுளள தேவாகளின
நனமைககாகப பிரமமாவினுடைய சிறநதமாாககமாகிய மானிட
லோகததில மஹாதமாவான மனுவின தாமததினால பரிசுததமானவம
சததில அவதரிககபபோகிறாா மனுவினபுததிரன அஙகன எனபவன.
அவனுககுபபின அநதாததாமன அநதாததாமனுககுபபின பிரஜை
களைச சிருஷடிபபவனும குறறமறறவனுமான ஹவிாததாமன.
ஹவிாததாமனுககு பராசீனபாஹி எனனும சிறநதபுதரன உணடா
வான. அவனுககு பரசேதஸமுதலான பததுபபுததிராகள உணடா
வா பரசேதஸாககுத தகஷபரஜாபதி எனனும புததிரனுணடாவன.
தகஷனமகளாகிய அதிதியினபுததிரன ஆதிததன. ஆதிததன புத
திரன வைவஸவதமனு. மனுவினவமசததில பிறநதஇளா ஸுதயுமன
னுவாள. புதனுககுப புரூரவன், அவனுககு ஆயு பிறககபபோகி
றான. ஆயுவுககு நஹுஷன, நஹுஷனபுததிரன யயாதி. யயாதிக
குபபுததிரன சிறநத பராககிரமசாலியான யது, அவனபுததிரன
கரோஷடா, கரோஷடாவுககு வருஜினீவானெனனும சிறநதபுதரன
உணடாவன வருஜினீவானினபுததிரன தோலவியடையாத உஷஙகு,
உஷஙகுவின புததிராகள சூரனும சிததிரரதனும, சூரன எனபவன
அவாகளில இளையவன. பராககிரமததில பிரஸிததிபெறறவாகளும
சரிததிரஙகளாலும குணஙகளாலும விளஙகுகிறவாகளும சாஸதிரப
படி யாகமசெயபவாகளும மிகபபரிசுததாகளுமான அவவரசாக
ளுடைய பிராமமணாகளால கொணடாடபபடட வமசததில கஷத
திரியசிரேஷடனும சிறநத பராககிரமமும பெருமபுகழுமுளளவனும
கௌரவததைக கொடுபபவனுமாகிய அநதசசூரன, தனவமசததைப

பெருககசெயபவனும வஸுதேவனெனறு கியாதிபெறறவனுமா
ஆனகதுநதுபி எனனும புததிரனை உணடாககபபோகிறான அ
வஸுதேவனுககுச சதுாபபுஜராகிய வாஸுதேவா புததிராராகப பி
கபபோகிறா கொடையாளியும பிராமமணரைப பூஜிபபவ
பிராமமணாகளால விருமபபபடுகிறவரும பரபிரமமமுமாகிய
தககிருஷணன மலைகளினிடையிலிருககும ஜராஸநதனெனனுமரச
ஜயிதது அவனால சிறையிலவைககபபடட அரசாகளை விடுவிபப
அநதவீரா எலலா அரசாகளாலும ரததினஙகளினால நிரபபப
வாா தமது பராககிரமததினால யாராலுமவெலலபபடாமல பூமி
இருபபாா மிகுநதசகதியுளளவரும எலலா அரசருககும அரச
நீதிதெரிநதவருமாகிய அநதபபிரபு சூரஸேன தேசததில பிற
துவாரகையில வஸிததுககொணடு பூமிதேவியை ஜயிதது நீ
காலம பரிபாலனமசெயவாா நீஙகள நிதயரான அவரை அடை
சொலமாலைகளாலும சிறநத பூஜைகளாலும பிரமமாவைபபோ
அவரைச சாஸதிரபபிரகாரம பூஜியுஙகள எனனையும உலகததிற
தநதையான பிரமமதேவரையும காணவிருமபுகிறவன பராககி
சாலியான கிருஷணபகவானைப பாாககவேணடும தபோதனாக
அவாகாணபபடடால நானும தேவசிரேஷடரான பிரமமதேவ
காணபபடடவராவோமெனபதில எனககு ஸநதேகமிலலை இ
அறியுஙகள அநதத தாமரைககணணா எவனமேல அனபுள
ராவரோ அவனமேல பிரமமா முதலிய தேவாகள அனைவரும அ
புளளவராவாா மானிடலோகததில எவன கிருஷணனை அடைவ
அவனுககுக கீாததியும ஜயமும ஸவாககமுமுணடாகும அவா நே
தாமததை உபதேசிபபவராகவும அனுஷடிபபவராகவும இருபபா
தாமமுளளவாகள எபபோதும முயறசியோடு அநதத தேவசிரே
டரை நமஸகரிககவேணடும அநதபபிரபு பூஜிககபபடடாலே சிற
தாமம உணடாகுமனறோ? சிறநதசகதியுளளவரும புருஷசிரேஷ
மான அநதபபகவான ஜனஙகளுககு நனமையைச செயயககருதி
தாமததை வெளியிடுவதறகாகவே கோடிககணககான ரிஷிகளை
படைததாா அநதபபிரபுவினால படைககபபடட ஸநதகுமாராமு
லிய அநதரிஷிகள கநதமாதனமலையில தவமசெயதுகொணடிருககி
றனா பிராமமணோததமாகளே! ஆதலால, சிறநதவாககுளளவரு
தாமநதெரிநதவருமான அவரை நமஸகரிததலவேணடும ஹரி என
றும நாராயணனெனறும சொலலபபடடபகவான மேலுலகததி
சிறந்தவரனறோ? பிராமமணோததமாகளே! அநதபபகவான தமமை
நமஸகரிததவரைத தாம நமஸகரிபபா, கௌரவிததவரைககௌரவி

பா, கொணடாடினவரைக கொணடாடுவா, பூஜிததவரைப பூஜிபபா, தமமைககாணபவரைத தினநதோறும காணபா, அடுததவரை அடுபபா, பணிவிடைசெயபவருககுப பணிவிடைசெயவா குறறமறறவரும முதலதேவரும சிறநதவருமான அநதவிஷணுவுககுப பெரியோர்களால எபபோதும அனுஷடிககபபடுவதுதான முககியமானவரதம. நிததியரான அவா உலகததில எபபோதும தேவாகளாலும பூஜிககபபடுகிறா அவரை வழிபடுவோா, தககபடி அபயமபெறுகிறா பிராமமணாகள எபபோதும மனோவாககுககாயஙகளினால அவரையே நமஸகரிததலவேணடும, ' முயறசியோடு அருகிறசெனறு தேவகீபுததிரரைக காணவேணடும ரிஷிஶரேஷடாகளே! இநதவழியை உஙகளுககு நான சொனனேன அநதக கிருஷணபகவானைககணடால தேவஶரேஷடாகளெலலாரையும கணடதாகும மஹாவராகரூபியும எலலாலோகஙகளுககுங காததாவும எலலாவறறிறகும நாதருமான, அநதபபகவானை நானும நாளதோறும நமஸகரிககிறேன அவரைக கணடால [1] மூவுலகஙகளையும கணடதாகுமெனபதில ஸநதேகமிலலை. தேவாகளாகிய நாஙகளனைவரும அவாதேகததில வஸிககிறோம பூமியைததாஙகும ஆதிசேஷா வெணமலைசசிகரமபோனற ஒளியுளளவரும ஹலாயுதனெனறும பலராமரெனறும கியாதிபெறறவருமாகிய அவரது மூததஸகோதரராகப பிறககபபோகிறா அநதப பலராமருடையதேரில மூனறுதலைகளோடுகூடிய சிறநத பொறபனைமரம கொடிமரமாயிருககும சிறநத கைகளையுடையவரும எலலா உலகஙகளுககும ஈசுவரருமாகிய அநதப பலராமருடையசிரம பெரிய உடலகளுளள மஹாதமாககளான நாகாகளால சூழபபட்டிருககும ஆயுதஙகளும அஸதரஙகளும நினைததமாததிரததில அவரிடமவநது சேரும, அழிவிலலாதபகவானாகிய அநதஹரியே அனநதரெனறும சொலலபபடுகிறா அவா, தேவாகளால, 'பிரபுவே! உமதுரூபததைக காணபியும' எனறுவேணடபபட்டாா கசியபாபுததிரரும பலசாலியுமாகியகருடா பரமாதமாவான அநதபபகவானுடைய மகிமையினால அவருடையஎலலையைக காணமுடியாமறபோனா அநத ஆதிசேஷா மிகுநதஸநதோஷததுடன ஸஞசரிபபாா அவா தமமுடலினால பூமியைததழுவிககொணடு பூமிககுள வஸிககிறா அவரே பகவானான விஷணு அவரே அனநதா அவரே பூமியைததாஙகுகிறவா. அநத: ராமரே கிருஷணன் கிருஷணனே ராமா ஆசசரியமான பராககிரமமுளளவாகளும திவயரூபிகளும சககரததையும கலபபையையும

[1] மும்மூர்த்திகளையும எனறும கொளளலாம

வாதுகிறவாகளுமாகிய அவவிரணடு புருஷஸரேஷடாகளையும் கண்டு கொணடாடவேணடும தபோதனாகளே! நீஙகள யாதவசிரேஷடரான வாஸுதேவரை முயறசியோடு பூஜிககவேணடும. நானசொன்ன இநத விஷயம உஙகளுககுச சிறநத அனுககிரகம" எனறூா!

இருநூறறைமபததிரணடாவது அததயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன்மகிமையும், அர்ஜுனனும் கிருஷ்ணனும் நரநாராயணரென்பதும்)

பிறகு, ஆகாயததில மினனலோடுகூடியமேகஙகளின பெருமுழககமுணடாயிறறு ஆகாயம அடாநதமேகஙகளினுல மறைககபபட்டுக கறுததிருநதது மழைககாலததிலபோலவே மேகம தெளிவான ஜலததை வாஷிததது பயஙகரமான இருளும உணடாயிறறு திசைகள பிரகாசிககவிலலை அபபோது அழகியதும புணணியமும நிததியமுமான அநத இமயமலையில ரிஷிகள சிவனையும பூதகணஙகளையும காணவிலலை அடுததநிமிஷததில ஆகாயததில மேகஙகள இலலாமறபோயின பிறகு, சிலபிராமமணாகளவநதபடியே திருமபித தீாததயாததிரைககுச சென்றனா சிநதைககெடடாத அநதஆச்சரியதன்தககணடு அநதரிஷிகள ஆசசரியமடைநதனா உமதுககதையைப் பறறிச சஙகராுககும உமைககுமஸமவாதமநடநதது புருஷஸரேஷடரே! மலையினமேல மஹாதமாவான ஈசுவரால எவவைரபபறறிநாஙகள உபதேசிககபபெறறோமோ அபபடிபபடடநீா பரபரமமமாயிருபபவா, நிததியா கிருஷ்ணா! இபபோது உமதுமகிமையினுல உணடாககபபடட இநத இரணடாவது புதுமையையுமகணடு ஆசசாயம அடைநதோம முனஞாபகமும எஙகளுககுவநதது பிரபுவே! சிறநத கைகளையுடையவரே! ஜனாததனரே! ஜடாதாரியானஈசுவரால தேவருககுநதேவரான உமதுமகிமை இவவாறுசொலலபபடடது' எனறூா

ரிஷிகளால இவவாறுசொலலபபடட தேவகிபுத்திரரான வாஸுதேவா அநதரிஷிகளெலலாரையும பூஜிததா பிறகு, அநத ரிஷிகள மகிழநது திருமபவும அவரைபபாாதது, 'மதுஸூதனரே! அடிககடி எஙகளுக்குக காடசி கொடும பிரபுவே! உமதுதரிசனததிலுள்ளஸுகம எஙகளுககு ஸவாககத்திலுமிலலை சிறநதகைகளையுடையவரே! பகவானனஈசுவரா சொனனது உணமைதான. பகைவ

ா அழிபபவரே! இநத ரகஸயமெலலாவறறையும உமககுசசொன
தும எலலாவிஷயஙகளின உணமைகளையும அறிநதிருபபவா நீா
ணரோ? உமமை நாஙகள கேடடதறகு எஙகளை நீா கேடபதனால
து விருபபததிறகாக நாஙகள இநத ரகஸயததைச சொனனோம
புவே! ஜனனகாரணமும அதறகும காரணமும உமககுததெரி
தொனறும மூவுலகஙகளிலுமிலலை எஙகளுககு அதிகசஞசலததி
ல ரகஸயததைக காபபாறறத திறமையிலலை பிரபுவே! அதனால,
ருககையில அறபததனமாகப பிதறறுகிறோம இவவுலகததில
அறியாத ஆசசாயம ஒனறுமிலலை தேவரே! தேவலோகததிலும
லோகததிலுமுளளவையனைததும உமககுத தெரிநதவையே கிரு
ணா! யாமசெலவோம அபிவிருததியையும க்ஷேமததையும அடை
கடவீா ஐயா! உமககுசசரியாகவாவது மேறபடடாவது சிறநத
பாவமுளளவனும ஸநதோஷததையும புகழையும உணடுபணணு
வனும பிரபுவுமான புததிரன உணடாவன' எனறனா அமமக
ஷிகள அபபோது தேவசிரேஷடரும புருஷோததமருமான வாஸு
தவரை நமஸகரிநது பரதக்ஷிணமசெயது செனறனா ஸ்ரீமானும
றநத ஒளியுளளவருமான அபபடிபபடட இநத நாராயணா அநதவர
ததைச சரியாகசசெயது திருமபவும துவாரகைககுவநதா பிரபு
ன தாமராஜனே! பததாவதுமாஸம நிரமபினபின அவருககு ருக
ணியினிடம மிகக ஆசசரியமான சூரனும வமசததை விருததி
ணணுகிறவனும மனததிறகினியவனுமான புததிரன பிறநதான
ஜனே! அவன, எலலாபபிராணிகளின உளளஙகளிலுமிருககும மன
தன, எபபோதும தேவாகளுககும அஸுராகளுககும மனததில
ஞசரிததுக கொணடிருபபவன புருஷோததமரும முகிலவணண
ம சதுாபபுஜருமான அநதககிருஷணபகவான அனபினால பாணட
ரகளான உஙகளைசசாாநதாா நீஙகளும அவரைஅடுததிருககிறீாகள
ரிவிகரமரான விஷணுவாகிய இநதககிருஷணபகவான எஙகிருககிறா
ரா அஙகே கீாததியும லக்ஷமியும மகிழசசியும முகதிககு உபாயமும
ருககினறன இநதிரன முதலான முபபததுமூனறு தேவாகளும
வாதாம அதில ஸநதேகமிலலை. இநத மதுஸூதனா ஆதிதேவா,
பரியதேவதை, எலலாபபிராணிகளுககும ஆதாரம, ஆதியும அந
முமிலலாதவா, அறிவுககெடடாதவா, மஹாதமா இநதபபெரிய
ஹிமையுளளவா தேவாகளின காரியததை ஸாதிபபதறகாக அவ
ரித்திருககிறாா இநதமாதவா சிறிதும ஸாதிககமுடியாத ஸூக்ஷம
ரியஙகளையும சொலலவும செயயவும சகதா குநதிபுததிரனே! உனககு

இநத ஜயமனைததும ஒபபறறபுகழும இநதபபுவனிமுழுமையும் ந
ய்ணாரை அடுததவனுலேதான நாராயணரை ஆதரவாகபபெறற உ
குச சிநதைகெடடாத இவரே காபபவராயிருக்கிறா. அர்ஜுன
அதவாயுவாயிருநது பிரளயகாலதது அக்கிகொபபான கிருஷ
ணெனனும பெரியஹோமபாததிரததினால யுதத்மெனனும அகனி
அரசாகளை ஹோமஞ்செயதாய கோபததினால கிருஷணனே
அாஜுனனோடும விரோதமசெயத அறிவிலலாத தூரயோதன
அவன புததிராகளும ஸஹோதராகளும பநதுககளும இரககபப
தகக்வாகள பெருநதேக்ஙகளும மிகுநதவனமையுமுளள திதியின
திராகளும தனுவின புததிராகளுமாகிய அஸுரஸரேஷடாகள க
டுததீயில விடடிறபூசசிகள அழிவதுபோலச சகராயுதமெனனு
அகநியில மாயநதுபோயினா புருஷஸரேஷடனே! தைரியம ப
கிரமம தேகவனமை முதலியவை குறைநத மனிதாகள போ
இவரை எதிாககமுடியாதனறோ? ராஜனே! ஜயிபபவனும யோகி
பிரளயகாலாகநிபோனறவனுமாகிய ஸவயஸாசியானவன போாத
யில் நின்று தூரயோதனன சேனையனைததையும பராககிரமத்தி
ஒழிததான் பூாவகாலததில இமயமலையினமேல விருஷபதவஜா
களுககுசசொனனதை நான சொலலுகிறேன, கேள பிரபுவே!
டியும ஒளியும புகழும பராககிரமமும மகிமையும வணககமும
தாரமும அவருககிருபபதைககாடடிலும மூனறுமடஙகு அதிகம
ஷணனிடததில இருககினறன எது எபபடி நடககவேணடு
அதை மாறுகசசெயவதறகு யாராலமுடியும? இனனமுங கேள
வானுன வாஸுதேவா எங்கிருககிறாரோ அஙகே எலலாவறறி
மேலான சிறபபு உணடாகும இநதவிஷயததில நாஙகள சிறிய பு
யுளளவாகள, பிறருககு வசபபடடிருபபவாகள, மிகவும அசக
கள, நீஙகாத மரணமாககததைப புததிபூாவமாக அடைநதிரு
றோம. நீ உணமையையே முககியமாககொணடவன முதலில
திஜஞைசெயது அநதப பிரதிஜஞையைக காபபதிலேயே ஊககமு
ளவனாயிருபபதனால ராஜயததையும விருமபாமலிருககிறாய ராஜ
பகைவரை ஜயிபபவனே! இவவுலகததில நீ உனமரணத
சிறநததாக நினைககிறாய வாககுததததம செயததை விடமாட
இநத ஜனஙகள அனைவரும காலததினால போாததலையில கொ
லபபடடனா நாமும காலததினால கொலலபபடுகிறோம் 'கால்
முதனமையான ஈசுவரன காலநதெரிநதவன காலததினால் தீண
படடதைபபறறித துயரபபடததகாது காலபுருஷன ரததமபோ

சிவநத கணகளும கருநிறமும தணடாயுதமுமுளளவன அழியாத
வன குநதிபுததிரனே! ஆதலால, தாயாதிகளைபபறறித துயரப
படவேணடாம குருவமசததவரை மகிழவிபபவனே! நீ எபபோ
தும் துயரபபடாமலிரு இநதக கிருஷணருடைய மகிமையை நான
சொலலக கேடடாயனறோ? யோககியாகளுககு அதுதான முழுதும
போதுமான உதாரணம மஹாராஜனே! வியாஸருடைய சொலலை
யும சிறநத ஞானியான நாரதருடைய சொலலையுமகேடடு நீயே
கிருஷணருடைய சிறநத தகுதியை அறிநதுகொள பாரதனே!
ரிஷிககூட்டஙகளின மிகசசிறநத மகிமையையும உமாமஹேஸவர
ஸமவாததகதையும உனககுச சொனனேன இநத மஹாபுருஷரு
டைய அவதாரததை நினைபபவனும கேடபவனும சொலலுபவனு
மானவன சிறநத நனமையைப பெறுவான. அவன நினைததவிருப
பஙகள எலலாம அவனுககுக கூடிவரும அமமனிதன இறநதபின
ஸவாககமுடைவான அதில ஸநதேகமிலலை நனமையைக கருது
கிறவன ஜனாதததனரைச சரணாகதி செயவதுதான உசிதம அர
சனே! இநத ஜனாதததனாதாம அழிவிலலாதவரெனறு பிராமமணா
களால துதிககபபடுகிறாா கெளரவராஜனே! மஹேஸவரா முகததி
லிருநது வநதவையும நமமாலுரைககபபடடவையுமாகிய தாமச
சிறபபுககளை நீ இரவுமபகலும மனததில வைததுககொளளவேண
டும அபபடியே நடநதுகொணடு ஸரியாகத தணடததைச செலுத
திப பிரஜைகளை நனறுசசக காபபதனால உனககு ஸவாககலோகமுண
டாகும ராஜனே! எபபோதும தாமததினாலேயே பரஜைகளைக
காபபாறறவேணடும தணடம ஸரியாக வியாபிததிருபபதுதான
ஸரியான தாமமெனறு சொலலபபடுகிறது வேநதனே! ரிஷிகளின
முனனிலையில சஙகரருககும உமைககுமநடநத தாம ஸமபாஷணையை
உனககுச சொனனேன தனது மேனமையைக கருதுகிறவன
இதைககேடடபினனும கேடபதறகு முனனும பரிசுததமான மனத
தோடு சஙகரரைப பூஜிககவேணடும இதுதான அநதககுறறமறற
மஹாதமாவான நாரதருடைய தேவபூஜையைபபறறிய உபதேசம
பாணடுபுததிரனே! நீ அதை அபபடியே செய பிரபுவே! குநதி
புததிரனே! இமயமலையில கிருஷணன் சிவன இவாகளின இயற
கையாலமைந்த இநதசசரிததிரம மிகக ஆசசரியமும புணணியமுமா
யிருபபது நிததியாகிய இநதவாஸுதேவா அாஜுனனுடன நர
நாராயணராகப பதினாயிர வருஷகாலம பதரிகாசிரமததில பெருந
தவம செயதாா அரசனே! 1 ஆறுகுணஙகள நிரமபினவாகளும தாம

1 ஞான்ம், சகதி, பலம, ஐசுவரியம, வீாயம, தேஜஸ

ரைக் கண்ணர்களுமாகிய இந்த க்ருஷ்ணார்ஜுனர்களை நாரதராலும் வ்யாஸராலும் நான் தெரிந்துகொண்டேன். சிறந்தகைகளையுடைய க்ருஷ்ணன் சிறுபிராயத்திலேயே தம்குலத்தோரைக் காப்பாற்றுவ தென்னும் பிரயோஜனத்திற்காகப் பெரிதான கம்ஸவதத்தைச்செய் தார். குந்திபுத்திரனே! யுதிஷ்டிரனே! அழியாதவரும் புராண புருஷருமான இந்தக் கிருஷ்ணருடைய செய்கைகளை நான் அளவிட முடியாது. அப்பா! புருஷஶ்ரேஷ்டரான இந்த ஜனார்த்தனர் உனக்கு அன்பராயிருப்பதனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பெரு நன்மை உனக்கு உண்டாவது திண்ணம். மதிகெட்ட துர்யோதனன் இறந்தும் உலகத்தில் அவனைப்பற்றித் துயரப்படுகிறேன். யானை குதிரைகளோடு பூமியனைத்தும் அவனாலழிந்தது. துர்யோதனன் கர்ணன் சகுனி துச்சாஸனன் இந்த நான்குபேருடைய குற்றத்தினால் கௌரவர்கள் மடிந்தார்கள்" என்றார். புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மர் அம் மஹாத்மாக்களின் நடுவில் இவ்வாறு சொல்லும்போது தர்மராஜர் பேசாமலிருந்தார். திருதராஷ்டிரன் முதலிய அரசர்கள் அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். எல்லாரும் கிருஷ்ணனை மனத்தினால் பூஜித்துக் கைகூப்பினர். அப்போது, நாரதர் முதலான ரிஷிகளனை வரும் பீஷ்மர் சொல்லை அங்கிகரித்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். தர்மராஜர் தம் ஸகோதரர்கள் அனைவரோடும் மிக்க ஆச்சர்யமும் புண்ணியமுமான இந்தப் பீஷ்மர் உபதேசம் எல்லாவற்றையும் கேட் டார். சிறந்த புத்தியுள்ள தர்மராஜர், அதிக ஸமர்த்தரான பீஷ்மர், களைப்பாறினபிறகு, திரும்பவும் வினவத் தொடங்கினார்.

இருநூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஒரு பிராம்மணப்பெண்ணுக்கும் யமனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்)

யுதிஷ்டிரர், 'பிதாமஹரே! பாபகர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் சிறந்த ஞானத்தையும்பற்றி மிகுந்த கிருபையோடு சொன்னீர். அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும் எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"நாராயணரை இடைவிடாமல் தியானம்செய்வதும் அவருக்கு ஆசனம்செய்வதும் ஆராதனம்செய்வதும் ஸ்தோத்திரம்செய்வதும் அவர்கதைகளைக் கேட்பதும் அவற்றை அறிந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவ

றும அவாகளுககுபபணிசெயவதிலவிருபபமும ் அவாகளின உப தேசததைக்கடைததுவதும பரகதியை அடைவதறகுச சிறநதஉபாயஙக ளெனறு சொலலபபடுகினறன ஸாமானியமான மனிதனும அவ ரைததியானமசெயவதனுலும ஜபமசெயவதனுலும விரைவிலமுகதி பெறுவான ஜபமானது 1 வைதிகம 2 தாநதரிகம 3 பௌராணிகம 4 ஸமாாததம என நான்குவகைகளாக விதவானகளால சொலலப்பட டிருககிறது விதவானகளுககுப பணிவிடைசெயவதனுலும வித வானகளைக காபபாறறுவதனுலும ஞானமுணடாகிறது ஞானி களுககு அஸாதயம ஒனறுமிலலை ஆதலால, பிராமமணாகளை நீ ரக்ஷிககவேணடும முறகாலததில வனததில பநதுககளாலவிடுபடடுத தனிததிருநத ஒ்ரு பதிவிரதை ஒரு விதவானை ரக்ஷிததததினபலனைப பற்றி யமனுல சிலாகிககபபடடாள ‘ முன வைசியஜாதிபபெணணு யிருநத நீ ஒரு பிராமமணனுடைய மரணததிறகுககாரணமாயிருநது அவன மனைவிககும தநதைககும விசனததைககொடுததாய இப போது பிராமமணபபெணணுகபபிறநதது உனககுபபெரியலாபம ’ எனறுசொலலி யமனுல புகழபபடட அவள, ‘ இவவளவு பாவ முளள நான பிராமமணகுலததில நலல பிறபபுபபிறநதது எதனுல ? இனி நான அடையுமபுணணியம எனன ? அதையும எனககுசசொல’ எனறுகேடடாள யமன, ‘ வேறு ஒரு ஜனமததில அடிகளினுல பீடிககபபடட ஒரு விதவானைத திருடனெனனுமஸநதேகததைப போக்கி விடுவிததததனுல நலலஜனமமடைநதாய ’ எனறு சொனனுன அவள, இவவாறுசொலலககேடடு, அஷடாக்ஷரததின தியானம ஜப முதலிய நனமாாககஙகளை உபதேசிதது யமனுல அனுககிரகிககப படடவளாகிப் புணணியலோகஙகளில வாஸமடைநதாள ராஜனே! ஆதலால, எபபோதும விதவானகளை ரக்ஷிபபதிலேயே ஊககத தோடிரு அவாகளை ரக்ஷிபபதனுல உடனே எலலாபபாவஙகளி லிருநதும விடுபடலாம ” எனமுா

---

1 வேதததிற சொலலபபடடது

2 வைகாநஸபாஞசராதர ஆகமஙகளில சொலலபபட்டது.

3 புராணஙக்ளில சொலலபபட்டது

4 தாமசாஸதிரஙகளில சொலலபபடடது.

இருநூற்றைம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்)

[ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த, 'பகவத்குண தாபபணம்' ‹
னும் ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்தை அனுஸரித்து எழுதிய குறிப்பு‹
கருத்து வேறுபடுமிடங்களில், ஸ்ரீமத், சங்கரபகவத்பாதர் பாஷ்ய‹
லுள்ள கருத்தும் எழுதப்படும் [ ] இந்தப் பகரவளைவுகளுள் இ‹
பவை, மஹா பாரதத்தில் இல்லை

ப பா=பட்டர் பாஷ்யம் ச பா=சங்கர பாஷ்யம்

உலகத்தில் அறிவுள்ளவரனைவரும், பிரமாணங்களினால் வ‹
யங்களைக்கண்டறிந்தபிறகு, புஷ்பம் சந்தனம் பொன் மணிமுத‹
அனுகூலமான விஷயங்களை எடுத்துக்கொள்வதும் கத்திமுள்முத‹
பிரதிகூலவிஷயங்களைத் தள்ளுவதும் அனுகூலம்பிரதிகூலமிரண்‹
மில்லாத கட்டை கல் மண்முதலியவற்றை உதாஸீனமாகவிடுவ‹
அனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன அப்படி அறியப்படும் விஷ‹
களில் பொருள் இன்பமாகிய இரண்டு புருஷார்த்தங்களும் பிரத்ய‹
முதலிய பிரமாணங்களினால் அறியப்படுகின்றவையாயினும் மிகச்‹
பமும் பின்புதீங்கைவிளைவிப்பனவும் அருவருக்கத்தக்கனவும் வி‹
வில் அழிந்துபோவனவும் துன்பங்கலந்தனவும் கஷ்டஸாத்யங்க‹
மாயிருப்பதுமுதலிய எண்ணிறந்த குற்றமுள்ளனவாயிருப்பத‹
விடத்தக்கவை சாஸ்திரத்தினால்மட்டும் அறியத்தக்கவை தாமமு‹
பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷமுமே முற்கூறிய பொருள் இன்பமெ‹
னும் இரண்டு புருஷார்த்தங்களுக்கும் மாறாகவும் அளவற்றமங்க‹
கள் சேர்ந்தவையாகவுமிருத்தலின் சாஸ்திரமும் மேற்சொன்னசா‹
திரார்த்தங்களாகிய தாமமும் பரத்தவமும் கிரஹிக்கத்தக்கவற்று‹
மிகச்சிறந்தவை இதைப்பற்றி இதிஹாஸமறிந்தவர்களும் புரா‹
மறிந்தவர்களும், 'ஸத்யம், ஸத்யம், திரும்பவும் ஸத்யம் கைதூக்‹
உத்கோஷிக்கிறேன் வேதசாஸ்திரத்துக்குமேலான சாஸ்த்ரமுமில்‹
கேசவருக்குமேலான தெய்வமுமில்லை' என்று ஒற்றுமையா‹
சொல்லுகின்றனர் பதினெட்டுவித்யாஸ்தானங்களாகப் பகுக்கப்பட‹
சாஸ்திரங்களில் தலைமையாயுள்ள வேதத்தைப்பற்றி, 'இதிஹாஸத‹
னாலும் புராணத்தினாலும் வேதத்தைத் தெளிந்துகொள்ளவே‹
டும், வேதமானது குறைந்தகல்விகேள்வியுள்ளவனைக்கண்டு, "இவ‹

என்னை மோசஞ்செய்துவிடுவான்' என்று பயப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருப்பதனால் இதிஹாஸபுராணங்களின் உதவியைக்கொண்டு வேதார்த்தத்தைத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும் அவ்விரண்டனுள் மேற்சொன்னவசனத்தில் இதிஹாஸத்தைமுன்னும் புராணத்தைப் பின்னும்சொல்லியிருத்தலால் புராணங்களைவிட இதிஹாஸங்கள் சிறந்தபிரமாணங்களென்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்து

மஹாபாரதமானது, ஸ்ரீமத்ராமாயணம்போலவே தத்வஜ்ஞானத்திற்கு இன்றியமையாத ஆதாரம் இது, பெரியோர்களால் மிக்க விசேஷப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அர்த்தங்களில்மாறுபாடின்றி அழகான சொல்லாலமைந்திருப்பதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது இதிஹாஸமாயிருப்பதனாலும் பிரபலமான பிரமாணமாகிறது 'வ்யாஸபகவான் தமது புத்தியென்னும் மத்தை வேதமென்னும் கடலிற்செலுத்திக் கடைந்து உலகங்களின் நன்மைக்காக மஹாபாரதமென்னும் சந்திரனை எடுத்தார்' என்று வாயுபுராணத்திலும் சைவபுராணத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதனாலும், 'மனிதன் கடினமான சாஸ்திரத்தைக்கண்டு, உக்ரமானமருந்தைக்கண்டதுபோலப்பயப்படுகிறான். ஆதலால், எல்லாச்சாஸ்திரங்களின்ஸாரமுமாகிய இம்மஹாபாரதம் காவ்யரூபமாகச் செய்யப்பட்டது' என்று பவிஷ்யத்புராணத்திலும், 'மஹாபாரதமென்னும் சந்திரனால் உலகத்திற்கு வெளிச்சங்கொடுத்தவராகிய த்வைபாயனரென்னும் புத்ரராக ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவே பராசரருக்குப் பிறந்தார்' என்று மத்ஸ்யபுராணத்திலும், 'மைத்ரேய! க்ருஷ்ணத்வைபாயனரென்னப்படும் வ்யாஸரைப் பிரபுவானநாராயணரென்றேஅறி பூமியில் வேறெவன் மஹாபாரதம் செய்பவனாவான்?' என்று விஷ்ணுபுராணத்திலும், 'கெட்டதாமங்களாகிய மரங்களைக்களைவதும் வேதமென்னும் மலையினின்றும் இறங்கியதுமாகிய வ்யாஸவாக்கென்னும் ஜலப்ரவாஹத்தினால் பூமியானது பாவமாகிய தூசியில்லாததாகச் செய்யப்பட்டது' என்று மார்க்கண்டேயபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும், 'நாலு வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் உபநிஷத்துக்களையும் அறிந்தும் இம்மஹாபாரதத்தை அறியாதபிராமணன் அறிவுத்தேற்றமுள்ளவனாகான்' என்று மஹாபாரதத்திலும் சொல்லப்படுதலாலும், மற்றுமுள்ள 'ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட பிரமாணங்களினால் ஸிலாகிக்கப்படுவதனாலும், எல்லா அங்கங்களோடுங்கூடிய ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸபுராணங்கள்முதலிய எல்லாப்ரமாணங்களுக்கும் ஒத்திருப்பதனாலும், 'இதிலுள்ளதுதான் மற்றெல்லாவற்றிலுமுள்ளது இதில் இல்லா

தது எதிலுமிலலை' எனறுசொலலியிருபபதனல லௌகிகஙகளு
வைதிகஙகளுமான எலலாவிஷயஙகளையும ஐயநதிரிபினறிததெரி
கப பிரவருததிததிருபபதனலும, ஒருவிஷயததிலும பக்ஷபாத
லாமையாலும், புராணஙகளைககாடடிலும இது சிறநத பிரம
மெனறு அனேகஅறிஞா தீாமானிததிருககினறனா

அதிலும, ஸஹஸரநாமாதயாயமானது, மஹா பாரததததில
மாயிருபபதனலும ரிஷிகளினல ஓதபபடடிருபபதனலும வே
சாாயரால ஒருஙகு தொகுததுச செயயபபடடிருததலாலும பீஷ
தமது சிறநத மதமாகச சொலலியிருபபதனலும ஆனறோா எ
வறறிலும விசேஷமாக எடுததுககொணடிருபபதனலும கீதை
லிய வேதாநத சாஸதரஙகளோடு பொருளொறறுமை இருபப
லும மிகக அனுகூலமாக எடுததுககொளளவேணடிய விஷயமென
நினைககபபடுகிறது இமமஹாபாரததததிறகு உளளமபோனறதா
சாநதிபாவததில தானதாமஙகளமுதலிய எலலாச சாஸதிரஙக
பொருளையும ஸாரமாகஎடுதது முடிககுமிடததில இநத ஸஹ
நாமாதயாயம எலலாவறறினுடைய ஸாராமசஙகளின ஸஙகரஹமு
வனறே நிசசயிககபபடடிருபபது? இபபடி இது பிரமாணமாயி
பதறகுசசிறநதகாரணமிருபபதனலும தததவாதததததில இதன த
பாயததைஅறிவதறகு லக்ஷணஙகளாயுளள உபகரமஉபஸமஹார
லிய ஆறுவகைததாதபாயலிஙகஙகளும நிரமபியிருபபதனலும,'பி
ணமா,அனறு' எனறும, 'இநதவிஷயததிறகாக இதுவநததா,
திரமுதலிய வேறுவிஷயததிறகாகவநததா' எனறும சஙகிபபதற
சிறிதும இடமிலலை எலலாவறறிலும சிறநதவிஷயததைத தெரி
பதனல இமமையில எலலாவிதநனமைகளுககும மோக்ஷததுக
இதுவே சிறநத உபாயமாக எடுததுககொளளததககது வேதா
தஙகளெலலாவறறையும நோாககககணடறிநத ஸனகா ஸனததகும
நாரதாமுதலான மஹரிஷிகளினல இவவாயிரநாமஙகளும
பொருளகளின தததவஙகளைஅறிநது கீாததனம செயயபபடடவை
இநதநாமஙகள வேதவயாஸபகவானல ஸதோதரரூபமாகத தொ
துககூறபபடடு ஸமபரதாயவரிசையில நமககுககிடைததிருககினற

வேதவயாஸபகவான வேதாசாாயராக அவதரிதத பகவா
வின, அவரது ஞானம சகதிமுதலியகலயாணகுணஙகள, எலலாவ
லும சிறநதவை மயககம பிறரைமயஙகசசெயவது ஊககமினை
சொறசோாவு ஆகிய குறறஙகள ஒனறும அவரிடததில இருக்கக
மெனறுநினைபபதறகே இடமிலலாமையால, அவா சொலவ

ம பிரமாணமே கலிகாலததில சகதிகுறைநதமனிதாகளினமேல
நுக்கிரகமவைதது வேதஙகளை வகுதது வேதஙகளின முககிய
யஙகளாகிய ததவஜஞானம அனுஷடானம இவவிரணடிலும
நதிரிபு அறியாமைகளைப பரிகரிபபதறகாகப பஞசமவேதமாகிய
ாப்ாரததகை அவா இயறறிஞா மேலும், அவா, க்ஷதரியஜாதி
பிறநத விசுவாமிதரரைத தம ஒரு சொலலிஞல பராமமணராகச
யத வஸிஷடபகவானுடைய பரபௌதரா, வஸிஷடரும புலஸத
நம வரமளிததலை பரதேவதையின நிஜஸவரூபததை அறிநது
ாணஸமஹிதை செயவது முதலிய மகிமைகளை அடைநதவரென று
கபுராண முதலியவறறில சிறபபிததுக கூறபபடட பராசர
டையபுதலவா, மறறவாகளுககிலலாத தவமதயானஙகளின சிறப
களிஞல மறறெலலாப பரமரிஷிஸபைகளாலும பூஜிககப பெறற
மேறகூறியஸனகாமுதலான மகரிஷிகளிஞல ஓதபபடட பகவந
மஙகளையே ஸதோதரரூபமாக இவா தொகுததுக கூறியிருபபத
லும இநத ஸஹஸரநாமாதயாயம அனுகூலமாக எடுததுககொளளப
றுள மிகச சிறநதது

பீஷமாசாாயரும மிக நமபததககவா வேதவயாஸபகவானே,
மபுதரரைநோககி, 'சிறநத பராகரமசாலியான அரசனே! தா
கஙகளெலலாவறறையும உனககுக கேடக விருபபமிருநதால கௌர
ாகளுககுப பிதாமஹரும பெரியவருமான பீஷமரிடம செல ஸா
ஜஞரும எலலாவறறிலும உணமைதெரிநதவருமாகிய அநதக கஙகா
தரா ஸூக்ஷமவிஷயஙகளெலலாவறறிலும உனமனததிலுளள
நதேகஙகளை அறுததுவிடுவா அவா இநதராதிதேவாகளை நோா
க கணடவா' எனறும, 'அவருடைய ஸபையில பரிசுததாகளான
ரமமரிஷிகள எககாலமும ஸபையோாகளாயிருநதனா அறியவேண
யவிஷயஙகளில அவருககுத தெரியாதது ஒனறுமிலலை தாமங
தரிநதவரும நுடபமான ததவாததததை உணாநதவருமாகிய அவா
னககுத தாமஙகளைச சொலவா' எனறும சொலலியிருககிறா
ருஷணபகவானும, 'பீஷமா சரதலபததில படுதது அகநிஆறுவது
போலிருககிறா புருஷசிரேஷடரான அவா இபபோது எனனை
யானமசெயகிறா ஆதலால, எனமனம அவரிடமசெனறது
சிறநத சகதியுளளவரும புததியுளளவருமான அவா திவயாஸதரங
களையும நானகுவேதஙகளையும வேதாநதஙகளையும தமமனததில
வைத்திருககிறா நான என மனததிஞல அவரைச சோநதிருகசி
றேன பரதஸரேஷடரே! தாமானுஷடானஞ செயபவரிற சிறந

தவரான பீஷமா முககாலமும அறிநதவா அதனுல, எனமனம அவரிடமசெனறது குருவமசததவருககுத தலைவராகிய ‘அநதப பீஷமா அஸதமனமாகிவிட்டால ஞானஙகள குறைநதுபோம, ஆத லால, நான உமமைத தூணடுகிறேன’ எனறும, ‘ஓ! பீஷமரே! அறியவேணடுமெனறுகேட்கும தாமாாஜருககு நீா எனன சொலலப போகிறீரோ அவையெலலாம வேதவாககியஙகளபோலப பூமியிலநிலை நிறகபபோகினறன’ எனறும, ஓ! பரதசிரேஷடரே! (=பீஷமரே!) பூதபவிஷயதவாததமானஙகளெலலாம அறிவில முதிாநதவராகிய உமககு உளளஙகையில வைககபபட்டவை போலிருககினறன புரு ஷாகளிறசிறநதவரே! நானும நோாகவும உமமை அறிநதிருககிறேன நீா தவததினுல சராசரஙகளடஙகியிருககினற உலகஙகளைப படைகக வும திறமையுளளவா’ எனறும, ‘உமககுக களைபபுமிலலை, மூாசசையு மிலலை’ எனறு தொடஙகி, ‘பீஷமரே! உமதுமனம எபபோதும ஸததவகுணததிலேயே நிலைபெறறு ரஜோகுணதமோகுணஙகள அணு காது மேகஙகளால விடுபட்ட சநதிரனபோலிருககும’ எனறும சொலலுகிருா நாரதபகவானும, ‘நானகுவாணஙகளுககுமுளளபல வகைத தாமஙகளையும இவா முழுதும அறிநதிருபபவா ஆதலால, உளளததினகணணுளளஸமசயஙகளை விரைவில வினவுஙகள’ எனறு தொடஙகி விரிவாகச சொலலிப பரததவததையும பாததவஞானத தையும தாமானுஷடானததையும வெளியிடுமபடி வரமளிததா பீஷமா, மாதாபிதாககளுககுப பணிவிடைசெயது அவாகள மன மகிழநது அளிதத வரததையும பெறறிருககிருா அவா, தாமேயும, ‘ஓ! கோவிநதரே! உமது அனுககரகததினுல எனககுத தாபம, மயக கம, மனசசோாவு, ஓயவு, வாட்டம, நோயகள எலலாம உடனே போயவிட்டன அசசுதரே! பூதபவிஷயதவாததமானஙகளையும அவறறிறகு மேறபட்ட பரமபொருளையும உளளஙகையில வைககப பட்டகனிபோலப பாாககிறேன அசசுதரே! வேதஙகளில சொல லபபட்ட பிரவருததிதாமஙகளும வேதாநதஙகளில மட்டுமுளள விஷ யஙகளும நீாவரமளிததததனுல முழுதும என கணமுனனிலில இருக கினறன’ எனறும, ‘ஜனாததனரே! உமமை இடைவிடாது தியா னமசெயததனுல பூரிதது இளமைபபருவததிலிருபபவனபோலா னேன உமது அனுககரகததினுல தாமஙகளைச சொலவதறகுச சகதி யுளளவனுயிருககிறேன’ எனறும கூறியிருககிருா.

இபபடித் தததுவஞானததை ஸரியாகபபெறறபீஷமா, ‘இது தான எலலாததாமஙகளிலும மிககசசிறநததாமமெனறு நான நினைப

பது' என்றுதொடங்கி இநதஸஹஸரநாமஸஙகீரததனம தமது மிக வும்இஷடதமமாகச சொலவதனல இவவததியாயம அனுகூலமாக எடுததுககொளளபவறறுள மிககஸாரமானது ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸர நாமம எலலாராலும அஙகீகரிககபபடடிருககிறது அனறியும, ஸபாபாவததில, 'பகவான ஆயிரம நாமஙகளுடையவா' எனறும, விஷ்ணுதாமததில கஜேநதிரமோக்ஷபரகரணததில, 'ஆயிரமமஙகள கரமான நாமஙகளையுடையவரும ஆதிதேவரும ஜனனமிலலாதவரு மான பிரபுவை' எனறும ஆயிரம நாமஙகளைபபறறிச சிறபபுககூறப படடிருககினறது இநதஸஹஸரநாமஸதோததிரததிலேயும, ஆரம பததிலும முடிவில பலனசொலவதிலும இதனகுணஙகள விரிவாக வெளியிடபபடுகினறன வைதயசாஸதிரமுதலியவறறிலும ஸஹஸர நாமததின விசேஷம சொலலபபடுகிறது அவைகளில வைததிய சாஸதரமாகிய சரகஸமஹிதையில, 'ஆயிரமதலைகளையுடையவரும சராசரஙகளுககு ஸவாமியும ஸாவவயாபியுமான விஷ்ணுவை ஸஹஸர நாமமசொலலித துதிபபதனல எலலாஜவரஙகளையும போககிக கொளளலாம' எனறுசொலலபபடுகிறது அவவாறே, நவீனமான ஒருவைதயனூலும மேகரோகததுககுப பிராயசசிததம சொலலுகை யில, 'புருஷஸூகததததை ஜபிககவேணடும' எனறுசொலலி, 'அது போலவே பாரதததிறசொலலபபடட பகவானுடைய ஸஹஸரநாமத தையும ஜபிககவேணடும' எனறுகூறுகிறது க்ஷயரோகததிறகுச சிகிததைசொலவதிலும, 'பகவானுடைய ஸஹஸரநாமததைக கீரத தனமசெயயவேணடும' எனறும, ஒருவகைஜவரததிறகுச சிகிதசை யில, 'ஹோமததை முனபோலவேசெயது பகவானுடைய ஸஹஸர நாமததை ஜபிககவேணடும' எனறும சொலலுகிறது கிரஹசாநதி சொலலுமிடததிலும, 'வாயுஸூகதமும விஷ்ணுஸஹஸரநாமமும சொலலவேணடும' எனறு சொலலபபடடிருககிறது மறறுமஅநேக இடஙகளில இபபடிசசொலலியிருபபதைக காணலாம லௌகிகா களானகவிகளிலும, படடபாணகவி, பரஸவகருஹததை வாணிககும போது, 'நாராயணரது ஸஹஸரநாமததை இடைவிடாமல படிககிறா கள' எனறுசொலலுகிறா இபபோதும உலகததில அவவிதமாக அநேகமவியாதிகளுககும பாவஙகளுககும பரிகாரமாக ஸஹஸரநாம பாராயணமசெயவதைக காணகிறோம விஷம, பிசாசம, வியாதி, கிரஹம, தீயகனவு, அபசகுனமுதலான அமஙகளஙகளுககுச சாநதி செயவதறகும மஹாபாதகமுதலான பாதகஙகளுககுப பிராயசசித ததறகும இமமையிலும மறுமையிலும மேனமைகள கிடைப

பதறகும ஸமஸாரமெனனும விலஙகைவிடுவிபபதறகும ஸம
விலஙகைவிடடுப பரமபததகை அடைவதறகும தறகாலததிலபக
குணஙகளெனனும அமுதைஉணடு ஸுகமபெறுவதறகும குழந
கள, ஊமைகள, பிதறா, பெணகள, நாஸதிகாகள முதலியோாக
மிகக ஶரததைபகதிவிசுவாசஙகளுடன அநுஷடிபபதைக கா
ரேும இபபடி அஙகீகரிபபது வேதஙகளுககுமிலலை மூாககா
வேதஙகளை எடுததுககொளவதிலலை அநதஅநதக குலம கோதத
முதலியவறறிறகு அநதஅநதசசாகைகளெனறு பிரிககபபடடிரு
தால, ஒருசாகையையும யாவரும கிரஹிபபதிலலை பாரதததுள
தாநதஙகளாக ஏறபடடிருககும பகவதகீதை நாராயணீயம யானவ
பாவம அகரபூஜை உததமதாமானுசாஸனமுதலான அனேகஇடங
துளளகருததை இது சுருககிசசொலவதனால அவறறோடு வெ
ளொறறுமை இருககிறது இவவிதகாரணஙகளினால, விவேகதே
காரியஙகளை அநுஷடிபபவாகளுககு எலலாவறறிலும சிறநதவி
மாக நிசசயிககபபடடிருககிறது எலலா விததைகளுககும ஆசா
களும பிரமமஸாக்ஷாதகாரம பெறறவாகளுமான வயாஸா தேவ
வஸ தேவஸதானா நாரதா வாதஸயா அஶமா ஸுமநது முதல
தேவரிஷிகளாலும பிரமமரிஷிகளாலும சொலலபபடடது ஸாவே
வரும கீதையெனனும உபநிஷததுககு ஆசாாயரும முனனோா
குருககளுககும குருவும தாமரைககணணருமாகிய ஸாக்ஷாத
வானே கேடபவரோடுகூட உடகாாநது பீஷமரிடமகேடடு அஙகீக
கபபெறறதாகிய இநத ஸஹஸரநாமாதயாயததுககுப பகவதகுண
ளின தததவஜஞானமஉணடாவதறகாக வயாகயானம எழுதபபடுகிற
முனனமே பலமுறை பாரததவததைச சொலலுகிற பலஇடஙக
விசேஷாாததஙகளின நிசசயததைககேடடுத திருபதியானதாக நிை
துககொணடிருபபதனால வினவாமலிருககும ஜனமேஜயருககுஅவ
முளளபோனபினால மறறொருமிககரஹஸயததைத தெரிவிபப
காக வைசமபாயனா தாமாகவே இதைச சொலலததொடஙகுகிறு

தாமபுதரா, தானதாமம மோக்ஷதாமமுதலிய தாமஙகளை
தவம் தீாததயாததைமுதலிய பரிசுததமசெயவனவறறையும அ
றின பலனகள, அஙகஙகள, செய்யும்வகை, செயயததகக அதிக்
முதலிய எலலாவறறோடும கேடடபிறகு, திருமபவும பீஷம
நோககி, "சாஸ்தாஙகளில சொலலபபடட ஒபபுயாவறறகடவுள்யா
குறறமறறுத தனனிலும உயாநததிலலாத`மஙகளஸவபாவ்மாயிரு
ப்தனால எலலாவறறிறகுமமேலானபரமபுருஷாததமெனறுநீர்நிஜ

பது யாது? மனிதர்களியாரைத்துதித்தும், யாரைஆராதித்தும், ஐசுவரியம் முக்தியென்னும் இருவகை நன்மைகளைப்பெறுவர்? எல்லாத் தர்மங்களிலும் சிறந்ததாக நீர் நினைத்திருக்கும் தர்மம் யாது? மனிதன் எதைஜபம்செய்வதனால் ஜன்மமென்னப்படும் ஜராமரணம்கர்ப்பவாஸமுதலிய துன்பங்களிலிருந்தும், அவற்றின் காரணங்களாகிய அவித்தை, பூர்வகர்மம், அதனாலுண்டான வாஸனை, அதைப்பற்றிய விருப்பம், அதனடியாகவரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஆகிய ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுவான்?'' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

''ஜகமென்னப்படும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களனைத்துக்கும் ஸ்வாமியும் தேவர்க்கும் தேவதையும் எவ்வகையிலும் அளவிடக்கூடாதபெருமையுள்ளவரும் தம்மையும் அளிக்கும் பரமோதாரகுணமுள்ள உத்தம புருஷருமான நாராயணரை ஆயிரம் நாமங்களினால் எக்காலமும் முயன்று துதிசெய்தும், தாமரைக்கண்ணரும் இடைவிடாமல் அநுபவித்தாலும் குணங்களுக்கு முடிவில்லாதவருமாகிய அவரையே எக்காலமும் அடிமைபூண்டு தனக்கு ஸ்வாமியென்னும் ப்ரேமையோடு பக்தியோகத்தினால் உபாஸனைசெய்தும், மனத்தில் இடைவிடாமல் அம்ருதத்தாரைபோல் ஸுகமாயிருப்பதும் ஸம்ஸாரத்தினாலுண்டான ஆத்யாத்மிக முதலிய மூன்றுவகைத்துன்பங்களையும் அடியோடறுப்பதுமான பகவத்குணத்யானத்தைச்செய்தும், துதித்தும், நமஸ்கரித்தும், பக்திமேற்கொண்டு, 'தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் வாக்கு ஆத்மா ஆகிய என்னுடையவை அனைத்தும் உம்முடையவைதாம் அங்கீகரிக்கக்கடவீர்' என்று அகங்காரமமகாரங்களை ஒழித்துப் பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் ஆத்மஸமர்ப்பணம்செய்தும், அவரையே புஷ்ப முதலிய உபசாரங்களினால் பூஜித்துமிருப்பவன் எல்லாத் துயரங்களையும் கடந்தவனாவான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் எல்லாலோகங்களுக்கும் முதற்கடவுளும் எல்லா லோகங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பார்ப்பவரும் வேதங்களினால் உரைக்கப்படுகிறவரும் எல்லாத்தர்மங்களையும் அறிந்தவரும் தம்மைத் துதிப்பவருக்குப் புகழைப் பெருக்கச்செய்பவரும் உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியும் சிறந்த பொருளும் எல்லாப்பிராணிகளின் இருப்புக்கும் காரணமும் அநுக்ரஹிப்பவருமான பகவானை எப்பொழுதும் துதிப்பதனாலே மாத்ரமும் பக்தியோகம் முழுவதும் பூர்த்தியாகாவிடினும் ஸம்ஸார துக்கங்களெல்லாவற்றையும் கடந்தவனாவான் தாமரைக்கண்ணரை மனிதன் பக்தியுடன் ஸ்தோத்திரங்களினால் எக்காலமும் ஆரா

திபபது எலலாததாமஙகளிலும மிகசசிறநத தாமமெனறு ந
நினைததிருககிறேன எவா தாம பரகாசிபபதனுலும மறறவற
யெலலாம பரகாசிககச செயவதனுலும சிறநத பேரொளியாயி
பவரோ, எவா தேவாகளையும ஆளுவதனுல எலலாவறறிலும சிற
பெருநதவமோ, எவா அளவறற கலயாணகுணஙகளாலும எங
வயாபிததிருபபதனுலும தமதுசகதியினுல தமமைசசோநதவ
பெருககசசெயவதனுலும எலலாவறறிலும சிறநத பரபரமம
ரோ, எவா பரிசுததம செயவனவறறுளெலலாம சிறநத பரி
தம செயபவரோ, எவா மஙகளததிரவியஙகளுளெலலாம சிறநத
களததிரவியமோ, எவா எலலாவறறிறகும முடிவான பரமபுருஷா
தமோ, எவா தேவாகளும தேவதையோ, எவா எலலாபபொருளக
கும எககாலமும அழியாததநதையோ, எலலாபபொருளகளும யு
களின முதல ஆரமபமாகியஸருஷடிகாலததில எவரிடததிலிரு
உணடாகினறனவோ, திருமபவும பரளயகாலததில எவரிடத
லயமாகினறனவோ உலகஙகளுககு ஸவாமியும உலகஙகளை நடத
கிறவருமாகிய அபபடிபபடட விஷணுவின ஆயிரநாமஙகளும,பா
களையும அவறறினுலவரும பயததையும வேரோடு களைகினற
அரசனே! அவறறை எனனிடமகேள மஹாதமாவான பகவானுக
எநதநாமஙகள குணஙகளாலும செயகைகளாலும வநதனவா
பிரஸிததிபெறறவையோ, ரிஷிகளால நனருகக கீாததனம செய
படடவையோ அவறறை ஆதமோஜஜீவனததிறகாக உனககு
சொலவேன

வேதவயாஸா, ஸஹஸரநாமததைக கணடறிநத ரிஷி அ
ஓனறுககு எடடு உயிரெழுததுககள அடஙகிய அனுஷடுப எ
னும சநதஸில இநத ஸஹஸரநாமமிருககிறது இதறகுப பக
னுன விஷணு, தேவதை 'அமருதாமஞூதபவ' எனபது இமம
திரததுககுப பீஜம (= ஆதாரம) 'தேவகிநநதந:' எனபது சக
'தரிஸாமா' எனபது ஹருதயம ஸாவதோஷ நிவாரணம எ
னும பரயோஜனததில இமமநதிரததுககு உபயோகம ஆயுத
திறகு எஃகுமுதலிய காரணம பீஜமெனறும முனைசகதியெனறு
அதன நடு ஹருதயம எனறும சொலவதும அதைச சதருவத
முதலிய காரயஙகளில உபயோகிபபதும எபபடியோ அபபடியே
மநதரஙகள எலலாவறறிறகும சொலவது வழககம பரம வயூஹ
விபவம எனனும அவதாரஙகளினுல ஏறபடட நாமஙகளில, பரஸ
ருப நாமஙகள முதலில சொலலபபடுகினறன

1 விஶ்வம், (2) 2 விஷ்ணு, வஷட்கார், பூதபவ்யபவத்ப்ரபு,
ூதக்ருத், பூதப்ருத், பாவ:, (8) பூதாத்மா, பூதபாவந:, (10) பூதா
ா:, பரமாத்மா, முக்தாநாம்பரமாகதி, அவ்யய:, (14) புருஷ:,
) ஸாக்ஷீ, க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, (17) 3 அக்ஷர:, யோக:, யோகவிதாம
தா, ப்ரதாநபுருஷேஶ்வர:, நாரஸிம்ஹவபு, (22) ஸ்ரீமாந், (23)
சவ:, புருஷோத்தம:, ஸர்வ:, சர்வ:, (27) சிவ:, ஸ்தாணு,
நாதி, நிதிரவ்யய:, ஸம்பவ:, (32) பாவந:, பர்த்தா, ப்ரபவ:, (35)
பு, (36) ஈஶ்வர:, ஸ்வயம்பூ, சம்பு, (39) ஆதித்ய:, (40) புஷ்க
க்ஷ:, மஹாஸ்வந:, அநாதிநிதந:, (43) தாதா, (44) விதாதா,
துருத்தமா, அப்ரமேய:, ஹ்ருஷீகேச:, (48) பத்மநாப:, அமர
பு, விஶ்வகர்மா, மநு:, த்வஷ்டா, (53) ஸ்தவிஷ்ட:, ஸ்தவிர:,
5) த்ருவ:, அக்ராஹ்ய:, சாஶ்வத:, (58) க்ருஷ்ண:, லோஹி
க்ஷ:, ப்ரதர்த்தந:, ப்ரபூத:, த்ரிககுத்தாமா (அல்லது த்ரிககுப
மா), பவித்ரம், மங்களம்பரம், ஈசாந:, (66) ப்ராணத:, (67) ப்ரா
ா:, ஜ்யேஷ்ட:, ஶ்ரேஷ்ட:, (70) ப்ரஜாபதி, (71) ஹிரண்யகர்ப
:, பூகர்ப:, (73) மாதவ:, மதுஸூதந:, (75) ஈஶ்வர:, (76) விக
ீ, தந்வீ, மேதாவீ, விக்ரம:, க்ரம:, அநுத்தம:, துராதர்ஷ:, (83)
ருதஜ்ஞ:, க்ருதி, ஆத்மவாந், ஸுரேச:, சரணம், சர்ம, விஶ்வரே
ஸ, ப்ரஜாபவ:, அஹஸ், (92) ஸம்வத்ஸர:, வ்யாள:, ப்ரத்யய:,
ாவதர்சந:, (96) அஜ:, ஸர்வேஶ்வர:, (98) ஸித்த:, ஸித்தி, 4 ஸர்
ாதி, (101) அச்யுத:, வ்ருஷாகபி, (103) அமேயாத்மா, ஸர்வ
யாகவிநிஸ்ருத:, (105) வஸு, (106) வஸுமநஸ், (107) ஸத்ய:,
மாத்மா, ஸம்மித:, ஸம:, (111) அமோக:, புண்டரீகாக்ஷ:, வ்ரு
கர்மா, வ்ருஷாக்ருதி, ருத்ர:, பஹுசிரஸ், பப்ரு, (118) விஶ்வ
யோநி, சுசிஶ்ரவஸ், அம்ருத:, சாஶ்வதஸ்தாணு, வராரோஹ:,
மஹாதபஸ், ஸர்வக:, ஸர்வவித், (126) பாநு, விஷ்வக்ஸேந:,

1 இந்த நாமத்தினால் பூர்ணரென்று ஏற்படுகிறது. அளவற்ற பெரு
மைபூதிகளையுடையவராயிருப்பது முதலில் சொல்லவேண்டுமாதலின்,
இந்த நாமம் முதலில் கூறப்பட்டது (ப - பா)

2 முதலில் விபவாவதாரத்தில் அநுப்ரவேசித்திருப்பதைக் கூறு
கிறது (ப - பா)

3 இந்நாமத்தின் கடைசியில், 'ஏவச' என்பதில், 'ஏவ' என்பதனால்
ஜீவனுக்கும் பரமாத்துக்கும் வாஸ்தவத்தில் பேதமில்லாமையும், 'ச'
என்பதனால் வ்யவஹாரத்தில் பேதமிருப்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டன
(ச - பா)

4 முதல்சதகம் முற்றிற்று

5 இதுவரையிலும் பரஸ்வரூபம் பெரும்பாலும் குறிப்பிக்கப்பட்டது.
இனிவ்யூஹம்கூறப்படுகிறது அந்தவ்யூஹம் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண

ஜநார்த்தநா,[1] வேதா, (130) வேதவித, அவ்யங்கா, வேதாங்கா, (1
வேதவித, கவி,[2] லோகாத்யக்ஷா, ஸுராத்யக்ஷா, தாமாத்யக
க்ருதாக்ருதா, (139) சதுராத்மா, (140) சதுர்வ்யூஹா, சதுர்த
ஷ்ட்ரா, சதுர்புஜா, ப்ராஜிஷ்ணு, போஜநம், (145) போக
(146) ஸஹிஷ்ணு,[3] ஜகதாதிஜா, (148) அநகா, விஜயா, ஜே
(151) விஶ்வயோநி, புநர்வஸு, உபேந்த்ரா, வாமநா, ப்ராம்சு, (1
அமோகா, (157) சுசி, ஊர்ஜிதா, அதீந்த்ரா, ஸங்க்ரஹா, ஸர்க
த்ருதாத்மா, (163) நியமா, (164) யமா, வேத்யா, வைத்யா, ஸ
யோகி, (168) வீரஹா, (169) மாதவா, மது,[4] அதீந்த்ரியா, ம
மாயா, மஹோத்ஸாஹா, மஹாபலா, மஹாபுத்தி, மஹாவீர
மஹாசக்தி, மஹாத்யுதி, (179) அநிர்தேஶ்யவபு, (180) ஸ்ரீம
(181) அமேயாத்மா,[5] மஹாத்ரித்ருத, மஹேஷ்வாஸா, மஹீபாத
(185) ஸ்ரீநிவாஸா, (186) ஸதாம்கதி, (187) அநிருத்தா,[6] ஸுரா
தா, (189) கோவிந்தா, கோவிதாம்பதி, மரீசி, தமநா, ஹம
(194) ஸுபர்ணா,[7] புஜகோத்தமா, ஹிரண்யநாபா, ஸுதபஸ, (1
பத்மநாபா, (199) ப்ரஜாபதி,[8], [9] அம்ருத்யு, (201) ஸர்வத்ருக, (2

ப்ரத்யும்நன அநிருத்தன என்னானகுவகை அவற்றுள், வாஸுதேவ
ப்ரூபத்தில சோந்ததாதலின தனித்துச சொல்லவேண்டியதில்லை
லால, இதற்குமேல ஸங்கர்ஷணவ்யூஹம சொல்லப்படுகிறது (ப - ப

1 இனி ஸங்கர்ஷணவ்யூஹம உலகங்களுக்குச சாஸ்த்ரங்களை
கொடுப்பதெனபது சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

2 இதுமுதல மூனறுநாமங்கள ஸர்வஜ்ஞனெனபதை விவரிப்பன
(ப - பா)

3 இதுவரை, வ்யூஹங்கள கூறப்பட்டன இனிவிபவாவதாரங்களி
மும்மூர்த்திகளில ஒன்றாகிய விஷ்ணு அவதாரம கூறப்படுகிறது (ப-ப

4 இனி பரம, வ்யூஹம, விபவம என்னும மூனறுவகை அவதார
களுக்கும முக்கியமான ஆறுகுணங்களைச சொல்வதனபொருட்டு ப
மாத்ம ஸ்வரூபம தெளிவிக்கப்படுகிறது (ப - பா)

5 இனி குணங்களுக்குத்தக்கசெய்கைகள கூறப்படுகினறன (ப-ப

6 இனி அநேக அவதாரங்களுக்கு வேராயுள்ள இந்த அநிருத்த
தாரத்திலிருந்துவரும ஹம்ஸாவதாரம கூறப்படுகிறது (ப - பா)

7 முன, 'பத்மநாபா, அமரப்ரபு' என்னுமிடத்தில வாஸுதே
ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தாகளென்னும வ்யூகாவதாரங்களி
கடைசியான அநிருத்தரென்னும பத்மநாபாவதாரம கூறியது இன
விபவாவதாரங்களில முதன்மையான விஷ்ணுவென்னும பத்மநாபா
தாரம சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

8 இனி நரஸிம்மாவதாரம சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

9 இரண்டாவதுசதகம முற்றிற்று

விமமா, ஸநதாதா, ஸநதிமாந, ஸதிரா, (206) அஜா, துாமாஷணா, சாஸதா, விஶருதாதமா, ஸுராரிஹா, [1] குருாகுருதமா, தாம, (213) ஸதயா, ஸதயபராகரமா, நிமிஷா, அநிமிஷா, ஸரகவீ, (218) வாசஸபதி, உதாரதீ, அகரணீ, கராமணீ, (222) ஸ்ரீமாந, நயாயா, நேதா, ஸமீரணா, ஸஹஸரமூாததா, விஶவாதமா, ஸஹஸராக்ஷா, ஸஹஸரபாத, ஆவாததநா, (231) நிவருததாதமா, ஸமவருதா், ஸமபரமாததநா, அஹஸஸமவாததகா, வஹநி, (236) அநிலா, தரணீதரா, ஸுபரஸாதா, பரஸநநாதமா, விஶவஸருக, விஶவபுகவிபு, ஸதகாததா, ஸதகருதா, ஸாது, ஜஹநு, நாராயணா, நரா, அஸஙகயேயா, அபரமேயாதமா, விசிஷடா, சிஷடகருத, (252) சுசி, ஸிததாாததா, ஸிததஸஙகலபா, ஸிததிதா, ஸிததிஸாதனா, வருஷாஹீ, வருஷபா, (259) விஷணு, வருஷபாவா, வருஷோதரா, வாததநா, வாததமாநா, விவிகதா, ஶருதிஸாகரா, ஸுபுஜா, (267) துாததரா, வாகமீ, மஹேநதரா, வஸுதா, (271) வஸு, [2] நைகரூபா, பருஹதரூபா, சிபிவிஷடா, பரகாசநா, ஓஜஸதேஜோதயுதிதரா, பரகாசாதமா, பரதாபநா, (279) ருததா, ஸபஷடாக்ஷரா, மநதரா, சநதராமசு, பாஸகரதயுதி, அமருதாமஶூதபவா, (285) பாநு, சசபிநது, ஸுரேஶவரா, ஔஷதம, ஜகதஸேது, ஸதய:ாமபராகரமா, பூதபவயபவநநாதா, (292) பவநா, (293) பாவநா, (294) அநலா, காமஹா, காமகருத, (297) காநதா, காமா, காமபரதா, (300) [3] பரபு, [4] யுகாதிகருத, யுகாவாததா, நைகமாயா, மஹாசநா, அதருஶயா, வயகதரூபா, ஸஹஸரஜித, அநநதஜித, [5] இஷடோவிசிஷடா, சிஷடேஷடா, சிகணடி, நஹுஷா, வருஷா, [6] கரோதஹா, கரோதகருத, (316) காதா, விஶவபாஹு, (318) மஹீதரா, (319) அசசுதா, பரதிதா, (321) பராணா, (322) [7] பராணதா, வாஸவாநுஜா, அபாமநிதி, அதிஷடாநம, அபரமததா, பரதிஷடிதா, ஸகநதா, ஸகநததரா, துாயா, வரதா, (332) வாயுவாஹநா, (333) [8] வாஸுதேவா, பருஹதபாநு, (335) ஆதி

1 இனி மதஸயாவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

2 இனி, மேறசொனன மகிமைககுத தகுதியாக விஶவரூபம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 மூனறுவதுசதகம முறறிறறு

4 இனி அளவிலலாத ஆசசரியததைச சொலலுவதறகாக, ஆலிலைமேல பளளிகொணட அவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

5 இஷட: + விசிஷட: எனறு இரணடாகக கொளவது (ச - பா).

6 இனி பரசுராம அவதாரததைக குறிபபிடும நாமஙகள (ப - பா)

7 இனி கூாமாவதாரததைக குறிபபிடும நாமஙகள (ப - பா)

8 இனி பனனிரணடு நாமஙகள பரஸவரூபததைக குறிககினறவை (ப - பா)

தேவா, புரநதரா, (337) அசோகா, தாரணா, (339) [1] தாரா, (3
சூரா, (341) செளரி, ஜநேஸவரா, அநுகூலா, சதாவாததா, [2] ப
பதமநிபேக்ஷணா, (347) பதமநாபா, அரவிநதாக்ஷா, பதமகாப
சரீரப்ருத, [3] மஹாதததி, (352) ருததா, வருததாதமா, மஹாக
கருடதவஜா, அதுலா, சரபா, (358) பீமா, ஸமயஜ்ஞா, (3
[4] ஹவிர்ஹரி, [5] ஸாவலக்ஷணலக்ஷணயா, லக்ஷமீவாந, ஸமி
சயா, விக்ஷரா, ரோஹிதா, (366) மாரகா, ஹேது, தாமோத
ஸஹா, (370) மஹீதரா, மஹாபாகா, வேகவாந, அமிதாஸநா, (3
உதபவா, க்ஷோபணா, தேவா, ஸ்ரீகாபபா, பரமேஸவரா, கரண
காரணம, (381) காததா, விகாததா, (383) கஹநா, குஹா, [6] வ
ஸாயா, வயவஸதாநா, ஸமஸதாநா, ஸதாநதா, (390) தருவா, [7]
த்தி, பரமஸபஷடா, துஷடா, புஷடா, சுபேக்ஷணா, ராமா, விரா
விரதா, (398) மாரகா, நேயா, [8] நயா, அநயா, (402) வீரா, ச
மதாமஸரேஷடா, தாமா, தாமவிதுததமா, வைகுணடா, (407)
ஷா, (408) பராணா, (409) பராணதா, பரணமா, பருது, (4
ஹிரணயகாபபா, சதருகநா, வயாபதா, வாயு, அதோக்ஷஜா, ரு
ஸுதாசநா, காலா, பரமேஷடி, [9] பரிகரஹா, [10] உகரா, (423) ஸம
ஸரா, (424) தக்ஷா, விஸராமா, விஸவதக்ஷிணா, விஸதாரா, வ

---

1 இவவேழு நாமஙகளிலுல விளையாடுமெதனமை கூறபபட
(ப - பா)

2 இதுவரை வாஸுதேவஸவரூபததின குணஙகள விவரிககப
டன இனி, அதன திவயமஙகளவிகரஹததின குணஙகள கூறபபடு
றன (ப - பா)

3 இனி பகவானுடைய விபூதிகளினசிறபபு விவரிககபபடுகி
(ப - பா)

4 'ஹவிாஹரிঃ' என ஒன்ருகவும, 'ஹவிঃ + ஹரிঃ' எ
இரணடாகவும கொளவது (ச - பா)

5 இனி லக்ஷமீபதிமூாதது சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

6 இனி கோளஙகளுககு ஆதாரமான தருவமூாததி சொலலப
கிறது (ப - பா)

7 இனி மருதஸஞசீவனமான ராமசரிதம கூறபபடுகிறது (ப -

8 நானகாவதுசதகம முறறிறறு

9 எலலாவறறிலும சிறநதபெருமையுடையவா,மிகக எளியவரோ
வேறுபாடினறிக கலநதிருபபதாகிய ஸெளசீலயமெனனும குணததிச
இவவவதாரததில தலையெடுததிருபபதெனறு குறிபபிககபபட
(ப - பா)

10 இனி, தமது நறகுணஙகளுககு வசபபடாத துஷடாகளை வ
படுததுவதாகிய ஸமஹார அதிகாரததை வகிததுப பாதாளததில சய
திருககும கலகி அவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

ஸதாணு, (429) பரமாணம, பீஜமவயயம, அாததா, அநாததா,
றாகோசா, மஹாபோகா, மஹாநா, (436) அநிாவிணணா, (437)
விஷடா, பூ, தாமயூபா, மஹாமகா, நக்ஷதரநேமி, நக்ஷதரீ, க்ஷமா,
4) க்ஷாமா, ஸமீஹநா, (446) யஜஞா, இஜயா, மஹேஜயா, [1]கரது,
ரம, (451) [2]ஸதாமகதி, ஸாவதாசீ, (453) நிவருததாதமா, (454)
வஜஞா, ஜஞானமுததமம, (456) ஸுவரதா, ஸுமுகா, ஸுக்ஷ
, ஸுகோஷா, (460) ஸுகதா, ஸுஹருத, மனோஹரா, ஜிதகரோ
, வீரபாஹு, விதாரணா, ஸவாபநா, ஸவவசா, வயாபி, நைகாதமா,
ககாமகருத, வதஸரா, வதஸலா, வதஸீ, ரதநகாபபா, தநேம
ா, தாமகுப, தாமகருத, தாமீ, ஸத, [3]அக்ஷரமஸத, அஸத, அஸத
ரம, அவிஜஞாதா, ஸஹஸராமசு, (485) விதாதா, கருதலக்ஷணா,
ஸதிநேமி, ஸதவஸதா, (489) ஸிமமா, பூதமஹேமவரா, (491)
திதேவா, மஹாதேவா, தேவேசா, தேவபருத, குரு, உததரா,
97) கோபதி, கோபதா, ஜஞானகமயா, [4]புராதநா, சரீரபூதபருத,
02) போகதா, கபீநதரா, பூரிதக்ஷிணா, ஸோமபா, அமருதபா,
ாமா, புருஜித, புருஸததமா, விநயா, ஜயா, ஸதயஸநதா, தாசாா
ா, ஸாதவதாமபதி, ஜீவா, விநயிதா, (517) ஸாக்ஷீ, முகுநதா,
19) அமிதவிகரமா, அமபோநிதி, அநநதாதமா, மஹோததிசயா,
நதகா, (524) அஜா, மஹாாஹா, ஸவாபாவயா, ஜிதாமிதரா,
மோதநா, [5]ஆநநதா, நநதநா, நநதா, ஸதயதாமா, தரிவிகரமா,
ஹாஷி, கபிலாசாாயா, (536) கருதஜஞா, மேதிநீபதி, தரிபதா,
ரிதசாதயக்ஷா, மஹாமருஙகா, கருதாநதகருத, மஹாவராஹா,
43) கோவிநதா, ஸுஷேணா, கநகாஙகதீ, குஹயா, கபீரா, (548)
ஹநா, குபதா, சகரகதாதரா, வேதஸ, ஸவாஙகா, அஜிதா, (554)
ருஷணா, தருடா, ஸஙகாஷணா, (557) அசயுதா, வருணா, வாரு
ா, வருக்ஷா, (561) புஷகராக்ஷா, மஹாமநஸ, பகவாந, பகஹா,
நதீ, வநமாலீ, ஹலாயுதா, (568) ஆதிதயா, [6]ஜயோதிராதிதயா,
70) ஸஹிஷணு, கதிஸததமா, ஸுதநவா, கணடபரசு, தாருணா,

1 இதறகுமுன தேவயஜ்ஞம பிதருயஜஞம பூதயஜஞம மனுஷய
ஜஞம பரமமயஜஞம எனனும ஐநதுமஹாயஜஞஙகளும ஔபாஸனமுத
ிய பாகயஜஞஙகளும அகநிஹோததிரமுதலிய ஹவிாயஜஞஙகளும,
யஜஞ' எனகிறபெயரினுல கிரஹிககபபடடன (ப - பா)

2 பரவருததி தாமததிலிருபபவாகளாலும ஆராதிககபபடுகிறவா
னபது இதுவரை கூறபபடடது இனி, நிவருததிதாமததிலிருபபவா
ளுககும அவரேகதி எனபது கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 அஸத, க்ஷரம, (482) அக்ஷரம எனபன (ச - பா)

4 ஐநதாவதுசதகம முறறிறறு

5 இனி கபிலமூாததியைச சொலவது (ப - பா)

6 இனி நரநாராயணுவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

[1] தாவிணபரதா, திவிஸபருக, (577) ஸாவதருக, வயாஸா,' (579)
வாசஸபதி, அயோநிஜா, தரிஸாமா, ஸாமகா, ஸாம, நிாவாணம
பேஷஜம, பிஷக, ஸநயாஸகருத, சமா, சாநதா, நிஷடா, சாநதி,
பராயணம, (593) சுபாஙகா, சாநதிதா, (595) ஸாஷடா, (596) குமு
தா, குவலேசயா, கோஹிதா, (599) கோபதி, (600) [2] கோபதா,
வருஷபாகஷா, வருஷபரியா, அநிவாததீ, (604) நிவருததாதமா,
ஸமகேஷபதா, கேஷமகருத, (607) சிவா, ஸ்ரீவதஸவகஷஸ, ஸ்ரீவா
ஸா, ஸ்ரீபதி, ஸ்ரீமதாமவரா, ஸ்ரீதா, ஸ்ரீசா, (614) ஸ்ரீநிவாஸா,
ஸ்ரீநிதி, ஸ்ரீவிபாவநா, ஸ்ரீதரா, ஸ்ரீகரா, ஶரேயஶ ஸ்ரீமாந, லோகதர
யாஶரயா, ஸவகஷா, ஸவஙகா, சதாநநதா, நநதி, ஜயோதிாககணேஶ
வரா, விஜிதாதமா, விதேயாதமா, ஸதகிாததி, சிநநஸமசயா, உதீா
ணா, ஸாவதஶசகஷு, அநீசா, சாஶவதஸதிரா, பூசயா, பூஷணா,
பூதி, (637) அசோகா (அலலது விசோகா,) சோகநாசநா, ஆசசிஷ
மாந, ஆசசிதா, கும்பா, விசுததாதமா, விசோதநா, (644) [3] அநி
ருததா, அபரதிரதா, பரதயுமநா, (647) அமிதவிகரமா, காலநேமி
நிஹா, (649) சௌரி, (650) சூரா, சூரஜநேஶவரா, தரிலோகாதமா,
தரிலோகேசா, (654) கேசவா, கேசிஹா, (656) ஹரி, காமதேவா,
காமபாலா, காமீ, (660) [4] காநதா, (661) கருதாகமா, (662) அநிாத
தேஶயவபு, (663) விஷணு, (664) வீரா, அநநதா, தநஞசயா, பரம
மணயா, பரமமகருதபரமமா, பரமம, பரமமவிவாததநா, பரமமவித,
பராமமணா, பரமமீ, பரமமஜஞா, பராமமணபரியா, மஹாகரமா,
(677) மஹாகாமா, மஹாதேஜஸ, மஹோரகா, மஹாகரது, மஹா
யஜவா, மஹாயஜஞா, மஹாஹவிஸ, [5] ஸதவயா, ஸதவபரியா, ஸதோ
தரம, ஸதுதா, ஸதோதா, ரணபரியா, பூாணா, பூாயிதா, (692) புண
யா, புணயகீாததி, அநாமயா, மநோஜவா, தீாததகரா, [6] வஸு
ரேதஸ, (698) வஸுபரதா, (699) வஸுபரதா, (700) [7] வாஸு
தேவா, (701) வஸு, (702) வஸுமநஸ, (703) ஹவிஸ, ஸதகதி,
ஸதகருதி, ஸததா, ஸதபூதி, ஸதபராயணா, சூரஸேநா, யதுஶரேஷ

---

1 இனி வயாஸாவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

2 ஆருவது சதகம முறறிறறு

3 இனி சிலகேஷததிரஙகளில முனசொனன வயூஹாவதாரஙகளி
லும விபவாவதாரஙகளிலும சில இருபபதைக கூறுவது (ப - பா)

4 இபபடியே இனிமேலும நாமஙகளின அாததஙகளைககொணடு
அநத அநத கேஷதரஙகளை ஊகிததுககொளக இனி, சககீசரெனனும
அவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

5 மனததினுலும காயததினுலும ஆராதிககபபடுவது சொலலி
யாயிறறு, இனி வாககினுல ஆராதிககப்படுவது கூறபபடுகிறது (ப-பா)

6 இனி கருஷணவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

7 எழாவதுசதகம முறறிறறு

டா, ஸந்நிவாஸா, ஸுயாமுநா, பூதாவாஸா, (714) வாஸுதேவா, ஸர்வாஸுநிலயா, (716) அநலா, தாபபஹா, தாபபதா, அதருபதா, (720) தாகதரா, (721) அபராஜிதா, விஸ்வமூாததி, மஹாமூாததி, தீபதமூாததி, அமூாததிமாந, அநேகமூாததி, அவயகதா, சதமூா ததி, சதாநநா, ஏகா, நைகா, ஸ, வ, க, கிம, யத, தத, பதமநுதத மம, லோகபநது, லோகநாதா, (741) மாதவா, பகதவதஸலா, ஸுவாணவாணா, ஹேமாஙகா, வராஙகா, சநதநாஙகதீ, (747) வீரஹா, விஷமா, ஶூநயா, கருதாசிஸ, அசலா, சலா, அமாநீ, மாந தா, மாநயா, லோகஸவாமீ, தரிலோகதருத, ஸுமேதஸ, மேதஜா, தநயா, ஸதயமேதஸ, தராதரா, தேஜோவருஷா, தயுதிதரா, ஸாவ சஸதரபருதாமவரா, பரகரஹா, நிகரஹா, வயகரா, நைகஶருஙகா, கதாகரஜா, சதுாமூாததி, சதுாபபாஹு, (773) சதுாவயூஹா, சதுாகததி, (775) சதுராதமா, சதுாபபாவா, சதுாவேதவித, ஏக பாத, ஸமாவாததா, (780) நிவருததாதமா, துாஜயா, துாதிகரமா, துாலபா, துாககமா, துாககா, துராவாஸா, [1] துராரிஹா, (788) சுபாஙகா, லோகஸாரஙகா, ஸுதநது, தநதுவாததநா, இநதர காமா, (793) மஹாகாமா, கருதகாமா, (795) கருதாகமா, (796) உதபவா, ஸுநதரா, ஸுநதா, ரதநநாபா, [2] ஸுலோசநா, அாககா, வாஜஸநி, ஶருஙகி, ஜயநதா, ஸாவவிஜஜயீ, ஸுவாணபிநது, (807) அகேஷாபயா, ஸாவவாகீஶவரேஶவரா, மஹாஹரதா, மஹாகாததா, [3] மஹாபூதா, மஹாநிதி (813) குமுதா, குநதரா, குநதா, பாஜநயா, (817) பவநா, (818) அநிலா, அமிருதாசா, அமருதவபு, (821) ஸாவஜ ஞா, ஸாவதோமுகா, ஸுலபா (824) ஸுவரதா, (825) ஸிததா, [4] சதருஜிசசதருதாபநா, நயகரோதோதுமபரா, [5] அஶவததா, சாணு

---

1 அணுகவொணணுமலிருககுமதனமை அவா திருவடி பறறு இருக கும பாவிகள விஷயமெனறு விலககுவதறகாக இனி புததாவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

2 எடடாவது சதகம முறறிறறு

3 இதுவரை தமகடடளையைககடநத அஸுரரகளை நிகரஹிககும தனமை கூறபபடடது இனி, தமது விதியை அனுசரிககும தேவத தனமைபெறற சானறோரகளை அனுககிரஹிககுமதனமை கூறபபடு கிறது (ப - பா)

4 இதுவரை நேராக உளள அவதாரஙகள தெரிவிககபபடடன இனி, தமது அனுபரவேசததினுல சிறபபுறறவாகளமுகமாக லோகரக்ஷ ணமசெயதது கூறபபடுகிறது (ப - பா)

5 இனி தமது அஙகததினராகிய தேவாகளைககொணடு உலகததை நடததுவதைக கூறுவது, இதுதான பராதுாபபாவாநதரமெனனபபடும அவதாரம (ப - பா)

ராநதரநிஷ்டிதநா, ஸஹஸராாசஸிஸ, ஸபதஜிஹவா, ஸபதை
ஸபதவாஹநா, அமூாததி, (835) அநகா, அசிநதயா, பயகருத,
நாசநா, [1] அணு, பருஹத, கருசா, ஸதூலா, குணபருத, நிாகுண
மஹாந, அதருதா, ஸவதருதா, ஸவாஸயா, பராகவமசா, வமசவா
நா, பாரபருத, கதிதா, யோகீ, யோகீசா, ஸாவகாமதா, ஆஸர
ஸரமணா, (858) கஷாமா, (859) ஸுபாணா, (860) வாயுவாஹ
தநாததரா, தநாவேதா, தணடா, தமயிதா, அதமா, (866) அ
ஜிதா, ஸாவஸஹா, நியநதா, (869) நியமா, (870) யமா, [2] ஸதவ
ஸாதவிகா, (873) ஸதயா, ஸதயதாமபராயணா, அபிபராயா, பரி
ஹா, அாஹா, பரியசருத, பரீதிவாததநா, விஹாயஸகதி, ஜயே
ஸுருசி, ஹுதபுகவிபு, ரவி, விரோசநா, ஸூாயா, (887) ஸவி
ரவிலோசநா, அநநதஹுதபுகபோகதா, (890) ஸுகதா, நைக
அகரஜா, (893) அநிாவிணணா, ஸதாமாஷீ, லோகாதிஷடாநம,
புதா, ஸநாத, ஸநாதநதமா, கபிலா, [3]கபிரவயயா, ஸவஸதிதா, ஸவ
கருத, ஸவஸதி, ஸவஸதிபுக, ஸவஸதிதகஷிணா, அரௌாத
குணடலீ, (908) சகரீ, (909) விகரமீ, ஊாஜிதசாஸநா, சப
கா, சபதஸஹா, சிசிரா, சாவரீகரா, அகரூரா, பேசலா, (9
தகஷா, தகஷிணா, கஷமிணாமவரா, விதவததமா, வீதபயா, புணய
வணகீாததநா, உததாரணா, துஷகருதிஹா, (925) புணயா,
வபநநாசநா, (927) வீரஹா, ரகஷணா, ஸநதா, ஜீவநா, பாயவஸதி
அநநதரூபா, அநநதஸ்ரீ, ஜிதமநயு, பயாபஹா, சதுரஸரா, கபீராத
விதிசா, வயாதிசா, திசா, அநாதி, பூாபுவா, லகஷமீ, ஸுவீ
ருசிராஙகதா, [4]ஜநநா, ஜநஜநமாதி, (948) பீமா, பீமபராகரமா, ஆ
நிலயா, (951) தாதா, புஷபஹாஸா, பரஜாகரா, ஊாதவகா, ஸதப
சாரா, (956) பராணதா, பரணவா, பணா, (959) பரமாணம, பர
நிலயா, பராணதருத, பராணஜீவநா, ததவம, ததவவித, ஏகாத
ஜநமமருதயுஜராதிகா, பூாபுவஸவஸதரு, (968) தாரா, (9
ஸவிதா, பரபிதாமஹா, (971) யஜஞா, யஜஞபதி, யஜவா, யஜ
கா, யஜஞவாஹநா, யஜஞபருத, யஜஞகருத, யஜஞீ, யஜஞ

---

1 இனி அணிமா முதலிய அஷடைசவரியஙகள கூறபபடுகினற
(ப - பா)

2 இதுவரையில ரஜோகுணததையும தமோகுணததையும நட
வது கூறபபடடது இனி, ஒளியும ஸுகமும எளிமையும உளளதாத
மோகஷததுககுக காரணமான ஸதவகுணததுககு அவா நேரே தலை
யாயிருபபது கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 ஒனபதாவது சதகம முறறிறறு

4 இனி பகவானுடைய செயகைகளெலலாவறறிறகும பரயே
னம கூறபபடுகிறது

யஜ்ஞஸாதநா, யஜ்ஞாந்தக்ருத், யஜ்ஞகுஹ்யா, அந்நம், அந்நாதா, [1] ஆத்மயோநி, ஸ்வயஞ்ஜாதா, வைகாநா, ஸாமகாயநா, தேவகீநந்தநா, (990) ஸ்ரஷ்டா, க்ஷிதீசா, பாபநாசநா, [2] சங்கப்ருத், நந்தகீ, (995) சக்ரீ, சார்ங்கதந்வா, கதாதரா, ரதாங்கபாணி, (999) அக்ஷோப்யா, [3] ஸர்வப்ரஹரணாயுதா

[இப்படி எல்லாக்குற்றங்களும் ஒழிந்ததும் காரணமும் எண்ணும் எல்லையுங்கடந்து எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தமங்களமுமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம், திவ்யமங்களவிக்ரஹம், திருக்கல்யாண குணங்கள், மகிமை, செய்கைகள், எங்கும் தடைபடாத ஈச்வரத்தன்மை, யாவரும் கலந்து பழகக்கூடிய எளிமை, ஆபத்திற்குதவுந்தன்மை, வேண்டினவர் வேண்டினவற்றையெல்லாம் அளிக்கும் கல்பகவிருக்ஷமாயிருக்கும் ஒளதார்யம் இவையெல்லாம்பொருந்தினவரும் சரணாகதரக

1 'இங்கு 'ஏவ' என்பது ஜகத்தெல்லாம் போக்தருரூபமாகவும் போக்ய ரூபமாகவும் இருக்குமென்றுதெரிவிப்பதற்தாக, 'ச' என்பது, உலகத்திலுள்ள சொற்களனைத்தும்சேர்ந்து பரமாத்மாவைச் சொல்லுமென்பதற்காக' என்பது (ச - பா)

2 இனி, தமது பரமேசுவரத்தன்மைக்கு அறிகுறிகளான திவ்யாயுதங்கள் கூறப்படுகின்றன (ப - பா)

3 பத்தாவது சதகம் முற்றிற்று

ஸர்வப்ரஹரணாயுத என்பதை இருமுறைசொல்லி, 'ஓம்நம' என்று முடிக்கவேண்டும் இரண்டுமுறைசொல்வது கிரந்தமுடிவைத் தெரிவிக்கிறது 'ஓம்' என்பது மங்களக்குறிப்பு 'நம' என்பது பணிவைக்காட்டுவது 'ஓம்' என்பது, 'அத' என்பது இவ்விரண்டும் ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் பிரமமதேவரின் கழுத்தைப் பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டன ஆதலால், இவ்விரண்டுசொற்களும் மங்களகரமானவை எதில் முதலில் விஷ்ணு நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறதோ, அதுதான் நல்ல லக்னம், அதுதான் நல்ல நக்ஷத்ரம், அதுதான் சுபதினம், அதுதான் கிரியைக்குச்சுத்தம் இங்கு, முதலில் என்று சொன்னது முடிவில் நமஸ்காரம்செய்வதையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் கருத்துள்ளது நமஸ்காரம்செய்வதற்கு முன்னமே அதன்பலன் வந்துவிடுமென்று தெரிவிப்பதற்காக முடிவிலும் நமஸ்கரிப்பது சிஷ்டாசாரம் கிருஷ்ணனுக்குச் செய்த ஒரு நமஸ்காரமும் பத்து அசுவமேதயாகங்கள் செய்து அவப்ருத ஸ்நானம் செய்ததற்குச் சமானம் பத்து அசுவமேத யாகங்கள் செய்தவனும் திரும்பி ஜனிப்பான் கிருஷ்ணனை நமஸ்கரிப்பது திரும்பி ஜனிக்கவொட்டாது காயாம்பூநிறமுள்ளவரும் பீதாம்பரம்தரித்தவரும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்கள் மாறுமலிருப்பவருமான கோவிந்தரை நமஸ்கரிப்பவர்களுக்குப் பயமில்லை மூன்றுலோகங்களுக்கும் அதிபதியும் ஒப்பற்றமகிமையுள்ளவரும் ஸர்வசக்தரும் ஸர்வேசுவரருமான பகவானைச் சிறிது தலைவணங்கினாலும், மனிதனுக்குப் பல ஜன்மங்களிலும் ப்ரளயங்களிலும் யுகங்களிலுமுண்டான பாவங்களனைத்தும் உடனே ஒழிந்துவிடும் (ச - பா)

ளுககு ஒரேஉயிாததோழருமை ஸ்ரீபதியுமான பகவான புருஷோ
மமை ஆஶ்ரயிததவாகளுககு எலலாச செலவச சோககைகளும
காமல வளருமெனபது இவவாயிரநாமஙகளிலுலும தெரிவிககப்
டது (ப - பா)]

பஞசபூதஙகளின சோககையாகிய வைஜயநதியெனனப
வனமாலையை அணிநதவரும கதை, சாரஙகம, சஙகம, சகரம, ந
மெனனுமகததி இவவாயுதஙகளைத தரிபபவரும, ஸாவவியாபி
எலலாவறறையும தமககுளவைததுககொணடும எலலாவறறுள
தாம அநதாயாமியாகப பிரவேசிததுமிருபபவருமாகிய ஸ்ரீமநா
யணா காபபாறறககடவா நாமகீாததனம செயயததகுநத
மகிமைபொருநதினவருமான கேசவரது திவயநாமஙகள ஆயிர
ஒனறும விடாமல கூறபபடடன

இநத ஸஹஸரநாமததை நிததியமாகக கேடபவனும், [1]
தனம செயபவனுமாகிய மனிதன இமமையிலும [2] மறுமையி
யாதொரு கெடுதலையும அடையான, பராமமணன வேத
ஜஞானம பெறறவனுவான, க்ஷததிரியன வெறறிபெறுவான,
யன செலவம நிரமபினவனுவான, ஶூதரன ஸுகமபெறுவான,
மததைவிருமபுகிறவன தாமததை அடைவான, பொருளை விருமபு
வன பொருளைஅடைவான, போகஙகளைவிருமபுகிறவன போகங
அடைவான, ஸநததிகளைவிருமபுகிறவன ஸநததிகளை அடைவ
எவன நிதயமும தூஙகி எழுநதபிறகு ஸநானமுதலியன செ
பரிசுததனுகிப பகதியுடன பகவானிடததில மனததைசசெலு
வாஸுதேவருடைய இவவாயிரம நாமஙகளையும நனருகக
தனம செயவானே அவன பெருமபுகழையும மனிதாக
முதனமையாகஇருததலையும அழியாத செலவததையும எ
வறறிலும உயாநத சிரேயஸாகிய மோக்ஷததையும பெறுவா
ஓரிடததிலும அவனுககுப பயம இலலை அவன சகதியை
உதஸாஹததையும அடைவான, நோயறறவனும சிறநத
யும வனமையும அழகும குணஙகளும பொருநதினவனுமாவா
பிணியினுல வருநதுகிறவன பிணி நீஙகினவனுவான சிறை

1 ஆரமபததில, 'எதைஜபிதது மனிதன முகதிபெறுவான ?' எ
தாமராஜா கேடடதனுலும, இஙகு, 'கீாததனமசெயபவன' எனப
லும, மூனறுவகை ஜபஙகள குறிபபிககபபடுகினறன அவையாவன
எடுததுச சொலவதும பிறருககுககேளாமல் ஏகாநதமாகச சொலவ
மனததிறகுளளேயே சொலலிககொளவதுமாம (ச - பா)

2 பரலோகம சென றபிறகும தீஙகுவருவது,யயாதி நஹுஷன
லானவர்களால பிரஸிததமாதலின அநததீஙகுமநேரிடாதென
குறிபபு (ச - பா)

அடைபடடவன சிறையிலிருநது விடுபடுவான பயநதவன பயத திலிருநதுநீஙகுவான ஆபததையடைநதவன ஆபததினினறும விடுபடுவான பகதியுடன இவவாயிரம நாமஙகளினலும புருஷோத தமரான பகவானைத தினநதோறும துதிககும மனிதன கஷடங களை உடனேதாணடிவிடுகிருன வாஸுதேவரை அடுதது அவரையே முடிவானபலனெனறு உறுதியாகநமபுகிற மனிதன எலலாபபாவஙக ளுமநீஙகிப பரிசுததமான ஆதமாவையுடையவனுகிச சாஸவதமான பரமபததைச சேருவான வாஸுதேவரிடததில பகதியுளளவாக ளுககு எவவிடததிலும தீஙகுவருவதிலலை, பிறபபு இறபபு மூபபுப பிணிகளினபயமும உணடாவதிலலை சிரததையோடும பகதியோடும கூட இநத ஸஹஸரநாமஸததோததிரததை ஓதுமமனிதன ஆதம ஸுகததையும பொறுமையையும செலவததையும தைரியததையும ஞாபகசகதியையும புகழையும அடைவான புணயமசெயது புரு ஷோததமரிடததில பகதியை அடைநதவாகளுககுக கோபம இலலை, பகை இலலை, பொருளாசையிலலை, கெடடஎணணமிலலை, சநதிரன ஸூாயன நகஷததிரஙகளோடுகூடிய மேலுலகமும இடைவெளியாகிய ஆகாயமும திசைகளும பூமியும கடலும மஹாதமாவானவாஸுதேவ ரது சகதியினுல தாஙகபபடடிருககினறன தேவாகள, அஸுரா கள, கநதாவாகள, யகஷாகள, நாகாகள, ராகஷஸாகள, மறறுமுளள சராசரஙகளாகிய இவவுலகமனைததும கிருஷணனுடைய வசததில அடஙகியிருககிறது இநதிரியஙகள, மனம, புததி, ஸததவகுணம், சகதி, வனமை, தைரியம, தேகம, ஆதமா இவையனைததும வாஸு தேவருடைய சரீரஙகளெனறு சாஸதிரஙகள கூறுகினறன சாஸ திரஙகளெலலாவறறிறகும ஆசாரமே முதலாக நிாணயிககபபடடிருக கிறது ஆசாரததிலிருநது உணடானது தாமம தாமததினுல ஆரா திககபபடுகிறவரும அதனபலனைத தருகிறவரும துணையுமாயிருபப வா அசசுதா ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளும பஞசமஹா பூதஙகளும அவறறின காாயஙகளாகிய போகபோகயஙகளும ஜஙகம ஸதாவரஙகளாகிய இநத ஜகமனைததும நாராயணரிடமிருநது உண டானவை காமயோகம பகதியோகம இவறறின அறிவும ஸாஙகயம எனனபபடும ஜஞானயோகமும தாககமும வயாகரணமுதலானவித தைகளும சிலபஙகளும அனுஷடிககததகக வாணுசிரமதாமஙகளும வேதஙகளும ஸமிருதி இதிஹாஸம புராணமெனனும சாஸதிரங களுமாகிய இநதஞானமனைததும ஜனாததனரிடமிருநது உணடா னவை பெருமபொருளாகிய ஒருவிஷணு அநேகஙகளாகபபிரிநதிருக கும தனிததனிபூதஙகளையும மூனறு உலகஙகளெனனபபடும பத தரும முகதரும நிதயருமான மூனறுவகைசசேதனாகளையும வியா

பிதது எலலாபபிராணிகளுககும அநதாயாமியாகி அவறறின குற
களபறறுதவராகி எலலாவறறையுமகாபபாறறி அனுபவிககிற
ஶ்ரேயஸெனனபபடும முகதியையும மறறஸுகஙகளையும அடை
விருமபுமமனிதன வேதவயாஸபகவானால உரைககபபடட பகவான
விஷ்ணுவின இநத ஸதோததிரததைப படிககககடவன உல
களுககு ஈஶவரரும ஜனனமிலலாதவரும எலலாவறறிறகுமமேல
ஆனநதஸவரூபமாகபபிரகாசிபபவரும உலகஙகளின உதபததிக
லயததுககும காரணமுமாகிய தாமரைககணணரை உபாஸிபப
எவரோ அவா தோலவியடையாா 'ந தே யாநதிபராபவம' என
இரணடாமதரம சொலவதனால, இதைஆணையிடடு உறுதியா
சொனனதாயிறறு (ப - பா)

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸரநாம அகராதியும பொருளு

அகரணீ = பகுதாகளை மேறபதமாகியமுகதிககுக கொணடுபோ
றவா

அகராஜா = *1 முகதாகள அனுபவிததுமகிழுமபடி பாபஙகவி
தையிலசொனனதுபோல எலலாஐஶவரியஙகளும நிரமபி மிககஸ
மாக எதிரில பிரகாசிபபவா

அகராஹயா = 2 உலகததிலுள்ள மணபொனமுதலிய காரண
கள வேலைசெயபவரால கையாளபபடுவதுபோல மறறொருவரா
கையாளபபடாதவா, தாமே உபாதானகாரணமும அதைக கை
ளும காததாவுமாயிருபபவரெனபது

அகரூரா = 3 யானையைககாபபதறகு ஆயுதஙகளைக கையிலெடு
துமமுதலையைஉடனேகொலலமனமிலலாமையாலபொறுததிருநதவ

அசயுதா (101) = 4 தமமை அடைநதவாகளைவிடடு நீஙகாதவ
'அடைநதவாகளுககுத தவறுதல வராமலிருககுமபடிசெயபவா' எ
பது நிருகதி

அசயுதா (319) = 5 பிரமமாதிதேவாகளைபபோல அவதரிபப
ராயினும அவாகளைபபோலனறித தமநிலைதவறுமலிருபபவா

அசயுதா (557) = 6 வயூஹாவதாரததிலும தமது ஸதானத
விருநது வழுவாதவா

---

*இவவகராதியிலவரும குறிபபுகள சஙகரபாஷயம
1 எலலாவறறிறகும முனனேயிருபபவா
2 காமேநதிரியஙகளினால அறியககூடாதவா
3 கோபமிலலாமையினால கொடுமையிலலாதவா
4 தம ஸவரூபததுககுளளமகிமை முககாலஙகளிலும நீஙகாமலிரு
5 விகாரஙகளறறவா [பவா
6 'ஸஙகாஷணா' பாாகக

அசலா =[1] தாயோ'தனன முதலான தூராதமாககளாலும
ாசகக ஒணணாதவா

அசிநதயா =[2] முகதாகளை உவமையாககொணடும நிரூபிககக
ாதவா

அசோகா (337) =[3] துனபததைப போககுகிறவா, இதனால,
ககம பசிமுதலிய ஆதயாதமிகபயஙகளைப போககுவதும உப
ஷணமாக்க கொளளபபடும

அசோகா (அலலது விசோகா) (637) =[4] நாதனறறவன எவனை
காபபாறறாது விடாமையினால அவன விஷயமாகப பினனே துய
படாதவா

அணு = மிகநுணணியவா

அதபுதா =[5] முகதாகளெலலாராலும எககாலமும எலலாவகை
ாலும அநுபவிககபபடடிருநதும காணாதகணடதுபோல ஆச
யபபடததககவராயிருபபவா

அதருதா =[6] விஶவரூபமாயிருககும மேனமையினாலொனறிலும
டுபபடாதவா, அவா நினைததது எபபோதும தடையினறி நடப
ஞல ஸமாதியின தோசசியைஅடையாத வைதிகபுதராகள
ஸாரததில மீணடுவாராமலிருககுமபடி பரமபததை அடைநதது
வா ஸஙகலபததினாலனறோ? பரமபதம சோநதவரை அதைவிடடு
ஸாரததில இழியசசெயயவும சேதனாசேதனஙகளின ஸவரூபங
ா மாறறவும சகதியிருநதும அவறறை அபபடிசசெயயாமலிருபப
ம அவருடைய ஸவதநதரஸஙகலபததினாலேதான எனபது

அதருபதா =[7] எலலாவறறிலும சிறநத தமதுசகதியினால சிறி

---

1 ஸவரூபமும சகதியும ஞானமுதலிய குணஙகளும எபபோதும
ாமலிருபபவா

2 எலலாவறறிறகும சாக்ஷியாதலின பிரமாணஙகளெலலாவறறிற
எடடாதவா, அலலது, பிரபஞசததுககு விலக்ஷணமாயிருபபதனால
நததகையரெனறு நினைககவொணணாதவா

3 பசி, தாகம, விசனம, மயககம, மூபபு, மரணம எனகிற ஆறு குற
பகளுமறறவா

4 விசோகா' ஆனநதரூபியாதலின சோகமிலலாதவா

5 தமமைககேடபதும அடைவதும தெரிநதுகொளவதும அரியன
ாகையால அதபுதமாயிருபபவா, அல்லது, உருவததினாலும சகதியினா
ம செயகையினாலும அதபுதமாயிருபபவா

6 எலலாவறறிறகும ஆதாரமான பூமிமுதலியவறறையும தாஙகுவத
ல ஒனறாலும தாஙகபபடாமலிருபபவா

7 'தருபதா' ஆதமாநநததை அநுபவிபபதனால எபபொழுதும
ிழநதிருபபவா

தும காவமடையாதவா, அலலது, ‘ தருபதா ’ நநதகோபரா
யசோதையினுலும கொணடாடபபடடு மகிழநதிருபபவா

அதருஷயா =[1] நினைககவும எடடாத செயகையுளளவா

அதமா =[2] தாம யாராலும அடககபபடாதவா

அதிஷடாநா =[3] கடலகடையுமபோது மநதரமலை நிலைநிற
படி தாஙகினவா

அதீநதரா = இநதிரனுககு இளையவராயினும ஈசுவரததனன
யாலும அதறகுரிய சரிதரஙகளாலும இநதிரனுககுமேறபடடவா

அதீநதரியா = புலனகளுககு எட்டாதவா

அதுலா = ஒபபறறவா

அதோகஷஜா =[4] யாவரும அநுபவிதது உபயோகிததுககொ
டாலும அமுதககடலபோல ஒருகாலும வறறிக கீழேபோகாமலிரு
பவா, அலலது, கீழுலகிலும தமதுமகிமை சிறிதும குனறுமல அ
தரிததிருபபவா

அநதகா =[5] பிரளயகாலததில எலலாவறறையும அழிபபவா

அநநம =[6] பகவானை அநுபவிககும சகதியைப பகவானல அ
ககபபெறறவாகளால அநுபவிககபபடும அமுதாயிருபபவா

அநநாதா =[7] தமமைஅநுபவிபபவாகளைத தாமும போகி
மாக அநுபவிபபவா

அநகா (148) =[8] பாபஞசததில அவதரிததும குறறஙகள சி
தும அணுகாதவா

அநசா (835) =[9] காமவசாகளான ஜீவாதமாககளைககாட்டிலு
விலகஷணமானவா

---

1 புலபபடாதவா

2 ‘தமா’ தணடததினுலுணடாகும அடககமாகவுமிருபபவா

3 உலகஙகளுககு ஆதிகாரணம

4 அநதரிகஷமாகிய மேலுலகததுககும பூமியாகிய கீழுலகததுககு
இடையில விராடருபததை எடுதது வியாபிததிருபபவா, அலலது
வெளிநோககததைவிடடு உளநோககமுளள இநதிரியஙகளுககுமு
பிரதயகஷமாக ஆவிாபபவிபபரெனனவுமாம

5 பிராணிகளுககு முடிவைச செயபவா

6 எலலாராலும அநுபவிககப்படுகிறவா, அலலது, பிராணிகளை
ஸமஹரிபபவா

7 எலலா ஜகததையும ஸமஹாரகாலததில உணபவா.

8 குறறமிலலாதவா

9 துககமிலலாதவா, அலலது பாவமிலலாதவா

அநநதா = [1] தேசவரையும காலவரையும ஸவரூபஅளவும் ணஙகளுககுககணககும முடிவுபெருதவா
அநநதரூபா = [2]அநதஅநதப பகதாகளைக காபபதறகு அபபோ தககபபோது எணணிறநதரூபஙகளை எடுததிருபபவா
அநநதஸ்ரீ = [3]அடுததவாகளுககுத தமமைஅடையுமவரையி ள்ள அளவறறசெலவஙகளை வைததிருபபவா
அநநதஜித = [4]தமதுமகிமையின முடிவை யாருஙகாணககூடாம ருபபவா
அநநதஹுதபுகபோகதா = [5] அளவறறமகிமையுள்ள இநதிரனை ம பரமமாவையும வைததிருபபவா, ஆசகிராதி மாாககததில பதி ஞாாவதுபடி இநதிரனும பனனிரணடாவதுபடி பரமமாவும கூறப டுகினறனா, யாகஙகளில ஹோமமசெயவதைப புசிபபதனுல இந ரனை ஹுதபுக எனறும பரஜைகளைககாபபதனுல பரமமாவைப பாகதாவெனறும சொலலியது
அநநதாதமா = [6]கூாமாவதார மூாததியினமேல உலகஙகளுககு தாரமான ஸதமபமபோலநிறகும ஆதிசேஷருககு ஆதமாவாக றபவா
அநயா = தாம யாராலும நடததபபடாதவா, விரோதிகளால் டததமுடியாதவா, யுததததில வெலலமுடியாதவரெனபது, அல து, உலகஙகளுககுத தமமைவிட நனமையைத தருமவகை வேறில ாமலிருககுமபடி சிறநதநனமையைச செயபவா
அநாததா = [7]அறபபலனகளை விருமபுகிற பாககியககுறைவுள்ள ாகளால வேணடபபடாதவா

1 குணஙகளால அளவுபெருதவா எனனவுமாம
2 ஆதிசேஷரூபி, அலலது, எலலா பரபஞசரூபமாகவுமிருபபவா
3 அளவறற மஹாசகதியுடையவா
4 எலலாப பிராணிகளையும ஜயிபபவா
5 மூனறு நாமம அநநதா = தேசததிலும காலததிலும ஸ்வ பததிலும அளவுபடாமையினுல அலலது ஆதிசேஷரூபியாதலால் நநதராகிரூா ஹுதபுக = ஹோமஞசெயததைப புசிபபவா போக ா = பரகிருதியை அனுபவிபபவா, அலலது உலகஙகளைக காபபவா
6 தேசவரையும காலவரையுமறறு எலலாப பொருளகளாகவும ருககும ஸவரூபமுடையவா
7 விருமபினவையெலலாம நிரமபியிருபபவராதலின் தாமவிருமபத கக பயன ஒனறுமிலலாதவா

அநலா (294)= [1] பலவகைகளால அனுககிரஹிததும அடி கஞககு அதுபோதாதெனறு நினைபபவா, இநதச சகதியின சிறிது இருபபதுபறறிததான, அகனிககு அநலன எனறுபெயா தது, அகனியும எரிவதறகு எவவளவுபோடடாலும போதுமெ ,திலலாமல மேனமேலும விறகு முதலியவறறை எதிாபாாககிற அபபடியே பகவானும எவவளவுகாபபாறறியும இனனும காபபா -வதறகு எதிாபாாததேயிருபபவரெனபது

அநலா (716)= [2]ஆஸரிதாகளுககு எலலா ஏவலகளையும ே தும போதுமெனறு நினையாமல, 'நான இவாகளுககு ஒன்றும செ விலலையே' எனறு ஆறறுமையைமேறகொணடவா, அலலது, த பகதாகளவிஷயததில பிறாசெயயும பிழையைபபொறுககமுடியாத

அநாதி= [3]பிரமமாதி தேவாகளாலும ஸவாமியாக அறியபப தவா, பகதிசெயத திாயகஜாதிகளுககும வசபபடுகிறவா, பிரமம தேவாகளுககு அலபபலனகளைமடடும அளிபபது அவாகள ம பலததை விருமபாமையினாலதானெனபது

அநாதிநிதநா = [4] எககாலமும யௌவனபபருவமாகவேயி பதனால பிறபபுமூபபுமுதலிய மாறுதலிலலாமல நிததியமான தி மஙகள விகரஹமுடையவா

அநாமயா= [5] ஸமஸாரமெனனும பெருமபிணிககுப பகை யிருபபவா.

அநிமிஷா= [6]ஸாதுககளைக கணமூடாது கவனிததுக கடாக பவா, இமைகொடடாதவரெனபதனால மதஸயாவதாரம குறிபபி படுகிறது

அநிாதேதேஸயவபு (179)= [7]ஐஸவாயம பலம ஞானம வீா சகதி தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளும அளவறறகடலகளபே

---

1 அனமெனனபபடும பிராணனை அலஙகரிககும ஜீவாதமா யிருபபவா, அலலது, உயிாகளைக கிரகிபபவா, அலலது, நலமெனன படும மணமிலலாதவா, அலலது, போதுமெனபதிலலாதவா, அ விகக அனுபவிககத தெவிடடாதவா, அலலது உலகஙகளை ஜீவிக செயபவா. 2 சகதிககு முடிவிலலாதவா

3 தமககுக காரணமிலலாதவா

4 ஆதியும அநதமுமிலலாதவா

5 காமஙகளினால உணடான மனநோயகளாலும வெளிநோயக லும பீடிககபபடாதவா

6 எபபோதும விழிததுககொணடிருபபவா, அலலது மதஸய -தாரம செயதவா.

7 பிறரால அறியமுடியாமையால இது இவவிதமெனறு சுட காடடமுடியாத ஸவரூபமுடையவா

மபியிருபபதனல் திவயமஙகளவிககிரகததுககு உவமை சொல கூடாதவா

அநிர்த்தேசயவபு (662)=[1] அநதஅநதபுகஙகளின குணஙகளை பிவிருததி செயய ததகக உருவஙகள பலவாதலின இவவிதமெனறு நபிககககூடாத திவயமஙகள விகரஹஙகளையுடையவா

அநிர்விணணா (436)=[2] சிருஷடிமுதலான செயகைகளையும, வரவாவேணடினபலனகளைக கொடுபபதையும, அடிககடி வேண ாவறறைக கொடுதது ஸமஸாரவிஷயஙகளில பிததுபபிடிததுத தம மஅணுகாமல பயனறறுபபோகிறவாகளைத திருமபவும வசபபடுத பெருமுயறசியையும செயவதில சிறிதும சோாவிலலாதவா

அநிர்விணணா (893)=[3] அடுததவனைப பெரிய ஊககததுடன ஸாரமெனனும படுகுழியிலிருநது கரையேறறித தமமிடம சோ பிறகு அவனைபபறறிய கவலையிலலாமலிருபபவா

அநிருததா (187)=[4] அளவிறநத பிராணிவாககஙகளைக காப றறுவதில தடையொனறுமிலலாத திவய சேஷடிதஙகளை டயவா

அநிருததா(644) =[5] 'ஜகதபரபுவான அநிருததபகவான ஜநாாத ரெனனும பெயரோடு பூமியில வஸுபாணடமெனனும க்ஷேத ததில நிததியாவிாபபாவமாக இருககிறா' எனறு சொலலபபட்ட நிருததவயூகததின அவதாரமான ஜநாாததனராயிருபபவா

அநிலா (236)=[6] யாவரும உஜஜீவிககுமபடி செயபவா, பகவா டைய சகதிலேசததாலனறோ காறறும அநிலம எனனபபடுவது?

அநிலா (818)=[7] பகதாகளை அனுககிரகிபபதில தமமைத ணடுகிறவா வேணடாதவா

---

1 பரகிருதிககு அதீதமாதலின இனனது இபபடிபபடடது எனறு பிககபபடாத ருபமுளளவா

2 விருமபினவையெலலாம கைகூடியிருபபதனல வெறுபபிலலாத

3 விருமபினவையெலலாம நிரமபியிருபபதனலும ஒனறும கிடைக மலிருககக காரணமிலலாமையாலும கவலையறறிருபபவா

4 அவதாரஙகளிலும யாராலும தடுககபபடாதவா

5 நானகு வயூகஙகளில நானகாமவராகிய அநிருததா அலலது, கவாகளால ஒருகாலததும தடுககபபடாதவா

6 அனறியாயிருபபவா, அல்லது பிராணரூபியாக அனனஙகளைப பபவா, அலலது ஒனறையும ஆதாரமாகப பறறுதவா

7 தமமை ஆஜஞாபிககிறவா யாருமிலலாதவா, அலலது எபபோ ம தூஙகாமல பரகாசிககும ஞானஸவரூபி, அலலது பகதாகள அடை றகு அரியராயிலலாமல சுலபராயிருபபவா

அநிவாததி=[1] பாவிருததிதாமததிலிருப்பவாகளைப பு
இரவு, கருஷணபகூம, தகூிணாயனமாகிய தூமாதிமாாககததி
பிதருலோகம சோததுத திருமபவும இவவுலகில பிறபபிபபத
ஸமஸாாததைவிட்டு நிவிாததிககச செயயாதவா

அநீசா=[2] ஸநானம, அலஙகாாம, கோஷடிமுதலிய எல
காரியஙகளிலும பகதாகளுககுப பாாதீனமாயிருபபதனுல ஸவ
திாமிலலாதவா

அநுகூலா=[3] இயறகையான மகிமையிருபபதனுல அதைப
திய வியபபும காவமும அகஙகாாமுமிலலாமையால உலகததுக
லாம மேலோடும ஐஸவாயபபெருவெளளம வாமபுமீறுது க
ளுள அடஙகியிருககுமபடி செயபவா, தமது பாதவததைப பா
டாமல ஆஸரிதாகளனைவருககும அடைய எளியவராயிருபபவா
பது, அலலது, பகதாகளுககு நனமைசெயபவா

அநுததமா= தமககு மேறபடடவா யாருமிலலாதவா

அநேகமூாததி=[4] கருஷணாவதாாததிலும, தாம வாஸுதே
மூாததியாகவும, ஸஙகாஷணமூாததி பலாாமராகவும, பிாதயுமன
அநிருததனும புததிா பௌததிராகளாகவும நானகுவயூகஙகளா
பிரிநதிருநதமையால பலதேகஙகளுடையவா, அலலது, பதி
யிாததுநூறு ஸதிரீகளின நடுவில பதினாயிாததுநூறு திருமே
கொணடு விளஙகிய தாமாம

அபாஜிதா=ஜஞாததனரெனனும பெயருககுத தகக
விரோதிகளைப பீடிபபதில தடுபபவா யாருமிலலாதவா

அபாமததா=[5] ஆஸரிதாகளைக காபபதில ஊககம தவறு
இருபபவா

அபாமேயா=[6] பிாமமாமுதலியவாகளுககும தம இநதிரிய
ளால அறியககூடாதவா

அபாமேயாதமா=[7] எணணிறநதவையாதலின அளவிடபபட
பொருளகள ஒவவொனறிலும உளளுமபுறமும வியாபிததிருபப

1 தேவாஸுா யுதத முதலியவறறில புறஙகாடடித திருமபே
காதவா, அலலது, தாமததிலிருநது விலகாதவா

2 தமககுமேல ஈசுவானிலலாதவா

3 ஆததமாவாதலால யாவருககும அனுகூலமாயிருபபவா

4 அவதாாஙகளில ஸவேசசையாகப பல தேகஙகளையெடுததிரு

5 காமஙகளுககுததகக பலனகளை அளிபபதில தவறுதவா [

6 பிாமாணஙகளுககும எடடாதவா

7 அறிவிறகெடடாத ஸவரூபமுளளவா

அபராஜிதா (721)=[1] பஞ்சபாண்டவர்கள் அதிகஸஹாயமில்லா ர்களாயிருந்தும் துரியோதனுதியர் நூற்றுவராலும் வெல்லப் ாமலிருக்கும்படி செய்தவர்

அபராஜிதா (866)=[2] எங்குமுள்ள எல்லாவற்றையும் நடத் ் தமது கட்டளை எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எதனுலும் ட்டப்படாமலிருப்பவர்

அபாம்நிதி=[3] கடல் கடையப்படும்போது அதற்காதாரமாகத் ங்கினவர்

அபிப்ராயா=[4] ஸாத்விகதாமத்தைஅநுஷ்டித்து நிர்மலராயிருக் ் அடியார்களினுல் வேறுபலனை விரும்பாது தாமே பரமோத் ்யமாக நினைக்கப்படுகிறவர்

அம்போநிதி=[5] எல்லா உலகங்களையும் தாங்கும் பீடம்போன்ற ரூபியாகக் கடலில் தம்மாலேயே தாம் வைக்கப்படுகிறவர்

அம்ருத்யு=[6] ம்ருத்யுவைத் தடுப்பவர், நரஸிம்மமூர்த்தி, ம்ரு ்வுக்கு ம்ருத்யுவாயிருப்பவர்

அம்ருதபா=[7] அம்ருதரூபமான ஹவிஸைக்குடிப்பவர், அல் ், தம்முடைய அநுஷ்டானத்தை அநுஷ்டித்து நடப்பவர்களுக் ் பரமபதத்தில் தம்மை அநுபவிப்பதாகிய அம்ருதமென்கிற ்மானந்தத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்

அம்ருதா=[8] முக்தியை அளித்து 'மூப்பு இறப்புக்களை ஒழிப்ப ், அல்லது, எக்காலமும் ஸேவித்தாலும் போதுமென்று தோன்

---

1 காமக்குரோத முதலிய உட்பகைகளாலும் அஸுரர் முதலிய ்ளிப்பகைகளாலும் வெல்லப்படாதவர்

2 பகைவர்களால் வெல்லப்படாதவர்

3 கடலாயிருப்பவர்

4 புருஷார்த்தங்களை விரும்புகிறவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிற ், அல்லது ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஜகமனைத்தும் தம்மிடம்வந்தடையும் ் இருக்கத்தக்கவர்

5 நான்கு ஜலங்களென்று வேதங்களில் சொல்லப்படும் தேவர், ்னுஷ்யர், பிதருக்கள், அஸுரர் இவர்களைத் தாங்குகிறவர், அல்லது, ்டலாயிருப்பவர்

6 அழிவும் அதற்குக் காரணமும் இல்லாதவர்

7 ஆத்மானந்தமென்னும் அம்ருதரஸத்தைக் குடிப்பவர் அல்லது ்லகடைந்து உண்டான அமுதம் அஸுரர்களால் அபகரிக்கப்பட ்தை வாங்கித் தேவர்களையும் குடிப்பித்துத் தாமும் குடிப்பவர்

8 அழிவில்லாதவர்.

ருமல மேனமேலும விருபபததை விளைவிதது அமுதமபோ
சுவையுளளவராயிருபபவா

அமருதவபு =[1] தமது திவயமஙகளவிகராஹமும அமுதமபோ
போகயமாயிருபபவா

அமருதாசா =[2] பகதாகளுககுத தமது குணஙகளென
அமுதைதஊடடுகிறவா

அமருதாமசூதபவா =[3] எலலாததாபஙகளையுமபோககிய ப
டியைஉணடாககுவதும இறநதவரைப பிழைபபிபபதுமாகிய அமு
நிறைநத கிரணஙகளோடுகூடிய சநதிரனும தமதுமனததிலிரு
உணடானதுபறறி இநதககுணசசிறபபுககளை அடைநதாரெனனு
படி இருபபவா

அமரபரபு = பிரமமாதி தேவாகளுககும ஸருஷடிமுதலா
அதிகாரஙகளைக கொடுதது நடததுகிறவா

அமாநீ =[4] பகதாவிஷயததில தம உயாவை நினையாதவ
ஆதலாலனறோ பாணடவதூதராகச சென றது?

அமிதவிகரமா (519) =[5] அளவிடபபடாத சகதியையுடைய
பகதாகள தியானததிலும ஆராதனததிலும நினைககததகக பிரகிரு
முதலானததவஙகளெலலாவறறையும தாஙகுவதான ஆதாரசகதி
உடையவரெனபது

அமிதவிகரமா (647) =[6] திரிவிகரமாவதாரததில மூவுலகங
ளும தமது திருவடிபபதிபபு அடஙகாமலிருநதவா, யமுனாதீரத
திரிவிகரமாவதாரம இருககிறது

அமிதாசநா =[7] இடையாகள இநதிரனுககாகசசெயத அளவ
அனனராசியைத தாம உணடவா

---

1 அழியாத தேகமுளளவா

2 ஆதமானநதமெனனும அமுதை உணபவா, அலலது தே
களுககு அமுதம கொடுததபிறகு தாமும அதை உணடவா, அலல
பலனழியாத விருபபமுளளவா

3 திருபபாறகடல கடைநதபோது சநதிரன உணடாவதறகு
காரணமானவா

4 ஆதமாவலலாதவறறை ஆதமாவாக நினையாதவா

5 திரிவிகரமாவதாரததில அளவிடககூடாத மூனறு அடிவைபபு
களையுடையவா, அலலது அளவறற பராகரமமுடையவா

6 யாராலும பீடிககபபடாத பராகரமமுளளவா, அலலது அ
வறற மகிமையுளளவா

7 ஸமஹாரகாலததில அளவறற உலகஙகளை உணடவா

அமூர்த்தி= [1]பஞ்ச பூதமயமான ரூபத்தைவிட வேறு சரீர மையவர், அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்கிரகமுடையவரென்பது

அமூர்த்திமாந= [2] உருவமில்லாத மூலப்பிரக்ருதி ஜீவாத்மா முதலியவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவர்

அமேயாத்மா (103)= [3]ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்யுமிடத்து இவ்வளவென்று வரையறுக்கக்கூடாத ஸ்வபாவமுடையவர்

அமேயாத்மா(181)= [4]பலவகைக்குணங்களநிரம்பி அகாதமான கடல்போலிருப்பதனால் அளவிடக்கூடாத தன்மையுள்ளவர்

அமோகா (111)= [5]தமது ஸம்பந்தம் வீணபோகாதவர்

அமோகா (156)= [6]தம்மை அடுத்தவர்யாரும் வீணபோகாமலிருக்கச் செய்பவர், பலிசக்ரவர்த்தி இந்திரன இருவருக்கும் வித்தியாசமின்றிச் சிறந்த அநுக்ரகத்தைச் செய்தவரென்பது

அயோநிஜா= [7]கர்ப்பத்தில் பிறவாதவர், ஸாரஸ்வதரென்னும் ரிஷிவதாரத்தில் பகவானுடைய வாக்கினின்றும் பிறந்ததனால் கர்ப்பத்தில் பிறவாதவர்

அர்க்கா= [8]இவர் மஹாத்மாவென்றும் மிக்கதாமிஷ்டரென்றும் பூஜ்யர்களால் துதிக்கப்பெற்றவர்

அர்ச்சிதா= [9]எக்காலங்களிலும் எல்லாப் புண்யக்ஷேத்திரங்களிலுமுள்ள கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் பக்தர்கள் கண்ணுற்கண்டு பூஜிப்பதற்கெளிய அர்ச்சாவதாரமெடுத்திருப்பவர், இந்த அர்ச்சாவதாரம் பரஸ்வரூபம்போல எட்டாததுமன்று, உபேந்திராவதாரம், மனுஷ்யாவதாரமுதலியவற்றைப்போல, ஓரிடத்திலும் ஒருகாலத்திலும் மாத்திரமிருப்பதுமன்று, எப்போதும் எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலும் யாவராலும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணக்கூடியது

---

1 கடினரூபம் இல்லாதவர் அல்லது தேஹமில்லாதவர்

2 வினையாலுண்டான உடம்பில்லாதவர்

3 அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்

4 யாராலும் அறியக்கூடாத ஞானமுள்ளவர்

5 பூஜிப்பவருக்கும் துதிப்பவருக்கும் த்யானிப்பவருக்கும் எல்லாப் பலன்களையும் அளிப்பவர், அல்லது தமது ஸங்கல்பம் மாறாதவர்.

6 தமது ஒருசெய்கையும் வீணபோகாமலிருப்பவர்

7 '(579) வாசஸ்பதி' பார்க்க

8 பிரமமர்திதேவர்களால் துதிக்கப்பெற்றவர்

9 எல்லா லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பிரமமாதிதேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர்

அர்சிஷ்மாந = [1]பக்தர்களுக்கு மறைந்திருக்கும் தமது பிரப வத்தை அறியும்படி அவர்களுடைய அகக்கண்களையும் புறக்கணக யும் திறக்கும் திறமையுள்ள அபராகிருதமான பேரொளியுடையவ

அர்த்தா = [2]நன்றாக அறிந்து உறுதியாகப் பக்திசெய்யும் உயர அதிகாரிக்குத் தாமே பயனாயிருப்பவர்

அர்ஹா = [3]வேறொன்றிலும் விருப்பமில்லாத பக்தர்களுக்கு தாம் ஒருவரே தகுதியாயிருப்பவர்

அரவிந்தாக்ஷா = தாமரைமலர்போன்ற அழகிய திருக்கண்க உடையவர்

அரௌத்ரா = [4]எல்லாவற்றிற்கும்மேலான ஐஸ்வர்யமிருக்க யிலும் கல்யாணகுணங்களின் குளிர்ச்சியினால் கடுமைதணிக்க பட்டு ஸௌம்யமாயிருப்பவர்

அவ்யக்தா = [5]மனுஷ்யாவதாரத்தில் மறைந்திருப்பதனால் த மகிமை யாருக்கும் வெளிப்படாமலிருப்பவர்

அவ்யங்கா = [6] சிக்ஷை வ்யாகரணம் சந்தஸ் நிருக்தம் ஜ்யோ ஷம் கல்பம் என்னும் ஆறுவேதாங்கங்களும் தம்மிடத்தில் குன வின்றி நிரம்பியிருப்பவர்

அவ்யயா = [7]யாரும் தம்மைவிட்டு விலகாமலிருப்பவர், முக்த கள் அவரைப் பிரிவதில்லை என்பது

அவிஜ்ஞாதா = [8]ஆஸ்ரிதர்களுடைய குற்றங்களை அறியாதவ

அஜா (96) = [9]தம்மைப்பற்றினவர்கள் தம்மை அடைவதற் இடையூறானவற்றையெல்லாம் விலக்குகிறவர்

அஜா (206) = [10] மற்றவர்களைப்போல ஜனியாதவர், தானி பிறந்தவர் என்பது குறிப்பு

அஜா (524) = [11] ப்ரகிருதி, மஹத், அகங்காரம், ஐந்துபூதங்கள்

---

1 சூரியன் முதலானவர்களுக்கும் ஒளியைக்கொடுக்கும் சிறந்த ஒ யுள்ளவர் 2 ஸுகஸ்வரூபியாதலின் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறவர்

3 பூஜிக்கப்படுகிறவர் 4 வினை, காமம், குரோதம் என்னும் மூன கொடுஞ்செய்கையுமில்லாதவர்

5 இவர் இப்படிப்பட்டவரென்று யாராலும் அறியக்கூடாதவர்

6 ஞானமுதலிய குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர், அல்லது புல படாதவர் 7 நாசமற்றவர், அல்லது விகாரமற்றவர்

8 பரப்ரம்மமாகிய பகவான் ஞானஸ்வரூபியாதலின் அறிகிறவ லலாதவர் 9 ஜனனமில்லாதவர். 10 எல்லாவற்றையும் வியாபித்திரு பவர், அல்லது நடத்துகிறவர் [பவர்

11 அகாரப்பொருளாகிய விஷ்ணுவிடத்திற்பிறந்த மன்மதனாயிருப

ந்து தன்மாத்ரைகள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து காமேந்திரி
ங்கள், மனம், புருஷனென்னப்படும் ஜீவாத்மா ஆகிய இவ்விருபத்
தைந்து தத்வங்களின் முடிவில் இருபத்தாறுவது தத்வமாக எண்ணப
டுகிறவரும் பரணவத்துக்கு முதலாகிய அகாரத்தின் பொருளுமான
ஸ்ரீமந்நாராயணரூபியாயிருப்பவா

அஜிதா=[1] ஜனனமரண முதலான பாகிருதி தாமங்களினால்
வெல்லப்படாத அஜிதை என்னும் ஸ்ரீவைகுண்டநகருக்கு அதிபதி

அஶ்வத்தா=[2] இன்றைக்கிருப்பது நாளைக்கிராது என்னும்படி
அநித்தியமான பதங்களைப்பெற்ற இந்திரன் சூரியன் முதலானவாக
ளை அனுப்பிரவேசித்து எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவா,
அஶ்வ + ஸ்த என்று பகுக்க,) 'மேலேவேரும் கீழேகிளைகளு
மள்ள அநாதியான அஶ்வத்தமென்று சுருதியில் சொல்லியபடி
முள்ள உலகங்களுக்கெல்லாம் காரணமாக மேலேவிளங்கும் அரச
மரம் போலிருப்பவா' என்பது நிருக்தி

அஸங்க்யேயா=[3] எண்ணிறந்த சேதனுசேதனங்களாகியவிபூதி
களையுடையவா

அஸத=[4] துஷ்டாகளுக்கு நீடூழிகாலம் முடிவில்லாத ஸம்ஸார
துக்கத்தைக் கொடுப்பவா

அஸத்க்ஷரம=[5] துஷ்டாகளுக்கு அநித்யமாகிய துக்கமாயிருப்ப
தனால் அவாகளிடத்தில் நில்லாமல் செல்பவா

அஹஸ=[6] தம்மைப்பற்றினவன் கெட்டு இழிவான கதிக்குப்
போகாமல் செய்பவா, அல்லது அநாதியான அவித்தை என்னும்
நித்திரையிலிருந்து தம் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்துக் கண்விழிக்கச்
செய்பவதனால் பகல்போன்றவா

அஹஸ்ஸம்வாத்தகா=[7] பகல்முதலிய பிரிவுகளோடுகூடிய கால
சக்ரத்தை உருட்டுகிறவா.

அக்ஷரமஸத =[8] எந்தக்காலத்திலும் எந்தத்தேசத்திலும்
குணங்களும் ஸ்வரூபமும் குறையாதவா

1 அவதாரங்களில் யாராலும் ஜயிக்கப்படாதவா

2 நாளைக்கு நில்லாத அநித்யவஸ்துவாகவுமிருப்பவா, அல்லது, அரசமரம்போலிருப்பவா 3 நாமரூபங்கள் முதலிய பேதங்களற்றிருப்பவா 4 பெயாவடிவ முதலிய அவித்தையோடுகூடிய பிரம்மம்

5 க்ஷரம=அழிவதானவிகாரரூபியாயிருப்பா

6 பகல்போலப் பிரகாசமாயிருப்பவா

7 பகலை உண்டாக்கும் ஸூாயரூபி

8 அக்ஷரம=விகாரத்தை அடையாதவா, அழியாதவா.

அகூஷரா (17)=[1] அனுபவிகக அனுபவிககக கரைகடநத ‹
யான குணஙகள மேனமேலும புலபபடுவதனால அனுபவஸ
முடிவுபெருமல விருததியாகுமபடி இருபபவா

அக்ஷோபயா (807)=[2] ஆழநத கருததுளளவராதலின யா
லும மாறறமுடியாதவா

அக்ஷோபயா (999)=[3] சரணுகதாகளுககு அபயம கொடு
தெனகிற உறுதியான விரததிலிருநது எநதக காரணததினு
அசைகக முடியாதவா, அலலது தமது மகிமையினுல யாராலு
வெலலககூடாதவா

ஆதமயோநி=[4] பாலுடன சாககரையைச சேரபபதுபோல
தமமை அனுபவிபபவனை தமமிடம சோபபிபபவா

ஆதமவாந=[5] ஸ்ருஷ்டிததலைசசெயயும ஆதமாககளின ஸ
ரூபம செயகைமுதலியவை எலலாம தமமதீனமாக இருபபதனு
ஆதமாககள தமமுடைய சொததுககளாக இருபபவா

ஆதாரநிலயா=[6] தாமிஷடாகளாதலால உலகஙகளைத தாங
கிறவாகளாகிய பரஹலாதா விபீஷணா பாணடவாமுதலான ஸாது
களுககு ஆதாரமாயிருபபவா

ஆதிதயா (39)=[7] சூரியமணடலததிலிருபபவா

ஆதிதயா (568)=[8] தமமைசசொலலுவதாகிய அகார எழுத
னுல அடையததககவா, (ஆத + இதய எனறு பிரிகக,) அகாரம ஸங
ஷணமநதிரததுககுப பீஜம, அலலது, 'ஆதிதயஃ' ஒருபதம, மு
ஜனமததில அதிதியாயிருநத தேவகியின புதரா

---

1 அழியாமலிருபபவா, அலலது காமபலனை அனுபவிபபவா, ஜீ
னும பிரமமமும ஒனருதலின ஜீவனது காமபலன பிரமமமே அ
பவிபபதெனபது

2 காமககுரோத முதலியவறறினுலும சபதாதி விஷயஙகளினு
அஸுராகளினுலும கலககககூடாதவா [வ

3 சகராயுதமிருபபதனுலேயே எதிரிகள யாராலும கலககககூடா

4 தாமே ஜகததுககெலலாம உபாதானகாரணமாயிருபபவா

5 தமககு வேறு ஆதாரமினறித தம மகிமையை ஆதாரமாக
கொணடிருபபவா

6 எலலாவறறையும தாஙகுவனவாகிய பஞசபூதஙகளுககும ஆத
ரமாயிருபபவா

7 ஸூாயமணடலததிலிருககும பொனமயமான புருஷா, அ
லது பனனிரணடு ஆதிதயாகளில ஒருவரான விஷ்ணு, அலலது அதி
எனனபபடுமே பூமிதேவிககு அதிபதி, அலலது சூரியன ஒருவனே
அநேக ஜலபாததிரஙகளில பிரதிபலிபபதுபோலப பரமாத்மா ஒருவனே
அநேக சரீரஙகளில தோறறுவதனுல ஸூாயனபோனறவா.

8 அதிதியிடத்தில் வாமனராக அவதரித்தவா

ஆதிதேவா (335)=உலகததுக்கு முதறகாரணமாயிருநது உல படைபபதுமுதலிய விளையாட்டுககளினுல மகிழநதிருபபவா, இத ு, லீலாவிபூதியாகிய பிரகிருதியை நடததுவது தெரிவிககபபடுகி ு.

ஆதிதேவா (491)=[1] பிரமமாதி தேவருககும முநதினவரும காசிபபவருமானவா.

ஆனநதா=[2] வாககுககும மனததுககும எட்டாத பேரானநத டையவா

ஆவாததனா=ஸமஸாரததை ஏறறததைபபோலக கீழும லுமாகத திருபபுகிறவா

ஆஶ்ரமா=[3] ஶ்ரமததைப போககுகிறவா, புணயலோகஙகளி நநது மீணடு ஸமஸாரததில வநதவரைப பிரமமஞானம நிரமபிய வஷணவகுலஙகளில பிறபபிதது அவாகள அதுவரையில அலைநத ுல உணடான ஶ்ரமததை ஆறறுகிறவா எனபது

இநதிரகாமா=[4] சரணுகதாகளான இநதிராதி தேவாகளுககாக ஸுராகளை வஞசிபபதுமுதலிய காரியஙகளைச செயதவா

இஜயா=[5] காமயபலனைக கருதுகிறவாகளால இநதிராதிதேவதா பியாக ஆராதிககபபடுகிறவா, தேவாகளுககு அநதாயாமியாதலால தவபூஜைகளனைததும அவரையே சேருகினறன

இஷடோவிசிஷடா=[6] பிரளயகாலததில தம உதரததினுல கிககபபட்ட யாவரும விததியாசமினறித தாயபோல விருமபுமபடி ருபபவா

ஈசாநா=சராசரஙகள எலலாவறறையும நடததுகிறவா, ஸம ாரிகளுககும முகதாகளுககும பரிசுததஸவருபமிருநதாலும அது

1 எலலாபபிராணிகளையும தாம கிரகிபபவரும அவறறிறகுத தேவ தயுமானவா

2 ஆனநத ஸவருபமானவா

3 ஸமஸாரமெனனும வனததில திரிபவாகளுககு ஆசிரமமபோல ளைபபாறுமிடமாயிருபபவா

4 இநதிரனைபபோனற செயகையுளளவா உலகஙகளுககு ஈசுவரா ருபபவரெனபது

5 யஜஞபலனகளைக கொடுபபவராதலின யஜஞஙகளினுல ஆராதிக பபடுகிறவா

6 இரணடு நாமம, இஷடா=ஆனநதருபியாயிருபபதினுல எலலா ரலும விருமபபபடுகிறவா, அலலது, யாகஙகளினுல பூஜிககபபடுகிறவா ிசிஷடா=அநதாயாமியாயிருபபதினுலும தம உயாவினுலும எலலா றறிலுஞசிறநதவா

முறையே மறைந்தும் மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டும் இருப
போலன்றி எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஸாவசக்தி எக்கால
குறையாமலிருப்பவா என்பது

ஈஶ்வரா (36)=1 சுத்தஸ்வரூபத்தில பாரக்கிலும அவதார
ளில ஈஶ்வரத்தன்மை மிகக்விசேஷமாகப பயனபடும்படி இருபப

ஈஶ்வரா (75)=2 அளவிலலாத நித்யவிபூதியிலும் தாம நி
'த்து தடைபபடாமலிருக்கும்படி ஸதயஸங்கலபரானவா

உகரா=3 தாமவிரோதிகளவிஷயத்தில கொடியவராயிருபப

உத்தரா=4 அஸுராகளால உண்டான ஆபத்தினின்றும பி
மாதிதேவாகளைக கரையேற்றுபவா, அலலது தேவகாரியத்துக
யோகநித்திரையைவிட்டு எழுந்து முயலுகினறவா

உத்தாரணா=5 யானையையும முதலையையும குளத்திலிரு
கரையேற்றினவா

உதபவா (374)=6 கயிற்றினால கட்டபபட்ட அவருடைய உ
வத்தைத தியானிப்பவாகளுக்கு ஸமஸாரபந்தத்தை ஒட்டசெயப

உதபவா (796)=7 மோக்ஷத்தை உபதேசிபபதாக வெளி
காணபிபபதனால ஸமஸாரத்தைக கடந்தவாபோலிருபபவா

உதாரதீ=8 யாவராலும ஆஶ்ரயிக்கபபட்டுத்தக்க சிறந்த ஞா
முளளவா, ஸாவஜ்ஞா

உதீரணா=9 வெளிக்கணணாலுமகாணபபடும்படி வெளிபப
யாக அவதரிபபவா, அவதாரங்களினால தம ஸ்வரூபத்தைச் சந்தே
மற வெளிபபடுத்துகிறவரெனபது

---

1 இயற்கையான ஐசுவரியமுளளவா.

2 ஸாவசக்தியுளளவா

3 சூரியனமுதலானவாகளும அச்சத்துடன தமதமவேலைகளை ந
தும்படி கண்டிபபாக ஆஜ்ஞையைச்செய்பவா

4 ஸமஸாரககடலிலிருந்து கரையேற்றுபவா அலலது, எல்லாவற
லும சிறந்தவா

5 ஸமஸாரககடலிலிருந்து கரையேற்றுகிறவா

6 பரபஞ்சமுணடானதற்குககாரணமானவா, அலலது, ஸமஸார
பற்று இலலாதவா

7 உதகருஷ்டமான அவதாரங்களைச் செய்தவா, அலலது, ஜன
மிலலாதவா

8 'வாசஸபதி' (218) பாாக்க

9 எலலாப பிராணிகளுக்கும மேலானவா

உபேநதரா =[1] துவாதசாதிதயாகளில இநதரனுககு இளையவ
அவதரிதத பனனிரணடாவது ஆதிதயராகிய உபேநதரராயிருப
ா

ஊாதவகா =[2] எலலாவறறிலும உயாநதவா
ஊாஜிதசாஸனா =[3] பரமமா இநதரன முதலிய தேவாகளாலும
ணடமுடியாத உறுதியான கடடளையயுடையவா
ஊாஜிதா=விரோதிகளைக கொலவது கடடுவது முதலிய செய
களில சிறநதவனமையுளளவா, நமுசிமுதலான பகைவாகளை
டககினவரெனபது குறிபபு
ஏகபாத =[4] ஒருபாகததினால அவதரிததிருபபவா, முழுருபத
ன பெருமை எணணவும ஒணணாதெனபது
ஏகா =[5] மகிமையில தமககொபபாக எணணககூடியவா மற
ருவருமிலலாமையினால ஒருமையாயிருபபவா, எவவகையிலும
பிலலாத பகவானை யாருடனும சோதது எணணககூடாமையால
ருவரெனறு சொலவது
ஏகாதமா =[6] சேதனுசேதன வாககஙகளைததுககும ஒருவரே
சஷியும ஸவாமியும ஆளுகிறவரும ஆதரிபபவருமாயிருபபவா
ஓஜஸதேஜோதயுதிதரா =[7] பலததையும பிறரைவெலலும திற
மையாகிய பராகரமததையும அலலது கீாததியையும ஒளியையும
டையவா
ஒளஷதம =[8] ஸமஸாரமெனனும கொடிய விஷததை நிவருததி
சயயும மருநதாயிருபபவா
காது =[9] அகனிஷடோமமுதலிய ஸோமபானமுளள யாகஙகள
முவகைகளாலும ஆராதிககபபடுகிறவா

---

1 இநதிரனுககு மேறபடடவரெனனவுமாம
2 எலலாவறறிறகுமமேலிருபபவா
3 உறுதியான வேதமஸமிருதிஎனனும கடடளையயுடையவா
4 உலகமனைததும அவரது ஒருபாகததில அடஙகியிருபபது
5 பேதமிலலாதவா, ஒருவரே ஸதயமாயிருபபவரெனபது
6 ஒரே ஆதமா, வியாபிததிருபபவா
7 ‘ ஓஜஸ=பலமுளளவாகளின பலமாயிருபபவா தேஜஸ=பராக
ரமமுளளவாகளின பராகரமமாயிருபபவா தயுதிதரா=அறிவெனனும
ஒளியுளளவா ’ எனறு மூனறுகவும கொளளலாம
8 ஸமஸாரரோகததுககு மருநதாயிருபபவா
9 யூபஸதமபம நாடடிச செயயபபடும யாகஙகளாயிருபபவா

காமஃ=1 அளவற்ற நித்யைஸ்வாயத்தினால் எல்லாவற்றை
வியாபித்து அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பவர்.

காமணீ=2 பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளின் கூட்டத்தி
அதிபதியாயிருப்பவர்

காசா=3 பஞ்சினும் காற்றினும் மிகக்லேசாயிருப்பவர்,
னால், எங்கும் தடையின்றிச் செல்லும்படியான லகிமா என்னும்
வர்யம் சொல்லப்பட்டது

கருத்காமா=4 அஸுரர்கள் மோசம் போவதற்காகவே அ
களின் நாஸ்திகாசாரங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்தவர்

கருதலக்ஷணா=5 தாம் அனுக்ரஹிக்கத்தக்கவர்களுக்குத் தா
அடையாளம் செய்திருப்பவர்

கருதஜ்ஞா (83)=6 பூஜைமுதலிய சிறிய உபசாரத்தை
தமக்கு உபகாரமாக நினைத்து அதை என்றும் மறவாதவர், பக
னுக்கு அடிமைபூண்டிருப்பதே ஜீவாத்மாக்களின் இயற்கை என்
தை மறந்து அவித்தையினால் ஸ்வதந்த்ரத்தை ஏற்றிக்கொண்டு நட
கும் ஸம்ஸாரிகள் புண்ணியவசத்தினால் தற்செயலாக ஏதாவது
உபசாரம் தமக்குச் செய்தாலும் அதைப்பேருதவியாக மறவா
நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்

கருதஜ்ஞா (536)=7 ஸகரபுத்ரர்கள் அபராதம் செய்திருந்த
அவர்களின் ஸந்ததியான அம்சுமான் தம்மைவணங்கின நல்வினை
மட்டுமே அறிந்தவர்

கருதாகருதா=8 போகம் ஐஸ்வர்யமுதலிய அநித்யபலன்களை
தரும் ப்ரவ்ருத்தி தர்மமாகவும் நித்தியபலனான மோக்ஷத்தைத்தரு
நிவ்ருத்தி தர்மமாகவும் இருப்பவர்

---

1 வியாபித்தவர், அல்லது, ஸ்ருஷ்டியில் உலகம் வியாபிப்பதற்கு
காரணமானவர்

2 பிராணிகளின்கூட்டத்தை நடத்துகிறவர்

3 உருவமில்லாதவர்

4 காரியங்களெல்லாம் முடிந்தவர், ஆகவேண்டுவது ஒன்றுமில்ல
தவரென்பது, அல்லது, தாமமென்னும் காமத்தைச் செய்தவர்

5 நித்யஜ்ஞானரூபியாக இலக்கணம் கூறப்பட்டவர், அல்லது, சா
திரங்களைச் செய்தவர், அல்லது, எல்லாப்பொருள்களுக்கும் தனி
தனியே இலக்கணங்களைச் செய்தவர், அல்லது, தம் மார்பில் ஸ்ரீவத்
மென்னும் அடையாளத்தையுடையவர்

6 பிராணிகளின் புண்யபாவங்களாகிய செய்கைகளை அறிகிறவர்
அல்லது, பத்ரம் புஷ்பமுதலிய அல்பங்களை அளிப்பவருக்கும் மோக்ஷ
தை அளிப்பதனால் நன்றியறிபவர்

7 காரியமான பிரபஞ்சமாகவும் ஆத்மாவாகவுமிருப்பவர்.

8 காரியமாகவும் காரணமாகவுமிருப்பவர்

கருதாகமா,(661)= [1]சாஸதிரஙகளை உணடுபணணினவா.

கருதாகமா (795)= [2]நாஸதிக அனுஷடானததை ஸதிரபபடுத வதறகாகப புததாகமம ஜைனாகமமுதலிய சமய நூலகளைச செயத

கருதாசிஸ= [3]தம திருககலயாண குணஙகளினால உலகஙகளைச் சூழிபபிபபதில ஆசையுளளவா, அலலது, இடைசசேரியிலுளள ய வெணணெயமுதலியவறறை விருமபினவா.

கருதாநதகருத= [4]யமனைபபோனற ஹிரணயாக்ஷனெனனும ஹாஸுரனை அறுததவா, அலலது, வராஹஸமிருதியிலும வராஹ ராணததிலும தமது ஸிததாநததததை வெளிபபடுததினவா

கருதி= [5]ஸமஸாரிகளுககுத தமமைப பூஜிகக எணணமுணடா தறகுக காரணமாகிய ஸுகருததததையும அவாமேல அனுகரகம வததுத தாமே கொடுபபவா

கருஷணா (58)=[6] ஸருஷடிமுதலிய லீலைகளினரஸததினால பபோதும மகிழநதிருபபவா

கருஷணா (554)=[7] காாமுகிலபோலக கறுததநிறமுளளவா, ராஹாவதாரமுதலியவறறில இநத நிறம விசேஷமாகக கூறபபட ருககிறது

கரோதகருத= [8]காஸயபபிராாததனைககுமுன க்ஷததிரியாகள மேல கோபஞசெயதவா

கரோதஹா= [9]கோபததை ஒழிததவா, க்ஷததிரியாகளை ழுவேழுமுறை வதஞசெயதபிறகு அநதக கோபததைக காசியபா வேணடின மாததிரததில ஒழிததவா எனபது குறிபபு

---

1 ஶ்ருதிஸமிருதிமுதலான சாஸதிரஙகளை வெளியிடடவா

2 வேதததை உணடுபணணினவா

3 விருபபஙகளறறவா

4 தமமால செயயபபடட உலகததுககு ஸமஹாரததைச செயபவா; அலலது, யமனை ஜயிபபவா

5 முயறசியாயிருபபவா, அலலது, செயகையாயிருபபவா அலலது, ஸமஹாரம செயவதனால ஹிமஸையாயிருபபவா, அலலது, எலலாம தாமாயிருபபதனால எலலாச செயகைகளுககும ஆதாரமானவா

6 ஸசசிதானநத ரூபமாயிருபபவா, அலலது, கருமைநிறமுளளவா

7 வயாஸ ரூபியானவா

8 துஷடாகளமேல கோபஞசெயதவா, அலலது, 'கரோதகருத காதா' என ஒனறாகவும கொளளலாம, கோபிககும அஸுராமுதலிய வாகளைச சேதிபபவா

9 ஸாதுககளுககுக கோபததைப போககுகிறவா

க= [1]எல்லாரிடங்களிலும் பிரகாசிப்பவா; அழுக்கானவற வஸித்தாலும் பிரகாசிப்பவா

கண்டபரசு= [2]ருத்ரருடைய யுத்தத்தைக் கண்டித்த கோட என்னும் ஆயுதத்தை உடையவா

கதாகரஜா= [3]கதனென்னும் யாதவனுக்கு முன்பிறந்தவா, னென்பவன் வஸுதேவாமனைவிகளில் ஒருத்தியாகிய ஸுநா என்பவளின் புத்ரன், கிருஷ்ணனுக்கு இளையவன்

கதாதரா= [4]ப்ரளயகாலாக்னிபோல நான்குபக்கமும் பொறி விசிறிச் சத்ருஸம்ஹாரம்செய்து உலகத்தை ஸந்தோஷப்படுத்து ஞல கௌமோதகி என்று பெயர்பெற்ற சிறந்த கதையைத்தரிப்ப

கதிதா= [5]சொல்லப்பட்டவையும் சொல்லப்பட்ட போகி வையுமான குணங்கள் நிரம்பிஇருப்பவராக எல்லாச் சாஸ்திரங் ஒலும் சொல்லப்பட்டவா

கதிஸத்தமா= [6]சிறந்த தாமமாகத்தை உபதேசித்தவா வின் தாமமாகமோபதேச விஷயத்தில் மிகவும் ஆப்தா

கநகாங்கதீ= அபராகிருதமாகத் தோளவளைகள்முதலிய தி பூஷணங்களை எப்போதும் அணிந்திருப்பவா, இங்கு, 'கனக' பதற்கு அபராகிருதிவ்யம் என்பதுபொருள்

கபஸ்திநேமி= [7]கிரணங்களால் பிரகாசிக்கும் ஆயிரம் மூ ளோடுகூடிய சக்கரத்தை உடையவா

கபிரவ்யயா= [8]அவ்யய + கபி =மாறுதல் ஒன்றுமில்லாதவா ஸுகத்தைக் காப்பாற்றுகிறவா, அல்லது, மாறுதல் ஒன்றுமில்ல நித்யஸுகத்தை அனுபவிப்பவா

---

1 ஸுகமென்றுபொருள்படுவதான, 'க' என்னும் சொல துதிக்கப்படுகிறவா

2 பரசுராமாவதாரத்தில் சத்துருக்களைக் கண்டிக்கும் கோடா என்னும் ஆயுதமுடையவா, அல்லது, சிவரூபி அல்லது, அகண்டபரசு யாராலும் கண்டிக்கப்படாத பரசுவையுடையவா

3 மந்திரத்தினால் முன்னே ஆவிர்ப்பவிக்கிறவா, அல்லது, கத என்பவனுக்குத்தமையனா

4 புத்தித்தவரூபமாகிய கௌமோதகியென்னுமகதையைத்தரிப்பவ

5 வேதங்களால் ஒருவரே பரத்தவமென்று கூறப்பட்டவா

6 எல்லாருக்கும் கதியாகவும் மிகஉயாந்தவராகவும்இருப்பவா [வ

7 வட்டமாயிருக்கும் கிரணங்களின் நடுவில் ஸூர்யரூபமாயிருப

8 இரண்டுநாமம் கபி =சூரியகிரணங்களினால் ஜலத்தை இழுப்பவ அல்லது, வராகாவதாரமெடுத்தவா அப்யயா = பிரளயகாலத்தில் உல மெல்லாம் அடங்குமிடமாயிருப்பவா

கபிலா = [1]சுற்றிலும மினனிககொணடிருககும மினனலின நடு விளஙகும நீருணடமேகமபோலப பரநத ஒளியாகிய நிதயவிபூதி நடுவில விளஙகுகிறவா

கபிலாசாரயா = [2]கபிலரெனனும ஆசாரயராயிருபபவா, புகை லாத தணல நிறமுளளவராதலின கபிலா எனறும, ஸாஙகியசாஸ ததிலுல ததவஞானததைப பரவசசெயததுபறறி ஆசாரயரென சொலலபபடுகிறுா

கபீநதரா = [3]ராமாவதாரததில தமது மகிமைககு ஒவவாத னிடவடிவததை விளையாடடாக எடுததுககொணடு அதறகும மிக றறுமையான வானரஉருவததை எடுததுககொணட தமதுதாஸா ான தேவாகளுககு இநதிரராயிருநதவா

கபீரா = [4]அகாதமாயிருபபவா, யாருககுமபுலபபடாத ஈமவர மை உபநிஷததிலுலமடடும வெளிபபடுமபடி இருபபவா, அனுதி கிய அஜஞானததிலுல கலஙகியிருககும ஸமஸாரியும தேறறுங ாடடையால தேறறபபடட தணணீாபோலத தெளிநதுபோகிறு னறுல இயறகையாகவே எபபோதும பிரகாசிககுமபகவான பிர சிபபதைபபறறிச சொலலவேணடுமா எனபது கருதது

கபீராதமா = [5]பரமமாதிதேவாகளும ஆழஙகணடறியக கூடாத வரூபமுளளவா

காததா (316) = [6]தம கோபததிறகுக காரணமான காாததவீா ாஜுனனைத துணிததவா

காததா (381) = [7]ஜீவாகளுககுச செயகைகளை உணடுபணணு தில தாமே சுதநதிரமாகநிறபவா, பயனை அனுபவிபபதறகுரிய திகாரியான ஜீவன தனனுடைய இனபதுனபஙகளைத தான எப கவனிபபனே அபபடியும அதறகுமேலாகவும ஜீவனது அநத நத நிலைமைகளையும பகவான கவனிபபவா எனபது

---

1 கபிலநிறமுளள வடவைததீயாகக கடலிலிருபபவா

2 'மஹாஷி' (534) பாாகக

3 வராகரூபியும எலலாருககும ஈசுவருமாயிருபபவா, அலலது, ானராகளுககு ஈசுவரராகிய ராமா

4 ஞானம ஐசுவரியம பலமுதலிய அளவறற குணஙகளிலுல அகாத ாயிருபபவா

5 தமது ஸவரூபமும சிததமும யாராலும காணககூடாதவா.

6 உலகததைப படைததவா, 'கரோதககருத' பாாகக

7 ஸவதநதரா

கரணம் = [1]அடியார்கள் தம்மை அடைவதற்குத் தாமே சி கருவியாயிருப்பவர், அறிவுக்குக் கருவிகளான ஞானேந்திரியங்க செய்கைக்குக் கருவிகளான கர்மேந்திரியங்களும் பகவானுை சக்தியின் ஒருதிவலை சேர்ந்ததனால் கரணங்களென்னப்படுகின்ற

கருடத்வஜர் = கருடனைக் கொடியாகவுடையவர், இது ஸர் ஶ்வரருக்கே சிறப்பாயுள்ள இலக்கணம்

கவி = எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர், ஸர்வஜ்ஞர் என்பது

கஹநர் (383) = [2]ஜீவர்களுடைய ஸுகதுக்கங்களைத் தம்முடை வையாக நினைப்பதாகிய மஹாகுணத்தில் கரைகடந்தவர்

கஹநர் (548) = [3]இழிவதற்கரியவர், உட்பொருள்கள் வெ யே காணப்படும்படி தெளிவாயிருப்பினும் கருங்கடல் இழிவத அரிதாயிருப்பதுபோல உபநிஷத்தினால் குணங்கள் அறியப்பட னும் அளவற்றிருப்பதனால் கிரஹிக்கக்கூடாமலிருப்பவர் என்பது

காந்தர் (297) = தமது வடிவழகு மென்மைமுதலிய குணங்க ளால் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறவர்

காந்தர் (660) = [4]யாவராலும் விரும்பத்தக்கவர், அதனால் வோ காமதேவரென்னும் இவர், அப்ஸரஸினால் பூஜிக்கப்படுவது?

காமக்ருத் = [5]அவரவர் விருப்பப்படியே போகமோக்ஷமுதல் பலன்களைக் கொடுப்பவர், 'தமது திருவடித்தாமரைகளில் ஞான ளுக்கு விருப்பத்தைத் தாமே செய்கிறவர்' என்பது நிருக்தி

காமதேவர் = [6]விரும்பினவற்றையெல்லாம் அளிப்பவர், 'எல் ருக்கும் வேண்டினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் பகவான் காமதேவ என்னும் பேரோடு இமயமலையைச்சார்ந்து அப்ஸரஸினால் பூஜி க்கப்பட்டிருக்கிறார்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது

காமப்ரதர் = விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுப்பவர், தம்மை விரும்பினவர்களுக்குத் தம்மையும் மற்றச் சிறியபலன்களை விரும்பின வர்களுக்கு அவற்றையும் அவரவர் விருப்பப்படி அளிப்பவர் என்பது

---

1 உலகத்தின் உற்பத்திக்குக் கருவியாயிருப்பவர்

2 தம்முடைய ஸ்வரூபமும் சக்தியும் செய்கைகளும் அறியக்கூடா விருப்பவர்

3 இழியமுடியாதவர், அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் தாம் ஸாக்ஷியா இருப்பதனால் அறியக்கூடாதவர்

4 அழகான தேகமுள்ளவர், அல்லது, பிரமமாவுக்கும் முடிவை செய்கிறவர்

5 காமனென்னப்படும் பிரத்யும்னனை உண்டுபண்ணின பிதா.

6 எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட ஈச்வரர்.

கர்மபாலர் = 1 தர்மகொடுத்த பலன்களை காப்பாற்றுகிறவரான தேவர் எனனும ஆசசாவிகரகம

காமர் = 2 ஸௌலபயம, ஔதாரயம, தயைமுதலிய ஆதமகுணங்களறியும யாவராலும விருமபபபடுகிறவர ; இநதக குணஙகளில தர பெறறதினுலேதான மனமதனுககு உலகததை மயஙகசசெயதனமையிருபபது.

காமஹர் = 3 தமகுணஙகளில இழிநதவாகளுககு மறறெலலாஙகளிலும விருபபததைக கெடுபபவர

காமீ = 4 குறைவினறிககொடுககச சிறநத பலனகளெலலாம தமததில நிரமபியிருபபவர

காரணம = 5 இநதிரியஙகளாகியகருவிகளால ஜீவனகளுககு அவறறின செயகைகளை உணடுபணணுகிறவர , இநதிரியஙகளுககும ஷ்டான தேவதை எனபது

காலநேமிநிஹர் = 6 காலசககரததினநேமியாகிய அவிததைத எனபடும கலிகலமஷததைத தமமிடம சோநதமாததிரததில அழிப , இததறகாகவே பல க்ஷேததிரஙகளில அவதரிததிருபபவரென

காலர் = 7 குணவிசேஷஙகளினுல சராசரஙகளனைததையும தமததில சோபபிததுககொளளுகிறவர

கிம = 8 தததம மனோரதஙகளை அடைவதறகுவிருமபி யாவரும காரணமுமினறித தெரிநதுகொளள விருமபுமபடியிருபபவர

குணடலீ = 9 தம திருமேனிககுததகுதியான குணடலமுதலிய யபூஷணஙகளை எககாலமும அணிநதிருபபவர

---

1 விருமபினவாகளின விருபபஙகளை அளிததுக காபபாறறுகிறவர

2 மிகக அழகானவர , புருஷாாததஙகளை விருமபுகிறவாகளால மபபபடுகிறவர.

3 மோக்ஷததைக கருதும பகதாகளுககு ஸமஸாரபபறறுககளைப ககுகிறவர , அலலது, விரோதிகளின எணணஙகளைக கெடுபபவர.

4 விருமபினவையெலலாம நிரமபினவர

5 மூலகாரணமும நிமிதத காரணமுமாயிருபபவர

6 காலநேமிஎனனும அஸுரனைக கொனறவர

7 எலலாவறறையும எணணுகிறவர , ஸருஷ்டியிலுளள எலலாப ருளகளின கணககுககளையும அறிநதிருபபவர எனபது

8 விசாரிககபபடும பிரமமமாயிருபபவர

9 ஆதிசேஷருபியானவர , அலலது ஸூாயனபோலப பிரகாசிக குணடலஙகளையுடையவர , அலலது, ஸாஙகயமும யோகமுமாகிய ணடு மகரகுணடலஙகளையுடையவர

குணப்ருத=[1] தமஸ்ஸகலபத்தினால் எல்லாநிலைமைகளிலு(ம்) எல்லாப்பொருள்களையும் தமது குணம்போலத் தம்மி(ல்) ஜீவத்துத் தாங்குகிறவர், எல்லாம் உட்பட்டிருப்பதாகிய (ப்ரஸாத)மென்னும் ஐஶ்வர்யம் சொல்லப்பட்டது

குந்தா=[2] ஞானம் வைராக்யமுதலிய முற்படிகளை ஏற்(றவர்)களுக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞானம் பரமபக்திகளாகிய மேற்படி(களைக்) கொடுப்பவர், அல்லது அழிக்கப்பட்ட பாவம் திரும்பி அ(ணுகா)திருக்கும்படி விலக்குகிறவர்

குந்தரா=[3] குருக்கத்திமலர்போலச் சுத்தமாயிருப்பவர், (அல்)லது, குந்தம் எனப்படுவதாகிய பரதத்வஞானத்தைக் (கொடுப்ப)வர், அல்லது, 'கும்' எனப்படும் பாவத்தைப் போக்குபவர்

குபதா=[4] பகவானுடைய மகிமையை அறிந்த பூர்வாசா(ர்யர்க)ளால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவர், அவர்களின் ஸம்ப்ரதாயமின்றி ம(ற்று)வகையிலும் அறியக்கூடாதவர் என்பது

கும்பா=[5] அவரவர்கண்ணுக்கினிய பழகின உருவங்களுக்(கேற்ப)ான வடிவழகுமுதலியவற்றினால் பக்தர்களால் விரும்பப்படுகி(றவர்) அல்லது, கு எனப்படும் பூமியாகிய க்ஷேத்ரங்கள் ஆலயங்கள் (முதல)ியவற்றில் தியானத்திற்கும் ஆராதனத்திற்கும் விஷயமாகு(ம்படி) பிரகாசிப்பவர், அல்லது, ஜனனமரணமாத்திரங்களினால் ஸ்வல(்ப ஸம்)பந்தமுள்ள பூமியில் யமபடர்முதலிய பயங்களைப்போக்கும் மகா(ப்ர)பாவத்தோடு பிரகாசிப்பவர்

குமுதா (596)= [6] பிரமமாமுதலிய எல்லாப்பிராணிகளு(க்கும்) உரிய சப்தஸ்பர்சமுதலான போகங்களுக்கு இடமாதலால் கு(=பூமி) என்னப்படும் பரகிருதிமண்டலத்திலுள்ள சேதனர்களுக்குப் போ(க்கிய வஸ்)துக்களையளித்து மகிழ்ந்திருப்பவர்

---

1 ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களுக்குக் காரணமாகிய ஸத்வ(ரஜஸ்)தமோகுணங்களை வகிப்பவர்

2 குந்தமலர்போல அழகான அங்கமுடையவர், ஸ்படிகம்போ(லத்) தெளிவாயிருப்பவர் என்பது, அல்லது, பரசுராமாவதாரத்தில் பூமி(யைக்) கசியபருக்கு யாகதக்ஷிணையாகக் கொடுத்தவர், அல்லது, பூமியில் க(ண்டக)ர்களில்லாமல் கண்டித்தவர்

3 குருக்கத்திமலர்போலச் சுத்தமான தாமபலனகளை அளிப்ப(வர்), அல்லது, குந்தமலர்போன்ற தாம்பலன்களை அங்கீகரிப்பவர், அல்(லது) ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லுவதற்காக வராகரூபமெடுத்துப் பூமி(யைப் பிள)ப்பவர்

4 வேதங்களுக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாமல் மறைந்திருப்பவர்

5 குடம்போல எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பவர்.

6 பூமியில் மகிழ்ந்திருப்பவர்

குமுதா (813)=[1] பூமியென்னப்படும் பரக்ருதிமண்டலத்தி
ய மகாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருப்பவர், அல்லது,
தியின் பூமியாகிய பரமபதத்தைக் கொடுப்பவர், (கு=பூமி,
முக்தி)

குரு=[2] வேதங்களினால் அவரவர் அதிகாரங்களை உபதேசித்த
அவர்களுக்கு ஆசார்யர்

குருர்க்குருதம:=[3] எல்லாவித்தைகளையும் பிரமமா முதலானவ
தம் உபதேசித்ததனால் ஆசார்யர்களுக்கும் பரமாசார்யர்

குவலேசய:=[4] ஸம்ஸாரமுள்ளநாள்வரையிலும், 'கு' என்னப
பரகிருதிமண்டலத்தில் பிறந்தும் இறந்தும் இழிவாகச்சுழன்று
ண்டும், தம்தேகங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் தாமே அதி
ன்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் சேதனர்களை அப்படியே
த்திக்கொண்டு அந்தர்யாமியாயிருப்பவர்

குஹ்ய:=[5] பரமோபநிஷத்தினால் மட்டும் அறியத்தக்கதும
ரிப்படையாகப் புலப்படாததுமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு
னவர்

குஹ:=[6] ஜீவர்களின் இன்பதுன்பங்களைத் தாமடைந்து மாறு
முதலிய வகைகளால் உலகமனைத்தையும் ரக்ஷிப்பவர்.

கேசவ:=[7] கறுத்துச் சுருண்டு சேர்ந்து இணங்கியிருக்கும்
கிய கூந்தலுடையவர்

கேசவ: (654)=[8] 'க்லேசங்களைப் போக்குபவராகிய கேசவர்

---

1 பூபாரத்தை ஒழித்துப் பூமியை மகிழ்விப்பவர்

2 'தேவபருத' பாடம்

3 இரண்டாமம் குரு=எல்லாக்கலைகளையும் கற்பிப்பவர், அல
எல்லாருக்கும் தந்தை குருதம:=பரமமா முதலானவர்களுக்கும்
மஜ்ஞானத்தின் ஸம்பரதாயத்தைப் பிரவருத்திப்பித்தவர்

4 பூமியைச்சுற்றி இருக்கும் கடலில் சயனித்திருப்பவர், அல்லது,
லமென்னப்படும் இலந்தைப்பழத்தினநடுவில் இருக்கும் தக்ஷகனுக
பவர், தக்ஷகனும் அவருடையபரிவாரமென்பது, அல்லது, பூமி
கரும் ஸர்ப்பஜாதியாகிய ஆதிசேஷனவயிற்றினமேல் சயனித்திருப

5 ரகசியமான உபநிஷத்தினாலமட்டுமே அறியக்கூடியவர், அல்லது,
ளென்னப்படும் ஹ்ருதயாகாசத்தில் வைக்கப்பட்டவர்

6 மாயையினால் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர்

7 அழகிய கூந்தலையுடையவர், அல்லது, க, அ, ஈச என்னப்படும
ம விஷ்ணு மகேசுவரர்களாகிய மும்மூர்த்திகளையுடையவர், அல்லது,
ச என்னும் பரமமருத்திரர்களைத் தமவசத்தில் வைத்திருப்பவர்,
லது, கேசி என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்தவர்

8 சூரியன்முதலானவர்களிடத்திலுள்ள கிரணங்களுக்குரியவர், அல

இநதபபூலோகததில மதுரையெனனும பெயருள்ள மகாக்ஷேததிர
னும காசியிலும் இரணடுரூபமாயிருககிறார்' எனறு சொலலபப
அாசசாவதாரமாகிய கேசவா

கேசிஹா = கேசியெனனும அசுரனைக கொனறவா

கோப்தா (498) =[1] எலலாவிதத்தைகளையும காபபாறறுகிற

கோபதா (600) =[2] இமமையிலுள்ள காமபலனகளனைததை
ரக்ஷிததவா

கோபதி (497) =[3] வேதஙகளும தேசபாஷைகளுமாகிய
குககள எலலாவறறையும நடததுகிறவா

கோபதி (599) =[4] போகபூமியான ஸவாககததிறகும ஸவ

கோவிதாமபதி =[5] வேதஙகளையறிந்த ஞானிகளால ஞானெ
னும யஜஞததினல ஆராதிககபபடடு அவாகளைக காபபாறறுகிற

கோவிநதா (189) =[6] தேவாகள செயயும துதிகளாகிய வாக
களைப பெறுகிறவா

கோவிநதா (543) =[7] பூமியைத திருமபவும அடைநதவா

கோஹிதா =[8] ஸமஸாரமெனனும விதது விளையும இட
லால கோ (= பூமி) எனனபபடும பாகிருதிககுப பலவித படை
களினல வரையறையை உணடுபணணுகிறவா

சகதிமதாமஶ்ரேஷ்டா =[9] சிறநத சகதியையுடைய தேவ
முதலானவாகளுககும மிகசசிறநதவா

சகரகதாதரா =[10] சகரம கதைமுதலிய திவயாயுதஙகளை உ
யவா, ஸருஷடி, ஸதிதி, ஸமஹாரம, நிகரஹம, அனுகாஹமத

லது, க, அ, ஈச எனனபபடும பரமம விஷ்ணு சிவசகதிகள மூனறு
இருபபிடமானவா, அலலது, பிரமமாவும சிவனும தமதுபா
விருநது உணடாககசசெயதவா

1 உலகஙகளைககாபபவா

2 உலகததைரக்ஷிபபவா, அலலது, மாயையினல தமமுடைய
ரூபததை மறைபபவா

3 கிருஷ்ணவதாரததில பசுககளை மேயததவா, அலலது, பூமி
யின கணவா

4 பூமிககுபபதி

5 வேதவாககை அறிநதவாகளுககு ஸவாமியாயிருபபவா

6 நஷ்டமாக மறைநதுபோன பூமியை எடுததவா

7 கோககளெனனபபடும வேதாநதவாககுககளினல அறியபப

8 கிருஷ்ணவதாரததில கோவாததனமெடுதத கோககளைக
வா, அலலது, பாரததை ஒழிததுப பூமிககு அனுகூலஞ்செயதவா

9 சகதியுளளபரமமாதிதேவாகளுககும மிகுநதசகதியுளளவா

10 மனஸததததுவமாகிய சககரததையும புததிததததுவமாகிய
யையும லோகரக்ஷணததிறகாகததரிபபவா

ந்துசக்திகளே உருக்கொண்டவையான சங்கம், சக்கரம், கதை, ரங்கம், நந்தகமென்னும் ஐந்து திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யபூஷ ங்களைப்போலவே எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர் என து, அல்லது, பரமேஷ்டி, புருஷன், விஶ்வன், நிவ்ருத்தி, ஸர்வன் ன்று ஐந்துவிதமாகப் பகுக்கப்பட்ட பரமாத்ம சக்திகளின் வடி ங்களாகிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பவர்

சக்ரீ (908) = [1]ஸுதர்சனமென்னும் சக்கரமுதலிய திவ்யாயுதங் ளை எப்போதும் தரிப்பவர்

சக்ரீ (995) = [2]தம்மை ஆஶ்ரயித்ததேவர்களுக்கு விரோதி ளான ராக்ஷஸர்களையும் அஸுரர்களையும் கொன்று அவர்களின் ரத் த்தினால் சித்திரவர்ணமுள்ளதும் ஜ்வாலைகளோடுகூடினதுமான ஸுதர்சனமென்னும் சக்கரத்தை வகிப்பவர்

சங்கப்ருத் = [3]பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தைத் தமதிருப வள இதழின் அம்ருதத்தினால் போஷிப்பவர், அஸாதாரணமான ன்னமான திவ்யசங்கம் உடையவர் என்பது

சசபிந்து = [4]கெட்டவழி போகிறவர்களை அழிப்பவர்

சத்ருக்நா = [5]விஷயங்களில் பிரவ்ருத்திப்பதனால் ராவணன் போலவே பகைகளாயுள்ள இந்திரியங்களை விவேகமென்னும் அம்பி னால் அடக்குகிறவர்

சத்ருஜிச்சத்ருதாபநா = [6]தமது திவ்யசக்தியினால் பூரிக்கப்பட் டுச் சத்துருக்களை ஜயித்தவர்களாகிய கருத்மான் புருகுத்ஸர் முதலி யோர்களைக்கொண்டு பகைவரை வருத்துகிறவர்

சதமூர்த்தி = [7]அர்ஜுனனுக்கு விஶ்வரூபதர்சனம் தந்தருளிய படி எண்ணிலா உருவங்களையுடையவர்

---

1 அந்தக்கரணத்தவரூபமான ஸுதர்சனமென்னும், சக்கரத்தை எல்லா உலகங்களையுமகாப்பதற்காகத் தரித்திருப்பவர்

2 மனத்தத்துவமாகிய ஸுதர்சனமென்னப்படும் சக்கரத்தையுடை யவர், அல்லது, ஸம்ஸாரசக்கரமானது தமது ஆஜ்ஞையினால் சுழலும் படி செய்பவர்

3 தாமஸாஹங்காரமாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தை வகிப் பவர்

4 முயல்போன்ற களங்கத்தையுடைய சந்திரன், அதாவது, சந்தி ரன்போல எல்லாவற்றையும் போஷிப்பவர், ஆனந்தக்கடல்

5 தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லுகிறவர்

6 இரணியாமம் சத்ருஜித = தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களை ஜயிப்பவர் சத்ருதாபந = அவர்களைத் துன்புறச்செய்கிறவர்

7 ஞானரூபியாயிருந்தும் மாயையினால் பல உருவங்களாகத் தோற்றுகிறவர்

சதாநந்தா = [1]தாமும் பிராட்டியும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் வை
திருக்கும் பரமோத்ஸாதிசயத்தினால் பேராநந்தம் கரைகடந்து மேன
மேலும் பெருகிக்கொண்டிருப்பவர்.

சதாநநா = [2]அர்ஜுனனுக்கு விஸ்வரூபம் காட்டினபோது
அநேக முகங்களுடையவர்.

சதாவர்த்தா = [3]அநேகம் சுழல்களையுடையவர், தமது அ
வற்ற ஐஸ்வர்யப்பெருக்கு குறைவுபடாது மேன்மேலும் அதிகரிக்
அதை ஜௌலப்யமானது அடக்குவதுபற்றி உள்ளேயே பலசுழல
ளிட்டுக்கொண்டிருப்பது என்பது, நதியின்வேகத்தை அடக்கினா
போலத் தமது ஐஸ்வர்யம் அடக்க அடக்கச் சுழல்கள் சுழித்த
மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி இருப்பவர்.

சதுர்க்கதி = [4]உபாஸிப்பவர்கள் செய்யும் பக்தியின் தாரதம்ய
தை அனுஸரித்து இந்திரபதம், பிரமபதம், கைவல்யம், மோக்ஷ
ஆகிய நான்குவகைக் கதிகளைக் கொடுப்பவர்.

சதுர்த்தம்ஷ்ட்ரா = [5]வ்யூகங்களுக்கு ஆதாரமான பரவாஸ
தேவரூபத்தில் நான்கு கோரப்பற்களையுடையவர், இது மகாபுருஷ
லக்ஷணம்.

சதுர்ப்பாவா = [6]வாஸுதேவர் ஸங்கர்ஷணர் பிரத்யும்னர் அநி
ருத்தர் என்னும் நான்குவ்யூகங்களிலும் உலகத்துக்குப் பிரயோஜன
மாயுள்ள நான்கு செய்கைகளை வெளிப்படுத்துகிறவர், ஜாக்ரத்ஸ்வ
ப்ன ஸுஷுப்தி துரீயமென்ன ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காகப் பகுக்கப்
படுவதனால் பதினாறுகவறப்படும் வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண பிரத்யும்ன
அநிருத்தமூர்த்திகளில் உலகம் படைப்பது சாஸ்திரம்கொடுப்பது
முதலிய நான்குபிரயோஜனங்களை வெளிப்படுத்துகிறவர் என்பது.

---

1 ஒரே ஆனந்தம் பலகாரணங்களைப்பற்றிப் பலவகைகளாகப் பிரிந்
திருப்பதனால் அனேக ஆனந்தங்களுடையவர்.

2 பல உருவங்கள் இருப்பதனாலேயே பலமுகங்களையுடையவர்.

3 தாமத்தைரக்ஷிப்பதற்காக அநேக அவதாரங்களையெடுப்பவர், அல
லது, தேகத்திலுள்ள நூறுநாடிகளிலும் பிராணரூபியாகி ஸஞ்சரிப்பவர்.

4 நான்கு வர்ணங்களுக்கும் நான்கு ஆசிரமங்களுக்கும் தஞ்சமா
யிருப்பவர்.

5 நான்கு கோரப்பற்களையுடையவர், இது நரஸிம்மாவதாரம், அல
லது, ஞானம், யோகம், க்ரியை, சரியைஆகிய நான்கு கொம்புகளை
யுடையவர்.

6 தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களென்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்
கும் காரணமாயிருப்பவர்.

சதுரபபாஹு = [1]வயூகஙகளுககுக காரணமான பரஸவரூபமா
கிய வாஸுதேவராக நானகுகைகளோடு தேவகிாபபததிலிருந
அவதரிததவா

சதுரபபுஜா = நானகு கைகளையுடையவா, இதுவும பரமா
வாஸுதேவமூாததியின லகஷணம

சதுாமூாததி = [2]கிருஷணனுகிய விபவாவதாரததிலும அத
குககாரணமான வயூகஙகளிலிருபபதுபோலவே ஸஙகாஷண வாஸு
தேவ பிரதயுமன அநிருதத மூாததிகளாக யதுவமசததில அவதரி
திருபபவா

சதுாவயூஹா (140) = [3]முன 122-வதாகிய, 'மஹாதபஸ' என
னும நாமததுககுமுன சொலலபபடட பிரயோஜனஙகளுககாக ஆ
குணம ஸமமாகசசோநதும இரணடு இரணடு குணஙகள அநத அ
தக காயததுககுததககபடி தலையெடுததுமிருககும நானகுவ
அடையாளஙகளினுல வேறுபாடுளள அஙகஙகளுமநிறமும ஆபரண
களும ஆயுதஙகளும வாகனஙகளும தவஜமுதலியவைகளும பொரு
நதி ஜாகரதஸவபநஸுஷுபதிதுரியம எனனும நானகு நிலைமைகளை
பகுதது அடைநதிருபபவையான முன சொலலிய திவயமஙகள
மூாததிகளினுல தாமேதமமை நானகாக வகுததுககொணடிருபபவா
அநிருததா ஜாகரதவஸதை, பரதயுமநா ஸவபநாவஸதை, ஸஙக
ஷணா ஸுஷுபதயவஸதை, வாஸுதேவா துரியாவஸதை

சதுாவயூஹா (773) = [4]வயூகஙகளிலிருபபதுபோலவே விபவா
தாரததிலும நானகுபிரிவுகளிலும ஞானம, சகதி, பலம, ஐஸவாயம,
வீாயம, தேஜஸ இநத ஆறுகுணஙகளும வாஸுதேவரூபததில ஸம
மாக நிரமபியும மறறமூனறிலும இரணடிரணடு தலையெடுததுமிருப
பவா

சதுாவேதவித = [5]நானகுவேதஙகளையும அறிநதவாகளுககும
வியூஹாவதாரஙகளிலும விபவாவதாரஙகளிலும வெளிபபடுததுப

---

1 நானகு கைகளையுடையவா

2 விராடஸவரூபம, ஸூததராதமா, அவயாகருதம (=அவிததை,) துரியம என நானகு உருவஙகளோடு இருபபவா, அலலது, வெணமை, செமமை, பசுமை, கருமை ஆகிய நானகுநிறமுளள மூாததிகளோடிருப பவா

3 வாஸுதேவ ஸஙகாஷண பரதயுமந அநிருததரெனனும நானகு வயூகஙகளையுடையவா

4 சரீரபுருஷன சநதபுருஷன வேதபுருஷன மஹாபுருஷன எனறு ஐதரேயோபநிஷததில சொலலபபடட நானகு பிரிவுகளையுடையவா

5 நானகு வேதஙகளின பொருளையும அறிநதவா

பட்ட தமமுடைய மகிமையெனனும பெருங்கடலில ஒருது
அளவே தெரியுமபடி இருபபவா

சதுரஸரா = [1]மூலமேயெனறு கதறின யானைககாக ஆடையு
ஆபரணஙகளும பூமாலைகளும தளருமபடி சென்றும முதலையினமே
கோபிததும காயஙகளைப பழுதிலலாமல செயதவா , ஆஸரிதரு
காகப பரபரபபது உசிதந்தான எனபது

சதுராத்மா (139) = [2]வாஸுதேவ ஸஙகாஷண பரதயுப
அநிருததாகளெனனும நானகு மூாததிகளையுடையவா

சதுராதமா (775) = [3]அவவவவதிகாரிகளின தாரதமயததுக
ஏறறபடி ஜாகரத ஸவபன ஸுஷுபதி துரயம எனனும நான
நிலைமைகளிலும நானகு உருவஙகளாகி ஸதூலமாகவும ஸூக்ஷ
மாகவும பிரகாசிபபவா

சநதராமசு = [4]தியானிபபவாகளுககுக களைபபைத தீரதது
செழிபபையுணடாசகுவதனல சநதிரனபோனற ஒளியுளளவா

சநதநாஙகதீ = ஆனநதததைககொடுககும தோளவளைகள மு
லிய திவயாபரணஙகளையும மிகுதியாக அணிநதிருபபவா

சபதஸஹா = [5]தெளிவாக உசசரிககமாட்டாத திாயகஜாதி
ளின துககசபதததையும பெரியபாரமபோலப பொறுபபவா
கஜேநதராழவான முதலையினவாயிலகபபட்டு மூலமேயெனறு கதற
னதை வருததததோடு கேட்டவரெனபது

சபதாதிகா = [6]சொலலுககு எட்டாதவா , ஆதிசேஷனுடைய
அநேக நாககளாலும வேதஙகளின அநேக சாகைகளாலும ஸரஸவதி
யினுலும அவா மகிமையைச சொலலமுடியாதெனபது

1 மனிதாகளுககு அவரவா காமஙகளுககுததககபடி ஸரியானபலன
களைக கொடுபபவா

2 பரமமா, தக்ஷாமுதலான ஸருஷடிகாததாகள, காலம, பராணி
கள ஆகிய இநத நானகுவகை சிருஷடிக கருவிகளையும விஷ்ணு, மனு
முதலானவாகள, காலம, பிராணிகள ஆகிய நானகுவகை ரக்ஷணககரு
விகளையும ருததிரன, காலம, யமன முதலானவாகள, பராணிகள ஆகிய
நானகுவகை ஸமஹாரக கருவிகளையுமுடையவா

3 காமகரோத முதலியவை இலலாமையினல தோநத மனமுளள
வா , அலலது மனம, புததி, அகஙகாரம, சிததம இநநானகு உருவஙக
ளாக இருபபவா

4 ஸமஸார தாபததினல வருநதினவருககுச சநதிரகிரணமபோல்
மகிழசசியைத தருகிறவா

5 எலலா வேதஙகளாலும கோஷிககபபடுவதனல எலலாசசபதங
களையும தாஙகுகிறவா.

6 சபதததினல சொலவதறகுரிய ஜாதிமுதலியவை இலலாமை
யால சபதததைக கடநதவா

சம்பு=[1] யாவரும் அச்சமின்றி-ஒன்றாக்க கலந்து பழக்கக்கூடிய
ளலப்பம் வடிவழகு முதலான குணங்களை வெளிப்படுத்திப
ரினப்பத்தை விளைவிப்பவர்
சமா=[2] காமம், க்ரோதம், பயமுதலியவற்றை அடக்குவதற்கு
ாயத்தை உபதேசிப்பவர்
சாம=ஸுகரூபமாயிருப்பவர், தாமே பலனாகவுமிருப்பவர் என

சாவர=[3] தம் சரீரங்களாயுள்ள ப்ராணிகளின் தீங்குகளைச
றஅடிப்பவர்
சாவரீகரா=[4] பகைவர்களைப் பிளக்கும் சங்கம், சக்ரம், கதை,
ாங்கம், நந்தகமென்னும் பஞ்சாயுதங்களையும் கஜேந்திர ரக்ஷணாத
்காக்க கையில் எடுத்துக்கொண்டவர்
சரணா=தம்மையடைவதற்குத் தாமே உபாயமாகவிருப்பவர்,
ரப்படுகிறவர்களின் துயரத்தைப் போக்குகிறவர் என்பது
சரபா=[5] வரம்புமீறினவர்களை அழிப்பவர்
சரீரபருத=[6] உபாஸகனுடைய ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து தமக்
சரீரமான அந்த உபாஸகனைப் போஷிப்பவர், அவருடைய கல
ண குணங்களைத் தியானிப்பதே பக்தர்களுக்கு அபிவ்ருத்தி என

சரீரபூதபருத=[7] தமதுசரீரமாயிருக்கும் பிரகிருதி மகத் அஹங
முதலிய தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் வகிப்பவர்
சலா=[8] தம்மைப்படுத்த பாண்டவர் முதலியோரின் காரியத்திற
்த தமதுசொல்லையும் ஏற்பாட்டையுமவிட்டு விலகுகிறவர், பீஷ
்க்காக ஆயுதமெடுத்தது குறிப்பிடப்படுகிறது

---

1 பக்தர்களுக்கு ஸுகத்தையுண்டாக்குகிறவர்
2 ஸந்யாஸிகளுக்குச் சாந்தியை ஞானத்திற்குக் காரணமென்று
ொல்லுகிறவர் அல்லது எல்லாப் பிராணிகளையும் அடக்குகிறவர்
3 ஸம்ஹாரகாலத்தில் எல்லா பரஜைகளையும் ஸம்ஹரிப்பவர்
4 ஸம்ஸாரத்திலிருப்பவருக்கு ராத்திரியாகிய ஆத்மஸ்வரூபத்தைத
ரிவிப்பவர், அல்லது ஞானிகளுக்கு ராத்திரியாகிய ஸம்ஸாரத்தை
ாடுபண்ணுகிறவர்
5 சரீரங்களில் ஆத்மாவாக விளங்குகிறவர்
6 அன்னரூபமாகவாவது ப்ராணரூபமாகவாவது ப்ராணிகளின்
ங்களைக் காப்பாற்றுகிறவர், அல்லது, தம்மாயையினால் அநேக சரீ
்களை எடுப்பவர்
7 சரீரத்துக்குக் காரணமான பஞ்சபூதங்களைப் பிராணரூபியாகித்
ங்குகிறவர் 8 காற்று முதலிய உருவங்களினால் சலிப்பவர்.

சாணூராந்தரநிஷூதநா = தேவர்களுக்கும் உலகங்களுக் விரோதியான சாணூரன் என்னப்படும் ஆந்தரனாகிய மல்லனை ஹாரம் செய்தவர்

சாந்தா =[1] பொங்குவதற்குக் காரணமான மகிமைகக் பெருகியிருந்தும் அலையில்லாத கடல்போல அடங்கியிருப்பவர்.

சாந்தி =[2] ஸமாதியின் கடைசி நிலைமையில் எல்லாத் தொ களையும் மறந்து தம்மையே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் செ வர்.

சாந்திதா =[3] பக்தியோகம் தலைக்கட்டினவர்களுக்கு ஸம துக்கத்தைத் தலையெடுக்கவிடாமல் ஏவர்களைத் தமது ஸா மாகிய சாந்தியைக் கொடுப்பவர்

சார்ங்கதன்வா =[4] சார்ங்கமெனனும் வில்லையுடையவர், ந ஓசையினாலும் சரமாரிபொழிவதனாலும் பகைவர்களென்னும் ரையே ஒழிப்பதாகிய தமக்கொத்த சார்ங்கம் எனனும் வில்லை தியவர்

சாஶ்வதா =[5] உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரவியாபா கள் ஒன்றன்பின் மற்றொன்றாக பரவாகம்போல எக்காலமும் டாசசியாகவிருப்பதனால் ஓய்வில்லாதவர்

சாஶ்வதஸ்தாணு =[6] தேவலோகத்திய அமருதம்போல என்றும் அழிவில்லாமலும் பக்தர்களிடமிருந்து யாரும் அபகரித் கொண்டுபோகாமலுமிருக்கும்படி நிலையாயிருப்பவர்

சாஶ்வதஸ்திர =[7] பலவிதங்களான ஆசசாவதார ரூபங் எடுத்துப் பக்தர்கள் எக்காலமும் ஸேவிக்கும்படியிருப்பதனால் காலமும் நீங்காமலிருப்பவர்

சாஸ்தா =[8] எல்லாருக்கும் விரோதிகளான ஹிரணயன் லானவர்களை நன்றாகச் சிக்ஷித்தவர்

சிகண்டீ =[9] யாராலும் வெல்லக்கூடாத அளவற்ற ஐஶ்வ மாகிய சிறந்த மகிமையே சிறந்த சிரோபூஷணமாக இருப்பவர்

---

1 விஷய ஸங்கங்களில் பற்றில்லாதவர்

2 அவித்யா நிவருத்தியாயிருப்பவர்

3 ராகத்வேஷ முதலியவற்றின் விடுதலைக்கொடுப்பவர்

4 இந்திரியங்களுக்குக் காரணமாகிய ஸாத்விகாஹங்காரத்தின் வ மான சார்ங்கமெனனும் வில்லையுடையவர்

5 எல்லாககாலமுமிருப்பவர்

6 எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருப்பவர்

7 எல்லாககாலமும் மாறுமலிருப்பவர்

8 வேதமுதலியவற்றினலயாவரையும் கட்டளையிட்டு நடத்துகிற

9 மயிலதோகையை ஆபரணமாக அணிந்த கோபாலர்

சிசிரா=1 கஜேந்திரனது அழுகுரலகேட்டவுடன மிககவிரை
ச்செனறவா

சிநஸமசயா= 2 அடியாாகெளியராதலபறறிய புகழினுலே
இவரை அறியககூடுமா, கூடாதா, வசபபடுவாரா, படாரா, எளிய
அரியரா எனபவை முதலிய ஸநதேகஙகளை அறுபபவா

சிபிவிஷடா=3 கிரணஙகளுளபிரவேசிதது வியாபிததிருபபவா,
லது, கிரணஙகளால வியாபிககபபட்டிருபபவா, அலலது, சூரிய
ணஙகளபோனற நிறமுளள ரோமங்களினுல வியாபிககபபட்டிருப
ா

சிவா (27)= 4 பராணிகளுககு நனமைகளைசசெயபவா

சிவா(607)= 5 போகததை விருமபுகிறவரும மோக்ஷததை
நமபுகிறவருமான யாவருககும அவரவா அதிகாரததிறகுரிய நன
களைச செயபவா

சிஷடகருத= 6தமது ஸமபநதமபெறறபொருளகளைத தம
ம சேரததகக கலயாண குணஙகளுளளவைகளாகச செயபவா

சிஷடேஷடா= 7மாாககணடேயா முதலிய சானறோாகளால
மபுருஷாாததமெனறு விருமபபபடுகிறவா

சுசி (157)= 8பரிசுததா, தாமசெயயும பேருதவிகளுககு எவ
க கைமமாறுகளையும எதிாபாராதவரெனபது

சுசி (252)= 9ஸவயம சுததமானவா, பிறரால பிரகாசம உணடு
ண வேணடாதவா

சுசிஶ்ரவஸ= 10பகதாகளால சொலலபபடும இனசொறகளைக
டபவா

---

1 தாபதரயததினுல வருநதினவாகளுககுக குளிாநத இடமாயிருப
ா

2 எலலாவறறையும உளளஙகை நெலலிககனிபோல எபபோதும
தயக்ஷமாகப பாாபபவராதலின ஸநதேகமறறவா [பவா

3 சிபிகனெனனபபடும யாக பசுககளிடததில யாகரூபியாக வஸிப

4 முககுணஙகள இலலாமையால பரிசுததா, அலலது, 'அவரே
மமா, அவரே சிவன' எனறு வேததததில அபேதம சொலவதனுல
ன முதலிய நாமஙகளினுலும விஷ்ணுவையே துதிபபது

5 தினததமாததிரததில பாவததைப போககுகிறவா [வா

6 எலலாவறறையும ஆஜஞாபிபபவா, அலலது சிஷடாகளை ரக்ஷிபப

7 ஞானிகளுககுப பிரியமானவா, அலலது அவாகளிடததில அன
ளவா 8 தமமைத்யானிபபவரையும துதிபபவரையும ஆராதிபபவ
யும் சுததபபடுத்துகிறவா 9 குறறமிலலாதவா

10 பாவங்களைபபோக்கும்பரிசுததமான திவயநாமஙகளையுடையவா.

சுபாஙகா (593)=[1] யமம, நியமம, ஆஸனம, பராணுயா
பரதயாஹாரம, தாரணை, தயானம, ஸமாதி எனனும சிறநதபோ
கள எடடினையும நிறைவேறறுகிறவா

சுபாஙகா (788)=[2] 'இவா மிக ரமயததககவா' எனறு அ
ராகள ஏமாறுமபடி அவாகளில ஒருவராகச சோநது, மாயையி
அவாகள மயஙகுமபடி அழகிய உருவமெடுததவா

சுபேகஷணா=[3] பாதவெளஸபயஙகளின மேனமைககு அ
குறிகளாகக குளிாநதும பாநதும நீணடுமிருககும திருககண
யுடையவா, அலலது, தாம கடாகூிபபதே யாவருககும மஙகள
மாயிருபபவா, அலலது, தமமைத தரிசிபபது எலலாருககும மங
கரமாயிருபபவா

சூநயா=[4] மனுஷயாவதாரததிலும குறறஙகளெலலாம நீங
வா

சூரா (340)=[5] ஜயிபபதில ஸாமாததியமுளளவா, இத
ஜயம கூறபபடடது

சூரா (650)=[6] சிததிரகூடபாவதததில சூரரான ராமாவதா
யிருபபவா

சூரஜநேஶவரா=[7] ஸுகரீவன ஆஞசநேயா முதலிய சூராகள
ஜனஙகளுககும ஈஶவரராயிருபபவா

சூரஸேநா=[8] யாதவாகள பாணடவாகள முதலான சூராகளை
பூபாரம ஒழிபபதாகிய தாமஅவதரிதத காரியததுககுத துணைய
சேனையாகக கொணடிருபபவா

சோகநாசநா=[9] நாதனறறவாகளுககுத தமது ஸமபநதமில
மையினுல உணடாகும விசனததை ஒழிபபவா

---

1 ஸுநதரரூபமுளளவா 2 அழகான அஙகஙகளையுடையவா

3 முகதியை வேண்டுகிறவாகளுககு முகதியையும போகங
வேணடுகிறவாகளுககுப போகஙகளையும அளிபபதும, பாவிகளின பா
களை ஒழிபபதும, எலலா ஸநதேகஙகளையும விலககுவதும, மனத
அஜஞானககாடடை அறுபபதும, எலலாககருமஙகளையும அவிததை
யும போககுவதுமான மஙகள கடாகூமுளளவா

4 நிாகுணரூபமாதலால இலலாததுபோலிருபபவா

5 பராககரமமுடையவா

6 சௌரி=சூரகுலததிறபிறநத கிருஷணன, அலலது, பரவி
மான பராககரமமுளளவா

7 சூராகளான இநதரன முதலியோருககும ஈசவரா

8 ஆஞசனேயா முதலான சூராகளைச சேனையாக உடையவா

9 வினததமாததிரததில பகதாகளின சோகததைப போககுகிற

சௌரி (341)=[1] சூரரென்னப்படும் வஸுதேவருடைய புத்ரர்.
...ராகவே தாமே தேடிச்செல்பவர் என்பது குறிப்பிக்கப்படுகிறது.
சௌரி (649)=[2] வஸுதேவபுத்ரர், உத்பலாவர்த்தகமென்னும்
...கண்ணபுர க்ஷேத்திரத்தில் சௌரி என்னும் திருநாமத்துடன்
...ஷ்ணுக எழுந்தருளியிருப்பவர்
த்யுதிதர:=[3] கிருஷ்ணாவதாரத்தில் இளமைப்பருவத்திலும்
...கிரணைத் தோறக்கச்செய்யும் அமானுஷ திவ்யசக்தியையுடையவர்.
த்ரவிணப்ரத:=[4] சாஸ்திரங்களும் சாஸ்திரார்த்தங்களுமாகிய
...ங்களை நிரம்பக்கொடுப்பவர்
த்ரிககுத்தாமா (அல்லது த்ரிககுப்தாமா) =[5] இவ்வுலகமனைத்
... அணுமாத்ரமாகத் தோன்றும்படி இதற்கு மூன்றுபங்கு விரி
...ள த்ரிபாத்விபூதியென்னப்படும் பரமபதத்தை இடமாக உடை
..., 'அந்த நித்யவிபூதியின் பதினாயிரத்தின் ஒருபாகத்தின் பதினா
...த்து ஓரம்சத்தினது பாகங்களில் ஒன்றுக்குள் இவ்வுலகச்சக்தி
...ங்கியிருக்கிறது' என்றும், 'பரமபதத்திற்கும் இவ்வுலகத்துக்
... மேருவுக்கும் அணுவுக்குமுள்ளவாசி' என்றும் சொல்லியிருப்ப
...ல் மூன்று மடங்கு அதிகமென்று ஶ்ருதி சொல்லியிருப்பது
...ணிக்கை குறிப்பதன்று, ஏற்றக்குறைவுகளைமட்டும் தெரிவிப்ப
...ன்று கொள்ளவேண்டும், அல்லது, மூன்று கூறுகளாகப் பிரிக்கப்
...ட ஞானம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் என்னும்
...றுகுணங்களுக்கும் இடமாயிருப்பவர், இந்த ஆறு குணங்களிலும்
...ரண்டிரண்டு ஒவ்வொரு கூறாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது, இதுபற்
...யே, 'த்ரியுகர், மூன்று இரட்டையுள்ளவர்' என்று திருநாமம்,
...ல்லது, மூன்று கொண்டைகளோடுகூடிய வராகாவதாரத்தை
...டுத்த ஒளியுருவமாயிருப்பவர்
த்ரிதசாத்யக்ஷ:=[6] ப்ரளயகாலத்திய ஆபத்தில் வராகரூபியாகிப்
...ரமமாதிதேவர்களைக் காப்பாற்றின ப்ரபு
த்ரிபத:=[7] போக்யம் (=அனுபவிக்கத்தக்கது) ஆகிய அசேத
...ம், போக்தா (=அனுபவிப்பவன்) ஆகிய ஜீவாத்மா, நியந்தா

1 சூரகுலத்தில் பிறந்தவர்
2 வீரர்=எல்லாப்பகைவர்களையும் வென்று விளங்குகிறவர்
3 தேக ஒளியைத் தரிப்பவர், அல்லது, கீர்த்தியை வகிப்பவர்
4 பக்தர்களுக்கு விரும்பினவற்றைக் கொடுப்பவர்
5 மேல் கீழ் நடுவாகிய மூவுலகங்களுக்கும் இருப்பிடம்
6 ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திகள் என்னும் மூன்று அவஸ்தைகளை
...ம் நடத்துகிறவர்
7 த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் மூன்றடிகளால் உலகங்களை அளந்தவர்

(=எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன்) ஆகிய ஈஸ்வரன் 'என்னும்
மூன்று தத்வங்களையும் 'அறிவிப்பவர், அல்லது, பிரணவத்திலு
அகார, உகார, மகாரங்களாகிய மூன்று பதங்களாலும் சொல்ல
கிறவர், அல்லது, மூன்று கொண்டைகளுள்ள வராஹரூ
எடுத்தவர்

த்ரிலோகத்ருத் = மூன்று உலகங்களையும் தாங்குகிறவர், உல
களுக்கு ஆதாரமாயிருந்து அவற்றை வளர்த்துக் காப்பவராதல்
அவருக்கு இவ்வெளிமை உரித்தென்பது

த்ரிலோகாத்மா = [1] பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மூவுல
களுக்கும் இடைவிடாமற் செல்லுகிறவர், மகத தேசத்தில்
போத்ததிலிருக்கும் லோகநாதன் என்னும் மூர்த்தி

த்ரிலோகேசா = [2] மூன்று லோகங்களுக்கும் ஈஸ்வரர், ப
ஜோதிஷ நகரத்திலிருக்கும் விஸ்வேஸ்வரரென்னும் அர்ச்சாவதா
கூறப்படுகிறது

த்ரிவிக்ரமா = [3] தம்சிறந்த மகிமையினால் மூன்றுவேதங்களை
வ்யாபித்திருப்பவர், மூன்று வேதங்களாலும் கோஷிக்கப்பட
மகிமையுள்ளவரென்பது

த்ரிஸாமா = [4] தம்மைச்சொல்லுகிற ப்ருஹத், ரதந்தரம், வ
தேவ்யம் என மூன்றாக வகுக்கப்பட்ட ஸாமவேதங்களினால் கா
செய்யப்படுகிறவர்

த்ருடா = [5] நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலிருந்து உ
ஸிப்பவர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக வ்யூஹாவதாரத்தில் கொளு
ஸ்தூலரூபியாக வருத்தியடைந்திருப்பவர்

த்ருதாத்மா = [6] எளிதில் தம்மைத்தருவதனால் ஆத்மாக்க
உயிப்பவர்

த்ருவா (55) = [7] பலவகை உலகங்களாக மாறியும் தமது
ரூபம் கெடாமல் ஒரே நிலையாயிருப்பவர்

த்ருவா (389) = [8] த்ருவனை அழியாமலிருக்கச்செய்தவர், ஸ
வ்யாபகமான சக்தி த்ருவனது சிறப்பு

---

1 மூன்றுஉலகங்களுக்கும் அந்தர்யாமி, அல்லது, மூன்று உல
களும் தம்மைவிட வேறில்லாதவர்

2 மூவுலகங்களையும் தமதமகருமங்களில் பரவருத்திக்கச் செய்பவ

3 மூன்றடிகளால் மூன்றுஉலகங்களையும் வியாபித்தவர்

4 தேவவ்ரதங்கள் என்று பெயருள்ள மூன்று ஸாமங்களினால் துதி

5 ஸ்வரூபத்தின் சக்தியினால் இயற்கைமாறாதவர் [கப்படுகிறவ

6 ஜனன முதலான விகாரமின்றி ஒரேவிதமான ஸ்வரூபத்தையு

7 'ஸ்தவிரர்' பார்க்க 8 அழியாதவர். [யவ

தவஷடா=[1] தேவா மனிதா முதலிய விசித்ரமான பல நாமங்களுள்ளவையாக உலகங்களை வகுபபவா
தணடா=[2] க்ஷேமங்களைச்செயயும நலல அரசாகளைக கொணடு நடததுசெலுததி, துஷடாகளை அடககுகிறவா
தத=[3] அனபாகளுககு ஞானபகதிகளை மிகுதிபபடுததுகிறவா
தருவம=[4] தயிா பாலகளில வெணணெயபோலச சேதனுசேதநகளாகிய பிரபஞசததில வியாபிததிருககும ஸாராமசமாயிருபப
ததவவித=[5] தமது உணமையை அறிநதிருபபவா
தநதுவாததனா=[6] பாவபபறறுககளெனனும சிறுநூலகளினுல ஸாரமெனனும கயிறறைப பெருககசசெயகிறவா
தநயா=[7] பகதப பிராாததனைககாகத தாம அவதரிபபதைத தமககு ஒரு தனலாபமாக நினைபபவா
தநவீ=[8] தமககோா உயாவினறி எலலாவறறிலும சிறநத சககுதததககதான சாஙகமெனனபபடும விலலை எககாலமும வைததிருபபவா, இஙகு விலலைசசொனனதனுல மறற திவயாயுதஙகளெலலாவறறையும உபலக்ஷணமாககககொளளவேணடும
தநஞசயா=[9] தனததை ஜயிபபவா, பொன ரதன முதலிய தனஙகளையுமவெறுததுச சமபாதிபபதறகும, காபபாறறுவதறகும, அனுபவிபபதறகும மிக விருமபததககவராயிருபபவா
தநாததரா=[10] தமமை உபாஸிபபவாகளுககு உணடாகும இடையூறுகளை ஒழிபபதறகாக எபபொழுதும தாமே விலலெடுததிருபபவா
தநாவேதா=[11] தேவேநதிரன அரசா முதலானவாகளும விலலததை முதலிய விததைகளைத தமமிடததில உபதேசம பெறறுககொளளுமபடி எலலாச சாஸதிரஙகளையும பரவருததிபபிததவா

---

1 ஸமஹாரகாலததில எலலாவறறையும அழிபபவா.
2 தாமே தணடமாக இருபபவா
3 எலலாவறறையும படைககும பரமமம
4 பரமாாதத வஸதுவாயிருப்பவா, மாயையலலாதவரெனபது
5-தம ஸவரூபததை அறிநதிருபபவா
6 பிரபஞசததை வருததிசெயபவா
7 எலலா பரயோஜனஙகளையும பெறறிருபபவா
8 விலலாளியாயிருப்பவா
9 அாஜுனனுயிருபபவா
10 ராமாவதாரததில விலலெடுததிருபபவா
11 அநத ராமபிரானே தனுாவேதததை அறிநதிருபபவா.

தநேஶ்வரா—[1] அவரவா விருமபின ஐஶ்வர்யஙகளை உட
அளிபபவா

தமநா—[2] கஙகைபோனற தேக ஒளியிஞல ஸமஸாரதாப த
சமனம செயபவா

தமயிதா—[3] தாமே நேராகவும ராவணாதிகளான துஷடா
அடககிககொணடிருபபவா

தாபபதா—[4] பகைவாகளை அடககினது, வெலலமுடியாத
ரகாபபடடணததைச செயதது, சஙகநிதி, பதமநிதி, பாரிஜா
தேவஸபைகளைக கொணடுவநதது முதலியவறருல காபபாறறப
டுக கவலையிலலாமற செயயபபடட யாதவாகளுககு மதுபானமுத
வறறிஞல மததததைக கொடுததவராகவுமிருபபவா

தாபபஹா—[5] காவததைப போககுகிறவா, கோவாததன
யெடுததது, பாரிஜாததததைக கவாநதது, வாணாசுரனுடைய ஆ
தோளகளைத துணிததது முதலியகாலததிலும தேவாகளின
வததைமடடும போககினவா, ஆஶ்ரிதாகளைக கொலலாதவா
பது

தாமகருத—[6] நிஷகாரணமான அனுகரஹததிஞல தாமத
பரவருததிபபிததது எலலாரையும தாமிஷடாகளாகச செயபவா

தாமகுப—[7] தமமாலளிககபபடட ஆாததகாமஙகள கெ
விஷயஙகளில செலலாமலிருககுமபடிசெயது அவறறிஞல தா
ததையே ரக்ஷிபபவா

தாமயூபா—[8] தாமததைத தலைமையாக வைததிருபபவா

தாமா—[9] ஐஶ்வாயததையும மோக்ஷததையுமகொடுதது ஜீ
ளெலலாரையும தாமே நேரிலதாஙகுகிறவா

---

1 தனஙகளுககு ஈசுவரா

2 தமதம கடமைகளில தவறுகிற ஜனஙகளை யமனமுதலிய ரூ
களிஞல தாமே தணடிககும தனமையுளளவா [கிற

3 வைவஸவதமனு முதலிய அரசாகளாயிருநது பிரஜைகளையட

4 தாமமாாககததிலிருககிறவாகளுககு காவததைக கொடு

5 தாமவிரோதிகளின காவததைப போககுகிறவா [

6 தமககுத தாமாதாமஙகளிலலாமறபோயினும தாமததை நி
விறுததுவதறகாகத தாமே தாமததை அனுஷடிபபவா

7 தாமஙகளை ஸதாபிபபவா

8 யூபஸதமபததில பசுககளபோலத தாமஙகள அவரிடததில
டபபடுகினறன, அவருடைய ஆராதனஙகளாயிருககினறன எனபது

9 எலலாப பொருளகளுககும ஆதாரமாயிருபபவா, அலலது
லாத தாமஙகளாலும ஆராதிககபபடுகிறவா

தாமவிதுததமா =[1] தாமஙகெளிநதவாகளான வஸிஷடா வாம
வா மாாககணடேயா முதலானவாகளுககும மிகச சிறநதவா
தாமாதயகஷா = தாமததுககு ஸாதனமாக வேதஙகளில விதிக
பபடட கிரியைகளை பரதயகஷமாக அறிபவா
தாமீ =[2] தாம எலலாவறறையும காபபாறறுவதறகுத தாமத
தையே பொதுவான கருவியாக வைததிருபபவா
தராணீதரா =[3] உலகததைத தாஙகுவனவாகிய எலலாவறறையும
தாஙகுகிறவா
தராதரா =[4] கோவாததனகிரியை எடுததவா
தகஷா (424) =[5] தஸயுககளெனனபபடும கொளளைககாராகளா
மிலேசசாகளை விரைவில வதஞசெயதவா
தகஷா (917) =[6] கஜேநதிரனைககாபபதறகாக விரைவாக வந
நதவா
தகஷிணா =[7] இனசொறகளினால கஜேநதிரனைததேறறி அனப
பாராடடினவா.
தாசாாஹா = தானததிறகுரியவா, பகதாகள ஆதமஸமாப
பணம செயவதறகுரியவா, அலலது, பகதாகளுககுத தமது ரூபத
தையேதாததககவா, அலலது, தாசாாகளெனனும யாதவாகளின
குலததில கணணனாக அவதாிததவா
தாதா (43) =[8] எலலா அசேதனஙகளினதொகுதியும எலலாவற
றுககும விளைநிலமுமாகிய மூலபராகருதியினகண சேதனாகளின
தொகுதியாகிய பரமமதேவரெனனபபடும காபபததை வைபபவா

1 வேதஙகளும தாமசாஸதிரஙகளும அவரது கடடளையாயிருபபத
ால தாமஙதெளிநதவாகளில சிறநதவா
2 தாமஙகளைத தாஙகுகிறவா
3 ஆதிசேஷன திககஜஙகளமுதலிய உருவஙகளாலும வராஹாவதா
ம செயதும பூமியைததாஙகுகிறவா
4 ஆதிசேஷனமுதலிய தமது அமசஙகளினால பூமியைததாஙகுகிற

5 பல உலகவடிவஙகளாக விருததியடைநதிருபபவா, அலலது, எல
லாக காாியஙகளையும விரைவில செயபவா
6 எலலாவறறிலும அதிகமானசகதியும விரைவாகசசெயயுமதிறமை
எலலாவறறையும நடததும ஸாமாததியமுமுளளவா
7 முனநாமததிலசொலலியதே பொருள, நாமம வேறுதலால கூறி
கூறலாகாது, அலலது, எஙகும செலலுகிறவரெனறும, பகைவரை
ழிபபவரெனறும கொளளலாம
8 ஆதிசேஷன முதலிய ரூபஙகளினால உலகஙகளைத தாஙகுகிறவா

தாதா (951)=[1] தாமேதாமத்தை உபதேசித்தும அனு...
தும உலகத்தைத் தாங்குகிறவா

தாதுருத்தமா=[2] உலகமபடைத்தபரமமதேவரினும மிக...
தவா

தாம=[3] சராசரங்களனைத்தையும தாஙகுகிறவா, பரளயக...
தில அழிந்துபோன சராசரங்களின வித்துக்களுக்கு ஆதார...
கபபலைத் தாஙகி நடத்தினவா

தாமோதரா=[4] தாமஙகளெனனபபடும உலகஙகளைத் தம...
றில வைத்திருபபவா, அலலது, தேவாகளுக்கு ஸுகத்தைக்கொ...
வா, தமமெனபது ஸுகம, அதுவே தாமம, அதை உதரா=செ...
படுத்துகிறவா எனபது, அலலது, யசோதையினுல வயிறறில ...
றினுல உரலோடு கடடபபடடவா, திருமகளும தேடி விருமபத்...
பெருமையிருக்கையிலும பகதாகளிடமுளள அனபினுல யசே...
யினுல கயிறுகொணடு கடடபபடடு அசைவற்றுநினற எள...
மிகபபெரிதெனபது

தாரணா=[5] பயஙகளைத் தாணடுவிபபவா, ஆதிபெளதி...
ளெனனபபடும பகைவா, களவா, பிணிகளமுதலிய பயஙகளை நி...
த்திசெயபவரெனபது குறிபபு

தாரா (339)=காபபவாஸம ஜனனமரணஙகள மூபபு முத...
ஸமஸாரக்கடலிலுளள மகாபயஙகளினினறும கரைசேறறுகிறவா...

தாரா (968)=[6] ஸமஸாரத்தைத் தாணடுவிபபவா

தாருணா=[7] புறபபகைகளையும அகபபகைகளையும பிளப...

திசா=[8] பரமமாதிதேவாகளை அவரவாகாரியஙகளில கட...
யிடுகிறவா

---

1 அதாதா=தமமைத்தவிர வேறு ஆதாரம இலலாதவா, அல...
தாதா=ஸமஹாரகாலத்தில எலலாபரஜைகளையும விழுஙகிவிடுகிற...

2 பூமி முதலியவறறைக்காடடிலும உத்தமமானதாது (=கார...
அலலது, பிரமமதேவருக்கும உயாநதவா, அலலது, 'தாது=கார...
ணஙகளாகிய பிரபஞசஙகளைத்தரிபபவா, உத்தமா=எலலாரிலும உ...
தவா' எனறு இரணடு நாமஙகளுமாம

3 ஒளியாயிருபபவா, அலலது, விருமபினவறறிறகெலலாம ...
பிடமாயிருபபவா

4 இநதிரியஜயத்தினுல அடையபபடும உயாநத கதியாயிருப...
இஙகு, 'தம' எனபது, 'தாம' எனறும, 'உதார' எனபது, 'உ...
எனறும ஆயின 5 ஸமஸாரக்கடலைத் தாணடுவிபபவா

6 பராணவருபி 7 நலவழியைக்கெடுபபவருக்குப பயஙக...

8 வேதருபியாக எலலாக்காமஙகளுக்கும பலனகளைக்காடடுப...

திவிஸ்பருக் =[1] தமது பாவிததையினல (=பரமமஜஞானத தால்) பரமபததிலிருககும ரஹஸயமான ஸவரூபததைத தொடு வா, எலலாவறறையும அறிகிறவா

தீபதமூாததி =[2] ஒவவொரு குணததினல மிகவிளஙகும பொ ளகளினததும அவருடைய அமசம பெறறவையாதலின குணஙக ல சிறநத பொருளகளைச சரீரமாகவுடையவா

தீாததகரா =[3] தமமைபபோலவே நினைபபது நாமததை உசச பது முதலியவை செயதமாததிரததிலும எலலாப பாவஙகளையும ாககுவனவாகிய கஙகை புஷகர முதலான புணணியதீாததஙகளை ணடுபணணினவா, அலலது, சுருதி ஸமிருதி முதலிய ஸதஸமபிர யஙகளை பரவருததிககச செயபவா, அலலது, கடல்போல இறஙக டியாத ஆழமான தமமிடததில பகதாகள இழியுமவணணம படி ள உணடுபணணினவா

துாககமா =[4] மததியான ஸூாயனபோலக கணணுலும காண டியாத ஒளியுளளவரைக கிட்டசசோநது அடைவது மிக அரிதாத ன, அடைவதறகு அரியவராயிருபபவா

துாககா =[5] அவிததை முதலான மறைவுகள கோடடைபோல டிககொணடிருபபதனல பரவேசிககககூடாமலிருபபவா

துாததரா (267) =[6] சிறநத கைவனமையினல பரளயகால முததிரமபோல வேகமுளளவராயிருபபதனல, பிறருடைய சகதி ள மணறகரைகளபோலத தடுககமாட்டாமல உடைநதுபோகும ழ இருபபவா

துாததரா (720) =[7] குழநதை விளையாட்டுககளிலும மதயானை

1 திவஸபருக = ஆகாசததைத தொடுகிறவா

2 ஞானமயமாகப பிரகாசிககும ரூபமுளளவா, அலலது தமது இசசையால ஒளியுருககொணடிருபபவா

3 பதினனகு விததைகளையும வேதததுககு விலககான விததைகளை ம உணடாககி வெளியிட்டவா, மதுகைடபாகளைக கொனறு ஹயகரீவ ாததியாகி ஸருஷடியின தொடககததில பிரமமதேவருககு வேதங களை உபதேசிதது அஸுரரை வஞசிபபதறகாக வேதததிறகுப புறமபா ன மோகவிததைகளையும உபதேசிததவரெனபது

4 அறியககூடாதவா

5 பல இடையூறுகளிருபபதனல அடைவதறகுககடினமாயிருபபவா

6 எலலாவறறையும தாஙகித தாம வேறெருவரால தாஙகபபடக் கூடாமலிருபபவா, அலலது, மோக்ஷததை விருமபுகிறவாகள மனததில தயானம செயயுமபோது நிறுததுவதறகரியவராயிருபபவா

7 நிறகுணராகையால தயானமுதலியவறறினல மனத்தில நிறுத்த முடியாதவராயினும எணணிறநத ஜனமஙகளில விடாமல பாவனை

போலத் தாயதந்தையரால் பிடிக்கமுடியாதவா, அல்லது துஷ்ட
ளால் பிடிக்கமுடியாதவா

துாமாஷணா = பகைவரால் தாஙகமுடியாதவா

துாயா = 1 உலகங்களை வகிப்பவா

துாலபா = 2 ஐம்புலனகளை வெல்லாதவருக்குச் கிடைகக அரி
வா

துாஜயா = 3 தேவாகளும மனிதாகளும தம ஸாமாதயததினா
வசபபடுததவும கணடுபிடிககவும கூடாதவா

துாதிகரமா = 4 அவா பாதஙகளையனறி வேறு கதியிலலாமை
ஞல யாருககும தாணடிபபோகககூடாதவா

துாாதாஷா = 5 கடலபோல மிகஆழநதிருபபதனுல கலககமு
யாதவா

துாாிஹா = 6 புததாவதாரததில, கெடடவழியில செலலுகி
வாகளை வேதமாககததை விடுவிபபது முதலிய பல உபாயஙகளிஞ
கெடுததவா

துாாவாஸா = 7 அவிததை முதலியவறறின மறைவிஞல அவ
டைய பரமபதததில வசிபபது கிடைககஅரிதாக இருபபவா, அ
லது, துாாவாஸா = அவா இருபபிடம யாவருககும எடடாததா
இருபபவா

துஷ்கருதிஹா = 8 பரமஞானியான கஜேநதிரனுககுத தீங்
செயத பாவியான முதலையைக கரையேறினபின கொனறவா

துஷ்டா = 9 முகதாகள மடடும அறிவதறகுரியதான பரதவ
ததைக காடடிலும மனிதா முதலிய யாவருககும தெரியககூடிய தசா

செயது அவாருளபெறற சிலராலமடடும மிககசிரமததிஞல மனததி
நிறுததககூடியவா

1 ஸாவபபிராணிகளின உதபததிமுதலிய பாரஙகளையும வகிபபவா

2 கிடைகக அரிதான பகதியைப பெறறவாகளுககலலது மறறவ
களுககு எடடாதவா

3 வெலலமுடியாதவா

4 ஸூாயன முதலானவாகளும தமகடடளையைத தாணடமுடியா
படி இருபபவா

5 அஸுரா முதலியவாகளாலும வெலலமுடியாதவா

6 கெடடவழியிற செலலுகிற அஸுராமுதலானவாகளை அழிததவா

7 யோகிகளால யோகததில மிகக சிரமததோடு மனததில தரிககப
படுகிறவா

8 பாவஙகளைப போககுகிறவா, அலலது, பாவிகளைக கொலலுகிற

9 பேரானநத வடிவமாயிருபபவா

[வா

ராக இருபபதும ராஜய பரிபாலனுதிகாரமும கிடைததில
க ஸநதோஷமடைநதிருபபவா

துஸவபநநாசநா=[1] கஜேநதர மோக்ஷததைக கேடபவாகளுக
கெடட கனவைப போககுகிறவா

தேவகிநநதநா=தேவகியின புதலவா பரஸவரூபததிலேமடடு
றிக கிருஷ்ணுவதாரததிலேயே இவவளவு பெருமைகள பொருந
ருபபுவெனறு சுடடிக காடடுவது

தேவபருத=[2] தேவாகளைக காபபாறறுகிறவா, அலலது, வகிப

தேவா=[3] புலி முதலிய பிராணிகளைக கயிறறினுல கடடி விளை
வதுபோல ஜீவாகளை மாயையெனனும கயிறறினுல கடடி விளை
கிறவா

தேவேசா=[4] தேவாகளுககு நாதா, பிரமமாதி தேவாகளை
ரவருககுததகக அதிகாரங்களில நியமிபபவா எனபது

தேஜோவருஷா=[5] அனபரைக காபபாறறுவதில தமது சகதி
வாஷிபபவா, மிகுதியாக உபயோகபபடுததுகிறவா

நயகரோதோதுமபரா=[6] கீழே நினறு வணஙகிக கைகூபபுகிற
ளால தஙகளை நோககி அனுகரஹிககுமபடி தடுதது நிறுததபபடு

1 கெடுதலுககு அறிகுறியான கெடட கனவுகளைத தமமைத தியா
பதனுலும துதிபபதனுலும போசொலலுவதினுலும பூஜிபபதனு
பயனபடாமற செயபவா

2 தேவபருதகுரு=தேவாகளைக காபபாறறும இநதரனையும நியமிப
, அலலது, தேவபருத=தேவாகளைப பரிபபவா குரு=எலலா
தைகளையம உபதேசிபபவா

3 ஸருஷடி முதலிய வியாபாரஙகளினுல விளையாடுகிறவா, அலலது,
வா முதலானவாகளையும ஜயிதது மேலாயிருபபவா, அலலது, எல
பிராணிகளுககும ஆதமாவாக நடபபவா, அலலது, ஸவயமபர
மாயிருபபவா, அலலது, துதிககபபடுகிறவா, அலலது, விருமபபபடு
வா, அலலது, எஙகும செலலுகிறவா

4 தேவசிரேஷடா

5 ஸூாயரூபியாகி ஒளியைப பொழிகிறவா, அலலது, ஸூாய ரூபி
ஜலததை வாஷிபபவா

6 இரணடு நாமம நயகரோதா=மேலே வேரும கீழே கிளையுமாக
ருகிறவா, பரபஞசததிறகெலலாம மேலிருபபவரெனபது, அலலது
து மாயையினுல எலலாபபிராணிகளையுமகீழபபடுததி மறைபபவா,
மபரா=ஆகாயததிறகு மேறபடடவா, காரணபபொருள எனபது,
லது, அனன முதலியவறறினுல எலலாவறறையும போஷிபபவா.
கு ஸநதி ஆரஷம

கிறவரும் எல்லாக்குணங்களினாலும் உயர்ந்ததான பரமபதத்தை திருமகள் முதலான விபூதிகளையும் அடைந்தவருமாயிருப்ப இங்கு, 'அம்பரா' என்பதின் அ, உ என்று மாறியிருக்கிறது, உயர்ந்தவர்கள் ஸேவை செய்யும்படி இருந்தும் மிக்கீழ்ப்பட்ட களும் அணுகக்கூடியவரென்பது

நயாயா=[1] தம்பக்தர்களுக்குத் தவறுதல் வாராமலிருக்கும் எது யுக்தமோ அதைச் செய்பவர்

நந்தகீ=[2] பகவானும், 'என்னை இது மகிழ்விக்கவேண் என்று பிரார்த்திக்கும் தகுதியினால் நந்தகமென்று பெயர்பெற்ற கத்தை ஆயுதமாக எக்காலமும் வகிப்பவர்

நந்தநா=தம்முடைய பரமமானந்தத்தை மோக்ஷத்தில் த்து நிரப்புகிறவர்

நந்தா=[3] அனுபவத்திற்குரிய பொருள்களும் அவற்றிற்கு கருவிகளும் அனுபவங்களும் அனுபவிப்பவர்களும் எப்போதும் மிடத்தில் நிரம்பியிருப்பவர்

நந்தி=[4] எல்லாவிடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் எ வகைகளாலும் லக்ஷ்மி நிறைந்திருப்பவர்

நந்தீ=[5] வ்யூகாவதாரத்தில் ஸங்கர்ஷணராயிருந்த தாமே வாவதாரத்தில் பலராமராக அவதரித்து நந்தகோபனைத் தந் யாக அடைந்திருப்பவர்

நயா=[6] தம்மிடம் அன்புவைத்த ரிஷிகளைக் காப்பதில் து க காப்பதுபோல் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறவர்

நரா=[7] சேதனங்களும் அசேதனங்களுமாகிய தம்மைச்சே விபூதிகள் அழியாமலிருக்கப்பெற்றவர்

நஹுஷா=தமது மாயையினால் ஜீவர்களைக் கட்டுகிறவர்

நக்ஷத்ரநேமி=[8] நக்ஷத்ரங்களென்னப்படும் கோளசக்ரத் நடத்துகிறவர்

---

1 பரமாணங்களுக்கெல்லாம் உதவியான தாக்கமாயிருப்பவர்

2 வித்யாரூபமாகிய நந்தகமென்னும் கட்கத்தை வகிப்பவர்

3 வேண்டியவையெல்லாம் நிரம்பினவர், அல்லது, அநந்தா=வி ஸங்கங்களைக் கடந்தவர்

4 பரமாநந்தவடிவமாயிருப்பவர்

5 ஆநந்தீ=ஸுகரூபியாயிருப்பவர், அல்லது, எல்லாச்செல்வ ளும் நிரம்பியிருப்பவர் 6 எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்

7 எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்

8 சிம்சுமாரசக்ரமென்னப்படும் நக்ஷத்ரமண்டலத்தைச் சக்ரத் நடுவில் குடம்போலிருந்து நடத்துகிறவர்

நக்ஷத்ரீ =1 நக்ஷத்திரங்களுக்கு ஆதாரமானவா, அலலது,
ஷ்தர மணடலததைத் தாஙகுகிறவா

நாரஸிமமவபு=2 நரஸிமமாவதாரம செயதவா, பகதனுடைய
ததைபபோககுவதறகாக அவனவேணடினகாலததில திவயநா
மருபததை எடுததவரெனபது

நாராயணா=3 நராகளெனனபபடும அழியாத நிதயவஸதுககு
கிய ஆதமாககளின கூடடததுககு அயநம=தஞசமானவா, அல
து, அநதாயாமியாய அவறறுள இருபபவா

நிகாஹா=4 அாஜுனனபராககிரமததை எதிாபாராமலே தாம
ரததியம செயயும விரோததகதிலேயே எதிரிகளை அடககு
றவா

நிதிரவயயா=5 அவயயோநிதி=எககாலமும எவவகைகளா
ம அனுபவிககபபடடபோதிலும சிறிதும குறையாத பொறபுதை
லபோனறவா, ஆபததுககுதவும பொருளைபபோல வைததுக காக
ததககவரெனபது

நிமிஷா=6 ஸாதுககளுககு விரோதிகளிடததில கடாக்ஷததைச
சலுததாதவா

நியநதா=7 பலதேவதைகளிடம பகதிவைததிருககும பலரை
வரவா விருபபபபடி தாமே நடததுகிறவா

நியமா (163) = 8 அடுததவாகளைப பகைககும பவிமுதலிய
ஸுராகளை அடககுகிறவா

---

1 நக்ஷததிரஙகளுககரசனுகிய சநதிரருபியானவா.

2 மனிதலக்ஷணஙகளும ஸிமமலக்ஷணஙகளும ஒரு தேகததில
பாருநதி அவதரிததவா

3 நரனெனனபபடும ஆதமாவினிடதது உணடானதால நாரஙக
ளெனனபபடும ஆகாயமுதலிய காாய வாககஙகளில காரணருபியாக
வியாபிததிருபபதனுல அவறறைத தமககு இருபபிடமாகவுடையவா,
அலலது, நாாகளெனனபபடும ஜீவாகளுககுப பிரளயகாலததில ஆதார
மாயிருபபவா அலலது நாரமெனனபபடும ஜலமாகிய பிரளயஸாகரத
தில சயனிததிருபபவா.

4 எலலாவறறையும தமவசமாக அடககிவைததிருபபவா

5 அழியாதநிதி பிரளயகாலததில எலலாம அவரிடம வைககபபடு
வதனுல நிதியெனபது

6 யோகநிததிரையினுல கணகளை மூடியிருபபவா

7 எலலாரையும தநதமகாரியஙகளில நிறகசசெயபவா

8 பரம்மாதிதேவாகளையும தநதம அதிகாரஙகளில நியமிபபவா

நியமா (869) = [1] அநதஅநதப பூஜைகளுககுப் பலனகள் உயாகுலம், ஆயுள, போகஙகள முதலியவறறை அநத அந தேவதா ரூபியாகிக கொடுபபவா

நிரகுணா = [2] பராகருததுகுணஙகள ஒனறும தமமிடம பற விருபபவா, இஙகு ஒனறுககும உடபடாமலிருககும வசிதவம எ னும ஐஸவாயம கூறபபடடது

நிரவாணம = [3] பாவமவிலககபபடடவாகளுககுப பரமகதிக காரணமாதலால முகதிஸவரூபமாக இருபபவா

நிவருததாதமா (231) = [4] பரகருதிககு மூனறுமடஙகதிகம நிதயவிபூதியில இருபபதாகிய தமதுஸவரூபம காலபாகமாகிய கருதி மணடலததைக கடநததாயிருபபவா

நிவருததாதமா (453) = [5] நிவருததிதாமததை உபதேசிபப காகவும சிறநத வைராககியததைத தம அநுஷடானததி வெளிபபடுததுவதறகாகவும நரநாராயணுவதாரஙகளை எடுத சபதாதி விஷயஙகளை மனததினல துறநதிருநதவா

நிவருததாதமா(604) = [6] நிவருததிதாமததிலிருககும சேதன களுககும ஈசுவரராயிருபபவா

நிவருததாதமா (780) = [7] தயையினல உலகததோடு சே திருநதாலும இயறகையில ஒனறிலுமசேராத தனிததமனமுளளவ

நிஷடா = [8] ஸமாதிகலையாத மனமுளளவாகள மனததிறகின பிடிபபாகிய தமதிவயமஙகளவிகரஹததில நிலைபெறறு நிறகுமட இருபபவா

நேதா = [9] பகதாகள இடட வேலையைச செயபவா, தாம மத் யமாகக கடலிலமுழகி மகாதமாககளான பகதாகளைக கரையேற னவரெனபது

---

1 அநியமா = தமமை அடககுகிறவா யாருமிலலாதவா, அலல நியமா = யோகததிறகு அஙகமாகிய நியமமாயிருபபவா, அதாவது, அ னல அடையபபடுகிறவா 2 குணஙகளிலலாதவா

3 ஒருதுககமுமிலலாதபரமானநதமாகிய பரமமமாயிருபபவா

4 ஸமஸாரபபறறிலலாத ஸவரூபமுடையவா

5 விமுகதாதமா = இயறகையாகவே எலலாப பறறுககளுமவிட ஆதமாவாயிருபபவா 6 விஷயஙகளில மனம பரவுருதஙயாமலிருபபவ

7 அநிவருததாதமா = எஙகும நிறைநதிருபபவராதலின அவர ஸவரூபம ஓரிடததிலும இலலாமறபோவதிலலை, அலலது, நிவரு தாதமா = பறறுககளிலிருநது நீஙகினமனமுளளவா

8 பரளயததில எலலாப பொருளகளும முடிவுபெறும இடமானவ

9 உலகஙகளை நடததுகிறவா

நேயா=[1] தம்மிடம் அன்புவைத்த ரிஷிகள் முதலானவர்கள் தம
க் கட்டளையிட்டு நடத்தும்படி அவர்களுக்கு அடங்கியிருப்பவர்.
நைககர்மக்ருத=[2] கடைவது, மலையைத் தாங்குவது, பகை
ர அழிப்பது, அமுதம் அளிப்பது முதலியபல செய்கைகளைச்
ய்பவர்
நைகதா=[3] எண்ணிறந்த பூமாலை, மை, ஆடை முதலிய பரம்மா
கார்ங்களைக் கொடுக்கும் அப்ஸரஸுகள் முகத்தை எதிர்கொண
ழைக்கும்படி செய்பவர்
நைகமாயா=[4] பலவகை ஆச்சரியங்களையுடையவர், சிறு
ழந்தையாயிருந்து அளவற்ற உலகங்களைவிழுங்கியும் ஒரே தண்ணீ
பிடிப்பில்லாத ஆலையில் படுத்தும் ஊகிப்பதற்குமெட்டாத மற
பல ஆச்சரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருப்பவர் என்பது
நைகா=[5] தமது விபூதிகளினால் அனந்தமாயிருப்பவர்
நைகரூபா=உபாயங்களைச் செய்யும் பலவகை ஜனங்களின
றிவுக்குப் புலப்படும்படி பலவகை ரூபங்களை எடுப்பவர், 'விஸ்வ
மாகப் பற்பல ரூபங்களை எடுப்பவர்' என்பது நிருக்தி
நைகஸ்ருங்கா=[6] பகைவரை வெல்லுவதற்குப் பலவகை உபா
ங்களை எடுப்பவர், புத்தியினால் உபாயம் சொல்வது, ஸாரதியா
ருப்பது, ஆயுதமெடுப்பதில்லையென்று உறுதிசெய்வது, ஸமயம்
ர்ந்தபோது ஆயுதமெடுப்பது முதலிய உபாயங்கள் குறிப்பிடப்
டுகின்றன
நைகாத்மா=[7] கடல்கடையும் காலத்தில் தேவர்கள் பக்கத்தில
ஷ்ணுமூர்த்தியாகவும், மந்தரத்தைத் தாங்குவதற்குக் கூர்மாவதார
கவும், இன்னும் அக்காலத்துக்குத்தக்கபடி மோகினி முதலிய
ங்களாகவும் பல உருவங்களெடுத்தவர்

---

1 பரமாத்மாவால் நடத்தப்படும் ஜீவாத்மாவாயிருப்பவர் [வர்
2 ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார முதலியபல செய்கைகளைச் செய்கிற
3 நைகஜா=தாமத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக அநேக அவதாரங்கள
டுப்பவர் 4 பல மாயைகளைத் தரிப்பவர்
5 மாயையினால் பல உருவமாயிருப்பவர்
6 அநேகம் கொம்புகளையுடையவர், தர்மார்த்த காம மோக்ஷமென
ம் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கொம்புகள் போன்றவையென்பது,
ல்லது, நான்கு வேதங்களையும் கொம்புகளாகவுடையவர்
7 ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றிற்குக் காரணமான பல சக்திகளுள்ளவ
தலின் பல உருவங்களாயிருப்பவர்

பரகாஹா=[1] தாம ஸாரதியாயிருநது தேராளியான அாஜ
னைக கடிவாளம பிடிததிழுபபதுபோல இழுததுப பிடிததவா,
சொறபடி கேட்குமபடி நடததினவா எனபது

பரகாசநா=[2] தமது திவயரூபததைக காணக கருதும அ
னைமுதலான பகதாகளுககுப புலபபடுததுகிறவா

பரகாசாதமா=[3] மூடாகளுககும வெளிபபடையாகத தெரி
சிறநத பரபாவமுடையவா

பரணமா=[4] தமது குணஙகளினுல சராசரஙகளைததும
மிடம வணஙகுமபடியிருபபவா, 'பரணவா என்னும பாடததில
வும புகழபபடுகிறவா என்று பொருள்' எனபது நிரவசனம

பரணவா=[5] தமககும ஆதமாககளுககுமுளள நிதய ஸமபந
தைப பிரணவததினுல அறிவிதது அவாகளைத தமது சரணாரவிந
களில வணஙகச செயபவா

பரதயயா=[6] தமமை அடைநதவாகளுககுத் தமமிடத
நமபிககை வருமபடி செயகிறவா

பரதயுமநா=[7] சிறநத ஆதம பரகாசமுளளவா

பரதாதநா=பரளயகாலததில எலலாவறறையும ஸமஹ
பவா

பரதாநபுருஷேஸவரா=ஜீவாகளைப பநதபபடுததும பரக
யையும அதில பறறபபடட ஜீவாகளையும எலலா வகைகளா
நடததுகிறவா

பரதாபநா=[8] எலலாவறறையும பரமிககுமபடி செயபவா,
லது, பகைவருககுத துனபம உணடுபணணுகிறவா

பரதிதா=புகழபெறறவா

பரதிஷடிதா=தமககு வேறு ஆதாரம வேணடாதபடி தம
மையையே ஆதாரமாககொணடிருபபவா

---

1 பகதாகள அாபபணம செயயும பதரபுஷப முதலியவறறை
அஙகீகரிபபவா, அலலது, விஷயஙகள என்னும காடுகளில ஓடும இ
ரியஙகள என்னும குதிரைகளைக கடிவாளம பிடிதது இழுபபதுபோ
இழுபபவா 2 எலலாவறறையும பரகாசிககச செயபவா

3 ஞானரூபமான ஸவரூபமுடையவா

4 பரணவா='ஓம' என்று முழஙகுகிறவா, அலலது தேவாக
ளும வணஙகபபடுகிறவா 5 ஓஙகாரமாகிய பரணவரூபியாக இருபப

6 அறிவு வடிவான பரமமம

7 சிறநத தனமுளளவா, அலலது, பரதயுமனரென்னும வயூக
யிருபபவா [பணணுகிற

8 ஸூாயன முதலிய பரிவாரஙகளினுல உஷணததை உ

பரபவ்ா =[1] அவதாரஙகளிலும தமமை - நினைததமாததிரததில, ஸார விலஙகுகளனைததையும வோ களைவதும குறறஙகள் சிறி பறறுததுமான சிறநதஜனனமுடையவா

பரபிதாமஹா = பிதாமஹரெனனும பிரமமதேவருககுமதநதை

பரபு (35) =[2] மானிடா முதலியவாகளைப போல அவதரிததும வாசளுககும கிடைகக அரியனவான போகமோகூ முதலிய னகளை அளிககவலலவா

பரபு (300) =[3] ஸௌலபயம ஔதாாய முதலிய குணஙகளின பினுல எலலாருடைய மனஙகளையும கவரும சகதியுளளவா

பரபூதா =[4] எலலாம நிரமபினவா, அழியாதவையும அள றவையுமான போகஸாதனஙகள நிரமபின பரமபததிலிருபபவ னபது

பரமம = ஸருஷடியிலுளள சேதனாகள எலலாரையும ஒபபுயா றதமது திருககலயாணகுணஙகளினுல மேனமேலும அபிவருததி பது தமதுஸவரூபமும குணஙகளும விபவஙகளும இனனும விாததியாகி நிரமபியிருபபதும ஸவதநதரமும வேதாநதஙகளில ியபபடுவதுமாகிய பரபிரமமமாயிருபபவா

பரமமகருதபராமா =[5] பரகருதியினுல உணடாகும மஹத ஙகாரமுதலான அளவறறவிஸதாரமுளள உலகஙகளைப படைப ராகிய பரமமதேவரும எலலாவிதஙகளாலும தமமாலநியமிககப டு நடககுமபடி செயபவா

பரமமணயா =[6] எலலாவறறையும அனுபவிககும போகதாவாத பெரிதெனறுசொலலபபடும சேதனஙகளுககும போகததிற ய அளவறற ஸாதனஙகளைத தருவதனுல போகயததிறபெரிதான கருதிககும இருபபுஸாககுமுதலான எலலா நிலைமைகளுககும காரண தலின அனுகூலராயிருபபவா

பரமமவித =[7] முடிவிலலாத வேதஙகளின முடிவை அறிந பபவா

---

1 எல்லாம உணடாவதறகுக காரணமாயிருபபவா அலலது, நத ஜனமமுளளவா

2 எலலாசசெயகைகளிலும மிககஸாமாததியமுளளவா

3 உயாநதிருபபவா

4 ஞானம ஐசுவரிய முதலிய குணஙகள நிரமபினவா

5 இரணடொமம, பரமமகருத = தவமுதலியவறறை உணடெணணு வா, பிரமமா = பரமமதேவராகி உலகததைபபடைபபவா

6 தவம, வேதம, ஸதயம, ஞானம இவறறிறகு அனுகூலமானவா லது, இவறறை அறிபவா

7 வேதததையும வேதாாததததையும ஸரியாக அறிநதிருபபவா, லது, ஸரியாக அடைநதிருபபவா

ப்ரமவிவர்த்தந= தவமுதலிய தாமததை விருத்திசெய்கிற
ப்ரமஜ்ஞர் =[1] வேதங்களையும வேதார்த்தங்களையும ஸாக்ஷ
காரமாக அறிபவா
ப்ரமீ =[2] ப்ரமம என்னப்படும ப்ரமாண ப்ரமேயங்கள்
தையும உடையவா
ப்ரமாணர் (429) =[3] இருதயகததிலுள்ளவர்களுக்கு நன்
தீமைகளைப் பகுத்து அறிவிப்பவா.
ப்ரமாணர் (959) =[4] வேதங்களின ரஹஸ்யமாகிய தத்வார்த்
களை ஐயந்திரிபின்றி அறிவிப்பவா
ப்ரமோதந =[5] தம்மைச்சேர்ந்தவர்கள தம்மைத் தியானி
தொடங்கும்போதே அவர்களை மகிழ்விப்பவா, அல்லது, தம
தயானிக்கும பக்தர்கள விஷயத்தில தாம மகிழ்கிறவா
ப்ரஜாகரர் =[6] பயிரிடுகிறவன பயிர்காப்பதுபோலப் பக்தா
இரவும்பகலும தூங்காமற்காப்பவா
ப்ரஜாபதி (70) =[7] பக்தர்களினும முக்தர்களினும சிறந்த
ளாகவிளங்கும நித்யஸூரிகளைக் காப்பாற்றுகிறவா
ப்ரஜாபதி (199) = தமது நாபீகமலததில பிறந்த பிரமதே
முதலான ப்ரஜைகளுக்கு ஸ்வாமி
ப்ரஜாபவர் =[8] எல்லாப்ரஜைகளும அவா கொடுத்த ஸ்தல
ளைக்கொண்டே அவரைச்சேருமபடி அவர்களுக்கு இடமாயிருப
ப்ரஸந்நாதமா =[9] வேண்டினவையெல்லாம கேடாமலேபெ
தியிருப்பதனால விருப்பு வெறுப்புமுதலிய கலக்கங்களின்றி எப
தும தெளிந்தமனமுள்ளவா

---

1 வேதங்களைத தம உருவமாக அறிந்தவா
2 ப்ரமமென்று சொல்லப்பட்டதெல்லாம தமக்குட்பட்டத
கொண்டிருப்பவா
3 ஞானரூபியாயிருப்பவா, அல்லது, ப்ரத்யக்ஷமுதலான ப
ணங்களாயிருப்பவா
4 ஞானரூபியாகவிருப்பவா
5 ஆத்மாவாகிய அமருதரஸத்தை அனுபவிப்பதனால எப்போ
மகிழ்ந்திருப்பவா, அல்லது, தம்மைத்யானிப்பவருக்குத்யானித்த
திரத்திலேயே ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறவா
6 எப்போதும விழித்துக்கொண்டிருப்பவா
7 எல்லாஜனங்களுக்கும அதிபதி
8 ப்ரஜைகளின உத்பத்திக்குக் காரணமானவா
9 ரஜோகுணம-தமோகுணங்களினால கலங்காதமனமுள்ளவா;
லது, அனுக்ரஹிக்கும தன்மையுள்ளவா

பராகவமசா=[1] ஆதிகாலநதொடஙகி முகதாகளாயிருககும நிதய
ஸூரிகளுககும வமசமபோல நிதயாதாரமாயிருபபவா, நிதயமா
னவைகளும பகவானுடைய நிதயஸஙகலபததினாலேதான அவவா
றிருபபதெனபது'

பராணதருத=[2] ஜீவாதமாககளைத தாயபோலத தாஙகுகிறவா,
அலலது; போஷிபபவா

பராணதா(66)=[3] எககாலமும தரிசிதது ஆனநத அநுபவதது
ககு வேணடியதான நிதயகைஙகாயம செயவதறகுரிய சகதியை நிதயஸூரிகளுககு
அளிபபவா

பராணதா (322)=[4] தேவாகளுககு அமுதம கடைவதறகுரிய
பலததைக கொடுபபவா

பராணதா (409)=[5] உயிரைக கொடுபபவா

பராணதா (956)=[6] சபதாதிவிஷயஙகளெனனும விஷஙகள
தீணடி மயககததினால தமமைமறநது ஆதமநாசம அடைநதவாகளு
ககு ஆதமா உயவதாகிய உயிரைககொடுபபவா

பராணநிலயா=[7] கூடடில பறவைகள அடைவதுபோல எலலா
ஆதமாககளும தமமிடம அடஙகுமபடியிருபபவா

பராணா (67)=[8] முகதிபெறறவாகளுககு உயிராயிருபபவா

பராணா (321)=[9] எலலாஜீவாகளுககும உயிராயிருபபவா

பராணா(408)=[10] எலலாவறறையும உயவிபபவா

---

1 இதரவமசஙகளைபபோலப பிறபடடதாகாமல தமவமசமான பிர
பஞசம முறபடடதாகவுமுடையவா, பிரபஞசஸருஷடி அநாதி எனபது

2 பராணபருத=பராணிகளின உயிரை அனனரூபமாகபபோஷிப
பவா,

3 உயிாகளை நடததுகிறவா, அலலது, உயிாகளைஸமஹரிபபவா
அலலது, உயிரெனனபபடும ஜீவாதமாககளைச சுததபபடுததுகிறவா

4 தேவாகளுககுப பலததைககொடுபபவரும அஸுராகளுககுப
பலததைக கெடுபபவரும

5 பரளயகாலததில உயிாகளை அழிபபவா, அலலது, ஸருஷடிகால
ததில எலலாபராணிகளுககும அநதாயாமியாகி உயிரைககொடுபபவா

6 காபபததில இறநதுபோன பரிக்ஷிததுமுதலானவாகளைத திருமே
னியும பிழைபபிததவா

7 இநதிரியஙகளுககும பிராணம அபானமுதலானவாயுககளுககு
ஆதாரமான ஜீவாதமாககளுககும இருபபிடமானவா

8 ஜீவாதமரூபி, அலலது, பரமாதமா, அலலது உயிராயிருபபவா

9 வாயுரூபியான ஸூததராதமாவாக ஜனஙகளைப பிழைபபிககிறவா

10 ஜீவரூபியாயிருபபவா அலலது, பராணவாயுரூபமாயிருபபவா

ப்ராணஜீவந: =[1] உணவுபோல ஆத்மாக்களைப் பிழைப்பிப்ப
ப்ராம்சு: = த்ரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்து உலகங்களையெல்லாம் வ
பித்தவர்

ப்ராம்மணப்ரிய: =[2] வேதத்திற்கு அதிகாரிகளான ப்ராம்
ணர்களைத் தமக்கு அன்பர்களாக உடையவர்

ப்ராம்மண: =[3] வேதார்த்தத்தை உலகத்தில் நிலைபெறுத்
வதற்காகத் தாமே அத்ரிமஹரிஷியின்கோத்திரத்தில் தத்தாத்ரே
ரென்னும் ப்ராம்மணத்திருமேனியாக அவதரித்தவர், அல்ல
வேதத்தை உலகத்திற்குக் கொடுக்கிறவர்

ப்ராஜிஷ்ணு: =[4] பரரூபத்தையே பகிர்ந்துகொண்டு உபாஸிப
வர்களுக்குப் புலப்படும் தன்மையுள்ளவர்.

ப்ரியக்ருத் =[5] ப்ரயோஜனாந்தரங்களைக்கருதிப் பக்திசெய்கிற
களையும் அவர்விருப்பங்களை நிறைவேற்றித் தம்மையேவிரும்ப
படி செய்கிறவர்

ப்ரியார்ஹ: =[6] அனன்யபக்தியாக வந்தடையும் ஞானியாகி
அன்பனை அனுக்ரஹிப்பதற்குரியவர்

ப்ரீதிவர்த்தந: = பக்தர்களுக்குக் காலக்கிரமத்தில் தம்குண
களை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்துவதனால் அவர்களின்பக்தியை அ
கப்படுத்துகிறவர்

ப்ருது: =[7] பெரும்புகழ் பெற்றவர்

ப்ருஹத் = மிகப்பெரிதான பரமபதமென்னும் பெருவெளி
யும் உள்ளங்கையிலடக்குவதுபோலத் தமது ஏகதேசத்தில் அட
கிக்கொண்டு வ்யாபித்திருக்கும் மகிமையென்னும் ஐஶ்வர்யமுள்ளவ

ப்ருஹத்பாநு: =[8] விஸ்தாரமாக எப்போதும் ப்ரகாசிக்கும் கி
ணங்களையுடையவர் இதனால் நித்யவிபூதியான பரமபதத்தில் எ
போதும் அதிகப்ரகாசமுள்ள ஸ்வரூபம் குறிப்பிக்கப்படுகிறது

---

1 ப்ராணவாயுரூபியாகப் ப்ராணிகளை ஜீவிக்கச்செய்பவர்

2 ப்ராம்மணர்களுக்குப் ப்ரியமானவர்

3 ப்ரம்மரூபியாகி உலகமனைத்துக்கும் வேதங்களை ப்ரவசனஞ்செ
தவராதலின் வேதத்துக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்

4 ஒளிவடிவமானவர்

5 பக்தர்களுக்கு விருப்பத்தைச்செய்கிறவர்

6 மனிதர் தம்தம் இஷ்டப்தார்த்தங்களை ஸமர்ப்பணம் செய்வத
குரியவர்

7 ப்ரபஞ்சரூபமாகத் தாமே விரிந்திருப்பவர்

8 சந்திரன் ஸூர்யன்முதலியவர்களுக்கு மிகுதியான கிரணங்களைக்
கொடுத்து அவற்றினால் உலகத்தைப் ப்ரகாசிக்கச்செய்கிறவர்

பருகதரூபா=[1] தாமெடுககும ரூபஙகளில் ஒவவொனறும எல
ததிசைகளையும மேலுலகததையும இடைவெளியையும வியாபிக
ம்படி பெரியவராயிருபபவா

பகதவதஸலா = தமமை ஸவாமியாகவும பநதுவாகவும உணாநது
திபணணுகிறவாகள விஷயததில விசேஷ அனபுளளவா, பகதா
 கிடைதத பரபரபபில மறறெலலா விஷயஙகளையும மறநதிருப
பரெனபது

பகவாந=[2] குறறஙகளனைததையும ஒழிததுக கலயாணகுணங
ள நிரமபின ஸவரூபமாதலின மிகவும பூஜிககததககவா

பகஹா=[3] நிரமபின ஐஶவாயம, வீரியம, கீாததி, லக்ஷமி,
னம, வைராகயம இநத ஆறு குணஙகளையும அடைநதிருபபவா

பணா=[4] தாம ஸவாமியாகவும ஆதமாககள தமககுத தாஸாக
ரகவுமிருககும ஸமபநததைதச சிலசமயஙகளில தாம பகதாகளுககு
டிமையாயிருநது மாறறுவதனால கிரயவிகரயம செயபவா

பதமகாபபா = தமககுத தகுதியாகச சிறநத மணமுளளதும
ாமளமுமான பதமாஸனததினுள இருபபவா, அலலது உபாஸனை
சயபவாகளால ஹருதய கமலஙகளில நிறுததபபடுகிறவா, ஆதார
கதி முதலிய பீடகாபபததில அஷடதள பதமததினுள பகவா
ருபபது சொலலபபடுகிறது

பதமநாபா (48)=[5] பரமமதேவருககும பிறபபிடமான காலரூப
ன கமலததை நாபியிலுடையவா

பதமநாபா (198)=[6] அஷடதளஙகளோடுகூடிய கமலததைநாபி
லுடையவா

பதமநாபா (347)=[7] பதுமமபோனற நாபியையுடையவா

---

1 பூமியைத தாஙகுமபடி பெரிதான வராஹாவதாரமெடுதத்வா

2 பூாணமான ஐசுவரியம, தாமம, கீாததி, லக்ஷமி, வைராகயம,
மாக்ஷம ஆகியஆறுகுணஙகளும பொருநதினவா, அலலது, பிராணிகள
ணடாவதையும அழிவதையும வளருவதையும தேயவதையும ஞானத
தயும அஜஞானததையும அறிபவா

3 ஸமஹார காலததில ஐசுவரிய முதலான குணஙகளை அழிபபவா

4 புணய காமஙகளைப பெறறுககொணடு அவறறின பலனகளைத
ருவதாகிய கிரயவிகரய வியாபாரஞசெயபவா, அலலது படைததவற
றகெலலாம பேரிடுகிறவா

5 உலகததுககெலலாம காரணமாகிய கமலததை நாபியில வைத
ருபபவா 6 பதுமமபோனற வடடமான நாபியுளளவா, அலலது,
ருதயகமலததின மததியில பிரகாசிபபவா

7 பதுமமலரின நாபியாகிய உடகாயிலிருபபவா, அலலது, பதி
னகு உலகஙகளாகிய பதுமததைத தமது நாபியிலுடையவா

பதமநிபேக்ஷணர் =[1] பதுமமலர்போல மலாநத அழகிய த்
ஸரமததைப போககுவதுமான கடாக்ஷமுடையவா
பதமீ = கையில லீலாபதமததை எபபோதும தரிததிருபப
பதமநாததமழ = அதறகுமேல ஒனறுமிலலாத பரமபரப
மானவா
பபரு = ஆதிசேஷரூபததினல உலகஙகளைத தாஙகுகிறவா
பயகருத =[2] தமது சாஸதிரததைக கடநதவருககுப பயத
உணடுபணணுகிறவா
பயநாசனா =[3] தமது சாஸதிரததை அனுஷடிபபவருக
பயததை ஒழிபபவா
பயாபஹா =[4] கஜேநதிரனுககுப பகையான முதலைககும நற
கொடுததாகிய சரிததிரததினல நம போனறவாகளுககும இயற
யாயுளள அனபினல நாதனிலலையெனகிற பயததைப போககத
வா
பாததா =[5] தமமைத தநது காபபாறறும இயறகையுளளவா
பாயவஸதிதா =[6] அனபினல கஜேநதிரனைச சுறறி நினறவா
பாஜநயா =[7] தமமுடைய ஸவரூபததைத தெரிவிததது ஆதய
மிகம, ஆதிதைவிகம, ஆதிபௌதிகம எனகிற மூனறு தாபஙகளை
போககும மேகமாயிருபபவா
பரமஸபஷடா =[8] யாவரும தமது மகிமையை வெளிபப
யாகக கணணல காணுமபடி அவதரிததிருபபவா
பரமாதமா =[9] தமககு ஓா ஆதமா இலலாத ஆதமாவாயிரு
வா, ஸாவேஸவரா, தமககுமதாமே ஈஸவரரெனபது.

---

1 பதுமமலருககொபபான திருககணகளையுடையவா
2 கெடட வழியிலிருபபவருககுப பயததை உணடுபணணுகிறவ
அலலது, பகதாகளுககுப பயததை அறுபபவா
3 வாணசிரம தாமஙகளை அனுஷடிபபவருககுப பயததை ஒழிபப
4 ஸமஸார பயததை நிவருததி செயபவா
5 பரபஞசததுககு ஆதாரமாகத தாஙகுகிறவா
6 எஙகும வியாபிததிருபபவா
7 மூனறு தாபஙகளையும போககுவதனுலும விருமபினவறறை
பொழிவதனுலும மேகமாயிருபபவா
8 பரமா = சிறநத அழகுளளவா, அலலது, எலலாவறறிலும சிற
வா, ஸபஷடா = ஞானரூபியாதலின வேறு பரமாணஙகளாலனறித
மாலேயே தாம பரகாசிபபவா
9 காரண காரியஙகளைவிட விலக்ஷணமும நிதயமும பரிசுதத
ஞானமுளளதும ஒனறிலும பறறுதலுமான ஸவபாவமுளளவா

பரமேஶ்வர:=[1] பெரியபிராட்டியாரே ஸ்வயம்வரம் செய்யும்படி நப்பதனால் தமது பரமேஶ்வரசக்தி பயன்பட்டிருப்பவர்.

பரமேஷ்டீ=[2] ராக்ஷஸர்களை வேட்டையாடியும் உலகத்தைப் பாலித்தும் இவ்வுலகத்தில் விளையாடினபின் திரும்பவும் தம் ரந்த ஸ்தானமாகிய பரமபதத்தில் இருப்பவர்.

பராகதி:=[3] தமது ஸர்வேஶ்வரத் தன்மைக்கும்மேற்பட்டதான நக்கல்யாணகுணங்களின் பரிபூர்த்தியையுடையவர் தமது ஸௌ யத்தினால் பரத்வமும் மறையும்படியிருப்பவர், அதனாலன்றோ திரன் சந்திரன் முதலான தாழ்ந்தவர்களையும் ராமாயணத்தில் மபிரானுக்கு உபமானமாகக் கூறுவது?

பராயண:=[4] ஸமாதியில் இழிந்திருப்பவருக்கு மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய பரமபக்தியையும் தாமே அளிப்பவர்.

பரிக்ரஹ:=[5] ராமாவதாரத்தில் தம்மைச்சேர்ந்த நகரத்து ங்களையும் தேசத்துஜனங்களையும் அவர்களின் சுற்றத்தாரையும் வர்களின் இஷ்டதேவதைகளையும் தோட்டங்களிலுள்ள மரம் புல் தலியவற்றையும் பரமபதம் சேரும்படி அங்கீகரித்தவர்.

பவந:(292)=எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் றகையாகச் செல்லுகிறவர், இவருடைய சக்திலேசம்பற்றித்தான் றும் ஸ்தாக்தி என்னப்படுவது.

பவந:(817)=[6] தாமே பக்தர்களிடம் செல்லுகிறவர்.

பவித்ரம்=[7] ஞானமுதலிய ஆறுகுணங்களையும் மஹிமைகளை படிகளாகக்கொண்டு பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் இறங்கிச் குற்றங் எல்லாவற்றினும் நீங்கிய பரிசுத்தமாகிய ஸ்வரூபம்.

பஹுசிரா:=[8] அநேகமதலைகளுடைய ஆதிசேஷராயிருப்பவர்.

---

1 எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஈசுவரர்.

2 தமதுசிறந்தசக்தியையே ஆதாரமாகக்கொண்டிருப்பவர், அல து, ஹ்ருதயாகாசத்தில் வஸிப்பவர். 3 சிறந்த ஐசுவரியமுடையவர்.

4 மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்தில் திரும்பாமலிருக்கும் உயர்ந்தஸ்தானமா நப்பவர், பராயணம்=அப்படிப்பட்ட உயர்ந்தஸ்தானத்தை உடைய என்பது.

5 சரணாகதர்களால் எல்லாவகைகளாலும் பற்றப்படுகிறவர், அல து, ஸர்வவ்யாபியாதலால் எங்கும் அறியப்படுகிறவர், அல்லது, பக்தர் ரால் ஸமர்ப்பிக்கப்படும்பத்ரபுஷ்பங்கள் முதலியவற்றையும் அங்கீகரிக் றவர். 6 பாவந=தம்மையினைத்தவர்களைச் சுத்தப்படுத்துகிறவர்.

7 பரிசுத்தப்படுத்துவது, அல்லது, இடிபோன்ற மகாபயத்தினின் ம் காப்பாற்றுவது.

8 ஆயிரமதலைகளையுடைய விராட்புருஷராயிருப்பவர்.

பாநு (126)=[1] எல்லாவற்றையும் படைத்தும் தாம் விகார
லாமல் விளங்குகிறவர், இது வீர்யம் வீர்யமாவது ஒரு வி
மும் தன்னிடத்தில் சேராமலிருக்கும் ஸாமர்த்தியம்

பாநு(285)=ஸூர்யனும் தமது ஒளியின் ஏகதேசம்பெற
பிரகாசிக்கிறுன் என்னும்படி மிகுதியாகப் பிரகாசிப்பவர்

பாபநாசநா=[2] தயிர்வெண்ணெய்களைத் திருடினது ர
ரீடைசெய்ததுமுதலிய கதாம்ருதத்தினுல் கேட்பவருடைய பா
களையும் போக்கிவிடுகிறவர், அவதாரகாலத்திலும் தம்பக்தர்களு
வெளிப்பகைவர்களையும் காமக்ரோதாதிகளான உட்பகைவர்கள
அழிப்பவர் என்னவுமாம்

பாரப்ருத்=[3] ஆத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸார விலங்கை அறு
அவர்கள் ஸ்வரூபம்விளங்கித் தம்மைச் சேருவதிலுள்ள பொறுப
வகிப்பவர்

பாவநா(32)=[4] அவதாரங்களில் துன்பங்களைப்போக்கி
பங்களையளித்து உய்விப்பவர்

பாவநா (293)=[5] உலகத்தைப் பரிசுத்தம்செய்யும் கங்கை
யியவற்றிற்கும் அந்தச் சக்தி தம்ஸம்பந்தத்தினுல் உண்டாகும
யிருப்பவர்

பாவா=[6] எல்லாப் பொருள்களையும் மயிலுக்குத் தோ
போலத் தமக்கு அணியாகக் கொண்டிருப்பவர்

பாஸ்கரத்யுதி=[7] ஸூர்யனைக்கண்ட இருள்போலப் பகை
பறந்தோடத்தக்க மஹிமையுள்ளவர்

பிஷக்=[8] ரோகத்திற்குக் காரணத்தையும் பரிகாரத்தை
நன்குணர்ந்த வைத்தியராயிருப்பவர்

---

1 'ஸாவவித' பாரக.

2 பூஜிப்பதனுலும் த்யானம்செய்வதனுலும் நாமத்தைச் சொல
னுலும் பாவங்களை ஒழிப்பவர்.

3 ஆதிசேஷன் முதலிய உருவங்களினுல் லோகபாரத்தைத் தா
கிறவர்

4 எல்லாருக்கும் எல்லாப்பலன்களையும் அளிப்பவர்

5 காற்றையும் வீசும்படி செய்பவர்

6 ப்ரபஞ்சரூபமாயிருப்பவர், அல்லது, தனித்திருப்பவர், அல்ல
எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பாயிருப்பவர்

7 ஸூர்யன் ஒளியைப்போன்ற ஒளியையுடையவர்

8 ஸம்ஸாரரோகத்தை விடுவிக்கும் பரவித்தையைப் பகவத்கீ
யில் உபதேசித்தவர்.

ஸ்ரீமபராகரமா=[1] உலகஙகளுககுத தீஙகுசெயயும ஹிரணயா
ன ஹிரணயகசிபுமுதலாகிய ஆஸுரபரகருதிகளுககு அசசததைத
ம பயஙகரமான பராகரமததையுடையவா, துஷடாகளை நிகர
பது அவாகளுககும அனுகரஹமேதான, பிததனை விலஙகு
லியவறறுல கடடுவது அவனுககும அவனுல பீடிககபபடும
றவருககும நனமையாகிறதனறே?

ஸ்ரீமா (358)=[2] ஆஜஞையைக கடநதவாகளுககுப பயததைக
டுபபவா, வாயுமுதலான தேவாகளும அவரிடம பயநதுதான
தம தொழிலகளை வழுவிலலாமல நடததுகிறாகள

ஸ்ரீமா (948)=[3] தமமுடைய மஹானுகரஹததை விருமபாதவா
ககுக காபபவாஸமஙாகமுதலிய துனபஙகளையும கொடுததுப பய
டுததுகிறவா

ஸ்ரீஜமவயயம=[4] அவயயமஸ்ரீஜம = மழையிலலாத பஞசம
னற கலிகாலம முடியுமபோதெலலாம திருமபததிருமபத தா
தை முளைககசசெயவதனுல அழியாதவிததாயிருபபவா

புணடரீகாகஷா=[5] புணடரீக மெனனபபடும பரமபதததில
பவாஸிகளாயிருபபவருககுக கணபோனறவா.

புணயகீாததி=[6] தமதுநாமஸஙகீாததனமே பாவஙகளை எல
ம முழுதுமவிலககுமபடியிருபபவா

புணயா (692)=பாவிகளும மஙகளஙகளுககுரியராகுமபடி அவா
ன பாவஙகளைப போககுகிறவா

புணயா (925)=[7] கஜேநதரரகஷணம எனனும புணணியசரித
ததினுல நமமைபபோனறவாகளின பாவஙகளையும போககுகிறவா

---

1 அஸுராமுதலியவாகளுககுப பயததைததரும பராகரமமுளளவ
 அவதரிததிருபபவா

2 எலலாம தமமிடததில பயபபடுமபடியிருபபவா, அலலது, அஸ்ரீ
ஸாதுககள பயபபடாமலிருககச செயபவா

3 உலகமெலலாம தமமிடததில பயநது நடககுமபடி செயபவா

4 ஸருஷடியில விதயாஸமினறி முனபோலவே காரியஙகளையுண
ககும காரணமாயிருபபவா

5 ஹிருதயகமலததையடைநதிருபபவா, அலலது, தாமரைபோனற
கண்களையுடையவா

6 பாவததைபபோககும புகழுளளவா

7 இதிஹாஸபுராண முதலியவறறைக கேடகிறவாகளுககுப புணயத
ச செயகிறவா, அலலது, சுருதிஸமிருதிகளால எலலாருககும புணணி
ததையே சொலலுகிறவா

புணயஶ்ரவணகீாததனா =[1] கஜேநதிரமோகஷததைதக கேட
ஞுும உரைபபதனுும எலலாபபாவஙகளுும நீஙகுமபடி செயப

புநாவஸு =[2] பரமமாதிதேவாகளிடததிலும அநதாயாமி
வஸிபபவா

புரநதரா = அஸுராகளினபடடணஙகளைப பிளபபவா, அ
ரா பிசாசு முதலியவறறை நிகாஹிபபதினால ஆதிதைவிக பயததை
போககுகிறா எனபது குறிபபு

புராதனா =[3] முநதியகலபஙகளிலும இபபடியே விததைக
வெளிபபடுததினவா

புருஜித = அநேகரை ஜயிததவா

புருஷா(14) =[4] மிகுதியாககொடுபபவா, முகதாகளுகு
தம ஸவரூபகுணவிபவஙகளில ஈடுபாடெனனும பேரானநதத
அளிபபவா

புருஷா (407) =[5] உலகமெலலாவறறிறகும தலைவரும பா
களையெலலாம எரிபபவருமாயிருபபவா, அலலது, காபபாறறு
வா, 'விருபபஙகளை நிரபபுகிறவா, அலலது, எலலாருககும மு
செலலுகிறவா' எனபது நிாவசனம

புருஷோததமா =[6] புருஷாகளெனனபபடும பததா, முக
நிதயரெனற மூவகைசசேதனாகளையும பாாககிலும மிககசிறநத

புருஸததமா =[7] தமது குணஙகளெனனும அமுதககடலை
குடிககவிருமபும கருடனமுதலான அநேகரிடததில ஸதிரமாக
தெளிவாகவுமிருபபவா

புஜகோததமா =[8] ஆதிசேஷனுககும மேறபடட சேஷியாகி
ஸவாமி, அரவணையில பளளிகொணடிருபபவா எனபது

---

1 அவரைக கேடபதும உரைபபதும புணயததிறகுககாரணம

2 சரீரஙகளில ஜீவாதமாவாக மாறிமாறி வஸிபபவா

3 காலவரையிலலாமையால முநதியும இருபபவா

4 புரமெனனபபடும சரீரததிலிருபபவா, அலலது, எலலாவற
கும முனனமே இருநதவா, அலலது, உயாநத பொருளகளிலிருபபவ
அலலது, அநேக பலனகளைககொடுபபவா, அலலது, பரளயகாலதத
அநேகலோகஙகளை ஸமஹரிபபவா, அலலது, எலலாவறறிலும நிரம
யிருபபவா

5 தேகஙகளில ஆதமாவாகப பிரவேசிததிருபபவா

6 புருஷாகளுளசிறநதவா, அலலது, புருஷாகளைககாடடிலும சி

7 விசவரூபியும மிகக உதகருஷடருமாயிருபபவா [தவ

8 ஸாபபஙகளுள உததமா, ஆதிசேஷரூபி எனபது

புஷ்கராக்ஷா (40) = தாமரைக்கண்ணர், 'அவருடைய கண்கள் ந்த தாமரை மலருக்கொப்பானவை' என்று சுருதியில் சொல் ஸர்வேச்வரரது சிறப்பிலக்கணம் இதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

புஷ்கராக்ஷா: (561) = [1] கருணை பொழிந்து ஆச்ரிதர்களைப் ரக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையுடையவர்

புஷ்டா = [2] சிறந்த திருக்கல்யாண குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்.

புஷ்பஹாஸா = [3] தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை அனுபவிக்கும் திற உண்டானவர்களுக்கு ஸாயங்காலத்தில் புஷ்பம் மலர்வதுபோலத் மே மலர்ந்து மிகப்போக்யராகப் பிரகாசிப்பவர்

பூ = [4] த்ருவ நக்ஷத்திரத்தில் சேர்ந்து பூகோள ககோளங்க ளத்தையும் தாங்குகிறவர்

பூகர்ப்பா = [5] பூமிதேவியென்னும் பத்நியைக் கர்ப்பத்தில் வைப் துபோல் வைத்துக்காப்பவர்

பூசயா = [6] பக்தர்கள் அர்ச்சாவிக்ரஹங்களில் எழுந்தருளும்படி ர்த்திப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட யம்வ்யக்தம், ஸித்தம், மானுஷ முதலான திவ்யாலயப்ரதேசங் ில் அவர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக ஸுகமாயிருப்பவர்

பூதக்ருத் = [7] எல்லாப் பொருள்களையும் தமது இச்சையினால் டைப்பவர்

பூதப்ருத் = [8] எல்லா உலகங்களையும் தாங்குகிறவர்

பூதபவ்யபவத்ப்ரபு = சென்றவை நிகழ்கின்றவை வருபவை எல் வற்றிற்கும் ஸ்வாமி (= சேஷி)யாயிருப்பவர்

---

1 பூர்ணமாக வ்யாபித்திருப்பவர், அல்லது, ஹ்ருதயகமலத்தில் பர சித்திருப்பவர்

2 எப்போதும் பூர்ணமானவர்

3 புஷ்பம் மலர்வதுபோல் ப்ரபஞ்சரூபமாகஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் தாம லர்கிறவர்

4 அபூ = ஜனனமில்லாதவர், அல்லது பூ = இருப்பாயிருப்பவர், அல் து, பூமிரூபி.

5 பூமியைத் தம் கர்ப்பத்தில் வைத்திருப்பவர்

6 ராமாவதாரத்தில் ஸேதுபந்தனத்திற்காகக் கடற்கரையில் தர்ப்ப னத்தில் படுத்தவர்

7 விஷ்ணுவே, ரஜோகுணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ப்ரம்மரூபியாக லாவற்றையும் படைக்கிறார், அல்லது, தமோகுணத்தைக்கொண்டு தாரூபியாக எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறார்

8 ஸத்வகுணத்தைக் கைக்கொண்டு விஷ்ணுரூபியாக எல்லாவற்றை ம் காப்பாற்றுகிறவர், அல்லது, போஷிப்பவர்

பூதபவயபவநநாதா =[1] இறநதது எதிாவது நிகழுகிறது ஆ
மூககாலஙகளிலுமுளளவறறிறகும ஈஸவரா

பூதபாவநா =[2] தாஙகுவதனுலும போஷிபபதனுலும போ
கஙகளை கொடுபபதனுலும எலலாபபொருளகளையும வருததிசெயப

பூதமஹேஸவரா =[3] எலலாப பிராணிகளையும நடததும பரம
யமன முதலானவாகளையும நியமிபபவா

பூதாதமா (8) = எலலாபபொருளகளுககும அநதாயாமி

பூதாதமா (10) = பரிசுததஸவபாவமுளளவா, சரீரஙகளாயுள
சேதனுசேதனஙகளின குறறஙகளொனறும பறருதவரெனபது

பூதாதி =[4] எலலாபபிராணிகளாலும இவரே பரமபுருஷா
மெனறு ஆவலோடு அடையபபடுகிறவா

பூதாவாஸா = எலலாப பிராணிகளுககும தஙகுமிடமாயிருப
வா தமமுடைய பரததுவததை மறைததுக கிருஷ்ணுவதாரதத
ஸௌலபயததை மேறகொணடு எலலாபபிராணிகளும எளிதில ஆ
ரயிககுமபடி இருநதவா எனபது

பூதி =[5] வெளி உபாயஙகளாகிய செலவஙகளும உளஉபாயமா
தருடபகதி முதலானவையும இலலாதவாகளுககும அவறறையெ
லாம நிரபபும ஸமபததாயிருபபவா

பூாணா =[6] விருமபினவையெலலாம குறைபடாது நிரமபியிரு
பவா, அதனுலேதான அதிகபபொருட செலவினுலும தேகபரய
தினுலும செயயபபடும ஆராதனஙகள இலலாமலும ஸதோததிர
தினல மடடுமே வசபபடுகிறவா

பூாபபுவா =[7] பகவததாஸனெனகிற ஞானததினுலே ஆதப
கடைததேறின பகதனுககுத தாமே இடமாயிருபபவா

பூாபபுவஸவஸதரு =[8] பூலோகம புவாலோகம ஸுவாலோக

---

1 மூககாலஙகளிலுமுளளவாகளாலும யாசிககபபடுகிறவா, அவரு
குத தாபததையுணடுபணணுகிறவா, அவாகளை ஆசீாவதிபபவா

2 பொருளகளை உணடாககுகிறவா, அலலது, விருததிசெயகிறவ

3 பராணிகளுககுப பெரிய ஈசுவரா. அலலது, ஸதயமான முத
ஈசுவரா 4 எலலாபபொருளகளுககும முதலகாரணமாயிருபபவா

5 இருபபு, அலலது, ஐசுவரியமாயிருபபவா, அலலது, எலலா ஐ
வரியஙகளுககும காரணமானவா.

6 எலலாபபலனகளும எலலாசசகதிகளும நிரமபியிருபபவா

7 எலலாவறறிறகும ஆதாரமான பூமிககும ஆதாரமானவா
'லக்ஷமி' பாாகக

8 பூலோகம, புவாலோகம, ஸுவாலோகமாகிய மூவுலகஙகளு
'பூ புவ ஸுவ' எனகிற வேதஸாரஙகளாகிய மூனறுவயாஹ்ருதிகளா

ிய மூவுலகங்களிலுமுள்ள பராணிகள், பறவைகள பழுததமர
ாத அடுபபதுபோலத தமமை அடுதது ஜீவிககுமபடியிருபபவா
பூரயிதா =1 தமமைத துதிபபவாகளின விருபபஙகளையெலலாம
பபும தனமையுளளவா, விருபபஙகளை நிரபபுவதறகாகவே
ூதாதர முதலியவறறை அஙகீகரிபபவா எனபது
பூரிதக்ஷிணா = உலகததில ஆசாரததை வெளிபபடுததுவதற
கச செயயபபடட அமவமேத முதலிய யாகஙகளில நிரமபததக்ஷி
ரகளை அளிததவா
பூஷணா =2 யாவருககும அநுகூலமான ஸௌலபயகுணத்தி
ல ஸ்ரீபதியான தமமை அலஙகரிபபவா
பேசலா =3 கஜேநதிரனைக காபபாறறுவதில உணடான வேகத
ல மாலைகளும ஆடை ஆபரணஙகளும கலைநதிருபபதே ஓா அழ
கததோனறினவா
பேஷஜம = சிகிதஸைககு அஸாதயமான ஸமஸாரரோகததிற
ச சிறநத ஔஷதமாயிருபபவா.
போகதா (145) =4 பகதாகளால நிவேதனமசெயயபபடும பரா
ன முதலிய சுவையுளள பதாாததஙகளை அமருததததைபபோல
ஙகீகரிதது உணபவா, நெய பால தேன சாககரைகளோடு கோது
மயைச சோதது பாகமசெயயபபடட பாயஸம பராபணமென
பபடுவது
போகதா (502) =5 ஹயசிரஸரூபமாக ஹவயகவயஙகளெலலா
றறையும புசிபபவா
போஜநம =6 பகதாகளால உணவுபோல ஸுகமாக அநுபவிக
பபடுகிறவா

ருககினறன, அவறறினுல செயயபபடும ஹோமமுதலியவறறினுல
லகம நடககுமபடி செயபவா, அலலது, மேறசொலலிய மூவுலகங
ளாகிய ஸமஸாரவருக்ஷமாயிருபபவா, அலலது, விருக்ஷமபோல மூவுல
ஙகளையும வயாபிததிருபபவா
1 பகதாகளுககு எலலாசசெலவஙகளையும நிரபபுகிறவா
2 பல அவதாரஙகளினுல பூமியை அலஙகரிபபவா
3 செயகையிலும மனததிலும வாககிலும வடிவததிலும அழகா-
ிருபபவா
4 அநத பரகருதியை அநுபவிககும புருஷராகவுமிருபபவா
5 காபபாறறுகிறவா, அலலது, தமது ஸவரூபமான ஆனநதததை
நுபவிபபவா [வா.
6 அநுபவிககபபடுவதாகிய மாயையென்னும பரகருதிவடிவமாயிருபப

மங்களம்பரம்=[1] சிறந்தமங்களம், திக்குணங்கள் அனு கல்யாணகுணங்களை சிறப்புற்ற ஸ்வரூபம்

மது=ஞானிகளான பக்தர்களுக்கு இன்சுவையாயிருப்பவர்

மதுஸூதந:=மதுவென்னும் அஸுரனை ஸம்ஹரித்தவர், லது, நித்யஸூரிகளின் மதுக்களை (=புலன்களை) தம்மிடத்தில் இ யூறில்லாமல் சேர்ந்திருக்கும்படி ஆகர்ஷிப்பவர்

மந்த்ர:=[2] மனனம் செய்பவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்

மநு:=[3] ஸங்கல்பிப்பவர், தமது ஸங்கல்பலேசமாத்திரத்தி எல்லாவற்றையும் படைப்பவர் என்பது

மநோஜவ:=[4] மனோவேகமாகக் காரியங்களைச்செய்பவர்

மநோஹர:=[5] இயற்கையான அன்பினால் பக்தர்களின் ம களைக் கவர்கிறவர், 'மோகினி ரூபத்தினால் அஸுரர்களின் மனங் இழுத்தவர்' என்பது நிர்வசனம்

மரீசி=[6] பிறவிக்குருடர்கள்போன்ற மூடர்களான பிரா களுக்கும் மாசற்ற தமது திவ்யரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்

மஹாத்தி=பெரும் செல்வமுடையவர், பக்தர்களின் யே க்ஷேமங்களெல்லாவற்றையும் குறைவின்றி நடத்துவதற்குரிய வற்ற செல்வமுடையவர்

மஹர்ஷி=[7] வேதங்களனைத்தையும் நேராகக் கண்டறிந்த க மூர்த்தி

மஹாக்ரது=[8] ஆகம சாஸ்திரங்களினால் விதிக்கப்பட்ட எல் செய்கைகளும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படுவதனாலே

1 தயாளித்தவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் மிகப்பயப்பது, லது, தானே மங்களரூபமாயுள்ளது, பரப்ரம்மம்

2 வேதமந்த்ரரூபமாயிருப்பவர், அல்லது, மந்திரங்களினால் வி விக்கப்படுகிறவர்

3 எல்லாவற்றையும் நினைப்பவர், அல்லது, மந்திரரூபி, அல் மனு என்னும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தருரூபி

4 எங்கும்வியாபித்திருப்பதினால் மனத்தின் வேகத்துக்கொப்ப வேகமுள்ளவர்

5 மேல்வரையற்ற ஆனந்தரூபியாதலின் யாவருக்கும் இனியவர்

6 ஒளியுள்ளவர்களுக்கும் ஒளியாயிருப்பவர்

7 'மஹர்ஷி கபிலாசார்ய' ஒருநாமம் வேதத்தை முழுதும் பா தவராதலின் கபிலர் மஹரிஷியாவர், வேதத்தில் ஒரு பாகம் பார்த் ரும் ரிஷியேயாவர், ஸாங்க்யமென்னும் பரிசுத்தமானஞானத்தை தேசித்தவராதலின், கபிலர் ஆசார்யரென்று சொல்லப்படுகிறார்

8 சிறந்த அசுவமேதயாகமாயிருப்பவர்

ஙியசுவைபுள்ளவைகளாகச் செய்யப்படுவதனால் ஆராதனத்திற்கு
ரியவர்

மஹாகரமா = [1] மிக்கஆழமான ஸம்ஸாரமென்னும் பாதாளத்
ல் அமிழ்ந்துகிடக்கும் சேதனர்கள் சிறசிலவாகச்செய்யும் நற
மங்களினால் வரிசைக்ரமமாகத் தம்மிடம் ஏறும்படியாக நீண்ட படி
ிசைகளை வைத்திருப்பவர்

மஹாகர்த்தா = [2] புத்தாவதாரத்தில் தாம்செய்த நாஸ்திகவாதங்
ிளால் ஆத்மாகெட்டுப்போனவர்களை ரௌரவாதி நரகங்களென்ன
ும் குழிகளில் விழும்படிசெய்பவர்

மஹாகாமா (677) = [3] பூச்சிபுழுக்களாகப் பிறந்து அறிவிலும்
நுவத்திலும் மிகச்சிறியவையான ப்ராணிகளையும் அவற்றின்காம
ுமத்தில் மனுஷ்யதேகமளித்துத் தமதுபெரிய ஐஶ்வர்யத்தை
னுபவிக்க ஆவலோடு முயலும்படிசெய்வதாகிய சிறந்த செய்கையை
டையவர்

மஹாகாமா (793) = [4] சிறந்த காரியமுடையவர்

மஹாகோசா = [5] வேண்டுகிறவர்களுக்கெல்லாம் எக்காலமும்
லாவகைகளாலும் தானம்செய்தாலும் அழியாதவையான மஹா
தமம், பத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம்,
ம் என்கிற ஒன்பதுநிதிகளும் ரத்நாகரமாகிய கடலும் ரத்நங்கள்
ளயுமிடமாகிய ரோகணமலையும் மற்றும் இவ்வகையான பொருள்க
னத்தும் தமது பொக்கசசாலைகளாக இருக்கப்பெற்றவர்

மஹாசக்தி = தமதுசரீரத்தின் ஏகதேசமாகிய ப்ரக்ருதியின்பரி
மத்தினால் உலகங்களையெல்லாம் படைக்கும் பெருந்திறமையுள்ள
ர், சிலந்தியானது தன் சரீரத்தின் எச்சிலினால் நூலையுண்டாக்கி
தற்குத் தானே கர்த்தாவாயிருப்பதுபோல ப்ரக்ருதியின்பரிணாமங்
ளாகிய உலகங்களை நிமித்தமாத்திரத்தில் படைப்பதனால் நிமித்த
ரணமென்னப்படும் கர்த்தாவாகவும் உபாதானகாரணமென்னப்
டும் மூலகாரணமாகவுமிருப்பவரென்பது, இது சக்தியென்னும்
ணம்

---

1 பெரியகாலடிகளை உடையவர்

2 அவித்தையென்னும் படுகுழி வைத்திருப்பவர், அல்லது, சிறந்த
தராளி, மஹாபாரதமுதலியவற்றில் சொல்லியபடி மஹாரதர் என்பது.

3 சிறந்த ஸ்ருஷ்டி முதலான காமங்களை உடையவர்

4 ஆகாய முதலான மஹாபூதங்களைப் படைத்தவர்

5 அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம், விஜ்ஞானமயம், ஆனந்த
ய மென்னும் ஐந்து கோசங்களினுள்ளிருப்பவர்

மஹாசநா = பெருமதீனியுள்ளவா, ஸமஹாரகாலததில உ
மனைதததையும விழுஙகினவா

மஹாதயுதி = [1] பெரியஒளியுள்ளவா, உளளுமபுறமுமுளள [illegible]
ளனைததையும நினைததமாததிரததினால ஓதுககிவிடும பரகாசமுள
வரெனபது, ஸூாயனமுதலியவறறினஒளி இதன ஒரு துளி, இ
தேஜஸெனனுமகுணம

மஹாதரிதருத = [2] திருபபாறகடல கடைநதபோது மநதரமெ
னும பெரியமலையைத தாஙகினவா

மஹாதநா = [3] மிகக ஏழைகளுககும எணணமல கொடுககதத
அளவறற பொருளகளை வைததிருபபவா

மஹாதபஸ் = [4] சிறநதஞானமுளளவா, ஆறுகுணஙகளி
ஞானம, பலமெனனும இரணடுகுணஙகள ஸஙகாஷணன கூறு
வை அவறறில ஞானமாவது — ஜனனமரணஙகளாகிய ஸமஸ
மாரககததில அனுதிகாலமாக நடநதுகொணடு வருநதும் ஜீவா
களுககு பரமபரிகாரமசெயவதறகாக அநதஅநதக காயகாரணஙக
அறிநது காயவாககஙகளைத தமதம காரணஙகளில அடககுவ
குரிய ஸாவஜஞதவம

மஹாதேவா = [5] பரமமாமுதலிய தேவாகளைப பநதுமுத
விளையாடடுககருவிகளைபபோல வைதது விளையாடுகிறவா

மஹாதேஜஸ = [6] தமோகுணததில அகபபடடுப பிற
இறநது கொணடிருககும சேதனஙகளுககும அனுதியாயுளள அ
ஞானமெனனும இருளைஒழிககும பேரொளியுளளவா

மஹாந = [7] எலலாவறறிலும மிகசசிறநதவா, இஙகு, நீ
போல நிலததிலும மூழகுவது கிளமபுவதுமுதலிய நினைததவெ
லாம தடைபபடாமலிருபபதாகிய பராகாமயமெனனும ஐஸவா

1 ஸவயமபிரகாசம

2 கோவாததனததை எடுததவா எனனவுமாம

3 போகததிறகு ஸாதனமாகிய தனஙகளை மிகுதியாகவுடையவா

4 ஸருஷடியைபபறறிய சிறநத ஞானமுளளவா, அலலது, சிற
ஐசுவரியமுளளவா அலலது, சிறநத பராகரமமுளளவா

5 தமது சிறநத ஆதமஜஞானததினால எலலாவறறையும வி
யோகீசுவரராயிருததலால கொணடாடபபடுகிறவா

6 ஸூாயனமுதலானவாகளுககும ஒளியைக கொடுககும சிற
ஒளியுளளவா

7 சபதாதிகுணஙகளிலலாமையாலும மிகவும ஸூகூமராயிருப
னுலும நிதயதவம சுதததவம ஸாவகததவம எனனும தமது மூனறு
மஙகளிலும பிரதிபநதகமிலலாதவா

பபட்டது, நிழல்போல உட்புகுந்து பிராமணத்தைத் தமவசப ந்திக கொளவதும, இடைவிடாது தமமை தயானிககும்படி அவா த்தை நடத்துவதும, ஆதமா தேகத்திலிருககும்போதும கிளம போனபோதும அத்தேகத்துள பிரவேசித்திருப்பதும, யாகங செயவது குளமவெட்டுவதுமுதலிய தாமகாரியங்களை நடத்து மாகிய நானகுவகையான காமாவஸாயித்வம எனனப்படுவதும ் தான

மஹாநிதி=[1] மகாத்மாககளை நிதிகண்டதுபோல அனபுடன ரிப்பவா

மஹாபலா=[2] வேறு உதவியை எதிாபாராமல எலலாவற்றை நடத்தும சிறந்த மகிமையுளளவா, தமது மகிமையைத்தவிர று ஆதாரமிலலாமல எலலாவற்றையும தமது தேகத்தைப லத தாமே தரித்திருப்பவரெனபது, நீா காறறு மலை பூமிமுத வற்றிலுளள தாஙகும சகதி, பகவானுடைய சகதியெனனும கட ஒரு சிறு திவலையாகத தோறறுமபடியிருப்பவா, இது பல னனும குணம

மஹாபாகா=[3] ஆயாபாடிய பெணகளும நீளாதேவியெனனப ம நப்பினனைப பிராட்டியும திவயகனனிகைகள பதினறுயிரவரும மிணி ஸத்பபாமை ஜாமபவதிமுதலிய பெணணரசிகளும வலிய கத்தகக வடிவழகையுடையவா

மஹாபுத்தி= [4]எககாலமும எவவிடஙகளிலுமுளள எலலாப ருளகளையும ஐயந்திரிபற அறிவதாகிய பேரறிவுளளவா, ஸா ஞரெனபது, இது ஞானமெனனும குணம

மஹாபூதா=[5] சானறோாகளைத தமராகக கொணடவா

மஹாபோகா=[6] திரவியஙகளினலாகிய சிறந்தபோகஙகளைத யும தருகிறவா

மஹாமகா=[7] தாமம அவருககுச சரீரமாதலின யாவராலும கத்தகக யாகத்தைத தமககு அவயவமாகவுடையவா

---

1 எலலாபபொருளகளும தமமிடத்தில தஙகுமபடியான பெரிய ரம 2 பலசாலிகளுககும மிகுந்த பலசாலி

3 சிறந்த போஜனஙகளாகிய பாகஙகளையுணபவா, அலலது, அவ ஙகளில சிறந்த போகஙகளை அனுபவிப்பவா

4 ஞானிகளெலலாரிலும சிறந்த ஞானமுளளவா

5 காலவரையினறி எககாலமும வயாபித்திருப்பவா

6 சிறந்த ஸ்வரூபமாயிருப்பவா

7 தமககு அாப்பணமசெயவதனல யாகஙகள முதலிய காமங ச சிறப்பிப்பவா

மஹாமநஸ = [1]ஆஶ்ரிதர்கள் விஷயத்தில் பெரியமனமுள்ள அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் கொடுத்ததுபோதாது, எ தாம் நினைக்கும் உதாரகுணமுள்ளதும் அவர்கள் செய்யும் அபர களினால் கலங்காமலிருக்கும்படி அகாதமுமான திருவுள்ளமுல வர்

மஹாமாயா = [2]தம்மைச் சரணமடையாத ஜனங்களைச் கும் ஸ்வரூபம் தெரியவொட்டாமல் திரைபோலமறைப்பத மாயையென்னப்படும் ஸங்கல்பத்தையுடையவர்

மஹாமூர்த்தி = [3] விஶ்வரூபம் காண்பித்தபோது அநேகம் மாண்டங்கள் அடங்கிய உலகமனைத்தும் ஒரு மூலையில் அட கிடக்கும்படி பெரிய உருவமுள்ளவர்

மஹாயஜ்ஞா = [4]தம்மை ஆராதிப்பது எல்லா ஆராதனங் லும் மேற்பட்டதாகச் செய்பவர்

மஹாயஜ்வா = [5]மற்றதேவர்களைப் பூஜிப்பவரைப்பார்க்கி தம்மை ஆராதிப்பவர்கள் சிறந்தவர்களாகும்படி செய்பவர்

மஹாஹரா = [6] ஒருவன், பரணவத்தை உச்சரித்துத் தன் ஆ வைப் பரமாத்மாவிடம் ஒப்பிப்பதாகிய பூஜைக்கு உரியவர்

மஹாவராஹா = பூமியை எடுத்ததனால் ஒப்புயர்வற்ற வர ரூபியாயிருப்பவர்

மஹாவீர்யா = [7]விகாரப்படுவதற்குக் காரணங்களிருப்பி தம்மியற்கை விகாரப்படாமலிருப்பவர், இது வீர்யம் என குணம், யோகீஶ்வரர்களிடத்திலுள்ள கலங்காமை என்னும் இந் ஜயம் இந்தக்குணத்தின் ஓர் அணுவாக நினைக்கப்படுகிறது

---

1 ஸருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களை நினைத்த மாத்திரத்தில் செ த்தக்க பெரிய மனமுடையவர்

2 மாயை செய்பவர்களுக்கும் அம்மாயையை உண்டாக்குவத யாராலும் தாண்டமுடியாத பெரியமாயையையுடையவர், (மாயை = கும் சக்தி)

3 ஆதிசேஷனமேல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரிய உருவமுள

4 சிறந்த ஜபயஜ்ஞமாயிருப்பவர், அல்லது, சிறந்த ஜபயஜ்ஞத் உடையவர்

5 உலகங்களுக்கு யாகமுறையை அறிவிப்பதற்காகச் சாஸ்திரப் யஜ்ஞம் செய்வதனால் யாகம் செய்பவரில் சிறந்தவர் அல்லது சி யாகம் செய்பவரனைவரும் தம்மவராயிருப்பவர் 6 பூஜைக்கு உரிய

7 உலகத்தை உண்டாக்குவதாகிய அவித்தையென்னும் பெரும ணத்தையுடையவர்

மஹாஶருஙகா=[1] பூமணடலமெலலாம முனையில ஒடடிககொ ணடிருககுமபடி பெரிய கோரபபலலையுடையவர

மஹாஸவநா=[2] சிறநதநாமமுளளவர, அலலது, வேதஙகளுக நும அவறறின ஸாரமாகியகாயததரிககும பொருளாயிருபபவர

மஹாஹரதா=[3] பாவமசெயதவாகள தலையெடாமல அமிழநது பாவதும புணணியம செயதவாகள அடிககடி ஆழநதும போது மனறு தோனறுமவிருபபதுமான பெருமடுவாயிருபபவர

மஹாஹவிஸ=[4] ஸாததவிகாகளினல உபநிஷததில சொலலப படட ஞானயஜஞததினல மனம புததி இநதிரிய முதலியவறறை ஹவிஸுகளாக ஸமாபபணம செயயபபெறுகிறவர, அலலது, ஆதமா னனும சிறநத ஹவிஸை அஙகீகரிபபவர

மஹாக்ஷா=[5] யாவராலும பூஜிககபபடும வேதமூாததியான கருடனை வாஹனமாகவுடையவர

மஹீதரா (318)=[6] பூபாரமாயுளள துஷடாகளை ஒழிததுப பூமியைததாஙகுகிறவர

மஹீதரா (370)=[7] பூபாரததைப போககிப பூமியை நிலை நிறுததுகிறவர

மஹீபாததா=[8] ஆதிகூாமரூபியாகப பூமியை எபபோதும எளி தாகத தாஙகிககொணடிருபபவர

மஹேநதரா=[9] யாவராலும கொணடாடபபடும பரமேஶவரத தனமையையுடையவர

---

1 பரளயஸமுததிரததில ஓடமாகிய பூமியைககடடி விளையாடின சிறநத கொமபுளளவர

2 தமது மூசசாகச சொலலபபடும வேதததையே சிறநதசபதமாக உடையவர

3 யோகிகள மூழகி இளைபபாறி ஸுகமாகத தஙகியிருககும ஆனநத வெளளம நிரமபின மடுவாயிருபபவர

4 பெரியஹவிஸாயிருபபவர, உலகமெலலாம பரமமஸவரூபமாத லின பரளயகாலததில அவரிடததில ஹோமம செயயபபடட உலகமென னும பெரியஹவிஸாக அவரேயிருபபவரெனபது, அலலது, உலகமென னும பெரிய ஹவிஸையுடையவர 5 பெரிய கணகளையுடையவர, அலலது, சிறநத புலனகளையுடையவர

6 பூமியைத தாஙகுகிறவர, அலலது, பூஜையைப பெறுகிறவர

7 மலைகளாயிருநது பூமியைததாஙகுகிறவர

8 வராஹாவதாரமெடுதது கடலில முழுகின பூமியைத தூககி எடுததவர 9 ஈசுவரருககுமீசுவரர

மஹேஜயா = [1] பலனகளை விருமபாதவாகள இநதிராதிதேவ களையனறித தமமை நேராக ஆராதிபபதையே சிறநத ஆராதனமா அஙகீகரிபபவா

மஹேஷவாஸா = கடலில அணைகடடுவது ராவணவதமுதலாக காரியஙகளில பாாபபவாமனததைக கவருமபடி சிறநத பாணப யோகம செயபவா

மஹோதஸாஹா = [2] மிகக ஊககமுடையவா, எலலாவறறையும படைபபதாகிய ஈஸவரசகதி மிகபபெரிதாகஇருபபவா, ஸாஙகயாகள சொலலும ஈஸவரனபோல ஒனறும செயயாமல தொழிலறறிருபப ாலலா, தாம எலலாம செயயவலலவராயினும அவரவா தகுதிபப பலனகளைப பகுததுக கொடுபபவரெனபது, இது ஐஸவாயமென னும குணம

மஹோததிசயா = [3] பரளயகாலததில பெருங கடலில ஆதி சேஷனாகிய அரவணையினமேல படுததிருபபவா

மஹோரகா = [4] தாம மிகப பெரியவராயிருநதும மிகக அறப களுககும அநதாயாமியாக ஹருதயததுள பிரவேசிததிருபபவா

மாதவா (73) = [5] ஸ்ரீ தேவியின கணவா, திருமகள தமமை விடடு எனறும அகலாமல இருபபவா, ஞானம, சகதி, பலம ஐஸவாயம, வீாயம, தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளும சோநத உருவெடுததிருபபவளும, பகவானுடைய எலலாச சகதிகளுககுத் தலைமையாக உலகஙகளை நடததும பராசகதியும, பகவானுடைய மறறச சகதிகளை நடததிககொணடு சராசரங்கள அடஙகிய உல மனைததையும வயாபிததிருபபதனால அனநதையெனறு சொலலப படுகிறவளும, தயாமூாததியுமான திருமகளுககும ஸவாமியெனபது,

மாதவா (169) = 'மா' எனனபபடும பரமாதமஜஞானததைக கொடுபபவா, அலலது, மௌனம தியானம யோகம இமமூனறும் பொருநதினவா

---

[1] தமமைககுறிததுச செயயும யாகமே மோகஷபலனைத தருவதா கலின அது மற்றத தேவாகளைககுறிததுச செயயும யாகஙகளைக காட டிலும சிறநததாமபடி இருபபவா

[2] உலகததின ஸருஷடி ஸதிதி ஸமஹார விஷயததில எபபோதும முயறசியோடிருபபவா

[3] எலலாவறறையும ஸமஹாரம செயதபிறகு பரளயஸமுததிரததில படுததிருபபவா [4] மஹாஸாபபமாயிருபபவா

[5] மது விததையினால உபாஸிககபபடடவா, அலலது, மௌனம தயானம யோகம இமமூனறும பொருநதினவா.

மாதவா (741) = லக்ஷ்மிக்குநாயகா, உலகங்களுக்கு லக்ஷ்மி
ரயும் தாம் தந்தையுமாயிருப்பவா, அல்லது, மதுவென்னும் யாதவ
யுடையகுலத்தில் அவதரித்தவா, அல்லது, மௌனம் த்யானம்
யாகம் இம்மூன்றுமுள்ளவா

மாநயா = [1]தமது பக்தாகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த நிலைமையையே
பருமையாகநினைத்தது தம்மாலேயேதாம் வெகுமானிக்கப்படுகிறவா

மாநதா = [2]தம்மைச் சோநதவாகளுக்குக் கௌரவத்தைக்
காடுப்பவா, அாஜுனனைத் தேராளியாகச்செய்து தாம்ஸாரதியாக
ருந்ததும், கம்ஸவதம்செய்தபின் உக்ரஸேனனை ராஜாவாக அபி
ஷேகம் செய்து தாம் கீழ்ப்பட்டிருந்ததும், யுதிஷ்டிரரை மூத்தவராக
தித்துத் தாம் கீழ்ப்படிந்திருந்ததும், மற்றும் இவ்வித அநேகஸௌ
பய வியாபாரங்களும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாாக்கா (366) = [3]பக்தாகளினுல் தேடப்படுகிறவா

மாாக்கா (398) = [4]பரத்வாஜாமுதலான முனிவாகளால் தேடப்
படுகிறவா, 'விரதா' பாாக்க

முக்தாநாம்பரமாகதி = [5]ஸாவசேஷியானதாமே முக்திபெற்ற
ாகள் முடிவாகச்சேரும் இடமாயிருப்பவா, அடைந்தவா தம்மை
ட்டு விலகாமலிருக்கச்செய்பவா

முகுந்தா = [6]பாஞ்சராத்திராகளினுல் ஒரேதெய்வமதொழுது
ராாத்திக்கப்பெற்றவராக அவாகளுக்கு முக்தியைக்கொடுப்பவா

மேதஜா = [7]தேவகியானவள் பூாவஜன்மத்தில் புதரனைவேண்டி
நாற்ற நோன்பென்னும் யாகத்தின்பலனுக அவதரித்தவா

மேதாவீ = [8]காலவரையும்தேசவரையுமற்றதாகிய மஹிமைக்கு
தவியாக இயற்கையால் அமைந்த ஸாவஜ்ஞத்வமுடையவா

---

1 ஸாவேச்வராாதவின் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவா

2 தம்முடையமாயையினுல் எல்லாருக்கும் ஆத்மாவல்லாதவற்றை
தமாவாக நினைக்கும் அபிமானத்தைக்கொடுப்பவா, அல்லது, பக்தி
லலாதவரின் காவத்தைக் கண்டிப்பவா, அல்லது, தத்வஞானிகளுக்கு
தமா அல்லாதவற்றை ஆத்மாவாக அபிமானிக்கும் மயக்கத்தைப்
பாக்குகிறவா

3 மோக்ஷத்தைவிரும்புகிறவாகளால் தேடப்படுகிறவா, அல்லது,
ரமமானந்தத்தை அடைவதற்குத் தாமே உபாயமாயிருப்பவா

4 முக்திக்கு வழியாயிருப்பவா

5 முக்தாகளுக்கு உத்கருஷ்டமான கதி, அவரைவிட வேறுதேவ
தயை அடையவேண்டுவதுமில்லை, ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புவதுமில்லை

6 முக்தியைக் கொடுப்பவா 7 யாகத்தில் உண்டாகிறவா

8 அநேக கிரந்தங்களை அறியும் திறமையுள்ளவா

மேதினீபதி = பூமிக்கு நாதா

யத = [1]ஆஸ்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு எப்போதும் முயற்சி
கிறவா, அல்லது, அவாகளை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தம்மை அவர்களி
சோப்பிக்கிறவா

யதுஸ்ரேஷ்டா = முழுகிப்போன யதுவம்சத்தை உயர்த்த
தினதனால யதுக்களில் சிறந்தவா

யமா (164) = எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவா

யமா (870) = [2]விரும்பினவரன்களை அளிக்கும் தேவர்களை
நடத்துகிறவா

யஜ்ஞக்ருத = [3]உலகங்களின் நன்மைக்காக ஆதிகாலத்தில்
ஞத்தைச் சிருஷ்டித்தவா

யஜ்ஞகுஹ்யா = [4]யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவா, விரு
மற்றவராயிருந்தும் விருப்பமுள்ளவர்போல யாகங்களில் கொடுக்
புரோடாசமுதலிய ஹவிஸ்ஸுகளையுண்டு தாம் திருப்தியடைந்து யா
செய்தவரைப் பலன்களினால் திருப்திசெய்விக்கிறாரென்பது சாஸ
ஸூக்ஷ்மங்களை அறிந்தவர்களல்லது மற்றவர்களுக்குப் புலப்படா
யால யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவா என்பது

யஜ்ஞப்ருத = [5]யஜ்ஞமகுறைவுபட்டாலும், தம்மைத்யாணிப
னும் பூர்ணாஹுதியினாலும் அதை நிரம்பச்செய்பவா

யஜ்ஞபதி = [6]தம ஆராதனத்திற்குப் பலனை அளிப்பவா

யஜ்ஞபுக = யஜ்ஞங்களை அனுபவிப்பவா, அல்லது, காப்ப

யஜ்ஞா (446) = [7]யாகரூபியாயிருப்பவா, யாகங்களால ஆ
திக்கப்பட்டவரும யாகங்களின் பலன்களை அளிப்பவருமாயிருப்ப

---

1 பிரஸித்தமாயிருப்பதைச் சொல்லும் யத என்னும் சொல்ல
சொல்லப்படுகிறவா

2 அயமா = மரணமில்லாதவா, அல்லது, யமா = யோகத்திற்கு அ
மாகிய யமமாக இருப்பவா, அதாவது, அதனால அடையப்படுகிற
எனினுமாம

3 பரளயகாலத்தில யஜ்ஞத்தை ஸமஹரிப்பவா

4 யஜ்ஞங்களுள ரஹஸ்யமாகிய ஞானயஜ்ஞமாகவிருப்பவா, அ
லது, பலனைக் கருதாது செய்யப்படும யாகமாகவிருப்பவா

5 யஜ்ஞத்தைக் காப்பாற்றுகிறவா

6 யஜ்ஞங்களைக் காப்பவா, அல்லது, யஜ்ஞங்களுக்கு ஈசுவரா

7 யஜ்ஞஸ்வரூபி, அல்லது, யஜ்ஞத்தினால எல்லாதேவர்களை
ஸருஷ்டிப்பவா

யஜ்ஞா (971) = தம்மை ஆராதிப்பதற்குப் போதுமான புண்ய மபத்திலலாமல் தமதாராதனத்தை விரும்புகிறவர்களுக்குத் தாமே யஜ்ஞரூபமாயிருப்பவர்

யஜ்ஞவாஹநா = யஜ்ஞஞ்செய்பவர்களுக்குச் சக்தியையும் ஸ்ரத்தையையும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்து யாகத்தை நடத்துகிறவர்.

யஜ்ஞப்ருத = யஜ்ஞங்களை ஞானத்தின் வழியாகத் தம்மை டைவதற்கு உபாயங்களாகும்படி செய்பவர்

யஜ்ஞாங்கா = [1]சக்தியுள்ளவர்கள் செய்யும் மற்றயாகங்கள் தமது கத்திற்கு அங்கமாகக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்படி செய்பவர்

யஜ்ஞாந்தக்ருத் = [2]யாகத்தின் பலனாகிய தத்வஜ்ஞானத்தை ண்டுபண்ணுகிறவர்

யஜ்ஞீ = எல்லாயஜ்ஞங்களுக்கும் சேஷி, எல்லாயஜ்ஞங்களாலும் ராதிக்கப்படுகிறவர் என்பது

யஜ்வா = அசக்தர்களுக்குத் தாமே யஜமானரூபியாக யாகம் ய்பவர்

யுகாதிக்ருத் = [3]ப்ரளயமானபோது யுகங்களுக்கு ஆதியான ருஷ்டியைச்செய்பவர், அதாவது, பிரளயமானதினால் யாதொரு டுதலுமில்லாமலிருக்கும்படி திரும்பவும் உலகத்தை நடத்தினவர் ன்பது.

யுகாவர்த்தா = [4]நான்குயுகங்களையும் அவ்வவற்றின் தர்மவரை ளோடு அடிக்கடி திரும்பச் செய்கிறவர்

யோகா = [5]ஸாயுஜ்யமாகிய முக்திக்கு உபாயமாகவும் தாமே ருப்பவர்

யோகவிதாம்நேதா = [6]பக்தியோகத்தை அவலம்பித்தவர்களைப் ன பெறும்படி நடத்துகிறவர், வேறுஉபாயமாகிய பக்தியோ த்தை அவலம்பித்தவர்களுக்கும் பூர்த்திசெய்கிறவர்

1 யாகங்களே அங்கங்களாகவுடைய வராஹமூர்த்தி

2 யஜ்ஞபலனை உண்டுபண்ணுகிறவர்; அல்லது, தம்மைப்பற்றிய தாத்தைச் சொல்வதனாலும் பூர்ணாஹுதி செய்வதனாலும் யஜ்ஞத்தை றவேற்றுகிறவர்

3 யுகமுதலிய காலப்பிரிவுகளைச் செய்பவர், அல்லது, யுகங்களின் மபத்தைச்செய்பவர்.

4 காலரூபியாக யுகங்களைத் திருப்புகிறவர்

5 யோகத்தினாலடையத்தக்கவர்.

6 யோகிகளான ஞானிகளின் யோகக்ஷேமங்களை வகித்து நடத்து வர்,

யோகீ = [1]கூடாதனவற்றையும் கூட்டுவதாகிய சிறந்தப்ரபா எப்போதும் பொருந்தியிருப்பவர்

யோகீசா = [2]ஸமஸாரிகளுக்கும் இயற்கையில் தயானமு அமை ஸநகாமுதலான யோகிகளுக்கும் யோகத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்

ரணப்ரியா = [3]தம் அனபாகளுக்குச் சந்தோஷமுண்டாவத காக யுத்தமுதலிய வியாபாரங்களைச் செய்கிறவர்

ரத்நகாபபா = [4]சரணுகதாகளில் செல்வம் வேண்டுகிறவாக குக் கொடுக்கத்தக்க ரத்நங்களென்னப்படும் சிறந்த தனங்களை மிகு யாகத் தம்மிடம் வைத்திருப்பவர்

ரத்நநாபா = [5]புத்தாவதாரத்தில் புலமையை நடிப்பதற்க வயிற்றைத் தடவுவதனுல் ரத்னம்போல் அழகாகப் பிரகாசிக்கு நாபியையுடையவர்

ரதாங்கபாணி = சக்ராயுதத்தை எப்போதும் கையில் வை திருப்பவர், சக்ரீயென்பதனுல் சக்ராயுதமுடையவர் என்பது கூ பட்டது, ரதாங்கபாணி என்பதனுல் துஷ்டர்களைப்போக்கவும் ஸி டர்களைக் காக்கவும் எப்போதும் மற்ற ஆயுதங்களிருந்தும் சக்ர தம் மட்டும் பிரயோகத்திற்குச் சித்தமாகக் கையிலெடுத்து ஓங் பட்டிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது

ரவி = [6]ஸூர்யன் மேலேறிப் பிரகாசிப்பதனுல் ஸிலாக்கியமா சொல்லப்படும் உத்தராயணமாக இருப்பவர், உத்தராயணம் ஆ ராதி மார்க்கத்தில் நான்காம்படி

ரவிலோசநா = [7]ஸூர்யனுல் சந்திரனையும் மின்னலையும் வரு னையும் பிரகாசிக்கச்செய்பவர், ஸூர்யகிரணங்கள் பிரவேசிப னுலேதான் சந்திரன் முதலானவர்கள் பரகாசிப்பது இதனுல் அ ராதிமார்க்கத்தில் எட்டாவது ஒன்பதாவது பத்தாவது படிகளா சந்திரன், மின்னல், வருணன் இவைகள் கூறப்பட்டன

---

1 யோகமென்னப்படும் தத்துவஞானத்தினுலேயே அடையப கிறவர்; அல்லது, தம் ஸ்ரீதமஸ்வருபத்தை எப்போதும் பார்த் கொண்டிருப்பவர்

2 மற்றயோகிகளைப்போல் இடையூறுகளினுல் தடைப்படாமையி யோகிகளெல்லாரிலும் சிறந்தவர்

3 லோகரக்ஷணத்திற்காகப் பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பதிலும் யுத் தில் விருப்பமுள்ளவர்

4 ரத்னங்களை உள்ளே வைத்திருக்கும் கடலாயிருப்பவர்

5 அழகிய நாபியுள்ளவர்

6 ஸூர்யனுக இருப்பவர் 7 ஸூர்யனைக் கண்ணுக உடையவ

ரக்ஷணா =[1] தொட்டும் தழுவியும் நல்வார்த்தை சொல்லியும் ஜந்திரனை காப்பாற்றினவர்

ராமா =[2] குணங்களாலும் வடிவழகினாலும் இழுக்கப்பட்டு யாவ ம் தம்மிடம் மகிழும்படியிருப்பவர்

ருசிராங்கதா =[3] மிக்க அழகான தமது திவ்யமங்கள விக்ரஹத் தப் பக்தர்கள் கண்டுகளித்தநுபவிக்கும்படி கொடுப்பவர்

ருத்தா (279) =[4] பாவகாலங்களில் கரைபுரளும் கடல்போல் போதும் நிரம்பியேயிருப்பவர்

ருத்தா (352) =[5] பக்தர்களின் அபிவ்ருத்தியினாலேயே தாமும் பிவ்ருத்தியடைந்திருப்பவர்

ருதா =[6] திவ்ய ரூபத்தினாலும் பலவகைகளான திவ்ய சேஷ்டி களாலும் பக்தர்கள் நெஞ்சுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் விடும்படிச் ரய்பவர்

ருது =[7] எப்போதும் புதியவைபோல் மேன்மேலும் மன கிழச்சியைத் தரும் திருக்கல்யாண குணங்களின் வரிசைகள் ஒன் க்குமேலொன்று விசேஷமாக வ்ருத்தியாகும்படி பக்தர்களின் உள் ங்களில் சென்றுகொண்டிருப்பவர்

ரோஹிதா =[8] தாமரைமலரின் உட்புறம்போலச் சிவந்த நிற ளவர்

லக்ஷ்மீ =[9] தம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாவித ஸம்பத்துக ாகவும் தாமேயிருப்பவர்

லக்ஷ்மீவாந் =[10] திருமகள் எப்போதும் தம்மைவிட்டுப் பிரியா ல் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றவர்

---

1 ஸத்வகுணத்தைக்கொண்டு மூவுலகங்களையும் காப்பவர்

2 யோகிகள் நித்தியானந்த ரூபியான தம்மிடத்தில் மகிழும்படியிருப ர், அல்லது, தம்மிச்சையினால் தசரதபுத்திரராக அவதரித்து அழ ன சரீரத்தை வஹித்தவர்

3 அழகான தோள்வளைகளையுடையவர்

4 தர்மம், ஞானம், வைராக்ய முதலியகுணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்

5 ப்ரபஞ்சரூபமாக வ்ருத்தியடைகிறவர்

6 ஸம்ஹாரகாலத்தில் ப்ரஜைகளை அழும்படிசெய்பவர், அல்லது, ன்பத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, துன்பத்துக்குக்காரணத்தை ஓட்டு றவர்

7 ருதுவென்னும் காலரூபியானவர்

8 ரோஹிதமென்னும் திவ்யபு மத்ஸ்யமாக அவதரித்தவர்

9 உலகங்களுக்குச் சோபையாகவிருப்பவர், அல்லது, 'பூ:, புவ:, க்ஷ்மீ:' என்று மூன்று நாமங்கள், பூலோகமாகவும் புவர்லோகமாகவும் க்ஷ்மி யென்னப்படும் பரமவித்தையாகவும் இருப்பவர், அல்லது, ரப்புவோலக்ஷ்மீ:' ஒரு நாமமாகக்கொண்டு பூமிக்கும் ஆகாசத்துக் ம் சோபையாயிருப்பவர் எனினுமாம்

10 திருமார்பில் எப்போதும் லக்ஷ்மிவஸிக்கப்பெற்றவர்

லோகத்ரயாஸ்ரயா=பிராட்டியும் தாமுமாகத் தாய்தந்தை போல எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரவாயிருப்பவா

லோகநாதா=1 உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பவா, இ இயற்கையான ஸம்பந்தத்தினுல் தாமே விசேஷபந்துவாயிருப்ப என்பது.

லோகபந்து=2 வேறுபாடின்றி அனுகாஹிப்பதனுல் உல தாா எல்லாருக்கும் விடமுடியாத உறவாயிருப்பவா

லோகஸ்வாமீ=உலகங்களுக்கெல்லாம் அதிபதி

லோகஸாரங்கா=3 உலகத்தோா புகழத்தக்கதாக யுக்திகளு ஒற்றுமையான போகமோக்ஷங்கள் இரண்டு மார்க்கங்களை அறிந்து உபதேசித்திருப்பவா என்பது, இதுதான புத்தாவதா தில அஸுராகளை வஞ்சித்த உபாயம்

லோகாத்யக்ஷா=4 தாமத்திற்குத் தகுதியுள்ள மனிதாக பரதயக்ஷமாகஅறிபவா

லோகாதிஷ்டாநா=5 மேலுலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவ

லோஹிதாக்ஷா=ஆனந்தத்திற்கு அறிகுறியாகத் தாமரைம போலச் சிவந்தகண்களையுடையவா

வ்யக்தரூபா=6 தெளிவாகப்புலப்படும் திவ்யமங்கள விகர முடையவா, மாாக்கண்டேயா முதலானவாகளுக்குத் தமது தி மங்களவிகரஹத்தைத் தாமே புலப்படுத்தினவரெனபது

வ்யக்ரா=7 எதிரிகளை அடக்குவதற்காக அாஜுனன யுத்தமெ யுமவரையில தாமபொருமல பரபரப்படைந்தவா, பீஷ்மரைத்தடு

---

1 உலகங்களால யாசிக்கப்படுகிறவா, அலலது, உலகங்களைப காசப்படுத்துகிறவா அலலது, உலகங்களை ஆசீாவதிக்கிறவா, அலல உலகங்களுக்கு ஈசுவரா

2 உலகமெல்லாம தமமிடத்தில கட்டப்பட்டிருக்குமபடி ஆதார யிருப்பவா, அலலது, உலகங்களை உறபத்திபண்ணினதனுல பந்து யிருப்பவா, அலலது, சுருதிஸமிருதிகளால உலகங்களுக்கு ஹிதாஹி களை உபதேசிப்பதனுல உலகங்களுக்குச் சுறறமாயிருப்பவா

3 உலகங்களிலுள்ள ஸாரமாசங்களைக கிரஹிப்பவா, அலலது, கத்தில ஸாரமான பரணவோபாஸனையினுல அடையத்தக்கவா

4 உலகங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகக் காண்பவா, உலகங்களுக்குத் மையானபிரபு 5 மூன்றுலோகங்களுக்கும ஆதாரமானவா

6 ஸ்தூலப்ரபஞ்சமாகப்புலப்படும உருவமுள்ளவா, அலலது, யமபரகாசா, அலலது யோகிகளுக்குப்புலப்படும ரூபமுள்ளவா

7 அழிவில்லாதவா, அலலது, பக்தாகள வேண்டியவற்றை கொடுப்பதில பரபரப்புள்ளவா,

தத தாம ரததைவிட்டு எழுநது சகரமெடுததுபபோனது பபிடபபடுகிறது

வயவஸதாரா =[1] கலைமுகூாததமுதலிய காலபபிரிவுகள வயவஸ பாக ஏறபடுவதறகுக காரணமாயிருபபவா.

வயவஸாயா் =[2] ஸூாயசநதிரநக்ஷததிரஙகளாகியகோளசகரம் டததில கடடபபடடிருபபவா, நக்ஷததிரஙகளுககு ஆதாரமான யததைச சரீரமாகவுடையவா எனபது

வயாதிசா =[3] அவரவாவிருமபும பலபலனகளையும அளிபபவா

வயாபதா =[4] நியானிபபவாகளிடததில இளையவன, முதிாநத, யஜமானன, வேலைககாரன, பகைவன, -நணபனமுதலியவேற மகளினறி ஒரேவிதமான அனபினுல வியாபிததிருபபவா

வயாபீ =[5] தேவாகள, அஸுராகள, மநதரமலை, வாஸுகிமுத வாகளுககுக கடைவதில சகதியை வருததிசெயவதறகாக அவா ாலலாரிடததிலும தாம வியாபிததிருபபவா

வயாளா =[6] விசேஷமாக அபயபரதானம செயது அவாகளை கிகரிததுத தமககுடபடுததுகிறவா

வயாஸா =[7] வேதஙகளை வகுததவா

வருததாதமா =[8] மகிமைகளெலலாம உளளஙகையில அடஙகி போலத தோறறுமபடி பெரிதான ஸவரூபமுடையவா

வருஷகாமா = நமபோனறவாகளுககும பெரும பேறறை அளிப னுல தாமரூபமாகவிருககும செயகையையுடையவா, அலலது, பதரயததைஆறறும தனமையான குளிாநத செயகையை உடை ா

---

1 எலலாவரையறைகளுககும ஆதாரமானவா, அலலது, இகபால ளின அதிகாரஙகளையும ஜராயுஜம, அணடஜம, ஸவேதஜம, உத ஜமெனனும நானகு படைபபுககளையும வாணுசிரமஙகளையும அவற தாமஙகளையும வகைவகையாக ஸதாபிபபவா

2 ஞானஸவரூபி

3 இநதிராதிதேவாகளையும பலவித அதிகாரஙகளில ஆஜஞாபிப ா

4 காரணமானதாலகாாயஙகளெலலாவறறிலுமவயாபிததிருபபவா

5 எலலாககாரியஙகளிலும வியாபிததிருபபவா, அலலது, ஆகாயம ால எஙகும நிறைநதிருபபவா

6 மஹாஸாபபமபோல யாராலுமபிடிககமுடியாதவா, அதாவது, நககுமவசபபடாத ஸவதநதரா எனபது

7 'ஸாவதரக' பாாகக

8 அணுதியாயிருபபதனுல முதிாநதவா

வருஷபரியா=ப்ரவருத்திதாமம நிவருத்திதாமம இரணடி
அனபுவைததிருபபவா , அவா விருமபுவதனுலே இவவிருவகை
மஙகளும தாமமாயின , அவாதுவிருபபததைத தெரிவிபபது
வேதவிதிகளின கருதது

வருஷபா=[1] ஸமஸாரமெனனும தீயினுல சுடடபபடடுவநத
தவாகளை அமுதம பொழிவதுபோலக கடாக்ஷததை வாஷித
செழிககசசெயபவா

வருஷபாவா=தமமிடமஏறிவருவதறகு வாணுஸாமதாமங
யே படிகளாக வைததிருபபவா

வருஷபாக்ஷா=[2] வேணடின பலனகளை வாஷிபபதாகிய
மததையே ஸமஸாரசகரததிறகு ஆதாரமான அசசாக வைததிரு
வா , தாமததின வழியாகக காமபலனகளை ரக்ஷிபபவா எனபது

வருஷா=[3] கடலினிடையே அலைநதுவருநதிய மாககண
யரை அமுதமபோனற தேகஒளியினுலும இனசொல்லினுலும ந
பவா

வருஷாகருதி=[4] தாமமே உருவமாக உடையவா , அல
ஜனஙகளின தாபஙகளையெலலாம சமனமசெயது அமருதம் பெ
வதுபோலக குளிாநதிருககும திவயரூபமுளளவா

வருஷாகபி=தாமமே உருககொணடதான சிறநத வரா
தாரமெடுததவா

வருஷாஹீ=[5] அவரை முதலில அடையுமதினமே எலலா
காரியஙகளுககும விதைநடுவதுபோல ஆரமபதினமாயிருபப
தாமரூபமாயிருபபது

வருஷோதரா=[6] தாமததையே வயிறுகஉடையவா , ஆராதி
வாகள தமககுககிடைதத ஹவிஸமுதலியவறறினுலும எளி
நிரபபககூடியதாயிருபபதனுல, அலலது, துனபமுறறவாகள
வரையும தமவயிறறிலவைததுக காபபதனுல தாமமயமான வயிற
உடையவா

---

1 பகதாகளுககு விருமபினவறறையெலலாம வாஷிபபவா

2 விருமபினவறறையெலலாம வாஷிககும நேதரஙகளையுடைய
அலலது, தாமததையே கணணுகவுடையவா

3 அபீஷடஙகளை வாஷிககும தாமமாயிருபபவா

4 தாமததை நிலைநிறுததுவதறகாகவே அவதாரஉருவம எடுபப

5 பகலபோல பிரகாசிககும புணயமான யஜஞஙகளையுடையவா

6 அவருடையவயிறு ஜனஙகளைவாஷிபபது , அதாவது ஸரு
செயவது

வருக்ஷா = [1]நிழலுள்ளமரம்போல ஆஶ்ரிதர்கள் வந்தடைந்து ாபபலன்களையும் அனுபவிக்கும்படியிருப்பவர். மேலும், அவர்க செய்யப்படும் நிர்ப்பந்தங்களையும் ஸஹிப்பவர் —

வ = [2]எல்லாம் தம்மிடத்தில் வஸிக்கும்படியிருப்பவர், தாமும் ாவற்றிலும் ஆத்மாவாகவஸிப்பவர் 'ஸவ:' என்று ஒருநாமமாக கொள்ளலாம் என்பது நிர்வசனம்

வத்ஸரா = [3]புருஷார்த்தங்களை அவரவர் அதிகாரங்களுக்குத் படி பகுத்து ஏற்பாடுசெய்வதற்காகத் தாமாதமா என்னும் ரூபத் ன எல்லாரிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக வஸிப்பவர்

வத்ஸலா = [4] பசுக்கள் புதியனவாகஈன்ற கன்றுகளிடத்தில் புவைத்துப் பால்சுரந்துகொண்டு அவற்றைத் தேடித்திரிவது லச் சரணாகதர்களைப் பேரன்புடன் தேடுகிறவர்

வத்ஸீ = [5]எப்பொழுதும் தம்மால் போஷிக்கப்பட்டத்தக்க ஆத்ம ங்கள் தம்மிடம் மிகுதியாயிருப்பவர்

வநமாலீ = தம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பஞ்சபூதங்களிலும் றறின தன்மாத்திரைகளிலுமுள்ள சிறந்தபரிமளங்களின் அபிமானி தையாகிய வைஜயந்தி என்னப்படும் வனமாலையை எக்காலமும் ிந்திருப்பவர்

வம்சவர்த்தநா = [6] வம்சமென்னப்படும் நித்யஸூரிவர்க்கத்தை த்திசெய்பவர், அதாவது, அவர்களுக்குக் கைங்கர்யரஸத்தை ாமேலும் பெருகச்செய்பவரென்பது

வர்த்தநா = [7]ஆராதிப்பவர்களைத் தாய்போல வயிற்றில்வைத்து ப்பவர்

வர்த்தமாநா = [8]ஆராதிப்பவர்களை விருத்தி செய்வதனாலேயே மே வருத்தியாகிறவர், அல்லது, இப்படி எல்லாருக்கும் எல்லா ற்றையும் அளித்தும் தமது நிறைவு குறையாதவர்.

---

1 விருக்ஷம்போல அசையாமலிருப்பவர்

2 'ஸ' பாரக

3 எல்லாவற்றிற்கும் தாமே இருப்பிடமானவர்

4 பக்தர்களிடத்தில் அன்புள்ளவர்

5 கிருஷ்ணவதாரத்தில் கன்றுகளைமேய்ப்பவர், அல்லது, உலகத்திற் தகதையாதலின் எல்லா பரஜைகளையும் தமகுழந்தைகளாகக்கொள்ளும் மையுள்ளவர்

6 வம்சமென்னப்படும் பரபஞ்சத்தைப் பெருகச்செய்பவர், அல்லது, ாிப்பவர்; 7 எல்லாவற்றையும் வருத்திசெய்பவர்

8 பரபஞ்சரூபமாக வருத்தியடைகிறவர்

வரதா = [1]தேவாகளுககும லோகபாலாகளை வகிககும ஸாம மாகிய வரஙகளை அளிபபவா

வராஙகா = [2]சிறநத திவயமஙகள விகரகமுடையவா, தே யின பிரீதிககாக உபநிஷததில கூறபபட்ட திவயமஙகளவிக லககூணஙகள மறையாமலே அவதரிததவா எனபது

வராரோஹா = [3]மீணடுகீழுலகமபோவதிலலாமையால மே அவரையடைவது எலலாவறறிலும சிறநததாமபடி இருபபவா

வருணா = [4]எலலாவறறையும மறைததுககொணடிருபபவ

வஷட்காரா = [5]ஆகாசமுதலியவறறைபபோலனறித தாம பிததிருபபவறறையெலலாம தாம நினைததபடி நடபபனவாகத உசபபடுததுகிறவா

வஸு (105) = [6]தமமையடைநதவாகளிடததில மிகக அனபு தாமே வஸிபபவா

வஸு (271) = [7]பெரியோாகளுககுத தாமே தனமாயிருபப அவாகள மறறபபொருளைப பொருளாக நினைபபதிலலையெனபது

வஸு (701) = [8]திருபபாறகடலில வஸிபபவா

வஸுதா = தடுககமுடியாத பெரிய ஐஸ்வாயமிருககையி பொருளை விருமபும சிறியோருககுப பொருளையும அளிபபவா

வஸுபரதா (698) = [9]சிறநத நிதியாகிய தமமைத தேவகிக வஸுதேவருககும புதராராகக கொடுததவா

---

1 வரஙகளையளிபபவா, அலலது, யஜமானரூபியாகக கோ னும தககூிணையை அளிபபவா

2 சிறநத அவயவஙகளை உடையவா

3 எலலாவறறிலும சிறநத ஸ்ரீ வைகுணடததிறகுரியவா

4 ஸாயஙகாலததில அஸதமயமாகும ஸூாயன தனகிரணங மறைபபதனால வருணனெனறு, அநத ஸூாயனுமிருபபவா

5 யாகஙகளிலசெயயபபடும ஹோமஙகளுககு உததேஸ்யமாயிரு வா, அலலது, யாகரூபி, அலலது, தேவாகளை ஸநதோஷபபடுத் மநதிரரூபி அலலது, மநதிரதேவதாரூபி

6 எலலாபபிராணிகளும தமமிடததும தாம அவறறினிடத இருபபவா, அலலது, அகனிஸவரூபி

7 தனமாயிருபபா, அலலது, மாயையினால தமஸவரூபததை மறை பவா, அலலது, ஸூாயரூபியாக ஆகாசததில வஸிபபவா

8 எலலாம தமமிடததில வஸிககபபெறறவா, அலலது தாம எல வறறிலும வஸிபபவா, அலலது, மாயையினால ஸவரூபததைமறைபப

9 தனததை மிகுதியாகக கொடுததவா

வஸுபரதா (699)=[1] உலகததிறகுத் தநதையாகிய தமககும தநதைகளாகுமபடி பெருமகிமையை அநதத தேவகிவஸுதேவா கரு அளிததவா
வஸுமநஸ (106)=[2] ஆஶரிதாகளை நிதியைப்போல மனததில றகிறவா
வஸுமநஸ (702)=[3] லகஷமி பிறநதவிடமாகிய க்ஷீராபதியில மசெயதும வஸுதேவரிடததில மனமவைததவா
வஸுரேதஸ=[4] தமமுடைய திவயதேஜஸையே அவதாரததிற காரணமாகவுடையவா
வஹநி=[5] பரமபதம ஆகாசமுதலிய தேசரூபியாக நிதயஸூரி முகதாகள ஸமஸாரிகளாகிய எலலாரையும தாஙகுகிறவா
வாகமீ=வேதரூபமான சிறநதவாககையுடையவா, ராமகிருஷ ணி அவதாரஙகளில கேடககேடக அமுதமபோல இனியவாககுக உரைபபவா எனனவுமாம
வாசஸபதி (218)=[6] மதஸயபுராணததிறல வேதாததததை ரியிடடதறல வாககெனனபபடும சொலலுககு அதிபதி
வாசஸபதி (579)=[7] ஐநதாவது வேதமான மகாபாரதம என ஸரஸவதிககு ஸவாமியானவா, மஹாபாரததததை இயறறினவர் பது
வாமநா=[8] இநதிரனை ரக்ஷிபபதறகாகப பலிசகரவாததியின ததில வாமனுவதாரமெடுததுசசெனறவா
வாயு=[9] தமமை தயானிபபவாகளிருககுமிடநதேடி ஆஙகாஙகு ல்லுகிறவா, சபரி, பரதவாஜா, குகன முதலானவாகளைத தேடிச னறா எனபது குறிபபு

---

1 பகதாகளுககு மோக்ஷமெனனும பலனைககொடுபபவா, அலலது, ராகளின தனததை மிகவும கணடிபபவா
2 சிறநத மனமுளளவா
3 எலலாரிடததிலும வஸிககுமமனமுளளவா
4 ஸவாணமாகிய வீாயததையுடையவா
5 ஹோமஙகளைத தேவாகளுககுக கொணடுபோகும அகனியா பவா
6 'வாசஸபதிருதாரதீ' ஒருநாமம, விததைககதிபதியான ஸர் ஞா
7 'வாசஸபதிரயோநிஜா' ஒருநாமம, விததைககதிபதியும காபபத் பிறவாதவருமு
8 வாமனுவதாரஞசெயதவா அலலது, எலலாராலும பஜிககத் வா 9 நலலமணததை உணடாககுகிறவா

வாயுவாஹந: (332)= [1] உலகத்துக்குப் பிராணனான காற்றை நடத்துகிறவர்.

வாயுவாஹந: (860)=[2] தம்மைத் தியானிப்பவர் எவ்வளவு மான காரணங்களினால் கீழேவிழுந்தாலும் ஒப்பற்றவேகமுள்ள க னைக்கொண்டு அவர்களைத் தூக்கிவிடுகிறவர், பரமபாகவதனாகிய எ ராஜன் மஹரிஷிசாபத்தினால் கீழேவிழுந்தபோது அவனைக க னால் மறுபடியும் மேலேற்றி உபரிசரவஸுவாகச்செய்தது இத உதாஹரணம்.

வாருண:=[3] தம்மை ஸ்வாமியாகவரிக்கும் பக்தர்களிடத் இருப்பவர்.

வாஜஸநி:=[4] நாஸ்திகர்தம்செய்து இம்மைக்குரிய அன்ன ஸியவற்றையே பௌத்தர்கள் அடையும்படிசெய்தவர், காலைதோ ததயோதனகபளங்களைச் சாப்பிட வேண்டுமென்பது க்ஷபண களின் வரதம்.

வாஸவாநுஜ:=[5] அம்ருதத்தில் விருப்பமுள்ள இந்திரனு அதை அளிப்பதற்காகப் பின்பிறந்தவர்.

வாஸுதேவ: (333)=உலகங்களைத் தாயின் காப்பத்திலபோ தமக்குள்வைத்தும், பறவைகள் சிறகுகளினால் குஞ்சுகளை அணைப் போலத் தீங்குகள்வராமல் மூடிக்காப்பாற்றியும், அவற்றினிடம் அந்தர்யாமியாக வஸித்துமிருப்பதனால் வாஸு:என்றும், இந்த ண்த்தை விளையாட்டாக வைத்திருப்பதனாலும் எல்லாவற்றை அடக்கி மேலாயிருப்பதனாலும் எப்போதும் விளங்குவதனாலும் ராலும் துதிக்கப்பெறுவதனாலும் பக்தர்களிடத்தில் விசேஷித செல்லுவதனாலும் தேவ: என்றும்சொல்லப்படுகிறார், அதனால், ஸ்வரூபியான பகவான் வாஸுதேவராகிறார்.

வாஸுதேவ: (700)=வஸுதேவர் புத்ரர்.

வாஸுதேவ: (714)=[6] த்வாதசாக்ஷரமந்த்ரத்தை உபதேசி வாஸுதேவ வியூகமாயிருப்பவர்.

விக்ரம:=[7] வேதமூர்த்தியான கருடனை வாகனமாகக்கொ ஸஞ்சரிப்பவர்.

---

1 ஸப்தமருத்துக்களையும் நடத்துகிறவர்.

2 காற்றும் அவரிடம் அச்சத்தோடு நடக்கும்படி நியமிப்பவர்.

3 வருணபுத்திரரான வஸிஷ்டர், அல்லது, அகஸ்தியராயிருப்ப

4 வாஜஸந: = அன்னம் வேண்டியவர்களுக்கு அன்னத் கொடுப்பவர்.

5 அதிதியினிடம் கசியபருக்கு இந்திரனதம்பியாகப் பிறந்தவர்.

6 மாயையினால் உலகத்தை மறைக்கும்தேவர்.

7 உலகமளந்தவரென்னவுமாம்.

விகரமீ (76) = பராகரமமுளளவா, தாம நினைததனைத தடை றிமுடிககும இயறகையுளளவா

விகரமீ (909) = [1]தமது பெருமைககுத தகுநத திவயசேஷடி களை உடையவா

விகாததா = [2]தமககாக இனபதுனபஙகளிலலாமலிருநதும பிறா பதுனபஙகளை அநுபவிபபதனால தாம இனபதுனபஙகளை அடை மாறுகிறவா, இநதமாறுதல பிறரிடததிலுளள அனபுபறறிய லின ாஸவரருககுக குறறமாகாது

விசிஷடா = [3]எலலாவறறையும பாாககிலும விலகஷணமாயிருப

விசுததாதமா = [4]அவரவா புணணியஙகளுககுத தககபடி தம ததநது தமஸவரூபததை மிசசபபடுததிககொளளாதவா, தமது ரூபததையெலலாம பகதாகளுககே ஒபபுவிததிருபபவா

விசோதநா = [5]தமது திவயசேஷடிதஙகளில தேகம விடடவா தமமையடைவதறகு உரியவராமபடி அவாகளைத துலககுகிறவா

விதவததமா = [6]மிகததெரிநதவா, கஜேநதரன துனபததை சகத தெரிநதவரெனபது

விதாதா (44) = [7]பிரமமதேவராகிய காபபததை முதிரவைதது பததி செயபவா

விதாதா (485) = [8]பகதனுடைய குறறஙகளைப பகவானபொறுக போது, பாவஙகளுககுப பலனகளைததாததகக யமனும அவனால பயபபடும யாதனைகளும அநதபபகதனை யாதொனறும செயயாம நககுமபடி தாமேநடததுகிறவா

விதாரணா = [9]தமது திவயாயுதஙகளினால ராகு முதலானவா ரச சேதிதகவா

---

1 சிறநததனடயுளளவா அலலது, சிறநதபராகரமமுளளவா

2 விசிதரமான உலகஙகளைபபடைததவா

3 எலலாவறறிறகும மேலானவா

4 முககுணஙகளையும கடநத பரிசுதத ஸவரூபமுளளவா

5 தமமை நினைததமாததிரததில பாவஙகளைப போககுகிறவா.

6 ஸாவஜஞா

7 காமஙகளையும அவறறின பலனகளையும செயபவா, அலலது, ஆதி சேஷன முதலானவாகளையும விசேஷமாகத தரிபபவா

8 ஆதிசேஷன திககஜஙகள முதலியவாகளைப பூமியைததாஙகும செயகிறவா

9 அதாமிஷடாகளைப பிளககிறவா

விதிசா = [1]துதிக்கவருபவர்களை வணங்கித் தழுதழுத்து மெ மறந்துசெய்யும் ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் எட்டாத ஸ்வரூபம், திவ் கள் விக்ரகம், குணச்சிறப்புக்கள், மகிமை முதலியவற்றையுடைய

விதேயாத்மா = [2]தமது பக்தர்கள், 'இங்குவா, இங்குநில், இ உட்கார், இதைஉண்' என்று கட்டளையிடுவதற்குரிய ஸ்வரூபமு வர்

வீதசோகா = [3]மாரீசன்முதலானவர்களையும் தமதுபராக்ரமத்தி தண்டித்துஅடக்கினவர்

விநயிதா = [4]பாகவதர்களை ராஜகுமாரர்களைப்போல அரவணை துக்காப்பவர்

விரதா = [5]ராஜ்யமுதலியவற்றில் ஆசையில்லாமல் ஒழிந்தி பவர், 'விரஜா' எனனும் பாடத்தில், விரஜோமார்க்கா ஒருநா அடுத்தவர்களுக்குக் குற்றமில்லாத வழியைக் காட்டுகிறவர்

விராமா = [6]வரங்களையளிக்கும் பரமமாதி தேவர்களும் அ களாலளிக்கப்படும் வரங்களும் வரங்களபெற்ற ராவணாதிகளும மிடத்தில் வியாபிக்காமல் போகும்படியிருப்பவர்

விரோசநா = [7]உத்தராயணம், தக்ஷிணாயனம் எனனுமஇர மார்க்கங்களினால் ரதமசென்று ஸூர்யனபிரகாசிப்பதாகிய ஸம ஸரமாயிருப்பவர், இது ஆசசிராதிமார்க்கத்தில் ஐந்தாமபடி

விவிக்தா = [8]எல்லாஉலகங்களுக்கும் விலக்ஷணமாகத் தமக சிறப்பாயுள்ள சரித்திரங்களையுடையவர்

விஜயா = [9]பரமருத்ராகளாகிய மற்ற இரண்டுமூர்த்திகளு

---

1 அவரவர் அதிகாரங்களுக்குத்தக்கபடி பலன்களை விசேஷம அளிப்பவர்

2 அவிதேயாத்மா = யாருக்கும் உடபடாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்

3 துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பவர்

4 விநயிதாஸாக்ஷீ = பிரஜைகள் அடக்கமுள்ளவராயிருப்பதை ப யக்ஷமாகக்காண்பவர், அல்லது, விநயிதா = எல்லாவற்றையும் நடத் கிறவர், அஸாக்ஷீ = தம்மைவிட வேறுபொருளைப் பாராதவர்

5 விரஜா = தம்மையடுத்தவர்களுக்கு விஷயப்பற்றுகிய ரஜோ குணத்தை விலக்குகிறவர்

6 எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் முடிவைத்தருகிறவர்

7 பலவிதமாகப் பிரகாசிப்பவர், ஸூர்யன், அல்லது அக்னி யிருப்பவர்

8 பிரபஞ்சரூபமாயிருந்தும் ஒன்றிலுஞ்சேராமல் தனித்திருப்பவர்

9 ஞானம் வைராக்கியம் ஐச்வரிய முதலிய குணங்களினால் எல் வற்றையும் ஜயிப்பவர்

ஷடி ஸமஹாரமுதலிய தமதமகாாயஙகளில ஜயமபெறுமபடி பபவா

விஜிதாதமா = [1]மகாலகூமியும விருமபததகக சிறபபிஞல தடை லாமல ஓஙகிவளருமதிருவுளளமும திருவடிபணிநதவாகள விஷ தில தாழநது இணஙகுமபடியிருபபவா

விபராமா = [2]பாவஙகளும அவறறினபயனகளும மிதமிஞசி ததுவதனல கனைததுபோன ஜனஙகளுககு இளைபபாறுமிடம, ாகள பகவானை அடைநதவுடன அவாகளின பாவஙகளும துன களும விலகிபபோகினறன எனபது

விபருதாதமா = [3]யாவராலும வியநது கேடகததகக நரஸிம வதார திவயசரிததிரமுடையவா

விபவகாமா = [4]பரமமாவைப படைபபதறகு முனனுமபினனு ள உலகவயாபாரஙகள எலலாம தமது செயகைகளாகவே இருப ா

விபவதகூிணா = [5]நனறு செயதவாகளுககும தீது செயதவா ககும வேறறுமையினறி விரைவில நனமையையளிபபவா, அபரா படடவாகள விஷயததிலேயும மிகக பொறுமையுளளவரெனபது, லது, அசுவமேதயாகததில பூமியனைததையும பராமமணாகளுக த தகூிணையாககொடுததவா

விபவபாஹு = விரோதிகளைக களைவதனல உலகததுககு ூமகரமான கரஙகளையுடையவா

விபவபுகவிபு = [6]உலகஙகளை வயாபிததுக காபபவா

---

1 மனததை அடககினவா

2 பசி, தாகம, விசனம, மயககம், மூபபு, இறபபு ஆகிய ஷடோமிக னனபபடும அறுவகைகளான ஸமஸாரககடலின அலைகளிஞலும விதைமுதலிய மகாகலேசஙகளிஞலும மதமுதலிய உபகலேசஙகளிஞ ம பீடிககபபடடு இளைபபாற விருமபுகிறவாகளுககு மோகூமெனனும ளபபாறுதலைக கொடுபபவா

3 வேதததில விசேஷமாக உரைககபபடட ஸதயமஞானமுதலிய லககணஙகள பொருநதின ஸவரூபமுடையவா

4 விசிதரஸருஷடிசகதியில விசுவகாமா-எனனும தேவசிலபியைப ானறவா எனனவுமாம

5 எலலாவறறையும காடடிலும மிகுநத சகதியுளளவா, அலலது, லாக காரியஙகளிலும மிகுநத சாமாததியமுளளவா

6 விபவபுக, விபு, இரணடுநாமஙகள விபவபுக=உலகததை ஸம ார காலததில புஜிபபவா, அலலது காபபவா, விபு=ஹிரணயகாபபா தலிய பல உருவஙகளாயிருபபவா

விஶ்வம்:— [1]எலலாவறறிலுமபரவேசிதது எஙகும நிரமபியி பவா, இயறகையாகவே மஙகளரூபமாயுளளவையும தமதுசி புககு மேலவரை அறறவையுமான திவயாதமஸவரூபம, திவய கள விகரஹம, கலயாணகுணஙகள, மஹிமைஇவை பரிபூரண நிரமபியிருபபவா

விஶ்வமூாததி—உலகமெலலாம தம உடமபாகவுடையவா, லாம தமது சரீரமாயிருநதலின தமசரீரம தமககு அனிஷடம யபபுகாமைபறறிப பலவானகளும தாபபலாகளை ஜயிககககூடா போவரெனபது

விஶ்வயோநி (118)= [2]அடைநதவாகள எலலாரையும த டன ஒனருககக கூடடிககொளளுகிறவா

விஶ்வயோநி(151)= [3]பிரமமருததிராதிகளைககொணடு ந தபபடும உலகமனைததுககும காரணமாயிருபபவா

விஶ்வரேதஸ= உலகததுககெலலாம முதலகாரணமாயிரு வா, தமமையறிவதறகுரிய ஞானேநதிரியஙகளையும தமது கை யதறகுரிய காமேநதிரியஙகள முதலானவறறையும ஜனஙகளு உணடாககுகிறவா எனபது

விஶ்வஸருக= [4]குணததையும குறறததையும பாராமல உ கள உயவதையே கருதி உலகததைபபடைபபவா

விஶ்வாதமா= [5]தமமுடைய ஞானசகதிகளினல உலகமெல வறறையும வியாபிததிருபபவா

விஷணு (2)= தமது விபூதிகளாயுளள சேதனசேதனஙக அநதாயாமியாயப பிரவேசிததிருபபவா, இதனல அநதாயாமி எ பது கூறபபடடது

விஷணு (259)= [6]கடாக்ஷததைவாஷிததும மறறும பலஉ களசெயதும தமது உயாவையும அடியாாகளின தாழவையும பா மல எனறும அவாகளை விடடுபபிரியாமல இருபபவா

விஷணு (663)= ஸவரூபததினுலும நடததல்து முதலியச யினுலும எலலாவறறையும வியாபிததிருபபவா, அல்லது, மூவுல களையும அளநதவா

1 உலகமனைததும தாமாயிருபபவா

2 எலலாவறறிறகும காரணம

3 உலகததைத தமககு ஆதாரமாகவுடையவா, அலலது, உலக யம காரணரூபியுமாயிருபபவா

4 விஶ்வதருக = உலகததிறகுபபிரபு

5 எலலாவறறிறகும ஆதமாவாயிருபபவா.

6 திரிவிகரமாவதாரததில அடிகளால உலகஙகளைவயாபிததவா.

விஷ்வக்ஸேநா = [1] எங்குமுள்ள ஜனங்கள் தம்மைரக்ஷகராகக் ண்டு ஜீவிக்கும்படி செய்பவர், இது ரக்ஷிப்பது தொழிலாக டைய அனிருத்தவ்யூசம், சக்தி தேஜஸ் என்னும் இரண்டுகுணங் அனிருத்தவ்யூகத்திற்குச் சிறப்பாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ற்றுள், எதையும் காப்பாற்றும் ஸாமர்த்யம் சக்தியெனப்படுவது, த இந்த நாமம் குறிப்பிக்கிறது

விஷ்மா = [2] ஸாதுக்களுக்கு க்ஷேமத்தையும் துஷ்டர்களுக்குப் த்தையும் தருவதனால் அவரவர்குணங்களைப்பற்றி வேற்றுமை ள்வர்

விஸ்தாரா = [3] கலியுகமென்னும் விரோதியையொழித்து க்ருத த்தையுண்டாக்குவதனால் வேதத்தினால் விதிக்கப்படும் முறைகளை ளிப்படுத்துகின்றவர்

விஹாயஸகதி = [4] பகதியினுடைய முடிவான நிலைமையில் ஏறப றவர்கள் பரமபதம் செல்வதற்கும் தாமே உபாயமாயிருப்பவர்

விக்ஷரா = [5] ஆச்ரிதர்களிடத்தில் நீங்காத அன்புடையவர்

வீதபயா = [6] தாம் வந்த பரம்பரையைக் கண்டதனாலேயே கஜேந் னுக்குப் பயம்போகும்படி செய்தவர்

வீரபாஹு = [7] கடகங்கள் தோள்வளைகள் முதலிய திருவாபர ங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் திருப்பாற்கடல் கடையும் காலத் , 'நான், நான்' என்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப்ரவருத்திக்கும் ிரமங்களையுடையவர்

வீரா (402) = [8] ராக்ஷஸர்களைப் பயத்தினால் நடுங்கும்படி யபவர்

---

1 அஸுரசேனை இவரைக்கண்டமாத்திரத்தில் பலதிசைகளிலும் டியோடும்படி தமயுத்தமுயற்சியினால் செய்பவர்

2 தமக்கொப்பில்லாதவர்.

3 உலகங்களனைத்தும் தம்மை ஆதாரமாகக்கொண்டு விரிவாகும்படி ருப்பவர்

4 ஆகாயத்திலிருப்பவர், அதனாலேதான் ஆகாயம் விஷ்ணுபதம் னப்படுவது, ஸூர்யன் என்னவுமாம்.

5 நாசமில்லாதவர்

6 ஸம்ஸாரபயம் அற்றவர்

7 தேவசத்ருக்களை அழித்து வேதமர்யாதையை நிலைநிறுத்தும் ாக்ரமமுள்ள கைகளையுடையவர்

8 பராக்ரமமுள்ளவர்

வீரர் (664) = [1]நல்லோர்களைத் துன்பப்படுத்தும் துஷ்டர்
அழிப்பவர்

வீரஹா (168) = [2]புறதிவாதங்களினால் பரமாதமஞானத்தை
கெடுக்கும் தார்க்கிகர்களை ஒழிப்பவர்

வீரஹா (747) = [3]சிறுகுழந்தைப் பருவத்திலும் பூதனை, சக
ஸுரன், இருமருதங்கள் முதலிய வஞ்சகர்களான அஸுரவீரர்க
வேரோடுகளைந்தவர்

வீரஹா (927) = [4]கஜேந்திரனுக்கு விரோதியான மிருதபு
தடுத்தவர்

வேகவாந் = [5]மானிடக்குழந்தையாக விளையாடும் பருவத்தி
தமது பரமேசுவர சக்தியின் வேகம் குறையாதவர்

வேத்யா = [6]தம் அவதாரங்களினால் புலன்களுக்குகெட்டாத
மையை வெளிப்படுத்தி யாவரும் அறிவதற்கெளியவராயிருப்ப

வேதா = [7]தம்மால் தேகங்களையும் இந்திரியங்களையும் அ
திருக்கும் மனிதர் முதலானவர்கள் சாஸ்திரங்களைத் தம்மிடமே அ
யும்படி கொடுப்பவர், இந்தக் காரணம் பற்றித்தான் ஸங்கர்ஷணரு
அப்புபாயம் (= பரகதியை அடைவதற்குக் கருவி,) ஆகம: (= சாஸ்தி
வருமிடம்,) பந்தா: (= வழி,) நேதா (= நடத்துகிறவர்,) பாரமமை
ஆசார்யர் என்று நாமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

வேதவித் (130) = ஐயந்திரிபின்றி வேதார்த்தங்களை அறிப

வேதவித் (133) = [8]வேதங்களினால் அறியப்படும் தாமத
அநுஷ்டிக்கும்படி செய்து அதைத் தமக்கு ஆராதனமாகப் பெ
றுக்கொள்ளுகிறவர், இவர் ப்ரத்யும்னர் என்னும் வ்யூகம், இந்த வ்
கத்துக்கு, தாமம், ப்ரத்யோதயிதா (= விளங்கச் செய்பவர்,) ப்ரவ
தயிதா (= நடத்துகிறவர்) என்று நாமங்களுண்டு

1 கதி, படைப்பு, காந்தி, இருப்பிடம், போஜனம் இவற்றையுடை

2 தாமத்தைக் காப்பதற்காக அஸுரவீரர்களை ஒழிப்பவர் [வ

3 ஹிரண்யகசிபுமுதலான சத்ருவீரர்களையும் காமக்ரோதாதிக
யும் ஒழிப்பவர்

4 பலவிதமான ஸம்ஸாரகதிகளைக் கெடுத்து முக்திகொடுப்பவர்.

5 'அசையாமலே மனத்திற்கும் கடியவேகமுள்ள ஒருபொரு
என்கிறசொற்படி மிகுந்த வேகமுள்ளவர்

6 மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களால் அறியத்தக்கவர்

7 வேதரூபி, அல்லது எல்லாவற்றையும் தெரிவிப்பவர்

8 வேதங்களை விசாரிப்பவர்

வேதஸ=[1] அளவற்ற மஙகள்மான பலவகைப பெரியவிபவங
பு பகதாகளுககு எககாலமும செயபவா
வேதாஙகா=வேதததைத தமது சரீரமாகவுடையவா, சரீரத்தி
ஆதமா அறியபபடுவதுபோல வேதததினுல அறியபபடுகிற
அலலது, வேதம அவருடைய ஆஜஞையாகவிருபபதனுல
தச கருவியாக உடையவரெனபது
வைகாநா=[2] அவதரிததபின ஆஸரிதாகளுககு ஸமஸாரதுககத
க கலவியெடுபபவா
வைகுணடா=[3] பகதாகள தமமை அடைவதறகுஇடையூறுக
லலாவறறையும விலககி அவாகளை எளிதில தமமிடம சோததுக
ளபவா
வைதயா=[4] தமமை தயானிபபவாகளுககு ஸமஸாரததை நிவ
தி செயயுமவகையை அறிநதவா
ஜஞானகமயா=[5] ஸமாதிநிஷடையெனனும பரவிததையாகிய
னததினுல அறியததககவா
ஜஞானமுததமம=ஒரு நாமம, (உததமமஜஞானம=) எலலா
றிலும சிறநத வைஷணவதாமததை யாவரும தெரிநதுகொளளக்
ணமாயிருபபவா, பாஞசராதர முதலிய பகவசசாஸதிரஙகளைப
வருததிபபிததவா எனபது
ஜயேஷடா=[6] எபபோதும எலலாவகைகளாகவும மோகஷததில
நுபவிபபவாகளுககும கரைகாணககூடாத பெரியஐஸவரியமுள்ள
ாதலின எலலாவறறினும மிகஸலாககியமானவா, அலலது, எல
வறறிறகும ஆதியாயிருபபதனுல மிகவும முதிாநதவா
ஜயோதிககணேஸவரா=[7] திவயதமபதிகளாகிய தமஇருவருக
அநுகூலாகளும ஒளிஉருவமாக விளஙகுகிறவாகளுமான ஆதி
ஷன விஷவகஸேநா முதலான நிதயஸூரிகளின கூடடஙகள எப

1 ஸருஷடிபபவா
2 ஹிரணயாகஷனைககொலல வராஹமூாததியாகிப பாதாளததைத
ணடினவா
3 ஸருஷடிகாலததில பஞசபூதஙகளும தனிவழி செலவதைததடுதது
றறை ஒனறுசோதது ஸருஷடியில உபயோகபபடுததுகிறவா
4 எலலாவிததைகளையும அறிநதவா
5 ஞானததினுலேயே அடையததககவா
6 நிதயமும அளவுபடாததும எலலாபபலனகளையும ஸாதிபபது
திய சிறநதஞானமாயிருபபவா 7 ஸூாயனமுதலியதேஜஸ்ஸுகளு
லாஙறறிறகுமதலைவராயிருபபவா.

போதும் திருவடிபணிநது கைஙகாயம செயயப்பெற்றவா, எப
தும பிரகாசிபபதனுல வேததததில் மரீசி (=கிரணம) என்று கூ
ப்டும நித்யஸூரிகளை இஙகே ஜயோதிஸ என்றுசொலலுகிறது

ஜயோதிராதிதயா =[1] அபராகருதமான ஆசசரியதேஜோ
மாகிய ஸூாயன, ஆகாயததிலிருககும ஸூாயன இருள அடை
போகுமபடியாகத தோனறும பேரொளியுளளவா எனபது.

ஜயோதிஸ =[2] பகதாகள பரம்பதம ஏறுவதறகு அாசசிர
மாாககததில முதறபடியான ஒளியாயிருபபவா

ஜகதஸேது =[3] உலகததில நலலவை தீயவைகளைப பிரிக
அணையாயிருபபவா, புணயபாபபலனகளை மாறுமல கொடுப
ரெனபது

ஜகதாதிஜா =[4] உலகஙகளுககு முதலபொருளகளாகிய
மூாததிகளுள ஒருவராக அவதரிததவா

ஜனமமருதயுஜராதிகா = பிறபபு இறபபு மூபபுகளைககடநத
சேதனுசேதனஙகள இரணடிலும விலகஷணா எனபது

ஜநநா =[5] பகதராகாதவாகளும பகவதஸவரூபததை அ
விபபதறகுரிய கரணகளேபரஙகளோடு ஜனிககுமபடி செயபவா

ஜநஜநமாதி =[6] ஜனஙகளின ஜனமததுககுத தாமேபலனுபி
பவா

ஜநாாததநா =[7] தமது ரகஷணததிறகு விரோதமசெயயும ச
ஜனஙகளை உதவிதேடாமல அழிபபவா, இஙகு தேஜஸ குறிபபி
படுகிறது, தனககு ஓா உதவியைததேடாது காாயததை முடிக
திறமை தேஜஸஎனனபபடுவது

ஜநேஸவரா =[8] ஜனிததவாகள எலலாரையும வியாபிககும
வாயமெனனும மஹாபபிரவாஹததினுல விளஙகுகிறவா

ஜயா =[9] ஆஸரிதாகளால ஏவபபடுமபடியிருபபவா

---

1 ஸூர்யமணடலததில பரகாசிபபவா, அலலது, ஸூாயனு
பரகாசிபபவா 2 ஸவயமாகவே பிரகாசிபபவா

3 உலகததைககரையேறறுபவா, அலலது, வாணுஸரமதாமங
கலவாமலிருககுமபடி தாஙகுகிறவா

4 உலகம உணடாவதறகுமுன ஹிரணயகாபபரூபியாக ஜனிதத

5 பர்ாணிகளைபபடைபபவா

6 ஜனஙகளின உதபததிககுககாரணமானவா

7 துாஜனாகளைபபீடிபபவா, அலலது, அவாகளை நரகஙகளுக
போககசெயபவா, அலலது, ஸாதுஜனஙகளினுல ஐசுவாயததை
மோகஷததையும வேணடபபடுகிறவா

8 ஜனஙகளுககு ஈசுவரா 9 எலலாபபிராணிகளையும ஜயிபப

ஜயந்தா = [1]புத்தாவதாரத்தில் ஞானமே ஆத்மாவென்றும் பிர
சம் பொய் என்றும் வீணவாதம்செய்து ஆஸ்திகர்களைஜயித்தவர்.
ஜஹ்நு = [2]பக்தரல்லாதவருக்குத் தம் மகிமையை மறைப்பவர்
ஜிதக்ரோதா = [3]அஸுரர்களுக்குக் காமக்ரோதமுதலியவற
ப் போக்குகிறவர், 'மோகினிரூபத்தைக்கண்டு வியந்த அஸுரர
மனமதனராந்து தேவர்களின்மேல் கோபியாமலிருக்கும்படி அவர
ன் கோபத்தை அடக்கினவர்' என்பது நிர்வசனம்
ஜிதமந்யு = கோபத்தைவென்றவர்; சரணாகதனான்கஜேந்திர
க்கு விரோதியான ஜலஜந்துவின்மேல் கோபம்வைக்காமல் அதற்
ற்கதிகொடுத்தவர் என்பது.
ஜிதாமித்ரா = [4]தாம் எல்லோருக்கும் அமைந்த ஸ்வாமியாயிருக்
ரஹஸ்யத்தைக்கண்டறிவதற்கு விரோதிகளான அகங்காரமம
ங்கள் காமக்ரோதங்கள் முதலியபகைகளை ஜயித்தவர்
ஜீவநா = [5]தமகையினால் கொல்லுண்டதனால் முதலைப்யும் கந
ணுக்கிப் பிழைக்கச்செய்தவர்
ஜீவா = [6]பாகவதர்கள் தமக்கு ஆராதனம் செய்வதனால் உஜ்ஜீ
க்கச் செய்கிறவர்
ஜேதா = [7]பிரமருத்திராதிகளையும் தம் அபிப்பிராயத்தில் நிற்
படி செய்பவர்
ப்ரமணா = [8]காம்பலன்களை அநுபவித்தும் திரும்பவும் ஜனித்
முன்வாஸனமிச்சமின்றிக்கழியாதவர்கள் மிச்சமுள்ளயோகாப
த்தை அந்தஜன்மத்தில் எளிதாக அப்யஸிக்கும்படி செய்பவர்
ஸ்ரீகாப்பா = [9]போகங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் அகலாம
க்கும் திருமகளைக் காப்பதைப்போலக் காப்பாற்றுகிறவர்.

1 பகைவர்களைஜயிப்பவர், அல்லது, ஜயத்துக்குக்காரணமானவர்
2 ஸமஹாரகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர், அல்லது,
ிசெய்யாத அஜ்ஞானிகளைப் பரமபதம்சேரப்பியாதவர்
3 கோபத்தைஅடக்கினவர், ராக்ஷஸர்களைக்கொல்வது வேதமாயா
யைக்காப்பதற்கன்றிக் கோபத்தினாலன்றென்பது கருத்து
4 உட்பகைகளாகிய காமக்ரோதங்கள் முதலியவற்றையும் வெளிப்
கவர்களாகிய ராவணன் முதலானவர்களையும் ஜயித்தவர்.
5 ப்ராணரூபியாகிப் பிரஜைகளை ஜீவிக்கச்செய்பவர்
6 ஜீவாத்மரூபியாக எல்லாஉயிர்களையும் தாங்குகிறவர்
7 ஜயிக்கும் தன்மையுள்ளவர்
8 அவிவேகிகளைவருத்துகிறவர். [பவர்.
9 தமதுசெல்வமாகிய உலகமனைத்தையும் வயிற்றுக்குள் வைத்திருப்

ஸ்ரீகரா = [1]பரஸ்வரூபத்திற்போலவே விபூகவிபவாவதாரங்
முதலியவற்றிலும் தமக்குஉத்தப்படி லக்ஷ்மியை அவதரிக்கச்செய்கிற
ஸ்ரீசா = பிராட்டிக்கும் பெருமைவந்ததற்குக் காரணமாயி
பவா; திருவுக்கும் திருவென்பது, அல்லது, எல்லா நிலைமைகளி
பிராட்டியைத் தமக்கு ஈஸ்வரியாக வைத்திருப்பவா

ஸ்ரீதா = [2]எப்போதும் புதிதாகத்தோன்றும் விஷ்காரணம்
பரமரஸமானசிறப்பைத் திருமகளுக்குஅளிப்பவா, இவரைச்சா
தனால் அவளுக்கு, 'ஸ்ரீ' என்று பெயர்வந்திருப்பதனால் அ
திருமகளுக்கும் பிராணதாரமாயிருப்பவா என்பது.

ஸ்ரீதரா = [3]மணிக்கு ஒளிபோலவும் மலருக்கு மணம்போ
வும் மதிக்கு நிலவுபோலவும் அமுதத்துக்குச் சுவைபோல
இயற்கையாகவுள்ள ஸம்பந்தத்தினால் எப்போதும் லக்ஷ்மிை
சேர்ந்திருப்பவா

ஸ்ரீநிதி = [4]ரத்தினத்துக்குப்பெட்டிபோலப் பிராட்டி தங்
இடமாயிருப்பவா

ஸ்ரீவிபாவா (185) = திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தபோது அவதரி
பெரியபிராட்டியாரைத் தமது திருமார்பில்வைத்து இன்சொற்க
சிறப்பித்தவா

ஸ்ரீவிபாவா (614) = [5]நந்தனவனத்திலுள்ளகொடிக்குக் கற்
விருக்ஷம்போலப் பிராட்டிக்கு என்றும் சேர்ந்திருக்கும் கொழுகொ
பாக இருப்பவா

ஸ்ரீபதி = [6]ஸ்ரீதேவி தனக்குத் தகுந்த கணவரென்று நி
மும் ஸ்வயம்வரம்செய்யும் புருஷராயிருப்பவா

ஸ்ரீமதாம்வரா = [7]ஐஸ்வர்ய லக்ஷ்மிபொருந்தின பிரம

---

1 தம்மை தயானித்தும் துதித்தும் ஆராதித்தும்வரும் பக்தர்கள
எல்லா ஐசுவர்யங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவா

2 பக்தர்களுக்கு ஐசுவர்யத்தைக் கொடுப்பவா

3 உலகமாதாவான லக்ஷ்மியை மார்பில் வகிப்பவா

4 எல்லாச்சக்திகளும் வைக்கப்படும் இடமாயிருப்பவா

5 ஐசுவர்யமுள்ளவர்களிடத்தில் நித்யமாக வஸிப்பவா

6 அமுதம்கடைந்த காலத்தில் தேவாஸுரர்கள் எல்லாரையும்வி
லக்ஷ்மியினால் ஸ்வயம்வரம்செய்யப்பட்டபதி, அல்லது, 'ஸ்ரீ' என
படும் பராசக்திக்குப்பதி

7 ரிக், யஜுஸ், ஸாமம் எனப்படும் செல்வம்பொருந்தின பிரம்ம
தேவர்க்கும் தலைமையானவா

வாகள் எல்லாரிலும் சிறந்தவர், மஹாலக்ஷ்மியின் பூர்ணகடாக்ஷம் றறவர் பகவான், அவர்கடாக்ஷலேசம் பெற்றவர்கள் மற்றத் வர்களென்பது.

ஸ்ரீமாந் (22) = [1]அழகும் ஒளியும் பொருந்தி மனத்தைக்கவ திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவர், மனிதனும் ஸிம்மமும் ராசசேர்க்கையாகவிருப்பினும் அவை ஒருசரீரத்தில் பொருந்தி ந்கும் அழகினால் ஸேவிப்பவருக்கு மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி கத்தைக் காப்பவரென்பது.

ஸ்ரீமாந் (180) = [2]எப்பொழுதும் தம்திருமேனிக்குத் தகுந்த யாபரணங்களின் சிறப்புள்ளவர்.

ஸ்ரீமாந் (222) = [3]தாமரைக் கண்ணரென்று சொல்லப்பட்ட பிலக்ஷணத்தினால் மத்ஸ்யாவதாரத்திலும் தமது பரமேஸ்வர மை வெளிப்படையாகத் தோற்றும்படியிருப்பவர்.

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ் = தம்மால் நியமிக்கப்படும் உலகம் அனைத்தைக் காட்டிலும் வைலக்ஷண்யத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகிய திருமகள் வரென்னும் சிறப்புக்குக்குறியான ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் அடையா ளத்தைத் திருமார்பிலுடையவர்.

ஸ்ரீவாஸ = [4]திருமகள் எக்காலமும் யதேச்சையாக விளையாடு தற்குரிய கற்பகவனமாயிருப்பவர், நாலுபுஜங்களே கற்பகமரங்க ளென்று கருத்து.

ஸ்ரீவிபாவந = [5]பிராட்டியினாலேயே தமக்குப் புகழும் மகிமை உண்டாக்கப்பட்டிருப்பவர்.

ஸ்ருங்கீ = [6]அஹிமஸை என்னும் விரதத்தை எண்ணுவிப்பதற க் கொம்புபோல மயில்தோகையைக் கையில் வைத்திருப்பவர்.

ஸ்ருதிஸாகர = குணங்களை உரைக்கும் ஸ்ருதிகளுக்கு நதிகளுக் கடல்போல முடிவுபெறும் இடமாயிருப்பவர்.

ஸ்ரேயஸ்ஸ்ரீமாந் = [7]எல்லாப்புருஷார்த்தங்களுக்காகவும் எல்லா

---

1 திருமார்பில் திருமகள் நித்யமாகப் பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவர்.
2 நிரம்பின ஐசுவர்யமுள்ளவர்.
3 சிறந்த ஒளியுள்ளவர்.
4 மார்பில் லக்ஷ்மி அகலாமல் வஸித்திருக்கப்பெற்றவர்.
5 எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பலவித ஐசுவர்யங்களை அளிப்பவர்.
6 ப்ரளயக்கடலில் கொம்புள்ள மத்ஸ்யரூபம் எடுத்தவர்.
7 இரண்டுநாமம் ஸ்ரேயஸ = நித்யஸுகமான பிரம்மாநந்த ரூபமா ருப்பவர் ஸ்ரீமாந் = எல்லாச்சிறப்புக்களும் தம்மிடத்திலேயேபொருந்தி க்கப்பெற்றவர்.

ராலும் ஆச்ரயிக்கப்பட்டத்தக்க பிராட்டியானவள் தம்மிடத்
எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவர்

ச்ரேஷ்டர் = [1]நித்யஸூரிகள் இடைவிடாமல் அனுபவித்
களித்துச்செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களினால் மிகவும் ஆராதிக்கப்ெ
கிறவர்

ஸ்கந்ததர: = [2]அஸுரர்களைச் சோஷிக்கச்செய்யும் தேவே
பதியான குமாரக்கடவுளையும் தாங்குகிறவர், அவரும் இவருக
பரிவாரம் என்பது.

ஸ்கந்தர் = [3]அஸுரர் முதலானவர்களை வற்றச்செய்பவர்.

ஸ்தவ்யர் = [4]ஸ்தோத்திரத்துக்குரியவர், எந்தக் குணங
யிட்டு எப்படிப்புகழ்ந்தாலும் அவை பொய்யாகாமல் பொருந்திய
பவர்

ஸ்தவப்ரியர் = யாராலும் எந்தப்பாஷையாலும் எவ்வகையா
சொற்பொருட்பிழை இருந்தாலும் செய்யப்படும் ஸ்தோத்திரங்க
குணங்களைச் சொல்வதாக எண்ணி அன்புடன் அங்கீகரிப்பவர்

ஸ்தவிரர் = [5]எக்காலமும் நிலையாயிருப்பவர், பாலமுதலி
தயிர்முதலியனவாகப்பரிணமமாவதற்குக் காலவரையை எதிர்ப
பதுபோலன்றி ஜகத்ஸ்ருஷ்டியை நினைத்தபோதெல்லாம் செய
ஸ்வதந்தரமுள்ளவர் ஆனால், காலத்தைப்ரதீக்ஷிப்பது அவருக்ெ
லீலைமட்டும் என்பது

ஸ்தவிஷ்டர் (53) = மிகஸ்தூலமாயிருப்பவர், ஸூக்ஷ்மப
மூலப்ரக்ருதி அடங்கினரூபத்திலிருந்து தமது ஸங்கல்பத்தி
தேவர், மனிதர், விலங்கு, ஸ்தாவரங்கள் ஆகியபலதேகங்க
அவற்றிலுள்ள புலன்களும் அவற்றிற்குப் புலப்படும் சப்தாதி
யங்களும் இவையடங்கின பதினான்கு உலகங்களும் இவையெல்
உள்ளடங்கியப்ரமமாண்டமும் அதையும் மூடிக்கொண்டிருக்கும்
வான ப்ரக்ருதிமண்டலமுமாகப் பலவிரிவுகளை அடைந்திருப்பவ

---

1 எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்டவர்

2 தாமமாகத்தைத் தாங்குகிறவர்

3 தாம் அமுதமாகப்பெருகுகிறவர், அல்லது, வாயுரூபியாக எ
வற்றையும் உலர்த்துபவர்

4 எல்லாராலும் துதிக்கப்பெறுகிறவர், தாம் யாரையும் துதி
வர் என்பது

5 'ஸ்தவிரோத்ருவ:' ஒருநாமம். பழமையாக அல்லது கிழவ
நிலைபெற்றிருப்பவர்

ஸதவிஷடா (437) = [1] நக்ஷத்ரமணடலமாகிய சிம்சுமாரசகர யாக மிகக விரிவாயிருபபவா

ஸதாணு = ஸதிரமானவா; அழியாத பலனகளைததரும அநு றமுள்ளவா, அலலது, தாமசெய்த அநுககிரஹததில திருபதி டயாமல மேனமேலும அநுகாஹிப்பவா

ஸதாநதா = [2]கீழபபடடவனை தருவனெனனும ராஜகுமார கு அழியாததான தருவபதம எனனும உயாபததைத அளிததவா

ஸதாவரஸதாணு = [3] கலகியவதாரததில தாமம நிலைநிறுததப பிறகு ஒழிவாயிருபபவா

ஸதிரா = [4] தாம பகதாகளிடததிலவைத்த அனபு அவாகளசெய் அபசாரஙகளாலும விலகக ஒணணுதபடி இருபபவா

ஸதுதா = [5]ஆதிசேஷன, வேதபுருஷன, அனநதகருடவிஷவக் னாமுதலிய கணககிலலாத நிதயஸூரிகளாலும பிரமமாதிதேவா லும நமபோனற மனிதாகளாலும எபபோதும அவரவர் இஷ நிறைவேறுவதறகாக ஒரேரீதியாகத துதிககபபெறறவா

ஸதூலா = [6]பருததிருபபவா, ஒரிடததிலிருநதே எலலாப் ருளகளையும தொடததககவா, இஙகு பூமியிலிருநதே சநதிரனைத டும சகதியாகியபிராபதி எனனும ஐஶவாயம சொலலபபடடது.

ஸதோதரம = அவரைத துதிககப பெறுவதும அவா அநுகா ததினலேயே உணடாவதனுல அவரே ஸதோததிரமாகவுமிருப ா

ஸதோதா = [7]தமமைததுதிபபவரைத தாம துதிககுமதனமை ளவா

ஸபஷடாக்ஷரா = [8]தமதுமகிமையைத தெளிவாக வெளிபபடுத வேதாக்ஷரஙகளை வெளிபபடுததினவா

---

1 விராடரூபியாக மிகவிரிவாயிருபபவா

2 தருவன முதலானவாகளுககும அவரவா காமஙகளுககேறற அதி ஙகளைக கொடுபபவா

3 தாம நிலைபெறறவராகவும பூமிமுதலியவை தமமிடததில நிறகும யாகவு மிருபபவா

4 விகாரமறறவா

5 'ஸது தி' எனனுமபாடததில துதிககும செயகையும தாமேயா பபவா

6 எலலாமாகவும தாமிருபபதனுல பெரிய உருவமுளளவா

7 துதிபபவரும அவரே

8 உதாததஸவரமுளள ஓஙகார மெனனும அக்ஷரததினுல வெளி பபடும மகிமையயுடையவா

ஸாக்வீ = திரியக்வதாரங்களிலும் பஞ்சபூத ஸூக்ஷ்மங் சேர்ந்ததான வைஜயந்தியென்னும் வனமாலையை எக்காலமும் அ திருப்பவர்

ஸ்ரஷ்டா (595)= [1]முக்தியைவிரும்புகிறவர்களை ஸம்ஸார விடுவித்து உலகவாழ்க்கையில் விருப்பமுள்ளவர்களை அ வர்கள் வெகுகாலமாகச் சேர்த்திருக்கும் பலவகைப்புண்யபாபங் கிய கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி சரீரமுதலானஸாதனங்களுடன் கூட புடைப்பவர்

ஸ்ரஷ்டா (990) = உலகங்களைப்படைப்பவர், பரவாஸு ஸ்வரூபரும் இவரே என்பது

ஸ்வங்கா = [2]பிராட்டியும் அடிக்கடி ஆசைப்படத்தகுந்த தி மங்கள விக்ரஹமுள்ளவர்

ஸ்வத்ருதா = [3]தம்மாலேயே தாம் தாங்கப்படுகிறவர், இந்த மை இயற்கையாக அமைந்ததாயிருப்பவர் யோகிகளுக்கு மந்த ஔஷதி, தவம், த்யானம் இவற்றினால் ஏற்படும் ஐசுவர்யங்கள்போல இயற்கையினால் அமைந்திருப்பதென்பது

ஸ்வயஞ்ஜாதா = [4]ஒருவருடைய ப்ரார்த்தனையை எதிர்பார் தாமே அவதரிப்பவர்.

ஸ்வயம்பூ = [5]கர்மங்களடியாகவரும் ஜன்மங்கள் போலன் தமது மகிழ்ச்சியேகாரணமாகக்கொண்டு தமக்கே சிறப்பாயுள்ள ஸத்வமயமான தேகத்தைத் தேவ மனிதரூபங்களாக அமைத்து ண்டு தாமே தமபிச்சையாக அவதரிப்பவர்

ஸ்வவசா = [6]தம்மால் மயக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் தூங் போது தம் அடியார்களாயுள்ள தேவர்களுடன் தமதிஷ்டப் மகிழ்ந்திருப்பவர்

ஸ்வஸ்தி = தாமே மஹாமங்கள மூர்த்தி.

---

1 ஆதிகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் படைத்தவர்.

2 அழகிய அங்கங்களையுடையவர்

3 தம்மாலேயே தரிக்கப்படுகிறவர், தம்மகிமையே தமக்கு ஆ மாயிருப்பவர் என்பது

4 தமக்குத் தாமே காத்தாவாக ஜனித்தவர், நிமித்தகாரண தாமே என்பது

5 தாமே உண்டானவர், அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலே இ பவர், அல்லது, ஸ்வதந்த்ரர்

6 ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதனால் தந்த்ரமாயிருப்பவர்

ஸவஸதிகருத= [1]தமமைக குணஙகளோடுகூட அனுபவிககும
பாக முகதாகளுககு ஆசீாவாதம செயபவா
ஸவஸதிதா= [2]மஹாமஙகளததைக கொடுபபவா
ஸவஸ்திதக்ஷிணா= [3]தமமைததருவதாகிய தீாககஸதாயாகத
தம அடியாாகளாகிய ரிதவிககுககளுககுத தமககுக கைஙகாயம
யத தகுதியான திவயசரீரம சகதிமுதலிய அநேகம நனமை
யும தக்ஷிணையாக அளிபபவா
ஸவஸதிபுக= [4]எலலாமஙகளஙகளையும அழியாமலிருககுமபடி
பாறறுகிறவா
ஸவக்ஷா= [5]திருமகளவடிவழகெனனும அமுதககடலில கரை
ட திருககணகளமுதலான திவயேநதிரியஙகளையுடையவா
ஸவாஙகா= [6]தமது ஸாவேஶவரததனமைககுச சிறபபிலக
ஙகளான சதரசாமரமுதலான ராஜயாஙகஙகளையுடையவா
ஸவாபநா= [7]மோகினி அவதாரததில அழிககபபடாமல
நதவாகளையும அழகியபுனசிரிபபு இனியநோககு புருவஙகளசைத
முதலிய விளையாடடுககளினுல தூஙகவைபபவா, அவாகள தங
மறநதுபோகுமபடி செயபவா எனபது
ஸவாபாவயா= [8]தமது பொருளகளாகிய ஆதமாககளினுல
ணவததைசசொலலி ஸவாமியாக வநதடைநது தியானிபபதறகுரி
, 'ஆதமாககளினுல ஸவபாவமாக அமைநத ஸவாமியாக நினைக
டுகிறவா' என்பது நிாவசனம
ஸவாஸயா= [9]சிறநத இருபபையுடையவா, முகதியடைநத

1 மஙகளததைசசெயபவா
2 பகதாகளுககு மஙகளததைக கொடுபபவா
3 மஙகளரூபமாக வருத்திஅடைபவா, அலலது, மஙகளததைக
கொககததிறமையுளளவா, அலலது, மஙகளததை விரைநது கொடுக்
தனமையுளளவா
4 மஙகளததை அனுபவிபபவா, அலலது, மஙகளததைககாபபாறறு
வா 5 தாமரைமலருககொபபான அழகிய கணகளையுடையவா.
6 காரியஙகளையும காரணஙகளையும அவவவ்றறின அவயவஙகளையும்
டபபவா
7 பராணிகளை மாயையினுல ஆதமஜஞானமினறித தூஙகசசெய
வா
8 நிதயஸவரூபராதலின எபபோதும ஒரேஸவபாவததோடே இருப்

9 தாமரைமலாபோல அழகியமுகமுளளவா, அலலது, வேதம
ரிபபடட சிறநதமுகமுளளவா.

ஆதமாககளினநிலைமை அதறகுமுன அவிததையினல மூடபபட
கெடடிருநதது , அவவாறனறிப பரமாதமாவின ஐஶவாயம
நிலைமை எககாலமும் பரிசுததமாகச சிறநதிருபபது

ஸ= [1]கிருஷ்ணுவதாரததில சிறுவாமுதல யாவருககும
மைபபறறிய நிசசயஜஞானததை உணடுபணணுகிறவா

ஸஙகரஹா = [2]பகதாகளால எளிதில அடையபபடுகிறவா

ஸஙகாஷணா = [3]சேதனசேதனஙகளைத தமமிடததில ஒ
சேருமபடி ஆகாஷிபபவா

ஸத = [4]ஒருகாலும உறபததிநாசஙகளினறி நிதயமாயிருபப
லும திருககலயாணகுணஙகள பொருநதியிருபபதனுலும ஸத
னும தாமததிறகு ஆதாரமாயிருபபதனுலும ஸத எனறு சொ
படுகிறவா

ஸதகருதா = [5]ஸாதுககளால பூஜிககபபடுகிறவா , சபரிமு
னவாகள பாததையோடு கொடுதத சிறிய பொருளகளையும த
மைககுத தகுதியானவறறைபபோல அஙகீகரிதது ஸநதோஷ
கிறவா எனபது

ஸதகருதி = [6]தயிாவெணணெய திருடினது, உரலில கடடு
டது, நடநதது, ராஸகிரீடை செயததுமுதலிய- குழநதைவிளை
டுச செயகைகளும ஸமஸாரவிலஙகுகள எலலாவறறையும த
வைகளாகச சிறநதிருபபவா

ஸதகதி = [7]அவதரிககுமபோதே அஸுரர்களால வி
ஆபததுககளை ஒழிதது ஸாதுககளைககாபபாறறுகிறவா.

ஸதகாதா = ஸதபுருஷாகளைப பூஜிபபவா

ஸதகீாததி = ஸௌலபயமிருபபதனுலேயே யதாாததமான
பெறறவா , எநதககுணம சொனனுலும அவரிடததில பொரு

---

1 ஸவா = ஸோமயாகருபியாயிருப்பவா

2 பரளயகாலததில எலலாவறறையும ஸமஹரிபபவா

3 'ஸஙகாஷணேசயுதா' ஒருநாமம ஸஙகாஷணா = ஸமஹார
தில் பிரஜைகளைச் சோதது இழுபபவா, அசயுதா = தமஸவருப
விடடுத தவருதவா

4 சுததபரமமம

5 யாவராலும பூஜிககபபடும பிரமமதேவாமுதலானவர்கள
பூஜிககபபெறுகிறவா

6 சிறநதஸருஷடிமுதலான செய்கைகளையுடைய்வா

7 பிரமமஜஞானிகளால அறியபபடுகிறவா, அலலது, உயாநத
முளளவர்

ிடததிலுள்ளகுணஙகள எவவளவோ அவ்வளவும அதறகு
லும யாராலுமசொலலமுடியாததால அவருடையகீாததியெல
யதாாததமெனபது

ஸததா =[1] தாமே ஸாதுககளுககு இருபபாயிருபபவா

ஸதபதாசாரா =[2] தமககடிமைசெயவதாகிய நனமாாககததில
றலாதனமுதலான பகதாகளை பரவருததிககசசெயபவா

ஸதபராயணம =[3] பாணடவாமுதலியஸாதுககள முடிவாகச
நம இடமாயிருபபவா, 'ஸதபராயணா' எனனும பாடததில
துககளேயே தமககு முககியஆதாரமாக வைததிருபபவா

ஸதபூதி =[4] ஸாதுககளுககுப புதரன, மிதரன, பநது, தாதன,
ாதிமுதலிய எலலாவகை உதவிகளாகவும தாமே இருபபவா

ஸதயதாமபராககமா = தாமஙகளெனனபபடும தமதுகலயாண
ஙகளும பராககமஙகளெனனபபடும திவயசேஷடிதஙகளும வீண
ாகாமல உலகததை உயவிககுமபடியிருபபவா

ஸதயதாமபராயணா = [5] ஒருகாரணமுமினறி சாஸதிரவிதி
னறுமாததிரம ஸாதவிகாகளான அதிகாரிகளினுலசெயயபபடும
தமமானநிவருததிதாமததை மிகப்பிரியமாக அஙகீகரிபபவா

ஸதயதாமா =[6] ஆரமபமுதல தமமை அடையுமவரையிலும தம
மாகிய சரணுகதாகஷணததைப பொறுபபாகநடததுகிறவா

ஸதயபராககமா =[7] மனுமுதலான ஸாதுககள்விஷயததில தம
டைய சகதியை வஞசனையிலலாமல உபயோகிததவா

ஸதயமேதஸ = [8] ஆயாகள வஸுதேவாமுதலியோாகளும
மும ஸஜாதியாகளெனனுமஎணணம வெளிககுககாடடுதலமாத
மினறித தமமுளளததிலும உணமையாகஇருககும தனமை
ளவா

---

1 பேதமிலலாதஜஞானஸவரூபமாயிருபபவா

2 ஸாதுககளின மாாககஙகளாகிய ஸதாசாரஙகளைத தாமுமஅனுஷ
பவா

3 ததவஜஞானிகளுககுச சிறநதகதியாயிருபபவா

4 ஸததாயிருககும பரமாதமாவாயிருநதே பலபொருளகளாகத
ாறறுகிறவா

5 ஸதயவசயததையும சாஸதிரஙகளால விதிககபபடட தாமததை
முககியமாகவுடையவா

6 யதாாததமான ஞானமுதலியகுணஙகளையுடையவா, அலலது,
லாவறறையும ஸரியாகஅறிபவா

7 உணமையான சகதியுளளவா   8 யதாாததஞானமுளளவா.

ஸத்யா (107) = [1] தம்மையடுத்த ஸத்புருஷர்களின் அபீஷ்
களை ஸாதிப்பவர்

ஸத்யா (213) = [2] ஜலப்ராளயகாலத்தில் தம்மை ஆஸ்ரயி
மனு முதலான ஸத்புருஷர்களுக்கு உபகாரம்செய்தவர்

ஸத்யா (873) = [3] ஸாத்விகசாஸ்திரங்களினால் சொல்லப்படு
னால் உண்மையானமகிமையுள்ளவர், அல்லது, ஸத்யத்துக்கு ஆ
மாயிருப்பவர்

ஸத்யஸந்தா = [4] சொன்னசொல்தவறாதவர்

ஸத்ரம = [5] பலயஜமானர்களால் நீண்டகாலம் செய்யப்ப
ஸத்ரயாகத்தினால் எப்போதும் ஆராதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் ஸ
ரூபியாயிருப்பவர்

ஸத்வவாந = [6] மோக்ஷத்திற்குக்காரணமாகிய சுத்தஸத்வ
அடைந்திருப்பவர்

ஸத்வஸ்தா = [7] பக்தர்ஹ்ருதயத்திலிருப்பவர், சரணாகதர்க
உள்ளத்திலிருந்து யமதண்டனை வராமலிருக்கச்செய்பவர் என்பது

ஸதாமகதி (186) = [8] தமது விளையாட்டுவியாபாரங்களாலும்
தர்களுக்கு இனியதையேசெய்பவர்

ஸதாமகதி (451) = [9] வைராக்யமடைந்த ஜிதேந்திரியர்கள்
ஸாதுக்கள்சேருமிடமாயிருப்பவர்.

ஸதாமாக்ஷீ = [10] எக்காலமும் தமக்கு முகத்ன பிரதிஉபகாரம

---

1 மாறுதலுபமுள்ளவர், அல்லது, சேதனுசேதனரூபமாயிருப்ப
அல்லது, ஸத்தென்னப்படும் பிராணனாகவும் தஎன்னப்படும் அன்னம
வும் யம என்னப்படும் ஆதித்தனாகவும்யிருப்பவர், அல்லது, ஸாதுக்களுக்
உதவிசெய்பவர்

2 ஸத்தியவசனமென்னுமதர்மஸ்வரூபி

3 ஸத்துக்களுக்கு உபகாரம்செய்பவர்

4 தாமஸங்கல்பித்தது தவறாதவர்.

5 ஸத்ரயாகமாயிருப்பவர், அல்லது, ஸாதுக்களைக்காப்பாற்று
வர்

6 பராக்ரமமுள்ளவர்

7 எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஸத்வகுணத்தை முக்ய
க்கொண்டிருப்பவர், அல்லது, எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலுமிருப்ப

8 வைதிகர்களான ஸாதுக்களுக்குப் புருஷார்த்தங்கிடைக
காரணமாயிருப்பவர்

9 மோக்ஷத்தைவிரும்புகிறவர்களுக்கு ஒரே ஆதாரமானவர்

10 நல்லகாரியம்செய்து தமக்கு அனுகூலமாகவருகிறவர்களி
குற்றங்களைப் பொறுப்பவர்

யும கைஙகரியஙகளைப பொறுததுககொணடும நிறைவேறறிக
ணடுமிருபபவா
ஸதாயோகீ = [1]பகதாகளுககு ஸமஸாரநிவருததி செயயுமவிஷ
தில எபபோதும ஊககமுளளவா
ஸநதா = [2]ஆஶரிதாகள எலலோரையும விருததிசெயபவா,
லது, தமமையடுததவாகளுககுத தாம உளராயிருபபவா, அல
, ஆஶரிதாகளுககு இஷடஙகளைககொடுபபவா
ஸநதாதா = [3]பிரஹலாதன முதலான பகதாகளைத தமமிடம்
ததுககொளபவா
ஸநதிமாந = [4]பகதாகளுககுத தமமுடைய சோககை எககால
நீஙகாமலிருககச செயபவா
ஸநிவாஸா = [5]மானிட நடககைகளிலிருநதும ஸநகாமுதலிய
துககள வநது இளைபபாறுமிடமாயிருபபவா
ஸநயாஸகருத = [6] ஸாததவிக ஸநயாஸமாகிய பறறுவிடுதலை
ரனிடடுச செயயபபடும பகவதாராதனரூபமான நறகாமஙகளைச
பவிபபதனுல ரஜோகுணததையும தமோகுணததையும அறுப
, இததான அவா சிகிதஸைசெயயும முறை, தன விஷயமான
றுபபை ஸவாமியிடம ஒபபுவிபபததான ஸநயாஸம, அததான
ஸாரததுககுச சிகிதஸை
ஸநாத = [7]முகதாால பஙகிடடுககொணடு அநுபவிககபபடு
வா
ஸநாதநதமா = [8]எககாலமும இருபபவராயினும ஒவவொருகால
அபபோது புதிதாகக கிடைததவாபோல ஆவலகொணடு அநுப
ததககவா
ஸபதவாஹநா = [9]காயதரீ, உஷணிக, அநுஷடுப, பருஹதீ,

1 எபபோதும ஸவரூபமபரகாசிககும தனமையுளளவா
2 நலலொழுககமுளள ஸாதுககளின உருவமாக விதததையும்
பததையும விருததிசெயதுகொணடிருபபவா
3 பிராணிகளுககு வினைபபயனகளைச சேரபபிபபவா
4 வினைப்பயனகளை அநுபவிபபவரும தாமாயிருபபவா
5 விதவானகளுககு ஆதாரமாயிருபபவா
6 நானகாவதான ஸநயாஸாஶரமததை உணடுபணணினவா
7 அநாதியான காலரூபியாயிருபபவா
8 பழமையாயிருககும பரமமாதிதேவாகளுககும பழமையாயிருப

9 எழுகுதிரைகளையுடைய ஸூாயனுயிருபபவா, அலலது, ஸபத
ானும ஒரு தோககுதிரையையுடைய ஸூாயனுயிருபபவா

பஙகதி, திரிஷடுப, ஜகதீஎனனும ஏழுசநதஸுகளோடுகூடிய
மநதரஙகளுககு அதிஷடான தேவதைகளாகிய ஸூாயனது
குதிரைகளை ஏழையும தமககு வாகனஙகளாகவுடையவா, ஸ
மணடலததிலிருபபவா எனபது; அலலது,ஸபதவாயுஸகநதஙகளை
நடததுகிறவா, அலலது, தாஙகுகிறவா

ஸபதஜிஹவா = காளி, கராளி, மனோஜவை, ஸுலோஹி
ஸுதாமரவாணை, ஸபுலிஙகினி, விஸவருபி எனறு ஏழுஜவாலைகள
ஏழுநாககளையுடைய அகனிபகவானுயிருபபவா, அலலது,ஹிரண
சனகை, ரகதை, கிருஷணை, ஸுபரபை, அதிரகதை, பஹுரூ
எனனும ஏழுஜவாலைகளாகிய ஏழுநாககளையுடைய அகனிரூபி,
நாவுளள அகனியை முகமாககொணடு எலலாததேவதைக
குறிததும ஹோமம செயயபபடும ஹவிஸுகளைத தாமே புசிப
எனபது

ஸபதைதஸ = [1]ஒளபாஸநம, வைஸவதேவம, ஸதாலீபா
அஷடகை, மாஸஸராததம, ஈசானபலி, ஸாபபபலியெனனும
பாகயஜஞஙகளையும அகனிஹோதரம, தாசபூாணமாசம, பி
பிதருயஜஞம, பசுபநதம, ஆகரயணம, சாதுாமாஸயம, ஸௌ
மணிஎனனும ஏழுஹவிாயஜஞஙகளையும அகனிஷடோமம, அ
னிஷடோமம, உகதயம, ஷோடசம, வாஜபேயம; அதிராத
அபதோாயாமம எனனும ஏழுஸோமஸமஸதை எனனும யாகங
யும பிரகாசிககசசெயவனவாகிய கிரியைகள எலலாவறறையும அ
கிறவா, அலலது, அரசு, அததி, பலாசு, வனனி, விகஙகதம, அ
ஹதம, புஷகரபாணம எனனும ஏழுவிதமான ஸமிததுககளால
யபபடுமயாகஙகளை அடைகிறவா

ஸமபராமாததநா = [2] தமமையுபாஸனைசெயவதனுல அநத
கிருதிஎனனும இருளை முழுதும அழிப்பவா

ஸமபவா = [3]பொறபுதைபலபோலத தமமை மறைததுவை
துககொணடிருநதும நோாகஅனுபவிககஆவலகொணடு பிராா
பவாகளுககுத தமமைவெளிபபடுததுவதறகாகக காலதேசங
தோறும பல அவதாரஙகளைச செயபவா

1 ஏழுஜவாலைகளையுடைய அகனிரூபியாயிருபபவா

2 ருதரன யமனமுதலிய தமதுபரிவாரஙகளினுல உலகங
அழிபபவா.

3 துஷடநிகராஹ - சிஷடபரிபாலனஙகளுககாக ஸவேசசை
அவதாரம செயபவா

ஸமமிதா =[1] தமமை ஆஸரிதாகளுககு அடஙகியிருபபவராக நினைககுமபடி உடபடடிருபபவா
ஸமவருதா =[2] தமஸஎனனபபடும பரகருதியினால அறிவுமழுங வாகளுககுப பிரகாசியாமல மறைநதிருபபவா
ஸமவதஸரா (92) =[3]பகவதஸவரூபததின அறிவுணடானபோ அடியாாகளைக கைதூககி மேனமைபபடுததுவதறகாக அவாக ததில சோநதுவஸிபபவா
ஸமவதஸரா (423) =[4]ஸமஹாரததுககுரியகருவிகளுடன காலத எதிாபாாததுககொணடு பாதாளலோகததில ஆதிசேஷன லிருபபவா,
ஸமஸதாரா =[5]எலலாம தமமிடததில முடிவுபெறுமபடி இருப ா
ஸமக்ஷேபதா =[6]பிரவருததிதாமததிலிருபபவர்களை இயறகை யுளளஅறிவும மகிமையும குறுகுமபடிசெயயும தனமையுளளவா.
ஸமயஜஞா =[7] அகனிவாயுமுதலானதேவாகளுககுத தாமகொ த அதிகாரஙகளினவயவஸதையை அறிநதிருபபவா, பிரளயததிற பின மறுஸருஷடியிலும முனபோலவே அவவவவதிகாரஙகளை தஅநததேவாகளுககுத தவறுமல அறிநதுகொடுபபவா, அல து, பகதாகளுககுத தமமைததருவதறகுக காலமஅறிபவா, அல து, அவாகளுககு அபயஙகொடுபபதாகியவிரததததை மறவாதவா
ஸமா =[8] பழகினவன பழகாதவன ஆவலதிகமாயுளளவன வல குறைநதவனெனனும விதயாஸமுதலியவறறைப பாராமல ரவிதமான கௌரவம வைபபவா

1 அளவிடபபடாதவராயிருநதும அளவிடபபடட பொருளகளுடன ாதது அளவுளளவராககினைககபபடுகிறவா ; அலலது, அஸமமிதா = ாவிடபபடாதவா　2 அவிததையினலமறைககபபடடவா
3 ஸமவதஸரமாகியகாலரூபி.
4 எலலாபபொருளகளும தமமிடததிலவஸிககுமபடி செயபவா
5 சிறநதஸதானமுடையவா
6 விஸதாரமானஉலகததைப பிரளயகாலததில சிறிதாகக குறுககு றவா
7 ஸருஷடி ஸதிதி ஸமஹாரகாலஙகளையறிபவா , அலலது, நிதய மானுஷடானததுககுரிய ஆறுகாலஙகளை, அலலது, ஆறுவிததாந களை அறிநதவா, அலலது, தமமுடையஆராதனமானயாகம யாவருக ஸமமாயிருககுமபடிசெயபவா,
8 எககாலஙகளிலும விகாரமறறிருப்பவா , அலலது, லக்ஷமியோடு ருபபவா

ஸமாத்மா =[1] ஆஸ்ரிதர்களின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப்பாராது எல்லாரையும் ஸமமாக மனத்தில் நினைப்பவர்.

ஸமாவர்த்த: =[2] வ்யூகாவதாரங்களாகவும் விபவாவதாரங்களாகவும் இவ்வுலகத்தில் பலமுறை திரும்பிவந்துகொண்டிருப்பவர்.

ஸமிதிஞ்ஜய: =[3] ஜீவர்கள் தமக்குத் தாஸர்களாயிருப்பதை விட்டு ஸ்வதந்த்ரர்களாக நினைத்து விவாதப்படுவதாகிய கலகத்தை ஜயிப்பவர், ஜீவாத்மாக்களுக்குத் தமது மகிமையைத் தெரிவித்து அவர்கள், 'நாம் பகவானுக்கு அடிமையேயன்றி ஸ்வதந்த்ரர்களல்லோம்' என்றறிந்து பக்திசெய்து உஜ்ஜீவிக்கச்செய்பவரென்பது.

ஸமீரண: =[4] பக்தர்கள் விரும்பத்தக்க திவ்யசேஷ்டிதங்களை உடையவர்.

ஸமீஹந: =[5] ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எல்லாரையும் தம்தம் அதிகாரங்களில் ஓய்வில்லாமல் பிரவிருத்திக்கச்செய்பவர்.

ஸர்க்க: =[6] த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்து யாவரும் தம் திருவடித் தாமரைகளை எளிதில் பற்றும்படி தம்மை அளிப்பவர்.

ஸர்வக: =[7] அழிக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் நாம் அடையப் பொறுப்பவர், இதனால், பலமென்னும் இரண்டாவது குணம் குறிப்பிக்கப்பட்டது, பலமாவது—ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் தம்மிடத்தில் வைத்துத் தாங்குவதற்குரியவன்மை, இது ஞானத்துக்கு முக்கியமான அங்கம்.

ஸர்வகாமத: =[8] யோகத்தில் தவறினவர்களுக்கும் அணிமா முதலான ஐஸ்வர்யங்களை அவர்களின் யோகத்திற்கு இடையூறு பலன்களாகக் கொடுப்பவர்.

ஸர்வசஸ்த்ரப்ருதாம்வர: = நரகாஸுரன் ஜராஸந்தன் முதலியவர்களுடன் செய்தபோர்களில் பலவகை அஸ்திரங்களை விளையாட...

---

1 விருப்புவெறுப்புமுதலியவற்றினால் மாறுதமனமுள்ளவர், அல்லது எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஒரே ஆத்மாவாக விருப்பவர்.

2 ஸம்ஸாரசக்ரத்தைச் சுழற்றுகிறவர்

3 யுத்தங்களில் ஜயிப்பவர்

4 வாயுரூபியாக எல்லாவற்றையும் அசையும்படி செய்பவர்

5 ஸ்ருஷ்டிமுதலானகாரியங்களைச் செய்வதற்காக நன்றாகப் பொருத்திப்பவர்.

6 ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சரூபி, அல்லது, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா

7 எங்கும்செல்லுகிறவர் காரணமாதலால் கார்யங்களெல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர் என்பது.

8 எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பவர்

கண்டு அவாகள மயஙகுமபடிசெயதுதனுல அஸதரமபிடிததவ
லிாிலும் சிறநதவா.

ஸாவதருக (201) = [1]நணபாகளேயும பகைவாகளேயும் இரணடும
லாதமதயஸதாகளேயும் அவரவருககுததககபடி நடததுவதன
ருடடு எல்லாவறறையும நனகுபாாத்து அறிபவா, அவா எஙகும
முள்ளவா என்பது

ஸாவதருக (577) = [2] மகிமைகளனைததையும கணடறிகிறவா

ஸாவதாசுா = [3] அவாகளநமபுமபடி தமதுமகிமையனைததையும
கிரமததில புலப்படுத்துகிறவா

ஸாவதாசீ = [4] பரவ்ருததிதாமஙகளும நிவருததிதாமஙகளுமா
அனைததையும பிரதயக்ஷமாகபபாாககும தனமையுளளவா

ஸாவதபாசக்ஷு = [5] எலலாவிடஙகளிலுமுளள எலலாருடைய
களுககும புலபபடுகிறவா, பிரதயக்ஷமாக அவதரிததபின் ஸமக்ஷ
திறகு இடமிலலைஎனபது

ஸாவதோமுகா = [6] எஙகுமவழியுளளவா, பகதாகளுககு இனன
பினுலேதான அடையலாம, வேறுவழியாலகூடாதெனகிற நிாப
ததைபபோககி, எநதவழியையாகிலும வியாஜமாககொணடு
திலடையககூடியவா, எதிரபககமசோநத விபீஷணாமுதலான
ளேயும சரணமெனறுசொனனஅளவில அஙகீகாிததுககாததது
றகுஉதாரணம

1 பிராணிகளின புணயபாவஙகளெலலாவறறையும இயறகையான
வினுல எபபோதும பாாபபவா

2 'ஸா்வதருகவயாஸா' ஒருநாமம, எலலாவறறையுமறிநதவரும
ஙகள புராணஙகள முதலானவைகளே விஸதாிததவருமான பரமமா
ருபபவா; வேதஙகளே ருக், யஜுஸ, ஸாமம, அதாவணம என நான
வும, அவறறில ருகவேதததை இருபதொருசாகைகளாகவும, யஜுா
ததை நூறறொருசாகைகளாகவும, ஸாமவேதததை ஆயிரமசாகைக
வும, அதாவணவேதததை ஒனபது சாகைகளாகவும பிாிததும மறறு
ளபுராணஙகளேயும தனிததனியே பிாிததும செயதவரான பரமமா
ருபபவா

3 எலலாவறறையும கணகளாகவுடையவா

4 எல்லாபபிராணிகளின் நலவினைகள தீவினைகளனைத்தையும இயற
பாா்த்-அறிகிறவா

5 தம்பேரறிவினுல எலலாவறறையும பாாபபவா

6 எங்கும் கண்களும தலைகளும முகஙகளுமுளள ஸவரூபமுடையனறு,
லலுகிறபடி எஙகும முகஙகளையுடையவா

ஸாவபரஹாரணயுதா=[1] தமமைஅடுததவாகளுககுளஎல்லாஅ டஙகளேயும வேரோடு களேயததககவையும, அளவறறசகதி வையும, தமககுததகக அணிகலஙகளென்று நினைககததககவையு எணணிறநத பலதிவயாயுதஙகளேயும தரிததிருபபவா

ஸாவயோகவிநிஸருதா=[2] சாஸதிரஙகளால அறியபபட யும அவரவாபுததியினுல ஏறபடுததபபடடவையுமான உபாய எலலாவறறினுலும வேதரஹஸயஙகளேஅறிநது கிரஹிபபது வே எளிதில கிரஹிககவும அடையவும கூடியவா

ஸாவா=[3] தமதுசரீரஙகளாயுளள சராசரஙகளனைததையும மாவாக வயாபிதது அவறறையெலலாம தாமாகவேநினைதது நட கிறவா

ஸாவலக்ஷணலக்ஷணயா =[4] மஹா புருஷலக்ஷணஙகளெ வறறினுலும ஸ்ரீபதி எனறு அறியததககவா, 'திருமாபில திரு திருவடிப பதிபபுகளாகிய அடையாளஙகளினுல பாததவமெ அறியககூடியவா' எனபது நிருகதி

ஸாவவாகீஸவரேஸவரா=[5] பேசுமதிறனமயுளளவாகள எ ருககும மேலானவா, வாதமசெயவதிலும பேசுவதிலும கரைக வா எனபது

ஸாவவித=[6] ஸமஹரிககபபடடவறறையெலலாம திரும யடைததுக காயஙகளான பிரபஞசஙகளனைததையும அடைகி இஙகு பரதயுமனனஎனனுமவியூகம குறிபபிககபபடுகிறது, ஐ

---

1 எலலாவிதமான ஆயுதஙகளேயுமுடையவா, ஆயுதஙகளாகநி கபபடாத நகமுதலியவையும அவருககு நரஸிமமாவதாரததில ஆயு ளாயின'எனபது பரவிததம, இது, ஸததியஸஙகலபராதலின ஸா வராஎனபதைக குறிபபிததது

2 எலலாப பறறுககளினினறும வெளிபபட்டிருபபவா, அல பல சாஸதிரஙகளில சொலலபபடட யோகததினினறும விலகினவ

3 எலலாவறறின தோறற ஒடுககஙகளுககும காரணமாயிருப லும எலலாவறறையும அறிவதனுலும எலலாமாயிருபபவா

4 எலலாபபிரமாணஙகளினுலும அறியபபடுகிறவா, அவரொரு உணமைபபொருள எனபது

5 பிரமமாதிதேவாகளுககும ஈஸவரா

6 'ஸாவவிதபாநு' ஒருநாமம, ஸாவவித=எலலாவிடஙகளிலும எலலாவறறையும அறிபவா, அலலது, எலலாம தமமிடததில பொரு யிருபபவா, பாநு=பரகாசிபபவா, எலலாவிடஙகளிலுமுளள எலல றையும அறிநது விளஙகுபவா, அலலது, எலலாம தமமிடததிலபொரு பரகாசிபபவா எனபது இரணடுககும சேரநதபொருள

வீரியமென்னும் இரண்டுகுணங்கள் பிரத்யும்னவ்யூகத்தின் கூறு
க வகுக்கப்படுகின்றன, அவற்றில், ஐஶ்வர்யமென்பது விசித்ர
உலகங்களை உண்டுபண்ணும் திறமை வெளிப்படுவது, அதை
நாமம் தெரிவிக்கிறது

ஸர்வவிஜ்ஜயீ = [1]எல்லாம் தெரிந்தவர்களையும் ஜயிக்கும் திறமை
யவர்

ஸர்வஜ்ஞர் (454) = [2]தாமே எல்லாமாகவும் அறிந்திருப்பவர்;
மை ஸர்வாந்தர்யாமியாக அறிந்திருப்பவர்

ஸர்வஜ்ஞர் (821) = [3]பக்தர்களின்சக்தியும் அசக்தியும் அவர்
ல ஸாதிக்கக்கூடியதும் கூடாததுமாகிய எல்லாவற்றையும் உணர்
ர

ஸர்வஸஹர் = [4]தேவர்களெல்லாரையும் குறைந்த அதிகாரிகள்
திக்க உரியராகும்படி அவர்களைத் தாமே தாங்குகிறவர், அவர்க
குச் சக்தியைக் கொடுத்திருப்பவர் என்பது

ஸர்வாதி = [5]உயர்வும் தாழ்வுமாயுள்ள எல்லாப் புருஷார்த்தங்
க்கும் தாமே காரணமாயிருப்பவர்

ஸர்வாஸுநிலயர் = [6]எல்லாருடைய உயிர்களுக்கும் இருப்பிட
வர்

ஸர்வேஶ்வரர் = [7]சரணாகதி செய்தவரனைவருக்கும்காலதாமதத்
ம் அதனால் வரும் மனச்சோர்வையும் விலக்குவதற்காகத் தாமே
களிடம் விரைவாகச் சென்றடைபவர்

ஸவிதா (887) = [8]ஸூர்யனால் மழையையும் அதனால் பயிர்முதல்
வற்றையும் உண்டாக்குகிறவர், இந்த நாமத்தினால் ஆசசிராதி
க்கத்தில் ஏழாம்படியான ஸூர்யன் சொல்லப்படுகிறான்.

ஸவிதா (969) = எல்லாவற்றையும் தாமே உண்டாக்குகிறவர்.

---

1 எல்லாம் தெரிந்தவரும் காமம் குரோதம்முதலிய உட்பகையையும்
ணயாக்ஷன் முதலிய வெளிப்பகையையும் ஜயிப்பவருமானவர்

2 எல்லாமாகவும் ஞானமுள்ளவராகவுமிருப்பவர்

3 எல்லாம் தெரிந்தவர்

4 எல்லாக்காரியங்களிலும் ஸமர்த்தர், அல்லது, எல்லாப்பகைவர்களை
தாங்கத்திறமையுள்ளவர், அல்லது, பூமிமுதலிய உருவங்களினால்
ாவற்றையும் தாங்குகிறவர்

5 எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதிகாரணம் [பவர்.

6 எல்லாப்பிராணன்களும் தம்மிடம் லயமடையும் ஜீவாத்மாவாயிருப

7 எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரர், ஈஶ்வரருக்கும் ஈஶ்வரர் என்பது

8 உலகங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிறவர்.

ஸஹா = [1]லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தும் அவ்தாரத்தில் எளிமை காட்டிக் கட்டுண்டு பயமுறுத்தலது முதலிய தண்டனைகளை ஸஹிப்பவர்

ஸஹஸ்ரபாத் = [2]ஆயிரம் கால்களையுடையவர் இங்கும் ஆயிரமென்பது அளவற்றவை என்பதைத் தெரிவிப்பது, கைக்குக் கருவிகளாயுள்ள கால்முதலிய உறுப்புக்கள் அளவற்றவையாகப்பொருந்தியிருப்பவர், கால் என்பதனால் மற்றக் கர்மேந்திரியங்களும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஸஹஸ்ரமூர்த்தா = ஆயிரம் தலைகளையுடையவர் இதற்பின், 'ஸஹஸ்ராக்ஷா' என்பதற்கும் ஞானத்துக்குக்கருவிகளான தலை கண் முதலிய உறுப்புக்கள் அளவற்றவையாகப் பொருந்தியிருப்பவர் என்பது கருத்து, தலையையும் கண்ணையும் கூறியதனால் ஞானேந்திரியங்களும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்

ஸஹஸ்ரஜித் = [3]ஆயிரம்யுகங்களாக எண்ணப்படும் ப்ரளயத்தை யோகநித்திரையிலிருந்தே ஜயிப்பவர்

ஸஹஸ்ராம்சு = [4]அளவற்றஞானங்களாகிய கிரணங்களையுடையவர்; 'அவிஜ்ஞாதா' என்பதில் ஆச்ரிதர்குற்றங்களையறியாதவர் என்பதற்கு அவர்களின் குற்றங்களைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொள்ளாதவரென்று கருத்தாதலின் விரோதமில்லை

ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ் = [5]எண்ணிறந்த கிரணங்களையுடையவர், கத்திலுள்ள பொருள்களைப் பரிணமம் செய்வதும் உலர்த்துவதும் உஷ்ணத்தையும் ஒளியையும் உண்டுபண்ணுவதும் இயற்கையாயுள்ள அவருடைய அநேக கிரணங்களே ஸூர்யன் முதலியவற்றில் ரால் வைக்கப்பட்டவை என்பது

ஸஹஸ்ராக்ஷா = [6]ஆயிரம் கண்களையுடையவர்,

ஸஹிஷ்ணு (146) = [7]அறிந்தும் அறியாமலும் மனமொழி களினால் தம்மிடத்திலும் தம்மடியாரிடத்திலும் செய்யும் அ தங்கள் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் தன்மையுள்ளவர்.

---

1 எல்லாவற்றையும் வெல்லுகிறவர், அல்லது, பொறுப்பவர்

2 ஆயிரம்பாதங்களையுடையவர்; விராட்ஸ்வரூபி என்பது.

3 ஆயிரக்கணக்கான அஸுரர்களை ஜயிப்பவர்

4 ஸூர்யன் முதலியவற்றிலுள்ள கிரணங்கள் தம்முடையவை வின்-அளவற்றகிரணங்களையுடையவர்.

5 அளவற்றகிரணங்களையுடையவர்

6 ஆயிரம் இந்திரியங்களையுடையவர் என்னவுமாம்

7 ஹிரண்யாக்ஷன்முதலான விரோதிகளை அடக்குகிறவர்

ஸஹிஷ்ணு (570)—[1] நரகாசுரவதத்தில் நடந்த யுத்தத்தில் சிவன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தவர்.

ஸாத்வதாம்பதி = ஸாத்வதமென்னப்படும் பரமாத்மதத்தை அறிந்தவர்களும் ஸாத்விகர்களுமாகிய பெரியோர்கள் அனுஷ்டிக்கத்தக்க கர்மங்களைச்சொல்லும் பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்தை பரவச்செய்து ஸாத்வதர்களென்னும் பாகவதர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

ஸாத்விகர்— [2]தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐஶ்வர்யம் ஆகிய ஸத்வகுணத்தின் பலன்களை அளிக்கத்தக்கவர்.

ஸாரதி—[3]தூதுபோவது தேரோட்டுவதுமுதலாக அடியவர்கள் இட்டபணிவிடைகளையெல்லாம் செய்து முடிப்பவர்.

ஸாம— [4]தம்மைப்பாடுகிறவர்களின் பாவத்தை ஒழிப்பவர்.

ஸாமகர்—பரமாத்மானுபவானந்தத்தினால் அந்த ஸாமங்களைத் தாமும் பாடுகிறவர்.

ஸாமகாயநர்— [5]ஸம்ஸாரம் தொலைந்து முக்தியடைந்தவர்கள் மேன்மையடைவதாகிய மதுபானத்தினால் களிப்புற்று, 'ஹாவு, ஹாவு, ஹாவு' என்று ஸாமகானம் செய்யும்படி இருப்பவர்.

ஸ்ரக்ஷீ (15)= [6]தம்மால் மகிழ்விக்கப்பட்ட முக்தர்களைத் தாமும் பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பவர்.

ஸாக்ஷீ (517)= [7]பக்தர்களின் ஒழுக்கங்களைப் பிரத்யக்ஷமாய்க் காண்பவர்.

ஸித்தர் (98)= [8]உபாயங்களைக்கொண்டு தேடவேண்டாது புதைத்து வைத்த பொருள்போல முன்னமே ஏற்பட்டிருப்பவர்.

ஸித்தர் (825) = [9]தமது உண்மையை அறிந்தவர்களுக்கு என்று ஸம்பாதிக்கவேண்டாமல் தாமாகவே ஏற்பட்டிருக்கும் ரக்ஷகர், அவர், ரக்ஷகராயிருப்பது இயற்கையாக அமைந்ததேயன்றி காரணம்பற்றியதன்று என்பது.

ஸித்தஸங்கல்பர்—நினைத்ததையெல்லாம் நினைத்தமாத்திரத்தில் அமைந்திருக்கும் ஸத்யஸங்கல்பர்.

ஸித்தார்த்தர்—வேண்டினவையெல்லாம் தமக்குத் தாமே அமைந்திருக்கும் ஸத்யகாமர்.

1 சிசுபாலன்முதலியவற்றைப் பொறுப்பவர்
2 ஸத்வகுணத்தைப் பிரதானமாகவுடையவர்
3 நியாமகர்ப்பவர், அல்லது, எல்லாக்காரியங்களையும் ஸாதிப்பவர்
4 ஸாமவேதமாயிருப்பவர் 5 ஸாமங்களைக் கானம்பண்ணுகிறவர்
6 எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர்
7 'விசயிதா'-பார்க்க 8 ஸித்தர்-ஸித்தர்
9 தமக்குக்காரணமின்றித் தாமாகவே எப்போதும் இருப்பவர்.

ஸித்தி = [1]உபாயங்களினால் தேடப்படும் பலனாகவுமிருப்பவ
ஸித்திதா = [2]அணிமா முதலிய எட்டு ஸித்திகளையும் பே
களுக்குக் கொடுப்பவர்

ஸித்திஸாதநா = [3]அவரை உபாஸிப்பதும் பலன்போலச் சு
கத்தோற்றுமபடி இருப்பவர்

ஸிம்ம (202) = [4]மஹாநரஸிம்மரூபி, பகைவர்களை ஹிம
பவர்.

ஸிம்ம (489) = [5]பக்தர்களின் உள்ளத்தில் பகவான் இரு
தை அறியாமல் அந்தப்பக்தர்களையும் மற்றவர்களைப்போல ய
முதலானவர்கள் துன்பப்படுத்துவராயின் அவர்களை ஹிம்ஸிக
தன்மையுள்ளவர்

ஸுகதா (460) = [6]ஸதாசாரங்களையும் தயானநிஷ்டையை
தாம் அநுஷ்டித்துக்காண்பித்து, அப்படி அநுஷ்டிப்பவர்களுக
பரமஸுகமாகிய பலனை அளிப்பவர், 'அம்ருதம் கொடுப்பது முத
வற்றினால் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்' என்பது
வசனம்

ஸுகதா (890) = [7]அமானவனென்னும் திவ்யபுருஷன் தொ
தனால் ஸம்ஸாரமும் ஸம்ஸாரவாஸனைகளும் பற்றற ஒழிந்துபே
பிறகு தம்மை அடைவதாகிய ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர், இந்த அம
வன் ஆசசிராதிமார்க்கத்தில் அடுத்த பதின்மூன்றாவதுபடி

ஸுகோஷா = [8]அழகிய உபநிஷத்முதலிய வேதாத்யயனங்க
ளால் கோஷிக்கப்படுகிறவர், 'கடலகடைந்த ஆச்சரியசரித்திரம் தே
அஸுராமுதலியவரால் உத்கோஷிக்கப்பட்டிருப்பவர்' என்பது
வசனம்

---

1 ஞானரூபி, அல்லது, எல்லாவற்றினும் சிறந்த பலனாயிருப்பவ
2 அவரவர் தகுதிப்படி பலன்களைக் கொடுப்பவர்
3 ஸித்திகளென்னப்படும் கிரியைகளையெல்லாம் ஸாதிப்பவர்
4 நினைத்தவளவில் பாவங்களெல்லாவற்றையும் போக்குபவர்
5 பராக்ரமத்தினால் ஸிம்மம்போலிருப்பவர், நரஸிம்மாவதா
செய்தவர் என்னவுமாம்
6 ஸாதுக்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, அஸாது
ளின் ஸுகத்தைக் கெடுப்பவர்
7 பக்தர்களுக்கு மோக்ஷஸுகத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, அ
க்தா = துக்கத்தைக் கண்டிப்பவர்
8 வேதங்களை பிரமமதேவருக்கு உபதேசித்ததினால் சிறந்த வேத
யயன கோஷத்தைச் செய்பவர், அல்லது, மேகமுழக்கம்போலக் கம
மான குரலையுடையவர்.

ஸுந்து = [1]சாந்தவேஷ முதலியவற்றை ஏற்படுத்திக்காண்பிப்ப
திய அஸுரர்களைக்கவரும்வல்லமையால் யாராலும் தாண்டமுடியாமல்
பதியாயிருக்கும்படி வைத்திருப்பவர்

ஸுந்வா = [2]அமிருதத்தைப்பற்றி உண்டான தேவாஸுரயுத்
தை முடித்ததனால் சிறந்ததான வில்லுடையவர்.

ஸுதப்ஸ = [3]திவ்யஞான வடிவமாயிருப்பவர்

ஸுதர்சந = [4]குணங்களின் பெருமையையறியாதவரும் கண்ட
த்திரத்தில் நன்மைபெறும்படி அழகான திவ்யமங்கள விக்ரகத்தை
டயவர்

ஸுந்தா = [5]வடிவழகினால் அஸுரர்களுடையமனங்களை நன்
மெதுப்படுத்துகிறவர், அன்பு உண்டாக்குகிறவரென்பது

ஸுந்தர = அஸுரர்களின் கண்களைக்கவரும் அழகிய உருவ
ள்ளவர்

ஸுப்ரஸாத = [6]தம்மை அடுத்தவர்கள்விஷயத்தில் சிறந்த
னுக்ரகம் செய்பவர்

ஸுபர்ண (194) = [7]அழகிய இறகுகளையுடையவர், அல்லது,
ஸாரக்கடலினின்றும் கரைசேர்ப்பவர்

ஸுபர்ண (859) = [8]யோகப்ரஷ்டர்களாகித் திரும்பவும் ஸமா
ய அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு அந்தச்சமாதியைப்பயன்படுத்தி அவர்
ர் ஸம்ஸாரக்கடலின் கரையில் சேர்ப்பவர்

ஸுபுஜ = [9]சரணாகதிசெய்பவர்களின் பாரத்தை வகிக்கும்
மையுள்ள சிறந்தகைகளையுடையவர்

---

1 விஸ்தாரமானபரபஞ்சத்தை வைத்திருப்பவர்

2 இந்திரியரூபமான சார்ங்கமென்னும் சிறந்தவில்லையுடையவர்

3 பதரிகாச்ரமத்தில் நரநாராயணரிஷிகளாகிச் சிறந்த தவம் செய்
ர்

4 அவரையறிவது முக்தியைத்தருவதாயிருப்பது, அல்லது, அவரது
க்கண்கள் தாமரையிதழ்கள்போல நீண்டு அழகாயிருப்பவை, அல
, ஸுந்தரரூபமுள்ளவர், அல்லது, பக்தர்கள் எளிதாகக்காணக்
டயவர் 5 ஈரமுள்ளவர், தயையுள்ளவரென்பது

6 அபகாரம்செய்த சிசுபாலன் முதலியவர்களுக்கும் மோக்ஷமளிக்
சிறந்த அனுக்ரஹமுள்ளவர்

7 பேரறிவும்பேரின்பமுமாகிய இரண்டு அழகியசிறகுகளையுடைய
, அல்லது, கருடரூபி

8 வேதங்களென்னும் இலைகளோடுகூடியவர், ஸம்ஸாரரூபியாயிருப
ரென்பது 9 உலகத்தைக் காப்பதில் சிறந்தபுஜங்களையுடையவர்

"ஸுமுகா = [1]ஜபமுதலியவை செய்வதிலும் அந்த வருத்தத்த
ாச்சியினால் உண்டாகும் மாறுதல் சிறிதுமில்லாமல் மலர்ந்து ம
தைக்கவருகின்ற திருமுகமண்டலத்தை உடையவர், அழ
கொண்டுவந்தகாலத்தில் அந்த உத்ஸாஹம் நிரம்பினதனால் அழ
முகமுள்ளவர்' என்பது நிர்வசனம்."

ஸுமேதஸ = [2]தம்மை ஆராதிப்பவர்களின்விஷயத்தில் க்ஷே
மத்தைத்தரும் நல்ல எண்ணமுள்ளவர்

ஸுயாமுநா = [3]தாம் யமுனையிற்செய்த ஜலக்ரீடை, பூக்கொ
தல், ராஸக்ரீடைமுதலிய செய்கைகளெல்லாம் மனத்திற்கினிய
யாகவும் பாவங்களைப்போக்கிப் பரகதியைத் தருகின்றவையாக
இருப்பவர்

ஸுராத்யக்ஷா = [4]தாமத்தினால் ஆராதிக்கப்படும் தேவர்க
யும் பிரத்யக்ஷமாக அறிபவர்

ஸுராநந்தா = ஆபத்தில் உதவிசெய்வதனால் தேவர்களை
செழிக்கச் செய்பவர்

ஸுராரிஹா = [5]தேவர்களுக்கு விரோதியான ஹிரண்யன
யைப்பிளந்து அவனைக்கொன்றவர்

ஸுருசி = [6]ஸூர்யோதயத்தினால் பிரகாசிப்பதாகிய சிறந்தப
நடத்துகிறவர், ஆச்சிராதிமார்க்கத்தில் பகல் இரண்டாம்படி

ஸுரேசா = [7]பரமார்திதேவர்களையும் அவரவர் அதிகா
களில் நியமிப்பவர்

---

1 அழகியமுகமுள்ளவர், ராமாவதாரத்தில் பட்டாபிஷேகத
விலக்கிக் காட்டுக்குப்போகச்சொல்லுகையிலும் முகமலர்ச்சிமாறுத
அல்லது, எல்லா வித்தைகளையும் உபதேசிக்கும் திருமுகமண்டலமு
வர் 2 சிறந்த புத்தியுள்ளவர்

3 சுபமானவர்களும் யமுனையின் ஸமீபத்தில் வஸிப்பவர்களும
தேவகீ, வஸுதேவர், நந்தகோபர், யசோதை, பலபத்ரர், ஸுபத்ரை
லானவர்களால் சூழப்பெற்றவர், அல்லது, கிருஷ்ணாவதாரத்தில்
னைக்கரையில் வசித்திருந்த மங்களத்தைத் தருபவர்களான பிரம்மர்மு
யோரால் சூழப்பெற்றவர்

4 லோகபாலகர்களமுதலான தேவர்களுக்குப் பிரத்யக்ஷமாயிரு
வர், அவர்கள் தம்மிடத்திலிருந்து அதிகாரங்களை நடத்தும்பே
அதற்கு விரோதிகளாயுள்ள அஸுராமுதலாகிய சத்ருக்களைத் தடு
க்கினைக்கும்போது அவர்களுக்குப் பிரத்யக்ஷமாக ஆவிர்ப்பவிப்பவ
பது 5 அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பவர்

6 சிறந்த ஒளியுள்ளவர், அல்லது, சிறந்தஸங்கல்பமுள்ளவர்

7 தேவர்களுக்கு ஈசுவரர், அல்லது, நன்மையைக் கொடுப்ப
களுக்கெல்லாம் தலைவர்

ஸுரேஶவரா =[1] தேவாகளெனனபபடும நனமாககததிலிருப
ாகளை மேறகதிககுபபோகுமபடி நடததுகிறவா
ஸுலபா =[2] விலையிலலாத உயாநதபொருளாயிருநதும செல
றி எளிதில அடையககூடியவா
ஸுலோசனா =[3] அழகியகணகளையுடையவா
ஸுவரதா (456) =[4] தமககு ஒருகருமமும வேணடாமாயினும
மைபபாாதது மறறவாகள தாமஞசெயது பலனபெறுவதறகாகத
தாமததை விடாமல அனுஷடிபபவா, அவருடையதாமானுஷ
னவிரதமானது எலலாருடையநனமைககும காரணமாயிருபபது
ஸுவரதா (824) =[5] எவவகையாலும அடைநதவாகளைக கை
ாமல காபபாறறுவெனகிற உறுதியான விரதமுடையவா
ஸுவாணபிநது =[6] புததாவதாரததில, ஸாவசகதியுளளவராத
ஸாவஜஞாகளையும ஜயிககும திறமையினால எழுததுசசொல
தமுளள உறுதியானபேசசினால ஆஸதிகவாததததைககணடிபபவா
ஸுவாணவாணா = மாறறேறின தஙகமபோலக குறறமினறி
ஙகும திவயரூபமுளளவா
ஸுவீரா =[7] பாணடவாமுதலான பகதாகளுககு அபாயததைப
ரிககும சிறநத சகதியுளளவா
ஸுஷேணா =[8] ஸமஸாரிகளையும முததிபெறறவாகளையும நிதய
ரிகளையும வசபபடுததுவதறகுச சேனைபோலச சிறநதகருவியான
சோபநிஷநமயமான திருமேனியையுடையவா
ஸுஹருத =[9] உபகாரமசெயயாதவனவிஷயததிலும, 'இவ
கு நான எனனசெயயககடவேன?' எனறு நனமையையேகரு
சிறநத மனமுளளவா

---

1 தேவாகளுககு ஈஶவரா, அலலது, நனமையைக கொடுபபவா
கருத தலைவா
2 பதரம புஷபமுதலியவறறைப பகதியுடன ஸமாபபணம செயத
திரததில எளிதாக அடையககூடியவா 3 சிறநதஞானமுளளவா.
4 சிறநத ஆஶரிதரகஷண விரததையுடையவா
5 சிறநத போஜனநியமமுளளவா, அலலது, போஜனததிலிருநது
நததிததவா
6 பொனனுககு ஒபபான அவயவஙகளையுடையவா, அலலது, நலல
ரமும பிநதுவெனனும அனுஸவாரமுமகூடிய மநதரமாகிய பிரணவ
ருபபவா
7 பலவகை நலலகதிகளைக கொடுபபவா, அலலது, பலவகையாகச
லலபபடடவா 8 தமகணஙகளாகிய சிறநத சேனையையுடையவா
9 கைமமாறுவேணடாமல உதவிசெயயும சிறநதமனமுளளவா

ஸ்ரீயா =[1] வாயுஸஞ்சரிப்பதற்கு இடமாகிய வாயுலோகம், ஆதசிராதிமாககத்தில் ஆரம்பித்

ஸூக்ஷ்மா =[2] பல்னகளைவிரும்பாமல் ஸ்வயம் ரஸமாக்ச் யபபடும் தியானததினாலமட்டும் புலபபடககூடிய மிககநுண்ணி தான ஸவரூபமுடையவா, 'அமுதமகொண்டுவநதகாலததில தட் உட்கருத்து அஸுராகளுககு வெளிபபடாதவர்' என்பது நிர்வசன

ஸோமபா =[3] தாமசெயத யாகஙகளில ஸோமரஸததைப பா செய்தவா

ஸோமா =[4] தாமே அமருதமாயிருபபவா

ஹருஷீகேசா =[5] ஐமபுலனகளையும நடததுகிறவா, அல ஸநதோஷமும ஸௌகயமும ஐஸவாயமும பொருநதினவா

ஹமஸா =[6] ஹமஸாவதாரமசெயதவா, பறறுககளைஅறுபப தில்லது, அழகாகநடபபவா, அலலது, அழகானபுனசிரிபபுளள

ஹரி (316) =[7] பகதாகளுககுவரும இடையூறுகளைப போ கிறவா

ஹரி (656) =[8] ஸாவேஸவராரும பகவானுமான ஹரி, கோ தன்மலையில ஆலயத்தில் பூஜிக்கபபடுகிறவா

ஹலாயுதா =[9] கலபபையை ஆயுதமாகவுடையவா, பஞ்சபூ ளெனனும பயிாகளை அபிவிர்ததிசெயயும உழவராக்கபால கல்ப என்னும ஆயுத்ததைக்கருவியாக வைததிருபபவா

---

1 எல்லாவறறையும் உண்டாககுகிறவா, அலலது, ஐஸவாயத்தை கொடுபபவா

2 ஸதூலமாவதறகு காரணமான சபதமுதலியவை இல்லாமை ஸூக்ஷமா

3 எல்லாயாகஙகளிலும அநதஅநதத தேவதாரூபியாக ஆராதி பட்டு ஸோமரசததைப பானமசெயபவா, அலலது, தாமசெயத யா கிளில யஜமானரூபியாக் ஸோமரஸத்தைப் பானமசெயதவா

4 சநதிரரூபியாக ஓஷதிகளை வளாசசெயபவா, அலலது, உ யோடகூடிய சிவரூபியாகவும தாமே இருபபவா

5 ஆதமாவாக இநதிரியஙகளை வசப்படுததுகிறவா, அலலது, ஸூ ரூபமாகவும சநதிரரூபமாகவும உலகததை மகிழவிககும கிரணங உடையவா

6 'அஹம்ஸ' 'நானேஅவன' எனறு ஒன்றுகததியானிபபவாகளு ஸமஸாரபநததததை ஒழிபபவா, அலலது, எலலாததேகஙகளிலும ஆ வியாபித்துச் செல்லுகிறவா 7 'ஹரிஸ' பார்க்க

8 ஸிம்ஸாரத்தின் மூலத்தோடு அழிப்பவா

9 பலராமரூபியாயிருப்பவா

ஹவிஸ் (360)=[1] பக்தர்களுக்குத் தம்மைத் தாமே கொடுப்பவர், அல்லது, பக்தர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறவர், பக்தி செய்த தந்த்ரத்தினால் அவர்கள் ஸ்வதந்த்ரமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி படுகிறவர், அல்லது, 'ஹவிர்ஹரி' ஒருநாமம், யாகங்களில் கொடுப்பட்ட ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெறுகிறவர்.

ஹவிஸ் (703)=[2] தேவகீவஸுதேவர்களின் ஸமீபத்தில் வஸிக்கப்பமுள்ளவராயிருந்தும், அவர்கள் அதிப்ரேமையினால் பகவானுடைய மகிமையை மறந்து கம்ஸனால் தீங்குவருமென்று அஞ்சின மேல் தம்மைஒளித்துக்கொள்வதற்காக யசோதைநந்தகோபரால் வளர்ப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்.

ஹிரண்யகர்ப்பர் (71)=[3] குற்றமற்ற சுத்தஸத்வமயமாகிய ஸ்தானத்திலவஸிப்பவர், அல்லது, நன்மையைத்தருவதனால் ஹிதமாகவும் ஆனந்தத்தைத்தருவதனால் ரமணீயமாகவும் இருப்பதுபற்றி ஹிரண்யமென்னப்படும் பரமபதத்துள் நித்யமாகவஸிப்பவர்.

ஹிரண்யகர்ப்பர் (412)=[4] தமக்குஅநுகூலமாயும் இனியவையுமிருக்கும் தியானிப்பவர்மனங்களுக்கு நல்லஆதாரமாயிருப்பதனால், தியானத்திற்கு இனியதும் தியானபலனைத் தருவதுமாக இருப்பதனால் தியானிப்பவர்கள் ஹ்ருதயங்களினால் அமுதுண்பதுபோல் அநுபவிக்கப்படுகிறவர், அல்லது, பொற்புதையல்போன்றவர்.

ஹிரண்யநாபர்=அழகான நாபியுள்ளவர், தமதுஸங்கல்பத்தினுண்டாக்கப்பட்ட அஷ்டதளங்களோடுகூடிய நாபீகமலத்தில் ஸ்வர்ணமயமான மேரு தாமரைக்காயாக விளங்கும்படி இருப்பவர்.

ஹுதபுக்விபு=[5] அமிர்தமாகப்பரிணமிக்கும் ஹோமத்ரவ்யங்களைப்புசிப்பவனாகிய சந்திரனவளர்வதாகிய வளர்பிறை, சுக்லபக்ஷம் ப்ரசிராதிமார்க்கத்தில் மூன்றும்படி

---

1 'ஹவிர்ஹரி:' ஒருநாமம், ஹோமஞ்செய்யப்படுகிறவராதலால், 'ஹவிஸ்' என்றும், நினைத்தமாத்திரத்தில் பாவத்தையும் அஜ்ஞானத்தை ஸம்ஸாரத்தையும்போக்குவதனாலாவது பச்சைநிறமாயிருப்பதனாலாவது 'ஹரி' என்றும் சொல்லப்படுகிறவர்.

2 ஹவிஸாயிருப்பவர்.

3 பொன்மயமான பிரமமாண்டத்துள் பர்மமரூபமாக வஸித்தவர்.

4 பிரமமாவின் உத்பத்திக்குக் காரணமாகிய பொன்அண்டத்தைத் தம்முள் வைத்திருப்பவர்.

5 இரண்டுநாமம் ஹுதபுக் = எல்லாத் தேவதைகளைப்பற்றியும் செய்யப்படும் ஹோமங்களைப்புசிப்பவர், அல்லது, காப்பாற்றுகிறவர் விபு = எங்கும் நிரம்பியிருப்பவர், அல்லது, எல்லாஉலகங்களுக்கும் பிரபு.

ஹேது = [1] பகதாகளுககுப பலமஸிததிககக காரணமாயி
பவா

ஹேமாஙகா = [2] பொனமயமான அஙகமுளளவா பெ
னிறம சுததஸததவமயமான திவயமஙகளவிகரஹததைதச சாாநதி
பது எனபது

க்ஷமா = [3] எலலா உலகஙகளின பாரஙகளையும எளிதிலவஹி
வா, பாவஹமெனனும வாயுரூபிஎனபது

க்ஷமிணுமவரா = [4] பொறுமையுளளவரிற சிறநதவா, கஜேந
னைககணடபிறகு தமமனததைப பதைககாமல நிறுததிககொண
எனபது

க்ஷாமா (444) = [5] அவாநதரபரளயததில மறறக்ஷததிரங
அழிநதபோது நாலுக்ஷததிரஙகளோடுமடடும தருவனுககு அ
விருபபதினால இளைததிருபபவா

க்ஷாமா (858) = [6] யோகபபிரஷடாகளும தமமை தயானம
யததொடஙகின அளவில அவாகள ஸமஸாரமெனனும அக
தாணடததிறமையுளளவாகளாகுமபடி செயபவா

க்ஷிதீசா = [7] பூமிககு ஈசவரா, எலலாவறறிறகும ஈசவா
னும பூமியின துயாததை நீககுவதறகு அவதரிததததால பூமி
ஈசவரரெனறு சிறபபாகக கூறினது

க்ஷேததரஜஞா = [8] முகதாகள தமமை அனுபவிபபதறகுரிய
மாகிய நிதயவிபூதியை அறிநதிருபபவா, முகதாகள அடை
இடததையும க்ஷேததிரம எனறுசொலவது

---

1 எலலாவறறிறகும மூலகாரணமாயும நிமிததகாரணமாயுமிரு
வா 2 சீதோஷணமுதலியவறறைபபொறுபபவா

3 எலலாககாரியஙகளிலும திறமையுளளவா, அல்லது, பொறு
யுளளவா

4 எலலாவறறையும பொறுககும யோகிகளையும பூமிமுதலியவற
யும பொறுபபதினால பொறுபபவரிறசிறநதவா, அலலது, சகதியு
வாகளுககெலலாம சிறநதவா

5 பிரளயகாலததில காரியஙகளனைததும அழிநதபோது, தாம
மெ தனிததிருபபவா 6 பிரஜைகளை ஸமஹாரகாலததில அழிபப

7 பூமிககு அரசா, இது ராமாவதாரககுறிபபு

8 க்ஷேததரஙகளெனனபபடுமெ சரீரஙகளை அறிநதிருபபவா

க்ஷேமகருத = [1]நிவருததிதாமததிலிருபபவாகளுககு அறிவும
மையும சுருஙகாமல விரிவாகுமபடி மோக்ஷமெனனும க்ஷேமத
ச செயபவா

க்ஷேபணா = கடடுபபடுவதறகுரிய ஜீவராசிகளையுமஅவறறைக்
டுவதாகிய பிரகிருதியையும பிரளயததிறகுப பின ஸருஷடிகாலது
கலககுகிறவா, உறபததியாகுமபடி செயபவா

இருநூறறைம்பததைநதாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவர்கள் முதலானவர்களின் நாமங்கள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! சிறநதபுததியுளளவரே! நிபு
ரே! எநத மநதிரததை நிதயமாக ஜபிபபவனுககுச சிறநதபுணய
னுணடாகும? புறபபடுமபோதும ஓரிடததில பிரவேசிககுமபோ
காரியமாரமபிககுமபோதும தேவதாபூஜையிலும ஸராதத காலத
யும எதைஜபிபபது அநதக காரியததுககு ஸாதனமாயிருககும?
ஷசாநதியையும ஸுகவருததியையும கொடுபபதும ரகைஷயா
பபதும பகைவாகளையொழிபபதும பயததைபபோககுவதுமான
ததிறகுச சமமானமநதிரததை நீா சொலலககடவீா" என று
க, பீஷமா சொலலலானா

"அரசனே! காயதரியினலுணடாககபபடடதும உடனே
வததைபபோககுவதுமான ஒரு திவயமநதிரம வயாஸரால சொல
படடிருககிறது அதை மனவூககததுடன கேள குறறமறற
ன! அநத மநதிரததின முறையெலலாவறறையும நான சொலலு
றன, கேள பாணடவஸரேஷடனே! அதைககேடடதனலேயே
ிதன எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான தாமநதெரிநத
ன! இரவிலுமபகலிலும இதை ஜபிபபவனிடததில பாவஙகள
றுவதிலலை ராஜனே! அதை உனககுச சொலவேன, மனவூக
துடன கேள ராஜபுததிரனே! அதைககேடகும மனிதன தீாககா
ளளவனுவான, நினைததது நனறாகக கைகூடி இமமையிலும மறு
யிலும மகிழநதிருபபான ராஜனே! முறகாலததில எபபோதும
ததிரியதாமததை அனுஷடிபபவரும ஸததியததையும தவததை
முதனமையாகக கொணடவருமான சிறநத ராஜரிஷிகளினல

1 தமமால அஙகீகரிககபபடடவாகளுககு க்ஷேமததை உணடு
ணணுகிறவா

அது இடைவிடாமல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. பூர்தஸ்ரேஷ்டே
அரசர்கள் நியமத்தோடு தினந்தோறும் இதை உறுதியாக ஜபிப
னால் சிறந்த ஐஸ்வர்யத்தை அடைவார் அந்த மந்திரமாவ
'சிறந்த தவமுள்ளவர்களுள் விசிஷ்டருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களுக்கு
யான பராசரரை நமஸ்கரிக்கிறேன். நாகராஜனான ஆதிசேஷனு
நமஸ்காரம் இவ்வுலகத்தில் அழிவில்லாத ஸித்தபுருஷர்களு
நமஸ்காரம் ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம் சிறந்தவருக்குஞ் சி
வரும் வரமளிப்பவருக்கும் வரமளிப்பவரும் தேவர்க்குந் தே
மான பகவானை நமஸ்கரிக்கிறேன் ஆயிரம் தலைகளுள்ளவரும் ஆ
நாமங்களுள்ளவரும் மங்கள மூர்த்தியுமான ஜனார்த்தனருக்கு ந
காரம் அஜைகபாத், அஹிர்புத்நியர், தோல்வியடையாத பி
ருத்தர், பித்ருரூபர், த்ரியம்பகர், மஹேஸ்வரர், விருஷாகபி, ச
ஹவனர், ஈஸ்வரர் ஆகிய இந்த ஏகாதசருத்திரர்கள் மூன்று உ
களுக்கும் ஈஸ்வரரென்று பிரஸித்திபெற்றவர் சதருத்திரத்தில்
மகாத்மாக்கள் நூற்றுவரென்று சொல்லப்படுகின்றனர் அம
பகன், மித்ரன், ஜலத்திற்கதிபதியான வருணன், தாதா, அர்ய
ஜயந்தன், பாஸ்கரன், த்வஷ்டா, பூஷா, இந்திரன், விஷ்ணு ஆ
இந்தப்பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் காஸ்யபரின் புத்திரர்களெ
'சொல்லப்படுகிறார்கள் தரன், த்ருவன், ஸோமன், ஸாவித்
அநிலன், அநலன், பிரத்யூஷன், ப்ரபாஸன் ஆகிய இவ
அஷ்டவஸுக்களென்று சொல்லப்படுகின்றனர். நாஸத்யன், தஸ
இவ்விருவரும் அஸ்வினிதேவர்களென்று சொல்லப்படுகின்ற
இவ்விருவரும் சூரியன்புத்திரர்கள், ஸம்ஜ்ஞாதேவியின் மூக்கி
ந்து பிறந்தவர்கள் இதன்பிறகு, ஜனங்களின் காமங்களுக்குச் சா
களாயிருப்பவர்களைச் சொல்வேன் மிருத்யு, காலன், விஸ
தேவர்கள் ஆகிய தேவஸ்ரேஷ்டர்களும் பித்ருக்கூட்டங்களும் த
தையே தனமாகவுடைய முனிவர்களும் தவத்தினால் மோக்ஷத்
கருதும் ஸித்தர்களும் தேகமெடுத்துக்கொண்டு கண்ணுக்குப் பு
படாமலே எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலுமுள்ள யாகம் தானமுத
நற்கருமங்களையும் பாவங்களையும் அறிகின்றனர், அவர்க
பெயர்களைச் சொல்லும் மனிதர்களுக்கு அவர்கள் இனிய
மலர்ச்சியோடு நன்மையைத் தருகின்றனர் அவர்கள் எல்லா
கங்களிலுமுள்ள எல்லாக் காரியங்களிலும் ஸூக்ஷ்ம ஞானத்
துங்கள் திவ்யசக்தியோடு பிரமமாவினால் படைக்கப்பட்ட
வுலகங்களில் வஸிக்கின்றனர். உயிரை நடத்துகிறவர்களாகிய
களுடைய பெயர்களைப் பரிசுத்தனாயிருந்து தினந்தோறும் கீர்த்

யுமமனிதன் தாமாததகாமஙகளை மிகுதியாகபபெறறு லோகே
ராக்ளால அளிகக்பபடட புணணியலோகஙகளையும அடைவான.
சொனன [1]முபபததிமூனறுதேவாகள எலலாபபிராணிகளுககும
வராகள நநதிஸவரன, மஹாகாயன, காமணி, [2]வருஷபதவ
[3]கணேஸவரன், விநாயகா இவாகள எலலாஉலகஙகளுககும ஈஸ
சாநதாகளும உகாாகளுமாகிய இநதக கணஙகளையும யோகி
னபூதஙகளுடையகணஙகளையும கிரகஙகளையும நதிகளையும ஆகா
தையும பக்ஷிராஜனுனகருடனையும பூமியிலதவஞசெயதுஸிததி
றஸதர்வாஙகளையும (காமதேனுமுதலிய) ஜஙகடஙகளையும இமய
லான மலைகள்அனைததையும நானகு ஸமுததிரஙகளையும சிவனுக
ரமமான மகிமையுள்ள சிவனைசசோநதவாகளையும விஷ்ணுவையும
திரனையும ஸுபரமமணயரையும அமபிகையையும பகதியுடன
லலுகிறவன எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன இனி,
தாகளான ரிஷிஸரேஷடாகளைச சொலவேன யவகரீதா,ரைபயா,
வாவஸு, பராவஸு, உசிககின புததிரரான ககஷீவான, அஙகிர
புததிரராகியபலா, மேதாதிதியினபுததிரரானகணவா இவாகள
வரும [4]பாஹிஷதரென்று சொலலபபடுகினறனா இவரனைவரும
மதேஜோமயமாயிருபபவா, நாமஙகளைச சொனனமாததிரத
உலகஙகளைப பரிசுததபபடுததுகிறவா இவரனைவரும தஙகள
ணிய பலனையடைநது ருதராகளுககும அகனிககும வஸுககளுக
ஸமமான ஒளியுளளவாகளாயிருககினறனா, பூமியிலபுணணிய
ளுசெயது தேவலோகததில தேவாகளுடன மகிழநதிருககினற்
இவாகளெழுவரும இநதிரனுககு ஆசாரியாகள, கிழததிசையைச
நதிருககினறனா பகதியோடு இவாகளைச சொலலுகிறவன இந
லோகததில பூஜிககபபடுவான உன்முசு, பரமுசு, மகிமையுளள
ஸ்தியாதரேயா, தருடவயா, ஊாதவபாஹு, தருணஸோமாங
ல, மிததராவருணாக்னிபுதாரும மகிமையுளளவருமான அகஸதி
இவவெழுவரும தாமராஜனுன யமனுடைய ரிதவிககுக்கள், தென
சையைச சாாநதிருககினறனா தருடேயு, ருதேயு, புகழபெறற
ய்யாதா, ஏசதா, தவிதா, தரிதா, அத்ரியினபுதரும் தாமாதமாவு
ன ஸாரஸ்வதரிஷிஆகிய சூரியனுககுசசமமான “இவவெழுவரும
ணனுடையபுரோகிதாகள, மேறறிசையைச- சாாநதிருககினற
அதரி, வஸிஷடபகவான, கஸயபமகரிஷி, கௌதமா, பரத

1 ருதரர்கள் பதினொருவர் ஆதிதயாகள பனனிருவர், வஸுக்கள
மா, அஸ்வினிதேவா இருவா 2 இரணடு மூாததிகள
3 கணஙகளைசசோநதவன் 4 அகனியைபபோனறவா

வாஜா, குசிகவமசததவரானவிஸவாமிதரா, ரிசிகாபுதராரும உக
மகிமையுளளவருமானஜமதகனி ,இவவெழுவரும, குபேரனு
ஆசாரியாகள, வடதிசையைச சாாநதிருககினறனா (பினகூறப
ஸமவாததாமுதலிய) மறறஸபதரிஷிகள எலலாததிசைகளிலு
கினறனா உலகததைககாபபவாகளான அவாகள தஙகளபெயா
லும மனிதாகளுககுப புகழையும க்ஷேமததையும செயகிறவா
மன, காமன, காலன, வஸு, வாஸுகி, அனநதன, கபிலன,
வேழுநாகாகள பூமியைததாஙகுகிறவா பரசுராமா,வயாஸா, த
புதரரான அஸவததாமா, லோமசா இவாகள தேவமுனிகள,
வொருவரும [1]எவவேழுஉருவஙகளாயிருககினறனா திகபாலக
பெயரைசசொனனால அவாகள உலகததின கஷடநிவிருததி
ஸௌகயததையும செயகிறாாகள அவாகள எநதஎநதத தி
யிருககினறனரோ அநதஅநதத திசையைநோககி நமஸகாரம
வேணடும அவாகள எலலாஉலகஙகளையுமபடைபபவா, நாமங
சொலலுகிறவாகளினபாவததைப போககுகிறவா சிறநததவமு
வரும ஜிதேநதிரியருமாயிருககும ஸமவாததா, மேருஸாவாணா
மிஷடரானமாககணடேயா, ஸாஙகியா, யோகா, நாரதா, தூ
மகரிஷி இநத ஸபதரிஷிகளதாம மூனறுலகஙகளிலும பெயா
வாகள ருததிரனைபபோலபபிரகாசிககும மறறும சிலரிஷிகள பி
லோகததிலிருபபவாகளாகச சொலலபபடுகினறனா அவாகள
ரைச சொலவதனால புததிரனிலலாதவன புததிரனையும தனமில
வன தனததையும அடைவா மனிதனுககுததாமாாததகாமஙக
னும புருஷாாததஙகளமூனறும ஸிததிககும ஸ்வாயமபுவமசததில
தவனும இநதிரனுககுசசரியான பராகரமமுளளவனுமவேனனு
புததிரனும பிரஜைகளையும பூமியையுமகாபபவனும எலலாப
குமாஸவரனும அரசரில சிறநதவனுமாகிய பருதுசகரவாததி
சொலலவேணடும பூமியானது அவனுககுப பெண்ணாயி
தனால பருதிவிஎனறுசொலலபபடுகிறது இளையினகுமாரனு
னுககனபுளளபுததிரனும மூனறுலகஙகளிலுமபெயாபெறறவனு
புரூரவனெனனும அரசனை உரைககவேணடும மூவுலகஙகளி
பிரஸிததிபெறறவீரனுகிய பரதசகரவாததியினநாமததைச செ
வேணடும கிருதயுகததில கவாமயனமெனனும யாகமசெயதவ
சிறநத மகிமையுளளவனுமான ரநதிதேவனெனனும மகாராஜ
சொலலவேணடும உலகஙகளைஜயிததவனும சிறநத தவமுளளவ

[1] ஏழு உலகஙகளுககும ஏழுஉருவமெனபது

லக்ஷணங்கள் பொருந்தினவனும் உலகங்களால் பூஜிக்கப்பெற்றவ
சிறந்த மகிமையுள்ளவனுமான [1] ஸ்வேதனென்னும் ராஜரிஷியை
ரக்கவேண்டும் அவன் ஸகரருடைய புத்ரர்களைக் கங்கையினால்
ததுக் கரையேற்றினவன். பெரிய உருவமும் சிறந்த சக்தியும் பய
மான தோற்றமும் மிகுந்த தைரியமுமுள்ளவர்களும் பெரும்புகழ
ற்றவர்களும் அக்னியைப்போன்றவர்களுமாகிய இந்த தேவர்களை
ரிஷிகளையும் பூமிக்கதிபதிகளான அரசர்களையும் உரைக்கவேண
சிறந்தவையான ஸாங்கியயோகங்களையும் ஹவ்யகவ்யங்களையும்
லாவேதங்களின் முதற்பொருளுமான பரப்பிரம்மத்தையும் எல
பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தைத் தருகின்றவையும் வியாதிகளைப
க்குகின்றவையும் மேன்மையைத் தருகின்றவையும் எல்லாக்கா
களிலும் சிறந்தவையும் பாவனமுமான அநேககாமங்களையும்
னனென்ன பாரதனே! மேற்சொன்னவர்களின் நாமங்களைக் காலை
லகளில் பரிசுத்தனாகிக் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் இவர்கள் தாம
கமெல்லாம் செல்லுகின்றனர், மழைபொழிகின்றனர், ஒளிகொ
ன்றனர்; காற்றுவீசுகின்றனர், உலகத்தைப் படைக்கின்றனர்.
ர்கள் துயரங்களைப்போக்குகிறவர், சிறந்தவர், ஸமர்த்தர், பொறு
யுள்ளவர், ஜிதேந்திரியர் இவர்களெல்லாரும் தங்கள் பெயர்களைக்கூ
லனுமமனிதர்களுக்குத் தீங்குகளைப் போக்குகின்றனர். இந்த
ததுமாக்கள் பாவபுண்ணியங்களுக்குச் சாக்ஷிகளாயிருப்பவர்
பிலெழுந்து இவர்களைக் கீர்த்தனம் செய்பவன் நன்மையை அடை
அவனுக்கு அக்னிபயமும் சோரபயமும் இல்லை அவனுக்குவழி
ல இடையூறு உண்டாவதில்லை இவர்களைத் தினந்தோறும் கீர்த்த
செய்யும்மனிதர்களுக்குக் கெட்டகனவு உண்டாவதில்லை, எல்லாப
ங்களினின்றும் விடுபட்டு க்ஷேமமாக வீட்டைச்சேர்வர். பிராமண
நியமமும் ஆசாரமும் ஆத்மஞானமும் பொறுமையும் அடக்கமு
ளவனாகவும் பொறாமையற்றவனாகவும் தீக்ஷாகாலங்கள் எல்லா
திலும் இதைப் படிக்கவேண்டும் பிணியாளனும் மனோவியாதி
ளவனும் இதைப் படிப்பதனால் துயரத்திலிருந்து விடுபடுவார்
டினுள் படிப்பவனுக்குக் குலத்திற்கே க்ஷேமமுண்டாகும். நிலத
நடுவில் படித்தால் எல்லாப்பயிரும் விருத்தியாகும் வேறூருக்
பயணமாகப்போகும்போது படித்தால் க்ஷேமமாக வழிச்செல
இதனைத் தனக்கும் பிள்ளைபெண்டுகளுக்கும் பொருளுக்கும்
ங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் ரக்ஷையாக உபயோகிக்கவேண்டும்

[1] இவனே பகீரதன்

க்ஷத்திரியன யுததகாலததிலஇதனைசசொனனுல பகைவாகளைஒழித
க்ஷேமமாகத திருமபுவான தேவகாரியஙகளிலும பிதருகாரியஙக
ளும இதைதபபடிககும மனிதனுடைய ஹவயகவயஙகளைத தேவ
ளும பிதருககளும புசிபபா, வியாதிபயமும துஷடஜநதுககளின
மும யானைபயமும திருடாபயமும இரா, துககஙகுறையும, பா
விலகும, ஒடததிலும வாகனததிலும தூரதேசபிரயாணததி
அரணமனையிலும சிறநதகாயததிரியைச சொலலுகிறவன சிற
லாபததை அடைவான அவனுககு ராஜபயம பிசாசபயம ராக்ஷ
பயம அகநிபயம ஜலபயம காறறுபபயம ஸாபபபயம ஒனறும
டாவதிலலை இநத உததமமானகாயததிரியை இடைவிடாமறபடி
வன நானகுவாணஙகளுககும ஆஸ்ரமஙகளுககும சிறநதஸுகததை
செயகிறவனுகிறுன இநதக காயததிரியைபபடிககுமிடததில கட
களில தீபபிடிபபதிலலை, எவனும இளமையில இறபபதிலலை, ல
பஙகளிருபபதிலலை, காயததிரியினமகிமையுள்ள இநதச சிறநத
திரததைச சொலலுமபோது கேடபவரும துனபமடையா, சிற
கதியைஅடைவா பசுககளின நடுவில இதைச சொனனுல ப
கள அவனிடததில மிகக அனபுளளவையாகும. புறபபடுமபோ
அனனியதேசததிலிருககுமபோதும எநதநிலைமையிலிருககும
தும இதைபபடிககவேணடும ராஜனே! எககாலமும ஜபஹோ
களைசசெயதுகொணடு மனததைஅடககின ரிஷிகளுககும இநத ஜ
மிகக முககியமும ரகஸயமுமானது இதை ஸரியாக அனுஷடி
ஸிததிபெறற பராசாருடைய சிறநத புராதனசரிததிரம முன
இநதிரனுககுச சொலலபபடடது பழமையும ஸதயமுமாகிய இ
மநதிரததை உனககு இபபோது சொனனேன். இது எல
பிராணிகளுக்கும உளளம்போனறது இது அழியாதவேதம. சூ
வமசததிலும சநதிரவமசததிலும ரகுவமசததிலும குருவமச
லும பிறநதவரனைவரும தினநதோறும பரிசுததாகளாகி எல
பிராணிகளுககும ஆதாரமான இநதமநதிரததைப படிபபதுவழக
தேவாகளுககும ஸபதரிஷிகளுககும தருவனுககுமஸமீபததில இ
நிதயமாகசசொலவது பயஙகளையும எலலாககஷடஙகளையும விடு
பது காஸ்யபா, கௌதமா, பருகு, அஙகிரஸ, அதரி, சுகரா, அக
யா, பருகஸபதிமுதலிய வருததாகளான பரமமரிஷிகளினுல அ
டிககபபடடதும பரதவாஜரால தியானிககபபடடதும ரிசீகாபுத
ளால வஸிஷடரிடமிருநது அடையபபடடதுமாகிய இநத மநதி
கிடைததபிறகுதான, இநதிரனும வஸுககளும, தானவரனைவரை

த்தனா பொன்மயமான கொம்புகளோடுகூடிய நூறுபசுக்களை
தங்களும் பலசாஸ்திரங்களும் கற்றுணர்ந்த பிராம்மணனுக்குத்
னம் செய்பவனுக்கும் இந்தச் சிறந்த பாரதக்கதையை நித்யமாகச்
ால்லுகிறவனுக்கும் பலன் ஒன்றுதான். பசுக்களைச்சொல்வதனால்
மம் விருத்தியாகிறது. வஸிஷ்டருக்கு நமஸ்காரம் செய்வதனால்
மை விருத்தியாகிறது. ரகுவை நமஸ்கரிப்பதனால் யுத்தத்தில்
முண்டாகிறது. அச்வினிதேவர்களின்நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்வ
ல பிணி நீங்கிவிடுகிறது. அரசனே! வேதத்திலுள்ள அழிவற்ற
கிய இந்தக் காயத்திரியை உனக்குச் சொன்னேன். பாரதனே!
க்கு இன்னும் என்னகேட்க விருப்பமிருக்கிறதோ அதையும்
ால்வேன்" என்றார்.

இருநூற்றைம்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பிராம்மணமகிமை).

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பூஜிக்கத்தக்கவர் எவர்? நமஸ்கரிக்க
தக்கவர் எவர்? யாரிடத்தில் எப்படிநடக்கவேண்டும்? யாரிடத்தில்
வகை ஒழுக்கத்தோடிருந்தால் மனிதன் கெடாமலிருப்பான்?"
று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"யுதிஷ்டிர! பிராம்மணர்களை அவமதிப்பது தேவர்களையும்
ித்துவிடும். பிராம்மணர்களை நமஸ்கரிப்பவன் கெடான். பிராம
ர்களே பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்; அவர்களே நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர்கள்.
ர்களிடத்தில் நீ புத்ரன்போல நடந்துகொள். அவர்கள் இவ்வுல
ளனைத்தையும் தாங்குகிறவர், ஞானிகள். பிராம்மணர்களேஎல்லா
கங்களுக்கும் பெரியவர்கள், தர்மத்திற்கு அணையாயிருப்பவர்கள்.
ர்கள் தனத்தைவிட்டதனால் எல்லாருக்கும் இனியவராயிருப்பவர்
ரமான சொற்களையுடையவர், எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் இனிய
; தங்களனுஷ்டானங்களைத் தவறுமல் வகிப்பவர். உலகத்திற்கு
ளபோன்ற சாஸ்திரங்களையுண்டாக்கிப் புகழ்பெற்றவர். அவர்க
கு எப்போதும் தவமே தனம், சொல்லே பெரியவனமை. அவர்கள்
ங்களுக்குத் தந்தைகள், தர்மஸூக்ஷ்மங்களைக் கண்டறிந்தவர்;
த்திலவிருப்பமுள்ளவர், தர்மத்திலநிலைபெற்றவர், தங்கள் நற்
பைகளினால் தர்மத்தைத்தாங்கும் அணைகளாயிருப்பவர். நான்கு
கயான பிராணிகளனைத்தும் அவர்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு நிற்

கின்றன. அவர்களே எல்லாரையும் நடத்தும் வழிகள், யாகங்
நடத்துகிறவர், எக்காலமும் இருப்பவர், தங்களுடைய முதா
பரம்பரையாக வந்திருக்கும் பெரியபாரத்தை எப்போதும் வகித்
கொண்டிருக்கின்றனர் நல்லகுதிரைகள் கெட்டவழியிலும் சோ
விருப்பதுபோலச் சங்கடத்திலும் தங்கள் பாரத்தை வகிக்கச்சே
தில்லை (அவர்கள்) பிதுருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அதிதிக
கும் முதன்மையாயிருந்து ஹவ்யகவ்யங்களில் முதலில் பாகங்க
புஜிப்பவர், தாங்கள் புஜிப்பதனாலேயே மூவுலகங்களையும் பெரும
திலிருந்து காப்பாற்றுகின்றனர், எல்லாஉலகங்களுக்கும் தீபமாக
கண்ணுள்ளவர்களுக்கும் கண்ணாகவுமிருக்கின்றனர், சிறப்பமுத
எல்லாவித்தைகளுக்கும் நிதிகள், பண்டிதர்கள், ஸூக்ஷ்மத்தை
யும் திறமையுள்ளவர்கள், எல்லாப்பிராணிகளின் வினைப்பயன்களை
அறிந்திருப்பவர், ஆத்மாவையே கதியாகத்தியானிப்பவர், சிரு
ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை அறிந்தவர், ஸந்தேகமற்றவர்; மேலகீழ
துக்களின் வேற்றுமைகளை அறிந்தவர், உயர்ந்தகதிக்குச் செலலு
வர், பற்றற்றவர், பாவங்களை உதறினவர், சீதோஷ்ணம் ஸுக
முதலியவற்றைவிட்டு, தமக்கென்று ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளாத
பூஜிக்கத்தக்கவர், ஞானிகளான மகாத்மாக்களினால் எப்போ
பூஜிக்கப்பெற்றவர், சந்தனம்பூசுவதிலும் அழுக்கான சேற்றைப
வதிலும் உண்பதிலும் உண்ணாமலிருப்பதிலும் வேற்றுமையில்ல
வர்; மெல்லிய ஆடையும் நாமடியும் வெண்பட்டும் தோலும் அ
களுக்குச்சரிதான் அவர்கள் அனேகநாள்கள் போஜனம் செ
மலுமிருப்பார், இந்திரியங்களை அடக்கி வேதாத்யயனங்களி
தேகங்களை வாட்டச்செய்வார், தேவதையல்லாதவனைத் தேவதை
யும் தேவதையைத் தேவதையல்லாதவனாகவும் செய்வார்,
கள் கோபமூட்டப்பட்டால் வேறுலோகங்களையும் வேறுலோகப
களையும் படைப்பார் அந்த மகாத்மாக்களின் சாபத்தினாலே
ஸமுத்திரம் குடிக்கத்தகாததாகிவிட்டது அவர்களின் கோப
னும் அக்னி தண்டகாவனத்தில் இன்னுமஆறவில்லை அவ
தேவருக்குந்தேவர், காரணத்திற்குமகாரணம்; பிரமாணத்திற
பிரமாணம் ஆதலால், தெரிந்தவன் அவர்களை அவமதிக்கலாகு
அவர்களில் கிழவர் சிறுவர் அனைவரும் நல்லமர்க்கத்தைக் காண
பவர் அவர்கள் தவச்சிறப்பினாலும் கல்விச்சிறப்பினாலும் ஒருவ
ஒருவர் கௌரவிக்கிறார்கள். கல்வியில்லாத பிராமணனும் தேவ
தானத்திற்குப் பரிசுத்தனான சிறந்த பாத்ரன் வித்வா

னில மிகச்சிறந்த தேவதை, பொங்கின கடலுக்கொப்பானவன
மமனை விதவானாயிருந்தாலும அவிதவானாயிருந்தாலும பெரிய
வந்ததான மந்திரத்தினால சுத்தம்செய்யப்பட்டாலும பட்டா
டாலும அக்நி பெரியதேவதையன்றோ? பெரியதேஜஸுள்ள அக்நி
னத்திலிருந்தாலும கெடுவதில்லை சாஸ்திரப்படி யாகங்களில
ரம்செய்யப்பட்ட அக்நி இன்னம அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறது
படியே வேண்டாதகாரியங்களெல்லாவற்றையும செய்தபோதி
பிராம்மணனைப் பூஜிக்கவேண்டும அவன பரதேவதையென்றறி"
ர்

இருநூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, -
பிராம்மணர்மகிமையைப் பற்றியது)

யுதிஷ்டிரர், "வேந்தரே! சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! பிராம்மண
ஐ செய்வதில் என்னபலனையும என்ன விசேஷபுண்ணியத்தையும
டறிந்து அவர்களைப் பூஜிக்கிறீர்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர்
லலலானார

"பாரதனே! இந்தவிஷயத்தில வாயுபகவானுக்கும கார்த்தவீரி
ஜுனனுக்கும நடந்த சம்பாஷணையாகிய இந்தப் பழமையான
ஹாஸத்தைச் சொல்லுகின்றனர ஆயிரங்கைகளுள்ளவனும
ந்த பலசாலியும சிறப்புள்ளவனுமான கார்த்தவீரியார்ஜுனன
வுலகமனைத்திற்கும ஈஸ்வரனாக மாஹிஷ்மதியென்னும நகரத்தில
ந்தான் தவறுதப்பராக்கிரமமுள்ள அந்த ஹேஹயதேசத்தரசன,
தினங்களுண்டாகும கனிகளுள்ளதும ஏழுதீவுகளுள்ளதும கடல
ந்ததுமாகிய புவனியனைத்தையும ஆண்டான அவன தன்னுடைய
த்திரிய தாமத்தையும அடக்கத்தையும சாஸ்திரஞானத்தையும
னிட்டுத் தன்தனத்தை ஒரு ஸந்தாபத்தில தத்தாத்ரேயருக்
கொடுத்தான அந்தக் கார்த்தவீரியார்ஜுனன அம்முனிவருக்
புணிவிடையும செய்தான அந்தப் பிராம்மணர் ஸந்தோஷம்
டந்து அவனை மூன்றுவரங்கேட்கச்சொன்னார அவரால் வரங்
டுப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வரசன, 'கடுந்தவமுள்ளவரே!
க்குச் [1]சேனை நடுவிலிருக்கும்போது ஆயிரமகைகளும வீட்டிலிருக்
போது [2] ஸ்வபாவமாக இரண்டுகைகளும இருக்கவேண்டும

1, 2 வேறுபாடம

போரில படைசசேவகா என ஆயிரஙகைகளையும பாககககட
பராககிரமததினல பூமியனைததையும வெலலககடவேன அ
பூமியையடைநதபின சோமபாமல தாமமாகப பரிபாலனம செய்
கடவேன பிராமமஞோததமரே! குறறமறறவரே! நான உமமி
தில நானகாவது வரமும கேடகிறேன எனனை அனுககிரகிப
காக அதையும கொடுககககடவீா உமமைச சோநதவனுகிய
ஒழுககநதவறினல பெரியோாகள எனனைததிருததககடவா' எ
சொனனன இவவாறு சொலலககேடட அநதபபிராமமணா, '
படியே ஆகடடும' எனறு அவவரசனுககுச சொனனா ஜவலிக்
பராகரமமுளள அவவரசனுககு வரஙகள அவவாறே பயனபட
அவன அகநிககும சூரியனுககும சமமான ஒளியுளள ரதமே
சென்று பராகரமகாவததினல, 'தைரியததிலும ஸாமாததியததி
புகழிலும சூரததனததிலும பிறரை வசபபடுததுவதிலும மகின
ஆம எவன எனககுச சரியானவன?' என்று சொனனன அ
சொல் முடியுமபோதே ஆகாயததில ஓா அசரீரவாககானது, 'மூ
பிராமமணன கூஷததிரியனிலும சிறநதவனெனபதை நீ அ
விலலை இவவுலகததில கூஷததிரியன பிராமமணனேடு சோநது
பிரஜைகளை ஆளுகிறுன' எனறு சொலலிறறு அதறகு அாஜுன
'நான ஸநதோஷமடைநதால பிராணிகளை உணடாககுவேன, கோ
தால அழிபபேன செயகையிலும எணணததிலும வாககி
பிராமமணன எனககுமேலாவதிலலை பிராமமணன சிறநதவனெ
பது முநதியவாதம, கூஷததிரியன சிறநதவனெனபது பிநதியவா
உனறுசொலலபபடட இரணடுவாதஙகளும காரணமுளளவைத
ஆனல், அவறறில ஒருவிசேஷமிருககிறது பிராமமணாகள க
திரியனைச சாாநதிருபபதேயனறி கூஷததிரியன பிராமமணாக
சாாநதிருபபதிலலை பிராமமணாகள பூமியில வேதததைக கா
மாசககொணடு கூஷததிரியாகளை அடுததுப பிழைககிறாாகள் ' பி
பரிபாலனமெனனும தாமம கூஷததிரியாகளிடததில பொருநதியி
கிறது கூஷததிரியாகளால பிராமமணாகளுககு ஜீவனம அநத க
திரியாகளைவிட பராமமனன சிறநதவனுவது எபபடி? தாஙக
தஙகளைக கௌரவிததுககொணடு எலலாபபிராணிகளிலும மு
மையாகிப பிசசையெடுததுப பிழைககும அநதபபிராமமணா
நான எனககு வசபபடுததி வைததிருககிறேன ஆகாயததில வே
இநதக கனனிகை சொனனது பொய் எனககுடபடாத தோல்
புடுதத பிராமமணாகளனைவரையும ஜயிதது விடுவேன மூ

ளிலும் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் எவனும் என்னை ராஜ்யத்
ருந்து நழுவச்செய்ய முடியாது. ஆதலால், நான் பிராம்மணர்களை
ப்பேன், பிராம்மணன் மேலாயிருந்த உலகத்தில் இப்போது
த்திரியன் மேலாயிருக்கச் செய்வேன். யுத்தத்தில் என் சக்தியைத்
குவதற்கு யாராலும் முடியாதன்றோ?' என்று சொன்னான்.
கார்த்தவீரியார்ஜுனனுடைய சொல்லைக்கேட்டு அந்த அசரீர
குச் சொன்ன ராக்ஷஸி பயந்தாள். பிறகு, ஆகாயத்திலிருக்கும்
அவனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! இந்தக் கெட்ட எண்ணத்தை
டுவிடு. பிராம்மணர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய். அவர்களுக்குத்
செய்கிறவனுக்குத் தேசத்தில் கலக்கமுண்டாகும். பிறகு, உன்னை
பிராம்மணர்கள் அழித்துவிடுவார். சிறந்தவனமையுள்ள பிராம
ர்களின் உற்சாகத்தைக் கெடுத்ததனால் அவர்கள் உன்னைத் தேச
லிருந்து ஓட்டிவிடுவார்' என்றுசொன்னான். அவ்வரசன் அவனை,
யார்?' என்றுகேட்க, வாயுபகவான், அவனைப்பார்த்து, 'நான்
, தேவதூதன், உனக்கு இதனைச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொன்
. கார்த்தவீரியார்ஜுனன், 'ஆ! ஆ! பிராம்மணர்களிடத்தில்
க்குள்ள பக்தியையும் அன்பையும் காண்பித்தாய். பிராம்மணனோத
் பூமி, வாயு, அப்பு, அக்நி, சூரியன், ஆகாயம் இவற்றில் எதற்
சமமானவனென்பதை எனக்குச் சொல்' என்றுகேட்டான்.

இருநூற்றைம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை,
கஶ்யபர் முதலியோரின் மகிமை)

வாயு, 'ராஜனே! மூடனே! மகாத்மாக்களான பிராம்மணர்
் குணங்களில் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறேன், கேள். உன்னால்
க்கப்பட்டவையெல்லாவற்றினும் பிராம்மணன் சிறந்தவன். பூமி
யானவள் கஶ்யபரோடு சண்டைசெய்து பூமியுருவத்தையே
து அழிந்துபோனாள். அவளைப் பிராம்மணரான கஶ்யபர் நிலை
த்தினார். ராஜனே! பிராம்மணர்கள் தேவலோகத்திலும் இவ்
த்திலும் எக்காலமும் அழியாமலிருப்பவர். முற்காலத்தில் அங்
ிவம்சத்தில் பிறந்த உசத்யமுனிவர் தமது பிரபாவத்தினால்
மெல்லாவற்றையும் குடித்தார். அம்மகாமுனிவர் அந்தஜலங்களைப்
ப்போலச் சலிக்காமல் குடித்தார். ராஜனே! அவரே பூமி

யனைத்தையும் பெரியநீர்ப்பெருக்கினால் நிரப்பினார். அவர் கோ
காலத்தில் நானும் அவரிடத்தில் பயந்து அந்தப் பயநிவிருத்தி
அந்த உசத்தியரின அகநிஹோத்திரத்திலேயே இருந்தேன். ப
னதேவேந்திரன அகல்யைமேல ஆசைபபட்டதற்காகக் கெ
ரால சபிக்கப்பட்டான். அவர், தாமத்தினால அவனை அழிக்க
விட்டார் ராஜனே! அப்படியே நலலதண்ணீர் நிரம்பினதாகக் க
பட்ட ஸமுத்திரம பிராமமணாகள சாபத்தினால உப்புநீராயிற்று
யிலலாமல் பொன்னிறமுள்ளதும ஒன்றுசேர்ந்து எழுந்த ஜவ
ளோடுகூடியதும மகிமைபொருந்தியதுமான அகனி, அங்கிரஸ
த்துச சபித்ததனால இந்தக்குணங்கள் இலலாமறபோயிற்று
கீர்த்தியையுடையகபிலரெனனும பிராமமணரால சபிக்கபபட்டு
சிறந்தவர்களான ஸகாபுத்திரர்கள கடலருகில நீறானதைப
ராஜனே! பிராமமணர்களின நன்குமதிப்புச சிறந்ததெனறறி
னவன கர்ப்பத்திலிருக்கும பிராமமணர்களையும எப்போதும
கரித்தலவேணடும தணடகனெனனுமரசனுடைய பெரிய ரா
பிராமமணனால அழிக்கப்பட்டது தாலஜஙகாகளெனனும சி
க்ஷத்திரியர்கள ஔர்வரெனனும ஒருபிராமமணரால அழிக்கப
னர் உனக்கும கிடைக்க மிக்க அரியவையான பெரியராஜ்யமும
யும தானமும கலவியும தத்தாத்ரேயர் அனுக்கிரகத்தினால கி
தன அர்ஜுன! நீ அகநியை நித்யமாகப பூஜிக்கிறாய் பிராம
னைப பூஜியாமலிருப்பதேது? அவன எலலா உலகங்களுடைய
யையும தேவர்களுக்குச சோபிக்கும் பிராமமணனன்றோ, அ
நீ ஏன அறியவிலலை? அலலது ஒவவொருபிராணியையும காப்ப
கிறவனும ஜீவலோகத்தையே படைப்பவனுமாகிய பிராமம
சிறந்தவனெனறு அறிந்திருந்தும் ஏன கர்வப்படுகிறாய்? பரமாத
னிடத்திலுணடானவரும அழியாதவரும சராசரங்களாகிய இ
பேருலகத்தைப படைத்தவருமாகிய பிரமமதேவரே பிராமம
அணடத்திலுணடானவரெனறு சில அறிவினர் நினைக்கின்ற
அண்டமவெடித்தபின மலைகளும திசைகளும ஜலமும பூமியும
யமுமஉணடாயின பிரமமதேவர் இவற்றை அவவித்மாகககண
பிறப்பிலலாதஅவர் பிறப்பதேது? பிரமமதேவர் எந்தஅணடத்தி
றுணடானாரோ அந்த அணடமாகிய இடம ஆகாயமனறோ? அ
அவர் எப்படி நிற்பரெனறுசொல்லலாம? அந்தக காலத்தில ஒ
இராதனறோ? எல்லாசசகதிகளையுமடைந்த பிரமமதேவர் [1]அக

---

1 மகத்திலிருந்துணடான அகஙகாரம எனனும தத்தவம

று சொல்லப்படுகிறார். அவருக்கு முடிவில்லை அந்தப் பிரம்ம
ர் உலகங்களைப்படைத்து அவற்றிற்கு ஈஸ்வரராயிருக்கிறார்';
றுசொன்னான் வாயுவினால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அவ்வர
அப்போது பேசாமலிருந்தான் திரும்பவும் அவனைப்பார்த்து
சொல்லலானான்

இருநூற்றைம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும்கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, உசத்யர் வருணனை வென்ற கதை)

ராஜனே! முற்காலத்தில் அங்கனென்னுமரசன் இந்தப்பூமி
பிராம்மணர்களுக்குத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கக்கருதினான்.
போது பூமிதேவி கவலையுற்றாள் அவள், 'இந்தச் சிறந்தஅரசன்
ரப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமும் பிரம்மாவின்புதல்வியுமான
னயடைந்து பிராம்மணர்களுக்குத் தானம்செய்யநினைக்கிறானே,
ன்ன? ஆதலால், நான் பூமிஉருவத்தைவிட்டுப் பிரம்மலோகம்
வேன் இவ்வரசனும் இவன்ராஜ்யமும் இராமற்போகட்டும்'
நினைத்துச்சென்றாள் பிறகு, பூமிதேவி செல்வதைக்கண்ட
பர் உடனே மனத்தை யோகத்தில் மிகஉறுதியாகச்செலுத்திப்
குள் பிரவேசித்தார் ராஜனே! பிறகு, அந்தப்பூமியானது எங்
லலும்பயிர்களும் நிரம்பினதாகவும் தர்மமிருந்ததாகவும் பயமற்
வும் செழித்ததாகவும் இருந்தது ராஜனே! பெருந்தவமுள்ள
பர் இவ்வாறு முப்பதினாயிரம் தேவவருஷங்கள் சலியாமல் பூமியா
தார் மகாராஜனே! பிறகு, பூமிதேவி வந்து கஸ்யபரைநமஸ
து அம்மகாத்மாவின் பெண்ணாகிக் காஸ்யபியென்று பெயர்பெற்
அரசனே! அந்தக் காஸ்யபரென்னும் பிராம்மணர் இப்படிப்
வராயிருந்தார் கஸ்யபருக்குமேலான வேறு எந்தக்ஷத்திரியனை
து நீ சொல்' என்றான் அரசன் ஒன்றும்பேசவில்லை வாயு
ன் திரும்பவும்பேசலானான் 'ராஜனே! அங்கிரஸின்குலத்தில்
வரான உசத்தியரின்சரித்திரத்தைக்கேள் சந்திரன்புதல்வியான
ரயென்பவள் அழகில் மிகச்சிறந்தவளாகப் பெயர்பெற்றிருந்
சந்திரன் உசத்யரை அவளுக்குச் சரியானகணவராக நினைத்
புகழ்பெற்றமகானுபாவையான அந்தப்பத்ரையும் உக்ரமான
செய்தாள் சந்திரன் மகானுபாவரான உசத்யரை அவளுக்காக

வரிததான பிறகு, சநதிரன, உசதயரை அழைததது, 'புகழ்பெற
ரையைககொடுககிறேன' எனறுசொனனன அநதஉசதயரும ப
யான தக்ஷிணைகளைககொடுததுச சாஸதிரபபிரகாரம அவளை ம
யாக மணமசெயதார ஆனால், சிறநத ஐஸவாயமுளளவருணன மு
லேயே அவளைக காதலிததிருநதான அவன யமுனைககரையில
வனபபிரதேசததிறகுவநது அவளைத தூககிககொணடுபோ
ஜலேஸவரனனவருணன அவளை எடுததுககொணடு மிகஆசசா
விளஙகுவதும அறுநூறுயிரம மடுககளுளளதுமாகிய தனது
திறசோநதான அதறகுமேலஅழகான சிறநதபடடணம மறறு
இலலை அது மாளிகைகளாலும அபஸரஸ்ஸுகளாலும தேவ
களாலும விளஙகுகிறது ராஜனே! அநதபபடடணததில ஜ
வரனனவருணன அவளுடனகூடி மகிழநதிருநதான இபபடி
மனைவியைப பறிததுககொணடுபோனதை உசதயா நாரதர் செ
தெரிநதார எலலாவறறையும நாரதரிடமிருநதுகேடட உசதய
போது நாரதரைபபாரதது, 'நாரதரே! நீா வருணனிடததிற
'நீ எனனுடைய மனைவியைவிடு நீ அவளை ஏனகொணடுபோ
லோகபாலகனன நீ உலகததைககாபபவனேயனறிக கெடுபபவன
லோமனல எனககுககொடுககபபடட மனைவியை நீ இபபோது
கரிததாய' எனறு நானசொனனதாகக கடிநதுசொலலும'
சொனனா அவாசொனனதனமேல நாரதாவருணனைபபா
'உசதயருடையபாாயையை நீ ஏனஎடுததாய? அவளை விட
எனறுசொலலினா இவவாறு அவாசொலலியதைககேடட வரு
நாரதரைபபாரதது, 'எனககு இவள மிகபபிரியமானபாரியை,
விட எனககு மனமிலலை' எனறுசொனனன வருணன இ
சொலல, நாரதா அநதஉசதயமுனிவரிடமவநது மனததில அ
தோஷமிலலாமலே, 'மஹாமுனிவரே! வருணனல பிடாபிடி
தளளபபடடேன அவன உமதுபாரியையைக கொடுககிறதாக
நீா செயயககூடியதைசசெயயும' எனறுசொனனா நாரதா
லைககேடட உசதயா கோபததினல ஜவலிததார. மிகசசிறநத தவ
உசதயா தம மகிமையினல ஜலஙகளையெலலாம நிறகச
குடிததுவிடடார ஜலமெலலாம குடிககபபடுமபோது வருண
பாகளால வேணடபபடடும அநதபபுததைியை விடவேயிலலை
பிராமமணோததமரான உசததியா, கோபிததுப, பூமியைபபா
'அமமா! அறுநூறுயிரமமடுககளையும தரையாககககாணபி'
சொனனா உடனே, ஸமுததிரம ஓடிபபோனதனல பூமி

காந்தாரமாயிற்று அந்தப்பிராம்மணோத்தமர், ஸரஸ்வதிநதியைப்
த்தும, 'ஸரஸ்வதிநதியே! பயந்தவளே! நீயும் உன்தேசத்தை
ுக கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் மருகாந்தாரத்திறகுச்சென்றுவிடு
தவளே! உன்னாலவிடப்பட்ட தேசம் புண்ணியமில்லாததாகட்
என்றுசொன்னார் அப்படி தேசமெல்லாம் புழுதியாகச்செய்யப்
போது, வருணன் உசத்யபாரியையான பத்திரையை அழைத்து
அவரைச்சரணமடைந்து அவருக்குக் கொடுத்தான் பாரியை
பெற்றுக்கொண்டபிறகு அந்த உசத்யா மனமகிழ்ந்து உலகத
கஷ்டத்திலிருந்து விடுவித்தார் தேவர்களும் துயரமற்றவராயி
ராஜனே! தாமரெதரிந்தவரும் மிகச்சிறந்த மகிமையுள்ளவரு
அந்தஉசத்யா அந்தமனைவியை அடைந்தபிறகு வருணனுக்குச்
ன்னதைக்கேள் 'ஜலாதிபதியே! என்தவத்தினால உன்னை
ழத்து இவளைப்பெற்றுக்கொண்டேன்' என்றுசொல்லி அவளை
ழத்துக்கொண்டு தமதாஸ்ரமத்திற்குச்சென்றார் ராஜனே!-இந்த
யரென்னும் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர் இப்படிப்பட்டவரென்று
லுகிறேன் உசத்தியரைவிடச் சிறந்த க்ஷத்திரியனை நீ சொல்'
றான்

இருநூற்றறுபதாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, அகஸ்திய வஸிஷ்டர்களின் கதை)

இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அவ்வரசன் பேசாமலிருந்தான் பிறகு,
பகவான் சொல்லலானான் 'அரசனே! அகஸ்தியரென்னும்
்மணருடையமகிமையைக் கேள் தேவர்கள் அஸுரர்களால
கப்பட்டு உற்சாகமற்றவர்களாகச் செய்யப்பட்டனர் ஹேஹய
ாதிபதிகளிற் சிறந்தவனே! மனிதர்களால் செய்யப்படும் காமங
தேவர்களுக்குரியயாகங்களும் பிதருக்களுக்குரியஸ்ராத்தங்க
அஸுரர்களால் அபகரிக்கப்பட்டன பிறகு, தேவர்கள் ஐஸ்வர்
கிப பூமியிலதிரிந்தனரென்பது பிரஸித்தம் அரசனே! பிறகு,
ால அந்தத்தேவர்கள் சூரியனைப்போல ஒளியினால் பிரகாசிப்பவ
மகிமையுள்ளவரும் சிறந்ததவமுள்ளவருமான அகஸ்தியரைக
டனர் ராஜனே! தேவர்கள், அம்மகாத்மாவை நமஸ்கரித்துக

1 நீரில்லாத இடம்

குசலப்ரஶ்னம்செய்து அவருடையஸமயம்பார்த்து, ' ஓ!
ஶ்ரேஷ்டரே! நாங்கள் அஸுரர்களால் யுத்தத்தில் வெல்லப்பட்டு
வாயில்லாமற் செய்யப்பட்டோம் ஆதலால், அந்தக்
பயத்திலிருந்து எங்களைக்காப்பாற்றக்கடவீர்' என்றுசொன்னா
தேவர்களால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்டபோது அந்த மகிமை
அகஸ்தியர் கோபித்துப் பிரளயகாலாக்நிபோல ஜ்வலித்தார்
ராஜனே! அவருடைய ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களால் எரிக்கப்
அவ்வஸுரர்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்
அந்த அகஸ்தியருடைய ஒளியினால் சுட்டப்பட்ட அவ்வஸுரர்கள்
லோகம் பூலோகம் இரண்டையும்விட்டுத் தென்றிசையைச்சே
னர். பலிசக்கரவர்த்தியானவன் பூமிக்குள்போய் அஶ்வமேத
செய்தான். ராஜனே! பூமியிலும் பாதாளத்திலுமுள்ள மற்ற அ
ஶ்ரேஷ்டர்கள் அவரால் எரிக்கப்படவில்லை. ராஜனே! உலக
விட்டுப்போன அஸுரர்கள் பயந்தீர்ந்த தேவர்களால் மறுப
கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, தேவர்கள், அகஸ்தியரை
' பூமியிலிருக்கும் அஸுரர்களைக்கொல்லும்' என்றனர். ராஜ
இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அகஸ்தியர் தேவர்களைப்பார்த்து, '
லுள்ளவர்களையெரிக்க என்னாலமுடியாது. என்தவம் கெடும். நான்
மாட்டேன்' என்றுசொன்னார். அரசனே! தவத்தினால் ஆத்ம
மடைந்த அகஸ்தியரால் அஸுரர்கள் அப்போது இவ்வாறு எ
படவில்லை. குற்றமற்றவனே! இப்படிப்பட்ட அகஸ்திய
உனக்குச்சொன்னேன். மற்றொருவரையும் சொல்வேன். அக
ருக்கு மேலான க்ஷத்திரியன் இருந்தால் நீ சொல்லலாம்' என்
இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட அரசன் அப்போது பேசாமலிருந்
பிறகு, வாயுபகவான் சொல்லலானான்:

' ராஜனே! புகழ்பெற்ற வஸிஷ்டருடைய சிறந்த செயலை
கேள். தேவர்கள் [1]வஸிஷ்டருடைய மகிமையையறிந்து அவரை
தில் நினைத்துக்கொண்டு கங்கைக்கரைக்குச்சென்று அங்கே
னஸமென்னும் தடாகத்தின் அருகில் வானப்ரஸ்தர்செய்யும்
யாகம் ஸத்ரயாகஞ் செய்தனர். அவர்கள் எல்லாரும் யாகம
தீக்ஷையினால் இளைத்திருப்பதைக்கண்டு மலைகளுக்கொப்பான
னென்னும் அஸுரர்கள் அவர்களை அடிக்கக்கருதினர். பிரம
ரால் வரமளிக்கப்பட்ட வைகானஸமென்னும் தடாகம் அவ
களுக்கருகிலிருந்தது. அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டுக் கொல

1 ' தத்தஸ்யசௌரவம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

ந்த தடாகத்தில் முழுகிப் பிழைத்தார். அந்தப் பதினாயிரக்கணக்கான அஸுரர்கள் மிக்க பயங்கரமான மலைகளையும் பரிகாயுதங்களையும் மரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஜலத்தை நூறுயோஜனை தூரம் மேலே கிளம்பும்படி கலக்கிக்கொண்டு தேவர்களை எதிர்த்தனர். அப்பொழுது அவர்களால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் இந்திரனைச் சரணமடைந்தனர். இந்திரனும் துயரப்பட்டுக்கொண்டு அவர்களுடன் வஸிஷ்டரைச் சரணமடைந்தான். பிறகு, பகவானான வஸிஷ்டமகரிஷி அவர்களுக்கு அபயமளித்தார். தயையைமுக்கியமாகக்கொண்ட அம்முனிவர் அப்பொழுது அவர்கள் துக்கப்படுவதையறிந்து பிரகாசிக்கின்ற தமது பிரம்மதேஜஸினால் அஸுரர்களெல்லாரையும் அலக்ஷ்யமாக எரித்தார். சிறந்த தவமுள்ள அந்த வஸிஷ்டர் கைலாயத்திற்குப் போகும் கங்காநதியை அந்த வைகாநஸமென்னும் சிறந்த தடாகத்தில் கொணர்ந்துவிட்டார். அந்த நதியினால் அந்தத் தடாகம் உடைக்கப்பட்டது. அந்த நதியினால் உடைக்கப்பட்ட தடாகத்திலிருந்து பெருகினது தான் [1]ஸரயூநதியானது. அந்தப் பலிகளென்னும் அஸுரர்கள் எங்கே கொல்லப்பட்டனரோ அந்தத்தேசமும் பலினமென்று பெயர்பெற்றது. மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரால் இவ்வாறு இந்திராதி தேவர்களும் காப்பாற்றப்பட்டனர். பிரம்மாவினால் வரமளிக்கப்பட்ட அஸுரர்களும் அழிக்கப்பட்டனர். குற்றமற்றவனே! வஸிஷ்டரது இந்தச் செய்கையையும் சொன்னேன். மற்றொருவரையும் சொல்லுவேன். வஸிஷ்டருக்கு மேலான க்ஷத்திரியன் யாரையாவது சொல்லுவாயானால் சொல்லு என்றான்.

இருநூற்றறுபத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, அத்ரி ச்யவனர்களின்கதை)

இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட கார்த்தவீரியார்ஜுனன் மௌனமாயிருந்தான். அவனைப் பார்த்து வாயு சொல்லலானான். ஹைஹயராஜர்களிற் சிறந்தவனே! மிக்க மஹாத்மாவான அத்ரியினுடைய செய்கையைச் சொல்லுகிறேன், கேள். தேவர்களும் அஸுரர்களும் சேர்ந்து கொடிய இருளில் யுத்தம்செய்தனர். அந்த யுத்தத்தில் ஸ்வர்பானு என்பவன் சந்திரசூரியர்களைப் பாணங்களால்

---

1 ஸரஸ = தடாகத்தில், யு = சேர்ந்தது

அடித்தான் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அப்போது இருளினால் மூடப்பட
அந்த தேவர்கள் பலசாலிகளான தானவர்களினால் ஒன்றுசேர
அடிக்கப்பட்டனர் அஸுரர்களாலடிக்கப்பட்டு வலிமைகுன்றி
தேவர்கள் தவம்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராம்மணரான அத்ரிமு
வரைக் கண்டனர் கோபமற்றவரும் ஜிதேந்திரியருமான அம்முனி
ரிடத்தில் தேவர்கள், 'பிரபுவே! இந்தச் சந்திர சூரியர்களிருவரு
அஸுரர்களால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டனர் இருள் மூடியிரு
ப்பதனால் நாங்களும் பகைவர்களால் அடிக்கப்படுகிறோம் எங்களுக
ஸுகமில்லை இந்தப்பயத்திலிருந்து எங்களைக்காப்பாற்றும்' என்
சொன்னார்கள் அதற்கு அத்ரி, 'உங்களை நான் ரக்ஷிப்பது எப்படி
என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீர் சந்திரனாகவும் சூரியனாகவும் இருந்
இருளைப்போக்கி எங்கள் சத்துருக்களைக் கொல்லக்கடவீர்' என்
சொன்னார்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அத்ரி அப்போதே இ
ளைப்போக்கும் சந்திரனானார் சந்திரன்போலக் காட்சிக்கினியவரா
அந்த ரிஷி அன்புடன் பார்த்தார் அரசனே! அந்த மஹரிஷி சந்தி
னும் சூரியனும் ஒளியிழந்திருப்பதைப் பார்த்து உடனே தம்தவத்
னால் அவர்களுக்கு யுத்தகளத்தில் ஒளிகொடுத்தார், அப்போ
உலகத்தையே இருளில்லாமல் பிரகாசிக்கச் செய்தார், தேவர்களி
சத்துருக்கூட்டங்களையும் தம் ஒளியினால் ஜயித்தார் அம்மஹாஸு
கள் அத்திரியினால் எரிக்கப்படுவதைக்கண்டு அவரால் நன்றாகக்க
பாற்றப்பட்ட தேவர்களும் தங்கள் பராக்கிரமங்களினால் அஸுரர்க
அடித்தனர் உத்தமமான தேஜஸுள்ள அத்திரியினால் சூரிய
ஒளியுண்டாக்கப்பட்டான், தேவர்கள்-காப்பாற்றப்பட்டனர், அ
ரர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அவர் தாமே சந்திரனாயிருந்தார் ர
ரிஷியே! அக்நியைமட்டும் ஸகாயமாக வைத்துக்கொண்டு தோலா
யுடுத்துக் கனிகளைப்பக்ஷித்து ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த அ
என்னும் பிராம்மணரால் செய்யப்பட்ட காரியத்தைப் பார் சிற
மஹாத்மாவான அந்த அத்ரியினுடைய காரியத்தையும் விரிவா
சொன்னேன். மற்றொருவரைச் சொல்லட்டுமா? அல்லது, அத்ரிக்
மேற்பட்டக்ஷத்திரியனை நீ சொல்லுகிறாயா?' என்றான் இவ்வா
சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன் பேசாமலிருந்தான் பிறகு, வ
சொல்லலானான்

'ராஜனே! மஹாத்மாவான சயவனருடைய சிறந்தகாரியத்தை
கேள் சயவனர், அஶ்விநீதேவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்செய்து
திரனைப்பார்த்து, 'அஶ்விநீதேவர்களையும் தேவர்களுடன் சோ

ஸாமபானம செயவிக்ககடவாய' எனறு சொன்னூா இநதிரன, சிறநததவமுளளவரே! இநத அமவினிதேவாகள எஙகளாலஇகழப படடவாகள இவாகள ஸோமபானமசெயவதெபபடி? இவாகள தவாகளுககுசசமமானவரலலா ஆதலால, எஙகளை நீா இபபடிச சாலலலாகாது, அமவினிதேவாகளுடன சோநது ஸோமபானஞ சயய ஒபபமாடடோம பிராமமணரே! நீா வேறு எதுசொனனாலும தை உமதுசொறபடி செயவோம' எனறு சொனனான சயவனா, தேவேநதிரனே! இநத அமவினிதேவாகளும உஙகளுடனசோநது ஸாமரஸததைக குடிககடடும இவ்விருவரும சூரியபுததிராகள, தவாகள ஒ! தேவாகளே! நானசொல்வதை நான சொனனபடி சயயுஙகள இதைசசெயதால உஙகளுககு நனமையுணடாகும, சயயாவிடில உண்டாகாது' எனறுசொனனூா இநதிரன, 'பிராமம ஞததமரே! நான அமவினிதேவாகளோடுகூட ஸோமபானஞ சயயேன மறறவாகள இஷடமிருநதால குடிககடடும, எனக க குடிகக இஷடமிலலை' எனறுசொனனன சயவனா, 'பலாஸுர தகொனறவனே! நான சொனனதைசசெயயாவிடடால எனனால பபநதம செயயபபடடு இபபோதே யாகததில ஸோமரஸததைக டிபபாய' எனறுசொனனூா பிறகு, அமவினிதேவாகளின நன மககாக சயவனரால ஒருயாகம் ஆரமபிககபபடடது அதில மந ரஙகளினுல தேவாகள அவம்திபபை அடைநதனா அநதககிரியை ரமபிததததைக்கணடு பகவானன் இநதிரன கோபததினுல கணகள வஙகிய பெரியமலையையும வஜராயுததததையும ஓஙகிககொணடு சய னரிடம ஓடினன சிறநததவமுளளசயவனா அவனவரவைக கணட டன ஜலததினுல பரோக்ஷிததது வஜராயுததகதோடும பாவததுதோ கூடவே இநதிரனை நிறுததிவிடடாா அமமகரிஷி உடனே தமது ஹுதிகளினுல வாயைததிறநதுகொண்டிருககும மிககொடியவ ன மதனெனனும இநதிரசததுருவை உணடுபணணினூா அவனுககு றுயோஜனை நீளமுளள ஆயிரம பறகளிருநதன அவனுடைய காரபபறகள இருநூறுயோஜனை நீளமுளளவை, மிகக பயஙகர னவை அவனுடையமேலவாய பூமியிலிருநதது, வாயின மேறபா ம் ஆகாயததைததொடடது இநதிரன முதலிய தேவாகளனைவரும பருஙகடலில பெரிய மீனவாயில அகபபடட சிறு மீனகளபோல வனதொணடையிலிருநதனா அநத மதனுடைய ஸமீபததிலகப டட தேவாகள, ஒனறுசோநது ஆலோசிததது இநதிரனைபபாாத்து, இநதபபிராமமணரை நமஸ்காரமசெய அமவினிதேவாகளுடன

நாம ஸோமததைக் குடி-ததுபபயமிலலாமலிருப்போம' என று சொ
ஞாகள பிறகு, இந்திரன அநதசயவனருககு வணஙகி அவா சொன
தைச செயதான சயவனா இபபடி இநத அமஙவினீதேவாக
ஸோமபானததிறகுரியவர்களாகச செயதாா பிறகு, அமமுனிவ
அநதககிரியையை முடிததாா பிறகு, சகதியுளள அமமுனிவா அந
மதனைச சூதாடடஙகளிலும வேடடையிலும மதுபானததிலும ஸதி
களிடததிலும பிரிததுவிடடாா ராஜனே ! அதனுலதான, மனித
ஙள (சூதாடடமுதலிய) இநததீமைகளால நிசசயமாயக கெடுகின
னா 'ஆதலால, மனிதன இககுறறஙகளே எபபோதும தூரததி
விடவேணடும ராஜனே ! இநத சயவனருடைய செயகையைய
உனககுச சொனனேன மறறொருவரையும சொலலடடுமா ? நீ
வது பிராமமணனுககு மேலான கூததிரியனைச சொலலுகிருயா
என்றுன

இருநூறறுபததிரணடாவது அதயாயம

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்தும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்தும் ஸம்பாஷணை, பூமிய ஸவர்க்கமும் கபர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதும், தேவர்கள் ப்ராம்மணர்களால் அவற்றைத் திரும்பப்பெற்றதும், கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்து ப்ராம்மணர்களால் பயமுண்டாகப்போவதும்)

— காாததவீாயாாஜுனன பேசாமலிருநதான வாயுபகவா திருமபவும பேசலானுன

'ராஜனே ! பிராமமணாகளிடததிலேயே முககியமான கிரி யிருபபதை எனனிடமகேள எபபோது இநதிரன முதலானதே கள மதனவாயில அகபபடடுககொணடனரோ அபபோதே சயவ ரால அவாகளின ஸவாக்கமும பூமியும எடுததுககொளளபபடட இரணடுலோகஙகளும அபகரிககபபடடதைககணடு அநததே ஙள துனபமடைநதனா அவாகள, வியஸனததிலைவாடி மகாத வானபிரமமதேவரைச சரணமடைநது, 'உலகஙகளால பூஜிககபபட வரே ! பிரபுவே ! நாஙகள மதனுடையவாயிலகபபடடுககொணடிரு கையில, சயவனா கபாகளேககொணடு பூமியையும ஸவாககத யும அபகரிககசசெயதாா' எனறுசொனனுாகள அதைககேட பிரமமா, 'ஓ ! இநதிராதிதேவாகளே ! உடனே பிராமமணாகளே

ரமடைபுஙகள அவாகளை ஸநதோஷபபடுததின பிறகு முன
ல இரணடு உலகஙகளையுிம பெறுவீாகள' எனறு சொனனா
து, அநததேவாகள பிராமமணாகளைச சரணமடைநதனா.
நப பிராமமணாகள, 'நாஙகள யாரை ஜயிககவேணடும?' எனறு
டனா இவவாறு கேடக, அநததேவாகள, அநதபபிராமமணா
ப் பாாதது, 'இபபோது கபர்களை நீஙகள ஜயிககககடவீாகள'
று கூறினா பிராமமணாகள, 'பூமியிலிருபபவாகளை நாஙகள
பபோம' எனறு சொனனார்கள . பிறகு, அநதபபிராமமணாகள
களைஅழிப்பதறகாக ஒருகிரியை செயயத தொடஙகினா அதைக
ட கபாகளால தனியெனனுநதா்தன பிராமமணாகளிடம அனுப்
டடான அநதத தனியெனபவன அநதப பிராமமணாகளைப்
நதுக கபாகள சொலலியனுபபியபடி,'கபாகளெலலாரும உஙகளுக
மமானவாகள இஙகே எனனகாரியம நடககிறது? கபாகளெல
ம வேதநதெரிநதவாகள , எலலாரும ஞானிகள , எலலாரும
ஞசெயபவாகள , எலலாரும ஸதயததையே வரதமாககொணட
ா , எலலாரும மகரிஷிகளுககொபபானவாகள , அவாகளிடத்
லக்ஷ்மியானவள அனபுவைததிருக்கிறாள அவாகள லக்ஷ்மியைக
பாறறிககொணடிருககிறாாகள , ஸநததியுணடாகாமல வீணாக
விகளைச சேருவதிலலை , வீணாகப புலாலுணபதிலலை , ஜவலிக
ற அகநியில ஹோமஞசெயகினறனா் , ஆசாரியா சொலலில
ஙகியிருககினறனா , எலலாரும மனததை ஜயிததவா்கள , சிறு
ககும பஙகுகொடுதது அனுபவிபபவாகள , மெதுவாகவநது
ரவாகபபோகினறனா, ரஜஸவலையாயிருககும பெணணைச சேருவ
ல , ஸவாககம போகிறவா , நறகருமஙகளுளளவா., காபபுளள
ாகள கிழவா முதலானவாகள புசியாமலிருககத தாஙகள புசிபப
ல, முறபகலகளில சொககடடான ஆடுவதிலலை , பகலில தூஙகு
லை , இவையும இனனும பலவுமான குணஙகளுளளகபாகளை
ா எபபடி ஜயிபபீாகள ?—திருமபுஙகள. திருமபினாலதான
ஙககு ஸுகம') எனறான - பிராமமணாகள,-'கபாகளை நாஙகள
வோம தேவாகளெனபவா நாஙகளே ஆதலால், கபாகள
ால கொலலப்படததககவாகள —தனியே! வநதவழியே செல'
ு சொனனாாகள : தனியானவன கபாகளிடததிறசெனறு,
மமணாகள , உஙகள விருபபததைச செயகிறவாகளாயிலலை'
ு சொனனான பிறகு, கபாகளனைவரும அஸதிரஙகளை எடுத
காணடு பிராமமணாகளை எதிாததுப போயினா - கொடிக
ததுவருங கபாகளைககணடு பிராமமணாகளனைவரும கபாகளின

உயிரைப் போக்குவதற்காக ஜ்வலிக்கின்ற தரேதாக்கினிகளை அ
பினா. ராஜனே! அழியாத அக்கினிகளை பிராமமணர்களாலனுப்
பட்டுக் கபாகளைக்கொன்று ஆகாயத்தில் மேகங்களபோல விளங்கி
தேவாகளனைவருஞசேர்ந்து போரில அஸுராகளைககொன்றனா.
கள பிராமமணாகளாற கொல்லப்பட்டனரெனபதை அபபே
அநதத தேவாகளறியவில்லை பிரபுவே! பிறகு, சிறநத மகி
யுளள நாரதா வநது, 'மஹானுபாவாகளான பிராமமணாகள தங்
பிரமமதேஜஸினால கபாகளை அழிததார்கள' என்றுசொனனா தே
களனைவரும நாரதா சொல்லைககேட்டு, சிறநத புகழபெறற வே
தெரிநத பிராமமணாகளைத துதிததனா அதன பிறகு, அ
தேவாகளுககு ஒளியுஞசக்தியும அதிகரிததன. மூனறு உலகங்
ளும கொண்டாடப்படும அமரததனமையையும அவாகளடைநத
எனறுன

சிறநதகைகளையுடைய தாமராஜனே! இவவாறு சொலலிமுடி
வாயுபகவானைக கொணடாடி, காாததவீாயாாஜுனன மறுபெ
சொனனதைககேள. அவன, 'பிரபுவே! நான எககாலமும எ
வகையாலும பிராமமணர்களுக்காகவே பிழைததிருககிறேன பி
மணாகளமேல அனபுவைதது எககாலமும பிராமமணாகளுககு ந
காரம செயகிறேன. தததாதரேயருடைய அனுககிரகததில
தான நான இநதச சகதியையும உலகததில சிறநத புகழை
அடைநது பெருநதாமததைச செயதிருககிறேன ஆ! ஆ!
பகவானே! பிராமமணாகளின செயகைகளை எனககு நீ உ
யாகச சொனனாய நானும் ஊக்கததுடன முழுதும அவற
கேட்டேன' எனறு சொனனான வாயுபகவான, 'இநதிரிய
அடககி க்ஷததிரியதாமத்தோடு பிராமமணாகளைப பரிபாலனம
உனககுப பிராமமணர்களாலே கொடிய பயமிருககிறது ஆ
அது காலங்கழிததுவரும' எனறு சொனனான'' எனறா

இருநூற்றறுபத்துமூனறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமை).

யுதிஷ்டிரா, ''அரசரே! நியமநதவறாத பிராம்மணர்க
எககாலமும பூஜிக்கிறீா ஜனங்களுககதிபதியே! என்ன விசே
மதனதககணடு அவாகளைப பூஜிக்கிறீா? சிறநத விரதமுள்ள
சிறநத கைகளையுடையவரே! பிராமமண பூஜையில என்னப

டு அவர்களைப் பூஜிக்கிறீர்? அதை முழுதும் எனக்குச்சொல
" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் :
"சிறந்த நியமமுள்ளவனே! பிராமமண்பூஜையிலுள்ள லாபத
யும் நன்மையையும் கண்டிருக்கும் சிறந்தஞானியான இந்தவாஸு
வர் உனக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்வார் எனக்கு இப்போது
லவனன்மையும் காது வாக்கு மனம் கண்களின் அறிவுமாகிய இவை
ன்றும் தெளிவாயில்லை தேகத்தைவிடுவது இனி அதிகதாமதமா
தென்று நினைக்கிறேன் இப்போது சூரியன் அதிகவிரைவாகப்
கவில்லை ராஜனே! குந்திபுத்திரனே! தாமத்தை அனுஷ்டிக்க
பிராமமக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரர்களுக்குப் புராணங்களிற்சொல்
பட்ட சிறந்ததாமங்களைக் கிருஷ்ணனிடத்தில் தெரிந்துகொள்
வாஸுதேவர் யாரென்றும் இவருடையபூர்விகமான சக்தி எது
ன்றும் இவருடையஉண்மையை நானதானே அறிவேன் கௌரவ
னே! கிருஷ்ணபகவானுடையஸ்வரூபத்தை அறியமுடியாது
இப்போது இந்ததாமமெல்லாவற்றையும் உனக்குச் சொல்வார்.
பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும்படைத்தவர்
ருடைய தேகத்திலிருந்துதான் பூமிஉண்டாயிற்று இவரே எதிரி
க்குப்பயங்கரமான பலமுள்ள ஆதிவராஹர் இவர்தாம் மலைகளை
திசைகளையும் உண்டாக்கினவர் காற்றும்ஆகாயமும் மேலுலகமும்
கு திசைகளும் நான்குமூலைகளுமஆகிய இவ்வுலகமனைத்தும் இவ
திலிருந்து பிறந்தவை எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையான இவர்
இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவர் குந்திபுத்திரனே! தாமே அள
மகிமையுள்ள பிரமதேவராக ஏந்தக்கமலத்திலுண்டானரோ,
ப் பயங்கரமான பிரளயகாலத்திருள் இவரால் எதனுல் போக்க
ட்டதோ, அவருக்குப்படுக்கையாயுள்ள கடல்கள் எதிலிருக்கின
வோ அந்தக்கமலமானது இவர்துநாபியிலிருந்து பிறந்தது குந்தி
னே! இந்தக்கிருஷ்ணமூர்த்தி கிருதயுகத்தில் நிரமபினதாமமா
தார், த்ரேதாயுகத்தில் யாகரூபத்தைஅடைந்தார், த்வாபரயுகத்
தேகவனமையாயிருந்தார், கலியில் அதாமமாகப் பூமியிலேயே
தரித்திருக்கிறார் இவர்தாம் முற்காலத்தில் அஸுரர்களைக்
ன்றார் இவரே தேவர்களையெல்லாம ஆளும் தேவராகவுமிருந
பிராணிகளைஉண்டாக்குகிறவரும் பிராணிகளுக்கு மங்களங்களைக்
க்கிறவரும் இவரே இவ்வுலகமனைத்தையும் காப்பவருமஇவரே,
வர்களினபக்ஷத்தில் தாமம் எப்போதுகுறைகிறதோ அப்போது
மனிதரிற பிறக்கிறார் பரிசுத்ததாதமுாவான இவர்தாம் தாமத்தி

1 யோகியர்கள்

விருந்துகொண்டே மேலுலகங்களையும் கீழுலகங்களையும் காப்பாற்றுகிறார், அஸுரர்களை வதஞ்செய்து விட வேண்டியவற்றைவிட்டுக் காரணங்களையும் நித்தியமான ஆத்மாக்களையும் காப்பாற்றுகி
செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படுகிறதும் இனிச்செய்யப்படுவதும்
தக் கிருஷ்ணன்தான் ராகுவும் சந்திரனும் இந்திரனும் இவரே
றறி எல்லாநற்கருமங்களையும் பெறுகிறவரும் உலகமயாவுந்
யிருப்பவரும் எல்லாவற்றையுங்காப்பவரும் படைப்பவரும் எ
வற்றையும் ஜயிப்பவரும் இவர்தாம் இவர்தாம் சிவன். இவர்தாப
த்தைப் போஷிக்கும் தேகவியர்பியான பிராணன் புண்ணியக
செய்தவர் இவரை அறிந்து துதிக்கின்றனர் அநேகநூற்றுக
கான கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் தேவர்களும் எக்காலமும
ரைப்பணிகின்றனர். ராக்ஷஸர்களும் இவரையே பேசுகின்றனர்
சர்களை எல்லாம் வெல்லக்கருதுகிற ஒப்பற்றவீரர் இவர்தாம் ய
களில் ஸஹிதமந்திரங்களைச்சொல்லித்துதிப்பது இவரைத்தான்.
கர்களும் ரதந்தரமெனனும் ஸாமத்தினால் இவரையேதுதிக்கின
பிராம்மணர்கள் காயத்திரிமுதலான மந்திரங்களினால் இவ
துதிக்கின்றனர் அத்வர்யுக்களென்னும் ரித்விக்குக்கள் ஹோ
செய்யப்படும் நெய்முதலியவற்றை இவருக்காகவே ஹவிஸாக
பண்ணுகின்றனர் பாரதனே[1] இவர்தாம் பிரளயகாலத்தில் அ
யுள்ள பிரம்மகுகையென்னும் மூலப்ரகிருதியில் பிரவேசி
ஆதிகாலத்தில் இவர்தாம் பூமிஸ்ருஷ்டியைக்கண்டவர் சிறந்
கையையுடைய இவர்தாம் தைத்தியர்களையும் தானவர்களையும்
களையும் ஜயித்துக் கடலிலமுழுகின பூமியைத் தூக்கினார் பாரத
இந்திராதிதேவர்கள், இடைச்சேரிக்காகக் கோவர்த்தனமெடுத்
ரை வேதவாக்குக்களினால் துதித்தனர் இவரொருவர்தாம்
களுக்கு ஈசுவரர் இவருக்கே பலவகைப் பக்ஷணங்களை நிவே
செய்கின்றனர் இவரையே யுத்தங்களை நடத்துகிறவராக
கின்றனர் ஆகாயம் பூமி மேலுலகம் இவைஅனைத்தும் நித்ய
இவருக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன இவர்தாம் [2] குடத்தில் (மி
வருணரென்னும்) தேவர்களினரேதஸை விடுவித்தவர் அதிலி
தான் வஸிஷ்டமஹரிஷிஉண்டானதாகச் சொல்லுகின்றனர்
காற்று வேகமுள்ள குதிரையாகச் சொல்லப்படும் அக்நியு
த்தப் பிரபுவே கிரணங்களோடுகூடிய சூரியனும் இவரே

1 கோலோகத்திறகும் ஆத்மாவிறகுமெனபது
2 இவர்சக்தி பிரவேசிக்காமல் அவ்வளவுமகிமையுள்ளரிஷி உ
சாரெனபது

திதேவா இவரால அஸுரரகளனைவரும வெலலபபடடனா
வாகாலடிகளால மூனறுலகஙகளும ஜயிககபபடடன தேவா
ரிலும மனிதாகளிலும பிதருககளிலும இவரே இருபபவா.
ககதனத அறிநதவாகள இவரையே யாகமெனறுசொலலுகினறனா
லத்தைப்பிரிததுககொணடு உதயமாகும சூரியபகவான இவரே.
ததராயணம தகூிணாயனம இரணடும இவருடையனவயே இவரு
டய கிரணஙகளே பூமியில ஒளியை உணடாககிககொணடு மேலும
ழும குறுககிலும பாவுகினறன வேதநதெரிநத பிராமமணாகள
வரையே அடைகினறனா இவருடையகிரணஙகளை உபயோகப
டுததிககொணடுதான சூரியன பிரகாசிககிறுன இவாதாம யாகங
ளுககாக [1]ஒவவொரு மாஸததையும பிரிககிறுா வேதநதெரிநதவா
ா [2]இவரையே யாகஙகளில ஓதுகினறனா [3]மூனறு நாபிகளோடு
டியதும ஏழு குதிரைகளபூடடியதுமாகிய இநதக காலசககரததை
டததுகிறவரும், [4]மூனறு இடஙகளையுடையவரும இவரே [5]ஹிரண்ய
பரும [6]ஏழு தாதுககளுள மறைநதிருபபவரும ஸாவஜஞரும நாலு
ககளுளளவரும ஆதிசேஷரூபியும பதமநாபரும பேரொளியுளள
ரும ஸாவவியாபியும எலலாவறறையும ஸமஹரிபபவருமாகிய
ருஷணன ஒருவரே உலகஙகளைத தாஙகுகிறவா வீரனே! குநதீ
தரனே! இநதககிருஷணனையே இருளைபபோககும ஹமஸன
னனபபடும ஸூாயனாகவும சிருஷடிகாததாவான பிரமமதேவராக
ம எபபோதும அறி மஹாதமாவான இநதப பிரபுதான ஒரு
லததில காணடவவனததில அகனியாக மரஙகளிலபறறித திருபதி
டைநதவா எஙகும வியாபியான இவாதாம ராகூஸாகளையும நாகா
ளையும வெனறு எலலாவறறையும காணடவாககியில ஹோமம செய
வா இவாதாம அாஜுனனுககு வெளளைககுதிரை கொடுததவா
லலாககுதிரைகளையும உணடுபணணினவா இவாதாம [7]மூனறு

---

1 சநதிரனுயிருநது தமககலைகளினல தேவாகளுககு அமிருதம
கொடுதது அமாவாசைவரையிலும ஒவவொருமாஸததையும பிரிககிறுா
னபது 2 மநதிரமூாததியெனபது

3 அசசுபபோடுகுழை, 'தரிநாபி' எனபதறகு 'குளிா, வெபபம,
மழை எனனும மூனறு காலஙகளை நாபியெனகிற காபபததிலுடையது'
எனபதும, 'தரிஸாமா' எனபதறகு 'மழை காறறு வெபபம' எனறு
மூனறு விதமும சூரியனேடு கூடியதுமாகிய ஸமவதஸரசககரததை
நடத்துகிறவரும இவரே' எனபதும பழையவுரை

4 வைகுணடம, திருபபாறகடல, சூரியன

5 எலலாருக்கும இதமாகவும ரமணீயமாகவுமிருபபவா

6 சாநதிபாவம, 629-ம பககம குறிபபிறகாணக 7 முககுணஙகள

சக்கரங்களும் [1]மூன்று தலைகளும் [2]மூன்று நாபிகளுமுள்ளதும் மூன்
[3]சுற்றுள்ளதும் [4]நான்கு குதிரைகள் கட்டினதுமாகிய அழக
[5]ரதம் இவருடையது பஞ்சபூதங்களுக்கும் ஆதாரமாயுள்ள இ
பூமியையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆகாயத்தையும் இடைவெளியை
காடுகளையும் மலைகளையும் படைத்தவர் இவரே ஐம்புலன்களை
நடத்துகிறவர், ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிக்கொப்பான அவிர்ப்ப் ஒ
யுள்ளவர், பகைவரைக் கொல்வதற்கு [6]நதிகளைக்கடந்தவர் [7]வஜ்
யுதத்தைப் பிரயோகிக்கும் இந்திரனை ஜயித்தவர் பெரியயாகங்க
பிராமணர்களால் பழமையான அநேக மந்திரங்களைச்சொ
மஹேந்திரனென்று துதிக்கப்படுகிறவர் இவரே. ராஜனே! பெ
மகிமையுள்ள துர்வாஸமுனிவரை வீட்டில் வைத்துக்கொள்
இவர் தவிர மற்றெவராலும் முடியாது இவரையே ஒப்பற்ற ஆ
ரிஷி என்று சொல்லுகின்றனர். உலகங்களைப்படைக்கும் இவ
ஜனங்களைத் தம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாகச் செய்கிறார் தே
ருக்கு தேவரான இவரே வேதங்களை உபதேசிப்பவர் இவரே ப
மையான சாஸ்திரோக்தகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பவர் வேதத்
சொல்லப்படுபவையும் உலகத்திலுள்ளவையுமாகிய காம்யபலன்கள்
கதும் இந்தக்கிருஷ்ணனே என்றறி எல்லா உலகங்களிலும் தெளி
கப் பிரகாசிக்கும் சூரியன் அக்நிமுதலான தேஜஸ்ஸுகளும் மூவுல
களும் உலகங்களைக்காப்பவராகிய மும்மூர்த்திகளும் த்ரேதாக்நிகளு
'பூ புவ ஸுவ' என்னும் மூன்று வியாஹ்ருதிகளும் எல்லாத்தே
களும் கிருஷ்ணனே வருஷம், ருது, பக்ஷம், இரவுபகல்கள், [8]க
[9]காஷ்டை, [10]மாத்திரை, [11]முகூர்த்தம் [12]லவம், [13]க்ஷணம் இ
எல்லாம் கிருஷ்ணன் என்றே அறி குந்திபுத்திரனே! சந்திரசூரி

1 பிரகிருதி புருஷன் காலம் 2 மூன்று காலங்கள்
3 மூன்று உலகங்கள் 4 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
5 மூலப்ரகிருதி, ஸம்ஸாரத்தைப்பூட்டுகிறவர் 'ஸத்வம், ரஜஸ், த
என்னும் மூன்று சக்கரங்களுடையதும் மேல் நடு கீழ் என்னும் மூ
பலனையுடையதும் காலம், அதிருஷ்டம், ஈஸ்வரஸங்கல்பம், தன து
கல்பம் என்னும் நான்குகுதிரைகளையுடையதும் சுக்லம் கிருஷ்
சுக்லகிருஷ்ணம் என்ற மூன்று காப்பதிலுடையதுமான ரதம்
ருடையது' என்பது பழையவுரை
6 ராமாவதாரத்திலென்பது 7 கருடரூபியென்பது
8 முப்பது காஷ்டைகள் 9 பதினெட்டு நொடிக்காலம்
10 ஒருநொடி 11 பன்னிரண்டுக்ஷணம், அல்லது, இரண்டுநாழிகை
12 இமைத்தல்ளவாகிய சிறியகாலம், அணு என்னப்படுவது
13 முப்பது கலைகள்

, மறறக்கிரகங்கள, அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்கள, ஸூர்தா
ா நக்ஷத்திரங்கள, அமாவாஸை, பூரணிமை, நக்ஷத்திரங்களைச
ாந்த தருவமுதலியயோகங்கள், வஸந்தமுதலியருதுக்கள இவை
ாத்தும் கிருஷ்ணனிடத்திலிருந்து உண்டானவை ருத்ராகள,
தித்யாகள, வஸுக்கள, அஸ்வினீதேவர்கள, ஸாத்யாகள, விசுவே
வாகள, மருத்துக்கள, ஸருஷ்டிகாததாவான கஸ்யபா, தேவமாதா
ன அதிதி, ஸபதரிஷிகள இவாகளவரும கிருஷ்ணனிடத்திலுண
னவா விஸ்வரூபியான இந்தக்கிருஷ்ணன காறறாயிருந்துஎலலாவற
யும தளளுகிறா , அகனியாயிருந்து எரிக்கிறா , ஜலமாகி எலலா
றறையும நனைக்கிறா பிரமமாவாகவிருந்து உலகங்கள எலலா
றறையும படைக்கிறா தாமே அறியததக்க பரமபொருளாயிருந்து
றியததக்கபரமபொருளை அறிவிக்கிறா தாமே சாஸதிரததில
திக்கபபட்டகாமருபியாயிருந்து சாஸதிரததில விதிக்கபபட்டகா
களைசசெய்கிறா தாமததிலும வேதததிலும பலததிலும இவரே
ந்தவா சராசரங்களனைத்தும கிருஷ்ணனேயென்று நீ அறி
ஸவரூபரான இந்தபபரமபுருஷரே முதலில சூரியனாயிருந்து ஒளியி
ல பிரகாசிததவா எலலாபபிராணிகளுக்குமஆதமாவாகவும காரண
கவுமஇருக்குமிவா முதலில ஜலததைசசிருஷ்டிததுப பிறகு எலலா
கங்களையும படைததா வஸந்தமுதலானருதுக்களும உதபாதங
ளும பலவகைஆசசரியங்களும மேகம, மினனல, ஐராவதம, ஸதா
ம, ஜங்கமமஅனைத்தும கிருஷ்ணனிடததிலிருந்து உண்டானவை
றுஅறி இவரை எலலாருக்கும ஆதமாவானவிஷ்ணுவென்றுஅறி
ணங்களென்றுசொலலபபடும பரகிருதிக்குவெளிபபட்டவரான
வரை உலகங்களுக்காதாரமாகவும உலகங்களுக்கு அநதாயாமியாக
இருபபதனால வாஸுதேவரென்றும ஜீவாதமாக்களுக்கு அதிஷ
னதேவதையாயிருபபதனால ஸங்கர்ஷணரென்றும('த்யும்நம' என
ம தன்மபோனற லாபததைத்தருவதனால) பிரதயும்னரென்றும
டையை நீக்கிப பிரவ்ருததியிலபுண்டாக்குவதனால) நாலாவதான
ருததரென்றும சொலலுகின்றனா தாமேதமக்குஆதமாவாயுளள
மகாதமாவானவா எலலாவற்றையும ஆஜஞாபிக்கிறா குந்திபுததி
ன! [2]ஐந்துகுணங்களோடுகூடிஇவவுலகததைப படைக்கதொட
[3] ஐந்துவகைகளால நடததுவதறகாகப பூமி காறறு ஆகாயம
பு அபபு,இவற்றை உண்டுபண்ணினா அவா ஜங்கமததையும ஸதா
ததையும [4]இநநானகுவகைப பிராணிகளையும படைதது அதன

1 'கிரகுணம' எனபதுமூலம 2 சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதங்கள.
3 சிருஷ்டி, ஸதிதி, ஸமஹாரம, நிகரஹம, அனுகரஹம
4 ஆதிபர்வம 57-ம பக்கம குறிப்பிறகாணக.

பிறகு ஆகாயம், பூமி, அகநி, ஜலம், வாயுவெனனும ஐநதுதாரண
ளடஙகியபூமியைப படைததார ராஜனே! இவவுலகம இவரா
படைககபபடடதெனறறி தமககுத்தாமேகாரணமாகவுடைய இ
தமமாலேயே இவறறைக காபபாறறுகிறார மேனமேலும கிருஷ
கக கருதின இநதஈபவரா தேவாகள அஸுராகள மனிதாகளரிஷி
பிதருககளுமுதலான ஜனஙகளையும பறபல உலகஙகளனைததை
எபபோதும காபபாறறுகிறார நனமைதீமைகள ஜஙகமஸதாவரங
இவையனைததும கிருஷணனுலுணடானவையெனறறி இவவுல
தில எது இருககிறதோ, எது வரபபோகிறதோ அவையனைத
கிருஷணனெனறறி தேகமெடுததபிராணிகளுககு முடிவுககா
திலவருமயமனும ஸாக்ஷாத விஷணுவாகியகிருஷணனே இவ
கததில நமககுததெரியாதபொருளகள எனன இருககினறன
அவையனைததும கிருஷணனுலுணடானவையெனறறி உலகஙக
சிறநதவைகளும புணணியமும ஸுகதுககஙகளும ஆகிய எலல
சிநதைககெடடாத இநதககிருஷணனதான இவருககு மேலான
ஒனறுமிலலை கிருஷணன இபபடிபபடடவா, இஙகே சொலலிய
களுககும மேறபடடவா எலலாரிலுஞசிறநதவரும குறறமற
ரும சராசரஙகளின ஆதிமததியாநதஙகளுககுக காரணமானவ
மோக்ஷததைவிருமபுகிறவருககு ஆதாரமும அழிவிலலாதவருமா
நாராயணா இவாதாம" எனறார

இருநூறறறுபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பிராம்மணபூஜையின் சிறப்பையும் துர்வாஸமஹரி
யைப்பூஜித்ததனுல் தமக்கு உண்டான மேன்மையையும்
தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "மதுஸூதனரே! பிராமமணபூஜையிலுள்ள
யோஜனததைச் சொலலும இநதவிஷயம உமககுததானே
யும? உமமைஅறிநதிருப்பவா எமது பிதாமஹரனறோ?" என
கேடக, வாஸுதேவா சொலலலானா

"வேநதரே! பரதஸரேஷடரே! மிககஸதபுருஷரானகௌரவ
பிராமமணாகளுடைய குணஙகளை உளளபடி சொலலுகிறேன, உ
கததுடனகேளும் கௌரவரை மகிழ்விப்பவரே! முனனா நான
ரகாஙகரததிலிருககையில பிராமமணாகளால கோபமூடடபபட

தியும்னன், 'மதுஸூதனரே! பிராம்மணர்களைப் பூஜிப்பதில் என்ன
னிருக்கிறது? இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் அவர்களே அதிகாரி
ராயிருப்பது எப்படி? எப்போதும் பிராம்மணர்களைப் பூஜிப்பதனால்
ன லாபம்? கௌரவத்தைக் கொடுப்பவரே! இவற்றையெல்லாம்
ளிவாகச் சொல்லும் இதில் எனக்கு மிகப்பெரிய ஸந்தேகமிருக்
து' என்று கேட்டான் மஹாராஜரே! பிரத்யும்னன் இவ்வாறு
ன்னபோது நான் அவனுக்கு மறுமொழி சொன்னதைக் கவனித்
க் கேளும் 'ருக்மிணியின் மைந்தனே! பிராம்மண பூஜையிலிருக்
ம் பயனை என்னிடம் தெரிந்துகொள் ருக்மிணியின் புதல்வனே!
ந்தாய! பிராம்மணர்கள் சந்திரனை அரசனாகப்பெற்றவர்கள் இவ்
க்கத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் அவர்களே ஸுகதுக்கங்களுக்கு அதி
ிகள் பிராம்மணன் தலைமையாயிருக்கும் காரியந்தான் சீர்பெறு
ு அதில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை ஸௌக்கியம், ஆயுள், புத்
த்தெளிவு, புகழ் தேகவன்மை ஆகிய எல்லாம் பிராம்மணர்க
ல் உண்டாகின்றவை உலகங்களும் உலகங்களுக்கு ஈசுவரர்களான
வர்களனைவரும் பிராம்மணரைப் பூஜிப்பவரே தர்மம், அர்த்தம்,
ம், மோக்ஷமெனும் நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்காகவும், புகழ்
வாயம் பிணிநீக்கம் இந்தக்காரியங்களுக்காகவும், தேவதாபூஜை
பிதருகார்த்தங்களுக்காகவும் பிராம்மணர்களையே நாம் திருப்தி
டவிக்கவேண்டும் புத்திரனே! 'நான் ஈசுவரன்' என்றுநினைத்து
ுதப் பிராம்மணர்களை எப்படிப் பூஜியாமலிருக்கலாம்? சிறந்த
களையுடையவனே! உனக்கு இவ்வுலகத்தில் பிராம்மணர்களின்
ல் கோபமுண்டாகக்கூடாது பிராம்மணர்கள்தாம் இவ்வுலகத்தி
ம் பரலோகத்திலும் பெரும்பொருள் அவர்கள் கோபித்துக்
ொல்பார்த்தால் இவ்வுலகத்தை நீறுக்கிவிடுவர் அப்படியே உல
களையும் உலகங்களுக்கு ஈசுவரர்களான தேவர்களையும் அவர்கள்
ிக்கவுமஆக்கவுமகூடும் அவர்களில் நல்ல ஞானமுள்ளவரும்
லமகிமையுள்ளவருமவன் இரார்? அப்பா! பசும்பொன்னிறமுள்ள
ம் மரவுரிதரித்தவரும் வில்வத்தடிபிடித்தவரும் நீண்டமீசைதாடி
ளவரும் இளைத்தவரும் நெட்டையானவருமான ஒருபிராம்மணர்
கிருக்கத்தில் வஸித்தார் அவர் பூமியில் உயரமாயுள்ள மனிதர்க
ல்லாரையும் காட்டிலும் அதிகஉயரமானவர் தேவலோகங்களி
ு மானிடலோகங்களிலும் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவர் துர்வாஸ
ுனும்பிராம்மணரைப் பூஜித்து வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளத்தக்க
் எவன்? சிறியதவறு செய்தாலும் எல்லாப் பிராணிகளின்மேலும்

அவர் கோபிப்பவர், 'இந்த என்னுடைய நிச்சயமானசொல்
கேட்டபிறகு எனக்கு எவன் இடங்கொடுப்பான்? எவன் என்
இடங்கொடுப்பானோ அவன் என்னைக் கோபிக்கச் செய்யாமலிரு
வேண்டும்' என்னும் பொருளடங்கிய சுலோகங்களை நாற்சந்தி
லும் ஸபைகளிலும் பாடிக்கொண்டிருந்தார் அவரை யாரும் ஆ
யாமல் போனதனால் நான் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டேன் அ
ஒருவேளை அநேகமாயிரவர் புஜிக்கும் அன்னத்தைப் புஜிப்பார்,
ஒருவேளை ஸ்வல்பம்புஜிப்பார், ஒருவேளை வீட்டிற்கே வரார், கா
மில்லாமல் நகைப்பார், காரணமில்லாமல் அழுவார், பிராயத்தில்அவ
டானவர் பூமியிலில்லை, சிறந்தமகிமையுள்ளஅந்தரிஷி ஒருகால்
மிடம்போய்க் கட்டில் மெத்தைகளைஎரித்துத் தாமும் அவற்றிலிரு
விழுந்தார் உக்கிரமான தவமுடைய அந்தமுனிவர் திரும்பவும்
கால் என்னைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணா! பாயஸம் சாப்பிடவிரும்
றேன்' என்று ஆவலோடுசொன்னார் அதற்குமுன்னமே நான் அ
மனத்தைஅறிந்து எல்லாவகை உணவுகளையும் பானங்களையும் ப
கைப்பக்ஷணங்களையும் நன்றாகச் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று
டிலிருக்கும் வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தேன், அத
அவருக்கு உஷ்ணமான பாயஸத்தைக் கொடுத்தேன் அதை அ
விரைவாகச்சாப்பிட்டு, உடனே என்னைப்பார்த்து, 'பாயஸத்தை
னுடைய அங்கங்களில் சீக்கிரம் தடவிக்கொள்' என்றுசொன்
நான் சங்கியாமலே அவர்சொன்னதை அப்படியே செய்தேன் அ
எச்சிலை உடம்பின் அங்கங்களில் பூசிக்கொண்டேன் அவர்அப்பே
அழகான முகமுள்ள உன் தாய் என்சமீபத்திலிருப்பதைக் கண்ட
புன்னகையோடிருக்கும் அவள்மேலும் அம்முனிவர் பாயஸத்தை
தடவினார், உடம்பில்பாயசம்பூசப்பட்ட அவளைத் தேரிலக
அந்தத் தேரின்மேலேறி என்கிருகத்திலிருந்து விரைவாகவெளி
சென்றார் அக்நிநிறமாக ஜ்வலிப்பவரும் சிறந்தஞானமுள்ளவரும
அந்தப்பிராம்மணர் சிறுமியானருக்மிணியை என்கண்முன்னே தே
குதிரையைப்போலச் சாட்டையால் அடித்தார் அப்போது எனக்
கோபத்தினால் சிறிதும் வருத்தம் உண்டாகவில்லை அப்படியே அ
விசாலமான ராஜமார்க்கத்தின்வழியாக வெளியிற்சென்றார் அந
பெரிய ஆச்சரியத்தைக்கண்டு யாதவர்களில்சிலர் கோபமுள்ளவ
ஒருவரைஒருவர் அழைத்து, 'பிராமமணர்களே உண்டாகவேண
வேறுவர்ணம் எவ்வகையிலும் உண்டாகவேண்டாம் இவ்வுலகத
வேறு எந்தஆண்பிள்ளை இவளைக்கட்டின தேரிலேறிப் பிழைப்ப

மபினவிஷம கொடிது. அதிலும் மிககெகொடியவன பிராமமணன.
ராமமணனெனனும பாமபின விஷததினுல எரிககபபடடவனுககு
புததியன ஒருவனுமிலலை' எனறு ரகஸயமாகப பேசிககொணட
யாராலும வெலலமுடியாத அமமுனிவா போகும்போது வழி
ருகமிணி தடுககிவிழுநதாள [1]மகிமைபுளள துர்வாஸா அது
ாருமல அவளை விரைவாக ஓடடினுா பிறகு, அநதப் பிராமம்
, மிகக கோபமுறறுத தேரிலிருநது குதிதது காலநடையாய
ியிலலாத வழியில தெனறிசையை நோககி ஓடினுா நான வழி
லாதவழியில போகும பிராமமணேததமரை, 'பகவானே!
பிககவேணடாம' எனறு செ்ாலலிககொணடு பாயஸம பூசிக
ணடபடியே தொடாநது ஓடினேன சிறநத மகிமையுளள அநத
ாமமணா உடனே எனனைப பாாததது, 'கிருஷண! சிறநதகைகளை
டயவரே! நீா இயறகையாகவே கோபததை ஜயிததவா சிறநத
ுதியுளளவரே! இபபோது உமமுடைய பிழையொனறையும நான
ணவிலலை கோவிநதரே! உமமிடததில அனபுளளவனுகிறேன.
ணடினவரஙகளைக கேளும ஐயா! நான ஸநதோஷமடைநதின
ன எபபடிபபடடதெனபதைப பாரும மனிதாகளுககு ஆகாரத
விருபபமிருபபதுபோல உமமிடததிலும விருபபமிருககும உம
டைய பரிசுததமான கீாததி எவவளவுகாலம உலகததிலிருககுமோ
வவளவுகாலம மூவுலகஙகளிலும மேனமையை அடைநதிருபபீா.
ாததனரே! எலலா உலகஙகளுககும மிகக அனபராவீா ஜனாத
ரே! உடைககபபடடும எரிககபபடடும அழிககபபடடும
னவையெலலாவறறையும முனபோலவும முனனைவிடசசிறநத
யாகவும பாாபபீா மதுஸூதனரே! அசசுதரே! உமமுடைய
கஙகளில பாயஸநதடவபபடடிருககும இடஙகளில நீா நினைக்கும்
மவரையில மரணபயமிலலை நீா உளளஙகாலகளிலமடடும தட
கொளளவிலலை ஆதலால, அஙகே தான உமககுமரணம அது
ககுப பிரியமாயிலலை' என்று அனபுடன சொன்னுா அவரால
வாறு சொலலபபடடநான என்தேகம சிறநத ஒளியோடிருபப
ககணடேன அவா, ருகமிணியைபபாாததும அனபுடன, 'ஓ!
நதவளே! எலலாஸதிரீகளுககும மேலான மகிமையையும உலகத
மிககசிறநதபுகழையும அடைவாய பெணணரசியே! மூபபு,
ணி, நிறமாறுதல இவை சிறிதும உனனை அணுகா. இனிய மண
ளவளாகிக கிருஷணனை ஸநதோஷபபடுததுவாய கிருஷண
டையபதினுயிரம ஸதிரீகளுள மிககச சிறநதவளும அவரோடு ஒரு

1 வேறுபாடம

லோகத்திலிருப்பவனும் ஆவாய்' என்று சொன்னார். மிகச்சிற
மகிமையுள்ளவரும் அக்னிபோல ஜ்வலிப்பவருமான துர்வாஸமு
வர் உன்தாய்க்கு இவ்வாறுசொன்ன பிறகு, புறப்பட்டுப்போ
போது திரும்பவும் என்னைப் பார்த்து, 'கேசவரே! பிராம்மணா
விஷயத்தில் இதே எண்ணம் உமக்கு இருக்கவேண்டும்' என
சொன்னார். புத்ரனே! அவர் இவ்வாறு சொன்னவுடனே அங்கே
அந்தர்த்தானமானார். ஸமர்த்தனே! அவர் மறைந்தபிறகு பிரா
ணன் எதைச்சொன்னாலும் நான் அதையெல்லாம் செய்யக்கட
மென்று எனக்குள் விரதம்வைத்துக்கொண்டேன். புத்ரனே! இ
வரதனுசெய்துகொண்டு மிக்க மனமகிழ்ச்சியோடு உன் தாயுட
வீட்டிற்குள் சென்றேன். புத்திரனே! வீட்டில் பிரவேசித்தவுட
அந்தப்பிராம்மணரால் உடைக்கப்பட்டவை எரிக்கப்பட்டவையு
தும் புதியவையாயிருக்கக்கண்டேன். எல்லாம்புதியனவாகவும் உ
யுள்ளனவாகவுமிருப்பதைக் கண்டபிறகு நான் ஆச்சரியமடைந்தே
ருக்மிணியின் மைந்தனே! நான் எப்போதும் பிராம்மணர்களை ம
பூர்வமாகப் பூஜிக்கிறேன்' என்றேன். பரதஶ்ரேஷ்டரே! ருக்மி
யின் மைந்தனான பிரத்யும்னன் கேட்டபோது பிராம்மணஶ்ரே
ரான துர்வாஸரின் மகிமையனைத்தையும் அவனுக்கு இவ்வ
உரைத்தேன். குந்திபுத்திரரே! பிரபுவே! அப்படியே நீரும் மக
பாவர்களான பிராம்மணர்களை எப்போதும் சொல்லினாலும் கொ
யினாலும் பூஜிக்கக்கடவீர். பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிராம்மண
ருடைய அனுக்கிரகத்தினால் இவ்விதமான பலனை நான் அ
தேன். இந்தப்பீஷ்மர் என்னைப்பற்றிச் சொன்னது உண்மை
என்றார்.

இருநூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரனுக்குச் சங்கரர் மகிமையைச் சொல்லியது

யுதிஷ்டிரர், "மாதவரே! சங்கரருடைய அம்சமான துர்வ
ருடைய அனுக்கிரகத்தினால் நீர் அடைந்த ஞானத்தை எனக்
உரைக்கக்கடவீர். புத்திமான்களிற் சிறந்தவரே! மகாத்மாவான
த்த சங்கரருடைய மகிமையையும் நாமங்களையும் தெளிவாக முழு
தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்" என்றுகேட்க, வாஸுதே
சொல்லலானார்.

"அரசரே! சிவனுககு வநதனம செயது, நான அடைநத நன
ைமயையும ஸமபாதிதத புகழையும உமககுசசொலவேன அரசரே!
லயிலெழுநது அனுஷடானஙகளைசசெயது கரஙகுவிததுச சதருத்
தைதைப படிபபவனுககுக கிடைககாதது ஒனறும இலலை எங
வியாபிததிருபபவரும உலகததைப படைபபவருமாகிய ருதர
னனபபடும சிவனைபபறறிச சொலலுகிறேன, கேளும பிரமம
வா பெருநதவமசெயது அததவததினமுடிவில சஙகரரைப
டததா ஐயா! அநதசசஙகரா ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளு
கிய பொருளகளனைததையும படைததா அரசரே! மஹாதேவ
கு மேறபடடபொருள ஒனறுமிலலை மூவுலகஙகளிலுமுளள
ாணிகளுககுக காரணம அவரனறோ? அமமகாதமாவினமுன
றக யாககுமமுடியாது அவருககுசசரியானபொருள மூவுலகங
லுமிலலை யுதததில கோபிதத அவருடையவாஸனையிலும
கவாகள மூாசசிததுப பெருமபாலும உயிாபோய நடுஙகிவிழுகின
ா யுதததில மேகமுழககததிறகொபபான அவருடைய உகர
ன காஜனையைக கேடடுத தேவாகளினமனஙகளும சிதறிபபோ
அவா கொடிய பாாவையினால எவனைபபாாததாலும அவன
ககபபடடுக கீழே விழுவான அவா கோபிததால உலகததில
வா அஸுரா கநதாவா நாகா யாவரும குகைகளில புகுநதாலும
கபபடுவதிலலை தகஷபரஜாபதிசெயத பெரிய யாகததில கோ
த சிவன பயமிலலாமல விலலினால அமபைஎவி அநதயாகததை
ிதது மிகபபயஙகரமாகக காஜிததா மஹேஸவராகோபிதது
தயாகமும அடிககபபடடபோது அநததேவாகள ஸுகததையும
ாதானததையுமடையாமல துயரமடைநதனா குநதிபுததிரரே!
போது நாண உளளஙகையிலபடுஞ சததததினால எலலா உலகங
ும ஸவாதீனநதபபிக கலஙகிபபோயின, தேவாகளும அஸுரா
ும துனபபபபடடனா, ஜலஙகள குழமபின, பூமிநடுஙகிறறு,
கள உருகின, ஆகாயமெலலாம பிளநதுபோயிறறு, உலகஙகள
க இருளினால மூடபபடடு மறைநதுபோயின பாரதரே! ஸுா
முதலான கிரகஙகளின ஒளி மழுஙகிறறு அபபோது ரிஷிகள
கபயமுறறு எலலாபபிராணிகளுககும தஙகளுககும நனமையைக
ித தோஷபரிகாரததையும மஙகளகாரியஙகளையும செயதனா
ஙகரமான பராககிரமமுளள அநத ருதரா அபபோது தேவாகளை
ாததுபபோனா, கோபததினால அடிததுப பகதேவதையின
களை உதிாததா, பயஙகரமானவடிவததுடன சூரியனை எதிாத

துச சென்றூர், புரோடாசமென்னும ஹவிஸ்ஸைப பக்ஷிககும் கு
னுடைய பறகளைஉதிரததார உடனே அநதத தேவாகள நடுங
கொணடு சஙகரரை நமஸகரிததனா திருமபவும, சஙகரா மிகக
மையுள்ள ஜவலிககும பாணததைத தொடுததார. ருதரருடை
பராககிரமததைககணடு தேவாகளும ரிஷிகளும பயநதனா பிற
தேவசிரேஷடாகள சிவனைப பிராாததிததனா அபபோது தே
கள கரஙகளகுவிததுச சதருதரீயததை ஜபிததனா. தேவாகள
துதிககபபடட மஹேஸவரா கோபம நீஙகினூா பிறகு, தேவா
யாகததில சிவனுககுச சிறநதபாகததை ஏறபடுததினா. அரசே
பயததினுல தேவாகள அவரைச சரணமடைநதனா அவா
தோஷமடைநது அநதயாகததை [1] ஓட்டினூா அநதயாகததில
எபபடிக கெடுககபபடடதோ அதை அபபடியே திருமபவும பிசை
பிததா பராககிரமசாலிகளான (மூனறு) அஸுராகளுடைய மூன
படடணஙகள ஆகாயததிலிருநதன ஒனறு எஃகு, ஒனறு வெள்
மறறெனறு பொன அவறறை இநதிரன எநதஆயுதததாலும்பிள
முடியவிலலை அபபோது அஸுராகளால பீடிககபபடட தே
ளனைவரும ருதரரைச சரணமடைநதனா மஹாதமாககள
தேவாகளனைவரும அவரிடமவநது, 'ருதரரே! எலலாககிரியை
லும பசுககள ருதரரைசசோநதவைகளே ஆககடவன
மையைககொடுபபவரே! அஸுராகளையும அவாகள படடணங
யும அடிதது உலகஙகளைக காபபாறறககடவீா' எனறு பிராாத
தனா அவாகளால வேணடபபடட சஙகரா, 'ஆகடடும' என
சொலலி, விஷணுவைச சிறநத அமபாகவும அகனியை அத
முனையாகவும ஸூாயபுததிரனை யமனை அமபின காமபாகவும
காரததை விலலாகவும உததமமான காயததியை நாணாகவும பி
மாவை ஸாரதியாகவும வைததுககொணடு மூனறுகணுககளு
மூனறுமுனைகளுமுள்ள அநதப பாணததைப பிரயோகிதது அந
படடணஙகளெலலாவறறையும பிளநதாா பாாததரே! சூரிய
கும பிரளயகாலாககினிககும ஸமமான ஒளியுள்ள அநதப பாண
தினுல அநத அஸுராகளையும அவாகள படடணஙகளையும எரி
விடடாா திருமபவும [2] ஐஙகுடுமியுள்ள தலையோடுகூடிய சி
னுகத தனமடியில படுததிருககும அவரைககணடு உமாதேவி
யககருதி, 'இவனயாா?' எனறுகேடடாள 'இநதிரன கோபி
வஜராயுதததினுலடிககத தொடஙகினபோது கதவின குறு

1 யாகபுருஷனுடைய அறுதததலையை ஓட்டினூா எனறகதை
2 'பஞ்சசிகம' எனபதுமூலம

த்திறகோபமான அவனகையை வஜ்ராயுதம பிடித்தபடியே அசை
றிருக்கச்செய்தார் தேவாகள உலகங்களுக்கு ஈஸ்வரராகிய அவு
டு யுத்தம செய்யமாட்டாமறபோயினா பிரமமாமுதலியவா அனே
டிம அந்த ஈஸ்வரரை அறியாமலும மயங்கினா. பிறகு,பகவானுன
மமா அளவறறமகிமையுள்ள அந்தப பாலகரை தயானம செய்து,
வா எல்லாரிலுமசிறந்தவா' என்றறிந்து அந்த உமாபதிக்கு வந்த
செய்தார் பிறகு, தேவாகள உமையையும சங்கரரையுமவேண்டி.
. மறுபடியும அவா முனபோலப பாலராகிச சென்றா அவாதாம
மையுள்ள துர்வாஸரெனனும் பிராமமணராகித் துவாரகையில்
குநாள என்கிருகத்திலிருந்தார், என்வீட்டில மிகவும அதிகமான
மகளைச செய்தார் மிகவும்பொறுக்ககூடாத அந்தத்தீமைகளை
அவருடையமேனமையினுல பொறுத்தேன அவாதாம ருத்ரா
ாதாம சிவன அவாதாம அக்னி எல்லாம அவரே அவா எல்லா
றையும ஜயித்தவா அவரே இந்திரன அவரே வாயு அவரே
வினிதேவாகள அவரே மினனல. அவரே சந்திரன அவரே
னமுன்னுந்திக்பாலகா அவரே சூரியன அவரே வருணன
புருஷன அவரே எல்லாவற்றையும அழிக்கும மிருத்யு என்னப
ம யமனும அவரே இரவு, பகல, மாதம, பக்ஷம, ருது, இரண்டு
தி, வருஷம ஆகிய எல்லாம அவரே அவரே தாதா அவரே
ாதா அவரே விசுவகாமா அவா ஸாவஜ்ஞா நக்ஷத்திரங்களும
கிரகங்களும திசைகளும மூலைகளும அவரே அவா உலகங்களைச
மாகவுடையவா, அறிவுக்கெட்டாதஸவரூபமுள்ளவா, சிறந்த
மையுள்ளவா, சிறந்த ஒளியுள்ளவா அவரே ஒன்றாகவும இரண
கவும பலவாகவுமநூறாகவும ஆயிரமாகவும லக்ஷமாகவுமிருப்பவா.
மஹாதேவா, இப்படிப்பட்டவா, இதறகுமமேலான மகிமையு
ளளவா அநேகநூறறாண்டுகளாலும அவா குணங்களைச சொல
இயலாது.

இருநூற்றறுபத்தாறுவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் சங்கார்மகிமையைத் தருமபுத்திரருக்குச் சொல்லியது, தொடர்ச்சி)

சிறந்தகைகளையுடைய யுதிஷ்டிரரே! பலஉருவங்களும பல
ங்களுமுள்ள மஹாத்மாவான சங்கரருடைய மகிமையை என்னிடம்

தெரிநதுகொளளும உகாரென்றும மகாதேவரெனறும ஸதா
வெனறும மகேஸவரரெனறும ஏகாக்ஷரெனறும தரியமபகரென
விஸவரூபரெனறும சிவனெனறும அவரைச சொலலுகின்ற
அவருககு ஒருமூாததி உகரமெனறும மறறொருமூாததிசிவமென
இனனும பலமூாததிகளும உளவெனறும வேதநதெரிநதபிராமம
கள அறிநதிருககினறனா. அசநி மினனல சூரியன இவைதாம அ
டைய கொடியமூாததிகள தாமம ஜலம சநதிரன இவை அவரு
ஸௌமயமான சிவமூாததிகள அவாதேகததில ஒருபாதி அ
யெனறும மறறொருபாதி சநதிரனெனறும சொலலபபடுகின
அவருடையமூாததிகளில ஒன்றாகிய சிவமூாததியானது பிரமம
விரததைச செயதுககொணடிருககிறது, மிகக உகரமானமூா
உலகஙகளுககு ஸமஹாரததைச செயகிறது அவா மகானுக
ஈஸவராாசவுமிருபபதனுல மகேஸவரரெனறு சொலலபபடுகி
எலலாவறறையும எரிபபதனுலும கோபிததிருபபதனுலும தா
முடியாமலிருபபதனுலும பராகரமமிருபபதனுலும மாமஸததை
ரகததததையும கொழுபபையும புசிபபதனுலும [1]ருதரரெ
சொலலபபடுகிறா, தேவாகளுககெலலாம மிகபபெரியவராயி
பதனுலும எலலா உலகஙகளையும ரக்ஷிபபதனுலும மகாதேவரெ
சொலலபபடுகிறா; அவருடைய ஜடை தூமரவாணமெனனும
மடடை நிறமாயிருபபதனுல தூாஜடியெனறு சொலலபபடுகி
எலலாரையும அவரவாகள காமஙகளினுல எபபோதும விரு
செயது மனிதாகளின க்ஷேமததையேவிருமபுவதனுல சிவனெ
சொலலபபடுகிறா, தாம உயரமாயிருநது மனிதாகளின உயிரை
பதனுலும தாம அழியாமலிருபபதனுலும தமதுலிஙகம எககால
அழியாமலிருபபதனுலும [2]ஸதாணுவெனறுசொலலபபடுகிறா
பவிஷயதவாததமானஙகளுமஸதாவரஜஙகமஙகளுமாகப பலரூபங
அவருககிருபபதனுல பஹுரூபரெனறு சொலலபபடுகிறார், எல
தேவாகளும அவரைசசாாநதிருபபதனுல விஸவரூபரெனறு செ
லபபடுகிறா, ஆயிரமபதினுயிரமகணகளுளளவராகவும எஙகுமக
ளுளளவராகவும இருபபதனுலும அவாகணணிலிருநது ஒளியுண
வதனுலும ஸாவதசசக்ஷுஎனறு சொலலபபடுகிறா, [3] பசுகக
லாவறறையும காப்பதனுலும அவறறுடன் மிகிழ்ந்திருப்பதனு
அவறறையாளுவதனுலும் பசுபதியென்று சொலலபபடுகிறா அ
டையலிஙகமானது பகதாகளை அனுககிரகிபபதறகாக நிதயபரமம

1 அழவைபபவா. 2-ஸ்திரமானவா 3 ஆதமாககள

விரததேதாடிருபபதனுல [1] கூடலிஙகரெனறு சொலலபபடுகிறா அவருடைய லிஙகததை உலகம பூஜிககிறது அநத மகாதமாவுககு அநத லிஙகம பிரியமானது அநத மகாதமாவினுடைய விகரகததைப பூஜிபபவன லிஙகததையும பூஜிககவேணடும நாளதோறும லிஙகத தைபபூஜிபபவன பெரியஐஸவாயததைஅடைவான ரிஷிகளுமதேவா களும கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும மேனேககியிருககும அநத லிஙகததையே பூஜிககினறனா லிஙகததைப பூஜிததால மகேஸவரா ஸநதோஷமடைகிறா பகதாகளிடததில அனபுளள சஙகரா ஸந தோஷமடைநது பகதாகளுககு ஸுகததைக கொடுககிறா இவா தாம மயானஙகளில எரிததுககொணடிருபபவா வீரஸதானமெனனபபடும வீரலோகததைவிருமபுகிற ஜனஙகள அவரை அஙகே பூஜிககினறனா இவவுலகததில பிராணிகளினதேசஙகளில அவரே மரணகாலததில மிருதயுவாயிருககிறா பிராணிகளின உயிரைககாபபாறறும பிராண வாயுவாகத தேகஙகளில இருபபவரும அவரே அவருடைய உகர மாகஜவலிககும பல உருவஙகள உலகததில பூஜிககபபடுகினறன அவறறை அறிகினறவாகள விதவானகளான பிராமமணாகள அவரு டைய நாமஙகள அநேகஙகள வேதஙகளிலிருககினறன அவருடைய மகிமையினுலும சகதியினுலும செயலைககளாலும அநநாமஙகளஆதத மூளளவைகளாகப பகுததுரைககபபடுகினறன வேதததில அவரைப பறறிய உததமமான சதருதரீயததைப பிராமமணாகள அறிகினற னா அமமகாதமாவைப பூஜிககும வகையும வயாஸரால சொலலப படடிருககிறது அவா எலலா உலகஙகளுககும வேணடினவறறைக கொடுபபவா , எலலாவறறிறகும ஸாக்ஷி , குறைவிலலாதவா பிராம மணாகளும ரிஷிகளும மறறவாகளும அவரை ஜயேஷடரெனறு சொலலுகினறனா அவா தேவாகளுககுமுதலவா அவா தமமுகதத லிருநது அககினியைஉணடாககினா அவரே அனேகபராணுயாமஙகளி னுல மூசசை அடககிவிடுகிறா ரக்ஷிபபதில ஸமாததராகிய அவா மகிழநது அனுககிரஹமவைததுச சரணுகதாகளுககு முகதிஅளிககிறா மனிதாகளுககு ஆயுளையும ஆரோககியததையும ஐஸவாயததையும ஸுகததையும நிரமபினபோகஙகளையுமகொடுபபவரும திருமபியெடுப பவருமஅவரே. அவருடைய ஐஸவாயநதான இநதிராதிதேவாகளிடத திலும இருபபதாகச சொலலபபடுகிறது மூவுலகஙகளுககும நனமை தீமைகளின பலனகளைககொடுபபவா அவரே வேண்டினவறறை யெலலாம பெறும சகதியிருபபதனுல ஈஸவரரெனறு சொலலபபடு

1 மறைவான லிஙகமுளளவா

கிறார் பெரிய உலகங்களுக்கு ஈச்வரராயிருப்பதனால் மஹே
ரென்று சொல்லப்படுகிறார் அவருடைய பல்வகையான ரூபங்
லேயே இவ்வுலகமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது கடலி
வடவாமுகாக்கினியும் அந்த ஈச்வரரது வாயதான" என்றார்

இருநூற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தர்மத்தைப்பற்றி ஸந்தேகம்வந்தால் நிச்சயிக்கு
வகையைத் தர்மபுத்ரருக்கு உரைத்தது)

தேவகிபுத்ரரான கிருஷ்ணபகவான், இந்தச சொல்லை இவ
சொன்னபிறகு, யுதிஷ்டிரர், சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை
"ஓ! சிறந்த புத்தியுள்ளவரே! தர்மந்தெரிந்தவர்களிலெல்
சிறந்தவரே! ஒன்றை நிச்சயிப்பதற்குப் பிரத்யக்ஷம் சாஸ்திரம்
விரண்டினுள் எது ஸரியான பிரமாணமாகும்?", என்று திரும
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"சிறந்த புத்தியுள்ளவனே! நீ கேட்கிற இத
யத்தில ஸந்தேகம் ஒன்றுமில்லையென்று எனக்கு அபிப்ராய
கிறது அதை உனக்குச் சொல்வேன், கேள் இந்த விஷயத்தில்
தேகமுண்டாவது எளிது, நிச்சயமவருவது கடினம் பார்ப்பது
கேட்பதற்கும் முடிவில்லை அதனால், ஸந்தேகமுண்டாகி
ப்ரத்யக்ஷம் பிரமாணமாக யாவராலும் காணப்படுகிறது ப
ளுக நினைத்திருப்பவனுக்கு யுக்திவாதம் பிரமாணமாகிறது
கள ஸத்யவாக்யத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் இல்லாதவையாக
யிக்கின்றனர் அவர்கள் நினைப்பது பிழை அவர் தங்களைப் ப
ராக நினைத்திருக்கும் அறிவினர் எதையும், 'இது ஸரியானபிர
மாகுமா' என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டுவதுதான உலக
கையை நடத்தும் மனிதன் யுக்திகளாலும் சாஸ்திரவிசாரணை
லும் நீண்டகாலத்தினால் நிச்சயிக்கமுடியும் ஒரு விஷயத்தி
ஊக்கம் வைத்தாலன்றி அந்தப்பிரமாணத்தை நிச்சயிக்க முடிய
ஹேதுவாதங்களை நிறுத்தினபிறகுதான் எல்லா உலகங்களு
ஒளியாயிருக்கும் சிறந்த பேரறிவைத் தடையின்றி அறியலாம
தனே! யுக்திகளைக்கொண்டு அறிவது சரியான அறிவன்று ந
தகாததும் முடிவில்லாததுமான யுக்திவாதத்தை வாக்கினால்
லாமல விடவேண்டும்" என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பிரத்யக்ஷம் உலகத்தில் ஏற்பட்கிறது. உலகம் வேதத்தை முன்னிட்டதாயிருக்கிறது. சிஷ்டாகள் பலவகைகளாயிருக்கின்றன. இவற்றைப்பற்றி எனக்குச்லலும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "துஷ்டர்கள் வலியர்களாகித்தைக் கெடுக்கும்போது எவ்வகை முயற்சிகளினால் அதற்கு விதைசெய்தாலும் அது காலத்தினால் உடைபட்டுப்போகிறது. யுதிர்! கிணறு புல்லால் மூடப்படுவதுபோல அதர்மமும் தாமத்தினத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேதான் சிலருடையாங்கள் வேறுபடுகின்றன. அவற்றையுங்கேள். சில புத்தியீனர்டுபயில்லாமையால் சாஸ்திரத்தை விடுவதையே காரியமாகக்ணடு தர்மத்தைப் பகைத்து இகழுகின்றனர். அவர்களுக்குத்தான்விதமான ஸந்தேகமுண்டாவதாயச் சொல்லப்படுகிறது. ஸத்புருளை மேன்மேலும் விரும்பிக்கொண்டு சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றிநம்பிக்கையுள்ளவரும் அதுவே சிறந்ததென்று திருப்தியடைநபவரும் எவரோ அவரை அடுத்துக்கேள். பொருளாசையையும்யாமையையும் அனுஸரித்திருக்கும் ஆத்தகாமங்களைவிட்டுத்மொன்றையே பார்ப்பவர் எவரோ அவரை அடுத்துக்கேள். அவர்ன ஆசாரமும் மாறுவதில்லை. யாகம் வேதாத்யயனம் ஆசாரம் இம்றும் பிரமாணங்கள், மூன்றும் ஒரே தர்மம்தான்" என்று சொன்
,

யுதிஷ்டிரர், "கரையில்லாத ஸந்தேகத்தில் மூழ்கி அக்கரையைக்மலிருக்கும் மனம் இந்தவிஷயத்தில் திரும்பவும் மயங்குகிறது.ம பிரத்யக்ஷம் சிஷ்டாசாரம் இம்மூன்றும் பிரமாணங்களாயிருந இம்மூன்றும் வெவ்வேறாக இருக்கின்றனவே? மூன்றும் தர்மதெப்படி?" என்றுகேட்டார். பீஷ்மர், "அரசனே! துஷ்டர்கள்மையுற்றுத் தர்மத்தைக் கெடுப்பதனால் நீ இப்படி தர்மத்தைப் மூன்றுவகைகளில் ஸம்சயமிருக்கிறதென்று நினைக்கிறாய். தானென்றும் அதை அறியும்வகை மூன்றென்றும் அறி. அம்றுவகைகளும் ஒன்றுகொன்று விதத்தியாஸப்படுவதாக நான்கவில்லை. மூன்று பிரமாணங்களின் ஒழுங்கையும் உனக்குச்ன்னேன். அதை அப்படியே அனுஷ்டிக்கக்கடவாய. பரதஸ்ரேஷ! தர்க்கங்களினால் தர்மத்தை விசாரிப்பது ஒருபோதும் தகாது,க்கு இதில் ஸந்தேகம் வேண்டாம். நான் எதைச்சொல்லுகிறேனோக்க கண்தெரியாதவன்போலவும் மூடன்போலவும் விசாரிக்காமல் அஜாதசத்ருவே! கொல்லாமை, ஸத்யம், பொறுமை,

கொடை இரண்டனையும் அனுஷ்டிப்பாயாக இவைதாம் அழி
தாமம் சிறந்தகைகளையுடையவனே ! பிராமணர்விஷயத்தில உ
தந்தைபாட்டன முதலிய பரமபரையில வந்த ஒழுக்கம் எது
அதை அனுஸரி அவர்கள்தாம தர்மத்தின வழியைக் காட்டுகி
கள அறிவில்லாதவன் பிரமாணத்தையும அபபிரமாணமாகச
வானாயின அவனை நமபததகாது., அவன துக்கத்தை உண்டுபண்
கிறவன பிராமமணர்களையே பூஜிததும வெகுமானிததும பண்
கடவாய இவவுலகஙகளனைததும அவர்களிடத்திலேயே இருக
றன என்றறி " என்றுசொன்னார

இருநூற்றுப்பததேட்டாவது அதயாயம

தர்ன தாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(தர்மபலனகளும் பலதர்மஙகளும்)

யுதிஷ்டிரர், "தாமத்தை எவர் பகைக்கின்றனரோ, எவர்
அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அவவிருதிறத்தாரும அடையும க
எவை ? அவர்கள் எஙகே போகின்றனரெனபதை நீ எனக்குச்
லககடவீர்" என்று கேட்டனர்

பீஷ்மர், "மகாராஜனே !ரஜோகுணத்தினாலும தமோகுண
னாலும மூடபபட்டமனமுள்ள ஜனஙகள்தாம தாமத்தைப ப
பவர், அவர் நரகமசேர்கின்றனர சொலசுத்தமும மனசசுத்
முள்ளவர்களாகித தாமத்தையே எபபோதும அனுஷ்டிக்கும
புருஷர்கள்தாம ஸ்வர்க்கஸுகத்தைஅனுபவிபபவர் அவர்களுக்
குருபணிவிடையினால தாமத்திலேயே விருபபமுணடாகும ம
ராயினும தேவர்ாயினும தேகத்தைவருத்தித தாமத்தை அனுஷ்
பவாளவரோ அவர்தாம ஸுகமபெறுவர பொருளாசையை
வெறுபபையுமவிட்டுததாமமசெயகிறவர ஸுகமாக அபிவிருத்தி
கின்றனர தாமத்தைப பிரமமாவின மூததகுமாரனென்று அ
கூறுகின்றனர உண்ணுகிறவர பழுத்தபழத்தைக் காபபதுபோ
தாமிஷ்டர்கள் தாமத்தைக் காக்கின்றனர" என்றுசொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "கெட்டவனுடையநடை எபபடிபபட்டது? நலல
நடை எபபடிபபட்டது? ஸததுக்களும அஸததுக்களும எப்படிப
பவர்? இதனை நீர் எனக்குச சொல்லககடவீர்" என்றுகேட்க, பீ
சொல்லலானார "[1]கெட்ட ஆசாரமும துஷ்டவாக்குமுள்ளவர்க

1 'துராசார' எனறபாடஙகொள்ளபபட்டது

டிக்கமுடியாதவர்களுமாயிருப்பவர்கள் அஸாதுக்கள் நல்லொழுக்
ம நிரம்பினவர்கள் ஸாதுக்கள் சிஷ்டாசாரத்தின் லக்ஷணத்தைக்
றுகிறேன். அரசர்க்கரசனே! தர்மிஷ்டர் ராஜமார்க்கத்திலும் பசுக்
ள் நடுவிலும் ஜனங்களின் நடுவிலும் மலமூத்திரங்களைவிடார் ஸாதுக்
ள் பஞ்சமகாயாகங்களைச் செய்தபிறகு அவற்றின் மிச்சத்தை உண்
ர், புஜிக்கும்போது பேசார், ஈரக்கையோடு தூங்கார், அக்நியை,
ம1 வருணனையும் கொடியையும் நாற்சந்தியையும் பிராம்மணனையும்
தர்மிஷ்டனையும் பிராயமுதிர்ந்தவனையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வர்,
பிராயமுதிர்ந்தவருக்கும் சுமையினால் வருந்துகிறவருக்கும் பெண்க
ளுக்கும் சிறுவருக்கும் பிணியாளருக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் பசுக்
களுக்கும் அரசர்களுக்கும் வழிவிடுவார் எல்லா அதிதிகளுக்கும்
வேலைக்காரருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் ஒரே போஜனம் செய்விக்க
வேண்டும் தானே சிறந்தபோஜனத்தைச் செய்யலாகாது சொற
த்தம மனச்சுத்தமெனினும் தாம்ங்களுக்குச் சரியானது மற்ற
எதுவுமில்லை அந்தத்தர்மத்தினால் பஹுளையெனினும் பசு சிறந்த
த்தினையடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது ஒரு பிராம்மணன் ரிஷி
சாபத்தினால் புலியானான். அந்தப்புலி பகுளையெனினும் பசுவை
அடைந்து அந்தப் பக்ஷிக்கவிரும்பிற்று, அதைச் சபத்தினமே
விட்டது அந்தப்பசு சபதப்படி கன்றுக்கு ஊட்டக்கொடுத்துத் திரு
ம்பி வந்ததைக்கண்டு அந்தப்புலி தன் பூர்வஜன்மத்தை நினைத்து
அதனால்விடப்பட்ட அந்த பசு திரும்பவும் தனதேசத்திற்குச்
சென்று பிறகு புண்யலோகங்களையடைந்தது ராஜனே! பரதஸ
ரேஷ்டனே! ஆதலால், நீயும் ஸத்தியத்தையும் மனத்தூய்மையையும்
விடாமல் தேசத்தையும் அதிலுள்ள மனிதர்களையும் காப்பாற்றி என
தில் ஸ்வர்க்கமடைவாய் அப்படியே சரணம் தேடுகிறவர்களுக்கு ந
வரவுசொல்லி அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் மனிதர்களுக்கு
காலைமாலைகளில்மட்டும் போஜனம் தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டிரு
கிறது, இடையில் போஜனம் சொல்லப்படவில்லை அப்படியிருப்ப
உபவாஸம்செய்வதாகிறது அக்நியானது ஹோமகாலத்தில் ஹோம
த்தை எப்படி எதிர்பார்க்கிறதோ அப்படி பிதருக்கள் ருதுகாலத்தி
ல் ஆப்பர்தானத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர் ருதுகாலமல்லாதகாலங்களி
ல் ஸ்திரீஸங்கமம் செய்யாமலிருப்பது பிரம்மசாரி வ்ரதமாகச் சொல்ல
ப்படுகிறது அமருதம் பிராம்மணர்கள் பசுக்கள் இம்மூன்றும் ஓரின

1 'வ்ருஷபத்தையும் தேவதையையும்' என்பது வேறுபாடம், அதி
'வருணன் என்பது இல்லை

ஆதலால, கோககளையும பிராமமணாகளையும எபபோதும சாஸதிர
படி பூஜிககவேணடும யாகஙகளில மநதிரசுததமான மாமஸததை
புசிபபவன பாவமடையான முதுகுமாமஸமும யாகததிலசோர
மாமஸமும புதரமாமஸமும ஸமமானவை ஸவதேசததிலாகடடு
பரதேசததிலாகடடும அதிதியை உபவாஸமிருககசசெயயலாகாது
காமஙகளெல்லாவறறையும செயதபின குருவுககுத தெரிவிககவேண
டும குருககளை நமஸகரிததுப பூஜிதது அவாகளுககு ஆஸனஙகொடு
ககவேணடும குருவைபபூஜைசெயவதனால ஆயுளும புகழும ஐஸ
வாயமும அபிவருததியாகினறன முதிாநதவாகளை ஒருகாலும அவ
மதிககவும அவாகளை வேலைகளில ஏவவுஙகூடாது அவாகள நிறகும
போது உடகாரலாகாது இபபடியிருபபவனுககு ஆயுளகுறையாது
வஸதிரமிலலாத ஆணபெணகளயாரையும பாாககலாகாது ஸதரீபுரு
ஷாகளினகலவி எபபோதும ரகஸயமாயிருககவேணடும தவஞசெயய
வேணடும குருககள தீாததஙகளுககும தீாததம மனமே சுததங
ளுளசுததம ஞானம கணகளுககும சிறநதகண. திருபதியேபெரிய
ஙகம காலைமாலைகளில தாமமநிரமபினபெரியோாகளின சொற
ளைக கேடகவேணடும பெரியோரை எபபோதும அடுபபதனாலே
ான் மனிதன கலவியைஅடைவது வேதாதயயனஞசெயயுமபோதும
பாஜனம செயயுமபோதும வலககையை வெளியிலஎடுதது (உத
ரியததை யஜஞோபவீதமாகபபோடடுக) கொளளவேணடும வாக
கையும மனததையும ஐமபுலனகளையும எபபோதும் அடககவேண
ம நனறுசுப பாகமசெயயபபடட பாயஸானனம யவானனம கரு
ரம நெய இவை எபபோதும சுததமானவை பிதருதேவதைகளு
து அஷடகாஸராததமும நவககிரகஙகளுககுபபூஜையும நிததியமா
சசெயயவேணடும க்ஷெளரததை மஙகளமெனறுசொலவதும தும
னபோது மஙகளவசனஙகளைச சொலவதும வியாதியுளளவாகளுக
கலலாம ஆயுளவருததியைசசொலவதும அவசியம எநதஆபததி
ருநதாலும பெரியோரை நீ எனறுபேசலாகாது நீ எனறு பேசுவ
லும கொலைசெயவதிலும விதவானகளுககுப பேதமிலலை தாழநத
களுககும ஸரியானவாகளுககும சிஷயாகளுககுமடடும நீ எனறு
பசுவது ஆசாரமாகும பாபிஷடாகளினுளளம எபபோதும பாபத
லையேசெலலும தெரிநது செயதகாரியததையும அயோகயாகள்
றததுவிடுவா ‘ எனனை மனிதாகளும பாாககவிலலை, தேவர்
நம பாாககவிலலை ’ எனறுநினைதது, புததிபூாவமாகச செயத
வததைப பெரியஸபையில பெரியோாகளிடததில மறைபபவா

கட்டுப்போகிறார் பாவஎண்ணத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பாவம் மனமேலும் பாவத்தையே உண்டாக்குகிறது விட்டிவாங்கி ஜீவிப வன் நாளதோறும் வட்டியை எதிர்பார்ப்பதுபோலத் தாமத்தினால் ரவம் மறைக்கப்பட்டுத் தாமத்தையே விருத்திசெய்கிறது ஜலத் ல போடப்பட்டஉப்பு எப்படிக் கரைந்து போகிறதோ அப்படியே ராயசசித்தத்தினால் அடிக்கப்பட்டபாவம் உடனே அழிந்துபோகி து ஆதலால், "பாவத்தை மறைக்கலாகாது மறைக்கப்பட்டால் மனமேலும் வளரும் பாவத்தைச்செய்தும் யோகயாகளிடத்தில சாலவ்தனால் அதை நிவ்ருத்தி செய்யலாம் ஆசையினால ஈட்டப் ட்டபொருளைத் தானிருக்குங்காலத்தில அனுபவியாமற்போனால வன இறந்துபோனபின மற்றவர்கள் அதை அனுபவிக்கின்றனர் ஆதலால, தனம தாமத்திற்குச் சாதனமென்றே நினைத்து அதை ப்போதும சமபாதிகக வேண்டும் தாமமே மேன்மைக்குக்காரண மன்று எல்லாப் பிராமமணர்களின மனத்திலுமிருக்கிறதாகத் தெரிந்தவர் கூறுகின்றனர் அதனாலேதான எல்லாப் பிராணிகளும் முறைகையில தாமத்தையே பற்றுகின்றன தாமத்தைத் தனித்தே செய்யவேண்டும் தாமக்கொடி கட்டலாகாது தாமத்தைக்கொண்டு ஜீவிப்பவர் தாமத்தை வாத்தகம செய்பவராகிறார் தேவர்களை மன ண்மையோடு பூஜிக்கவேண்டும் குருக்களை வஞ்சகமின்றிப் பணிய வேண்டும் காப்பாற்றிவைத்திருக்கும் தனத்தைப் பரலோகத்திற் தரியநிதியாக யோகயாகளிடத்தில வைக்கவேண்டும்" என்றார்

இருநூற்றறுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விதிக்கும் முயற்சிக்குமுள்ள வித்தியாசமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பாதஸ்ரேஷ்டரே! அதருஷ்டமில்லாதவனமிக்க வலிமையுள்ளவனாயிருந்தாலும-தனத்தைஅடைவதில்லை அதருஷ்ட முள்ளவன இளைத்திருந்தாலும் சிறுவனாயிருந்தாலும மிகுதியாகத் தனங்களை அடைகிறான முயற்சிசெய்தாலும லாபமவராதகாலத் தில பொருளைஅடைவதில்லை லாபகாலத்தில முயற்சியில்லாமலே மிகுதியான தனத்தை மனிதன அடைகிறான் முயற்சிசெய்து பலனடையாத மனிதர்களனேகர் காணப்படுகின்றனர். முயற்சி யில்லாமலே செலவம பெருகின ஜனங்கள பலர் காணப்படுகின்றனர். முயற்சியே காரணமாயிருந்தால மனிதன அதனபலனையெல்லாம

அடையவேண்டும மனிதர்களுக்குக்கிடைக்காதது ஒன்றும காண
ப்படாது முயறசி செயதும பலனில்லாதமனிதாகளைக காணகிரோ
ராவுக்குரிய அனேக வழிகளினால ஒருவன பொருளகளை
தடுகிருன் மறறொருவன தேடாமலே ஸுகபபடுகிறுன செயய
தகாத காரியஙகளைத தொடாசசியாகச செயதும பொருளபெறு
மனிதாகள காணபபடுகினறனா மறறுமசிலா ஸதகாமஙகளிலிருந
கொணடே பொருளுளளவராகவும காணபபடுகினறனா ஒருவ
ராஜநீதிசாஸதிரஙகளைக கறறும நீதியிற சோநதவனுகக காணபப
விலலை சாஸதிரநதெரியாதவனும மநதிரிபதம கொடுககபபடுகிறுன
கலவியுளளவனும கலவியிலலாதவனும புததியிலலாதவனும பொ
ருளுளளவராயிருககிறுாகள கலவியைபபறறி மனிதன ஸுகமபெ
வானுயின கறறறிநதவன கலவியிலலாதவனை ஜீவனததிறகாக அடு
ககககூடாது ஜலமகிடைததனால மனிதன தணணீாததாகததை
போககுவதுபோல விததையினுலேயே வேணடினபொருளை அடை
யலாமானுல விததையை யாருமவிடாா அனேகம அமபுகளினால்
கப்படடிருநதாலும காலமவராமல இறபபதிலலை காலமவநதபோ
புலமுனைபடடாலும பிழைபபதிலலை இதறகு எனன காரணம்?
எனறு கேடக, பீஷமா சொல்லலானுா.

"யுதிஷடிர! அனேகமுயறசிகளைசசெயபவனும பொருளை அடை
யாமறபோவனுயின அவன கடுநதவம செயயவேணடும விதையாம
ஒனறும முளைபபதிலலை தானஞசெயவதனாலேதான போகஙகளை
அடையவேணடும பெரியோரை அடுததுததான அறிவுளளவ
வான அஹிமசையினுலேதான தீாககாயுளபெறுவானெனறு தெரி
தவா கூறுகினறனா ஆதலால், கொடுககவேணடும யாசிககல
காது தாமிஷடாகளைப பூஜிககவேணடும இனசொறசொலலியு
இனியதுசெயதும மனமடஙகியும ஒருபிராணியையும துனபம செ
யாமலுமிருககவேணடும கொசுகு புழு எறுமபுகளுககும ஸுகது
ஙகளுககுக காரணஙகள பிறபபும இறபபுமதாம நீ நிசசயமாயிரு

இருநூறறெழுபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறைமுதலியன)

நலலதாகிய புணணியததையும கெடடதாகிய பாவததையு
மனிதன பிறரால செயவிததுககொணடும, தானே செயதுகொண
டிருககிறுனனறோ? அவறறுள நலலதைசசெயதபின கவலையறறிரு

ராம், கெட்டவைகளைச் செய்தபின் அவ்வாறு இருக்கலாகாது. கால
ன உள்ளிருக்கும் சக்தி கெடுதலையும் நன்மையையும் அது
காடுக்கிறது. அதுதான் பிராணிகளின் புத்தியில் பிரவேசி
மத்தையும் அதர்மத்தையும் நடத்துகிறது. தர்மத்தின்
ண்பத்தால் இவனுக்குத் தர்மநிச்சயமுண்டாகுமானால் அப்
ன தர்மசிந்தையுள்ளவன் அதில் நம்பிக்கையாயிருக்கலாம். அவ்
ற்றன்றி உறுதியான எண்ணத்தோடு நம்பலாகா ... மன்றி தாக்ஷேள
திரீநத்வர்களின் இலக்கணம் இவ்வளவுதான ... னால் தானே
பட்டாலும தர்மாதர்மங்களிரண்டையும அறி ... வற்றில எது
டிவில நியாயமாக இருக்குமோ அதை அனு ... க்கவேண்டும.
ஜயத்தை அடைந்த மனிதர்கள் ஜனங்களை எப்படி கௌரவிக்கின்ற
ரோ அப்படியே இவ்வுலகத்தில் தர்மிஷ்டர்கள் தர்மமாலேயே
மை மேன்மையாகச் செய்கின்றனர். தவத்தினாலும் தேவதா
ஜையினாலும் முந்திய புண்ணியத்தினாலும் கல்வியினாலும் தானத்தி
லும் ஜபத்தினாலும் உள்ளம் சுத்தமாகிறது. இந்தச் சுத்தமில்லாத
ன தர்மகாலத்தில் தேவதாபூஜையை எவ்வகையிலும் செய்யலா
து. தர்மத்தைவிட்டால் தர்மபலனைக் காலம் எவ்வகையிலும
காட்டாது. ஆதலால்தான், தர்மம் செய்யும்போது பரிசுத்தனாயிருப்ப
தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்பட்ட
தர்மம் காலத்தினால் காப்பாற்றப்பட்ட தர்மத்தைத், எரியும் தீயைப்
போல அணுகாது. தவத்தையும் தேவதாபூஜையையும் தர்மமாகவே
செய்யவேண்டும. ஜயத்தைத் தருவது தர்மந்தான். மூன்றுலகங்
களுக்கும் ஒளியன்றோ ஆதாரமாயிருப்பது? எந்த ஞானியும் மனி
தனைக் கையில் பிடித்து நடத்துவதில்லை. தர்மத்தினால் தாங்கிக்
கொண்டு போகப்பட்டுத்தான் எவனும் வழுவில்லாத மேற்பதத்தை
அடைவது. நல்லவையாகக் காணப்படும் பல தர்மங்களில் நம்பிக
கைதான் வைக்கவேண்டும். சிலர், நான் சூத்திரன், நானகு ஆசிர
ம தர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் எனக்கு அதிகாரமில்லை என்
று புத்தியினை மனத்தில் வைத்துக்கொள்வதில்லை. நான் வர்
ணங்களின் விசேஷதர்மத்தையும் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன். ஐந்து
பூதங்களால் உண்டான தேகமுள்ளவர்களும் ஒரே இயற்கையுள்ள
வர்களுமான எல்லா வர்ணத்தார்க்கும் உலகநடையிலும் தர்ம
காரியங்களிலும் வேற்றுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிராணிகள்
முடிவில முக்தியடைவதற்கு ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றன—அதற
கு பிரிவிருக்கிறது. அப்பா உலகம் நிலையற்றதாகவும் தர்மமட்

ம் நிலைபெற்றதாகவும் சொல்லப்படுவது எப்படியென்றால், கா
ழியாது. ஆதலால், தாமம் அழியாது; எல்லாரும் ஒரே
ஒரே தன்மையுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் காலமானது
சேர்ந்து அவர்கள் பின்கதிக்குத் தானே வழிகாட்டு
இப்படியிருப்பதனால் பிராணிகள் தம்தம் தர்மங்களை அனு
டிப்பதில் பிழை ஒன்றுமில்லை. இப்படியிருக்கையில் தாமத்
அனுஷ்டிக்காமையினால் திரியக்ஜாதியில் பிறந்த பிராணிகளுக்கு
தோஷமில்லை. லகமதான யாவருக்கும் ஆசாரியனைக் நினைக்கப்
கிறது" என்

இருநூற்றேழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதர்ம பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தேவநாமங்களும் ரிஷிநாமங்களும்)

கௌரவராஜரும் பாண்டுபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரர், பா
னதைப் போக்குவதாகிய ஹிதத்தை அறியக்கருதிச் சரதல்பத்திலி
ருக்கும் பீஷ்மரை நோக்கி, "இவ்வுலகத்தில் எந்த மனிதனுக்கு நன்மை
எதைச் செய்தால் ஸ்வர்க்கத்தை மிகுதியாகப் பெறலாம்? எந்த
மனிதன் பாவமற்றவனாவான்? பாவங்களைப் போக்குவது எது"
என்று கேட்டார். புருஷஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! திரும்ப
கேட்கக்கருதின யுதிஷ்டிரருக்கு உடனே பீஷ்மர் தேவர்களின்
த்தை வரிசைப்படி சொல்லலானார்.

"குழந்தாய்! நான் சொல்லும் தேவவம்சத்தையும் ரிஷிவம்
த்தையும், காலை நடுப்பகல் மாலை இம்மூன்று ஸந்திகளிலும், படி
பாவங்களைப் போக்கும்வற்றுள் சிறந்தது. இந்திரியங்களினால் பிர
த்திக்கும் மனிதன் பரிசுத்தனாகி இதைச் சொல்வதனால் பகலிலும்
விலும் காலைமாலை ஸந்திகளிலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்ய
டும் பாவங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் உடனே விடுபடுவான். காலத்
இதைச் சொல்லுகிறவன் குருடனாவதில்லை, செவிடனாவதில்லை,
போதும் மங்களமுள்ளவனாயிருப்பான், திர்யக்ஜாதிகளிலும் ஸங்
ஜாதிகளிலும் பிறவான், நரகம்புகான்; அவனுக்குத் துக்கமு
பயமும் இல்லை, மரணகாலத்தில் புத்திமயக்கமிராது. தேவ
கும் அஸுரருக்கும் பிதாவும் எல்லாப்பிராணிகளாலும் நமஸ்க
ப்பட்டவரும் சிந்தைக்கும் சொல்லுக்கும் எட்டாதவரும் எல்
ருக்கும் உயிரும் காப்பத்தில் பிறவாதவரும் உலகங்களுக்கு நாத

அஷ்டாஸ்ரமம் … ஸர்வம்

பிரம்மதேவர், பிரம்மதேவருடைய பத்நியாகிய ஸரஸ்வதி தேவி … களால் சொல்லப்படுகிற வரும் ஜகத்கர்த்தாவும் பிரபுவும் ஜ… பெருமான் நாராயணர், உண்மையின் கணவராகிய விரூபாக்ஷர் … க்கிப்பதியாகிய விசாகனென்னப்படும் ஸுப்ரமண்யர், … ஒளியைச் செய்கிறவர்களாகிய சந்திரசூரியர்கள், சசியின … தேவேந்திரன், தர்மோராஜனென்னும் மனைவியுள்ள யமன், … ரியென்னும் பத்நியுள்ள வருணன், ருத்தியென்ற … பத்நியுள்ள … பரன், ஸ்ரீமான் காமதேனுவென்னும் கோ… விஸ்ரவஸ… ஷி, ஸங்கல்பனென்னப்படுங்காமன், ஸமுத்திர…, கங்கை, … மருத்துக்கள், தவ்ஸித்திபெற்ற வாலகில்யர்கள், … யாஸர், நார… பர்வதர், விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ, தும்புரு, சித்ரஸே… பெயர்பெற்ற தேவதூதர், சிறந்த மகிமையுள்ள தேவகன்னி… ஊர்வசி, மேனகை, ரம்பை, மிஸ்ரகேசி, அலம்புஷை, விஸ்… கிருதாசி, பஞ்சசூடை, திலோத்தமையென்னும் சிறந்த அப்ஸ… கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ருத்ரர்கள், அஸ்வினிதேவர்… பிதருக்கள், தர்மம், கல்வி, தவம், தீக்ஷை, முயற்சி, பிதா… இரவுகள், பகல்கள், மரீசியின் புத்திரரான கசியபர், சுக்ரர், … ஹஸ்பதி, குஜன், புதன், ராஹு, சனி, நக்ஷத்திரங்கள், ருதுக்கள், … கள், பக்ஷங்கள், வருக்ஷங்கள், விநதையின் புத்ரர்கள், கடல்கள், … ருவின் பிள்ளைகளாகிய நாகர்கள், சதத்ரு, விபாசை, சந்திரபாகை, … ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, தேவிகையென்னும் நதிகள், பிரபாஸதீர்த்தம், … புஷ்கர தீர்த்தம், மகாநதியான ஆகாசகங்கை, வேணை, காவேரி, நா… தி, குலம்புனை, விசல்யை, எப்போதும் ஜலம் பிரவகிக்கும் கரதோ… ஸரயு, கண்டகி, லோஹிதமென்னும் பெரிய நதம், தாம்ரா… ணி, வேத்ரவதி, பாஞ்சை, கௌதமி, கோதாவரி, வேண்ணை, … க்ஷண்வேணை, த்ரிஜ்ஜ, த்ருஷத்வதி, காவேரி, சக்ஷு, மந்தா… பிரயாகை, பரபாஸம், புண்ணியமான நைமிசாரண்யம், பரி… தமான புண்ணிய தீர்த்தமாகவும் சிறந்த ஜலமுள்ளதாகவுமிருக்… நிர்மலமான தடாகமுள்ள அந்த ஈஸ்வரருடைய ஸ்தானமாகிய … க்ஷேத்ரம், ஸிந்துத்தீர்த்தம், தபோதானம், ஜம்பூமார்க்கம், …

1 விரூபாக்ஷன் என்னும் தேவதூதன் என்றும் கொள்ளலாம்
2 பிரம்மதேவருக்குப் பிறப்பட்டவர் [ஆதி…]
3 இது இரண்டுமுறை வந்திருக்கிறது 4 மேற்குக்கடலில் விழும்
5 சக்ஷு; மந்தாகினி, இரண்டும் கங்கையின் பிரிவுகள்
6 இது இரண்டுமுறை வருகிறது

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

...ரணவதி, விதஸ்தா, ப்லக்ஷவதி, வேதஸ்ம்ருதி, வேதவதி, மால...
...வவதி இந்நதிகளும், பூமியிலுள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரங்க...
...வரமும், ஸிந்துநதியைச் சேரும் ரிஷிகுல்யைகள் என...
...மான நதிகளும், புண்ணியநதியான சாமணுவதி, கௌசி...
...பீமரதி, மஹாநதியான பாஹுதை, மாஹேந்திரவாணி,...
...ணிவ, நீலிகை, ஸரஸ்வதி, நந்தை, அபரநந்தை, தீர்த்தமகா ஹ...
...மனும் புண்...கமும், கயை, பலகுனீ தீர்த்தம், தேவர்கள...
சூழப்பட்ட ...ணையும், புண்ணியமான தேவநதி, பிரமஸர...
லுண்டாகக் ...தும் மூன்றுலகங்களிலும் பெயர்பெற்றதும்...
லாப்பாவங்க... போக்குவதும், பரிசுத்தமும், ஸௌக்கியமுமா...
மான ஸரஸு, ...றந்த ஔஷதிகளோடுகூடிய இமயமலை, புலிந்...
ளான தாதுக்களும் புண்ணிய தீர்த்தங்களும் ஔஷதிகளும் நிரம்...
விந்தியமலை, மேரு, மஹேந்திரம், மலயம், வெள்ளிமயமான ஶ்வே...
கிரி, ஶ்ருங்கவான், மந்தரம், நீலம், நிஷதம், தர்தரம், சித்ரகூட...
அஞ்சநாபம், கந்தமாதனம், புண்ணியமான ஸோமகிரி முதலான பு...
களும், திசைகளும், மூலைகளும், பூமியும், எல்லாமரங்களும், விஶ்வ...
தேவர்களும், ஆகாயமும், நக்ஷத்திரங்களும், கிரகங்களும் ஆகிய தே...
களின் பேர்களை நான் சொன்னேன். இந்தத் தேவர்கள் என்னை...
போதும் காப்பாற்றக்கடவர் என்று இவர்களைப் புகழ்ந்துசொல்லு...
மனிதன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுவான். துதிப்பவனு...
அதைக்கேட்டு ஸந்தோஷிப்பவனும் எல்லாப்பயங்களிலிருந்தும்...
படுவார். இந்தத் தேவஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டுச் ஸந்தோஷிப்ப...
ஜாதிஸங்கரத்தினாலுண்டாகும் பாவங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் வி...
படுவான். தேவதைகளைச் சொன்னபின் சொல்லப்படுகிறவரும்...
ஸித்திபெற்றவரும் தவத்தில் சிறந்தவரும் எல்லாப்பாவங்களை...
விடுவிப்பவருமான பிராமணர்களைத் தேவர்களுக்கடுத்தபடி...
சொல்லுவேன். யவக்ரீதர், ரைப்யர், உசிக்கின் புத்திரராகிய கக்ஷீவா...
ப்ருகு, அங்கிரஸ், கண்வர், மகிமையுள்ள மேதாதிதி, குணங்களநி...
பின் பர்ஹி என்பவர் இவர்கள் கிழக்குத்திக்கைச் சார்ந்தவர்கள். ...
முசு, ப்ரமுசு, மஹானுபாவரான முமுசு மகிமையுள்ள ஸ்வஸ்த்ய...
ரேயர், மித்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் புத்திரரும் மகிமையுள்ள...
மான அகஸ்தியர், த்ருடாயு என்றும் ஊர்த்வபாஹு என்றும் பெ...
பெற்ற இரண்டு ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்கள் ஆகிய இம்மஹானுபாவர்கள் தெ...
திசையைச் சார்ந்திருக்கின்றனர். இனி, மேற்குத்திக்கைச் சார்ந்தி...
ப்பவர்களைக் கேள். ஸஹோதரர்களோடுகூடிய உஷங்கு, சிறந்த மகி...

சுராமா, உத்தாலகா புத்ரரான ச்வேத ... கோஹலர்,
புலா, தேவலா, தேவசாமா, தௌம்யா, ... பபா, லோமி
நாசிகேதா, லோமஹர்ஷணா, உக்ரச்ரவஸ், ப... சுத்தவரான
ன்னா இவர்கள் வட்டின் சீர்ப்ப சொந்தவர்கள் ... னே! ரிஷி
நம தேவர்களும் சேர்ந்த இந்தக் கூட்டத்தைக் கீர் ... மும் செய்வது
லாப பாவங்களையும் விடுவிக்கும். நருகன், யயாதி, நகுஷன், யது,
ர்கர்மசாலியான பூரு, துந்துமாரன், திலீபன், பராக்ரமமுள்ள
ரன், ககுத்ஸ்தன், யௌவனாச்வன், சித்ராசவன், ஸத்யவான்,
ஷ்யந்தன், பெரும்புகழ்பெற்ற சக்ரவர்த்தி, பவினன், ஜநகர்,
நுஷ்டாதனென்னும் அரசன், ரகுவென்னும் அரசன், தச ... ரத
ஜா, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்ற வீரராகிய ராமா, சசபிந்து, ப ... ன,
ரிசசந்த்ரன், மருத்தன், குருடாதனென்னும் அரசன், மஹோதன்,
லாககன், புருரவராஜன், காந்தமராஜன், க்ஷேமராஜன், தக்ஷன்,
மபரிக்ஷன், சுக்ரன், மிக்கபுகழ்பெற்ற ரைவதன், குரு, ஸம்வர,
ன, தவருத் பராக்கிரமமுள்ள மாந்தாதா, ராஜரிஷியான முசுகுந்
ன், ஜாநநவியான கங்கா தேவியினால் அடையப்பட்ட ஜஹ்நு, ஆதி அரச
ம வேனன் புத்ரனுமான ப்ருது, எல்லாருக்கும் பிரியத்தைச்செய்
மித்ரபானு, த்ரஸதஸ்யு ராஜன், ராஜரிஷிகளிற் சிறந்த ச்வே
ன, பெயர்பெற்ற மகாபிஷன், நிமிராஜன், அஷ்டகன், ஆயு
ரூபனென்னும் ராஜரிஷி, க்ஷேமபு என்னுமரசன், ப்ரதர்த்தனன்,
வோதாஸன், கோஸலதேசத்தரசனான ஸௌதாஸன், ராஜரிஷியான
ளன், பிரஜைகளுக்கதிபதியான மனு, ஹவிர்தரன், ப்ருஷத்ரன்,
ரதீபன், சந்தனு, அஜன், பிராசீனபர்ஹி, பெரும்புகழ்பெற்ற இக்ஷ்வா
கு, அநரண்யராஜன், ஜானுஜங்கன், கக்ஷஸேனனென்னும் ராஜரிஷி
வர்களையும் நான் சொல்லாத மற்றுமுள்ள ராஜரிஷிகளையும் நாள்
தோறும் காலையில் எழுந்து ஸூர்யோதயம், ஸூர்யாஸ்தமனம்
ரண்டு ஸந்திகளிலும் பரிசுத்தனாகவும் மனத்தை அடக்கினவனாகவும்
த்தனம் செய்பவன் தர்மபலனை அடைவான். 'உலகத்திற்கு அதிகாரி
ளாகிய தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் ராஜரிஷிகளும் எனக்கு அதிக

ஸ்வாஸ்கார ... நெய், புஷ்பமாலை, வாஸனைத் திரவியங்க
பட்டுக்க ... க்கட்டுடைகள், குறப்புமுவெளுப்புமான அ
கட்டுடைகள் ... ற் முன்னேனே அனுப்பிப் பூமாலைகளையும் விலையுயர்
பலவகைகர ... ளையும் எடுத்துக்கொண்டு, திருதராஷ்டிரனைப்
புகழ்பெற்ற ... நாரியையும், தம் தாயான குந்தியையும், புரு
ஷஸ்ரேஷ்டர்களான ஸஹோதரர்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு, கிரு
ணனும் புத்திசாலியான விதுரரும் யுயுத்ஸுவும் யுயுதானனும் பி
செல்ல, அரசர்களுக்குரிய சிறந்த பரிவாரங்கள் சூழவும் எல்லாரு
துதிக்கவும், பீஷ்மருடைய அக்னிக்குப்பின் சென்றார். தர்மர்
அந்நகரத்திலிருந்து தேவேந்திரன்போலப் புறப்பட்டுக் குருக்ஷே
த்திரத்தில் பீஷ்மரிடம் சென்றார். ஜனமேஜயராஜரிஷியே! பராச
புத்திரரும் சிறந்த ஞானியுமான வ்யாஸராலும் நாரதராலும் தேவல
லும் அஸிதராலும் பல தேசத்திலிருந்து வந்து அடிபடாமல் மிகு
அரசர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும், சுற்றிலும் காவற்காரர்களால் கா
பாற்றப்பட்டும், வீரசயனத்தில் படுத்திருக்கும் அம்மகாத்மாவை
தர்மராஜா கண்டார்; உடனே ஸஹோதரர்களுடன் ரதத்தினின்
இறங்கினார். பிறகு, தர்மராஜா பகைவரை அடக்குகிறவராகிய தம்
பிதாமஹரையும் வ்யாஸர் முதலான பிராம்மணர்களையும் நமஸ்கரித்
அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றார். கௌரவரும் தர்மராஜருமா
யுதிஷ்டிரர், பரமமாவுக்கொப்பான புரோகிதர்களோடும் ஸஹோதர
ர்களோடும் ரிஷிகளால் சூழப்பட்டுச் சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கும் பர
ஸ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் அருகில் சென்று, "கங்காபுத்திரரே! ராஜே
நான் யுதிஷ்டிரன், உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். சிறந்த கைகளையுடை
யவரே! நான் சொல்வது உமது செவியில் படுகிறதா? நான் என்
செய்யவேண்டுமென்பதைக் கட்டளையிடும். ராஜரே! ஸமர்த்தரே! நீ
குறித்த காலத்தில் அக்னியை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன்
ஆசாரியர்களும் பிராம்மணர்களும் ரித்விக்குக்களும் என் ஸஹோதர
ர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். உமது புத்திரரும் சிறந்த பராக்கிரமசாலி
மானை திருதராஷ்டிர மகாராஜரும் மந்திரிகளுடன் வந்திருக்கிறா
சிறந்த மகிமையுள்ள வாஸுதேவரும் வந்திருக்கிறார். யுத்தத்தி

ரமெல்லாம் இங்கேகாண
லத்திலேயே எல்லாம் செய்யப்பட்டிரு
[illegible]
சிறந்த புத்தியுள்ள தர்மராஜா இ
தம்மைச்சூழ்ந்து நிற்கும் பாண்டவர்
ருந்தவர்களுள்ள பீஷ்மர், பிறகு, உ ... ம் பெரி
கிலையத்தூக்கி நீருண்ட மேகமுழக்கம்போன்ற ... யர்டு
காலத்தில் சொல்லலானார் "குந்திபுத்திரனே ... ரனே
த்திரிகளோடு நீ வந்து சேர்ந்தது சந்தோஷம் ... ம கிரணங்
ளையுடைய ஸூர்யபகவான் திரும்பிவிட்டார் ... த்து ஐம்பத்
தட்டுத் தினங்கள் இன்றையோடு சென்றுபோயின். கூரான
ணைகளையுடைய பாணங்களின்மேல் இருப்பதனால் இவை நூறு
ருஷங்கள் போலிருக்கின்றன. யுதிஷ்டிர! புண்ணியமான மாக
ஸம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இதில் மூன்று பாகம் மிச்ச
ருக்கும்; இது சுக்லபக்ஷமாயிருக்கவேண்டும்" என்றார்.
பீஷ்மர் தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரருக்கு இவ்வாறு சொன்ன
ன், தமது முடிவுக்காலத்தில் திருதராஷ்டிரனை அழைத்துப்பேசலா
ர் "ராஜனே! நீ தர்மங்களைத் தெரிந்தவன்; ராஜ்யகார்யங்களில் ஸந்
தேகமில்லாமல் தெளிந்தவன்; கல்விசிறந்த பிராம்மணர்கள் அநே
ர்களைப் பணிந்தாய். ராஜனே! நுட்பமான சாஸ்திரங்களையும் தர்மங்க
ளையும் ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய நான்குவேதங்களையும் அறிந்திருக்
கிறாய். கௌரவனே! விசனப்படவேண்டாம்; அது அப்படி நடக்க
வேண்டியிருந்தது. வ்யாஸரிடத்திலிருந்து தேவரகஸ்யத்தையும் நீ கேட்
டிருக்கிறாய். ராஜனே! பாண்டவர்கள் பாண்டுவுக்கு எப்படியோ
அப்படியே உனக்கும் நியாயமாகப் புத்திரர்களாகிறார்கள். பெரி
யோருக்குப் பணிசெய்வதில் விருப்பமுள்ள அவர்களை நீ, தர்ம
மாக நடந்து காப்பாற்று. தர்மராஜன் பரிசுத்தமான மனமுள்ளவ
னாகையால் அவன் உனக்கு அடங்கியிருப்பான். அவன் பிறருக்குத்
தீங்கு செய்யாமையையும் முதன்மையாகக் கொண்டவனென்றும்
பெரியோர்களிடம் பக்தியுள்ளவனென்றும் எனக்குத் தெரியும். உன்
பிள்ளைகள் கெட்ட மனமுள்ளவர்கள்; கோபமும் பொருளாசையும்
[illegible] பீஷ்மர் ஸ்வர்க்கம்புக்கது சுக்லபக்ஷம் அஷ்டமி [illegible]

பாஞ்சஜந்யசார்ங்கங்களை! பகவானே
ஹ்வரரே! தேவர்களாலும் அஸுரர்க
திரிவிக்கிரமரே! சங்கசக்ரகதா தரரே
பெரிய உருவமுள்ளவரும் தேஜஸ்
த்தைப் படைப்பவரும் விராட்புருஷரு
மக்குத வரும் எக்காலமும் அழியாத பரமாத்மா
விஷ்ணுவு முனிவர்களாகப் பிறந்திருக்கிறீர் தர்மபுத்ரர்களுக்கண்ணே
புருஷோ எக்காலமும் உம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவனு
நீரே கதியு பவனும் ஆசையற்றுப் பற்றுக்களைவிட்டு உபாந்திரு
பவனுமாகி னைக் காப்பாற்றும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வைகுண்டரே
புருஷோத்தமரே! எனக்கு விடைகொடும். உம்மையே முக்கியமா
த்துச் சமாதானங்கொண்டு பாண்டவர்களை நீர் காப்பாற்றக்கடவீர். கெ
த்தியுள்ளவனும் அறிவில்லாதவனுமான துர்யோதனனுக்கு அ
போதே, 'புத்ரனே! வாஸுதேவர் எங்கே இருக்கிறாரோ அங்கே தா
மிருக்கும். தர்மம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கே ஜயமிருக்கும். வாஸு
தேவரையே இறக்குந்துறையாகக்கொண்டு பாண்டவர்களுடன் ஸந்
செய்துகொள். உனக்கு ஸந்தி செய்துகொள்ள இதுவல்லவோ தருண
என்று பலமுறை சொன்னேன்; சிறிதும் புத்தியில்லாத அந்த மூட
நான் சொன்னதைச் செய்யாமற் போனான்; பூமியையெல்லாம் ஒழி
த்துத் தானும் அழிந்தான். தேவரே! நீர் ஆதிதேவனித புராணபு
பதரிகாச்ரமத்தில் வெகுகாலம் வஸித்த ரிஷிச்ரேஷ்டரான நார
யணரென்று நானறிவேன். நாரதரும் மிகச்சிறந்த தவமுள்ள வ்யா
ஸரும், 'இவர்களிருவரும் நரநாராயணர்கள், மனிதராய்ப் பிறந்திரு
க்கிறார்கள்' என்று எனக்குச் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணா! அப்படி
ப்பட்டநீர் எனக்கு விடைகொடும். தேகத்தை விட்டுப்போகிறேன். உ
மால் அனுப்பப்பட்டு நானுயர்ந்த கதியை அடையக்கடவேன்" என்று
வாஸுதேவர், "பீஷ்மரே! வேந்தரே! உமக்கு அநும
கொடுக்கிறேன். நீர் வஸுக்களை அடையக்கடவீர். உமக்குப் பாவ
ஒன்றுமில்லை. பரிசுத்தாத்மாவானநீர் உம்முடைய வஸுலோகத்தி
ஐச்வர்யத்தை அடைந்திருக்கிறீர். ராஜரிஷியே! நீர் இரண்டாவ
மார்க்கண்டேயரைப் போலத் தந்தையினிடம் பக்தியைவைத்திருக்கிறீர். அ
னால், யமன் சேவகன் போல வணங்கி உம்முடைய ஸ்வாதீனத்திலிருக்

ா," என்றுசொன்னார். இரு
ஷ்மர் பாண்டவர்களையும் திரு
லவர்களையும் பார்த்து, "நான்
ங்கள் அனுமதிகொடுக்கவேண்டும்.
ண்டும். ஸத்யமதான் சிறந்தபலம் எ
தயையை முக்கியமாகக் கொண்டிருக்க
ாமணர்களிடத்தில் அன்புவைத்து
ருப்போதும் விரதமிருக்கவேண்டும்" என
ராஜரே! புத்திமானான பீஷ்மர் இவ்வாறு ... டினவர்க
லவரையும் பூஜித்துப் பிராம்மணர்களுக்கு ... புத்திமான்
ங்களைக்கொடுத்து தர்மராஜரை நோக்கி, "ராஜ ... பிராம்
ணர்களையும் முக்கியமாக அறிஞர்களையும் ஆசாரியர் ... ரித்விக்
களையும் எப்போதும் பூஜிக்கவேண்டும்" என்று சொ ... னார்.

இருநூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

ஷ்ம ஸ்வர்காரோஹண பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ஸ்வர்க்கம் சென்றதும், அவர் உத்தரகிரியைகளும், கங்கை புலம்பியதும், கிருஷ்ணன் தேற்றியதும்)

வீரரான ஜனமேஜயரே! கௌரவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்
கௌரவர்களெல்லாருக்கும் இவ்வாறு சொல்லிச் சற்றுநேரம்
சாமலிருந்தார்; க்ரமப்படி தயானத்தில் மனத்தை நிறுத்தினா
ர் தமாவினால் அடக்கப்பட்ட மூச்சு மேல்நோக்கிச் சென்றது. பிற
வ்யாஸர் முதலான ரிஷிகளுடன் சேர்ந்த அந்த மகாத்மாக்களின்
வில் அது ஓர் ஆச்சரியமாயிருந்தது. த்யானத்திலிருந்த பீஷ்மர்
தன்னுடைய அவயவத்தை முறையே விட்டார். அந்த அந்த அவயவ
ில் அம்புகளில்லாமற்போயின. அவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே
ஒருநொடியில் அவருக்குப் புண்கள் இல்லாமற்போயின. ராஜரே!
வ்யாஸர் முதலான ரிஷிகளனைவரும் வாஸுதேவர் முதலானவர்களும்
அதைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். அவரால் எல்லா இடங்களிலும்
அடக்கப்பட்ட பிராணன் தலையைப்பிளந்துகொண்டு சென்
றது. அவருடைய ஆத்மா ஸ்வர்க்கத்திற்குக் கிளம்பிற்று. தேவதுந்து
பிகள் முழங்கின; பூமாரி பெய்தது. ஸித்தர்களும் பிரம்மரிஷிகளும்
மகிழ்ந்து, "நன்று! நன்று!" என்று கூறினர். ராஜரே! பெரிய எரி
வாலைபோன்ற ஒளி பீஷ்மர் தலையிலிருந்து புறப்பட்டு ஆகாயத்தி

து ராஜஶ்ரேஷ்டரே! சந்
ம அநுசரும்ரன. அந்தபீஷ்
ந்தார். கௌரவரே! அ
ண்டவர்களும் விதுரரும் யுயுத்ஸு
பல்லவி தவாஸனைகளையும் கொண்டுவ
ர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். யுதி
அழுதுகொண்டு பட்டுக்களாலும் பூமா
ஷ்மரை மூடினார். யுயுத்ஸு அவ்விரு
பாருந்த ன். பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும் இருவ
இரண்டு மரங்களும் வீசினர். நகுலஸகதேவர்கள் இருவ
ஸ்திரீ திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரரோடு சேர்ந்து கால்
ண்டிருந் பிராயமுதிர்ந்த கௌரவஸ்திரீகள் குருவம்சத்தி
ஸ்ரேஷ்ட பீஷ்மருக்கு நாலுபக்கங்களிலும் விசிறிகளை எடுத்
கொண்டு வீசினர். அதன்பிறகு அந்தமகாத்மாவுக்குப் பித்ருமே
மென்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் சாஸ்திரப்படி செய்தனர். ரித்விக்குக
அக்னியில் ஹோமஞ்செய்தனர். ஸாமகர்கள் ஸாமங்களைப் பாடின
பிறகு, சந்தனக்கட்டைகளாலும் மரமஞ்சளாலும் காரகில் முதலா
கட்டைகளாலும் பில்வார்ஸனைகளாலும் பீஷ்மரை மறைத்துத் தீமூ
ட்டித் திருதராஷ்டிரன் முதலானவர்கள் அந்தச்சிதையை அப்ஸவ
மாகச் சுற்றினர். கௌரவஶ்ரேஷ்டர்கள் கௌரவஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்
ருக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, வ்யாஸரும் நாரதரும் அஸிதரும் வா
தேவரும் பரதவம்சத்து ஸ்திரீகளும் வந்திருந்த பட்டணத்து ஜனங்க
ளும் பின்செல்ல, ரிஷிகளால் அடையப்பட்டதும் புண்ணியமுமான க
ங்கைக்குச் சென்றனர். அந்தக்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்களனைவரும் அ
ஜனங்களெல்லாரும் மகாத்மாவான பீஷ்மருக்கு விதிப்படி ஜலதர்
ப்பணஞ்செய்தனர். அப்போது, கங்காதேவியானவள் தன்பிள்ளைக
ஜலம் விட்டவுடன், துயரந்தாங்காமல் அந்த ஜலத்திலிருந்து எழுந்
அழுது புலம்பிக்கொண்டு கௌரவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லலானா
'அரசர்களே! நான் நடந்தபடி சொல்வதைக் கேளுங்கள். இவன் அ
ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் குலத்திலும் சிறந்தவன்; கௌரவவம்ச
த்துப் பெரியோர்களைப் பூஜிப்பவன், பித்ருபக்தியுள்ளவன், எடுத்த வ்ர
தத்தைவிடாதவன், பரசுராமர் முற்காலத்தில் சிறந்த அஸ்த்ரங்களை
பிரயோகித்தும் வெல்லமுடியாத மகாவீரன் அவன் இப்போது சிகண்
யினால் கொல்லப்பட்டான். அரசர்களே! என்மனம் எஃகினால் செ
ய்யப்பட்டிருக்கிறது. திண்ணம், என் அன்புள்ள புத்திரனைப் பார்

ன’ என்ருள்

அபபோது, இவவாறு மிகுதியாகபபுலமபும் ... நதியை ... புவான வாஸுதேவா இனசொலலினல தேற ... ‘ சிறந்த ... ளே! தைரியபபடுததிககொள காடசிககினியவ ... துயரப ... டாதே உனனுடைய அநதசசிறநதபுததிரா மே ... லகததிற ... போனா. ஸநதேகமிலலை சிறநதவளே! மி ... ாககிரம ... லியான அவா வஸுவாயிருபபவா, சாபதோஷத ... மானிட ... ரமததை அடைநதவா அவரைபபறறி நீ துயரப ... ணடாம ... வியே! அவா க்ஷததிரியதாமததைபபறறிப மோ...களததில ... தமசெயது தனஞசயனல கொலலபபடடாா, சிகணடியினல ... ாலலபபடவிலலை பெருமபோாில பாணததை எடுததுககொண ... நககும கௌரவபபுலியான பீஷமரை அடிபபதறகுத தேவேந ... ரனே நோில வநதாலும முடியாது அழகியமுகமுளளவளே! உன ... தலவா தமமிசசையினல ஸவாககமசென்ருா எலலாததேவாகளும ... சாநதாலும யுததததில அவரைககொலலமுடியாதனரே! நதிகளிற ... நதவளே! ஆதலால, அநதக கௌரவஸ்ரேஷடரைபபறறி நீ ... யரபபடாதே தேவியே! உனனுடைய இநதபபுததிரா வஸுக ... ளச சோநதுவிடடாா துயரமறறிரு’ என்ருா

மஹாராஜரே! கிருஷணனுலும வியாஸராலும இவவாறு சொல ... பபடட அநதக கஙகாதேவி துயரததைவிடடுத தனஜலததிறகுள ... றஙகினள அரசரே! அநத வாஸுதேவாமுதலான அரசரனை ... ரும அநதக கஙகாதேவியைப பூஜிதது அவளால விடைகொடுககப ... பறறுத திருமபிசசென்றனா” என்ருா

பீஷ்மஸ்வர்க்காரோஹணபர்வம் முற்றிற்று.

அநுசாஸனபாவம முறறிறறு.